

เรื่องเล่าแนว "รักโศก" และกลวิธีการให้คำปรึกษาในพื้นที่สื่อสาธารณะ:
กรณีศึกษารายการวิทยุ "คลับฟรายเดย์"

นางสาวเกศสุดา นาสีเคน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

NARRATIVES OF TRAGIC LOVE AND COUNSELING TECHNIQUES IN PUBLIC
MEDIASCAPE: A CASE STUDY OF CLUB FRIDAY RADIO PROGRAM

Miss Kedsuda Naseeken

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts Program in Thai

Department of Thai

Faculty of Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2014

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

เรื่องเล่าแนว "รักโคก" และกลวิธีการให้คำปรึกษาในพื้นที่สื่อ
สาธารณะ: กรณีศึกษารายการวิทยุ "คลับฟรายเดย์"

โดย

นางสาวเกศสุดา นาสีเคน

สาขาวิชา

ภาษาไทย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ณ ถลาง

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ภัคดีผาสุข

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

..... คณะบดีคณะอักษรศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพจน์ อัครวิรุฬห์การ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ สุกัญญา สุขฉายา)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ณ ถลาง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ภัคดีผาสุข)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรมินทร์ จารุวร)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.อุบลรัตน์ ศิริยวศักดิ์)

เกศสุดา นาสีเคน : เรื่องเล่าแนว "รักโศก" และกลวิธีการให้คำปรึกษาในพื้นที่สื่อสาธารณะ: กรณีศึกษารายการวิทยุ "คลับฟรายเดย์" (NARRATIVES OF TRAGIC LOVE AND COUNSELING TECHNIQUES IN PUBLIC MEDIASCAPE: A CASE STUDY OF CLUB FRIDAY RADIO PROGRAM) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ศ. ดร.ศิริพร ณ ถลาง, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: ผศ. ดร.ศิริพร ภักดีผาสุข, 297 หน้า.

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเนื้อหาและประเภทของเรื่องเล่าแนว "รักโศก" จากชีวิตรักของผู้ฟังที่เข้ามาเล่าเรื่องในรายการวิทยุ "คลับฟรายเดย์" ตลอดจนศึกษากลวิธีการให้คำปรึกษาในรายการ ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาสุ่มจากคลิปวิดีโอรายการย้อนหลังในเดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ.2555 จำนวน 12 ตอน เรื่องเล่า 66 เรื่อง การวิเคราะห์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยทั้งทางคติชนวิทยา ระเบียบวิธีทางวรรณกรรมคือศาสตร์แห่งการเล่าเรื่อง และระเบียบทางภาษาคือชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีทางคติชนวิทยา คือ แบบเรื่องนิทาน ของ สตีล ธอมป์สัน ในการจัดประเภทเรื่องเล่าจากรายการ สามารถจำแนกเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักเพื่อให้เห็นภาพรวมได้ 8 แบบเรื่องใหญ่ ๆ ได้แก่ แบบเรื่องคนรักนอกใจ แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ แบบเรื่องนอกใจคนรัก แบบเรื่องไม่มันใจในความรัก แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้ แบบเรื่องแอบรักข้างเดียว แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ และแบบเรื่องรักที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย

จากการศึกษาองค์ประกอบของเรื่องเล่าตามแนวศาสตร์แห่งการเล่าเรื่องทำให้พบว่าตัวละครและฉากบรรยายกาศสะท้อนภาพคนชั้นกลางในสังคมเมือง ลักษณะเด่นของเรื่องเล่าแนว "รักโศก" คือ มีที่มาจากชีวิตจริง สติลาในการเล่าเรื่องมีความเป็นธรรมชาติ และเรื่องเล่าส่วนใหญ่จบแบบปลายเปิดโดยทิ้งปัญหาไว้เพื่อให้ผู้ดำเนินรายการช่วยคลี่คลาย การศึกษาเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักทำให้เห็นภาพสะท้อนชีวิตสังคมเมือง ได้แก่ ค่านิยมการอยู่ก่อนแต่งงาน ปัญหาเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ ปัญหาผู้สาวในสถานที่ทำงาน ปัญหาแม่เลี้ยงเดี่ยว ปัญหาสังคมไม่ยอมรับความรักเพศเดียวกัน และเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์รูปแบบใหม่

การวิเคราะห์องค์ประกอบการสื่อสารตามแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสารของเดลล์ ไฮม์ส์ พบว่าผู้เล่าเรื่อง 66 คน มีผู้เล่าเพศหญิง 53 คน และเพศชาย 13 คน แสดงให้เห็นว่าพื้นที่ของรายการมีเพศหญิงนิยมเข้ามาใช้งานมากกว่าเพศชาย เป็นกลุ่มคนวัยทำงานและนักศึกษาซึ่งนับว่าเป็นกลุ่มคนเมืองที่มีการศึกษา การสื่อสารในพื้นที่สื่อสาธารณะที่ได้ทำให้เกิดการสนทนาปัญหาความรักแบบไม่เผชิญหน้าโดยตรงเอื้อให้ผู้เล่ากล้าเปิดเผยเรื่องราวส่วนตัวที่เป็นความลับ ทั้งนี้ได้เกิดจากบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์ที่ผู้ฟังมีการยอมรับข้อตกลงร่วมกันว่าผู้ดำเนินรายการมีสถานะภาพสูงกว่าตนเองทั้งด้านวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านการให้คำปรึกษา การยอมรับความต่างสถานภาพเอื้อให้ผู้ดำเนินรายการใช้กลวิธีการให้คำปรึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ กลวิธีที่ใช้ได้แก่ การขอให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้เล่าเรื่องราวตั้งแต่ต้นจนจบ และกลวิธีการใช้ภาษาและถ้อยคำที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เล่าคลายทุกข์

การให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการมีบทบาทสำคัญในการคลี่คลายความขัดแย้งปัญหาชีวิตรักโดยมักจะเน้นย้ำเรื่อง การตระหนักสิทธิในการกำหนดชะตาชีวิตของตนเอง การเตือนให้นึกถึงจิตใจของผู้อื่น การปรับทัศนคติให้เกิดความเข้าใจกัน การปรับวิธีคิดเรื่องความรักเพศเดียวกัน และการแนะนำให้เริ่มต้นชีวิตใหม่ การสื่อสารแบบไม่เผชิญหน้าเอื้อให้ผู้ดำเนินรายการมีบทบาทในการทำหน้าที่ "พี่สาว" ที่คอยสอนความประพฤติโดยเน้นแนวคิดสมัยใหม่ ได้แก่ การสอนให้รักการเรียนเพื่อวางรากฐานในการประกอบอาชีพ การสอนให้ตระหนักถึงสิทธิและความเสมอภาคของชายหญิง การเห็นคุณค่าในตัวเองจากการทำงาน และการต่อต้านความรุนแรงในครอบครัว แต่ในขณะเดียวกันก็มีการสืบทอดค่านิยมที่มีมาแต่โบราณ ได้แก่ การสอนให้รักจนพลัดพราก การสอนเรื่องความกตัญญู การสอนด้วยเรื่องเวรกรรม และการสอนเรื่องทำบุญให้ทาน รายการวิทยุ "คลับฟรายเดย์" จึงมีบทบาทเป็นพื้นที่ในการระบายความคับข้องใจให้กับคนที่ประสบปัญหาชีวิตรักในสังคมไทย

เรื่องเล่าในรายการวิทยุ "คลับฟรายเดย์" จึงนับว่าเป็น "คติชนสมัยใหม่" ของ "กลุ่มชาวเมือง" ที่ใช้ชีวิตผูกพันอยู่กับพื้นที่สื่อสาธารณะในสังคมไทยสมัยใหม่ในปัจจุบัน

ภาควิชา ภาษาไทย
สาขาวิชา ภาษาไทย
ปีการศึกษา 2557

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

5480112522 : MAJOR THAI

KEYWORDS: NARRATIVE / TRAGIC LOVE / COUNSELING / CLUB FRIDAY

KEDSUDA NASEEKEN: NARRATIVES OF TRAGIC LOVE AND COUNSELING TECHNIQUES IN PUBLIC MEDIASCAPE: A CASE STUDY OF CLUB FRIDAY RADIO PROGRAM. ADVISOR: PROF. SIRAPORN NATHALANG, Ph.D., CO-ADVISOR: ASST. PROF. SIRIPORN PHAKDEEPHASOOK, Ph.D., 297 pp.

The thesis aims to study the contents and types of the tragic love narratives from the radio program called, "Club Friday" and also to analyze the counseling techniques of the radio program. The data used in the study were randomly selected from January to December of 2012. In total, 66 stories from 12 episodes were collected. The frameworks and concepts in Folklore, Narratology, and Ethnography of Speaking are applied for data analysis.

Stith Thompson's Tale Type, a methodology in Folklore, is applied to categorize the tragic love narratives into 8 tale types: *being cheated on, loving someone who is already taken, story of cheating, lacking of confidence in love, problem in getting along with lover, unrequited love, unaccepted love, and separation by death.*

Narratology, a science of narratives, is applied to analyze the components of the stories. It is found that characters and settings in the narratives reflect the stories of middle class in urban Thai society. Key characteristics of the tragic love narratives are that the narratives are based of true story with fluid narration and open ending. The urban issues reflected are social values concerning pre-marital sex and cohabitation before marriage, economic problems affecting relationship, adultery in workplace, single parenting, unaccepted homosexuality, new kinds of relationship through on-line social networking. Narrating through the radio program can be self-healing for the narrators via expressing their frustration.

Dell Hymes's Ethnography of Speaking is applied in analyzing the components of the communication in the radio program. The narrators consist of 66, 53 females and 13 males, revealing more participation of women. They are in working age and university students which are considered educated people. Communication through public space without face-to-face confrontation encourages the narrators to uncover personal secrecy. Also, it is a mutual agreement that, by norm of interaction, the radio hosts (DJ) are perceived to have higher status in seniority and being professional in counseling. Accepting the difference status allows the hosts to carry out the counseling techniques efficiently. The counseling techniques used by the host are: asking the narrators to unfold their story from the beginning to the end, and adopting various linguistic strategies to ease narrators' concern and unhappiness.

The hosts then have a significant role to disentangle love conflicts by making the narrators realize their self-determination, reminding the narrators to have sympathy for others, to adjust the attitude toward other people, to change attitudes about homosexuality, and suggesting them to start all over. Communication without confrontation also allows the hosts to act like an "older sister" teaching modern concepts such as paying attention to learning which is crucial for one's future, realizing the significance of gender equality, gaining self-esteem from hard working, fighting against domestic violence. In the meantime, the hosts also pass on traditional values such as preserving one's purity, being grateful, believing in the law of karma and making merit. "Club Friday" program thus plays an important role as social outlet in public media space for people having love conflicts in Thai society.

The tragic love narratives in the Club Friday radio program can then be perceived as "modern folklore" of the "city folks" whose ways of lives are associated with public media space in contemporary Thai society.

Department: Thai
Field of Study: Thai
Academic Year: 2014

Student's Signature
Advisor's Signature
Co-Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตาของศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ณ ถลาง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ในรายวิชาทฤษฎีคติชนวิทยาทำให้ผู้วิจัยรู้สึกสนุกจนเกิดแรงบันดาลใจในการศึกษา ช่วงระยะเวลาในการทำวิจัยครูได้คอยชี้แนวทาง ให้คำปรึกษาและให้กำลังใจแก่ศิษย์ด้วยความปรารถนาดีและห่วงใยเอาใจใส่อยู่เสมอ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ภักดีผาสุข อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่กรุณามอบความรู้ทางภาษา คอยอบรมสั่งสอนและได้กรุณาให้คำแนะนำที่มีค่ายิ่งในการเขียนวิทยานิพนธ์ ครูทั้งสองท่านนี้ได้กรุณาเสียสละเวลาช่วยตรวจแก้ไขงานจนเกิดความสำเร็จลุล่วงมาได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ สุกัญญา สุขฉายา ที่กรุณาตรวจงานและให้คำแนะนำในการปรับแก้วิทยานิพนธ์ซึ่งช่วยให้งานมีเนื้อหาสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น รองศาสตราจารย์ ดร.อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ ที่กรุณาเสียสละเวลาตรวจงานพร้อมข้อเสนอแนะองค์ความรู้ทางด้านนิเทศศาสตร์ซึ่งช่วยเปิดมุมมองใหม่ให้กับวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรเมษฐ์ จารูวร ที่ได้มอบความรู้ในรายวิชาการวิจัยทางภาษาและวรรณคดีไทย ซึ่งในขณะที่เรียนครูได้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์จนสามารถพัฒนาหัวข้อวิทยานิพนธ์นี้ให้เกิดขึ้นได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาเมตตาของครูเป็นอย่างมาก

ขอกราบขอบพระคุณครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ได้มอบความรู้ทางภาษาไทยทั้งในระดับปริญญาตรีที่ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และระดับปริญญาโทที่ ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ครูทุกท่านได้กรุณาอบรม สั่งสอน ถ่ายทอดวิชาความรู้ซึ่งช่วยให้ผู้วิจัยเกิดความรักในการเรียนและมีแรงกำลังใจอยากถ่ายทอดวิชาภาษาไทยให้ผู้อื่นที่สนใจเรียนต่อไป ผู้วิจัยซาบซึ้งในพระคุณของครูทุกท่านอย่างหาที่สุดมิได้

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาผู้วิจัยได้รับกำลังใจสำคัญในชีวิตจากว่าที่ร้อยตรี สมศักดิ์ นาสีเคน และคุณมยุรา นาสีเคน บุพการีผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ หากปราศจากท่านที่คอยส่งเสริมและสนับสนุน วิทยานิพนธ์เล่มนี้ก็คงไม่มีทางเกิดขึ้นได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านทั้งสอง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

เหนือสิ่งอื่นใดผู้วิจัยขอขอบคุณรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” และ “พี้อ้อยพี้ออด” ที่ได้ให้ข้อคิดในการดำเนินชีวิตในวันที่ผู้วิจัยประสบปัญหาความรักซึ่งก็ได้เป็นที่มาของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ขอขอบคุณคุณณิชา ลาภอนันต์ ทีมงานรายการที่กรุณาให้ข้อมูลสัมภาษณ์และคอยช่วยเหลือในช่วงที่ทำวิจัย ขอขอบคุณเจ้าของเรื่องเล่าทุกเรื่องที่ได้ถ่ายทอด “บทเรียนชีวิต” ที่ทำให้ผู้วิจัยได้ศึกษาความเป็นไปของชีวิตรัก และขอบคุณญาติพี่น้อง รุ่นพี่รุ่นน้อง มิตรสหายทุกท่านที่คอยรับฟังปัญหาความทุกข์ เป็นกำลังใจอยู่เคียงข้างในวันที่ผู้วิจัยท้อแท้สิ้นหวัง หากไม่มีบุคคลที่กล่าวมาข้างต้นวิทยานิพนธ์เล่มนี้คงสำเร็จมิได้ ผู้วิจัยรู้สึกดีในใจจนไม่อาจบรรยายความรู้สึกที่มีผ่านตัวอักษรได้ในเพียงหน้าเดียว ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านอย่างสุดซึ้ง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพ	ฌ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
1.3 สมมติฐาน.....	8
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	8
1.5 วิธีดำเนินการวิจัย	9
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	11
1.8 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	11
1.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
บทที่ 2 ภูมิหลังของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”	34
2.1 ประวัติความเป็นมาของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”	34
2.2 รูปแบบการสื่อสารในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”	37
2.3 เรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในสื่อวัฒนธรรมประชานิยม	38
2.3.1 เรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในหนังสือ.....	40
2.3.2 เรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในบทเพลง	44

2.3.3 เรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในมิวสิควิดีโอ	47
2.3.4 เรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในละครสั้น	49
บทที่ 3 แบบเรื่องและองค์ประกอบของเรื่องเล่าในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”	53
3.1 แบบเรื่องของเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”	53
3.1.1 แบบเรื่องคนรักนอกใจ	60
3.1.2 แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ	66
3.1.3 แบบเรื่องนอกใจคนรัก	69
3.1.4 แบบเรื่องไม่มั่นคงในความรัก	71
3.1.5 แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้	73
3.1.6 แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ	75
3.1.7 แบบเรื่องแอบรักข้างเดียว	77
3.1.8 แบบเรื่องรักที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย	80
3.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องเล่าในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”	83
3.2.1 โครงเรื่องของเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ในชีวิตจริง	85
3.2.2 ตัวละครในเรื่องเล่ากับภาพสะท้อนคนชั้นกลางในสังคมเมือง	101
3.2.3 ฉากและบรรยากาศกับภาพสะท้อนสังคมเมือง	105
3.3 ภาพสะท้อนวิถีชีวิตสังคมเมืองที่พบในเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรัก	118
3.3.1 ค่านิยมของการอยู่ก่อนแต่งงาน	118
3.3.2 ปัญหาเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์	119
3.3.3 ปัญหาคู่สาวในสถานที่ทำงาน	119
3.3.4 ปัญหาติดยาเสพติดทางเพศสัมพันธ์	120
3.3.5 ปัญหาแม่เลี้ยงเดี่ยว	122

3.3.6	เครือข่ายสังคมออนไลน์กับความสัมพันธ์ของผู้คนสมัยใหม่.....	123
3.3.7	การใช้พื้นที่สื่อสาธารณะอินเทอร์เน็ตระบายความในใจ	124
3.3.8	ปัญหาสังคมไม่ยอมรับความรักเพศเดียวกัน.....	124
3.4	ลักษณะเด่นของเรื่องเล่าแนว “รักโคก” ของคนสมัยใหม่	126
บทที่ 4	การวิเคราะห์ห้องปฏิบัติการสื่อสารของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ตามแนวชาติ พันธุ์วรรณนาแห่งการสื่อสาร.....	129
4.1	บริบทการสื่อสารรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”	133
4.1.1	ชุมชนภาษา (speech community).....	133
4.1.2	สถานการณ์การสื่อสารรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” (speech situation).....	134
4.1.3	เหตุการณ์การสื่อสาร (speech event) ในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”	136
4.2	การวิเคราะห์ห้องปฏิบัติการสื่อสาร SPEAKING ตามแนวคิดของเดวิด โฮล์มส์	150
4.2.1	ฉาก (Setting หรือ Scene)	150
4.2.2	ผู้ร่วมสถานการณ์ (Participant).....	152
4.2.3	จุดมุ่งหมาย (End)	161
4.2.4	ลำดับวัจนกรรม (Act sequence)	162
4.2.5	น้ำเสียง (Key).....	163
4.2.6	เครื่องมือสื่อสาร (Instrumentalities)	163
4.2.7	บรรทัดฐานของการปฏิสัมพันธ์และการตีความ (Norm of Interaction and Interpretation).....	167
4.2.8	ประเภทการสื่อสาร (Genre)	168
บทที่ 5	กลวิธีการให้คำปรึกษาในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”	169
5.1	กลวิธีการให้คำปรึกษาในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”	169
5.1.1	กลวิธีการขอให้เล่าเรื่อง	170

5.1.1.1 การสร้างความเป็นกันเอง	170
5.1.1.2 การซักถาม.....	172
5.1.1.3 การแสดงความตั้งใจฟัง.....	174
5.1.1.4 การแสดงความคล้อยตาม	175
5.1.2.กลวิธีการใช้ภาษาและถ้อยคำในการให้คำปรึกษา	177
5.1.2.1 การแสดงความคิดเห็น	177
5.1.2.2 การแสดงการคาดคะเน	179
5.1.2.3 การใช้ถ้อยคำที่ไม่เจาะจง	179
5.1.2.4 การใช้ถ้อยคำแสดงเงื่อนไข	180
5.1.2.5 การใช้ประโยคคำถามกระตุ้นให้คิด	181
5.1.2.6 การใช้อุปลักษณ์.....	183
5.1.2.7 การอ้าง	187
5.1.2.8 การใช้คำคม	190
5.1.2.9 การตักเตือน	193
5.1.2.10 การชี้ให้เห็นข้อบกพร่อง.....	194
5.1.2.11 การใช้ถ้อยคำนัยแฝง	199
5.1.2.12 การหยอกล้อ	201
5.1.2.13 การชื่นชม.....	202
5.1.2.14 การให้คำแนะนำ.....	203
5.1.2.15 การให้กำลังใจ	204
5.1.2.16 การฝากข้อคิดให้แก่ผู้ฟังทางบ้าน.....	205
5.1.2.17 การอ่านข้อความขนาดสั้น(sms).....	206

5.2 บทบาทของผู้ดำเนินรายการในการให้คำปรึกษาปัญหาชีวิตรัก.....	209
5.2.1 บทบาทในการคลี่คลายความขัดแย้งในปัญหาชีวิตรัก	210
5.2.1.1 การตระหนักถึงสิทธิในการกำหนดชะตาชีวิตของตนเอง	210
5.2.1.2 การเตือนให้นึกถึงจิตใจของผู้อื่น	212
5.2.1.3 การปรับทัศนะให้เกิดความเข้าใจกัน	213
5.2.1.4 การปรับวิธีคิดเรื่องความรักเพศเดียวกัน	215
5.2.1.5 การแนะนำให้เริ่มต้นชีวิตใหม่	216
5.2.2 บทบาทในการสอนความประพฤติคนในสังคม.....	220
5.2.2.1 การสอนให้รักการเรียน.....	220
5.2.2.2 การสอนให้รักนวลสงวนตัว	221
5.2.2.3 การสอนให้ตระหนักถึงสิทธิและความเสมอภาคของชายหญิง	223
5.2.2.4 การตำหนิพฤติกรรมการนอกใจ	224
5.2.2.5 การสอนบทบาทหน้าที่ของคนในครอบครัว	226
5.2.2.6 การสอนให้เห็นคุณค่าตนเองจากการทำงาน	228
5.2.2.7 การต่อต้านความรุนแรงในครอบครัว	229
5.2.2.8 การสอนเรื่องความกตัญญู	230
5.2.2.9 การสอนด้วยเรื่องเวรกรรม	231
5.2.2.10 การสอนเรื่องทำบุญให้ทาน	232
5.3 บทบาทของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในสังคมสมัยใหม่.....	233
5.3.1 บทบาทในการเลือกสรรประสบการณ์ให้ผู้ฟัง.....	233
5.3.2 บทบาทในการคลี่คลายปัญหาชีวิตรัก.....	234
5.3.3 บทบาทในการสร้างความบันเทิง	234

5.3.4 บทบาทในการรวมกลุ่มคนในสังคมเมืองมาทำกิจกรรมร่วมกัน	235
5.3.5 บทบาทในการขัดเกลาทางสังคม	235
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล	237
6.1 สรุปผลการวิจัย	237
6.2 อภิปรายผล	246
6.3 ข้อเสนอแนะ	252
รายการอ้างอิง	253
ภาคผนวก	259
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	297

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 แสดงวิธีการเลือกส้อมคลิปวิดีโอรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ย้อนหลัง	8
ตารางที่ 2 แสดงกลุ่มข้อมูลคลิปวิดีโอย้อนหลังรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ที่ใช้ในการศึกษา.....	9
ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลเรื่องเล่าในแบบเรื่องคนรักนอกใจ 18 เรื่อง	56
ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลเรื่องเล่าในแบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ 10 เรื่อง	57
ตารางที่ 5 แสดงข้อมูลเรื่องเล่าในแบบเรื่องนอกใจคนรัก 5 เรื่อง	57
ตารางที่ 6 แสดงข้อมูลเรื่องเล่าในแบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก 12 เรื่อง	58
ตารางที่ 7 แสดงข้อมูลเรื่องเล่าในแบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้ 10 เรื่อง	59
ตารางที่ 8 แสดงข้อมูลเรื่องเล่าในแบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ 6 เรื่อง	59
ตารางที่ 9 แสดงข้อมูลเรื่องเล่าในแบบเรื่องแอบรักข้างเดียว 4 เรื่อง	60
ตารางที่ 10 แสดงข้อมูลเรื่องเล่าในแบบเรื่องรักที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย 1 เรื่อง	60
ตารางที่ 11 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณเอื้อย ตอน รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม 10 กุมภาพันธ์ 2555	61
ตารางที่ 12 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณหอม ตอน รักแต่ไม่เคยเข้าใจ 7 กันยายน 2555	63
ตารางที่ 13 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณแพม ตอน คนไม่น่าสงสาร 20 กรกฎาคม 2555	64
ตารางที่ 14 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าจากอีเมล ตอน ไม่รักแล้วก็ทำไม 12 ตุลาคม 2555....	65
ตารางที่ 15 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณนนท์ ตอน คนไม่น่าสงสาร 20 กรกฎาคม 2555.....	67
ตารางที่ 16 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณบี ตอน คนไม่น่าสงสาร 20 กรกฎาคม 2555.....	68
ตารางที่ 17 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณดล ตอน 108 คำถามหัวใจกับดีเจพี่ฉอดและดีเจพี่อ้อย 6 มกราคม 2555	69
ตารางที่ 18 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณเซอร์ ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ 27 เมษายน 2555	70

ตารางที่ 19 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณเอ็ม ตอน ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน 8 มิถุนายน 2555	71
ตารางที่ 20 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณดา ตอน 108 คำถามหัวใจกับดีเจพี่ชอดและดีเจพี่อ้อย 6 มกราคม 2555	72
ตารางที่ 21 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณโจ ตอน รักแต่ไม่เคยเข้าใจ 7 กันยายน 2555.....	73
ตารางที่ 22 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณโม ตอน ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน 8 มิถุนายน 2555	74
ตารางที่ 23 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณมิว ตอน ไม่รักแล้วก็ทำไม 10 ตุลาคม 2555.....	75
ตารางที่ 24 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณหลิน ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ 27 เมษายน 2555	76
ตารางที่ 25 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณฟ้า ตอน เธอมีใจหรือคิดไปเอง 4 พฤษภาคม 2555	78
ตารางที่ 26 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณสอง ตอน Highlight Club Friday Base On True Story 24 สิงหาคม 2555	79
ตารางที่ 27 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณลูกหว่า ตอน แตกต่างแต่รักกัน 16 มีนาคม 2555 ...	81
ตารางที่ 28 แจกแจงแบบเรื่องและภาพสะท้อนวิถีชีวิตสังคมเมืองในเรื่องเล่า.....	117
ตารางที่ 29 แสดงเหตุการณ์การสื่อสารในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์.....	137
ตารางที่ 30 แสดงการคลี่คลายปัญหาในแต่ละแบบเรื่องของเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรัก.....	219

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 หน่วยวิเคราะห์บริบทการสื่อสารตามแนวคิดของชาวิลด์-ทรอยก์	131
ภาพที่ 2 โครงสร้างเหตุการณ์การสื่อสารในสถานการณ์การสื่อสารรายการวิทยุ “คลับฟราย เดย์”	138
ภาพที่ 3 ห้องจัดรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”	151
ภาพที่ 4 ช่องทางการรับชมรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ทางโทรทัศน์	164
ภาพที่ 5 เว็บไซต์สดสนทนาของคลื่นกรีนเวฟ FM 106.5 Mhz.	166

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยแต่โบราณมีสำนวนไทยที่ว่า “ไฟในอย่านำออก ไฟนอกอย่านำเข้า” ขวัญกัลยาณี (2548: 126) อธิบายความหมายของสำนวนนี้ว่า “อย่านำความลับในบ้านไปพูดข้างนอก และอย่านำเรื่องร้ายเข้ามาในบ้าน” สำนวนดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองที่สำคัญว่า ปัญหาครอบครัวเป็นเรื่องภายในบ้านไม่ควรนำมาเปิดเผยในที่สาธารณะ

ในเวลาต่อมาสังคมไทยก้าวเข้าสู่สังคมสมัยใหม่ที่สื่อสารมวลชนมีผลต่อสำนึกของปัจเจกชนในหลายด้าน โดยเฉพาะการนำปัญหาชีวิตรักที่เคียดถือว่าเป็นเรื่องส่วนตัวมาเผยแพร่ในพื้นที่สื่อสาธารณะ (public mediascape) จนกลายเป็นเรื่องปกติ เริ่มตั้งแต่ในยุคที่มีสื่อสิ่งพิมพ์ ปรากฏคอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตครั้งแรกในนิตยสาร *สตรีไทย* เมื่อ พ.ศ. 2468 โดยแทรกไว้ในคอลัมน์อื่น เช่น บทบรรณาธิการณี หรือ คอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตของแม่ไฉว ต่อมาใน พ.ศ. 2475 คอลัมน์นี้ได้ปรากฏขึ้นอีกในนิตยสาร *หญิงไทย* ซึ่งตอบโดยเพทาย (อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี, 2533: 4) นับแต่นั้นคอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตก็ปรากฏในนิตยสารผู้หญิงเรื่อยมา ต่อมาไม่นานปรากฏคอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตในหนังสือพิมพ์ ได้แก่ คอลัมน์ปัญหาหัวใจ ของ “ศิริณี” ที่ลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ประมาณช่วง พ.ศ. 2506 (สัณฐานา ท สังขประดิษฐ์, 2542: 8) และในปี พ.ศ. 2518 เกิดนิตยสารรายเดือนตอบปัญหาชีวิตโดยเฉพาะ คือ *ศาลาคนเศร้า* ที่เปิดโอกาสให้ผู้อ่านทางบ้านส่งจดหมายมาเล่าปัญหาส่วนตัวจนได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน

สื่อสิ่งพิมพ์ได้เข้ามามีบทบาทในการให้คำปรึกษาปัญหาชีวิตให้กับผู้อ่านทางบ้าน แต่การส่งเรื่องราวเข้ามาขอรับคำปรึกษากับผู้เขียนย่อมมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา ผู้ขอรับคำปรึกษาจะต้องรอจนกว่าสื่อสิ่งพิมพ์จะตีพิมพ์ออกมาเป็นรูปเล่ม นับว่าเป็นการสื่อสารกลับที่ล่าช้า และอาจไม่ทันใจผู้ที่กำลังประสบปัญหา ต่อมาสื่อวิทยุกระจายเสียงก็ได้รับความสำคัญในการเปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ มากขึ้น มีการกำหนดรูปแบบรายการตามความต้องการของกลุ่มผู้ฟัง วิทยานิพนธ์เรื่อง **การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาทางสื่อวิทยุกระจายเสียง** ของ ตรีนุช วีระเวสส์ (2539) ได้ศึกษารายการวิทยุ Ninety-Four Radio Clinic ในคลื่น F.M. 94.0 MHz. เป็นรายการตอบปัญหาสุขภาพกาย สุขภาพใจ ปัญหาชีวิต และ

เพศศึกษา ซึ่งเป็นประเด็นที่เมื่อก่อนสังคมห้ามไม่ให้พูดในที่สาธารณะ แสดงให้เห็นว่าสื่อวิทยุเริ่มเปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้โทรศัพท์เข้ามาปรึกษาปัญหาส่วนตัวในประเด็นต่าง ๆ ได้อีกทางหนึ่ง

ปัจจุบันมีรายการวิทยุที่เปิดโอกาสให้ผู้ฟังทางบ้านโทรศัพท์เข้ามาเล่าปัญหาชีวิตรักที่ได้รับคามนิยมนับเป็นอย่างมาก คือ รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ออกอากาศทางคลื่นวิทยุกรีนเวฟ (Green Wave) F.M.106.5 MHz. ทุกคืนวันศุกร์เวลา 21.00-23.00 น. ในแต่ละสัปดาห์ทางรายการจะตั้งประเด็นความรักในแบบกว้างเป็นตอนต่าง ๆ เช่น *ตอน รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม* *ตอน คนไม่น่าสงสาร* *ตอนที่เธอไม่ยอมรับ* ฯลฯ เพื่อให้ผู้ฟังทางบ้านทราบ ผู้ฟังท่านใดที่ต้องการโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องขณะออกอากาศสด จะต้องส่งเรื่องราวเข้ามาทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ที่ Clubfriday@atimemedia.com โดยต้องระบุหมายเลขโทรศัพท์ติดต่อกลับ ทีมงานก็จะคัดเลือกเรื่องที่น่าสนใจและสอดคล้องกับชื่อตอน จากนั้นก็จะติดต่อกลับไปเพื่อแจ้งช่วงเวลาออกอากาศ

รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ใช้สโลแกนว่า “No More Lonely(Friday) Night” มีกลุ่มเป้าหมายหลักคือผู้ใหญ่วัยทำงาน และกลุ่มเป้าหมายรองคือนักเรียนและนักศึกษา ซึ่งเป็นวัยที่อยู่ในช่วงสนใจเรื่องความรัก พื้นที่ของรายการได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟังทางบ้านโทรศัพท์เข้ามาสนทนาปัญหาชีวิตรักกับผู้ดำเนินรายการ คือ คุณสายทิพย์ มนตรีกุล ณ อยุธยา หรือ ดีเจพีชอด และ คุณณภาพร ไตรวิทย์วารีกุล หรือ ดีเจพีอ้อย เป็นผู้ดำเนินรายการที่ทำหน้าที่คอยรับฟังเรื่องราวและให้คำปรึกษาแก่ผู้ฟังที่กำลังประสบปัญหาชีวิตรัก

รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ออกอากาศครั้งแรกเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2548 เริ่มเป็นที่รู้จักในวงกว้างหลังจากที่ภาพยนตร์เรื่อง *กวน มึน โฮ* ของค่ายจีทีเอช (GTH) ประสบความสำเร็จ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันพุธที่ 22 กันยายน 2553 ได้กล่าวว่า *กวน มึน โฮ* เป็นหนังรักที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย สามารถทำรายได้ไปกว่า 120 ล้านบาท และยังสร้างชื่อเสียงโด่งดังไปถึงต่างประเทศ(พลอยลลดา ไชยบุญเรืองสิน, 2553: 4) ภาพยนตร์ดังกล่าวมีฉากนางเอกเลียนน้ำเสียงและคำพูดของผู้ดำเนินรายการ และในฉากจบของเรื่องพระเอกได้โทรศัพท์เข้าไปปรึกษาในรายการซึ่งได้สร้างรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ เคล้าน้ำตา เกิดความประทับใจให้กับคนดูเป็นอย่างมาก นับจากนั้นเป็นต้นมาผู้ดำเนินรายการก็เป็นที่รู้จักในนาม “พีอ้อยพีชอด” ในบทบาทของผู้เชี่ยวชาญด้านการให้คำปรึกษาปัญหาความรัก กระทั่งสื่อหลายแขนงตั้งฉายาให้ว่า *ศิริณีหน้าไม้ค้* (รายการพราวไนท์) *สองกฐนเรื่องรักแห่งยุค* (www.siamdara.com) *ศิริณีมือพระกาฬ* (นิตยสาร Lemonade) สะท้อนให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของพีสาวผู้เชี่ยวชาญด้านการให้คำปรึกษาปัญหาความรักให้กับคนในยุคนี้

นอกจากรายการจะเปิดโอกาสให้ผู้ฟังทางบ้านได้เข้ามาสนทนาปัญหาความรักอย่างมีส่วนร่วมแล้ว ทางรายการยังได้นำเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักมาผลิตเผยแพร่ในสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture) รูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การบันทึกเรื่องเล่าเป็นลายลักษณ์อักษรในรูปแบบหนังสือ (Pocket Book Club Friday) มี 5 เล่ม ได้แก่ *เรื่องเล่าจาก Club Friday* มีคนเศร้ากว่าเราตั้งเยอะ รักดีดีที่สร้างได้ใน 6 วัน ขอเพลงให้ตัวเองหน่อย และรักที่ไม่ได้ออกอากาศ การนำเรื่องเล่าจากผู้ฟังทางบ้านมาตีพิมพ์เป็นหนังสือ ช่วยให้เรื่องเล่าได้รับการบันทึกและไม่หายไปจากการรับรู้ของผู้คน อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เสพเกิดความเพลิดเพลินจากอรรถรสในการอ่านหนังสือ

มีการนำเรื่องเล่ามาเป็นแรงบันดาลใจสร้างสรรค์บทเพลง อัลบั้ม *Club Friday Based on true story By เอ็น พียะดา* มีการนำเรื่องเล่ามานำเสนอในมิวสิกวิดีโอ (Music Video) ประกอบอัลบั้มเพลงดังกล่าว และมีการนำเรื่องเล่ามานำเสนอในรูปแบบละครสั้น (Mini Series) คือ *Club Friday The Series 1-5* ที่ได้สร้างปรากฏการณ์การพูดถึงเรื่องเล่าจากรายการ “คลับฟรายเดย์” ในลักษณะ “talk of the town” ในสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะเรื่องราวของคุณแอร่า จาก ตอน 108 คำถามหัวใจ ออกอากาศเมื่อวันที่ 10 มกราคม พ.ศ.2557 ที่นำมาสร้างเป็นละคร คือ *Club Friday The Series 4 หรือรักแท้จะแพ้ความต้องการ* เรื่องมีว่า

“คุณแอร่าอายุ 27 ปี ใช้ชีวิตอยู่กับแม่สองคน แม่บอกว่าอยากให้คุณแอร่ามีผู้ชายที่ดีมาดูแลคุณแอร่า จึงได้แนะนำให้รู้จักกับรุ่นน้องที่ทำงาน ทั้งสองตกลงคบหา ดูใจและได้ตกลงแต่งงานกัน ฝ่ายชายย้ายเข้ามาอยู่ที่บ้านคุณแอร่า จนกระทั่งคุณแอร่าตั้งครรภ์และได้บอกกับสามีและแม่ให้รับรู้ สิ่งที่พบคือสามีและแม่ไม่มีความรู้สึกดีใจแต่อย่างใด คุณแอร่าเริ่มสังเกตเห็นว่าสามีและแม่ออกไปข้างนอกสองต่อสองมากขึ้นโดยที่มักจะไม่ชวนเธอ

จนกระทั่งในคืนหนึ่ง คุณแอร่าตื่นมากลางดึกไม่พบสามีอยู่เคียงข้าง จึงเดินขึ้นไปดูบนบ้าน ขณะนั้นก็ได้ยินเสียงคุยกันดังมาจากในห้องแม่ เธอตัดสินใจเสียมารยาทเปิดห้องเข้าไปดู จึงพบว่าสามีและคุณแม่นอนอยู่บนเตียงคุยกันอย่างมีความสุข และได้มาพบอีกว่าแม่ของเธอก็กำลังตั้งครรภ์กับสามีเธอได้ 3 เดือนเช่นกัน เมื่อความจริงทั้งหมดเปิดเผยคุณแอร่าเสียใจเป็นอย่างมาก จึงออกมาข้างนอก คิดที่จะฆ่าตัวตายโดยยืนอยู่ที่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาหลายชั่วโมง มีโทรศัพท์เข้ามาหาเธอหลายสาย แต่ในที่สุดเธอก็ไม่ตัดสินใจคิดสั้นเพราะคิดถึงลูกที่อยู่ในท้อง คุณแอร่าจึงนำเรื่องนี้มาเล่าในรายการ”

เมื่อเรื่องราวของคุณแอร์ออกอากาศส่งผลให้เรื่องนี้ได้กลายมาเป็นประเด็นสนทนาทั้งในโลกสื่อสังคมออนไลน์และเล่าแบบปากต่อปากในวงกว้าง เมื่อเรื่องได้กลายมาเป็นประเด็นสาธารณะ จึงส่งผลให้มีผู้คนในสังคมร่วมส่งกำลังใจให้คุณแอร์ทางเครือข่ายสังคมออนไลน์มาอย่างล้นหลาม ทางรายการได้สังเกตเห็นความน่าสนใจของเรื่องนี้ในประเด็นที่แม้ว่าคุณแอร์ได้เผชิญกับเรื่องราวที่เลวร้ายที่สุดในชีวิต แต่เธอก็มีกำลังใจที่จะต่อสู้ชีวิตต่อไป ทางรายการจึงได้หยิบยกเรื่องมาสร้างเป็นละครซึ่งก็ได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนและในกลุ่มผู้เสพเป็นอย่างดี

การนำเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักจากผู้ฟังทางบ้านมาผลิตเป็นสื่อบันเทิงข้างต้นแสดงให้เห็นว่าเรื่องเล่าเป็นสิ่งที่ “ขายได้” จนเกิดกระแสความนิยม และได้รับการถ่ายทอดเรื่องเล่าในรูปแบบใหม่ กล่าวคือ เมื่อนำเสนอเรื่องเล่าผ่านสื่อสังคมออนไลน์ได้ช่วยให้เรื่องเล่าเกิดการแพร่กระจายไปสู่ความรู้ของผู้คนอย่างรวดเร็ว มีการพูดถึงเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักของคนในสังคมยุคใหม่ กล่าวคือ สังคมโบราณหากจะพูดถึงเรื่องราวของคนอื่นจะมีลักษณะการบอกเล่าแบบปากต่อปากหรือเรียกว่า การนินทา แต่เมื่อมีการนำเรื่องมาผลิตในสื่อก็ได้ก่อให้เกิด การนินทา (Gossip) แบบใหม่ ที่มีการนำเรื่องเล่าจากสื่อมาพูดถึงในวงกว้างอย่างต่อเนื่อง ซึ่งก็ได้ช่วยให้เรื่องเล่ามีลักษณะไม่ตายหรือไม่สูญหายไปจากการรับรู้ อีกทั้งยังช่วยให้เรื่องเล่าดำรงคงอยู่ได้นานมากกว่าการถ่ายทอดเรื่องเล่าในสังคมโบราณอีกด้วย

จากปรากฏการณ์ข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการนำเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักมาผลิตเป็นสื่อบันเทิงภายใต้แนวคิด “เรื่องเล่าจากชีวิตจริง (Based on true story)” นับว่าเป็นการดึงดูดกลุ่มผู้ฟังที่อยู่ในฐานะผู้บริโภค (consumer) ที่เป็นเจ้าของเรื่องได้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นขุมพลังในการสร้างสรรค์สินค้าบันเทิงหลายรูปแบบ ซึ่งช่วยให้ผู้ฟังรู้สึกตื่นตัวอยากจะทำอะไรเข้ามาเล่าเรื่องเนื่องจากกระบวนการถ่ายทอดเรื่องเล่า ผู้เล่าจะได้รับการยกระดับให้เป็น “พระเอกหรือนางเอก” ของเรื่องโดยมีผู้ดำเนินรายการคอยรับฟังและมีผู้ฟังทางบ้านร่วมแสดงความเห็นออกความเห็นจึงทำให้ผู้ที่ประสบปัญหาชีวิตรักสนใจที่จะโทรศัพท์เข้ามาปรึกษา

การสนทนาปัญหาชีวิตรักและการให้คำปรึกษาอย่างมีส่วนร่วมในรายการเป็นการรวมกลุ่มผู้ฟังที่สนใจเรื่องความรักได้เข้ามามีปฏิสัมพันธ์สื่อสารกันในช่วงเวลาหนึ่งโดยใช้พื้นที่สื่อสาธารณะเป็นตัวเชื่อมกลางจนกลายเป็นวัฒนธรรมของคนสมัยใหม่ กลุ่มเป้าหมายหลักของรายการจะเป็นกลุ่มคนวัยทำงาน กลุ่มเป้าหมายรองคือ นักเรียนและนักศึกษา นับว่าเป็นกลุ่มคนในสังคมเมือง(urban folk) ที่มีการศึกษา ชีวิตประจำวันของพวกเขาจะผูกพันอยู่กับการบริโภคข่าวสารผ่านสื่อเทคโนโลยี นอกจากนี้เมื่อทางรายการเพิ่มช่องทางออกอากาศทางโทรทัศน์ช่องกรีนแซนแนล แพร่ภาพโดยใช้สัญญาณอินเทอร์เน็ตทำให้พบว่ามียุคคนไทยที่อาศัยอยู่

ต่างประเทศเปิดรับฟังรายการจากคลื่นวิทยุด้วย การเปิดรับฟังและการเปิดโอกาสให้ได้ร่วมพูดคุยกับผู้ฟังที่พูดภาษาเดียวกันได้ช่วยบรรเทาความเหงาให้กับคนไทยที่ต้องอาศัยอยู่ในต่างแดน ช่วงที่รายการกำลังออกอากาศจึงเปรียบเสมือนเป็น “จุดนัดพบ” ที่เปิดโอกาสให้คนจากหลากหลายพื้นที่ได้เข้ามาเล่าเรื่องและร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาชีวิตรักที่สร้างความรู้สึกเป็นพวกพ้องเดียวกันซึ่งเป็นกลไกของการเยียวยาจิตใจของผู้คนในสังคม

รูปแบบของรายการที่เปิดพื้นที่ให้กลุ่มคนได้เข้ามาเล่าเรื่องและแบ่งปันประสบการณ์ในช่วงเวลาหนึ่ง ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจว่ากระบวนการสื่อสารในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นข้อมูลที่ควรค่าแก่การศึกษาในฐานะที่เป็นข้อมูลคติชนในพื้นที่สื่อสมัยใหม่ (modern mediascape) กล่าวคือ การสื่อสารในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ทำให้ผู้คนได้ถ่ายทอดข้อมูลประเภทเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักที่ได้สื่อแสดงให้เห็นถึงความทุกข์ ความไม่สบายใจ และความโศกเศร้าในชีวิตรัก เนื้อหาของเรื่องมีการนำเสนอเหตุการณ์ชุดหนึ่งที่มีกระบวนการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ตั้งแต่ต้นจนจบ มีการดำเนินเรื่องจากตลกกลายเป็นร้าย เนื้อหาส่วนใหญ่จึงมีลักษณะของปัญหาชีวิตรักที่ไม่สมหวัง รักซ้อนที่ผิดศีลธรรม รักของคนเพศเดียวกัน และรักที่เต็มไปด้วยความทุกข์ซึ่งการเล่าเรื่องได้ช่วยให้ผู้เล่าได้ระบายความคับข้องใจ อันเป็นการเยียวยาจิตใจของตนอย่างหนึ่ง ในขณะที่ผู้เสพเรื่องราวก็รู้สึกถึงความสงสารและความกลัวขึ้นในใจซึ่งเป็นกระบวนการชำระล้างจิตใจของตนไปด้วย ความสะเทือนใจจากการรับรู้เรื่องราวยังช่วยให้เกิดการยอมรับด้วยว่ายังมีผู้คนที่ประสบปัญหาไม่แตกต่างจากตนเอง เกิดการยอมรับว่าแท้ที่จริงแล้วมนุษย์มักจะตกอยู่ภายใต้ชะตากรรมเดียวกัน

นอกจากเรื่องเล่าจะมีการถ่ายทอดขณะออกอากาศสดแล้ว ทางรายการยังได้ทำคลิปวิดีโอย้อนหลังไว้สำหรับผู้ฟังที่ไม่ได้ติดตามรับฟังขณะออกอากาศสด สามารถเข้ามาเปิดรับฟังรายการได้ทาง <http://www.atimemedia.com/replay/clubfriday> เป็นพื้นที่อินเทอร์เน็ตที่กำลังได้รับความนิยม ผู้ฟังสามารถเปิดเข้ามาฟังในช่วงเวลาใดก็ได้ที่ตนสะดวก หากฟังไม่ทันหรือต้องการฟังซ้ำก็สามารถกดหยุดชั่วคราวหรือเล่นซ้ำได้โดยง่าย แสดงให้เห็นว่าเมื่อเรื่องเล่าได้ถ่ายทอดออกมาจากเจ้าของเรื่องแล้ว เรื่องเล่าจะกลายมาเป็น “สมบัติร่วม” ของคนในสังคมทันที จากนั้นก็จะมีการเล่าแบบปากต่อปาก ตัวผู้เล่าไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนที่แท้จริง ส่วนใหญ่ใช้นามแฝงหรือใช้ชื่อเล่นเป็นนามสมมติ ซึ่งทำให้ผู้เล่าไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงเรื่องราวที่สื่อออกมา เนื้อหาเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักจึงมีเนื้อหาที่เป็นความลับหรือเรื่องที่ผิดไปจากกรอบบรรทัดฐานทางสังคม การได้รับฟังเรื่องราวของผู้อื่นเช่นนี้จึงเป็นการตอบสนองสัญชาตญาณนิสัยอยากรู้ อยากเห็นให้กับมนุษย์ได้อีกด้วย

ความนิยมในการเสพเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักของผู้คนในปัจจุบัน เป็นที่มาของคำถามวิจัยว่า เพราะเหตุใดเรื่องเล่าถึงได้รับความนิยม จากการสังเกตข้อมูลเบื้องต้นพบว่า แม้ว่าเรื่องเล่าจะมีจำนวนมากและนิยมอย่างแพร่หลาย เรื่องเล่ามักจะมีโครงเรื่องที่มีเหตุการณ์หลักเหมือน ๆ กัน แต่จะมีรายละเอียดของเรื่องแตกต่างกัน การศึกษาข้อมูลประเภทเรื่องเล่าจำนวนมากนี้ ผู้วิจัยจะประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีทางคติชนวิทยา คือ แบบเรื่องของนิทาน (tale type) ของสติธ ธอมป์สัน (Stith Thompson) มาใช้จัดจำแนกเรื่องเล่าเพื่อให้เห็นภาพรวมของปัญหาชีวิตรักอันเป็นภาพกว้าง จากนั้นก็จะศึกษาเรื่องเล่าตามแนวศาสตร์แห่งการเล่าเรื่อง (narratology) เพื่อให้เห็นองค์ประกอบของแต่ละแบบเรื่องที่ได้แสดงให้เห็นถึงปัญหาความขัดแย้งในชีวิตรัก วิถีชีวิต ทัศนคติ ค่านิยมเกี่ยวกับความรักของคนสมัยใหม่

นอกจากกลุ่มข้อมูลเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักจะมีความน่าสนใจในฐานะที่เป็นตัวบท (text) ในการศึกษาแล้ว หากจะศึกษาเรื่องเล่าอย่างเดียวก้อาจจะทำให้ไม่เข้าใจสภาพสังคมปัจจุบัน สิ่งที่จะต้องศึกษาควบคู่กับเรื่องเล่าคือ บริบทแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมของการสื่อสาร (social context) เนื่องจากบริบทแวดล้อมมีผลต่อการถ่ายทอดปัญหาชีวิตรัก ในด้านเนื้อหาที่ส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวที่เป็นความลับและขัดไปจากบรรทัดฐานของสังคม เหตุนี้ผู้วิจัยจึงจะใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาบริบทการสื่อสารตามแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสาร (Ethnography of speaking) ของเดลล์ ไฮเมส (Dell Hymes) แนวคิดนี้มีพื้นฐานว่า บริบททางการสื่อสารและบริบททางวัฒนธรรมสังคมมีผลให้การสื่อสารในแต่ละเหตุการณ์มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ การปรึกษาปัญหาชีวิตรักในรายการทำให้ผู้เล่ากล้าเปิดเผยเรื่องราวส่วนตัว เรื่องที่เป็นความลับ เรื่องที่น่าอับอาย หรือเรื่องที่ผิดไปจากกรอบของศีลธรรม พื้นที่ในรายการจึงเป็นเหตุการณ์สื่อสารเฉพาะที่เอื้อให้ผู้ฟังกล้าเล่าเรื่องราวต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนที่แท้จริง นอกจากนี้ผู้ดำเนินรายการก็ได้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาด้วยการใช้กลวิธีการให้คำปรึกษาที่น่าสนใจ ดังตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณโอมมีว่า “คุณโอมคบแฟนที่เป็นเพศเดียวกัน แต่แฟนไม่ยอมรับคุณโอมว่าเป็นคนรักต่อหน้าผู้อื่น คุณโอมทุกซึกใจจึงโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ”

ดีเจพี่ชอด: แต่ไม่รู้สิคะโอม ถ้าคนสองคนอยู่ด้วยกันแล้วมีความสุขอะคะ พี่ว่า บางทีมันอาจจะไอ้สิ่งที่เราอยากได้อยู่เนี่ย มัน อาจจะเป็นสิ่งที่เค้าเรียกว่าอะไรอะ อย่าไปยึดมันถึมันกับอะไรเลย ไม่รู้พี่ ๆ ชอบคิดเสมอ เดี่ยวพุงนี้โลกแตก ไม่รู้จะทำไ้ ก็รักกัน แล้วก็มีความสุข ให้มากที่สุดก็แล้วกันเงี่ย คือบางทีนี่ออกมัยคะว่า ไอ้สิ่งที่เรามีอยู่ในมือ ณ วันเนี่ยคือ เรามีกันและกันอยู่ ไปไหนมาไหนแบบมีความสุข

ด้วยกันไร้เงา แต่ดันไปต้องการเอาอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งอะไรก็ไม่รู้ ซึ่ง
โศค เค้าอาจจะให้เราไม่ได้ด้วยเหตุผลอะไรก็ตามแต่แหละ คนเรา
ทุกคนก็มีเหตุผลกันทั้งนั้นเนี่ย พอใจเราไปอยู่ตรงนั้นปุ๊บนะคะ ชีวิต
มันก็ไม่มีความสุขอะ มันเหมือนที่เค้าบอกว่า ไปยึดติดกับอะไร
บางอย่างที่ก็ไม่รู้เหมือนกันว่ามันคืออะไร นี่เป็นแค่สมมติว่า เราก็ค
บอกว่าช่างหัวมันและดิบตีซะตรงนั้นอย่างเนี่ย แล้วเราก็มีความสุข
กับสิ่งที่เรามีอยู่ตรงนี้ก่อน แล้วทำทุกอย่างให้มันดีก่อน

(คุณโอม, ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ, 27 เมษายน 2555)

สังเกตได้ว่าผู้ดำเนินรายการให้คำปรึกษาด้วยการใช้ถ้อยคำที่แสดงถึงความไม่มั่นใจ
“แต่ไม่รู้สิคะ” และถ้อยคำที่แสดงความคิดเห็น “พี่ว่า” ต้องการจะสื่อให้เห็นว่าสิ่งที่กำลังจะพูด
เป็นความคิดเห็นส่วนตัว เป็นการให้เกียรติผู้ขอรับคำปรึกษาอย่างหนึ่ง มีการกล่าว “เดี๋ยวพวุงนี้
โลกแตก” เพื่อชี้ให้เห็นว่าควรมีสติใช้ชีวิตอยู่กับปัจจุบัน เรื่องนี้เป็นความทุกข์ใจของคนรักเพศ
เดียวกัน ผู้ดำเนินรายการได้คลี่คลายปัญหานี้ด้วยการแนะนำให้ผู้ขอรับคำปรึกษาปรับวิธีคิดใน
เรื่องชีวิตรัก โดยให้ความสำคัญกับการดูแลซึ่งกันและกัน และไม่ควรรำใจไปยึดติดกับคนรอบข้าง
ก็จะช่วยให้ความทุกข์ที่มีลดน้อยลง แสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการทำหน้าที่ของนัก
สื่อสารมวลชนที่มีบทบาทในการสอนและรักษามาตรฐานพฤติกรรมของคนในสังคมให้มีชีวิตอยู่ได้
โดยที่ไม่ทุกข์มากจนเกินไป

กระบวนการสื่อสารในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ผู้ดำเนินรายการมีบทบาทในการ
คลี่คลายปัญหาชีวิตรักและยังมีบทบาทในการทำหน้าที่เป็น “พี่สาว” ผู้เชี่ยวชาญด้านการให้
คำปรึกษาให้กับผู้คนสมัยใหม่ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษากระบวนการสื่อสารในรายการวิทยุ
“คลับฟรายเดย์” ในฐานะที่เป็นแหล่งข้อมูลทางคติชนในพื้นที่สื่อสารสาธารณะ โดยเน้นศึกษาเรื่องเล่า
ปัญหาชีวิตรักหรือเรื่องเล่าแนว “รักโศก”(narratives of tragic love) ในรายการในฐานะที่เป็นตัว
บท ในการศึกษาปัญหาความรักของคนสมัยใหม่ เป็น lore ที่สะท้อนทัศนคติของกลุ่มคนในสังคม
เมืองที่คุ้นเคยกับการรับสารผ่านสื่อสาธารณะ เรื่องเล่าได้เปิดเผยให้เห็นทัศนคติ ความรู้สึก หรือ
ความหวาดหวั่นในชีวิตผ่านการสนทนาปัญหาความรัก และบริบทแวดล้อมของการสื่อสารใน
รายการที่อาศัยพื้นที่สื่อสารสาธารณะ และกลวิธีการให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการที่สามารถทำให้
คนฟังคลายความทุกข์ รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จึงมีบทบาทเป็นพื้นที่ของการระบายออกถึง
ความคับข้องใจ (social outlet) ให้กับผู้คนในยุคสมัยนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับ
นี้จะเป็นการศึกษาข้อมูลคติชนสมัยใหม่ที่มีการเล่าเรื่องผ่านสื่อสาธารณะได้อีกทางหนึ่ง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแบบเรื่องและองค์ประกอบของเรื่องเล่าในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”
2. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการสื่อสารของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ตามแนวชาติพันธุ์วรรณนาแห่งการสื่อสาร
3. เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการให้คำปรึกษาในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”

1.3 สมมติฐาน

“คลับฟรายเดย์” เป็นรายการวิทยุที่เปิดโอกาสให้ผู้ฟังทางบ้านโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องปัญหาชีวิตรักที่มีหลากหลายแบบเรื่องในแนว “รักโศก” รูปแบบของรายการที่รับฟังปัญหาของผู้เล่าเรื่องและกลวิธีการให้คำปรึกษาอย่างมีส่วนร่วมระหว่างผู้ดำเนินรายการและผู้ฟังทางบ้านทำให้รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีบทบาทในฐานะเป็นพื้นที่การระบายออกความคับข้องใจให้แก่ผู้คนที่รับสารผ่านสื่อสาธารณะในปัจจุบัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยจะศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องเล่าและกลวิธีการให้คำปรึกษาในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ด้วยการเลือกสุ่มกระจายข้อมูลอย่างมีระบบจากคลังวิดีโอรายการย้อนหลังที่ <http://www.atimemedia.com/replay/clubfriday> เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2555 จำนวน 12 ตอน เรื่องเล่า 66 เรื่อง ผู้วิจัยจะใช้วิธีการสุ่มข้อมูลดังตารางนี้

เดือน สัปดาห์	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
1	/				/				/			
2		/				/				/		
3			/				/				/	
4				/				/				/

ตารางที่ 1 แสดงวิธีการเลือกสุ่มคลังวิดีโอรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ย้อนหลัง

จากการใช้วิธีเลือกส้อมคลิปวิดีโอรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ย้อนหลังดังตารางข้างต้น ทำให้ได้กลุ่มข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

เดือน	สัปดาห์ที่	ตอน	วัน/เดือน/ปี	จำนวน เรื่อง
มกราคม	1	108 คำถามหัวใจกับดีเจพีชอดและดีเจพีช้อย	6 มกราคม 2555	4
กุมภาพันธ์	2	รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม	10 กุมภาพันธ์ 2555	6
มีนาคม	3	แตกต่างกันแต่รักกัน	16 มีนาคม 2555	6
เมษายน	4	คนที่เธอไม่ยอมรับ	27 เมษายน 2555	9
พฤษภาคม	1	เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง	4 พฤษภาคม 2555	7
มิถุนายน	2	ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน	8 มิถุนายน 2555	7
กรกฎาคม	3	คนไม่น่าสงสัย	20 กรกฎาคม 2555	4
สิงหาคม	4	Highlight Club Friday Base on true story	24 สิงหาคม 2555	4
กันยายน	1	รักแต่ไม่เคยเข้าใจ	7 กันยายน 2555	5
ตุลาคม	2	ไม่รักแล้วก็ทำไม	12 ตุลาคม 2555	6
พฤศจิกายน	3	108 คำถามหัวใจ	16 พฤศจิกายน 2555	4
ธันวาคม	4	Highlight Club Friday 2012	28 ธันวาคม 2555	4

ตารางที่ 2 แสดงกลุ่มข้อมูลคลิปวิดีโอย้อนหลังรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ที่ใช้ในการศึกษา

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลที่จะนำมาศึกษาด้วยการใช้วิธีถ่ายทอดเสียงบทสนทนาระหว่างผู้ดำเนินรายการและผู้เล่าเรื่องในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นลายลักษณ์อักษร จากคลิปวิดีโอย้อนหลัง <http://www.atimemedia.com/replay/clubfriday> ด้วยการสุ่มกระจายอย่างมีระบบ เดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2555 จำนวน 12 ตอน เรื่องเล่า 66 เรื่อง

3. เมื่อได้บทสนทนาจากผู้เล่าเรื่องกับผู้ดำเนินรายการแล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลดังกล่าวมาศึกษาวิเคราะห์ โดยจะแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 การศึกษาวิเคราะห์เรื่องเล่าปัญหาชีวิตรัก

- 1) การศึกษาแบบเรื่องของเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรัก ผู้วิจัยจะใช้วิธีประมวลเหตุการณ์สำคัญของเรื่องเล่าแต่ละเรื่อง และวิเคราะห์โครงเรื่องหรือ

เหตุการณ์หลักของแต่ละเรื่อง หากเรื่องเล่าใดมีโครงเรื่องหรือเหตุการณ์หลักเหมือนกันจะจัดอยู่ในแบบเรื่องเดียวกัน

2) การวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรัก ผู้วิจัยจะใช้แนวคิดศาสตร์แห่งการเล่าเรื่องเป็นกรอบในการศึกษา

3.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบการสื่อสารของรายการ ผู้วิจัยจะใช้ทฤษฎีชาติพันธุ์วรรณนาแห่งการสื่อสารของเดลล์ ไฮม์ส์ในการวิเคราะห์บริบทของการสื่อสาร

3.3 การศึกษากลวิธีการให้คำปรึกษาในรายการ ผู้วิจัยจะศึกษาวิธีการและกลวิธีทางภาษาและถ้อยคำที่ผู้ดำเนินรายการใช้ในการให้คำปรึกษา

4.สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

เรื่องเล่าแนว “รักโศก” หมายถึง เรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักที่ออกอากาศในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ภายในเรื่องมักจะแสดงให้เห็นถึงความทุกข์ ความไม่สบายใจ ความเศร้า หรือความเดือดเนื้อร้อนใจที่เกิดจากความรักในชีวิตจริง

แบบเรื่อง (tale type) หมายถึง โครงเรื่องของนิทานที่ทำให้นิทานแต่ละเรื่องมีลักษณะเฉพาะต่างจากนิทานเรื่องอื่น ในงานวิจัยนี้คำว่า “แบบเรื่อง” จึงหมายถึง โครงเรื่องของเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักที่มีเหตุการณ์หลักเหมือน ๆ กัน

กลวิธีการให้คำปรึกษา หมายถึง การใช้กลวิธีเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการให้คำปรึกษาทั้งกลวิธีการขอให้เล่าเรื่องและกลวิธีการใช้ภาษาและถ้อยคำโดยมีเป้าหมายให้ผู้เล่าเรื่องปัญหาชีวิตรักรู้สึกคลายทุกข์และสามารถนำคำแนะนำไปปรับใช้ในการแก้ปัญหาได้

พื้นที่สื่อสารสาธารณะ หมายถึง พื้นที่ทางสื่อสารมวลชนที่เปิดโอกาสให้บุคคลทุกเพศ ทุกวัย และทุกระดับสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการสื่อสาร พูดคุย แสดงความคิดเห็นในประเด็นใดประเด็นหนึ่งผ่านสื่อจนกลายเป็นเรื่องสาธารณะ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้เข้าใจแบบเรื่องและองค์ประกอบของเรื่องเล่าในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”
2. ทำให้เข้าใจองค์ประกอบการสื่อสารของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ตามแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสาร
3. ทำให้เข้าใจกลวิธีการให้คำปรึกษาในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”
4. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาข้อมูลคติชนสมัยใหม่ที่มีการเล่าเรื่องผ่านสื่อสาธารณะต่อไป

1.8 ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การศึกษาข้อมูลประเภทเรื่องเล่า ผู้วิจัยจะนำข้อมูลเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักที่มีเนื้อหาแนว “รักโศก” มาใช้ในการศึกษาเท่านั้น หากพบเรื่องที่มีเนื้อหาเป็นความรักสมหวังจะไม่นำมาใช้ในการศึกษาในงานวิจัยนี้

2. การศึกษาเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักแต่ละเรื่องมีเนื้อหาและรายละเอียดมาก ในงานวิจัยนี้ การนำเสนอข้อมูลเรื่องเล่าจากผู้ฟังที่บ้าน ผู้วิจัยจะใช้วิธีย่อเรื่องราวด้วยสำนวนภาษาของผู้วิจัยเอง เนื้อเรื่องย่อจะอยู่ในเครื่องหมายอัฒภาค “.....” ทั้งนี้เพื่อนำเสนอข้อมูลได้กระชับขึ้น

3. การตีความเจตนาของผู้พูดในการให้คำปรึกษา ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยอาศัยบริบทแวดล้อมในการสื่อสารในรายการ ไม่ได้มาจากการสอบถามผู้ดำเนินรายการโดยตรง ผลการวิเคราะห์ครั้งนี้จึงเป็นไปตามหลักวิชาการ ผู้พูดอาจมีเจตนาที่แตกต่างไปจากสิ่งที่ผู้วิจัยวิเคราะห์ก็มีความเป็นไปได้

1.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษารวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ 1) งานวิจัยที่มีประเด็นศึกษาเกี่ยวกับสื่อวิทยุกระจายเสียง 2) งานวิจัยที่มีประเด็นศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเล่า 3) งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการจัดแบบเรื่อง 4) งานวิจัยที่มีประเด็นศึกษาตามแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสาร 5) งานวิจัยที่มีประเด็นศึกษาเกี่ยวกับการตอบปัญหาชีวิต 6) งานวิจัยที่เกี่ยวกับกลวิธีทางภาษา มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่มีประเด็นศึกษาเกี่ยวกับสื่อวิทยุกระจายเสียง

ตรีณัฐ วีระเวสส์ (2539). การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาทางสื่อวิทยุกระจายเสียง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาการรับรู้ปรากฏการณ์เรื่องการนำเสนอ “เพศศึกษา” ทางสื่อวิทยุกระจายเสียง รายการ Ninety – Four Radio Clinic ช่วงเพศศึกษา โดยใช้ทฤษฎีปรากฏการณ์นิยม (Phenomenology Theory) มาเป็นกรอบวิเคราะห์ จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นจากกลุ่มนักสังคมศาสตร์ นักจิตวิทยา และผู้จัดรายการวิทยุกระจายเสียง และการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มผู้ฟังรายการวิทยุกระจายเสียงทั้งชายและหญิง อายุ 15-30 ปี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มเป้าหมายให้ความสนใจสาระเพศศึกษา กลุ่มเป้าหมายของการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาเป็นกลุ่มวัยรุ่น เรื่องเพศศึกษาในสังคมไทยได้รับการสนใจมากกว่าในอดีตที่ผ่านมา มีการตอบรับหรือตอบคำถามเรื่องเพศผ่านสื่อวิทยุในเชิงวิชาการ ผลจากการรับรู้เรื่องเพศศึกษาในเชิงวิชาการทำให้เห็นทัศนคติ ค่านิยม บุคลิกภาพ มนุษย์สัมพันธ์ พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคล จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายในประเด็นทัศนคติต่อปรากฏการณ์การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาทางสื่อวิทยุใน รายการ Ninety – Four Radio Clinic พบทัศนคติทั้งด้านบวกและด้านลบ สาระเรื่องเพศด้านบวก คือ ช่วยลดปัญหาความรุนแรงทางเพศ สังคมเปิดกว้างเรื่องเพศมากขึ้น ช่วยลดและแก้ปัญหาสังคมเรื่องเพศ คนในสังคมกล้าพูดและกล้าเปิดเผยเรื่องเพศ ด้านลบคือ ก่อให้เกิดปัญหาสังคมเรื่องเพศมากขึ้น เป็นแหล่งที่ระบายอารมณ์ความรู้สึกของกลุ่มผู้มีความผิดปกติทางเพศ และสื่อวิทยุกระจายเสียงถูกนำมาใช้เป็นเรื่องส่วนตัว ส่วนในด้านสื่อสารมวลชนด้านบวกคือ สื่อมวลชนมีการตื่นตัวช่วยเหลือสังคม และสื่อวิทยุกระจายเสียงเป็นทางออกในการช่วยแก้ปัญหาสังคมเรื่องเพศ

ผู้วิจัยได้ระบุว่าการศึกษาในงานวิจัยข้างต้นเป็นไปตามวิธีการศึกษาตามปรากฏการณ์นิยมซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากวิถีคิดของมนุษย์จะเปลี่ยนไปตามกาลเวลาและสถานที่ งานวิจัยเล่มนี้เป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องสื่อวิทยุได้เข้ามามีบทบาทในการนำเสนอประเด็นเรื่องเพศซึ่งเป็นเรื่องส่วนตัว แต่เดิมเรื่องเพศเป็นเรื่องที่สังคมห้ามไม่ให้พูดอย่างโจ่งแจ้ง รูปแบบรายการวิทยุ Ninety – Four Radio Clinic มีความคล้ายคลึงกับรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในประเด็นที่ผู้คนกล้าที่จะนำเรื่องราวปัญหาส่วนตัวหรือความลับมาพูดคุยในพื้นที่สื่อสาธารณะ

พลอยลลดา ไชยบุญเรืองสิน (2553). **วิธีการสื่อสารของผู้ดำเนินรายการวิทยุ Club Friday การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ฟัง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการสื่อสารและบริบทของผู้ดำเนินรายการ พฤติกรรมการรับฟังรายการ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ฟัง ขอบเขตงานวิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ (1) วิจัยเชิงคุณภาพเป็นการศึกษาวิธีการสื่อสารของผู้ดำเนินรายการ เนื้อหาของรายการแต่ละตอนซึ่งเกี่ยวกับชีวิตความรักจากเรื่องเล่าของผู้ฟังที่บ้าน และเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้ดำเนินรายการ (2) วิจัยเชิงปริมาณ คือ การศึกษาผู้ฟังถึงพฤติกรรมการฟังรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” การนำไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่ได้รับโดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจำนวนทั้งหมด 420 คน ผู้วิจัยเลือกเก็บข้อมูลช่วงเวลาที่ยาวนตร์เรื่อง *กวน มึน โฮ* ฉายเสร็จ คือ เดือนกันยายน- พฤศจิกายน ทั้งหมด 11 ตอน

ผลการวิจัยพบว่าวิธีการสื่อสารของผู้ดำเนินรายการกับผู้ฟังมีทิศทางสื่อสาร 2 แบบ คือ การสื่อสารสองทางเป็นการสื่อสารที่สามารถรับรู้ปฏิกิริยาตอบกลับผู้สื่อสารได้ทันที เช่น การสนทนาทางโทรศัพท์ การสื่อสารแบบล่าช้า ได้แก่ อีเมล ข้อความขนาดสั้น เว็บบอร์ด และเฟซบุ๊ก การสื่อสารทางเดียว เป็นการแจ้งให้ทราบ เช่น การประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ และถ้าจำแนกตามลักษณะการใช้จะได้ 2 ลักษณะคือ การสื่อสารลักษณะที่เป็นกึ่งทางการ ได้แก่ ผู้ดำเนินรายการกำหนดเนื้อหาคร่าว ๆ ว่าจะพูดคุยกับผู้ฟังที่บ้านในประเด็นใดบ้างในแต่ละสัปดาห์ และลักษณะที่ไม่เป็นทางการ ได้แก่ ผู้ดำเนินรายการไม่ได้เตรียมคำปรึกษาล่วงหน้า การใช้ภาษาก็เหมือนคุยกับเพื่อนแต่จะไม่หยาบคาย ผู้เล่าเรื่องใช้คำไม่สุภาพบ้าง ลักษณะที่ใช้ในการสื่อสารแบ่งออกเป็น 1. เรื่องเล่าของผู้ฟังที่บ้าน มีจุดประสงค์ ได้แก่ เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ เพื่อต้องการคำปรึกษา เพื่อต้องการระบาย เพื่อต้องการกำลังใจ ซึ่งมีรูปแบบของปัญหาได้แก่ ปัญหาต่างเพศ ปัญหาคนในครอบครัว 2. การให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการ มีขั้นตอนและเทคนิคการให้คำปรึกษา ได้แก่ การเตรียมความพร้อม รับฟังปัญหา ทำความเข้าใจ วิเคราะห์ปัญหา และหาวิธีแก้ไขปัญหามีลักษณะวิธีคิด ได้แก่ ยอมรับความจริง แก้ปัญหาให้ถูกจุด ชัดเจนกับตัวเอง มองหลายมุม ลองปฏิบัติ การยกตัวอย่าง ชี้ให้เห็นข้อบกพร่อง เห็นคุณค่าของตัวเอง ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม และใช้หลักสัญชาตญาณของความรัก กลุ่มตัวอย่างที่ฟังรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จะเปิดรับฟังเพื่อนำข้อคิดที่ได้รับมาช่วยในการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รวมทั้งผู้ฟังมีความเห็นชอบลักษณะการนำเสนอของรายการจากลีลาการพูดและน้ำเสียงที่ดีเยี่ยม

ที่สุด และยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในด้านที่ได้ข้อคิดหรือมุมมอง จากเรื่องราวของคนอื่นนำไปเป็นแบบอย่างในการปรับใช้ชีวิตของตน การใช้ประโยชน์จึงมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ผู้ฟังได้รับ

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาวิธีการสื่อสารของผู้ดำเนินรายการกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ฟังรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีประโยชน์ต่อผู้วิจัยในด้านที่ว่าเป็งานวิจัยที่ได้เก็บข้อมูลหลังจากที่ภาพยนตร์เรื่อง กวน มึน โฮ นายเสรี ช่วง เดือนกันยายน- พฤศจิกายน ทั้งหมด 11 ตอน พ.ศ. 2553 เมื่อภาพยนตร์เรื่องนี้ออกฉายและประสบความสำเร็จอย่างสูงส่งผลให้รายการเป็นที่รู้จักในวงกว้าง ในงานวิจัยนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงวิธีการสื่อสารของรายการในพื้นที่สื่อสารณะประเภทต่าง ๆ จุดประสงค์ในการเล่าเรื่อง การให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการ และได้ศึกษาเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ฟังโดยใช้วิธีแบบสอบถาม ทำให้พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับประโยชน์จากการฟังรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” อย่างแท้จริง ข้อมูลเหล่านี้จึงนำมาสู่ปัญหาของผู้วิจัยต่อว่า เพราะเหตุใดรายการถึงได้รับความนิยม? จึงเป็งานวิจัยที่ศึกษารายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เล่มแรกที่ผู้วิจัยใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการทำความเข้าใจบทบาทสำคัญของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในสังคมไทย

ณัฐพร กังวาฬพงษ์ (2551). **ความพึงพอใจของผู้ฟังที่มีต่อรายการวิทยุกรีนเวฟ FM 106.5 MHz.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยฉบับนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับฟังรายการวิทยุกรีนเวฟ F.M. 106.5 MHz. เนื้อหาและการนำเสนอรายการ และความพึงพอใจในการรับฟังของผู้ฟังในเขตกรุงเทพฯ โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล มีขอบเขตการศึกษาคือ สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 400 คน เป็นประชากรในเขตกรุงเทพฯ ที่รับฟังรายการวิทยุกรีนเวฟ F.M. 106.5 MHz.

ผลการศึกษาพบว่าผู้ฟังรายการวิทยุกรีนเวฟ F.M. 106.5 MHz.เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยผู้ฟังจะมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนเป็นส่วนใหญ่ ผู้ฟังส่วนใหญ่จะติดตามรับฟัง 3-4 วันต่อสัปดาห์ ซึ่งจะฟังเฉพาะช่วงผู้ดำเนินรายการที่ตนชื่นชอบ และมักจะรับฟังเนื้อหารายการที่หลากหลายทันสมัย ผู้ฟังต้องการเพิ่มเนื้อหาด้านรายการเพลง และผู้ฟังต้องการสอดแทรกเนื้อหาประเด็นที่สังคมสนใจ ผู้ดำเนินรายการมีความเป็นกันเอง ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม ในระดับความพึงพอใจพบว่าเปิดเพลงได้ถูกใจเหมาะสมกับผู้ฟัง

งานวิจัยฉบับนี้ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ฟังรายการวิทยุกรีนเวฟ F.M. 106.5 MHz. ซึ่งรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นรายการหนึ่งของคลื่นวิทยุดังกล่าว ออกอากาศช่วงเวลา 21.00-23.00 น. ในทุกคืนวันศุกร์ งานวิจัยฉบับนี้ทำให้พบว่ากลุ่มผู้ฟังกรีนเวฟในเขตกรุงเทพฯ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชนเป็นส่วนใหญ่ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่อาศัยในสังคมเมือง ช่วยให้เห็นข้อมูลของผู้เล่าเรื่องและผู้ฟังรายการ และเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยในแง่การศึกษาปัจจัยเรื่องเพศที่มีผลต่อการถ่ายทอดเรื่องเล่าปัญหาชีวิตวัยในสังคมปัจจุบัน

กัลย์สุตา สิงคิบุตร (2547). **คุณสมบัติและบทบาทนักจัดรายการวิทยุแนวเพลงลูกทุ่ง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการบริหารสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

งานวิจัยฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาคุณสมบัติและบทบาทนักจัดรายการวิทยุแนวเพลงลูกทุ่งที่มีผลต่อความสำเร็จให้กับรายการ โดยศึกษาจากการสัมภาษณ์ผู้ควบคุมรายการและนักจัดรายการวิทยุ และเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ มีกรอบแนวทางการศึกษาโดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของสื่อมวลชน แนวคิดเรื่องคุณสมบัติและบทบาทของนักจัดรายการวิทยุ แนวคิดด้านการวางแผนหรือแนวทางในการจัดรายการของนักจัดรายการวิทยุ ผลการศึกษาพบว่า นักจัดรายการวิทยุต้องมีคุณสมบัติตรงตามวัตถุประสงค์ที่แต่ละคลื่นวิทยุกำหนดไว้ สามารถให้ความรู้มีความสามารถเฉพาะด้าน นำมาใช้ในการปฏิบัติงานอย่างน่าสนใจ มีเอกลักษณ์ลีลาโดดเด่นทำให้รูปแบบรายการไม่เหมือนใครและประสบความสำเร็จ และนักจัดรายการจะต้องมีจรรยาบรรณ มีการเตรียมตัวก่อนทำงาน มีความเป็นกลางซื่อสัตย์ต่ออาชีพ นักจัดรายการวิทยุควรคำนึงถึงบทบาทหน้าที่หลักคือ ให้ความบันเทิง ให้การศึกษา ให้ความรู้ข้อมูลข่าวสารที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคม และประสานสัมพันธ์ส่วนต่าง ๆ ให้สังคมอยู่ร่วมกันได้

งานวิจัยฉบับนี้มีประโยชน์ในเรื่องของการศึกษาความสำคัญและบทบาทของผู้ดำเนินรายการวิทยุที่สามารถทำให้รายการประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยจะนำความรู้ที่ได้จากการอ่านงานวิจัยฉบับนี้มาปรับใช้ในการศึกษาบทบาทหน้าที่ของผู้ดำเนินรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ที่มีความโดดเด่นเฉพาะ จนทำให้รายการได้รับความนิยม ผู้วิจัยจะเน้นศึกษาไปที่กลวิธีการให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการและบทบาทของผู้ดำเนินรายการในการให้คำปรึกษาปัญหาชีวิตวัยของคนสมัยใหม่

ฤทัย กำแพง (2539). **ปัจจัยที่นำไปสู่ความมีชื่อเสียงของนักจัดรายการวิทยุ บริษัท เอ-ไทม์ มีเดีย จำกัด**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่ความมีชื่อเสียงของนักจัดรายการวิทยุ บริษัท เอ-ไทม์ มีเดีย จำกัด โดยวิเคราะห์จากรายการวิทยุ 4 รายการ ได้แก่ รายการ GREEN WAVE, รายการ HOT WAVE, รายการ RADIO VOTE SATELLITE และรายการ RADIO NO PROBLEM เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกลุ่มนักจัดรายการวิทยุ ผู้บริหาร ทีมผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ของบริษัท เอ-ไทม์ มีเดีย จำกัด และเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร ได้แก่ ประวัติความเป็นมาของรายการ ข่าว บทความ และบทสัมภาษณ์ของนักจัดรายการ การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้แนวคิดการจัดรายการวิทยุ แนวคิดทางการตลาด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่นำไปสู่ความมีชื่อเสียงของนักจัดรายการวิทยุ บริษัท เอ-ไทม์ มีเดีย จำกัด มี 4 ประการคือ ปัจจัยด้านคุณสมบัติของนักจัดรายการวิทยุ ประกอบด้วยความรู้และประสบการณ์ในวิชาชีพจัดรายการวิทยุ ส่วนใหญ่จบการศึกษาทางด้านนิเทศศาสตร์หรือสื่อสารมวลชน ความสามารถในการจัดรายการ ประกอบด้วยพื้นฐานด้านเสียงนำฟัง เสียงไพเราะ จังหวะลีลาในการพูด ในด้านอุปนิสัยส่วนตัวเป็นคนมองโลกในแง่ดี และพูดคุยอย่างเป็นกันเอง ประการที่สอง ปัจจัยด้านผู้บริหารและทีมผู้จัดรายการที่ทำงานร่วมกับนักจัดรายการวิทยุ คือผู้บริหารทำหน้าที่สรรหาบุคคลเข้ามาจัดรายการด้วยความพึงพอใจ มีการควบคุมคุณภาพนักจัดรายการอย่างใกล้ชิด และส่งเสริมให้นักจัดรายการมีชื่อเสียง ประการที่สาม ลักษณะรายการเพลงวิทยุที่มีความน่าสนใจ กล่าวคือ มีการพลิกโฉมรูปแบบจากรายการในอดีต เรียกว่าเป็น Format Station เป็นการจัดต่อเนื่อง 24 ชั่วโมง มีแนวคิดหลัก (concept) และกลุ่มผู้ฟังเป้าหมาย (target audience) เช่น รายการ GREEN WAVE คลื่นสีเขียวเพื่อสิ่งแวดล้อม, รายการ HOT WAVE คลื่นร้อนของคนแรง , รายการ RADIO VOTE SATELLITE คลื่นแห่งความคิดเห็นของคนทั้งประเทศ และรายการ RADIO NO PROBLEM คลื่นนี้ไม่มีปัญหา ทุกรายการตอบใจത്യกลุ่มผู้ฟังเฉพาะกลุ่มซึ่งก็ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ประการที่สี่ การทำโปรโมชันให้กับนักจัดรายการวิทยุ ได้แก่ การโปรโมทนักจัดรายการวิทยุในรายการเพลงทางวิทยุของบริษัท และการโปรโมทนักจัดรายการวิทยุผ่านสื่อมวลชนอื่น ๆ ปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันและเป็นตัวผลักดันให้นักจัดรายการวิทยุ บริษัท เอ-ไทม์ มีเดีย จำกัด กลายเป็นนักจัดรายการวิทยุที่มีชื่อเสียง

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่การมีชื่อเสียงของผู้ดำเนินรายการ บริษัท เอ-โทม มีเดีย มีประโยชน์ต่องานวิจัยที่ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลผู้ดำเนินรายการของบริษัท เอ-โทม มีเดีย และทำให้พบว่ารายการวิทยุของบริษัท เอ-โทม มีเดีย มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหารายการเพื่อเจาะกลุ่มเป้าหมายชัดเจน โดยมีการกำหนดแนวคิดหลักของแต่ละคลื่นวิทยุ รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ก็เป็นรายการหนึ่งที่อยู่ในคลื่นกรีนเวฟ คลื่นสี่เหลี่ยมเพื่อสิ่งแวดล้อม กลุ่มผู้ฟังหลักเป็นกลุ่มผู้ใหญ่วัยทำงาน เน้นการเปิดเพลงช้าฟังสบาย (easy listening) งานวิจัยเล่มนี้ทำให้เห็นวิธีการคัดเลือกผู้ดำเนินรายการในบริษัท ทำให้เห็นรายละเอียดการบริหารงานของ คุณสายทิพย์ มนตรีกุล ณ อยุธยา หรือ ดีเจพีซอด และการจัดรายการวิทยุของคุณณภาพร ไตรวิทย์วารีกุล หรือ ดีเจพีซ้อย ข้อมูลของผู้ดำเนินรายการทั้งสองท่านมีความสำคัญต่อการศึกษาบทบาทผู้ดำเนินรายการในการให้คำปรึกษาปัญหาชีวิตรัก

สิริพร สงบธรรม (2544). **บทบาทของรายการวิทยุเพื่อชุมชนกับประชาคมสงขลา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสำรวจภาคสนามและการใช้แบบสอบถาม มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาบทบาทของรายการวิทยุเพื่อชุมชนกับประชาคมสงขลา และศึกษาการก่อเกิดประชาคมสงขลาตามการปฏิรูปสื่อตามมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 ผลการวิจัยพบว่ารายการวิทยุมีบทบาทในการแจ้งข้อมูลข่าวสารก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของคนฟัง แต่ไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยมีการเสนอประเด็นเกี่ยวข้องกับชุมชน เป็นการสร้างแนวคิดให้ชุมชนเห็นประโยชน์ของท้องถิ่นร่วมกัน การศึกษาการก่อเกิดประชาคมสงขลาพบว่าเกิดจากความร่วมมือกันของกลุ่มผลประโยชน์ร่วมกันในการแก้ปัญหา ร่วมกันของชุมชน โดยมีทุนทางวัฒนธรรมคือการเป็นพวกพ้องเดียวกัน มีสำนักสาธารณะ มีแกนนำที่เข้มแข็ง ซึ่งสื่อรายการวิทยุทำหน้าที่เปิดโอกาสให้คนในชุมชนแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน มีกระบวนการมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีการรณรงค์ร่วมกันแสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งประชาคมสงขลา

งานวิจัยนี้เป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องบทบาทของรายการวิทยุในการรวมกลุ่มคนในสังคมที่มีความสนใจร่วมกันเพื่อทำกิจกรรมให้กับสังคม นอกจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จะเปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้โทรศัพท์มาเล่าระบายความทุกข์และแสดงถึงความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันแล้ว ในอีกด้านหนึ่งคลื่นกรีนเวฟก็ได้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้กลุ่มคนเมืองได้มาทำ

กิจกรรมทางสังคมร่วมกัน เช่น การจัดแสดงคอนเสิร์ต การจัดทัวร์ท่องเที่ยว การจัดงานทางการกุศล เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าทางรายการมีบทบาทในการรวมกลุ่มคนในสังคมเมือง

ชนินทร์พร จิราธรวราพัฒน์ (2556). **บทบาทของรายการวิทยุคลับฟรายเดย์กับการสร้างพื้นที่สาธารณะของผู้ฟัง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบรายการวิทยุคลับฟรายเดย์ วิธีดำเนินรายการ เนื้อหาในเรื่องเล่าปัญหาความรักที่ไม่สมหวังและผิดศีลธรรมของผู้ฟังที่ปรากฏในรายการ การใช้พื้นที่สาธารณะผ่านสื่อวิทยุกระจายเสียง และบทบาทของผู้ดำเนินรายการ เป็นงานวิจัยคุณภาพที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยแนวคิดบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน แนวคิดวิทยุกระจายเสียงและแนวคิดพื้นที่สาธารณะ ข้อมูลที่นำมาศึกษาเป็นรายการที่ออกอากาศเดือน 1 มิถุนายน - 31 สิงหาคม พ.ศ. 2555 จำนวน 14 ตอน เรื่องเล่าปัญหาความรักที่ได้รับคัดเลือกออกอากาศ 72 เรื่อง และเรื่องเล่าปัญหาความรักจากกลุ่มผู้ฟังตัวอย่าง 10 เรื่อง ได้จากการสัมภาษณ์เชิงเจาะลึกจำนวน 10 คน โดยใช้ “รูปแบบการใช้ชีวิต (lifestyle)” ของชนชั้นกลางในสังคมเมืองมาเป็นเกณฑ์ในการเลือกตัวอย่าง

ผลการวิจัยพบว่ารายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีรูปแบบผลผสมผสานระหว่างรูปแบบประเภทพูดคุยสนทนากับผู้ฟัง รูปแบบรายการเพลง รูปแบบรายการแบบมีส่วนร่วมของผู้ฟังและรูปแบบรายการแบบครอบครัวหรือเครือญาติทำให้รายการมีเนื้อหาที่เป็นเอกลักษณ์ต่างจากรายการอื่น ในด้านการใช้พื้นที่สาธารณะพบว่าผู้ฟังไม่ได้มีสิทธิ์หรือโอกาสเข้าไปใช้พื้นที่สาธารณะอย่างเท่าเทียม กลุ่มผู้ฟังที่เข้ามาใช้งานมากที่สุดคือ กลุ่มผู้หญิงชนชั้นกลางที่มีสถานภาพโสดในเขตเมือง มีการปรับเปลี่ยนตัวเองโดยการใช้ชื่อเล่นสมมติ มีจุดประสงค์เข้ามามีส่วนร่วมแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มผู้ฟังที่ได้รับคัดเลือกออกอากาศมีวัตถุประสงค์เพื่อเล่าให้ผู้อื่นฟังเท่านั้น ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อปรึกษาและขอคำแนะนำ ส่วนเนื้อหาเรื่องเล่าที่นำมาศึกษาจำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ เรื่องเล่าความรักที่สมหวัง 3 เรื่อง เรื่องเล่าปัญหาความรักที่ไม่สมหวัง 34 เรื่อง และเรื่องเล่าปัญหาความรักที่ผิดศีลธรรม 38 เรื่อง ส่วนการแสดงบทบาทของผู้ดำเนินรายการตามแนวคิดบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนกล่าวไว้ คือ บทบาทในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร ให้ความรู้ ชักจูงใจและให้ความบันเทิง และนอกเหนือจากบทบาทของสื่อมวลชน คือ บทบาทในการควบคุมพฤติกรรมทางสังคมให้อยู่ในกรอบของจริยธรรม มีการแสดง “บทบาทเสมือนนักบวช” คือ เป็นนักจิตวิทยาที่ให้คำปรึกษากับผู้คนในสังคม “บทบาทการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษา

ด้านความรักที่มีชื่อเสียง” และ “บทบาทการเป็นผู้จัดการพื้นที่สาธารณะ” และ “บทบาทเสมือนบุคคลในครอบครัวหรือเครือญาติที่มีความสัมพันธ์ทางสายโลหิต” แสดงให้เห็นว่าสถาบันสื่อมวลชนอย่างรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ได้เข้ามาทำหน้าที่แทนสถาบันหลักดั้งเดิมทางสังคมในการคลี่คลายปัญหาส่วนตัวของแต่ละบุคคลและยังช่วยสร้างสรรค์สมานฉันท์ความเป็นปึกแผ่นให้กับคนในสังคมเมืองที่มีความสัมพันธ์เปราะบาง

งานวิจัยของชนินทร์พรเป็นแนวทางในการศึกษารายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” กับการสร้างพื้นที่สาธารณะของผู้ฟังที่เข้ามาใช้งานพื้นที่สื่อวิทยุกระจายเสียง ด้วยมุมมองของผู้ศึกษาในด้านสาขาวิชาสื่อสารมวลชนที่ได้ศึกษาถึงบทบาทของผู้ดำเนินรายการและรายการในฐานะที่เป็นสถาบันสื่อมวลชนที่มีต่อสังคมในด้านต่าง ๆ โดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีทางด้านสื่อมวลชนซึ่งก็ได้ช่วยให้ผู้วิจัยเห็นบทบาทของรายการในการสร้างพื้นที่สาธารณะมากขึ้น

ส่วนงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาในเชิงคติชนวิทยา จึงมุ่งศึกษาเนื้อหาเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักที่มีการถ่ายทอดผ่าน “ตัวภาษา” ที่อยู่ในรายการ มองตัวบทที่อยู่ในเรื่องเล่า แล้วนำระเบียบวิธีทางคติชนวิทยา คือ แบบเรื่องนิทาน ของสตติ ธอมป์สัน มาใช้จัดจำแนกเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักให้เห็นภาพรวมของปัญหาชีวิตรักในภาพกว้าง ทั้งยังศึกษาบริบทแวดล้อมในการสื่อสารและกลวิธีการให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการ เพื่อแสดงให้เห็นว่ากระบวนการสื่อสารที่ต้องใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารทำให้รายการมีบทบาทในสังคมสมัยใหม่อย่างไร

2.งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการจัดแบบเรื่องและการจัดประเภทเรื่องเล่า

เอ็อนทิพย์ พีระเสถียร (2529). การศึกษาเชิงวิเคราะห์แบบเรื่องและอนุภาคในปัญญาสาตก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาวิเคราะห์แบบเรื่องและอนุภาคในปัญญาสาตก ฉบับหอสมุดแห่งชาติ จำนวน 61 เรื่อง โดยเปรียบเทียบกับดัชนีแบบเรื่องนิทานพื้นเมือง (*The Types of the Folktale*) ของ Antti Aarne และ Stith Thompson และ ดัชนีอนุภาคนิทานพื้นเมือง (*Motif-Index of Folk Literature*) ของ Stith Thompson เป็นดัชนีที่รวบรวมและจัดจำแนกแบบเรื่องและอนุภาคของนิทานพื้นเมืองทั่วโลก การวิเคราะห์แบบเรื่องจะกระทำด้วยการแบ่งนิทานเป็นประเภทและวิเคราะห์ตามรูปแบบเปรียบเทียบกับดัชนีแบบเรื่องนิทานพื้นเมืองเป็นเรื่อง ๆ ผลการวิเคราะห์พบว่า นิทานปัญญาสาตกแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มที่มีแบบเรื่องไปปรากฏในดัชนีแบบเรื่อง

นิทานพื้นเมือง ส่วนใหญ่เป็นนิทานทางโลก นิทานทรงเครื่อง นิทานอุทาหรณ์ นิทานมุขตลก และนิทานปริศนา 2) กลุ่มที่ไม่มีแบบเรื่องปรากฏในดัชนีแบบเรื่องนิทานพื้นเมือง ส่วนใหญ่เป็นนิทานศาสนาหรือนิทานทางธรรม 3) กลุ่มผสม คือ เนื้อเรื่องบางตอนปรากฏในดัชนีแบบเรื่องนิทานพื้นเมือง และบางตอนไม่มีปรากฏในดัชนีแบบเรื่องนิทานพื้นเมือง สันนิษฐานได้ว่าเนื้อหาที่เป็นนิทานทางโลกมีที่มาจากนิทานพื้นเมืองดั้งเดิมนำมาแต่งเรื่องราวเพิ่มเติมให้เห็นเรื่องราวพระโพธิสัตว์ให้เป็นชาดก ส่วนนิทานที่ไม่มีแบบเรื่องปรากฏหรือนิทานทางธรรมยังไม่อาจสรุปได้ว่าเป็นนิทานพื้นเมืองหรือไม่ อาจจะแต่งขึ้นใหม่เพื่อสั่งสอนศาสนาโดยเฉพาะหรือเป็นนิทานที่มีลักษณะเฉพาะประเภทหรือเฉพาะถิ่น ส่วนการเปรียบเทียบอนุภาคในดัชนีอนุภาคนิทานพื้นเมืองพบว่าผลการวิเคราะห์ทำให้เห็นค่านิยมและวัฒนธรรมของกลุ่มชนเจ้าของนิทาน อนุภาคที่นำมาวิเคราะห์คือ พฤติกรรมของตัวละครและเหตุการณ์พิสดารต่าง ๆ ในนิทานทางธรรม ตัวเอกจะทำความดีบำเพ็ญกุศลอันยิ่งใหญ่โดยจะได้รางวัลดงามตอบแทน ส่วนนิทานทางโลกตัวเอกต่อสู้ผจญภัยพบอุปสรรค ตัวละครมีนิสัยดีและเลวปะปนกันอย่างชีวิตจริง แต่นิทานสองแบบจบลงด้วยสุขนานุกรมเหมือนกัน การวิเคราะห์อนุภาคทำให้เห็นค่านิยมและวัฒนธรรมของกลุ่มชนสังคมอินเดียโบราณ แสดงว่าผู้เรียบเรียงปัญญาสชาดกนำนิทานมาจากคัมภีร์บาลีและสันสกฤตโดยมิได้แก้ไขจากเดิมมากนัก

งานวิจัยเล่มนี้มีประโยชน์ต่อการศึกษาที่มาของดัชนีแบบเรื่องและอนุภาคของนักคิดชนที่ศึกษานิทานทั่วโลก การนำนิทานปัญญาสชาดกไปเปรียบเทียบกับดัชนีแบบเรื่องนิทานพื้นเมืองทำให้เห็นว่า นิทานแต่ละวัฒนธรรมมีลักษณะเฉพาะของแต่ละวัฒนธรรม หากจะศึกษากลุ่มข้อมูลเรื่องเล่าในแต่ละวัฒนธรรมสามารถนำมาเปรียบเทียบกับดัชนีแบบเรื่องนิทานพื้นเมืองเพื่อให้เห็นความเหมือนและความต่าง ซึ่งอาจทำให้เห็นที่มาของเรื่องและมองเห็นสภาพสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้นด้วย เป็นแนวทางในการจัดแบบเรื่องของเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักที่ได้สะท้อนให้เห็นสภาพสังคมและวัฒนธรรมสังคมสมัยใหม่

วัชรภรณ์ ดิษฐปั้น (2545). **แบบเรื่องนิทานสังข์ทอง: ความแพร่หลายและการแตกเรื่อง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาความแพร่หลายของแบบเรื่องนิทานสังข์ทองของคนไทยในถิ่นต่าง ๆ และในชนชาติไทโดยรวบรวมนิทานในแบบเรื่องนิทานสังข์ทองได้ 72 สำนวนจากนิทานแบบมุขปาฐะและนิทานที่ได้บันทึกลายลักษณ์ ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะร่วมและลักษณะแตกต่าง

ของนิทานในแบบเรื่องสั้นของสำนวนต่าง ๆ และปรากฏการแตกเรื่องที่เกิดในกระบวนการแพร่กระจายของนิทานสั้นของ งานวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีทางคติชนวิทยาโดยประยุกต์จากระเบียบวิธีของวลาดิเมียร์ พรอพพ์ นักคติชนวิทยาชาวรัสเซียที่ศึกษานิทานจำนวนมากแล้วมาค้นหาชุดของพฤติกรรมหลักที่เรียงต่อกันแล้วทำให้ได้เห็นโครงสร้างของนิทาน จากการศึกษาทั้ง 72 สำนวน ผู้วิจัยกำหนดว่าแบบเรื่องนิทานสั้นของประกอบด้วยเหตุการณ์สำคัญ 4 ตอน กำเนิดผิปกติ – ตัวเอกออกผจญภัย – ตัวเอกที่ซ่อนรูปพบคู่ครองและถูกพ่อตาทดสอบ – การเผยแพร่และการยอมรับ และมีพฤติกรรมหลักทั้งหมด 11 พฤติกรรมที่กำหนดโครงสร้างแบบเรื่อง คือ การกำเนิดในรูปแบบลักษณะประหลาด การแสดงความสามารถพิเศษ การออกเดินทาง การได้อุปถัมภ์ การได้สิ่งวิเศษหรือทรัพย์สมบัติ การอำพรางตัวหรือรูปลักษณ์ที่น่ารังเกียจ การเลือกคู่ครอง การทดสอบความสามารถ การแต่งงาน การถอดรูปและเหตุการณ์หลังจากตัวเอกเปิดเผยตัว จากนั้นนำเหตุการณ์ทั้ง 4 เหตุการณ์และพฤติกรรมทั้ง 11 พฤติกรรมมาใช้เป็นเกณฑ์ในการศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างแล้วมาจัดจำแนกแบบเรื่องนิทานสั้นของได้ 3 แบบ คือ แบบเรื่อง ก สั้นของ แบบเรื่อง ข ก้ากาดำ และแบบเรื่อง ขก ท้าวแบ้ การศึกษาปรากฏการแตกเรื่องของนิทานทำให้พบว่าความแพร่หลายของนิทานสั้นของทำให้เกิดนิทานเรื่องใหม่อีกหลายสำนวนโดยมีโครงเรื่องสั้นของเป็นโครงเรื่องต้นแบบ มีลักษณะกระบวนการแตกเรื่องในระดับพฤติกรรมและโครงเรื่องทำให้เกิดนิทานเรื่องใหม่ที่เกิดจากกระบวนการแตกเรื่องที่มีความแตกต่างจากนิทานต้นแบบ

งานวิจัยเล่มนี้เป็นแนวทางในการศึกษาวิธีประยุกต์ระเบียบวิธีในการจัดแบบเรื่องนิทานสั้นของ วัชรภรณ์ได้ศึกษาวิธีการศึกษานิทานพื้นเมืองของแอนที อาร์น และสติท ทอมป์สัน ที่ได้ำนานิทานพื้นบ้านทั่วโลกมาจัดจำแนกตามลักษณะโครงเรื่องนิทานแล้วนำมาจัดพิมพ์เป็น *ดัชนีแบบเรื่องนิทานพื้นบ้าน (The Types of the Folktale)* ที่นำมาจากนิทานยุโรปและอินเดีย และเมื่อค้นหาแบบเรื่องจากดัชนีแบบเรื่องนิทานพื้นบ้านพบว่า ไม่พบแบบเรื่องใดที่ตรงกับแบบเรื่องสั้นของโดยตรง แต่มีเพียงบางส่วนของบางแบบเรื่องที่ตรงกับเนื้อหาบางตอน จากนั้นจึงใช้วิธีกำหนดองค์ประกอบของแบบเรื่องนิทานสั้นของโดยประยุกต์วิธีจากการทำ *ดัชนีแบบเรื่องนิทานพื้นบ้าน* ที่แบ่งนิทานเรื่องหนึ่งออกเป็นตอนที่สำคัญและกำหนดว่าตอนนั้นมีพฤติกรรมหลักอย่างไร วิธีการศึกษาของงานวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่าการศึกษากลุ่มข้อมูลเรื่องเล่าที่มีจำนวนมากสามารถทำได้โดยนำวิธีการศึกษาของแอนที อาร์น และสติท ทอมป์สันมาเป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องเล่าในแต่ละวัฒนธรรมด้วยการสังเกตข้อมูลแล้วกำหนดเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่ปรากฏซ้ำ จากนั้นก็มาจัดแบบเรื่องด้วยการกำหนดชื่อแบบเรื่องให้เหมาะสมกับเนื้อหา วิธีการศึกษาดังกล่าวจึงเป็นแนวทางในการศึกษาการจัดแบบเรื่องของเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”

สายป่าน ปุริวรรณชนะ (2548). **ลักษณะเด่นของตำนานประจำถิ่นริมแม่น้ำและชายฝั่งทะเลภาคกลางของไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษารวบรวมตำนานประจำถิ่นริมแม่น้ำและชายฝั่งทะเลภาคกลางของไทย มาจัดจำแนกแบบเรื่อง (tale type) โดยจะวิเคราะห์ตำนานประจำถิ่นริมแม่น้ำและชายฝั่งทะเลภาคกลาง 35 จังหวัดจากข้อมูลเอกสารและการเก็บข้อมูลภาคสนาม นำมาจัดจำแนกแบบเรื่องได้ 12 แบบเรื่อง ได้แก่ แบบเรื่องมาทางน้ำ 38 เรื่อง แบบเรื่องสามพี่น้อง 19 เรื่อง แบบเรื่องเวทดา รักษา 14 เรื่อง แบบเรื่องผ่านทางพบบเทพ 12 เรื่อง แบบเรื่องจระเข้เจ้า 12 เรื่อง แบบเรื่องตายในน้ำ เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์แห่งท้องน้ำ 7 เรื่อง แบบเรื่องเหยียบน้ำทะเลจืด 4 เรื่อง แบบเรื่องผู้วิเศษประลองฤทธิ์ 4 เรื่อง แบบเรื่องสยบสัตว์ร้าย 4 เรื่อง แบบเรื่องผู้วิเศษประลองฤทธิ์ 4 เรื่อง แบบเรื่องผู้สยบสัตว์ร้าย 4 เรื่อง แบบเรื่องผู้วิเศษแปลงกายเป็นจระเข้ 3 เรื่อง แบบเรื่องตามองถ่ายและแบบเรื่องน้ำไม่ท่วมผู้มีบุญ 2 เรื่อง และตำนานประจำถิ่นเรื่องเบ็ดเตล็ด 12 เรื่อง แต่ละแบบมีอนุภาคสำคัญเกี่ยวกับน้ำ สภาพภูมิศาสตร์ สภาพสังคมวัฒนธรรมริมแม่น้ำและชายฝั่งทะเล ส่วนลักษณะเด่นของตำนานประจำถิ่นสัมพันธ์กับสภาพภูมิศาสตร์ ภูมินาม และสถานที่สำคัญ สภาพเศรษฐกิจ และการคมนาคม ซึ่งตำนานมีความสัมพันธ์กับสังคมและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์อาศัยอยู่ร่วมกันในบริเวณแม่น้ำและชายฝั่งทะเล

งานวิจัยเล่มนี้มีประโยชน์ต่อผู้วิจัยในด้านของการประยุกต์ระเบียบวิธีของสตีธ ธอมป์สันที่ใช้ในการทำดัชนีแบบเรื่องนิทานพื้นบ้าน (*The Types of the Folktale*) มาใช้ในการวิเคราะห์ตำนานประจำถิ่นโดยการนำนิทานแต่ละเรื่องมาแบ่งจากโครงเรื่อง จากนั้นก็ใช้วิธีตั้งชื่อแบบเรื่องต่าง ๆ ตามเนื้อหาของเรื่อง วิธีการศึกษาในงานวิจัยนี้จึงเป็นต้นแบบของการจัดแบบเรื่อง กล่าวคือ ผู้วิจัยจะนำเรื่องเล่าแต่ละเรื่องมาแบ่งโครงเรื่องหรือเหตุการณ์หลัก หากมีโครงเรื่องหรือเหตุการณ์หลักเหมือน ๆ กันจะจัดอยู่ในแบบเรื่องเดียวกัน จากนั้นก็ตั้งชื่อแบบเรื่องตามเนื้อหาของเรื่องเล่าแนว “รักโคก”

กิจจา รัตนการุณย์ (2547). **นิทานในเกมคอมพิวเตอร์: การสืบสานและสร้างสรรค์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาลักษณะเด่นของเกมนิทานสวมบทบาท (RPG) และวิเคราะห์การสืบสานและสร้างสรรค์อนุภาค และสัญลักษณ์ที่สำคัญในนิทานเกมคอมพิวเตอร์ กลุ่มข้อมูลที่ใช้ใน

การศึกษาคือ 1)Final Fantasy เฉพาะภาคที่ 5,9,10 2)Dragon Quest เฉพาะภาคที่ 1,6,7 3)Gensosukoden เฉพาะภาคที่ 1 และ 2 4)Tales of Phantasia และ5)Tales of Symphonia ผลการศึกษาพบว่า เกมนิทานสวมบทบาท (RPG) เป็นการรวมนิทานและการเล่นไว้ในเกม นับว่าเป็นคติชนรูปแบบใหม่ ผู้เล่นสวมบทบาทเป็นตัวละครเอกของเรื่องโดยอยู่ในกรอบกติกาของเกม เล่นเกม เนื้อเรื่องของเกมมีลักษณะคล้ายคลึงนิทานพื้นบ้านประเภทนิทานมหัศจรรย์ นิทานวีรบุรุษ นิทานประจำถิ่นและตำนานปรัมปรา มีการสืบสานและสร้างสรรค์ในด้านรูปแบบการนำเสนอและรูปแบบการเล่น ผลจากการศึกษาพบโครงเรื่องในเกมนิทานสวมบทบาท (RPG) พบโครงเรื่อง 6 แบบ ได้แก่ โครงเรื่องแบบดอกฟ้ากับหมาวัด โครงเรื่องแบบมังกรหยก โครงเรื่องแบบแฟนฉัน โครงเรื่องแบบอัศวินผู้พิทักษ์ โครงเรื่องแบบจอมยุทธ์ผู้กล้า และโครงเรื่องแบบจอมยุทธ์เดี่ยวตาย พบว่าอนุภาคตัวเอกแบบวีรบุรุษเป็นอนุภาคเด่น ในด้านสัญลักษณ์ตัวเอกแบบวีรบุรุษในเกมเป็นสัญลักษณ์ที่มีการสืบสานและการสร้างสรรค์ วงจรชีวิตแสดงออกถึงภาวะการเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงของวีรบุรุษ รวมถึงพลังอำนาจ พลังอาวุธวิเศษ ผลจากเวทมนตร์คาถาและพลังจากของวิเศษช่วยส่งเสริมให้ตัวเอกเป็นวีรบุรุษอย่างแท้จริง

งานวิจัยนี้ศึกษานิทานสวมบทบาทในเกมคอมพิวเตอร์ (RPG) เป็นคติชนรูปแบบใหม่ที่มีการนำนิทานมาสร้างสรรค์ในรูปแบบเกม งานวิจัยนี้ได้จัดประเภทโครงเรื่องในเกมโดยใช้กรอบการศึกษาโครงเรื่องตามแนวศาสตร์แห่งการเล่าเรื่อง ช่วยให้เห็นว่าการจัดประเภทเรื่องเล่าที่อยู่ในสื่ออื่นสามารถจัดรูปแบบได้ด้วยวิธีการจัดตามโครงเรื่อง จากนั้นก็ตั้งชื่อโครงเรื่องตามความเหมาะสมหรือความสอดคล้องกับเรื่องราว

งานวิจัยนี้จึงเป็นตัวอย่างในการศึกษาวิธีการจัดประเภทเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ด้วยวิธีการสังเกตโครงเรื่อง หากแต่เรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักในรายการเป็นกลุ่มข้อมูลที่เล่าเรื่องเพื่อระบายความทุกข์ เรื่องเล่ามีโครงเรื่องอยู่จริง แต่ไม่ได้มีการวางโครงเพื่อเล่าอารมณ์ผู้เสพเหมือนการวางโครงเรื่องเพื่อความบันเทิง การศึกษาวิธีการจัดประเภทตามโครงเรื่องตามแนวศาสตร์เรื่องเล่าจึงอาจมีความซับซ้อน จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะจัดประเภทเรื่องเล่าโดยใช้วิธีการประยุกต์ “การจัดแบบเรื่อง” ของสตริ ธอมป์สันที่จะกล่าวละเอียดต่อไป

จากการศึกษางานวิจัยที่ใช้แนวคิดการจัดแบบเรื่องและการจัดประเภทเรื่องเล่าข้างต้นเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงวิธีการจัดประเภทเรื่องเล่าตามแนวทางต่าง ๆ ทั้งนี้การจัดประเภทจะต้องคำนึงถึง “ธรรมชาติของข้อมูล” ที่นำมาศึกษา ผู้วิจัยจึงใช้ระเบียบวิธี “การจัดแบบเรื่อง” ของสตริ ธอมป์สัน มาประยุกต์ใช้ในการจัดจำแนกเรื่องเล่าในงานนี้ การจัดแบบเรื่องจะช่วยให้เห็น

ภาพรวมของปัญหาชีวิตรักในเรื่องเล่าแนว “รักโคก” อันเป็นภาพกว้างก่อน แล้วจึงจะศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่องเล่าเพื่อให้เห็นรายละเอียดที่อยู่ในแต่ละแบบเรื่อง

3. งานวิจัยที่มีประเด็นศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเล่า

กฤติกา โภคากร (2548). **เรื่องเล่า : การเยียวยาผู้หญิงชนชั้นกลางที่ถูกข่มขืน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาสตรีศึกษา สำนักบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
งานวิจัยฉบับนี้มุ่งศึกษามายาคติทางเพศที่มีผลต่อการเล่าเรื่องของผู้หญิงชนชั้นกลางที่ถูกข่มขืน ศึกษาเรื่องเล่าผู้หญิงชนชั้นกลางที่ถูกข่มขืน มีรูปแบบการเล่าเรื่องเพื่อนำไปสู่การเยียวยาตนเอง โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสตรีนิยม (Feminist Methodology) ผลการศึกษาพบว่าการที่ผู้หญิงเล่าเรื่องที่มีตัวตนเป็นเจ้าของเรื่องจะเป็นการวิพากษ์ความรู้ในระบอบปิตาธิปไตย (Patriarchy) ที่กดทับผู้หญิงมาโดยตลอด เรื่องเล่าได้ทำหน้าที่ต่อต้านโครงสร้างสังคมชายเป็นใหญ่ การเขียนบันทึกจึงเป็นกระบวนการในการเยียวยาตนเอง และเรื่องเล่ายังนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการต่อสู้หรือต่อรองของผู้หญิงชนชั้นกลางที่ยังต้องอยู่ในสังคม

งานวิจัยฉบับนี้ทำให้เห็นว่าผู้หญิงใช้วิธีการเล่าเรื่องเพื่อเยียวยาตนเอง เป็นแนวทางในการศึกษาปัจจัยเรื่องเพศกับการเล่าเรื่องในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เนื่องจากการสนทนาปัญหาความรักมีผู้ดำเนินรายการเป็นผู้หญิง ย่อมมีความเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของเพศหญิงและผู้เล่าเรื่องก็เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อาจกล่าวได้ว่าพื้นที่ของรายการเป็นพื้นที่ที่ผู้หญิงเข้ามาใช้งานเพื่อเล่าระบายความทุกข์ซึ่งเป็นกระบวนการช่วยเหลือเยียวยาซึ่งกันและกันของคนในสังคม

จุฬาวดี วรเศรษฐศักดิ์ (2548). **การศึกษาวิเคราะห์เรื่องเล่าสยองขวัญของรายการวิทยุ : “เดอะซี๊ด”**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

งานวิจัยฉบับนี้มุ่งศึกษาศิลปะการดำเนินรายการ เนื้อหา และการใช้ภาษาที่ปรากฏในเรื่องเล่าสยองขวัญของรายการเดอะซี๊ด ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้สำเนาคลิปวิดีโอรายการเดอะซี๊ด ขณะออกอากาศ จำนวน 8 ครั้ง มีระยะเวลาในการออกอากาศแต่ละครั้งประมาณ 2-3 ชั่วโมง ผลการศึกษาพบว่า เรื่องเล่าสยองขวัญมีศิลปะในการดำเนินเรื่อง ได้แก่ ศิลปะที่ทำให้ผู้เล่าเรื่องสยองขวัญและผู้ฟังมีส่วนร่วมกับศิลปะที่ทำให้เกิดสมจริง การนำเสนอเรื่องเล่าสยองขวัญมีโครงเรื่องชัดเจน เช่นการนำเรื่อง (Exposition) เหตุการณ์ยั่ว (Inciting moment) การเพิ่มความ

ขัดแย้ง (Developing conflict) จุดตึงเครียด (Climax) การคลี่คลาย (Denouement) เหตุการณ์
 ต่อเนื่อง (Final suspense) การสรุป (Conclusion) ภาษาที่ใช้สื่อความถึงเรื่องสยองขวัญ เป็น
 ภาษาสนทนา ถ้อยคำที่ใช้เรียบง่ายเป็นกันเอง มีการแสดงอวัจนภาษาประกอบเพื่อสื่ออารมณ์
 ความรู้สึกสู่ผู้ฟัง

การศึกษาวិเคราะห์เรื่องเล่าสยองขวัญของรายการวิทยุ : “เดอะซี๊ด” ศึกษาตามหลัก
 ภาษาศาสตร์ โดยศึกษาตามแนวสัมพันธสารประเภทเรื่องเล่า ทำให้เห็นกลวิธีการเล่าเรื่องแนว
 สยองขวัญมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักในรายการ
 วิทยุ “คลับฟรายเดย์”

พจมาน มุลทรัพย์ (2551). **เรื่องเล่าของเกย์ในชุมชนวรรณกรรมออนไลน์:
 กรณีศึกษากลุ่ม “บลูสกายโซเชียล” ใน www.pantip.com.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
 สาขาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยฉบับนี้มุ่งศึกษาวิเคราะห์ลักษณะเรื่องเล่าและบทบาทหน้าที่ของเรื่องเล่าของเกย์
 ในชุมชนวรรณกรรมออนไลน์กลุ่มบลูสกายโซเชียลใน www.pantip.com. ผลการวิจัยพบว่าเรื่องเล่า
 แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ เรื่องเล่าบันเทิงที่ประสบการณ์ชีวิตมีเนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิตเกย์และเรื่องแต่ง
 เป็นเรื่องเกี่ยวกับความเหงาและประสบการณ์ชีวิตเกย์ บทบาทหน้าที่ของเรื่องเล่าของเกย์ คือ
 บทบาทในการสร้างกลุ่มบลูสกายโซเชียล บทบาทในการแสดงอัตลักษณ์เกย์และภาพตัวแทนเกย์
 และบทบาทในการตอบโต้วาทกรรมกระแสหลักที่สร้างความเป็นอื่นให้เกย์

งานวิจัยฉบับนี้ทำให้ผู้วิจัยเห็นบทบาทเรื่องเล่าที่ปรากฏในชุมชนวรรณกรรมออนไลน์ซึ่ง
 เป็นพื้นที่สื่อสารสาธารณะ เป็นการสื่อสารโดยมีสื่อเป็นตัวกลางเหมือนการสื่อสารในรายการวิทยุ
 “คลับฟรายเดย์” ตัวเรื่องเล่ามีบทบาทในการสร้างกลุ่มคนที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกันเข้ามามี
 ปฏิสัมพันธ์สื่อสาร เจกเช่นเดียวกับรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ที่มีรูปแบบการดำเนินรายการที่
 เปิดโอกาสให้ผู้ฟังถ่ายทอดเรื่องเล่าในขณะออกอากาศสด และทางรายการยังได้ใช้พื้นที่สื่อ
 สาธารณะอื่น ๆ มาใช้ในการสื่อสารกับผู้ฟัง เช่น เฟซบุ๊ก อินสตาแกรม เว็บบอร์ด ทำให้เกิดกลุ่ม
 แฟนคลับ งานวิจัยเล่มนี้จึงเป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องเล่าจากผู้คนสมัยใหม่ที่ใช้พื้นที่สื่อ
 สาธารณะเพื่อใช้สื่อสารกับผู้อื่นและสังคม

จากการศึกษางานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับประเด็นเรื่องเล่าช่วยทำให้เห็นว่า มนุษย์มี
 ความสามารถในการเล่าเรื่องราว แต่ละคนก็จะมีจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน การเล่าเรื่องช่วยให้
 มนุษย์ได้สื่อสารกับผู้อื่นก่อให้เกิดประโยชน์หลายด้าน เช่น การเล่าเรื่องช่วยเยียวยาจิตใจตนเอง

การเล่าเรื่องเพื่อสร้างอัตลักษณ์หรือต้องการรวมกลุ่มเป็นพวกพ้องเดียวกัน หรือการเล่าเรื่องช่วยในการต่อต้านวาทกรรมกระแสหลักและบรรทัดฐานทางสังคม เป็นต้น งานวิจัยเหล่านี้จึงเป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องเล่าแนว “รักโคก” ในรายการว่ามีลักษณะธรรมชาติของเรื่องอย่างไรและมีบทบาทในการสะท้อนปัญหาความคับข้องใจของคนสมัยใหม่ในด้านใดบ้าง

4. งานวิจัยที่มีประเด็นศึกษาตามแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสาร

ประไพพรรณ พิงฉิม (2542). ศึกษาเรื่อง กลวิธีการถามในปริศนาการสัมภาษณ์ทางโทรทัศน์สองประเภท. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้มุ่งศึกษากลวิธีการถามในปริศนาการสัมภาษณ์ทางโทรทัศน์ 2 ประเภท ได้แก่ การสัมภาษณ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ผู้สัมภาษณ์ และการสัมภาษณ์เพื่อหาข้อเท็จจริง ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้จากบทสัมภาษณ์ในช่วงทอล์คโชว์ของรายการทไวไลท์โชว์ และบทสัมภาษณ์จากรายการไอทีวาทอล์ค รายการละ 10 ครั้ง ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องบริบทของการสัมภาษณ์ตามกรอบ Speaking ของ Hymes พบว่า ทั้งสองรายการมีบริบทการสื่อสารที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ร่วมเหตุการณ์ รายการทไวไลท์โชว์มีจุดประสงค์สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ผู้สัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ก็จะให้ความร่วมมือในการตอบคำถามเป็นอย่างดีตลอดการสัมภาษณ์ คู่ถ้อยคำถาม-ตอบที่พบเป็นแบบเสรีสั้นใน 1 คู่ มากกว่าที่ปรากฏในรายการไอทีวาทอล์ค ในขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์ในรายการไอทีวาทอล์คให้ความร่วมมือน้อยกว่ารายการทไวไลท์โชว์ คู่ถ้อยคำถาม-ตอบแบบยึดถือปรากฏในรายการนี้มากกว่ารายการทไวไลท์โชว์

จากการศึกษาบริบทการสัมภาษณ์ช่วยอธิบายความแตกต่างของการเลือกใช้กลวิธีการถามในปริศนาการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่าผู้สัมภาษณ์ในรายการโทรทัศน์ที่เน้นวัตถุประสงค์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ผู้สัมภาษณ์จะใช้กลวิธีการถามและกลวิธีการเสริมคำถามจนถือเป็นลักษณะเด่นของการสัมภาษณ์ ได้แก่ การถามในลักษณะสรุปคำตอบ การชี้้นำคำตอบ การเสริมคำตอบ การทวนคำตอบ การกล่าวแสดงความชื่นชมผู้ให้สัมภาษณ์และการหยอกเย้า ส่วนผู้สัมภาษณ์ในรายการโทรทัศน์ที่เน้นวัตถุประสงค์เพื่อหาข้อเท็จจริงจะใช้กลวิธีการถามและวิธีเสริมคำถามจนถือเป็นลักษณะเด่นของการสัมภาษณ์ ได้แก่ กลวิธีการรุกไล่ด้วยคำถามต่อเนื่อง การเปลี่ยนคำถาม การซ้ำคำถาม การใช้ประโยคบอกเล่าเพื่อยั่ว การตั้งคำถามจากเหตุการณ์สมมติ การตั้งคำถามแย้งและการตัดบท

งานวิจัยนี้มีประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการศึกษาบริบทของการสัมภาษณ์ตามแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสารของเดวิด ไฮม์ส์เป็นแนวทางการประยุกต์ทฤษฎีมาใช้วิเคราะห์กระบวนการสื่อสารในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ที่รูปแบบของรายการเปิดโอกาสให้ผู้ฟังเล่าปัญหาชีวิตรัก งานวิจัยนี้จึงเป็นแนวทางการศึกษาเรื่องกลวิธีการถามและกลวิธีให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”

พิฑุลกานต์ รุจิราภา (2537). ศึกษาเรื่อง **การแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุ การศึกษาแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสาร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยฉบับนี้มุ่งศึกษาการแสดงพระธรรมเทศนาตามแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสาร ศึกษาจากการแสดงพระธรรมเทศนาทางสถานีวิทยุคลื่น F.M. 92.5 MHz. ในภาคเช้า เท่านั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์สถานการณ์สื่อสาร “การแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุ” ว่าประกอบด้วยเหตุการณ์สื่อสารอะไรบ้าง รวมถึงวิเคราะห์และพรรณนารูปแบบและองค์ประกอบของเหตุการณ์สื่อสารต่าง ๆ ในการแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุ

ผลการศึกษาพบว่าสถานการณ์สื่อสาร “การแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุ” ประกอบด้วยเหตุการณ์สื่อสารทั้งสิ้น 15 เหตุการณ์ เรียงตามลำดับคือ การกล่าวเปิดการแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุ การประกาศอุโบสถ การอาราธนาอุโบสถศีล การกล่าวคำนมัสการโดยพุทธศาสนิกชน การถึงสรณคมน์ การสมาทานอุโบสถศีล การบอกอานิสงส์ของศีล การอาราธนาธรรม การกล่าวคำนมัสการโดยพระภิกษุองค์เทศน์ การกล่าวบทอุเทศ การเทศน์ การกล่าวคำอนุโมทนา การกล่าวคำสาธุการ การประกาศตนเป็นอุบาสกอุบาสิกา การกล่าวปิดการแสดงพระธรรมเทศนา ในแต่ละเหตุการณ์สื่อสารจะมีการวิเคราะห์องค์ประกอบของการสื่อสาร 10 ประการ พบว่า การแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุเป็นสถานการณ์ที่เป็นพิธีกรรม มีการเรียงลำดับของการสื่อสารและวัจนกรรมสื่อสารในแต่ละเหตุการณ์สื่อสาร เหตุการณ์สื่อสาร “การเทศน์” มีการใช้วัจนกรรมได้หลากหลาย บทบาทของผู้ร่วมเหตุการณ์ในสถานการณ์เป็นระบบชัดเจน และการใช้ภาษาเป็นภาษาเดียวและกฎการสลับภาษา เนื้อหาของเหตุการณ์สื่อสารโดยรวมกล่าวถึงการรักษาอุโบสถศีลในวันพระ และจากการวิเคราะห์บรรทัดฐานของการตีความสามารถสรุปลักษณะสำคัญของประเพณีทางศาสนาพุทธที่สำคัญสะท้อนให้เห็นเหตุการณ์สื่อสารต่าง ๆ ด้วย

งานวิจัยนี้ทำให้ผู้วิจัยได้เห็นแนวทางการวิเคราะห์สถานการณ์การสื่อสารที่ออกอากาศผ่านทางรายการวิทยุซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับรูปแบบการดำเนินรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”

โดยเฉพาะการแบ่งเหตุการณ์สื่อสารในรายการตามจุดประสงค์เป็นแนวทางในการศึกษาตามแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสารในงานวิจัยนี้

สุดาดวง เกิดโมพี (2537). ศึกษาเรื่อง การปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎรตามแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสาร : กรณีศึกษาผู้สมัครพรรคพลังธรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยฉบับนี้มุ่งศึกษาโครงสร้างของสถานการณ์สื่อสารการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งบนเวทีของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคพลังธรรมในเขตกรุงเทพมหานครที่อาคารนิมิตบุตร สนามกีฬาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2535 เวลา 17.00-19.00 น. ว่าประกอบด้วยเหตุการณ์สื่อสารอะไรบ้าง เรียงลำดับอย่างไร และพรรณารูปแบบและองค์ประกอบของเหตุการณ์สื่อสารต่าง ๆ ในการปราศรัยหาเสียงบนเวที และเพื่อวิเคราะห์วัจนลีลาของภาษาในการปราศรัยหาเสียงบนเวที วิธีการศึกษาคือผู้วิจัยไปบันทึกเสียงจากผู้ปราศรัยโดยตรงและบันทึกเป็นภาษาที่ใช้ออกเสียงจริงไม่ใช่ภาษาเขียน จากนั้นก็จะมาวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์สถานการณ์และวิเคราะห์เหตุการณ์สื่อสาร โดยใช้ทฤษฎีชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสารของไฮม์ส์ (Hymes 1974) และซาลิลล์ ทรอยด์ (Saville Troike 1982) เป็นหลักในการกำหนดสถานการณ์สื่อสารและเหตุการณ์สื่อสาร จากนั้นก็วิเคราะห์วัจนลีลาภาษาการปราศรัย หาเสียงตามแนวคิดที่ได้มาจากงานวิจัยเกี่ยวกับภาษาเฉพาะกิจที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใส่ใจผู้ฟัง

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่าการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งในครั้งนี้มีเหตุการณ์สื่อสาร 17 เหตุการณ์ เหตุการณ์สื่อสารทั้งหมดแบ่งได้เป็น 4 ประเภทใหญ่ คือ การกล่าวเปิด การปราศรัย การแนะนำ และการสรุป และเมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของแต่ละเหตุการณ์สื่อสารพบว่าองค์ประกอบชนิดของเหตุการณ์ หัวเรื่อง วัตถุประสงค์ เนื้อหาการสื่อสารการลำดับวัจนกรรมในแต่ละเหตุการณ์สื่อสารจะมีลักษณะเฉพาะ แต่องค์ประกอบเวลาสถานที่และผู้ร่วมเหตุการณ์ในส่วนของผู้ปราศรัยรายละเอียดเหมือนกัน รูปแบบการสื่อสาร กฎการปฏิสัมพันธ์และบรรทัดฐานของการตีความในแต่ละเหตุการณ์ใกล้เคียงกัน และวัจนลีลาของการปราศรัยหาเสียงพบว่า ด้านเสียงมีการใช้คำเลียนเสียงของเหตุการณ์ซึ่งเกิดจากการกระทำของคน มีการใช้คำซ้ำ 50 ครั้ง คำสัมผัสคล้องจอง 39 ครั้ง การใช้คำย่อ 23 ครั้ง และการใช้คำสมญานาม 4 ครั้ง วัจนลีลาจึงเป็นแบบไม่เป็นทางการ กลวิธีดังกล่าวใช้โน้มน้าว ชักจูงให้ผู้ฟังหรือเชื้อคัลยาภาษาโฆษณา

งานวิจัยฉบับนี้มีประโยชน์เรื่องการนำทฤษฎีชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสารมาวิเคราะห์ สถานการณ์อย่างละเอียดและมีตัวอย่างการศึกษาเรื่องวัจนลีลาจึงสามารถนำมาเป็นตัวอย่างใน การวิเคราะห์ทักท้วงวิธีการให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการ

ปอรรถม์ ยอดเนร (2544). ศึกษาเรื่อง การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างพิธีกรและ วิทยากรรายการสุขภาพทางโทรทัศน์ในเชิงชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวาริชวิทยา คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยฉบับนี้มุ่งศึกษาการวิเคราะห์รูปแบบการสื่อสารในรายการโทรทัศน์รายการพลิก พื้นสุขภาพคนเมือง และ รายการวาไรตี้พลิกพื้นสุขภาพ เพื่อให้ทราบถึงวิธีการกำหนดประเด็น ความคิดการนำเสนอรายการ รูปแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างพิธีกรและวิทยากรในการนำเสนอ ตลอดจนทัศนคติของผู้รับสารที่มีต่อการชมรายการ โดยใช้แนวคิดเรื่องระบบการแพทย์แผนไทย และการแพทย์สมัยใหม่ ทฤษฎีชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสารของเดลล์ ไฮมส์และ ชาวิลล-ทรอยก์ แนวคิดเรื่องภาษาแสดงความสุภาพของบราวน์และเลวินสัน และแนวคิดเรื่องวาท กรรมกับการวิเคราะห์วาทกรรม วิธีการวิจัยจะใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Quality Reseach) โดยใช้ วิธีการมีส่วนร่วม (Participation) ในการผลิตรายการและการจัดทำสัมมนากลุ่มย่อย (Focus Group) ร่วมกับผู้ชมรายการที่ได้รับคัดเลือกมา

ผลการวิจัยสรุปภาพรวมได้ว่า รายการพลิกพื้นสุขภาพคนเมืองมีการกำหนดประเด็นใน การนำเสนอโดยหน้าที่รับผิดชอบของกองวิชาการ สำนักแพทย์โดยจะกำหนดจากเรื่องที่เป็น จุดเด่นของโรงพยาบาลต่าง ๆ ในสังกัดและเป็นเรื่องที่น่าสนใจในขณะนั้น เนื้อหามุ่งเน้นเรื่องโรคที่ เกี่ยวกับอวัยวะเฉพาะส่วนมากที่สุด ส่วนรายการวาไรตี้พลิกพื้นสุขภาพ เป็นการนำเสนอรายการ โดยสนับสนุนจากโรงพยาบาลพญาไท บริษัท แกรนด์มา แอนด์เฮอริเมด เนื้อหาจะเป็นการดูแล สุขภาพร่างกายโดยทั่วไป แบบแผนปฏิสัมพันธ์ระหว่างพิธีกรและวิทยากรร่วมรายการ สามารถ แบ่งออกได้เป็น 4 เหตุการณ์สื่อสารใหญ่ ๆ คือ การกล่าวเปิดช่วง การแนะนำวิทยากร การถาม ตอบ การกล่าวปิดช่วงโดยใช้เกณฑ์ตามการเปลี่ยนเนื้อหาการสื่อสาร และในแต่ละเหตุการณ์ สื่อสารประกอบด้วยวัจนกรรมสื่อสารหลากหลาย ทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อรายการคือ ต้องการให้ รายการสุขภาพทางโทรทัศน์มีสาระและความสนุกสนานผสมกัน และผู้ชมจะเชื่อในสิ่งที่แพทย์พูด มากกว่าวิทยากรทั่วไป และยังคงต้องการให้รูปแบบรายการเป็นการสัมภาษณ์โดยมีพิธีกรเป็น ตัวแทนของผู้ชมในการขอความรู้จากวิทยากร

งานวิจัยฉบับนี้ได้ใช้แนวคิดชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสารตามองค์ประกอบของ เดลล์ ไฮมส์และชาวลิท-ทรอยก์ มาวิเคราะห์สถานการณ์ ชนิดของเหตุการณ์สื่อสารทั้งสองรายการ เป็นการสื่อสารแบบการสัมภาษณ์กึ่งสนทนาระหว่างพิธีกรกับวิทยากรผ่านสื่อโทรทัศน์ซึ่งมี ลักษณะคล้ายคลึงกับรูปแบบการสื่อสารระหว่างผู้ดำเนินรายการกับผู้เล่าที่เป็นแบบสนทนา ปัญหาชีวิตรักซึ่งมีลักษณะคล้ายกับการสัมภาษณ์อยู่ด้วย

5.งานวิจัยที่มีประเด็นศึกษาเกี่ยวกับคอลัมน์ตอบปัญหาชีวิต

อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี (2533). ศึกษาเรื่อง **คอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตในนิตยสารใน การสะท้อนบทบาทและสถานภาพของสตรีไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาบทบาทและสถานภาพสตรีไทยในครอบครัว สังคมและความรักใน คอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตช่วง พ.ศ. 2494-2516 และ พ.ศ.2517-2530 กลุ่มข้อมูลที่ใช้ศึกษาคือ คอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตในนิตยสาร *สตรีสาร* ตั้งแต่ พ.ศ.2494-2530 มีจุดหมายที่ตีพิมพ์ประมาณ 340 ฉบับ และการสัมภาษณ์กลุ่มผู้อ่านนิตยสาร *สตรีสาร* จำนวน 20 คน และสัมภาษณ์ผู้ตอบ ปัญหาชีวิตคือ จินตนา 2 ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาในคอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตสะท้อนบทบาทและ สถานภาพสตรีในช่วง พ.ศ.2494-2516 และ พ.ศ.2517-2530 แตกต่างกันตามการเปลี่ยนแปลง ทางสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองภายในประเทศและอิทธิพลจากต่างประเทศ เนื้อหาของ จดหมายพบปัญหาด้านการศึกษา ปัญหาด้านอาชีพ ปัญหาบุตรกับบิดามารดา ปัญหาครอบครัว ฯลฯ สตรีไทยยังคงรักษาบทบาทในครอบครัวพร้อมกับมีบทบาทในสังคมมากขึ้น ส่วนแนวทาง ผู้ตอบปัญหาได้ใช้หลักจิตวิทยาช่วยในการตอบปัญหา ด้านบทบาทและหน้าที่ของคอลัมน์ตอบ ปัญหาชีวิต บทบาทหน้าที่โดยตรง ได้แก่ บทบาทในการให้คำปรึกษาแนะนำ บทบาทในการให้ ความรู้และประสบการณ์ชีวิต บทบาทในการให้ความเพลิดเพลิน บทบาทในการเป็นแหล่งระบาย ความอัดอั้นตันใจ บทบาทหน้าที่โดยอ้อม ได้แก่ บทบาทในการสอนบทบาทต่าง ๆ ในสังคม บทบาทในการให้กำลังใจต่อผู้ชีวิต บทบาทในการสร้างค่านิยม บทบาทในการสร้างทัศนคติ บทบาทในการชี้แนะการตอบโต้ทางอารมณ์ และบทบาทในการกำหนดปทัสถานของพฤติกรรม

งานวิจัยนี้มีความสำคัญต่อผู้วิจัยเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นงานวิจัยเล่มแรกที่ได้ศึกษา คอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตที่อยู่ในสื่อสิ่งพิมพ์ช่วยทำให้เห็นว่า คอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตเป็นพื้นที่สื่อ สาธารณะที่ผู้หญิงเข้ามาใช้งานเพื่อระบายความคับข้องใจ และผู้ตอบปัญหาชีวิตคือ จินตนา 2 ผู้มี สถานภาพทางสังคมที่ได้รับการศึกษาสูง ได้เข้ามามีบทบาทในการแนะนำให้คำปรึกษา จาก

การศึกษางานวิจัยเล่มนี้ผู้วิจัยสังเกตเห็นได้ว่าเนื้อหาในจดหมายที่ส่งเข้ามาขอคำปรึกษามีหลากหลาย เช่น ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ฯลฯ แนวทางการตอบปัญหาชีวิต จึงมีหลากหลายตามไปด้วย แต่รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ได้กำหนดประเด็นในการให้ คำปรึกษาไว้ชัดเจนคือ เรื่องความรัก แสดงให้เห็นว่าพื้นที่การให้คำปรึกษาในสื่อวิทยุได้จำกัด ขอบเขตของประเด็นการสนทนาให้เจาะจงมากขึ้น เพื่อเจาะกลุ่มผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม คือผู้ใหญ่วัย ทำงานในสังคมเมือง งานวิจัยนี้ยังช่วยให้เห็นถึงวิธีการตอบปัญหาชีวิตที่มีสภาพสังคมในยุคนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาต่อว่า ผู้ดำเนินรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีวิธีการให้คำปรึกษาอย่างไร ที่แตกต่างไปจากการให้คำปรึกษาในอดีต

สัมพันธ์นาท สังขประดิษฐ์ (2542). ศึกษาเรื่อง **คอลัมน์ตอบปัญหาชีวิต: การศึกษา ในฐานะวรรณกรรมคำสอนร่วมสมัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

วิทยานิพนธ์เล่มนี้มุ่งศึกษาคอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตในฐานะวรรณกรรมคำสอนร่วมสมัย โดยใช้ข้อมูลจากคอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตที่เขียนขึ้นช่วง พ.ศ.2500-2541 จำนวน 8 คอลัมน์ จำแนกเป็น 2 ลักษณะ ลักษณะแรกเป็นคอลัมน์ที่ได้รับการรวมพิมพ์เป็นเล่ม จำนวน 7 เล่ม ได้แก่ *ตอบปัญหาหัวใจ เล่ม 1-2* ของ พลตรี หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช *ศศิวิมลตอบปัญหา* ของ ศศิวิมล แล้วเราก็ปรึกษากัน ของรังรอง *คุณอาจคิดว่าไม่เป็นปัญหา* ของจินตนา 2 *วงเวียนชีวิต* ของสมศรี สุขุมลันนันทน์ *หมอวิทยาตอบปัญหาชีวิตและครอบครัว* ของวิทยา นาควัชระ และ *คลายปัญหาภัยภพเคราะห์ อโศกสิน* ของภพเคราะห์ อโศกสิน ส่วนลักษณะที่สองเป็นคอลัมน์ที่กำลังลง พิมพ์ในนิตยสาร *สกุลไทย* ฉบับที่ 2255-2306 ผลการศึกษาพบว่ารูปแบบของคอลัมน์ ตอบปัญหา ชีวิตมี 2 ลักษณะ ได้แก่ รูปแบบถาม-ตอบมีทั้งเขียนเป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง และรูปแบบการเล่า เรื่อง โดยมีรูปแบบการถาม-ตอบมากที่สุด ในส่วนของเนื้อหาของคำถามและคำตอบเป็นคำสอน หลักมี 6 ประการ ได้แก่ คำถามและคำตอบเกี่ยวกับ บทบาทของบุคคลต่างสถานภาพ ความรัก การปฏิบัติตนต่อบุคคลร่วมสังคม การศึกษา การประกอบอาชีพ และการควบคุมภาวะอารมณ์ ด้านศิลปะการใช้ภาษาและกลวิธีการสอนพบว่า มีการใช้ถ้อยคำสำนวนโวหารลักษณะต่าง ๆ ที่ เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของวรรณกรรม ได้แก่ การใช้ภาพพจน์ การยกอุทาหรณ์ และ การใช้ความรู้ต่าง ๆ ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจคำสอนแจ่มแจ้งและชวนปฏิบัติตาม และคุณค่าของ คอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตพบว่ามีคุณค่าทั้งทางปัญญาและอารมณ์ ได้แก่ การให้แนวทางการดำเนิน ชีวิต สร้างความเข้าใจในวิสัยมนุษย์และวิสัยโลก เสริมสร้างสุขภาพจิตและสร้างความตระหนักรู้ใน

คุณค่าชีวิต ชำระจิตใจและให้ความเพลิดเพลิน คอรัลมันปัญหาชีวิตจึงเป็นคำสอนในการดำเนินชีวิตให้แก่บุคคลร่วมสมัย

จากการศึกษางานวิจัยที่ศึกษาคอรัลมันตอบปัญหาชีวิตในสื่อสิ่งพิมพ์มีความสำคัญยิ่งในการศึกษาของผู้วิจัย ข้อค้นพบของงานวิจัยสองเล่มนี้ทำให้ทราบว่า การตอบปัญหาชีวิตส่วนตัวในพื้นที่สื่อได้ริเริ่มในยุคที่มีสื่อสิ่งพิมพ์ โดยผู้อ่านจะต้องเขียนจดหมายเข้ามาขอรับคำปรึกษาในปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาของลูกสาวที่มีความทุกข์ใจเพราะพ่อไปมีภรรยาใหม่ ปัญหาสามีติดการพนัน ปัญหาสามีมีภรรยาใหม่ ปัญหาทะเลาะกับพ่อแม่ เป็นต้น เนื้อหาส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาชีวิตส่วนตัวหลาย ๆ ด้าน กลุ่มผู้อ่านค่อนข้างกว้าง ไม่เจาะจงเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ส่วนการให้คำปรึกษาก็เป็นไปตามกรอบสังคมดั้งเดิม กรณีที่ปัญหาสามีมีภรรยาใหม่ ผู้เขียนตอบก็ยังแนะนำว่าให้อดทนและควรรีให้อภัยสามีเพื่อประคับประคองชีวิตครอบครัว ซึ่งมีความแตกต่างจากการให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ซึ่งเป็นผู้หญิง เมื่อประสบปัญหาเดียวกัน ผู้ดำเนินรายการจะแนะนำให้ตระหนักถึงสิทธิและความเสมอภาคของชายหญิง ไม่ควรยอมอดทนหากว่าตนไม่มีความสุข ข้อแตกต่างในการให้คำปรึกษาเช่นนี้สะท้อนให้เห็นว่าลักษณะปัญหาของผู้คนมีเนื้อหาที่ไม่ต่างกันเท่าใดนัก แต่วิธีการให้คำปรึกษาจะแตกต่างกัน มีการปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย การศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับคอรัลมันตอบปัญหาชีวิตจึงเป็นแนวทางในการศึกษาการตอบปัญหาความรักในสื่อวิทยุที่จะนำเสนอต่อไป

6. งานวิจัยที่มีประเด็นศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีทางภาษา

สิทธิธรรม อ่องวุฒิวัดณ์ (2549). ศึกษาเรื่อง **วัจนกรรมการตกเดือนในภาษาไทย: กรณีศึกษาครูกับลูกศิษย์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์เล่มนี้มุ่งศึกษากลวิธีทางภาษาที่ครูใช้เพื่อตกเดือนลูกศิษย์ในภาษาไทย โดยใช้ข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามที่เรียกว่า Discourse Completion Test (DCT) กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพเป็นครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพฯ และประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 150 คน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีทางภาษาในวัจนกรรมการตกเดือน 29 กลวิธี โดยเรียงลำดับความถี่การปรากฏจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ 1) การอ้างกฎหรือสิ่งอื่นหรือบุคคลอื่นเพื่อแสดงว่าการกระทำนั้นไม่ถูกต้องเหมาะสม 2) การใช้ถ้อยคำลดน้ำหนักความรุนแรง 3) การบอกว่าการกระทำนั้นไม่ดี ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม 4) การแสดงการถาม 5) การบอกผลร้าย

หรืออันตรายของการกระทำนั้น 6) การเสนอแนะ 7) การยกตัวอย่างเหตุการณ์ให้เป็นอุทาหรณ์ 8) การแสดงความเป็นห่วง 9) การกล่าวโทษ 10) การสั่งให้เลิกหรือแก้ไขการกระทำนั้น 11) การเล่าหรือถามถึงเรื่องอื่นเพื่อแสดงว่าการกระทำนั้นไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม 12) การขอรับรองให้เลิกหรือแก้ไขการกระทำนั้น 13) การแสดงความสงสัยหรือประหลาดใจ 14) การแสดงความผิดหวังต่อการกระทำนั้น 15) การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน 16) การโทษสิ่งอื่นหรือผู้อื่น 17) การใช้สำนวน 18) การใช้อุปมาอุปไมย 19) การใช้ถ้อยคำแสดงความไม่พอใจ 20) การแสดงความไม่เห็นด้วยกับการกระทำนั้น 21) การแสดงว่าไม่ชอบการกระทำนั้น 22) การแสดงการชม 23) การให้โอกาสเลิกหรือแก้ไขการกระทำเดิม 24) การปลอบผู้ฟัง 25) การเสนอความช่วยเหลือ 26) การแสดงความสงสารหรือเห็นใจ 27) การแสดงความตระหนักในสิทธิของผู้ฟัง 28) การแสดงความคาดหวังต่อผู้ฟัง และ 29) การพูดตลก กลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีข้างต้นเพื่อวัตถุประสงค์การตักเตือนและยังใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ ด้วย

งานวิจัยนี้ได้จำแนกกลวิธีทางภาษาที่พบในวัจนกรรมการตักเตือนอย่างละเอียด วิธีการศึกษาของงานวิจัยเล่มนี้ช่วยให้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบในการศึกษากลวิธีการให้คำปรึกษา โดยจะใช้วิธีการสังเกตถ้อยคำและภาษาที่ผู้ดำเนินรายการใช้ งานวิจัยนี้จึงเป็นแนวทางในการศึกษาวิธีการให้คำปรึกษาในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”

บทที่ 2

ภูมิหลังของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”

บทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประวัติความเป็นมาของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” รูปแบบการดำเนินรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” และเรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในสื่อวัฒนธรรมประชานิยมเพื่อเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจถึงกระแสความนิยมและบทบาทของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในสังคม ก่อนที่จะนำไปสู่การวิเคราะห์เรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักบริบทแวดล้อมของการสื่อสารในรายการ และกลวิธีการให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการในบทต่อไป

2.1 ประวัติความเป็นมาของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”

เป็นเวลากว่า 23 ปีมาแล้วที่บริษัท เอ-โทมัส มีเดีย จำกัด ผลิตรายการวิทยุคุณภาพ สร้างความบันเทิงให้กับมวลชน บริษัท เอ-โทมัส มีเดีย จำกัด ถือกำเนิดขึ้นในปี พ.ศ. 2534 จากความคิดของ คุณสายทิพย์ มนตรีกุล ณ อยุธยา หรือ ดีเจพีซอด ที่ได้ปรึกษากับคุณไพบุลย์ ดำรงชัยธรรม แห่งบริษัทแกรมมี่ เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด (ชินินทร์พร จิราธรวาพัฒน์, 2556 : 9) ก่อตั้งบริษัทเอ-โทมัส มีเดีย จำกัดขึ้น โดยมีจุดประสงค์เพื่อผลิตรายการวิทยุที่มีรูปแบบแปลกใหม่ มีการเจาะกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนด้วยการกำหนดแนวคิดหลักในแต่ละคลื่นให้มีเอกลักษณ์

ฤทัย ก่ำแพง (2539) ศึกษาเรื่อง **ปัจจัยที่นำไปสู่ความมีชื่อเสียงของนักจัดรายการวิทยุ บริษัท เอ-โทมัส มีเดีย จำกัด** ศึกษาว่าคลื่นวิทยุของบริษัท เอ-โทมัส มีเดีย มีเอกลักษณ์เฉพาะ ได้แก่ กรีนเวฟ (Green wave) F.M 106.5 MHz เป็นคลื่นสีเขียวเพื่อสิ่งแวดล้อม เปิดเพลงช้าฟังสบาย ควบคู่ไปกับการพูดคุยปัญหาสิ่งแวดล้อม คลื่นฮอตเวฟ (Hot wave) F.M. 91.5 MHz คลื่นร้อนของคนแรง ที่เน้นเรื่องความสนุกสนาน มีการจัดรายการที่กระฉับกระเฉงและความทันสมัย หรือรายการโฮมเรดิโอ (Home radio)คลื่น F.M. 93.5 MHz รายการวิทยุสำหรับครอบครัว แต่ไม่ประสบความสำเร็จจึงเปลี่ยนมาเป็น เรดิโอโหวท (Radio vote) คลื่นแห่งความคิดเห็น โดยเปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้มีส่วนร่วมในรายการโดยการแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อยู่ในความสนใจของผู้ฟังคือเรื่องราวในแวดวงบันเทิง

แนวคิดการผลิตคลื่นแปลกใหม่ที่เจาะกลุ่มเป้าหมายชัดเจนจึงทำให้รายการวิทยุโด่งดัง ส่งผลให้ผู้จัดรายการวิทยุประสบความสำเร็จตามมา ฤทัย ก่ำแพง (2539) กล่าวถึงการขยายธุรกิจผลิตรายการวิทยุของบริษัท เอ-โทมัส มีเดีย จำกัด ไว้ว่า

“เมื่อ เอ-ไทม์ มีเดีย เติบโตขึ้น การผลิตรายการวิทยุจึงไม่ได้หยุดอยู่เพียงเพื่อกลุ่มผู้ฟังในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเท่านั้น หากยังมีการขยายไปยังส่วนภูมิภาคด้วย ดังนั้น เอ-ไทม์ มีเดีย จึงพัฒนารายการ RADIO VOTE ให้กลายเป็น RADIO VOTE SATELLITE เนื่องจากรายการนี้ได้รับความนิยมจากผู้ฟังจำนวนมาก และแนวคิดหลักของรายการ เป็นคลื่นแห่งความคิดเห็น ซึ่งเหมาะที่จะขยายขอบเขตไปยังผู้ฟังในต่างจังหวัด ให้มีโอกาสดังความคิดเห็นด้วย ดังนั้น วันที่ 1 กรกฎาคม 2536 RADIO VOTE SATELLITE จึงเริ่มส่งกระจายเสียงจากสถานีแม่ข่ายที่กรุงเทพมหานครไปยังสถานีเครือข่าย 7 จังหวัดทั่วประเทศ เรียกได้ว่าสามารถครอบคลุมพื้นที่เศรษฐกิจของประเทศไทยได้ถึง 80 %”

(ฤทธิ์ กำแพง, 2539: 11)

จะเห็นว่า บริษัทเอ-ไทม์ มีเดีย จำกัด ได้พัฒนาช่องทางการสื่อสารขยายพื้นที่ในการรับฟังด้วยการขยายไปยังพื้นที่ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจก่อน นับว่าเป็นการขยายคลื่นวิทยุ FM ไปสู่คลื่นวิทยุดาวเทียม ซึ่งในเวลาต่อมาอินเทอร์เน็ตเริ่มมีบทบาทในชีวิตประจำวัน บริษัทเอ-ไทม์ มีเดีย จำกัด ก็ขยายช่องทางการถ่ายทอดเสียงในรูปแบบ RADIO NET ดังนี้

“จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2540 บริษัท เอ-ไทม์ มีเดีย เริ่มมีโครงการถ่ายทอดเสียง จากรายการวิทยุทั้ง 4 คลื่นที่มีอยู่ในขณะนั้น เผยแพร่บนโลกอินเทอร์เน็ต ภายใต้ชื่อ RadioNET โดยสามารถออกอากาศรายการวิทยุแบบสดไปยังผู้ฟังที่อยู่ต่างประเทศผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเป็นครั้งแรกในประเทศไทย ในปี พ.ศ.2543 ได้จัดทำเว็บไซต์ <http://www.atimemedia.com> พร้อมรวมเอาการถ่ายทอดเสียงบนอินเทอร์เน็ตของ RadioNET เข้าไว้เป็นฟังก์ชันที่มีผู้ให้ความนิยมเป็นอย่างสูง”

(ที่มา <http://www.atimemedia.com/aboutus> เข้าถึงเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2556)

บริษัท เอ-ไทม์ มีเดีย สร้างสรรค์รายการวิทยุรูปแบบต่าง ๆ และได้พัฒนาระบบการสื่อสารตอบสนองความต้องการผู้บริโภคที่ทันสมัย รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ออกอากาศทางคลื่นกรีนเวฟ F.M 106.5 MHz เป็นรายการหนึ่งที่เกิดจากความต้องการรายการวิทยุแปลกใหม่ไปจากรายการที่เปิดเพลงเพียงอย่างเดียว ทางทีมงานกรีนเวฟจึงได้สร้างรายการวิทยุประเภทสนทนากับผู้ฟังโดยเปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้มีส่วนร่วมออกอากาศสด (Real-Time) พลอยลดดา ไชยบุญเรืองสิน (2553) ศึกษาเรื่อง **วิธีการสื่อสารของผู้ดำเนินรายการวิทยุ Club Friday การใช้ประโยชน์**

และความพึงพอใจของผู้ฟัง มีโอกาสไปสัมภาษณ์ผู้ดำเนินรายการถึงที่มาของหัวข้อสนทนาในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ได้ความว่า

“เราน่าจะ talk กันเรื่องความรัก เพราะไหนๆ แล้ว คนฟังที่ขอเพลงซ้ำๆ เพลง easy listening ในการฟัง ส่วนใหญ่มักเอาตัวเองเข้าไปผูกกับเนื้อเพลงอยู่ แล้ว เราจะชอบขอเพลงที่ตรงกับความรู้สึกของตัวเอง เพราะฉะนั้น มันก็เลยปฏิเสธไม่ได้ว่า พอคนเราบอกว่า เพลงนี้ตรงกับชีวิตหนู มันก็ต้องมีการคุยกันว่า ตรงยังไงคะ อ้อ หนูแอบรักคนคนหนึ่งอยู่ค่ะ มันก็จะเริ่มเล่าเรื่องราวต่างๆ ของตัวเอง เพราะฉะนั้นถ้าจะคุยกันเรื่องความรัก น่าจะเป็นเรื่องที่คุยกันง่ายที่สุด”

(นภาพร ไตรวิทย์วารีกุล, สัมภาษณ์ 24 มีนาคม 2554 อ้างถึงใน พลอยลลดา ไชยบุญเรืองสิน, 2553: 82)

นับแต่นั้นเป็นต้นมาที่ทีมงานกรีนเวฟจึงเห็นความสำคัญของการสนทนาเล่าเรื่องความรัก จึงเป็นจุดเริ่มต้นของรายการ รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ออกอากาศครั้งแรกเมื่อวันศุกร์ที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2548 ออกอากาศทุกคืนวันศุกร์ในช่วงเวลา 21.00-23.00 น ในสโลแกน “No more lonely (Friday) Night” (ชรินทร์พร จิราธรวราพัฒน์, 2556: 10) มีรูปแบบรายการสนทนาพูดคุยกับผู้ฟัง (phone-in program) เปิดโอกาสให้ผู้ฟังทางบ้านโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องความรัก ผู้ดำเนินรายการ คือ คุณสายทิพย์ มนตรีกุล ณ อยุธยา หรือ ดีเจพี่ฉอด และ คุณนภาพร ไตรวิทย์วารีกุล หรือ ดีเจพี่อ้อย ทำหน้าที่คอยรับฟัง ตั้งคำถาม ให้คำปรึกษา และให้กำลังใจผู้ฟังทางบ้านที่โทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่อง นอกจากนี้รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ยังมีรูปแบบรายการเปิดเพลง (music program) โดยจะเปิดเพลงในช่วงก่อนเข้ารายการและเปิดเพลงช่วงที่พักจากการรับสาย ผู้ดำเนินรายการจะเปิดเพลงตามคำขอ ส่วนใหญ่จะเป็นเพลงที่เข้ากับชื่อตอนที่ออกอากาศ หรือเพลงที่ได้รับความนิยมซึ่งช่วยสร้างสีสันในช่วงดำเนินรายการได้เป็นอย่างดี รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ดำเนินรายการมาเป็นระยะเวลา 9 ปีแล้ว นับว่าเป็นรายการวิทยุตอบปัญหาความรักที่ได้รับความนิยมสูงสุดในปัจจุบัน

2.2 รูปแบบการสื่อสารในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”

รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ออกอากาศทุกคืนวันศุกร์ในช่วงเวลา 21.00-23.00 น. การออกอากาศแต่ละครั้งทางรายการจะแจ้งชื่อตอนของการออกอากาศในสัปดาห์ต่อไป เช่น ตอน 108 คำถามหัวใจกับดีเจที่ขอดและดีเจที่อ้อย ตอน รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม ตอน แดกต่างแต่รักกัน ฯลฯ เพื่อให้ผู้ฟังทางบ้านทราบ ผู้ฟังท่านใดที่ต้องการเล่าเรื่องสามารถส่งเรื่องเข้ามาทางรายการ ทางทีมงานก็จะคัดเลือกเรื่องที่ตรงกับประเด็นที่กำหนดให้ออกอากาศ การส่งเรื่องเล่าเพื่อคัดเลือกมี 3 ช่องทาง ดังนี้

1. ผู้ฟังส่งเรื่องราวเข้ามาทางอีเมลที่ Clubfriday@atimemedia.com เนื่องจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีฐานแฟนคลับอย่างเหนียวแน่น อีกทั้งในปัจจุบันอินเทอร์เน็ตอำนวยความสะดวกในการสื่อสารจึงทำให้มีคนส่งเรื่องเล่าเข้ามาเป็นจำนวนมาก ทางทีมงานจึงต้องใช้วิธีสุ่มคัดเลือกเรื่องน่าสนใจและตรงประเด็นที่สุดมาเล่าออกอากาศ อีเมลที่ได้รับการคัดเลือกให้ออกอากาศจะส่งถึงผู้ดำเนินรายการทั้งสองคน สำเนาอีกคนละฉบับเพื่อให้ผู้ดำเนินรายการได้กลับไปศึกษาเป็นการบ้านก่อน ส่วนอีเมลบางฉบับที่ไม่ได้อ่านออกอากาศผู้ดำเนินรายการก็จะตอบกลับไปที่อีเมล

2. ผู้ฟังส่งเรื่องเล่าเข้ามาทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ (social network) เป็นช่องทางที่ได้รับความนิยม คุณสมบัติของเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีหน้าที่การใช้งานให้ผู้ฟังสามารถส่งข้อความเข้ามาทางเฟซบุ๊ก จะต้องส่งไปทางกล่องรับข้อความที่ <https://www.facebook.com/ClubFridayFanpage> ทางทีมงานก็จะเป็นผู้อ่านเรื่องก่อนและจะติดต่อกลับไป

3. ผู้ฟังโทรศัพท์เข้ามาที่หมายเลข 02-665-8377 ถึง 81 ในขณะที่รายการออกอากาศสด โดยจะต้องผ่านผู้คัดกรองสายหรือทีมงานของรายการก่อน พลอยลลดา ไชยบุญเรืองสิน(2335:88) กล่าวว่า สิ่งที่น่ามาพิจารณาคัดกรองผู้เล่าเรื่องได้แก่ (1) ความชัดเจนของเสียงพูดทางโทรศัพท์ ไม่มีสิ่งอื่นแทรกหรือรบกวน (2) เรื่องเล่าของผู้ฟังตรงกับหัวข้อหรือประเด็นที่รายการกำหนดไว้ในสัปดาห์นั้นหรือไม่ (3) เรื่องเล่าจะต้องเป็นเรื่องน่าสนใจ หมายถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นอาจจะซ้ำ ๆ แต่รายละเอียดของเรื่องต้องให้คนฟังได้รับรู้หลายมุมมอง

เรื่องเล่าที่ส่งเข้ามาจะต้องผ่านการคัดกรองก่อนที่จะได้รับออกอากาศ ทีมงานรายการจึงมีบทบาทเป็นตัวกรอง (Filter) หรือนายประตู (Gatekeeper) ในการทำหน้าที่เลือกสรรประสบการณ์ที่เห็นว่าเหมาะสมกับผู้รับสาร โดยบางครั้งปิดกั้นมุมมองอื่นๆ (Media Roles McQuail, 2000 อ้างถึงใน กอบพงษ์ ภูณทียะ, 2545: 25) ทำหน้าที่คัดเลือกเรื่องที่เหมาะสมและสอดคล้องกับชื่อตอน เมื่อมีการเปิดรับสายให้ผู้ฟังทางบ้าน ผู้ดำเนินรายการทั้งสองท่านจะทำหน้าที่คอยรับฟัง ตั้ง

คำถาม ให้คำปรึกษาและให้กำลังใจผู้เล่าไปพร้อมกัน ผู้ฟังทางบ้านที่ต้องการแสดงความคิดเห็น ต่อเรื่องเล่าก็สามารถส่งข้อความขนาดสั้น (sms) ที่หมายเลข 4802165 ผู้ดำเนินรายการจะทำหน้าที่คัดเลือกข้อความที่ให้กำลังใจแก่ผู้ขอรับคำปรึกษาและผู้ฟังทางบ้าน

2.3 เรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในสื่อวัฒนธรรมประชานิยม

ผู้ฟังทางบ้านสามารถติดตามรับฟังรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ได้หลายช่องทาง เมื่อระยะเริ่มแรกรายการออกอากาศทางคลื่นวิทยุ F.M. 106.5 MHz เพียงอย่างเดียว ต่อมาเทคโนโลยีการสื่อสารมีความเจริญ ทางรายการจึงได้เพิ่มช่องทางการรับฟัง (multi platform) ผ่านเคเบิลทีวีช่องกรีนแซนแนล (Green Channel) วิทยุออนไลน์ (RadioNet) และ Mobile Application เป็นการพัฒนาโปรแกรมบนสมาร์ตโฟน¹ (smartphone) และแท็บเล็ต² (tablet) ที่ช่วยตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคให้สามารถติดตามรายการได้ทุกที่ทุกเวลาและช่วยอำนวยความสะดวกรวดเร็วแก่ผู้ใช้งาน

รายการนี้เป็นรายการสนทนาปัญหาความรักที่อยู่ในกระแสนิยมจากมวลชนมาอย่างต่อเนื่อง เมื่อกล่าวถึง “ดีเจพี่อ้อยพี่หลอด” “ศิริณีหน้าไมค์” “เรื่องเล่าจากคลับฟรายเดย์” ย่อมเป็นที่รู้จักในกลุ่มมวลชนเป็นอย่างดี รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จึงเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประชานิยม วัฒนธรรมสมัยนิยม หรือวัฒนธรรมป๊อปที่ปรากฏอย่างชัดเจนในขณะนี้

กาญจนา แก้วเทพ (2545: 112) อธิบายว่า “อดีตที่ผ่านมากระบวนการทัศนัยในการทำความเข้าใจคำว่า “วัฒนธรรม” ได้แบ่งวัฒนธรรมไว้ 2 อย่างคือ วัฒนธรรมชั้นสูง (high culture) ที่มีลักษณะประณีต งดงาม แต่เสกกันอยู่ในกลุ่มผู้ดีเท่านั้น เช่น เพลงคลาสสิก โอเปร่า ไซน ฯลฯ และวัฒนธรรมพื้นบ้าน (folk culture) ที่มีลักษณะเรียบง่ายรับใช้ชีวิตและแพร่หลายในกลุ่มชาวบ้าน” ในเวลาต่อมาได้เกิดกระบวนการครอบโลกที่เรียกว่า “โลกาภิวัตน์” (Globalization) ทำให้เกิดการติดต่อสื่อสารอย่างไร้พรมแดน ไม่ว่าจะเป็นด้านการลงทุนข้ามชาติ การครอบงำอุดมการณ์ ความคิด ผู้คนอยู่ในยุคบริโภคนิยม การเติบโตของระบบทุนนิยมที่สามารถผลิตสินค้า

¹ สมาร์ตโฟน (smartphone) เป็นการรวมความสามารถของโทรศัพท์เข้ากับความสามารถของ Personal Digital Assistant (PDA) โดยสามารถใช้งานกล้องถ่ายรูป ฟังเพลง ดูวิดีโอ ใช้งานอินเทอร์เน็ต รับ-ส่งอีเมล ตัวอย่างเครื่องสมาร์ตโฟน เช่น iPhone, BlackBerry, Android (ฝ่ายตำราวิชาการคอมพิวเตอร์, 2557: 365)

² แท็บเล็ต (tablet) เป็นอุปกรณ์ที่มีลักษณะเรียบแบน เป็นคอมพิวเตอร์ที่ทำงานทุกอย่างผ่านหน้าจอสัมผัสโดยใช้ปากกา สไตลัส ปากกาดิจิตอล หรือปลายนิ้ว เป็นอุปกรณ์อินพุตพื้นฐานแทนการใช้คีย์บอร์ดและเมาส์ เช่น iPad, Samsung Galaxy Tab (ฝ่ายตำราวิชาการคอมพิวเตอร์, 2557: 383)

บริการและความบันเทิงเพื่อตอบสนองของคนจำนวนมาก นักวิชาการกลุ่มวัฒนธรรมศึกษา (Cultural Studies) เรียกวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นว่า “วัฒนธรรมประชานิยม” หรือ “วัฒนธรรมสมัยนิยม” จอห์น สโตเธอร์ (1993) ให้ความหมายของวัฒนธรรมสมัยนิยมออกเป็นทั้งหมด 6 กลุ่ม ได้แก่

“กลุ่มแรก วัฒนธรรมสมัยนิยม หมายถึง วัฒนธรรมอะไรก็ตามที่เป็นที่ยอมรับและชื่นชอบของคนจำนวนมาก

กลุ่มที่สอง วัฒนธรรมสมัยนิยม หมายถึง วัฒนธรรมที่หลงเหลืออยู่จากการให้คำนิยาม วัฒนธรรมของชนชั้นนำหรือวัฒนธรรมของชนชั้นสูง ในแง่นี้ หมายถึง วัฒนธรรมที่อยู่ตรงข้ามกับวัฒนธรรมของชนชั้นนำ

กลุ่มที่สาม วัฒนธรรมสมัยนิยม หมายถึง วัฒนธรรมมวลชน (Mass Culture) นิยามในกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับรูปแบบต่างๆ ของวัฒนธรรมที่ถูกผลิต เผยแพร่และโฆษณาในตลาด สินค้าของระบบทุนนิยมสมัยใหม่ที่ได้รับการนิยาม เช่น แฟชั่น เสื้อผ้าอาภรณ์ เครื่องสำอาง ดนตรี กีฬา ภาพยนตร์ ฯลฯ

กลุ่มที่สี่ วัฒนธรรมสมัยนิยม หมายถึง วัฒนธรรมที่มีแหล่งกำเนิดมาจากประชาชน เป็น วัฒนธรรมขนานแท้และดั้งเดิมของประชาชนหรือชาวบ้านร้านค้าตลาดทั่วไป

กลุ่มที่ห้า วัฒนธรรมสมัยนิยม หมายถึง พื้นที่หรืออาณาบริเวณของการต่อสู้ระหว่าง พลังของกลุ่มคนที่ถูกเอารัดเอาเปรียบกับกลุ่มคนผู้ที่มีอำนาจครอบงำในสังคม

กลุ่มสุดท้าย วัฒนธรรมสมัยนิยม หมายถึง วัฒนธรรมที่เกิดขึ้นภายหลัง การพัฒนาอุตสาหกรรมและการขยายตัวของชุมชนเมือง นิยามในกลุ่มนี้สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนและการคมนาคมสื่อสารของโลกสมัยใหม่ที่มีบทบาทสำคัญในการก่อรูปและขยายตัวของวัฒนธรรมในชุมชนเมืองขนาดใหญ่ วิธีการผลิตแบบอุตสาหกรรมและวิถีชีวิตในเมืองทำให้ผู้คนจำนวนมากเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตในสังคมเกษตรกรรมหรือสังคมชนบทไปอย่างมโหฬาร โลกของความทันสมัย ก่อให้เกิดรูปแบบวัฒนธรรมสมัยใหม่ที่เปลี่ยนวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม ชีวิตประจำวัน กลายมาเป็นปริศนาที่เต็มไปด้วยวัฒนธรรมที่มีชีวิต วัฒนธรรมสมัยนิยมน่าจะเป็นเสมือนกระแสหรือพลังที่เรามองไม่เห็นแต่รู้สึกได้ บริโภคได้ และใช้ชีวิตส่วนใหญ่นั้นขณะที่เราตื่นนอน ทำงาน พักผ่อนหย่อนใจ รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน”

(จอห์น สโตเธอร์, 1993: 7-16 อ้างถึงใน พัฒนา กิติอาษา, 2546: 41-42)

จากนิยามของคำว่า วัฒนธรรมสมัยนิยม ของจอห์น สโตเวอรี่ ช่างต้น ผู้วิจัยจะนำความหมายกลุ่มที่สามที่ว่า วัฒนธรรมสมัยนิยม หมายถึง วัฒนธรรมมวลชน กลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับรูปแบบต่าง ๆ ของวัฒนธรรมที่ถูกลดผลิต เผยแพร่และโฆษณาในตลาด สินค้าของระบบทุนนิยมสมัยใหม่ที่ได้รับการยอมรับ เช่น แฟชั่น เสื้อผ้าอาภรณ์ เครื่องสำอาง ดนตรี กีฬา ภาพยนตร์ ฯลฯ มาใช้เป็นแนวทางในการอธิบายในหัวข้อนี้ นอกจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จะเปิดโอกาสให้ผู้ฟังทางบ้านได้เข้ามาสนทนาปัญหาความรักจนกลายเป็นเรื่องปกติในสังคมสมัยใหม่ที่มีพื้นฐานความคิดว่า “เมื่อมีปัญหาก็ต้องเดินเข้าไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ” รายการยังได้นำเรื่องเล่าจากผู้ฟังทางบ้านมาเผยแพร่ในสื่อรูปแบบอื่น ดังนี้

1. หนังสือ Pocket Book Club Friday 5 เล่ม
2. อัลบั้มเพลง Club Friday Based on true story By เอ็น พียะดา
3. มิวสิควิดีโอ ประกอบอัลบั้มเพลง Club Friday Based On True Story By เอ็น พียะดา
4. ละครสั้น Club Friday The Series 1-5

การนำเรื่องเล่าจากผู้ฟังทางบ้านที่อยู่ในฐานะผู้บริโภคมาผลิตในสื่อรูปแบบต่าง ๆ เป็นการตลาดอย่างหนึ่งซึ่งเรียกว่า Crowdsourcing คือแนวทางใหม่ของการดำเนินธุรกิจเพื่อดึงดูดมวลชนให้เข้าร่วมเป็นขุมพลังในการสร้างสรรค์นวัตกรรม (เจฟฟ์ ฮาวี, 2554: 9) ด้านการผลิตได้นำเรื่องเล่าของผู้บริโภคมาเผยแพร่ในสื่อประเภทหนังสือ บทเพลง มิวสิควิดีโอ และละครสั้น ผลิตออกมาเพื่อตอบสนองผู้บริโภค มีการโฆษณาผ่านระบบตลาด เรียกได้ว่า ทางทีมงานทำหน้าที่คัดสรรเรื่องเล่ามาเผยแพร่ในสื่อเพื่อผู้บริโภคจำนวนมาก สื่อบันเทิงข้างต้นก็เป็นผลผลิตของวัฒนธรรมมวลชนอันเป็นคุณสมบัติที่ทำให้รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” อยู่ในกระแสความนิยมของคนหนุ่มสาวเรื่อยมา ผู้วิจัยจะนำเสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.1 เรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในหนังสือ

ตลอดระยะเวลา 9 ปีที่ผ่านมา รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีฐานแฟนคลับติดตามอย่างเหนียวแน่นจึงทำให้มีผู้ฟังส่งเรื่องเล่าเข้ามาเป็นจำนวนมาก มีทั้งเรื่องเล่าที่ได้รับการออกอากาศ และเรื่องเล่าที่ไม่ได้รับการออกอากาศ ทางทีมงานจึงได้จัดทำหนังสือรวมเรื่องเล่าจากรายการหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “Pocket Book Club Friday” เพื่อรวบรวมเรื่องเล่าให้เป็นลายลักษณ์อักษร มีจุดประสงค์เพื่อออกวางจำหน่ายตามร้านหนังสือทั่วไป การจัดรูปแบบและวิธีการเรียบเรียงเนื้อหาของหนังสือแต่ละเล่มมีลักษณะแตกต่างกันออกไป ผู้วิจัยจะกล่าวในรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. **เรื่องเล่าจาก Club Friday** เป็นหนังสือรวบรวมเรื่องเล่าจากผู้ฟังทางบ้านที่โทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องและส่งเรื่องราวมาทางอีเมล จำนวน 18 ตอน ใช้วิธีการตั้งชื่อตอนหลากหลาย เช่น การนำวันเทศกาลมาตั้งเป็นหัวข้อ เรื่องเล่าจากวาเลนไทน์ สะท้อนให้เห็นว่าผู้คนในสมัยนี้ให้ความสำคัญกับวันพิเศษหรือวันตามเทศกาลต่าง ๆ การนำชื่อเพลงสมัยนิยมมาตั้งเป็นหัวข้อ เช่น คนที่ไม่เข้าตา (*Calories blah blah*) ผิดใหม่ที่รักเธอ (*แอม เสาวลักษณ์ ลีละบุตร*) ถ่านไฟเก่า (*เบิร์ด ธงไชย์ แมคอินไตย์*) หรือตั้งหัวข้อให้น่าสนใจจดจำง่าย เช่น ชีวิตจริงยิ่งกว่านิยาย ถึงร้าย...ก็น่ารัก และ เธออย่าง ฉันอย่าง ต่างก็รักกัน เป็นต้น

ในด้านวิธีการเรียบเรียงเนื้อหา มีการบรรยายให้เห็นภาพบรรยากาศของรายการวิทยุที่มีผู้ฟังโทรศัพท์เข้ามามีส่วนร่วม ดีเจพีซอด และดีเจเนภาพร (2549: 13) กล่าวว่า “จากโทรศัพท์สายแรกเข้ามาบอกว่า...มีปัญหาเกี่ยวกับคนรักมาก่อนหน้าวันวาเลนไทน์ ก็เลยตั้งใจจะใช้วันนั้นในการงอนร้องขอโทษและเคลียร์หัวใจกัน...” หรือมีการนำเนื้อเพลงมาอธิบายให้เข้ากับเรื่องเล่า ดีเจพีซอด และดีเจเนภาพร (2549: 24) กล่าวว่า “เป็น *Club Friday* อีกครั้ง ที่ได้แรงบันดาลใจมาจากเพลงค่ะ...จะมีใครใครรักคนหน้าตาอย่างฉัน ที่มันธรรมดา ไม่เข้าตาเหมือนใคร ๆ จะมีใคร ๆ ไหมที่จะมองแต่หัวใจ จะมีใครเข้าใจรักกัน...”

นอกจากนี้ยังได้แทรกข้อคิดในการดำเนินชีวิตอยู่ในเนื้อหาด้วย เช่น “จะเป็นอะไรก็ตาม ขอให้เป็นอย่างดี เป็นชายก็ต้องเป็นผู้ชายที่ดี เป็นผู้หญิงก็เป็นหญิงดี เป็นเกย์ก็ต้องเป็นเกย์ที่ดี เป็นกุกเกย์ ถ้าจะเลือกใครซักคนมาเป็นแฟน ก็มองหาสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเรา แม้ว่าสิ่งนั้นไม่ได้สมบูรณ์แบบที่สุดก็ตาม” (ดีเจพีซอด และดีเจเนภาพร, 2549: 46) จะเห็นว่ารูปแบบในการนำเสนอเรื่องเล่าในหนังสือ มีการผสมผสานรูปแบบเนื้อหาที่หลากหลายให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ง่าย ในขณะที่อ่านก่อให้เกิดภาพในใจ ได้ยินเสียงผู้ดำเนินรายการเปิดรับสายจากผู้ฟังทางบ้าน มีการนำเนื้อเพลงเข้ามาประกอบการเขียนอธิบายช่วยให้เห็นว่าวิถีชีวิตคนปัจจุบันมีความผูกพันกับบทเพลงที่ได้รับความนิยม

2. **มีคนเศร้ากว่าเราตั้งเยอะ** เป็นหนังสือรวมเรื่องเล่าเล่มที่สอง ออกวางจำหน่ายครั้งแรกในงานมหกรรมหนังสือระดับชาติวันที่ 17-18 ตุลาคม พ.ศ. 2550 ในด้านเนื้อหา ยังคงมีวิธีการเรียบเรียงเนื้อหาให้เห็นภาพบรรยากาศของรายการวิทยุที่มีผู้ฟังโทรศัพท์เข้ามามีส่วนร่วมเหมือนหนังสือ **เรื่องเล่าจาก Club Friday** สิ่งที่เปลี่ยนแปลงคือ มีจำนวนตอนเพิ่มมากขึ้น มีทั้งหมด 22 ตอน การตั้งชื่อหัวข้อเรื่องและการสอดแทรกข้อคิดในการดำเนินชีวิตมีลักษณะเหมือนเล่มแรก นอกจากนี้สิ่งที่เพิ่มเข้ามาคือ มีการระบุว่ารายได้ส่วนหนึ่งจากการขายหนังสือจะ

มอบให้ *โครงการแว่นแก้วและมูลนิธิเด็กโรคหัวใจ* จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้อ่านร่วมทำบุญได้อีกช่องทางหนึ่ง ผู้วิจัยเห็นว่าวิถีชีวิตคนเมืองไม่มีเวลาทำบุญ หรือไปทำกิจกรรมทางศาสนาในวัดเหมือนสมัยก่อน ช่องทางที่จะทำบุญได้มักจะเป็นช่องทางที่สามารถเห็นได้ง่ายในชีวิตประจำวัน ได้แก่ ตู้รับบริจาค ป้ายโฆษณา การทำกิจกรรมการกุศลร่วมกัน และการได้ซื้อสินค้าที่ระบุไว้ “รายได้ส่วนหนึ่งมอบให้กับ...” ก็เป็นการตลาดชนิดหนึ่งที่ช่วยให้ผู้บริโภคได้รับสินค้าและรู้สึกว่าคุณเองก็ได้ร่วมทำบุญไปด้วย

3. รักดีที่สร้างได้ใน 6 วัน เป็นหนังสือเล่ม 3 ที่ได้รวบรวมบทสนทนาความรักกับแขกรับเชิญคนพิเศษที่มีชื่อเสียง 6 คน ได้แก่ พีดี นิติพงษ์ ห่อนาค นักแต่งเพลงมืออาชีพ, พระมหาสมปอง พระนักเทศน์ชื่อดังของเมืองไทย, ดร. เสรี วงศ์มณฑา นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชน, ดังตฤณ นักเขียนหนังสือธรรมะ *เจ็บบ วรรณนา วีรยวรรณ* นักร้องและนักแต่งเพลง *กาละแมร์ พัชรศรี เบญมาศ* ผู้ประกาศข่าวและพิธีกรรายการผู้หญิงถึงผู้หญิง และ *แม่ชี คັນสนีย์ เสถียรสุด* พุทธสาวิกาและพิธีกรบรรยายธรรมทางโทรทัศน์ ในด้านเนื้อหาจะแตกต่างจากสองเล่มข้างต้น คือ จะเป็นบทสนทนาความรักระหว่างแขกรับเชิญคนพิเศษ ผู้ดำเนินรายการ และมีผู้ฟังที่โทรศัพท์เข้ามาปรึกษา จึงทำให้บรรยากาศในรายการพิเศษกว่าในตอนปกติ ผู้ฟังทางบ้านจะได้เห็นมุมมองและได้ข้อคิดหลากหลายจากบุคคลที่มีชื่อเสียง

จะเห็นว่าทางทีมงานกรีนเวฟได้สร้างสรรค์หนังสือด้วยการออกแบบแปลกใหม่เพื่อตอบสนองกับความต้องการของแฟนคลับด้วยการเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงเข้ามาพูดคุยเรื่องราวกความรัก นับว่า เป็นการตลาดอย่างหนึ่ง que ช่วยเรียกความสนใจจากสื่อมวลชนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ทางรายการก็ยังคงแนวคิดเรื่องการทำบุญมอบให้กับ *มูลนิธิสายธารแห่งความหวัง (Wishing Well)* เพื่อนำเงินมาช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งเป็นช่องทางหนึ่งที่ทำให้ผู้บริโภคได้ร่วมทำบุญไปในเวลาเดียวกัน

4. ขอเพลงให้ตัวเองหน่อย เป็นหนังสือเล่มที่ 4 ของรายการ ด้านเนื้อหาให้ภาพบรรยากาศสนทนาความรักในรายการวิทยุ มีการอ่านอีเมลและเปิดรับสายจากผู้ฟังทางบ้าน ผู้ดำเนินรายการหรือผู้เขียนก็ได้แสดงความคิดเห็นและแทรกข้อคิดในเนื้อหาไปด้วย **ขอเพลงให้ตัวเองหน่อย** มีความแตกต่างจากเล่มที่ผ่านมา คือ เป็นการตั้งหัวข้อด้วยชื่อเพลงทั้งหมด มีจำนวน 16 เพลง ได้แก่ *คืนนี้ไม่มีความลับ (เจ เจตริน) ใกล้กันยิ่งวันไหว (แนน) คืออะไร(มอส) คนไม่ใช่ทำอะไรก็ผิด(กิ้ง The star) กลับคำเสีย (กัมปะนี) ไม่เหลือเหตุผลที่จะรัก (แก้ม วิชญาณี)*

ฉันยังอยู่ได้คนดี (ตุ๋ นันทิตา) ทนได้ทุกที่ (ตั้ง สมประสงค์) ใจงมง่าย (นูโว) คนที่ถูกลืม (Calories Blah Blah) ข้ามฟ้ามาร้องไห้ (เจียบ วรรณนา) จะได้ไม่ลืมกัน (เบิร์ต ธงไชย) หนึ่งในไม่กี่คน (โบ สุนิตา) ทะเลาะ (ไอ้ เสกสรร) และวันทุกข์ วันศุกร์ (ว่าน ธนกฤต) พร้อมกับแนบซีดีเพลงดังกล่าว แถมไว้ในหนังสือเล่มนี้ รายได้ส่วนหนึ่งจากการจำหน่ายหนังสือยังมอบให้กับ มูลนิธิอนุเคราะห์คนหูหนวก ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเพลงข้างต้นเป็นเพลงป๊อป (popular music) ที่เป็นสินค้าความบันเทิงสำเร็จรูป สามารถบริโภคง่ายและไม่ต้องอาศัยการตีความซับซ้อน มีเนื้อหาผูกโยงอารมณ์ความรู้สึกและความต้องการภายในจิตใจ เมื่อกล่าวถึงชื่อเพลงและเนื้อร้อง ก็ทำให้เกิดประเด็นสนทนาต่าง ๆ ตามมาอีกมากมาย

5. **รักที่ไม่ได้ออกอากาศ** เป็นหนังสือเล่มที่ 5 รวบรวมเรื่องเล่าที่ส่งเข้ามาทางอีเมลแต่ไม่ได้ออกอากาศ เนื่องจากว่าช่วงเวลาออกอากาศในแต่ละสัปดาห์มีเพียง 2 ชั่วโมง จึงทำให้มีเรื่องเล่าที่ไม่ได้ออกอากาศจำนวนมาก ทางทีมงานจึงได้รวบรวมมาไว้ในเล่มนี้ ผู้ดำเนินรายการได้เขียนรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดทำหนังสือ ดีเจพีซอด (2553: 52) กล่าวว่า “พอดีเป็นโอกาสครบรอบ 20 ปี Green Wave เรามี Green Concert หมายเลข 13 Seven Divos กับผู้ชายคุณภาพ 7 คน ได้มาทำสิ่งดี ๆ ให้กับผู้หญิงที่มีหัวใจพิเศษ 7 คน...” มีการนำรายได้ส่วนหนึ่งมอบให้กับผู้หญิงที่มีหัวใจพิเศษทั้ง 7 ได้แก่ คุณแม่อำไพ ยอดบุตร, ยายทองสี สุภเนตร, น้องนุก อัญชลี สุทธิจินตนา, กองทุนหมวดดี โดย คุณแม่พิมพ์ลักษณ์ บุญลือ, บ้านชัยพฤษ์ โดย พญ.เคลียวพันธ์ สุรพันธ์, บ้านโฮมฮัก โดย ครูตี๋ สุธาสิณี น้อยอินทร์ และ คลินิกแม่ตาว โดย พญ.ชินเกียรติ หม่อง

รักที่ไม่ได้ออกอากาศ เป็นเรื่องเล่าที่นำมาจากอีเมลเพียงอย่างเดียว และได้มีการแทรกข้อคิดเห็นของผู้ดำเนินรายการเพิ่มเติม การตั้งหัวข้อเรื่องมีลักษณะเหมือนเล่ม 1-4 คือ การนำชื่อวันสำคัญมาตั้งเป็นหัวเรื่อง เช่น วันดี ๆ ที่ปวดใจ และ ของขวัญวันปวดใจ จะเป็นเรื่องเล่าที่มีเนื้อหาเชื่อมโยงกับวันสำคัญต่าง ๆ และ การนำชื่อเพลงมาตั้งเป็นหัวเรื่อง เช่น คนไม่มีเวลา ของ ว่าน ธนกฤต และ ตั้งชื่อหัวข้อน่าสนใจจดจำง่าย เช่น ชีวิตติดลบ ผิดใหม่ที่ไม่วักเธอ? คิดคนละอย่างต่างก็รักกัน เป็นต้น เนื่องจาก **รักที่ไม่ได้ออกอากาศ** เป็นเรื่องเล่าที่ส่งเข้ามาทางอีเมล จึงมีเนื้อหาค่อนข้างยาว ผู้อ่านจึงได้รับอรรถรสจากน้ำเสียงผู้เล่ามากกว่าเล่มอื่น ผู้ดำเนินรายการก็ได้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาเมื่ออ่านอีเมลจบเช่นเคย

เรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในรูปแบบหนังสือทั้ง 5 เล่ม เป็นการรวบรวมเรื่องเล่าจากผู้ฟังทางบ้านมาบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร เรื่องเล่าจำนวนมากที่ส่งเข้ามา

ทางรายการ มีทั้งเคยออกอากาศและไม่เคยออกอากาศจึงเป็นข้อมูลเรื่องราวความรักที่มีค่ายิ่งเหมาะแก่การนำมาเผยแพร่เป็นอุทาหรณ์ให้ผู้อื่น เรื่องเล่าที่นำมาตีพิมพ์มีลักษณะเด่นเฉพาะตัวสะท้อนให้เห็นว่าธรรมชาติของมนุษย์มีความสามารถถ่ายทอดเรื่องราวของตัวเองได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยเห็นว่าหนังสือรวมเรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นหนังสือที่อยู่ในฐานะวรรณกรรมประชานิยม กล่าวคือ ในด้านการผลิตหนังสือขึ้นอยู่กลไกตลาดในระบบทุนนิยม เพราะเป็นสื่อที่ผลิตขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดมวลชนโดยตรง (mass market) ในด้านการเรียบเรียงเนื้อหา มีลักษณะของการผสมผสาน รูปแบบหนังสือมีการนำเนื้อเพลงประกอบอธิบายเรื่องเล่า นำชื่อเพลงมาตั้งเป็นหัวข้อเพื่อดึงดูดความสนใจ มีการแทรกคำคม ข้อคิดในการดำเนินชีวิต และคำสอนของผู้ดำเนินรายการ นอกจากนี้ภาษาที่ใช้ยังเป็นภาษาระดับสุภาพเป็นกันเองจึงทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องได้ไม่ยากนัก เกิดความเพลิดเพลิน ช่วยให้ผู้อ่านหันเหความสนใจจากชีวิตประจำวันอันแสนน่าเบื่อ อีกทั้งยังได้รับอรรถรสเหมือนได้นั่งฟังรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” หนังสือจึงเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมที่ตอบสนองความต้องการกลุ่มชนชั้นกลางที่มีกำลังเงินซื้อบริโภคอ่านเพื่อความเพลิดเพลินในยามว่างจากการทำงาน

2.3.2 เรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในบทเพลง

เมื่อนำเกณฑ์การจำแนกประเภทของเนื้อหารายการ (Content classification) ตามแนวทางของ Cirsell (1986) และ McLeish (1994) รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นการผสมผสานสองรูปแบบ คือ รายการเปิดรับสายจากผู้ฟังให้โทรศัพท์เข้ามาปรึกษาปัญหาความรักอย่างมีส่วนร่วม และรูปแบบรายการเพลง คือ ในช่วงต้นรายการจะเปิดเพลงก่อนรับสายจากผู้ฟังที่บ้าน ผู้ดำเนินรายการจะทำหน้าที่ประสานความบันเทิงโดยการเปิดเพลงที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อในการสนทนา (Cirsell, 1986 และ McLeish, 1994 อ้างถึงใน อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, 2547: 394-395) ทำให้เห็นว่ากลุ่มผู้ฟังรายการมีความชื่นชอบฟังเพลง เพราะเพลงเป็นความบันเทิงที่บริโภคง่ายและผูกพันกับวิถีชีวิตของผู้คนสมัยใหม่อย่างใกล้ชิด ดังนั้นเพื่อเป็นการขยายฐานกลุ่มคนฟังให้รู้จักรายการในวงกว้าง ทีมงานจึงได้นำเรื่องเล่ามาสร้างสรรค์เป็นบทเพลงในชื่ออัลบั้มว่า *Club Friday Based on true story By เอ็น พียะดา* วางจำหน่ายเมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2555 มีจำนวน 10 เพลง บทเพลงในอัลบั้มนี้ได้รับแรงบันดาลใจจากราวความรักที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง ทางทีมงานจึงให้ เอ็น พียะดา หาชัยภูมิ นักแต่งเพลงมืออาชีพและเป็นคุณหมอบริการที่โรงพยาบาลจิตเวชเลยราชชนครินทร์ จังหวัดเลย มาสร้างสรรค์ผลงานเพลง

เอ็น พียะดา ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการทำงานแต่งเพลงที่มาจากข้อมูลเรื่องเล่าในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ว่า

“ความยากง่ายในการแต่งเพลงนั้น เอ็นมองว่ามันอยู่ที่จังหวะ เพิ่งค้นพบเหมือนกันว่า การเขียนเพลงในจังหวะที่ดี เพลงก็จะออกมาดีเองโดยที่เราไม่ต้องรังสรรค์มันแต่งอะไรมาก ถือว่าโชคดีมาก ๆ ที่ได้ทำงานกับ Club Friday ได้ทำงานกับพี่อ้อย พี่จอต ที่สำคัญคือ มีแหล่งข้อมูลที่ดีมาก มีความหลากหลาย มีความจริง มีมุขดีและมีมุขร้ายค่อนข้างชัดเจน พอได้ของดีมาแล้วสิ่งที่เอ็นจะเพิ่มเข้าไปคือ การเอาใจใส่

สมมติว่ากำลังจะแต่งเพลงคนไม่น่าสงสาร เรื่องราวที่ได้มาไม่ใช่สักแต่ว่าได้ยิน อาจต้องทำความเข้าใจและเชื่อมโยง กับประสบการณ์ของตัวเองว่า มีส่วนไหนของผู้หญิงเจ้าของเรื่องคนหนึ่งที่เหมือนหรือคล้ายเรา และถ้าเป็นเราๆ คิดว่ามันเกิดจากอะไร หลังจากได้วัตถุดิบมาก็ใช้เวลาไม่นานในการแต่งเนื้อเพลง คนอื่นแต่งยังไม่รู้ เพราะแต่ละคนก็มีเทคนิคไม่เหมือนกัน แต่สำหรับเอ็นการได้แหล่งวัตถุดิบที่ดีและเป็นจังหวะที่เราอิน เราเข้าใจ ก็สามารถเขียนออกมาเป็นเนื้อเพลงได้ทันที

งานเพลงที่แต่งยากสำหรับหมอบเอ็นคงหนีไม่พ้นชิ้นงานล่าสุด นั่นคือเพลง เธอไม่ยอมปล่อยให้ฉันไม่ยอมไป เพลงที่ได้ข้อมูลมาจาก Club Friday จะแต่งยาก โดยเฉพาะเพลงเธอไม่ยอมปล่อยให้ฉันไม่ยอมไป เป็นเรื่องราวที่ค่อนข้างลึกซึ้งในอารมณ์ เศร้าเหลือเกิน ซึ่งอาจจะขัดกับบุคลิกเอ็น เรื่องบางเรื่อง รายละเอียดปลีกย่อยต่าง ๆ ชีวิตแต่ละคนไม่เหมือนกันอยู่แล้ว แต่แกนกลางของเรื่องมักจะไม่ต่างกันสักเท่าไร เหมือนได้ฟัง ได้ทำความเข้าใจจากคนรอบข้าง แล้วเรามีหน้าที่ค้นหาแกนกลางนั้นให้เจอ

ถึงเอ็นจะถนัดเพลงช้าแต่การทำเพลงป๊อปในลักษณะของบลูป๊อป เอ็นไม่เคยทำมาก่อน เพลงนี้เลยยากทุกขั้นตอน กว่าจะได้เพลงนี้มานานมาก รื้อทำใหม่ในแง่ของดนตรี และการร้องหลายรอบเหมือนกัน โดยมีลิเดียเป็นผู้ถ่ายทอดเสียงเพลง”

(ณัฐกานต์ , ที่มา <http://www.earmpiyada.com/about.php> เข้าถึงเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2556)

เอ็น พียะดา ได้ศึกษาเรื่องเล่าจากผู้ฟังทางบ้านในฐานะที่เป็น “แหล่งข้อมูลที่ดีมาก” ในการเรียบเรียงเนื้อหา เขียนเนื้อร้องขึ้นใหม่ และใส่ท่วงทำนองให้เป็นบทเพลงป๊อป Theodor W. Adorno (1991: 41) อธิบายว่า เพลงป๊อปเป็นสินค้าความบันเทิงสำเร็จรูปคือ กินได้เลยเพราะไม่ต้องใช้ความพยายามในการเชื่อมโยงองค์ประกอบเพื่อค้นหาความหมายทางดนตรีใด

อีก (Theodor W. Adorno, 1991: 41 อ้างถึงใน นันทวัฒน์ ฉัตรอุทัย ,2549: 110) บทเพลงที่ได้รับแรงบันดาลใจจากเรื่องเล่ามีเนื้อหาฟังง่าย ไม่ต้องอาศัยการตีความซับซ้อน มีการโฆษณาในระบบตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการผู้บริโภคจำนวนมาก เพลงจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จึงมีลักษณะเป็นเพลงในกระแสนิยม อันเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประชานิยม เกิดจากจุดขายในแนวคิดเรื่อง “การสร้างมาจากเรื่องจริง” ที่ทางรายการได้โฆษณา จนกลายเป็นจุดเด่นทำให้เพลงแตกต่างไปจากค่ายเพลงอื่น ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอเนื้อหาของเพลงในอัลบั้ม *Club Friday Based on true story By เอ็น พียะดา* มี 10 เพลง ดังต่อไปนี้

- 1) **เพลง วันสุข (Club Friday Theme Song)** เล่าเรื่องราวในแต่ละวัน ตั้งแต่จันทร์ถึงวันศุกร์ และวันศุกร์ก็คือวันที่เราสุขใจที่จะได้พบกัน (ในที่นี้หมายถึง รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ออกอากาศพูดคุยกับผู้ฟังในวันศุกร์) ขับร้องโดย ป๊อบ ปองกูล / หนูนา หนึ่งธิดา
- 2) **เพลง เจ็บแต่เจ็บ** เป็นสถานการณ์ความรักก้ำกึ่งระหว่างจะให้ความรักสิ้นสุดลงซึ่งจะต้องพบกับความเจ็บปวดหรือจะให้ความรักดำเนินต่อไป แต่ต้องเจอกับความเจ็บปวดอย่างไม่มีวันจบสิ้น ขับร้องโดย อีฟ ปองศักดิ์
- 3) **เพลง คนไม่น่าสงสาร** ความเศร้าที่เกิดจากการพยายามแสดงความเข้มแข็งต่อหน้าคนที่ตัวเองรักแต่ในใจอ่อนแอและอ่อนไหวมาก ขับร้องโดย แอน ธิติมา
- 4) **เพลง คนที่เธอไม่ยอมรับ** เล่าเรื่องความรักของคนสองคนที่ไม่กล้าเปิดเผยต่อหน้าผู้อื่นหรือที่สาธารณะ ขับร้องโดย เอกกี้
- 5) **เพลง กลัวเธอได้ยินว่ารัก** สภาวะแอบรักเพื่อน ต่างฝ่ายก็ไม่กล้าเปิดเผยความรู้สึกที่มีให้อีกฝ่ายรับรู้ ทำได้เพียงแค่การบอกรักในความฝัน ขับร้องโดย เป้ Mild / เอ็น พียะดา
- 6) **เพลง หยุดบอกเลิกกันเสียที** เป็นอาการน้อยใจที่เกิดจากคนรักที่ชอบบอกเลิกด้วยเหตุผลที่ว่าตนไม่คู่ควร ขับร้องโดย นิดและจิว
- 7) **เพลง ฉันรักเธอไม่พอหรือเธอขอมากไป** กล่าวถึงอาการทุกข์ทรมานที่เกิดจากคนหนึ่งทุ่มเทมอบความรักให้อีกฝ่าย แต่อีกฝ่ายรู้สึกว่าจะไม่พอ ขับร้องโดย กัน นภัทร

- 8) **เพลง เธอไม่ยอมปล่อยหรือฉันไม่ยอมไป** เป็นความรัก ความสัมพันธ์ที่ได้จบลงแล้ว แต่ไม่สามารถทำใจยอมรับได้ จึงเกิดคำถามว่า เธอไม่ยอมปล่อยหรือฉันไม่ยอมไป? ขับร้องโดย ลิเดีย ศรีณย์รัชต์
- 9) **เพลง จดหมายจากความเหงา** เพลงให้กำลังใจคนโสดที่ต้องการให้คนโสดมองความเหงาในแง่ดี ให้มองว่าความเหงาคือเพื่อนของเรา และความเหงาก็ไม่เคยทำร้ายใคร ขับร้องโดย ป๊อด ธนชัย
- 10) **เพลง เพลงของเรา** เป็นเพลงเขียนแทนความรู้สึกการเป็นนักแต่งเพลงของ เอ็น พียะดา (Special Song) ขับร้องโดย เอ็น พียะดา

เนื้อหาของเพลงในอัลบั้ม *Club Friday Based on true story* By เอ็น พียะดา มีเนื้อหาความรักที่ต้องสิ้นสุดลง การแสร้งว่าตนเข้มแข็งต่อหน้าคนรัก ความรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ ความรู้สึกแอบรักเพื่อน อากาหรน้อยใจที่ตนถูกบอกเลิกอยู่บ่อยครั้ง และเพลงให้กำลังใจคนโสดล้วนแล้วแต่เป็นความรักที่แสดงถึงความทุกข์ทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังมีเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อโฆษณารายการ คือ เพลง *วันสุข* ร้องโดย ป๊อบ ปองกูล และหนูนา หนึ่งธิดา เพลงในอัลบั้มนี้จึงครอบคลุมเนื้อหาความรักไม่สมหวังหลายรูปแบบ

2.3.3 เรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในมิวสิควิดีโอ

เพลงในอัลบั้ม *Club Friday Based on true story* By เอ็น พียะดา เป็นสินค้าความบันเทิงผลิตขึ้นมาเพื่อขายให้คนฟังจำนวนมาก จุดเด่นของการทำผลงานเพลงในอัลบั้มนี้คือการนำเรื่องเล่าจากผู้ฟังทางบ้านมาสร้างสรรค์เป็นบทเพลงและมีการนำเสนอเรื่องราวเป็นมิวสิควิดีโอ เผยแพร่ตามสื่อต่าง ๆ พัลพงศ์ สุวรรณวาทีน (2536) อธิบายความหมายของมิวสิควิดีโอว่า

“มิวสิควิดีโอ(Music Video) หรือภาพประกอบเพลง หมายถึง ภาพยนตร์ขนาดสั้น ๆ มีความยาวเท่ากับเพลง ๆ หนึ่งถูกผลิตขึ้นเมื่อทำเพลงนั้น ๆ ให้ออกมาเป็นภาพเพื่อสื่อความหมายของเพลง และทำให้คนติดตามเพลง มิวสิควิดีโอสร้างขึ้นโดยมีการผูกเรื่องเป็นเรื่องราวและการดำเนินเรื่องตามเนื้อเพลง หรืออาจเป็นเพียงการสร้างอารมณ์และความรู้สึกร่วมกับเพลงจากตัวศิลปินเพียงอย่างเดียว”

(พัลพงศ์ สุวรรณวาทีน, 2536: 8)

ในธุรกิจวงการเพลงหากต้องการขายเพลงหรือตัวศิลปินให้ได้จะต้องทำมิวสิกวิดีโอเพื่อประกอบการโฆษณาขายเพลง การโปรโมทเพลงด้วยมิวสิกวิดีโอช่วยให้ผู้เสพไม่เพียงได้ฟังเพลงอย่างเดียว แต่มิวสิกวิดีโอมีส่วนช่วยกระตุ้นให้ได้รับรสทางอารมณ์ความรู้สึกมากยิ่งขึ้นด้วยทั้งในด้านของบทเพลงที่มีเนื้อร้อง ท่วงทำนอง ประกอบกับการรับชมภาพที่เล่าเรื่องราวสื่อความหมาย บทเพลงไปพร้อมกัน จึงกล่าวได้ว่า มิวสิกวิดีโอเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เพลงมีความไพเราะมากยิ่งขึ้น

การผลิตมิวสิกวิดีโอในแต่ละเพลงได้คัดเลือกดาราดำเนินบทบาทมาแสดง เช่น *เอส วรฤทธิ ไวยเจียรนัย, โดนัท มนต์นันท์ พันเลิศวงศ์สกุล, มอส ปฏิภาณ ปฐวีกานต์ ฯลฯ* ผู้ผลิตใช้วิธีการโฆษณาผ่านทีวีช่องกรีนแซลแนลและสื่ออินเทอร์เน็ต ทำให้มิวสิกวิดีโอแพร่กระจายรวดเร็วในวงกว้าง ผ่านพฤติกรรมแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร ในหน้าจอมิวสิกวิดีโอก็ได้บอกวิธีการดาวน์โหลดเพลงผ่านแอปพลิเคชัน สำหรับดาวน์โหลดเพลงบนสมาร์ตโฟนและแท็บเล็ต เป็นการนำผู้บริโภคเข้าสู่ช่องทางซื้อสินค้าอย่างอัตโนมัติ

มิวสิกวิดีโอมีเนื้อหาความรักไม่สมหวังหลายรูปแบบ ตัวละครเป็นนักศึกษาและคนวัยทำงาน ฉากและบรรยากาศเป็นสังคมเมือง ทุกเพลงจะมีฉากที่ตัวละครเอกต้องโทรศัพท์เข้าไปเล่าเรื่องในรายการ ลักษณะเด่นของมิวสิกวิดีโอคือใช้วิธีเล่าเรื่องเหมือนภาพยนตร์สั้น (short film) มีบทสนทนา (dialogue) เข้ามาในจังหวะที่เหมาะสมช่วยให้ผู้เสพเข้าใจเรื่องราวได้ดี อัลบั้มนี้มีการนำเป็นเพลงมาทำเป็นมิวสิกวิดีโอ 8 เพลง มีรายละเอียดดังนี้

1. มิวสิกวิดีโอที่สร้างมาจากเรื่องเล่าผู้ฟังที่บ้าน 5 เพลง ได้แก่

- 1) เพลง **เจ็บแต่จบ** มาจากเรื่องเล่าของคุณพลอย
- 2) เพลง **คนไม่น่าสงสาร** มาจากเรื่องเล่าของคุณฟ้า
- 3) เพลง **หยุดบอกเลิกกันเสียที** มาจากเรื่องเล่าของคุณเจ้า
- 4) เพลง **ฉันรักเธอไม่พอหรือเธอขอมากไป** มาจากเรื่องเล่าของคุณเซอร์
- 5) เพลง **เธอไม่ยอมปล่อยหรือฉันไม่ยอมไป** มาจากเรื่องเล่า 3 เรื่อง ได้แก่ เรื่องเล่าของคุณมาร์ เรื่องเล่าของคุณเป็ร็ว และเรื่องเล่าของคุณแอน

2. มิวสิควิดีโอที่มีนักร้องเป็นตัวละครดำเนินเรื่อง มี 3 เพลง

1) เพลง **คนที่เธอไม่ยอมรับ** เป็นการนำชีวิตจริงของดีเจเอกกี้มา นำเสนอภาพตั้งแต่ในอดีตที่ดีเจเอกกี้เคยเป็นนักร้องในวง UHT บอยแบนด์โด่งดังของเมืองไทยในยุคนั้น ในเวลาต่อมาก็ได้มาเป็นพิธีกรรายการ *เดอะสตาร์ ค้นฟ้าคว้าดาว* ดีเจเอกกี้เริ่มเปิดเผยตัวตนว่าตนเองเป็นเกย์ต่อสาธารณะ ผู้คนในสังคมยอมรับตัวตนของเขา แต่คนที่ดีเจเอกกี้รักกลับไม่ยอมรับตัวตนของเขาต่อหน้าผู้อื่น

2) เพลง **กลัวเธอได้ยินว่ารัก** เป็นเพลงร้องคู่ระหว่าง เป้ วงมายด์ และ เอ็น พิชะดา เนื้อหามิวสิควิดีโอ นำเสนอภาพห้องพักสองห้องที่มีกำแพงกันตรงกลาง ห้องซ้ายเป็นของเป้และห้องขวาเป็นของเอ็น ทั้งสองร้องเพลงที่มีเนื้อหาแอบรักเพื่อนแต่ไม่กล้าบอก ทำได้เพียงแค่บอกรักในความฝัน

3) เพลง **จดหมายจากความเหงา** ร้องโดย ป๊อด ธนชัย เนื้อหามิวสิควิดีโอ นำเสนอภาพชาวด้าเป็นฉากกรุงเทพฯ เวลา 18.30 น. ป๊อด ธนชัย เดินร้องเพลงตามเนื้อร้องไปยังสถานที่ต่าง ๆ ในยามค่ำคืน ผ่านไปแต่ละฉากมีเพียงป๊อดเดินมองสภาพแวดล้อมที่ปราศจากผู้คนไปเรื่อย ๆ จนถึงเวลารุ่งเช้ามิวสิควิดีโอ ก็จบลง

การนำเรื่องเล่ามานำเสนอในมิวสิควิดีโอมีส่วนช่วยให้ผู้ฟังอยากรับฟังเรื่องเล่าต้นฉบับว่าเรื่องราวที่แท้จริงเป็นมาอย่างไร ทางรายการก็ได้ตัดเป็นคลิปเสียงเผยแพร่ใน www.youtube.com นอกจากมิวสิควิดีโอจะใช้ในการประกอบโฆษณาขายเพลงแล้ว เรื่องราวที่นำเสนอยังเป็นการโฆษณารายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ทางอ้อมด้วย ปัจจุบันมีมิวสิควิดีโอที่เผยแพร่ใน www.youtube.com มียอดคนดูหลายล้านคน แสดงให้เห็นได้ว่าเกิดกระแสนิยมการเสพเรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” อย่างเห็นได้ชัด

2.3.4 เรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในละครสั้น

สืบเนื่องจากความสำเร็จของบทเพลงและมิวสิควิดีโอที่ออกเผยแพร่ตามสื่อต่าง ๆ จนกลายเป็นเรื่องที่ทุกคนพูดถึงในวงกว้าง ทีมงานก็ได้นำเรื่องเล่าจากผู้ฟังทางบ้านมาสร้างเป็นละครชุดขนาดสั้นในชื่อว่า *Club Friday The Series* สรวรัตน์ จิรวรรณวิสุทธิ (2554) อธิบายความหมายของละครชุดขนาดสั้นว่า

“ละครชุดขนาดสั้น (Mini series) เป็นละครที่นำเสนอเรื่องราวต่อเนื่องกัน ความยาวประมาณ 3- 5 ตอน ตัวอย่างเช่น ละครเรื่อง อานาภาพพ้อขุนรามคำแหง ความยาว 3 ตอนจบ สมบัติพ้อ ความยาว 4 ตอนจบ เป็นต้น”

(สรรัตน์ จิรวรรวิสุทธิ์ , 2554: 25)

Club Friday The Series เป็นละครชุดขนาดสั้น คือ เป็นละครที่จบในตอนหรือบางตอน อาจมี 2-3 ตอนจบ มีตัวละครดำเนินเรื่องหลัก 2-3 คน ผู้แสดงไม่ใช่ชุดเดียวกัน เนื้อเรื่องไม่เกี่ยวข้องกัน ส่วนใหญ่จะมีเนื้อหาแนว “รักโศก” คือ การนำเสนอความทุกข์ทรมานของมนุษย์ที่เกิดจากความรัก ทำให้เกิดความรู้สึกสงสาร ความเห็นอกเห็นใจอันจะนำไปสู่การชำระล้างจิตใจและเข้าใจในชีวิต การผลิตละครจากเรื่องเล่า ทีมงานได้คัดเลือกนักเขียนบทมืออาชีพ คัดเลือกนักแสดงมีชื่อเสียงร่วมกันถ่ายทอดเรื่องจริงในรูปแบบละคร ละครทุกตอนจะมีฉากตัวละครเอกที่เป็นตัวแทนเจ้าของเรื่องโทรศัพท์หรือส่งเรื่องเล่ามาในรายการซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นวิธีการโฆษณารายการทางหนึ่ง ส่วนในเนื้อหาของเรื่องปรากฏโฆษณาแฝง (โฆษณาที่แทรกเข้าไปในเนื้อหาของละคร คือ ตัวละครใช้สินค้าที่สนับสนุนรายการ) ปัจจุบันละครจะออกอากาศสดทางช่องกรีนแซนด์ ทุกวันเสาร์เวลา 21.00 น. และมีการเผยแพร่ซ้ำในบางช่วงเวลา และสื่ออินเทอร์เน็ต www.youtube.com ละครเป็นรูปแบบความบันเทิงที่คนไทยชอบเสพ ละครจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จึงเป็นสินค้าความบันเทิงที่ผลิตขึ้นเพื่อผู้บริโภคจำนวนมากตามแนววัฒนธรรมประชานิยม

เนื้อหาเรื่องเล่าที่นำมาทำเป็นละครจัดอยู่ในประเภทละครรักโศก การที่จะถ่ายทอดเรื่องเล่าความรักไม่สมหวังมาเป็นละคร จะต้องคัดเลือกเรื่อง เมื่อเลือกเรื่องได้แล้วก็ต้องหาทีมเขียนบทต้องจัดลำดับโครงเรื่องให้น่าสนใจ สร้างตัวละครให้เหมาะสม และประสานเทคนิคการประกอบสร้างภาพของละครให้กลมกลืนซึ่งก็ได้กระแสตอบรับที่ดีมาก ขณะที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูล พ.ศ.2557 *Club Friday The Series* มีทั้งหมด 5 ภาค ดังนี้

1) *Club Friday The Series 1* มี 11 ตอน ได้แก่ 1) ตอน คนที่ถูกลืมน มาจากเรื่องเล่าของคุณยะ(ชาย) 2) ตอน จะได้ไม่ลืมกัน มาจากเรื่องเล่าของคุณยะ(หญิง) 3) ตอน ครั้งหนึ่งในความทรงจำ ทำไปได้ยังไง แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอน น้ำแดง นำมาจากหนังสือ มีคนเศร้ากว่าเราตั้งเยอะ ตอน ครั้งหนึ่งในความทรงจำ ทำไปได้ยังไง ตอน จับมือ มาจากเรื่องเล่าคุณเจน และ ตอน ขนมครก มาจากเรื่องเล่าคุณเล็ก 4) ตอน รักแค่ไหนก็เป็นได้แค่นี้ มาจากเรื่องเล่าของคุณน้อง 5) ตอน ตึกตาคหมี มาจากเรื่องเล่าของคุณเงิน 6) ตอน ควรพอหรือรอต่อไป มาจาก

เรื่องเล่าของคุณฝน 7) *ตอน แฟนเก่า* มาจากเรื่องเล่าของคุณทิพย์ 8) *ตอน ที่ปรึกษา* มาจากเรื่องเล่าของคุณบอกลลูน 9) *ตอน กรรมหรือพรหมลิขิต* มาจากเรื่องเล่าของคุณเป้ 10) *ตอน อยากเก็บเธอไว้ทั้งสองคน* มาจากเรื่องเล่าของคุณแซ็ค 11) *ตอน รักแต่ดูแลไม่ได้* มาจากเรื่องเล่าของคุณบี

2) **Club Friday The Series 2** มี 8 ตอน ได้แก่ 1) *ตอน ขอใครสักคน* มาจากเรื่องเล่าของคุณเต้ย 2) *ตอน กว่าจะรัก* เรื่องเล่าของคุณเอ 3) *ตอน รักกับเงิน* เรื่องเล่าของคุณดาว 4) *ตอน รักกันจนวันสุดท้าย* เรื่องเล่าของคุณแอม 5) *ตอน นิสัยงู* เรื่องเล่าของคุณบอย 6) *ตอน เรื่องเล่าวันเศร้าใจ* เรื่องเล่าจากอีเมลคุณนนท์ 7) *ตอน คนดีที่เธอไม่รัก* เรื่องเล่าจากคุณอู๋ม 8) *ตอน คนที่ไม่เข้าตา* มาจากเรื่องเล่าของคุณฝน 9) *ตอน เรื่องเล่าจากวาเลนไทน์* มาจากเรื่องเล่าของคุณแก้ว 10) *ตอน รักไม่ได้หรือไม่ได้รัก* มาจากเรื่องเล่าของคุณแฮ็ค

3) **Club Friday The Series 3 สามรักสามชีวิต** ได้แก่ 1) *ตอน รักระยะทดลอง* มาจากเรื่องเล่าคุณเบิร์ต 2) *ตอน รักที่ไม่เคยได้รัก* มาจากเรื่องเล่าของคุณหม่อม 3) *ตอน รักเธอ รักเขา และรักของเรา* มาจากเรื่องเล่าจากอีเมลคุณเจ

4) **Club Friday The Series 4** มี 2 ตอน ได้แก่ 1) *ตอน หรือรักแท้จะแพ้ความต่าง* มี 3 ตอน คือ ตอน ต่างความคิด ตอน ต่างภาษา และ ตอน ต่างวัย 2) *หรือรักแท้จะแพ้ความต้องการ* มี 2 ตอน คือ ตอน เรื่องราวจากคุณนิติ และ ตอน เรื่องราวของคุณแอร์

5) **Club Friday The Series 5 ความรักกับความลับ** ได้แก่ *ตอน ความลับของศิลปินแต่งงาน* มาจากเรื่องเล่าของคุณโบ และ *ตอน ความลับของมินต์กับมิว* มาจากเรื่องเล่าของคุณมิว (เก็บข้อมูลล่าสุดวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ.2557)

การที่ทางรายการนำเรื่องเล่ามาผลิตในสื่อบันเทิง ได้แก่ การบันทึกเรื่องเล่าเป็นลายลักษณ์อักษรในรูปแบบหนังสือวางจำหน่าย นำมาสร้างสรรคบทเพลงและมิวสิควิดีโอในอัลบั้ม *Club Friday Based on true story* By เอ็น พียะดา และมีการนำเรื่องเล่ามาสร้างเป็นละคร *Club Friday the Series* แสดงให้เห็นถึงความแพร่หลายของเรื่องเล่าที่อยู่ในกระแสนิยม เรื่องที่นำมาผลิตเป็นสื่อบันเทิงมักจะมีเนื้อหาโดดเด่น แสดงให้เห็นถึงอารมณ์ทุกซอกที่เกิดขึ้นในชีวิตรัก และยังได้สะท้อนให้เห็นถึงสัจธรรมของความรักที่ไม่จีรังยั่งยืน เมื่อนำมาผลิตในสื่อและเผยแพร่ในเครือข่ายสังคมออนไลน์ก็ได้ช่วยให้เรื่องเล่ามี “ความไม่ตาย” หรือ “ไม่เลือนหาย” ไปจากการรับรู้ของผู้คน แสดงให้เห็นว่าเรื่องที่เล่ามาจากผู้ประสบปัญหาสามารถเป็น “บทเรียนชีวิต” ให้กับผู้อื่น อีกทั้งการเสพเรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ยังช่วยตอบสนองนิสัยอยากรู้อยาก

เห็นของมนุษย์ได้อีกทางหนึ่งด้วย จากการสังเกตข้อมูลเบื้องต้น ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าแม้จะมีเรื่องเล่าที่เล่ากันอยู่จำนวนมาก แต่เรื่องที่เล่าสู่กันฟังมักจะมีเหตุการณ์หลัก ๆ คล้ายกัน จะมีรายละเอียดแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย จึงนำมาสู่ปัญหาของงานวิจัยที่จะกล่าวรายละเอียดในบทต่อไป

บทที่ 3

แบบเรื่องและองค์ประกอบของเรื่องเล่าในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”

ผู้วิจัยจะวิเคราะห์เรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักจากการเก็บข้อมูลคลิปวิดีโอรายการย้อนหลังใน <http://www.atimemedia.com/replay/clubfriday/> ด้วยการเลือกสุ่มกระจายอย่างมีระบบในเดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ. 2555 จำนวน 12 ตอน เรื่องเล่า 66 เรื่อง ผู้วิจัยจะประยุกต์ใช้วิธี “การจัดแบบเรื่องนิทาน” ของสตีธ ธอมป์สัน มาใช้จัดแบบเรื่องเพื่อให้เห็นภาพรวมของปัญหาความรักในชีวิตจริงอันเป็นภาพกว้างก่อน จากนั้นก็จะวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่องเล่าตามแนวทางการศึกษา “ศาสตร์แห่งการเล่าเรื่อง” เพื่อให้เห็นองค์ประกอบของแต่ละแบบเรื่องซึ่งศาสตร์นี้เป็นเครื่องมือที่ช่วยทำความเข้าใจธรรมชาติของเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวนำเสนอรายละเอียด ดังต่อไปนี้

3.1 แบบเรื่องของเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”

กระแสนิยมเสพเรื่องเล่าแนว “รักโศก” จากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เกิดจากการที่ทางรายการได้นำเรื่องเล่ามาผลิตในสื่อวัฒนธรรมประชานิยม ได้แก่ หนังสือ บทเพลง มิวสิควิดีโอ และละครสั้นซึ่งเป็นสื่อบันเทิงที่ได้รับความนิยม จากนั้นผู้เสพก็มักจะนำเรื่องเล่ามาถ่ายทอดแบบปากต่อปากอยู่เสมอ จึงเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าเรื่องเล่าจากรายการมีความน่าสนใจ และช่วยตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี

แม้ว่าจะมีเรื่องเล่าที่เล่ากันเป็นจำนวนมาก แต่ผู้วิจัยเห็นว่าเรื่องเล่ามักจะปรากฏเรื่องซ้ำ ๆ กันอยู่หลายเรื่อง มีรายละเอียดแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ผู้วิจัยจึงได้นำวิธีทางคติชนวิทยาที่ใช้ในการจัดจำแนกเรื่องเล่าที่หลากหลายให้เป็นระเบียบ โดยการประยุกต์ใช้วิธี **การจัดแบบเรื่องนิทาน** ของสตีธ ธอมป์สัน เขาได้กล่าวถึงการจัดแบบเรื่องของนิทานเอาไว้ว่า

“แบบเรื่องนิทาน (tale type) หมายถึง โครงเรื่องของนิทานที่ทำให้นิทานแต่ละเรื่องมีลักษณะเฉพาะต่างจากนิทานเรื่องอื่น ๆ แบบเรื่องนิทานแต่ละแบบดำรงอยู่อย่างอิสระในลักษณะของเรื่องเล่าที่สมบูรณ์ในตัวเอง นิทานแต่ละแบบเรื่องอาจจะประกอบด้วยอนุภาคเดียวหรือหลายอนุภาคก็ได้ แบบเรื่องของนิทานมุขตลก นิทานเรื่องสั้นอาจมีอนุภาคหลักเพียงอนุภาคเดียว ส่วนนิทานมหัศจรรย์

มักประกอบด้วยหลายอนุภาค รวมความว่าเมื่อพูดถึงแบบเรื่องนิทาน จะทำให้นึกถึงอนุภาคที่มีลักษณะเด่นของนิทานเรื่องนั้น ๆ หรือลำดับของอนุภาคที่ประกอบกันเป็นนิทานเรื่องนั้น ๆ”

(สตีล ทอมป์สัน, 1977: 45 อ้างถึงใน ศิราพร ณ ถลาง, 2552: 75)

แบบเรื่อง ในทางคติชนวิทยาจึงหมายถึง โครงเรื่องของนิทานที่ทำให้นิทานแต่ละเรื่องมีลักษณะเฉพาะต่างจากนิทานเรื่องอื่น ๆ (ศิราพร ณ ถลาง, 2552 : 75) การศึกษาแบบเรื่อง ก่อกำเนิดขึ้นจากกลุ่มนักวิชาการในตะวันตกที่ได้เก็บรวบรวมนิทานจำนวนมากมาศึกษา วัชรภรณ์ ดิษฐิ์ปาน (2544) กล่าวถึงการวิเคราะห์แบบเรื่องนิทานพื้นบ้านมีประวัติความเป็นมา ดังนี้

“การศึกษาวเคราะห์แบบเรื่องของนิทานเริ่มมาจากคาร์ล โครน (Kaarle Krohn) ซึ่งศึกษานิทานสัตว์ตามหลักเกณฑ์ของระเบียบวิธีภูมิประวัติและพบปัญหาในการเก็บรวบรวมนิทานสัตว์จำนวนมากจากแหล่งต่าง ๆ ในหลาย ๆ ประเทศ เขาจึงเกิดความคิดว่านิทานของยุโรปโดยเฉพาะพวกนิทานมหัศจรรย์ (Marchen) นี้ น่าจะมีแบบเรื่องของมันเอง เพราะเขาพบว่านิทานที่เขารวบรวมมานั้นมีเรื่องซ้ำ ๆ กันอยู่ แต่แตกออกเป็นหลายสำนวน เขาจึงเสนอให้แอนทอน อาร์น จัดทำดัชนีของแบบเรื่องโดยใช้นิทานยุโรปโดยเฉพาะนิทานฟินแลนด์ มาจัดจำแนกเป็นแบบเรื่องซึ่งต่อมาได้ตีพิมพ์ใน Folklore Fellows Communications เมื่อปี 1910 ต่อมาสตีล ทอมป์สัน ได้นำแบบเรื่องนี้มาปรับปรุงขยายความเพิ่มเติมจากเดิมที่มี 540 แบบเรื่อง โดยนำนิทานจากยุโรปตอนใต้ ยุโรปตะวันออกเฉียงใต้ นิทานจากตะวันออก และอินเดียเป็นต้น มาเป็นข้อมูลเพิ่มเติมในการทำดัชนีแบบเรื่อง และได้ตีพิมพ์ฉบับปรับปรุงนี้ใน ค.ศ. 1961 ในชื่อว่า The Types of the Folktale (ดัชนีแบบเรื่องนิทานพื้นบ้าน) ซึ่งกลายเป็นดัชนีแบบเรื่องนิทานพื้นบ้านที่สำคัญในการนำไปวิเคราะห์นิทานพื้นบ้านตามที่ตั้งต่าง ๆ ทั่วโลก”

(วัชรภรณ์ ดิษฐิ์ปาน, 2549: 39)

ดัชนีแบบเรื่องนิทานพื้นบ้าน (The Types of the Folktale) ได้จัดจำแนกแบบเรื่อง ออกเป็น 5 ประเภทหลัก ได้แก่ นิทานเรื่องสัตว์ นิทานพื้นบ้านทั่วไป นิทานมุขตลก และนิทานเบ็ดเตล็ด นิทานเข้าแบบ และนิทานที่ไม่สามารถจัดประเภทได้ แต่ละแบบเรื่องได้ใช้วิธีการจำแนก

แบบเรื่องของนิทานด้วยการแบ่งตามเหตุการณ์สำคัญซึ่งประกอบกันเป็นโครงเรื่อง อาจกล่าวได้ว่านิทานที่มีโครงเรื่องลักษณะเดียวกันจะจัดอยู่ในแบบเรื่องเดียวกัน

เนื่องจาก การจัดแบบเรื่อง ของสตริ ธอมป์สัน เป็นการนำนิทานมาใช้เป็นข้อมูลในการจัดแบบเรื่อง ซึ่งเป็นกลุ่มข้อมูลที่แตกต่างจากเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักในงานวิจัยนี้ กล่าวคือ นิทานเป็นเรื่องที่เล่าสู่กันฟังเพื่อความบันเทิงใจ แต่เรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักเป็นเรื่องที่ถ่ายทอดมาจากประสบการณ์ชีวิตของผู้เล่าโดยตรง จุดประสงค์ในการเล่าไม่ได้เล่าเพื่อความบันเทิง หากแต่เป็นการเล่าเรื่องเพื่อระบายความทุกข์ที่อัดอั้นในใจ วิธีการเล่าเรื่องจึงมีลักษณะถ่ายทอดผ่านมุมมองของผู้เล่า (point of view) เป็นสำคัญ เรื่องราวที่ถ่ายทอดมักเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อน สลับไปสลับมา ซึ่งการประยุกต์แบบเรื่องของสตริ ธอมป์สัน ด้วยการจัดลำดับเหตุการณ์หลักอันเป็นปัญหาสำคัญของเรื่องจะช่วยให้เห็น “ปัญหาสำคัญของผู้เล่า” ได้ชัดเจนขึ้น ผู้วิจัยจึงจัดเรื่องเล่าที่มีลำดับเหตุการณ์หลักเดียวกันให้อยู่ในแบบเรื่องเดียวกัน การจัดจำแนกเรื่องเล่าแนว “รักโศก” โดยใช้แบบเรื่องมีขั้นตอนการศึกษาต่อไปนี้

1. ถอดคลิบวิดีโอรายการย้อนหลังเป็นลายลักษณ์อักษร เมื่อได้บทสนทนา ระหว่างผู้เล่าและผู้ดำเนินรายการ ผู้วิจัยจะใช้วิธีประมวลเหตุการณ์สำคัญของเรื่องเล่าแต่ละเรื่อง
2. เมื่อได้เหตุการณ์สำคัญแต่ละเรื่องเล่าแล้ว ผู้วิจัยจะแบ่งโครงเรื่องตามลำดับเหตุการณ์สำคัญก่อนหลัง (จากอดีตมาจนถึงขณะที่ผู้เล่าโทรศัพท์เข้ามาในรายการ)
3. จัดแบบเรื่องตามเนื้อหาโดยใช้วิธีสังเกต “เหตุการณ์หลัก” ที่เป็นปัญหาสำคัญของเรื่อง เรื่องเล่าที่มีโครงเรื่องหรือมีเหตุการณ์หลักเหมือน ๆ กันจะจัดอยู่ในแบบเรื่องเดียวกัน

จากการศึกษาข้อมูลเรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จำนวน 66 เรื่อง พบว่าเรื่องเล่าในรายการจำแนกแบบเรื่องได้เป็น 8 แบบใหญ่ๆ ได้แก่ 1)แบบเรื่องคนรักนอกใจ 2)แบบเรื่องนอกใจคนรัก 3) แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ 4) แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้ 5) แบบเรื่องไม่มั่นคงในความรัก 6) แบบเรื่องแอบรักข้างเดียว 7) แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ 8) แบบเรื่องรักที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย ข้อมูลเรื่องเล่าในแต่ละแบบเรื่องมีรายละเอียดดังตารางนี้

แบบเรื่องคนรัก นอกใจ	เรื่องเล่า	ตอน (เดือน)	เพศ
แบบเรื่องย่อคนรัก นอกใจเพราะความ ห่างไกล (5 เรื่อง)	เรื่องเล่าจากอีเมลของคุณดา	รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม (ก.พ.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณเอื้อย	รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม (ก.พ.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณอ้อม	Highlight Club Friday Base On True Story (ส.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณวิค	ไม่รักแล้วก็ทำไม (ต.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณส้ม	ไม่รักแล้วก็ทำไม (ต.ค.)	หญิง
แบบเรื่องย่อคนรัก นอกใจไปชอบเพื่อน ร่วมงาน (4 เรื่อง)	เรื่องเล่าของคุณน้ำ	แตกต่างกันแต่รักกัน (มี.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณหอม	รักแต่ไม่เคยเข้าใจ (ก.ย.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณกาญ	108 คำถามหัวใจ (พ.ย.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณอะตอม	Highlight Club Friday 2012 (ธ.ค.)	หญิง
แบบเรื่องย่อคนรัก เพราะปัญหาอื่น (9 เรื่อง)	เรื่องเล่าของคุณอ้อม	รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม (ก.พ.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณเต๋ย	คนที่เธอไม่ยอมรับ (เม.ย.)	ชาย
	เรื่องเล่าของคุณแพม	คนไม่น่าสงสาร (ก.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าจากอีเมล (ไม่ระบุชื่อ)	รักแต่ไม่เคยเข้าใจ (ก.ย.)	หญิง
	เรื่องเล่าจากอีเมล (ไม่ระบุชื่อ)	ไม่รักแล้วก็ทำไม (ต.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณเอก	108 คำถามหัวใจกับดีใจที่ขอและ ดีใจที่อ้อย (ม.ค.)	ชาย (รักเพศ เดียวกัน)
	เรื่องเล่าของคุณมะปราง	รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม (ก.พ.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณเต๋ย	คนไม่น่าสงสาร (ก.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณบี	Highlight Club Friday Base On True Story (ส.ค.)	หญิง

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลเรื่องเล่าในแบบเรื่องคนรักนอกใจ 18 เรื่อง

แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ	เรื่องเล่า	ตอน (เดือน)	เพศ
แบบเรื่องย่อผู้เล่าไม่รู้ว่ามีเจ้าของแล้ว (5 เรื่อง)	เรื่องเล่าของคุณสุ	เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง (พ.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณนนท์	คนไม่น่าสงสาร (ก.ค.)	ชาย (รักเพศเดียวกัน)
	เรื่องเล่าของคุณนก	เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง (พ.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณแนน	เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง (พ.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณนัท	แตกต่างแต่รักกัน (มี.ค.)	หญิง
แบบเรื่องย่อผู้เล่ารู้ว่าอีกฝ่ายมีเจ้าของแล้ว (5 เรื่อง)	เรื่องเล่าของคุณปลา	แตกต่างแต่รักกัน (มี.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณไอศ	คนที่เธอไม่ยอมรับ (เม.ย.)	ชาย
	เรื่องเล่าของคุณบี	คนไม่น่าสงสาร (ก.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณกิ๊ก	108 คำถามหัวใจ (พ.ย.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณพัค	Highlight Club Friday 2012 (ธ.ค.)	หญิง

ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลเรื่องเล่าในแบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ 10 เรื่อง

แบบเรื่องนอกใจคนรัก	เรื่องเล่า	ตอน (เดือน)	เพศ
แบบเรื่องย่อคบพร้อมกันหลายคน (3 เรื่อง)	เรื่องเล่าของคุณเชอรี่	คนที่เธอไม่ยอมรับ (เม.ย.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณอ้อฟ	ไม่รักแล้วก็ทำไม (ต.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณระ	Highlight Club Friday 2012 (ธ.ค.)	ชาย
แบบเรื่องย่อนอกใจไปคุยกับแฟนเก่า (2 เรื่อง)	เรื่องเล่าของคุณดล	108 คำถามหัวใจกับดีใจที่ฉลาดและดีใจที่อ้อย (ม.ค.)	ชาย
	เรื่องเล่าของคุณป๊าก	ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน (มิ.ย.)	หญิง

ตารางที่ 5 แสดงข้อมูลเรื่องเล่าในแบบเรื่องนอกใจคนรัก 5 เรื่อง

แบบเรื่องไม่มั่นใจ ในความรัก	เรื่องเล่า	ตอน (เดือน)	เพศ
แบบเรื่องย่อผู้เล่าไม่ มั่นใจในคนรัก (9 เรื่อง)	เรื่องเล่าของคุณดา	108 คำถามหัวใจกับดีเจที่จืดและดีเจที่อ้อย (ม.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณพิม	รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม (ก.พ.)	หญิง
	เรื่องเล่าจากอีเมล(ไม่ระบุ ชื่อ)	เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง (พ.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณยง	เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง (พ.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าจากอีเมล(คุณด ริงค์)	ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน (มิ.ย.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณหนูย	ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน (มิ.ย.)	ชาย (รักเพศ เดียวกัน)
	เรื่องเล่าของคุณแต้ว	รักแต่ไม่เคยเข้าใจ (ก.ย.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณหมวยอ	108 คำถามหัวใจ (พ.ย.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณหนูนา	คนที่เธอไม่ยอมรับ (เม.ย.)	หญิง
แบบเรื่องย่อผู้เล่า ไม่มั่นใจในตัวเอง (3 เรื่อง)	เรื่องเล่าของคุณแอร์	ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน (มิ.ย.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณเอ็ม	ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน (มิ.ย.)	ชาย
	เรื่องเล่าของคุณหนู	ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน (มิ.ย.)	หญิง

ตารางที่ 6 แสดงข้อมูลเรื่องเล่าในแบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก 12 เรื่อง

แบบเรื่องนิตย เข้ากันไม่ได้	เรื่องเล่า	ตอน(เดือน)	เพศ
	เรื่องเล่าของคุณต๋อ	108 คำถามหัวใจกับดีใจที่ซัดและดีใจที่อ้อย (ม.ค.)	ชาย (รักเพศ เดียวกัน)
	เรื่องเล่าของคุณโป๊ก	รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม (ก.พ.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณจอย	แตกต่างแต่รักกัน (มี.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณโอ้	แตกต่างแต่รักกัน (มี.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณโม	ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณวิ	Highlight Club Friday Base On True Story (ส.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณใหม่	Highlight Club Friday Base On True Story (ส.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณโจ	รักแต่ไม่เคยเข้าใจ (ก.ย.)	ชาย
	เรื่องเล่าของคุณก๊วก๊	ไม่รักแล้วก็ทำใจ (ต.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณโอ	108 คำถามหัวใจ (พ.ย.)	ชาย

ตารางที่ 7 แสดงข้อมูลเรื่องเล่าในแบบเรื่องนิตยเข้ากันไม่ได้ 10 เรื่อง

แบบเรื่องรักที่ ไม่ได้รับการ ยอมรับ	เรื่องเล่า	ตอน (เดือน)	เพศ
แบบเรื่องย่อ คนรักไม่ยอมรับ ผู้เล่าในฐานะ คนรักต่อหน้า ผู้อื่น (4 เรื่อง)	เรื่องเล่าจากอีเมล (ไม่ระบุชื่อ)	คนที่เธอไม่ยอมรับ (เม.ย.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณโอม	คนที่เธอไม่ยอมรับ (เม.ย.)	ชาย (รักเพศ เดียวกัน)
	เรื่องเล่าของคุณเบส	รักแต่ไม่เคยเข้าใจ (ก.ย.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณมิว	ไม่รักแล้วก็ทำใจ (ต.ค.)	หญิง
แบบเรื่องย่อ สังคมไม่ยอมรับ (2 เรื่อง)	เรื่องเล่าจากอีเมล (คุณหลิน)	คนที่เธอไม่ยอมรับ (เม.ย.)	ชาย (รักเพศ เดียวกัน)
	เรื่องเล่าของคุณหนิง	คนที่เธอไม่ยอมรับ (เม.ย.)	หญิง

ตารางที่ 8 แสดงข้อมูลเรื่องเล่าในแบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ 6 เรื่อง

แบบเรื่องแอบรักเดียว	เรื่องเล่า	ตอน	เพศ
แบบเรื่องย่อ	เรื่องเล่าของคุณตี	คนที่เธอไม่ยอมรับ (เม.ย.)	หญิง
แอบรักเพื่อน (3 เรื่อง)	เรื่องเล่าจากอีเมลของคุณฟ้า	เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง (พ.ค.)	หญิง
	เรื่องเล่าของคุณตึก	เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง (พ.ค.)	หญิง
แบบเรื่องย่อ แอบรักแต่เขาไม่รู้ (1 เรื่อง)	เรื่องเล่าของคุณสอง	Highlight Club Friday Base On True Story (ส.ค.)	หญิง

ตารางที่ 9 แสดงข้อมูลเรื่องเล่าในแบบเรื่องแอบรักข้างเดียว 4 เรื่อง

แบบเรื่องรักที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย	เรื่องเล่า	ตอน	เพศ
	เรื่องเล่าจากอีเมลของคุณลูกหว่า	แตกต่างแต่รักกัน (มี.ค.)	หญิง

ตารางที่ 10 แสดงข้อมูลเรื่องเล่าในแบบเรื่องรักที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย 1 เรื่อง

จากตารางข้างต้นทำให้เห็นว่าในแต่ละครั้งของการออกอากาศทางรายการจะมีการกำหนดประเด็นสนทนาเป็นชื่อตอนในความหมายกว้าง และจะคัดเลือกเรื่องราวที่สอดคล้องกับชื่อตอน ทั้งนี้แต่ละเรื่องที่คัดเลือกออกอากาศ จะต้องให้ผู้ฟังทางบ้านได้รับรู้เรื่องราวจากมุมมองผู้เล่าที่ประสบปัญหาแตกต่างกันด้วย ซึ่งจะช่วยให้ผู้ฟังทางบ้านได้รับรู้ “จุดยืนในการเล่าเรื่อง” จากหลากหลายมุมมองในแต่ละสัปดาห์ การตั้งชื่อตอนจึงมีลักษณะครอบคลุมปัญหาความรักหลายรูปแบบซึ่งชื่อตอนก็ไม่ได้เป็นตัวกำหนดแบบเรื่องหรือปัญหาสำคัญของผู้เล่าเรื่องแต่อย่างใด ในแต่ละตอนที่ออกอากาศจึงปรากฏเรื่องเล่าหลายแบบเรื่องได้ เรื่องเล่าแต่ละแบบเรื่องมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.1 แบบเรื่องคนรักนอกใจ

แบบเรื่องคนรักนอกใจ คือ แบบเรื่องของเรื่องเล่าเกี่ยวกับปัญหาความรักของคนสองคนที่มีความสัมพันธ์เป็นคู่รัก หรืออยู่ในสถานภาพแต่งงานมีครอบครัวแล้ว แต่คนรักของผู้เล่าไปแอบชอบ แอบคบหาดูใจ หรือแอบไปมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ไม่ใช่ผู้เล่า พบเรื่องเล่า 18 เรื่อง แยกได้เป็น 3 แบบเรื่องย่อ ดังนี้

3.1.1.1 แบบเรื่องย่อคนรักนอกใจเพราะความห่างไกล คือ ผู้เล่าคิดว่าสาเหตุหนึ่งที่คนรักนอกใจ อาจจะมาจากการที่คนรักต้องเดินทางไปยังสถานที่หนึ่งทำให้ห่างไกลผู้เล่าหรือผู้เล่าและคนรักมีความจำเป็นบางอย่างที่ต้องอาศัยอยู่ห่างไกลกัน มีเรื่องเล่า 5 เรื่อง มีเหตุการณ์หลัก ดังต่อไปนี้

- คบเป็นแฟน/อยู่ก่อนแต่งงาน/แต่งงานแล้ว
- คนรักเดินทางไปต่างจังหวัด/ ผู้เล่าและคนรักอาศัยอยู่คนละจังหวัด
- ผู้เล่าสังเกตได้ว่าพฤติกรรมคนรักเปลี่ยนไป
- รู้ความจริงว่าคนรักนอกใจ/จับได้ว่าคนรักนอกใจ/คนรักสารภาพว่านอกใจ

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณเอื้อย ตอน รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม 10 กุมภาพันธ์ 2555

ผู้เล่า			โครงเรื่อง
ชื่อ	เพศ	สถานภาพ	
คุณเอื้อย	หญิง	โสด (ใช้ชีวิตคู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงาน มีบุตร 1 คน)	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่ารู้จักกับแฟนเพราะทำงานที่เดียวกัน พอตกลงเป็นแฟนก็ใช้ชีวิตคู่ร่วมกันโดยที่ไม่ได้ผ่านการแต่งงาน แต่ที่บ้านรับรู้ - ต่อมาผู้เล่าท้องและมีอาการแพ้ท้องจึงไม่สามารถทำงานได้ แฟนต้องทำงานหาเงินคนเดียว - ในช่วงที่ผู้เล่าท้องได้ 8 เดือน ร้านที่แฟนทำงานอยู่ต้องปิดตัวลงจึงทำให้เขาต้องตกงาน ผู้เล่าก็เป็นฝ่ายปลอบใจ - เมื่อผู้เล่าคลอดลูกกำลังอยู่ในช่วงพักฟื้น แฟนก็อยากให้ผู้เล่าออกมาทำงานหาเงินช่วยกัน แต่ผลคลอดยังไม่หายจึงออกมาทำงานไม่ได้ (ในช่วงนั้นทางบ้านผู้เล่าช่วยเรื่องค่าใช้จ่าย) - เมื่อผู้เล่าพอที่จะออกมาทำงานได้ ผู้เล่าก็ได้เปลี่ยนมาทำงานที่ได้เงินมากขึ้นเพื่อช่วยครอบครัวโดยมาทำงานที่โรงงานในนคร ส่วนแฟนก็ไปทำงานแถวลาดกระบัง ส่งลูกไปให้แม่เลี้ยงช่วย - ผู้เล่าสังเกตได้ว่าพฤติกรรมแฟนเปลี่ยนไป - ผู้เล่ารู้ความจริงว่าแฟนนอกใจไปมีผู้หญิงคนอื่น - แฟนกลับมามีเพศสัมพันธ์กับผู้เล่า ขอเวลาอยู่กับผู้หญิงคนนั้น 5 ปี และขอให้ผู้เล่ารอในสถานะนี้ - ผู้เล่าควรทำอย่างไร?

ตารางที่ 11 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณเอื้อย ตอน รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม 10 กุมภาพันธ์ 2555

แบบเรื่องย่อคนรักนอกใจเพราะความห่างไกล พบเรื่องเล่า 5 เรื่อง ผู้เล่ามักจะกล่าวถึงสภาพความเป็นอยู่ที่ผู้เล่าและคนรักต้องอาศัยอยู่ห่างไกลกัน เมื่อคนรักกลับมาหาผู้เล่าก็มีพฤติกรรมเปลี่ยนไปจากเดิมจนผู้เล่าสังเกตเห็นได้ชัด ความห่างไกลจึงอาจจะเป็นสาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดการนอกใจ จากเรื่องเล่าของคุณเอื้อยสะท้อนให้เห็นค่านิยมเรื่องการใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน โดยที่ไม่ผ่านการแต่งงาน ความจำเป็นเรื่องงานทำให้สามีและภรรยาต้องอาศัยอยู่ห่างไกลกัน ฝ่ายชายอาจเกิดความเปลี่ยนแปลงจึงนำไปสู่ปัญหาการนอกใจขึ้น

เนื่องจากมีสมาชิกใหม่เกิดขึ้นในครอบครัวจึงทำให้มีรายจ่ายเพิ่มขึ้น งานเดิมที่ทำอยู่ก็มีรายได้ไม่เพียงพอจึงทำให้คุณเอื้อยและคนรักต้องย้ายมาทำงานที่มีรายได้สูงเพื่อนำมาใช้จ่ายในครอบครัว เรื่องเล่าของคุณเอื้อยสะท้อนวิถีชีวิตของผู้คนสมัยใหม่ที่ผูกพันกับโลกของการทำงาน ผู้คนมักจะเลือกงานที่ให้รายได้สูงเพราะต้องคำนึงถึงปัจจัยค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพมากกว่าที่จะเลือกอยู่ใกล้ชิดกับคนที่ตัวเองรัก ความห่างไกลนี้จึงอาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ก่อให้เกิดการนอกใจขึ้นได้ เรื่องนี้ได้แสดงให้เห็นว่าปัญหาทางเศรษฐกิจมีส่วนส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวของคนในปัจจุบันอย่างเห็นได้ชัด

3.1.1.2 แบบเรื่องย่อคนรักนอกใจไปชอบเพื่อนร่วมงาน คือคนรักของผู้เล่าไปแอบชอบหรือแอบนอกใจคบกับเพื่อนร่วมงาน พบเรื่องเล่า 4 เรื่อง มีเหตุการณ์หลัก ดังต่อไปนี้

- คบเป็นแฟน/อยู่ก่อนแต่ง/ แต่งงานแล้ว
- คนรักนอกใจไปชอบเพื่อนร่วมงาน
- รู้ความจริงว่านอกใจ/จับได้ว่านอกใจ/คนรักสารภาพว่านอกใจ

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณออม ตอน รักแต่ไม่เคยเข้าใจ 7 กันยายน 2555

ผู้เล่า			โครงเรื่อง
ชื่อ	เพศ	สถานภาพ	
คุณออม	หญิง	แต่งงาน	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่าคบกับแฟนมา 8 ปีแล้วแต่งงานใช้ชีวิตคู่มา 5 ปี - ผู้เล่าทำงานอาชีพวิศวกรฝ่ายขายต้องออกไปพบปะลูกค้าจึงทำให้สามีเกิดอาการหงุดหงิดและอยากให้ผู้เล่าทำงานออฟฟิศ - ผู้เล่าตัดสินใจออกมาทำงานออฟฟิศ - ต่อมาสามีนอกใจไปชอบผู้หญิงคนอื่นซึ่งเป็นรุ่นน้องในที่ทำงานของเขา - ผู้หญิงคนนั้นโทรศัพท์มาหาผู้เล่า และสามีก็โทรศัพท์ขอหย่าในวันวาเลนไทน์ (ผู้เล่ารู้ความจริงว่านอกใจ) - ผู้เล่ายังไม่ยอมหย่า ผู้เล่ายังรักสามี และคิดว่าทะเบียนสมรสจะตั้งรังสามีเอาไว้ได้ - ผู้เล่าเสียใจ ไม่มีสมาธิทำงาน จึงโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ

ตารางที่ 12 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณออม ตอน รักแต่ไม่เคยเข้าใจ 7 กันยายน 2555

เรื่องเล่าของคุณออมมีเหตุการณ์สำคัญ คือ คนรักนอกใจไปคบรุ่นน้องในที่ทำงาน จึงส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว เขาต้องการจะหย่ากับผู้เล่า จากการศึกษาแบบเรื่องย่อของคนรักนอกใจไปชอบเพื่อนร่วมงาน เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าเป็น “ปัญหาชู้สาวในที่ทำงาน” ผู้วิจัยมีความเห็นว่าวิถีชีวิตของคนสมัยใหม่จะต้องใช้เวลาทำงานอย่างน้อย 6-8 ชั่วโมง นับเป็นหนึ่งในสามของเวลาทำกิจกรรมอย่างอื่น คนรักของผู้เล่าจึงมีโอกาสนานสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมกับเพื่อนร่วมงานที่ตนรู้สึกชอบพอได้ง่าย จึงนำมาสู่การนอกใจและอาจก่อให้เกิดปัญหาหย่าร้างตามมา ผู้เล่ามักรู้สึกที่ตนเองเป็นฝ่ายถูกกระทำจึงทำให้เป็นทุกข์และกังวลใจในความสัมพันธ์ทำให้ไม่มีสมาธิในการทำงาน ผู้เล่าจึงตัดสินใจโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ

3.1.1.3 แบบเรื่องย่อคนรักนอกใจเพราะปัญหาอื่น คือ คนรักของผู้เล่านอกใจผู้เล่าด้วยปัญหาอื่น โดยที่ภายในเรื่องจะไม่พบพฤติกรรมที่ต้องห่างไกลและพฤติกรรมปัญหาชู้สาวในที่ทำงานเหมือนแบบเรื่องย่อที่กล่าวมาข้างต้น แต่ผู้เล่าแต่ละคนจะประสบปัญหาแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับว่าผู้เล่าจะนำเหตุการณ์ส่วนใดของเรื่องขึ้นมาเล่า พบจำนวน 9 เรื่อง มีเหตุการณ์หลักดังนี้

- คบเป็นแฟน/อยู่ก่อนแต่ง/ แต่งงานแล้ว
- คนรักนอกใจเพราะปัญหาอื่นแตกต่างกัน เช่น ทำผู้หญิงคนอื่น
ท้อง, เคยทะเลาะกันรุนแรง, ไม่ทราบสาเหตุ เป็นต้น
- รู้ความจริงว่านอกใจ/จับได้ว่านอกใจ/คนรักสารภาพว่านอกใจ
แบบเรื่องย่อคนรักนอกใจเพราะปัญหาอื่น ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างเรื่องเล่า 2 เรื่อง เพื่อให้
เห็นภาพชัดเจน ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 เรื่องเล่าของคุณแพม ตอน คนไม่น่าสงสาร 20 กรกฎาคม 2555

ผู้เล่า			โครงเรื่อง
ชื่อ	เพศ	สถานภาพ	
คุณแพม	หญิง	โสด	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่าคบกับแฟนมา 10 ปี วางแผนจะแต่งงานกัน - แฟนทำผู้หญิงอื่นท้องและได้คลอดลูกออกมาแล้ว - ผู้เล่ารู้ความจริงว่านอกใจ - แฟนบอกผู้เล่าว่าไม่รักผู้หญิงคนนั้น เขายังคงยืนยันว่ารักผู้เล่า และต้องการแต่งงานกับผู้เล่า - ผู้เล่าควรทำอย่างไร

ตารางที่ 13 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณแพม ตอน คนไม่น่าสงสาร 20 กรกฎาคม 2555

จากตัวอย่างข้างต้น เรื่องเล่าของคุณแพมมีว่า “คุณแพมคบกับแฟนมาประมาณ 10 ปี ตั้งแต่เรียนปี 2 ด้วยกัน ทั้งสองมีความรักที่ดีต่อกันเสมอมา มาถึงตอนนี้คุณแพมและแฟนต่างก็มีหน้าที่การงานค่อนข้างดีและได้มีการวางแผนว่าจะแต่งงานกันในปีที่ 10 ที่คบกัน(ปีนี้) คุณแพมรอเวลาให้ทั้งสองมีความพร้อมก่อนที่จะมีครอบครัว มาจนถึงเมื่อเดือนที่แล้วคุณแพมเพิ่งมาทราบว่าแฟนได้ทำผู้หญิงอื่นตั้งครรรค์และได้คลอดลูกมาแล้วอายุ 3 เดือน แฟนคุณแพม ก็พยายามจะรับผิดชอบ แต่เขาได้บอกกับคุณแพมว่าไม่รักผู้หญิงคนนั้น เขารักคุณแพมและยังคงยืนยันว่าอยากจะแต่งงานกับคุณแพมเหมือนเดิม คุณแพมจึงเกิดความสับสนว่าจะแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างไรจึงโทรศัพท์เข้ามาเล่าในรายการ”

ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าผู้เล่ามอง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว เป็นปัญหาที่ผู้เล่าจะต้องแก้ไขเอง ทั้งที่ในความเป็นจริงคนที่ทำให้เกิดปัญหาทั้งหมดคือ คนรักนอกใจไปมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงอื่นจนตั้งครรรค์ แต่ผู้เล่าก็ไม่ได้เล่าเหตุการณ์ก่อนหน้านี้ที่คนรักจะไปมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงคนดังกล่าว นอกจากนี้ผู้เล่ายังได้วิเคราะห์และโทษตัวเองด้วยว่าช่วงที่ผ่านมามาตนดูแลคนรักไม่ดีจึงทำ

ให้เขาต้องนอกใจ แสดงให้เห็นว่าผู้เล่ายังไม่สามารถมองปัญหานี้อย่างรอบด้านเท่าที่ควร จึงต้องโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการเพื่อที่จะได้นำคำแนะนำจากผู้ดำเนินรายการมาปรับใช้แก้ปัญหา

ตัวอย่างที่ 2 เรื่องเล่าจากอีเมล ตอน ไม่รักแล้วก็ทำไม 12 ตุลาคม 2555

ผู้เล่า			โครงเรื่อง
ชื่อ	เพศ	สถานภาพ	
ไม่บอกชื่อ	หญิง	โสด	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่าคบกับแฟน - ฝ่ายชายขอมีแฟนสองคน เนื่องจากผู้เล่ามดลูกไม่ปกติ ไม่สามารถกินยาคุมกำเนิดและมีเพศสัมพันธ์ได้ - คนรักนอกใจไปมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงคนอื่น - ผู้เล่าและฝ่ายชายร่วมปิดบังผู้หญิงคนนั้นว่าเลิกกันแล้ว - พอผู้หญิงคนนั้นรู้ความจริงก็บอกให้ฝ่ายชายมาบอกเลิกฝ่ายชายก็โทรศัพท์มาบอกเลิกผู้เล่า - พอวางสายไม่นาน ฝ่ายชายก็โทรมาขอร้องผู้เล่า - ผู้เล่ายังอยู่ในสภาพนี้เพราะยังรักและขาดฝ่ายชายไม่ได้ - ผู้เล่าควรทำอย่างไร?

ตารางที่ 14 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าจากอีเมล ตอน ไม่รักแล้วก็ทำไม 12 ตุลาคม 2555

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่าผู้เล่ามองเหตุการณ์คนรักนอกใจในครั้งนี้อยู่ที่เกิดจากการที่ตัวเองมีสุขภาพไม่แข็งแรง ไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์ตามที่คนรักต้องการได้ จึงเป็นสาเหตุทำให้ผู้เล่าต้องร่วมปิดบังความจริงกับผู้หญิงอีกคนเพื่อให้คนรักมีความสุข แต่ตนเองจำเป็นต้องทรมานเช่นนี้ แสดงให้เห็นว่าผู้เล่ายอมรับถึงสิ่งที่เกิดขึ้นและได้ทบทวนสาเหตุของการนอกใจมาก่อนหน้านี้ด้วยตัวเองแล้ว แต่ยังไม่สามารถหาทางแก้ปัญหาความทุกข์ใจนี้ได้จึงต้องส่งเรื่องเข้ามาขอความคิดเห็นจากผู้ดำเนินรายการ

จะเห็นว่าแบบเรื่องย่อคนรักนอกใจเพราะปัญหาอื่น 9 เรื่อง พบว่าผู้เล่าได้ทบทวนถึงสาเหตุที่คนรักนอกใจด้วยตนเองแล้ว ผู้เล่าบางคนมอง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นปัญหาที่ผู้เล่าต้องแก้ไข ทั้งที่ในความเป็นจริงผู้เล่าไม่ได้ทำความผิด ผู้เล่าบางคนมองว่า พฤติกรรมของผู้เล่า เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้คนรักนอกใจ ผู้เล่าบางคนก็ยังไม่ทราบสาเหตุที่แท้จริงของการที่คนรักนอกใจ

แสดงให้เห็นว่าผู้เล่าแต่ละคนได้ทบทวนปัญหามาก่อนที่จะเล่าเรื่อง ผู้เล่าแต่ละคนก็จะหยิบยกเหตุการณ์สำคัญขึ้นมาเล่าแตกต่างกันออกไป ซึ่งผู้เล่าส่วนใหญ่มักไม่ได้มองปัญหาของตัวเองอย่างรอบด้านเท่าที่ควร ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะเข้ากับทำนองว่า “ความรักบังตา” หรือ “ความรักมักทำให้คนตาบอด” ผู้เล่ามักจะมองปัญหาเพียงด้านเดียว ในส่วนนี้ผู้ดำเนินรายการจึงได้ทำหน้าที่ชี้แนะ กระตุ้นให้ผู้เล่าตั้งคำถามและมองปัญหาอย่างรอบด้านมากขึ้นด้วยการใช้กลวิธีการให้คำปรึกษาที่มีลักษณะเฉพาะ

จากการศึกษา **แบบเรื่องคนรักนอกใจ** จำนวน 18 เรื่อง พบว่าเป็นผู้เล่าเพศหญิง 17 คน และผู้เล่าเพศชาย(รักเพศเดียวกัน) 1 คน เป็นปัญหาความรักที่ผู้เล่ารู้สึกว่าตัวเองเป็น *ฝ่ายถูกกระทำ* จากคนรักและผู้อื่น ผู้เล่าได้ประมวลถึงสาเหตุของการที่คนรักนอกใจด้วยตัวเองแล้วว่า อาจเกิดจากความห่างไกลกันใน **แบบเรื่องย่อยคนรักนอกใจเพราะความห่างไกล** อีกสาเหตุหนึ่งที่พบมากคือ ปัญหาความสัมพันธ์คู่สวามีในที่ทำงานใน **แบบเรื่องย่อยคนรักนอกใจไปชอบเพื่อนร่วมงาน** นอกจากนี้ยังพบ**แบบเรื่องย่อยนอกใจเพราะปัญหาอื่น** เป็นเรื่องที่ผู้เล่าแต่ละคนยกปัญหาหรือสถานการณ์ขึ้นมาเล่าแตกต่างกัน ผู้เล่ามักจะเล่าเรื่องในมุมมองที่เข้าข้างตนเอง และมักจะรู้สึกว่าผู้อื่นคือ คนที่ทำร้ายจิตใจจนเป็นทุกข์ทำให้มองไม่เห็นปัญหาได้อย่างชัดเจน ในส่วนนี้จึงเป็นหน้าที่ของผู้ดำเนินรายการที่จะต้องคอยชี้แนะแนวทางให้ผู้เล่ามองปัญหาอย่างรอบด้านมากขึ้น

3.1.2 แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ

แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ คือ แบบเรื่องของเรื่องเล่าเกี่ยวกับผู้เล่าตกอยู่ในสภาวะแอบรักหรือแอบไปมีความสัมพันธ์กับคนที่มีคนรักหรือมีครอบครัวอยู่แล้ว พบเรื่องเล่า 10 เรื่อง แยกได้เป็น 2 แบบเรื่องย่อย ดังนี้

3.1.2.1 **แบบเรื่องย่อยผู้เล่าไม่รู้ว่าอีกฝ่ายมีเจ้าของแล้ว** คือ ผู้เล่าไปคบกับคนหนึ่ง โดยที่ไม่รู้มาก่อนว่าอีกฝ่ายมีเจ้าของอยู่แล้ว กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ผู้เล่าถูกหลอกหรืออีกฝ่ายไม่ยอมพูดความจริงก่อนที่จะคบหรือมีความสัมพันธ์กับผู้เล่า พบเรื่องเล่า 5 เรื่อง มีเหตุการณ์หลักดังต่อไปนี้

- คู่ยกกัน/คบเป็นแฟน/มีเพศสัมพันธ์กัน
- ความจริงถูกเปิดเผย (ผู้เล่าไม่รู้ว่าอีกฝ่ายมีเจ้าของแล้ว) เช่น มีคนมาแสดงตัวว่าเป็นเจ้าของ, ผู้เล่ารู้ความจริงด้วยตัวเอง, คนรักมาสารภาพความจริง

- ผู้เล่าตกอยู่ในสภาวะรักคนมีเจ้าของ
- ผู้เล่ารู้สึกเสียใจ/อิจฉา/น้อยใจในชะตาชีวิต

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณนนท์ ตอน คนไม่น่าสงสาร 20 กรกฎาคม 2555

ผู้เล่า			โครงเรื่อง
ชื่อ	เพศ	สถานภาพ	
คุณนนท์	ชาย (รักเพศ เดียวกัน)	โสด	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่าไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อน ๆ ที่ตรอกข้าวสาร ทำให้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่ง ผู้เล่าของไลน์และได้คุยกัน - นัดเจอกันและวันนั้นเขาเขาก็มีการค้างคืนบ้านผู้เล่า หลังจากนั้นก็เริ่มศึกษากัน กินข้าว โทรศัพทคุยกันเรื่อยมา - ผู้เล่ารู้ว่าเขาพักกับน้ำชาย แต่ก็มี ความสงสัยในความสัมพันธ์มาโดยตลอด - ผู้เล่าแอบไปดูที่บ้าน จึงได้รู้ความจริงว่าเขา มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับน้ำชาย (ผู้เล่ารู้ความจริงด้วยตัวเอง) - ผู้เล่าตกอยู่ในสถานะแอบรักคนมีเจ้าของ - ผู้เล่ารู้สึกขยะแขยงและไม่ติดต่อกับชายคนนั้นอีก

ตารางที่ 15 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณนนท์ ตอน คนไม่น่าสงสาร 20 กรกฎาคม 2555

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นความรักของคนรักเพศเดียวกัน ที่ได้มีโอกาสพบเพื่อนใหม่ในสถานบันเทิงยามค่ำคืน มีการติดต่อและเริ่มพูดคุยกันเรื่อยมา ต่อมาจึงมารู้ความจริงว่าเขา มีเจ้าของอยู่แล้ว ในที่นี้คือน้ำชายของเขา นับว่าเป็นเรื่องที่สะท้อนต่อความรู้สึกเพราะเป็นเรื่องที่เบี่ยงเบนไปจากกรอบมาตรฐานทางสังคม แบบเรื่องย่อผู้เล่าไม่รู้ว่ามีเจ้าของแล้ว เป็นความสัมพันธ์ที่ผู้เล่าได้คบกับคนหนึ่งโดยที่ไม่รู้ตัวว่าตนเองกำลังคบกับคนที่มีเจ้าของอยู่แล้ว กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ คนรักไม่ยอมบอกความจริงก่อนที่จะคบ ทำให้ในเวลาต่อมาผู้เล่ามารู้ความจริงในภายหลัง

3.1.2.2 แบบเรื่องย่อผู้เล่าไม่รู้ว่ามีเจ้าของอยู่แล้ว คือ ผู้เล่ารู้ความจริงมาตั้งแต่ต้นว่าอีกฝ่ายมีคนรักหรือมีครอบครัวอยู่แล้วแต่ก็ยอมคบหรือมีความสัมพันธ์ ทำให้ผู้เล่าต้องตกอยู่ในสถานะคนรักคนที่สองของอีกฝ่าย พบ 5 เรื่อง มีเหตุการณ์หลัก ดังต่อไปนี้

- ผู้เล่ายอมรับว่าตัวเองคุย/คบกับคนที่มีเจ้าของแล้ว
- พบปัญหาต่าง ๆ ตามมา (เช่น การถูกรังควาน, การกลัวติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์, ผู้เล่าถูกให้ความหวัง, การตั้งครรภอย่างไม่ตั้งใจ เป็นต้น)
- ผู้เล่ารู้สึกเสียใจ/อิจฉา/น้อยใจในชะตาชีวิต

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณบี ตอนคนไม่น่าสงสาร 20 กรกฎาคม 2555

ผู้เล่า			โครงเรื่อง (Plot)
ชื่อ	เพศ	สถานภาพ	
คุณบี	หญิง	หญิงหม้าย(เคยแต่งงานมาแล้ว)	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่ายอมรับว่าตัวเองกำลังคบกับผู้ชายที่มีแฟนแล้ว - ฝ่ายชายขอเวลาและบอกให้ผู้เล่ารอเพราะกำลังจะเลิกกับแฟน - แฟนของฝ่ายชายโทรศัพท์มาหาผู้เล่าเพื่อแสดงตัวว่าเป็นแฟน (ทำให้ผู้เล่ารู้ว่าผู้หญิงคนนั้นเคยเป็นเพื่อนผู้เล่า แต่ผู้หญิงคนนั้นไม่รู้ว่าผู้เล่าเป็นผู้หญิงที่มีความสัมพันธ์กับแฟนตัวเอง) - ผู้เล่าและฝ่ายชายยังคงแอบมีความสัมพันธ์กันและได้ร่วมปิดบังแฟนฝ่ายชาย (ผู้หญิงคนนั้นก็ยิ่งโทรศัพท์มาคุยกับผู้เล่าในฐานะเพื่อน) - ผู้เล่าบอกเลิกฝ่ายชายโดยให้เหตุผลว่าจะไปคืนดีกับสามีเก่า เพราะสงสารลูก - ต่อมาผู้เล่าพบว่าตัวเองตั้งท้องกับฝ่ายชาย แต่ฝ่ายชายไม่เชื่อจึงขอให้รอกคลอดแล้วตรวจดีเอ็นเอ (DNA) - เมื่อผู้เล่าคลอดลูกก็รู้ว่าแฟนของฝ่ายชายก็คลอดลูกในเวลาไล่เลี่ยกัน (ผู้หญิงคนนั้นก็ยังไม่รู้ความจริงทั้งหมด) - ผู้เล่ารู้สึกเสียใจในสิ่งที่ทำลงไป - ผู้เล่าควรตรวจ DNA หรือไม่และควรทำอย่างไร?

ตารางที่ 16 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณบี ตอน คนไม่น่าสงสาร 20 กรกฎาคม 2555

เรื่องเล่าของคุณบีเป็นปัญหาที่เกิดจากการที่ผู้เล่ารู้ว่าอีกฝ่ายมีคนรักอยู่แล้ว แต่ก็ยังแอบมีความสัมพันธ์กัน จนทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา จากการศึกษาแบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ 10 เรื่อง พบว่าผู้เล่าได้ตกอยู่ในสถานะแอบรักคนมีเจ้าของหรือตกอยู่ในสถานะเป็นคนรักคนที่สองของอีกฝ่าย แยกได้เป็น 2 แบบเรื่องย่อยคือ แบบเรื่องย่อยผู้เล่าไม่รู้ว่าอีกฝ่ายมีเจ้าของแล้ว และแบบเรื่องย่อยผู้เล่ารู้ว่าอีกฝ่ายมีเจ้าของอยู่แล้ว ปัญหานี้ผู้เล่าหลายคนคิดว่าตนสามารถยอมรับการเป็นคนรักคนที่สองของอีกฝ่ายด้วยความเต็มใจได้ แต่ในความเป็นจริงผู้เล่าจะต้องเผชิญปัญหาความทุกข์ตามมาอย่างที่ไม่ถึง เช่น การถูกรังควาน, การกลัวติดโรคทางเพศสัมพันธ์, ผู้เล่าถูกให้ความหวัง, การตั้งครรรักอย่างไม่ตั้งใจ เป็นต้น ทำให้ผู้เล่ารู้สึกเสียใจ ผิดหวังและน้อยใจในชะตาชีวิต ทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่เป็นปัญหารบกวนจิตใจจนกลายเป็นไม่มีความสุข เข้ากับสุภาษิตของไทยที่ว่า “กินน้ำได้ศอก” ราชบัณฑิตยสถาน (2556: 129) อธิบายสุภาษิตนี้ว่า จำต้องยอมเป็นรองเขา, ไม่เทียมหน้าเทียมตาเท่า, (มักหมายถึงเมียน้อยที่ต้องยอมลงให้แก่เมียหลวง) สภาวะจำยอมเช่นนี้ได้สร้างความทุกข์ใจให้กับผู้เล่าอย่างยิ่งยวด

3.1.3 แบบเรื่องนอกใจคนรัก

แบบเรื่องนอกใจคนรัก คือ แบบเรื่องของเรื่องเล่าเกี่ยวกับผู้เล่ามีคนรักหรือแต่งงานมีครอบครัวอยู่แล้ว แต่ตนเองได้นอกใจไปชอบคนอื่นที่ไม่ใช่คนรักจนทำให้เกิดความกังวลใจ ความสับสน ความไม่สบายใจ ตลอดจนไม่สามารถหาทางออกของปัญหานี้ได้ ในกรณีนี้จะถือว่าผู้เล่าเป็นฝ่ายกระทำผิดหลักศีลธรรมเสียเอง พบ 5 เรื่อง มี 2 แบบเรื่องย่อย ดังนี้

3.1.3.1 **แบบเรื่องย่อยนอกใจคนรักไปคุยกับคนรักเก่า** คือผู้เล่ามีคนรักหรือมีครอบครัวอยู่แล้วแต่ตนเองได้นอกใจคนรักกลับไปคุยกับคนรักเก่า พบ 2 เรื่อง มีเหตุการณ์หลักดังต่อไปนี้

- ผู้เล่ามีคนรัก/คบเป็นแฟน/แต่งงานแล้ว
- ผู้เล่านอกใจคนรักไปคุยกับคนรักเก่า
- คนรักปัจจุบันรู้ความจริง/คนรักปัจจุบันไม่รู้ความจริง

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณดล ตอน 108 คำถามหัวใจกับดีเจพี่ชอดและดีเจพี่อ้อย 6 มกราคม 2555

ผู้เล่า			โครงเรื่อง
ชื่อ	เพศ	สถานภาพ	
คุณดล	ชาย	โสด	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่ามีคนรักวางแผนจะแต่งงานกัน - เพื่อนเก่าที่เคยชอบสมัยเรียน ได้เข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ จึงทำให้มีการติดต่อและพบกันอยู่เสมอ - เมื่อคนรักคนปัจจุบันรู้ความจริงว่าผู้เล่าแอบคุยกับคนรักเก่าจึงขอยุติความสัมพันธ์เพราะคิดว่าตนมาทีหลัง เข้ามาในจังหวะที่ผู้เล่าลืมคนรักเก่าไม่ได้ - ผู้เล่าร้อนรน พยายามไปง้อ แต่ฝ่ายหญิงไม่ยอมคุยด้วย - ผู้เล่าควรทำอย่างไร?

ตารางที่ 17 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณดล ตอน 108 คำถามหัวใจกับดีเจพี่ชอดและดีเจพี่อ้อย 6 มกราคม 2555

เรื่องเล่าของคุณดลแสดงให้เห็นถึงความทุกข์ของคนที่กำลังนอกใจคนรัก แม้ว่าภายในเรื่องผู้เล่าได้บอกว่าตนบริสุทธิ์ใจคิดกับคนรักเก่าเป็นแค่เพื่อนคนหนึ่ง แต่ทั้งสองมีการคุยและนัดพบกันอยู่บ่อยครั้ง ส่งผลให้คนรักปัจจุบันกังวลว่าผู้เล่าจะมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งเหมือนในอดีต คนรักปัจจุบันจึงขอยุติความสัมพันธ์จนทำให้ผู้เล่าต้องเป็นทุกข์

3.1.3.2 **แบบเรื่องย่อยคบพร้อมกันหลายคน** คือ ผู้เล่ามีคนรักหรือมีแฟนอยู่แล้วแต่ตนได้นอกใจไปแอบคบกับผู้อื่นที่ไม่ใช่คนรัก โดยที่ผู้เล่าคุยกับผู้อื่นมากกว่าหนึ่งคนขึ้นไปในเวลาเดียวกันหรือนอกใจมากกว่าหนึ่งครั้ง พบเรื่องเล่า 3 เรื่อง มีเหตุการณ์หลัก ดังต่อไปนี้

- ผู้เล่ามีคนรักหรือมีแฟนอยู่แล้ว
- ผู้เล่าออกใจคนรักไปคุยกับคนอื่นพร้อมกันหลายคน/นอกใจมากกว่าหนึ่งครั้ง
- คนรักปัจจุบันรู้/คนรักปัจจุบันไม่รู้ความจริง

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณเชอริ ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ 27 เมษายน 2555

ผู้เล่า			โครงเรื่อง
ชื่อ	เพศ	สถานภาพ	
คุณเชอริ	หญิง	โสด	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่าคบกับผู้ชายคนหนึ่งสมัยเรียน - ช่วงที่คบกับคนที่หนึ่ง ผู้เล่าก็ออกใจไปคบกับผู้ชายอีกสองคน ผู้เล่าจึงต้องเลิกกับคนที่หนึ่ง - คนที่สองจับได้ว่าผู้เล่าคุยกับคนที่สาม - ผู้เล่าก็เลิกกับคนที่สาม และได้พบว่าตนติดโรคทางเพศสัมพันธ์มาจากคนที่สาม - ครอบครัวยุติคนที่สองไม่ชอบผู้เล่าจึงส่งลูกชายไปเรียนต่างประเทศ - ผู้เล่ากลับมาคบกับคนที่หนึ่งอีกครั้ง แต่คนรอบข้างไม่ชอบเพราะ ผู้เล่าเคยทิ้งคนที่หนึ่งไป (ไม่มีใครรู้ว่าผู้เล่าติดโรค มีแต่คนที่หนึ่งรู้) - ปัญหาคือเมื่อผู้เล่ากลับมาคบกับผู้ชายคนที่หนึ่ง เขาไม่ยอมเปิดเผยผู้เล่าในที่สาธารณะ - ผู้เล่าควรทำอย่างไร?

ตารางที่ 18 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณเชอริ ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ 27 เมษายน 2555

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผู้เล่ามีคนรักอยู่แล้วแต่ได้นอกใจไปคบกับผู้ชายอื่นมากกว่าหนึ่งคนในเวลาเดียวกัน เรื่องนี้จึงจัดอยู่ในแบบเรื่องย่อยคบพร้อมกันหลายคน จนทำให้เกิดปัญหาคบ ๆ เลิก ๆ ตามมา เกิดปัญหาติดโรคทางเพศสัมพันธ์ อันแสดงให้เห็นถึงชีวิตที่ต้องพบชะตากรรมเลวร้าย ทางรายการจึงได้นำเรื่องเล่าของคุณเชอริมาสร้างเป็นมิวสิกวิดีโอ ประกอบเพลง *ฉันรักไม่พอหรือเธอชอบมากไป* ขับร้องโดย กัน นภัทร อัลบิ๊ม *Club Friday Based on true story By เอ็น พียะดา* ที่ได้สร้างอารมณ์สะเทือนใจและเป็นอุทาหรณ์ให้แก่ผู้ฟังได้อย่างดียิ่ง

จากการศึกษาแบบเรื่องนอกใจคนรัก จำนวน 5 เรื่อง พบว่าในแบบเรื่องนี้ผู้เล่าเป็น “ฝ่ายกระทำ” ผิดไปจากกรอบศีลธรรมจนทำให้เกิดความทุกข์ใจเสียเอง แบบเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าแม้ผู้เล่าจะเป็น “ฝ่ายกระทำ” นอกใจไปคบกับผู้อื่นโดยที่ไม่ได้เป็น “ฝ่ายถูกกระทำ” เหมือนแบบเรื่องคนรักนอกใจที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้เล่าในแบบเรื่องนี้ก็ยังคงพบกับความทุกข์ไม่ต่างกัน

เท่าใดนัก เมื่อไม่สามารถหาทางออกให้กับจิตใจและบอกผู้อื่นไม่ได้ ผู้เล่าจึงต้องนำปัญหานี้มาปรึกษาในรายการ

3.1.4 แบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก

แบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก คือ แบบเรื่องของเรื่องเล่าเกี่ยวกับผู้เล่ารู้สึกไม่มั่นใจในความรักและความสัมพันธ์ที่ตนเองกำลังมีอยู่ ความไม่มั่นใจในความรักอาจเกิดจากหลายสาเหตุแตกต่างกัน พบเรื่องเล่า 12 เรื่อง สามารถแยกได้เป็น 2 แบบเรื่องย่อย ดังนี้

3.1.4.1 **แบบเรื่องย่อยผู้เล่าไม่มั่นใจในตัวเอง** คือ ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างความรักและความสัมพันธ์โดยที่ผู้เล่าเกิดความรู้สึกไม่มั่นใจในตัวเองแต่ก็ยังไม่ทราบสาเหตุว่าความรู้สึกไม่มั่นใจในครั้งนี้มีสาเหตุมาจากอะไร พบ 3 เรื่อง มีเหตุการณ์หลัก ดังต่อไปนี้

- คบเป็นแฟน
- ผู้เล่ารู้สึกไม่มั่นใจในตัวเอง
- อยากทราบถึงสาเหตุที่รู้สึกไม่มั่นใจ

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณเอ็ม ตอน ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน 8 มิถุนายน 2555

ผู้เล่า			โครงเรื่อง
ชื่อ	เพศ	สถานภาพ	
คุณเอ็ม	ชาย	โสด	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่าคบกับแฟนมาได้สักระยะ - ผู้เล่าไม่มั่นใจว่าตัวเองรักแฟนคนนี้หรือเปล่า เนื่องจากผู้เล่าไม่รู้สึกทรมานหรืออยากพบ เหมือนตอนคบกับแฟนเก่า - ผู้เล่าอยากทราบถึงสาเหตุความไม่มั่นใจในครั้งนี้

ตารางที่ 19 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณเอ็ม ตอน ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน 8 มิถุนายน 2555

ผู้เล่าเปิดเรื่องด้วยการเล่าย้อนอดีตว่าตนเองเพิ่งเลิกกับแฟนเก่าก่อนที่จะมาคบกับแฟนคนปัจจุบัน เขารู้สึกว่าตัวเองอยู่คนเดียวไม่ได้ เพื่อนจึงได้แนะนำให้เขาคุยกับผู้หญิงคนนี้ เมื่อทั้งสองตกลงคบหาดูใจเป็นแฟนกัน ผู้เล่าก็เริ่มรู้สึกไม่มั่นใจว่าตัวเองรักแฟนคนนี้จริงหรือเปล่า เนื่องจากผู้เล่ารู้สึกไม่ทรมานหรืออยากพบแฟนคนนี้เหมือนตอนคบกับแฟนเก่า ความรู้สึกไม่มั่นใจและสับสนในตัวเองจึงทำให้ผู้เล่าต้องโทรศัพท์มาปรึกษาในรายการเพื่อที่จะได้นำคำแนะนำมาปรับใช้ในชีวิตรักของตนเอง

3.1.4.2 **แบบเรื่องย่อยผู้เล่าไม่มั่นใจในคนรัก** คือ ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างความรักและความสัมพันธ์ของคนสองคนโดยที่คนรักของผู้เล่ามีพฤติกรรมน่าสงสัยหรือไม่เป็นไปตามที่ผู้

เล่าคาดหวังจึงทำให้ผู้เล่าเกิดความรู้สึกไม่มั่นใจว่าคนรักรู้สึกอย่างไรในความสัมพันธ์ พบ 9 เรื่อง มีเหตุการณ์หลัก ดังต่อไปนี้

- คู่กัน/คบเป็นแฟน
- คนรักมีพฤติกรรมน่าสงสัยหรือไม่เป็นไปตามที่ผู้เล่าคาดหวัง
- ผู้เล่าไม่มั่นใจในคนรัก
- ผู้เล่าอยากรู้ว่าคนรักรู้สึกอย่างไร

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณดา ตอน 108 คำถามหัวใจกับดีเจพีซอดและดีเจพีซ้อย 6 มกราคม 2555

ผู้เล่า			โครงเรื่อง
ชื่อ	เพศ	สถานภาพ	
คุณดา	หญิง	โสด	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่าคบกับแฟนเข้าปีที่ 7 - แฟนไม่เคยพูดเรื่องแต่งงานหรืออนาคตกับผู้เล่า (เป็นพฤติกรรมที่น่าสงสัย) - ผู้เล่าอยากรู้ว่าคนรักรู้สึกอย่างไรในความสัมพันธ์

ตารางที่ 20 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณดา ตอน 108 คำถามหัวใจกับดีเจพีซอดและดีเจพีซ้อย 6 มกราคม 2555

เรื่องเล่าของคุณดามีว่า “คุณดาคบกับแฟนมา 7 ปี ในช่วงเวลาที่คบกัน แฟนก็ปฏิบัติกับคุณดาด้วยดีมาตลอด คุณดาเริ่มคบแฟนคนนี้เมื่ออายุ 20 ปีตอนปลาย จนอายุเข้า 33 ปี เพื่อน ๆ ในกลุ่มคุณดาเริ่มทยอยแต่งงานไปที่ละคน แฟนก็ไม่เคยพูดเรื่องแต่งงานหรืออนาคตร่วมกันเลย คุณดาไม่กล้าถามแฟนโดยตรงไปตรงมาเพราะกลัวคำตอบ จึงทำให้เกิดความไม่มั่นใจในคนรัก” คุณดาจึงโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการว่าควรจะทำอย่างไรต่อไป

แบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก เป็นปัญหาที่เกิดจากการที่ผู้เล่ารู้สึกไม่มั่นใจในความรัก และความสัมพันธ์ที่กำลังดำเนินไป ปัญหานี้เกิดขึ้นระหว่างคนสองคนเท่านั้น โดยที่ไม่มีผู้อื่นมาแทรกในความสัมพันธ์ ความไม่มั่นใจในความรักอาจมาจากหลายสาเหตุแตกต่างกัน ในแบบเรื่องนี้สามารถแยกได้เป็น 2 แบบเรื่องย่อย ได้แก่ **แบบเรื่องย่อยผู้เล่าไม่มั่นใจในตัวเอง** และ **แบบเรื่องย่อยผู้เล่าไม่มั่นใจในคนรัก** ในขณะที่เล่าเรื่องผู้เล่าก็ได้พยายามทบทวนถึงสาเหตุความไม่มั่นใจมาบ้างหรืออาจจะมีคำตอบอยู่ในใจแล้ว แต่เพียงอาจต้องการให้ผู้อื่นช่วยสนับสนุนในสิ่งที่ตนคิดว่ากำลังจะกระทำต่อไป ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้เล่าได้รู้สึกว่าคุณเองตัดสินใจไม่ผิด เป็นการช่วยเสริมความมั่นใจให้กับผู้เล่าที่กำลังสับสนในความรัก

3.1.5 แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้

แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้ คือ แบบเรื่องของเรื่องเล่าเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างความสัมพันธ์ของคนสองคนคือ ผู้เล่ากับคนรักมีลักษณะนิสัยส่วนบุคคล ความคิดเห็น ทศนคติ รูปแบบในการดำเนินชีวิต หรือพื้นฐานความเชื่อทางศาสนาแตกต่างกันจนไม่สามารถปรับตัวเข้าหากัน จนทำให้เกิดผลกระทบทำให้ความสัมพันธ์ดำเนินไปอย่างไม่ราบรื่น พบเรื่องเล่า 10 เรื่อง มีเหตุการณ์หลักดังต่อไปนี้

- คู่กัน/คบเป็นแฟน/แต่งงานกัน
- ผู้เล่าและคนรักมีความแตกต่างกัน (ลักษณะนิสัยส่วนบุคคล, ความคิดเห็น, ทศนคติ, รูปแบบการดำเนินชีวิต, พื้นฐานความเชื่อทางศาสนา ฯลฯ)
- ผู้เล่าและคนรักไม่สามารถปรับตัวเข้าหากันจนเกิดปัญหา
ระหว่างความสัมพันธ์/ความสัมพันธ์จบลงไปแล้ว

ตัวอย่างที่ 1 เรื่องเล่าของคุณใจ ตอน รักแต่ไม่เคยเข้าใจ วันที่ 7 กันยายน 2555

ผู้เล่า			โครงเรื่อง
ชื่อ	เพศ	สถานภาพ	
คุณใจ	ชาย	โสด	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่าคบแฟน ใช้ชีวิตคู่ร่วมกันโดยที่ไม่ได้แต่งงานมา 3 ปี - ผู้เล่าเป็นเพลย์บอย(playboy)ชอบเที่ยวกลางคืน แต่อยากให้เป็นแม่บ้าน - ฝ่ายหญิงขอให้ผู้เล่าเลิกเป็นเพลย์บอยแต่ผู้เล่าก็ยังเลิกไม่ได้เพราะต้องการใช้ชีวิตโสดให้คุ้มซึ่งฝ่ายหญิงก็ไม่ได้เป็นแม่บ้านอย่างที่ผู้เล่าต้องการ และชอบออกไปหาเพื่อนและญาติพี่น้องบ่อย ๆ (บางครั้งไม่ค่อยบอกผู้เล่า) - ผู้เล่าและคนรักไม่สามารถปรับตัวเข้าหากันจนเกิดปัญหาระหว่างความสัมพันธ์ - ผู้เล่าควรทำอย่างไร?

ตารางที่ 21 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณใจ ตอน รักแต่ไม่เคยเข้าใจ 7 กันยายน 2555

จะเห็นว่าเรื่องเล่าของคุณใจได้แสดงให้เห็นว่าผู้เล่าและคนรักมีความแตกต่างในด้านของลักษณะนิสัยส่วนบุคคล ในขณะที่ผู้เล่าเป็นเพลย์บอย³ ก็อยากให้เป็นแม่บ้าน ส่วนคนรักของผู้เล่าก็อยากให้ผู้เล่าเลิกเป็นเพลย์บอย และตัวเองก็ไม่สามารถเป็นแม่บ้านตามที่ผู้เล่าขอ ต่างคน

³ เพลย์บอย (playboy) เป็นรูปแบบวิถีชีวิตของผู้ชายสมัยใหม่ที่มีความเจ้าสำราญและเจ้าชู้ มีเพื่อนฝูงมาก และมีเวลาที่ จะหาความสุขทางโลกอย่างสม่ำเสมอ

ต่างต้องการให้คนที่ตัวเองรักเป็นในแบบที่ตนต้องการ ความแตกต่างของปัจเจกชนที่ไม่สามารถปรับตัวเข้าหากันได้จึงเป็นที่มาของปัญหาความรักในครั้งนี้ ผู้เล่าจึงโทรศัพท์มาปรึกษาในรายการ เพื่อที่จะได้นำข้อเสนอนะของผู้น่าเนินรายการมาปรับใช้ในชีวิตคู่

ตัวอย่างที่ 2 เรื่องเล่าของคุณโม ตอน ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน วันที่ 8 มิถุนายน 2555

ผู้เล่า			โครงเรื่อง
ชื่อ	เพศ	สถานภาพ	
คุณโม	หญิง	โสด	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่าคุยกับฝ่ายชายได้ไม่นาน นัดเจอกัน เคยไปรับประทานอาหารด้วยกันสองครั้ง - ฝ่ายชายชวนขึ้นคอนโดฯ พยายามที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้เล่า แต่ผู้เล่าไม่ยอมเพราะเห็นว่าเร็วเกินไป - หลังจากนั้นทั้งสองตกลงเป็นแฟนกัน ผู้เล่าก็ขอให้ฝ่ายชายไม่คิดแค่เรื่องเพศสัมพันธ์ - ฝ่ายชายบอกเลิกผู้เล่าด้วยเหตุผลว่า “ถ้าเป็นแฟนกันเขาก็อยากจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้เล่า” - ผู้เล่าเสียใจและเหตุการณ์ได้จบลงไปแล้ว

ตารางที่ 22 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณโม ตอน ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน 8 มิถุนายน 2555

เรื่องเล่าของคุณโมแสดงให้เห็นว่าในช่วงแรกฝ่ายชายอยากมีเพศสัมพันธ์กับผู้เล่าในขณะที่ใช้เวลาคบหาดูใจไม่นาน ส่วนผู้เล่าต้องการใช้เวลาคบให้นานกว่านี้ก่อนที่จะตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ เรื่องนี้จึงสะท้อนให้เห็นว่าทั้งสองมีทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์แตกต่างกัน กล่าวคือ ฝ่ายชายมองว่าเมื่อคนสองคนตกลงเป็นแฟนกันแล้วก็สามารถมีเพศสัมพันธ์โดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงระยะเวลาในการคบหา ในขณะที่ฝ่ายหญิงต้องการคบหาดูใจด้วยการใช้ระยะเวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ก่อน ทัศนคติที่แตกต่างจึงทำให้ไม่สามารถสานสัมพันธ์กันต่อไปได้ ผู้เล่ายังคงเสียใจที่ตนเองคิดว่าได้ทำดีที่สุดแล้ว แต่ฝ่ายชายกลับมามอบเลิก ผู้เล่าจึงโทรศัพท์มาเล่าเรื่องเพื่อแบ่งปันประสบการณ์ความรักครั้งนี้

แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้ เป็นปัญหาความรักที่เกิดขึ้นระหว่างคนสองคนโดยที่ไม่มีคนอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องในความสัมพันธ์ ปัญหาอุปสรรคนี้เกิดจากพื้นฐานลักษณะนิสัยส่วนบุคคล (individual) ของผู้เล่าและคนรักที่มีความแตกต่างจนไม่สามารถปรับตัวเข้าหากันได้ จากการศึกษาเรื่องเล่า 10 เรื่อง แต่ละเรื่องพบความแตกต่างที่ปรากฏออกมาหลายลักษณะ เช่น ลักษณะนิสัยส่วนบุคคล ความคิดเห็น ทัศนคติ รูปแบบการดำเนินชีวิต พื้นฐานความเชื่อทางศาสนา ฯลฯ ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่เกิดจากการปลูกฝังผ่านกระบวนการหล่อหลอมทางสังคมของแต่ละคน

ละบุคคล เมื่อผู้เล่าและคนรักไม่สามารถทำความเข้าใจในความแตกต่างและหาจุดร่วมปรับตัวเข้าหากันไม่ได้ จึงต้องโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ ผู้วิจัยพบเรื่องเล่าที่เหตุการณ์ได้จบลงแล้ว ผู้เล่าต้องการเล่าระบายแบ่งปันประสบการณ์มีจำนวน 4 เรื่อง ส่วนเรื่องเล่าที่ต้องการนำข้อเสนอแนะของผู้ดำเนินรายการมาปรับใช้ในชีวิตรักมีจำนวน 6 เรื่อง แสดงให้เห็นว่ารายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีบทบาทในการประคับประคองชีวิตคู่ของผู้คนในสังคมปัจจุบันได้

3.1.6 แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ

แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ คือ แบบเรื่องของเรื่องเล่าเกี่ยวกับปัญหาความรักที่เกิดจากผู้เล่าไปมีความสัมพันธ์กับใครคนหนึ่งแล้วไม่ได้รับการยอมรับตามที่ผู้เล่าคาดหวังไว้ เมื่อผู้เล่ากำลังรู้สึกว่าคุณสมบัติของตัวเองมีไม่ได้รับการยอมรับอย่างที่ควรจะเป็นจึงนำปัญหาความทุกข์มาให้ พบเรื่องเล่า 6 เรื่อง สามารถแยกได้เป็น 2 แบบเรื่องย่อย ดังนี้

3.1.6.1 **แบบเรื่องย่อยคนรักไม่ยอมรับผู้เล่าในฐานะคนรักต่อหน้าผู้อื่น** คือ ผู้เล่าและคนรักปฏิบัติต่อกันเหมือนเป็นคู่รักในส่วนตัว แต่เมื่อไปเจอผู้อื่นในที่สาธารณะ คนรักกลับไม่เปิดเผยผู้เล่าในฐานะที่เป็นคนรักต่อหน้าผู้อื่น บางคนอาจจะแนะนำว่าผู้เล่าเป็น “เพื่อน” หรือ “พี่น้อง” ทำให้ผู้เล่ารู้สึกน้อยใจและสงสัยในสถานภาพของตัวเอง พบเรื่องเล่า 4 เรื่อง มีเหตุการณ์หลัก ดังต่อไปนี้

- คู่ยกกัน/คบเป็นแฟน
- คนรักไม่ยอมรับผู้เล่าในฐานะคนรักต่อหน้าผู้อื่น
- น้อยใจและสงสัยในสถานภาพของตัวเอง

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณมิว ตอนไม่รักแล้วก็ทำไม่ 10 ตุลาคม 2555

ผู้เล่า			โครงเรื่อง
ชื่อ	เพศ	สถานภาพ	
คุณมิว	หญิง	โสด	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่าคบกับแฟนมา 6 ปี (เป็นความรักระยะไกล) - คนรักเรียนจบแล้วกลับมาทำงานที่บ้าน คนรักไม่ยอมรับผู้เล่าในฐานะคนรักต่อหน้าผู้อื่น (เขาไม่เคยพาผู้เล่าไปแนะนำให้พ่อแม่รู้จัก หากต้องไปไหนด้วยกันก็จะพาไปในสถานที่ที่ไม่มีคนรู้จัก) - ผู้เล่าจึงสงสัยในความสัมพันธ์และได้คำตอบว่า “ยังไม่ถึงเวลาถ้าไม่ไหวก็ให้ไปคบคนอื่น” - ผู้เล่ารู้สึกน้อยใจและสงสัยในสถานภาพตนเอง

ตารางที่ 23 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณมิว ตอน ไม่รักแล้วก็ทำไม่ 10 ตุลาคม 2555

เรื่องเล่าของคุณมิวแสดงให้เห็นว่าคนที่คบมานานไม่ยอมรับผู้เล่าในฐานะคนรักให้ครอบครัวรับรู้ อีกทั้งเวลาไปไหนด้วยกันยังต้องไปในสถานที่ที่ไม่มีคนรู้จักอีกด้วย การที่คนรักไม่ยอมรับผู้เล่าในฐานะคนรักต่อหน้าผู้อื่นจึงทำให้ผู้เล่าเกิดความรู้สึกน้อยใจและเกิดข้อสงสัยในสถานภาพที่เป็นอยู่ แบบเรื่องย่อคนรักไม่ยอมรับผู้เล่าในฐานะคนรักต่อหน้าผู้อื่น เกิดจากพฤติกรรมของคนรักที่ไม่ยอมให้เกิดริ้วรอยผู้เล่า ซึ่งก็ได้นำความทุกข์ใจมาให้ผู้เล่าอย่างยิ่ง แม้ว่าความรักจะเป็นเรื่องส่วนตัวแต่ก็ต้องสามารถแสดงออกในที่สาธารณะได้ด้วย เพราะสิ่งนี้เป็น การแสดงถึงความให้เกียรติของคนรักที่พึงมีต่อกัน

3.1.6.2 แบบเรื่องย่อสังคมไม่ยอมรับ คือ ปัญหาความรักระหว่างผู้เล่ากับคนรัก อันเกิดจากสภาพสังคมที่ส่งผลกระทบต่อความรักและความสัมพันธ์ สิ่งเหล่านี้อาจเรียกได้ว่าเป็น “ปัจจัยภายนอก” ที่มีผลต่อการตัดสินใจในชีวิตรักของ “ปัจเจกบุคคล” สภาพสังคมที่เห็นเด่นชัดในเรื่องเล่า ได้แก่ พ่อแม่ของผู้เล่า พ่อแม่ของคนรัก เพื่อนรอบตัว ค่านิยมและบรรทัดฐานทางสังคมที่มีผลต่อความรักอันเป็นอุปสรรคในความสัมพันธ์ พบ 2 เรื่อง มีเหตุการณ์หลักดังนี้

- คู่ยกกัน/คบเป็นแฟน
- สภาพสังคมไม่ยอมรับความรัก
- ผู้เล่าน้อยใจ/รู้สึกเสียใจ/ยุติความสัมพันธ์

ตัวอย่าง เรื่องเล่าจากอีเมลของคุณหลิน ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ 27 เมษายน 2555

ผู้เล่า			โครงเรื่อง
ชื่อ	เพศ	สถานภาพ	
คุณหลิน	ชาย (รักเพศเดียวกัน)	โสด	<ul style="list-style-type: none"> - คนรักเพิ่งเลิกกับแฟนเก่าแล้วจึงมาคบกับผู้เล่า(ผู้เล่าก็เตือนว่าให้คิดไตร่ตรองให้ดีว่าอาจจะมีปัญหาตามมา เนื่องจากผู้เล่าเป็นเพศเดียวกัน แต่คนรักก็ยืนยันว่าจะคบผู้เล่า) - สังคมเพื่อนของคนรักไม่ยอมรับความรักครั้งนี้ (คนรักถูกเพื่อนล้อว่าคบกับกะเทย) - คนรักโกหกผู้เล่าว่าพ่อแม่รู้เรื่องแล้วต้องเลิกกัน - ผู้เล่าจับได้ว่าคนรักโกหกเพื่อบอกเลิกตัวเอง - ทั้งสองยุติความสัมพันธ์

ตารางที่ 24 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณหลิน ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ 27 เมษายน 2555

เรื่องเล่าของคุณหลินจัดอยู่ในแบบเรื่องย่อสังคมไม่ยอมรับ เนื่องจากคนรักของคุณหลินถูกเพื่อนล้อเลียนว่าคบกะเทยจึงทนแรงกดดันไม่ไหว เขาจึงใช้วิธีโกหกคุณหลินด้วยการอ้างว่าพ่อแม่ก็ดกกันไม่ให้คบ ในเวลาต่อมาคุณหลินจึงไปสืบทราบมาว่าพ่อแม่ของคนรักไม่มีส่วนรู้เห็นเรื่องนี้

สาเหตุที่แท้จริงคือเพื่อน ๆ ของคนรักล้อเลียนที่เขามีความรักให้กับเพศเดียวกัน คุณหลินเสียใจมากที่คนรักโกหกตัวเอง จึงเขียนเล่าเรื่องมาทางอีเมลเพื่อระบายความคับข้องใจของคนรักเพศเดียวกัน

แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ เป็นปัญหาความรักที่ผู้เล่าไปมีความสัมพันธ์กับคนหนึ่ง แต่ไม่ได้รับการยอมรับตามที่ผู้เล่าคาดหวังไว้ ธรรมชาติของมนุษย์เมื่อมีความรักแล้วก็ต้องการการยอมรับจากคนรักและคนรอบข้างสอดคล้องกับที่ ธเนศ วงศ์ยานนาวา (2553) กล่าวว่า

“ความรักจึงมักต้องการแสดงออก ความรักต้องการเห็นและได้เห็นเป็นที่ประจักษ์ ความรักจึงไม่สามารถที่จะเก็บเอาไว้อย่างเงียบ ๆ ได้ ความรักจึงมีโอกาสที่จะปรากฏตัวในที่ต่างๆ ถึงแม้ว่าความรักจะเป็นเรื่องของคนแต่ละคน แต่เมื่อความรักต้องการการแสดงออก ความรักก็มักจะลงเอยด้วยความเป็นสาธารณะมากกว่าที่จะเป็นเรื่องส่วนตัวล้วน ๆ”

(ธเนศ วงศ์ยานนาวา, 2553: 24)

เมื่อความรักไม่ได้รับการยอมรับตามที่คาดหวังไว้ส่งผลให้ผู้เล่าเกิดความรู้สึกน้อยใจและไม่มั่นใจในสถานภาพของความสัมพันธ์ ความรักที่ดีควรเป็นความรักที่ได้รับการยอมรับจากหลายฝ่ายโดยเฉพาะคนรัก ในแบบเรื่องย่อคนรักไม่ยอมรับผู้เล่าในฐานะคนรักต่อหน้าผู้อื่น บ่งบอกให้รู้ว่าคุณรักจึงมิใช่เพียงเป็นเรื่องส่วนตัวอย่างเดียว แต่ความรักจะต้องแสดงออกได้ในที่สาธารณะได้ด้วย ส่วนแบบเรื่องย่อสังคมไม่ยอมรับ พบความรักของเพศเดียวกัน ทั้งนี้อาจจะมาจากสาเหตุที่สังคมไทยยังไม่เปิดกว้างเรื่องรักเพศเดียวกันเท่าใดนัก ความทุกข์ของคนรักเพศเดียวกันจึงต้องการพื้นที่ในการแสดงออก ซึ่งพื้นที่ของรายการก็ช่วยให้กลุ่มคนเหล่านี้ได้ระบายความคับข้องใจ และผู้ดำเนินรายการก็จะทำหน้าที่ชี้แนะแนวทางให้ผู้เล่าปรับมุมมองความรักที่ตนมีเพื่อช่วยให้ผู้เล่ามีความทุกข์น้อยที่สุด

3.1.7 แบบเรื่องแอบรักข้างเดียว

แบบเรื่องแอบรักข้างเดียว คือ แบบเรื่องของผู้เล่าเกี่ยวกับผู้เล่าไปแอบชอบหรือแอบรักคนหนึ่งโดยที่อีกฝ่ายไม่ได้รู้สึกชอบหรือรักตอบ มีทั้งผู้เล่าไปแอบชอบเพื่อนของตัวเองและผู้เล่าไปแอบชอบคนรู้จัก พบเรื่องเล่า 4 เรื่อง สามารถแยกได้เป็น 2 แบบเรื่องย่อย ดังนี้

3.1.7.1 แบบเรื่องย่อแอบรักเพื่อน คือ ผู้เล่ากับอีกฝ่ายมีความสัมพันธ์เป็นเพื่อนกัน แต่ผู้เล่าเป็นฝ่ายแอบชอบเพื่อนคนนั้นโดยที่เขาไม่รู้รู้สึกชอบตามที่ผู้เล่าคาดหวังไว้ พบ 3 เรื่อง มีเหตุการณ์หลักดังต่อไปนี้

- คบเป็นเพื่อน
- เพื่อนปฏิบัติกับผู้เล่าเหมือนแฟนแต่ไม่ใช่แฟน
- ผู้เล่าแอบรักเพื่อน

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณฟ้า ตอนเธอมีใจหรือคิดไปเอง 4 พฤษภาคม 2555

ผู้เล่า			โครงเรื่อง
ชื่อ	เพศ	สถานภาพ	
คุณฟ้า (อีเมล)	หญิง	โสด	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่าและฝ่ายชายเป็นเพื่อนสนิทมา 4 ปี - เพื่อนปฏิบัติกับผู้เล่าเหมือนแฟนแต่ไม่ใช่แฟน (จับมือ ชบไหล่ กอดกัน สัญญาว่าจะโทรศัพท์หากันทุกเสาร์ เจอหน้ากันทุกเดือน) - เพื่อนไปแอบชอบผู้หญิงคนอื่นซึ่งผู้เล่าก็ช่วยจับมาตลอด - เพื่อนไปมีแฟนจึงเริ่มห่างผู้เล่า - ผู้เล่าแอบรักเพื่อนจนไม่สามารถเป็นเพื่อนได้เหมือนเดิม

ตารางที่ 25 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณฟ้า ตอน เธอมีใจหรือคิดไปเอง 4 พฤษภาคม 2555

เรื่องมีว่า “คุณฟ้าแอบรักเพื่อนสนิท ในช่วงที่คบเพื่อนชายก็ปฏิบัติกับผู้เล่าเหมือนแฟนแต่ไม่ใช่แฟน กล่าวคือ อีกฝ่ายมีพฤติกรรมแสดงออกคล้ายกับจะรู้สึกดีกับผู้เล่า มีการพูดคำหวาน และสัมผัสถูกเนื้อต้องตัวคล้ายกับเป็นคูรักกัน แต่ความสัมพันธ์ลักษณะนี้ก็ยังไม่ได้เรียกว่าแฟน เพราะทั้งสองไม่ได้ตกลงว่าเป็นแฟนกันตั้งแต่แรก” ปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะผู้เล่าเป็นเพศหญิงจึงอารมณ์อ่อนไหวง่าย เมื่อคาดหวังความสัมพันธ์แบบแฟนแต่ฝ่ายชายให้ไม่ได้จึงทำให้เป็นทุกข์ ในแบบเรื่องย่อแอบรักเพื่อน จำนวน 3 เรื่อง พบว่าเป็นผู้เล่าเพศหญิงทั้ง 3 คน แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนต่างเพศ เมื่อผู้หญิงปล่อยให้เพื่อนชายถึงเนื้อถึงตัวได้ง่าย ก็อาจจะนำความสับสนทางใจมาให้ในภายหลัง ในส่วนนี้ผู้ดำเนินรายการก็จะทำหน้าที่ตั้งสอนให้ผู้หญิงรัก นวลสงวนตัวเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาที่อาจตามมา

3.1.7.2 แบบเรื่องย่อแอบรักแต่เขาไม่รู้ คือ ผู้เล่าไปแอบชอบหรือแอบรักใครคนหนึ่งโดยที่เขาไม่รู้ว่าผู้เล่าแอบรัก พบ 1 เรื่อง มีเหตุการณ์หลักดังต่อไปนี้

- รู้จักกัน
- ผู้เล่าแอบรักแต่เขาไม่รู้

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณสอง ตอน Highlight Club Friday Base On True Story 24 สิงหาคม 2555

ผู้เล่า			โครงเรื่อง
ชื่อ	เพศ	สถานภาพ	
คุณสอง	หญิง	โสด	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่าป่วยจึงไปรักษาที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ได้พบกับนักศึกษาแพทย์ที่มารักษา - หลังจากออกโรงพยาบาลผู้เล่าจึงรู้ว่าตนเองแอบรักนักศึกษาแพทย์คนนั้นและได้เขียนบล็อก (Blog) ถึงเขา หวังว่าเขาจะมาอ่านในสักวัน - ทุกวันนี้ผู้เล่ายังไม่กล้าไปพบนักศึกษาแพทย์คนดังกล่าว และก็เขียนบล็อกถึงเขาอยู่ เพราะเขาคือแรงบันดาลใจให้ผู้เล่าต่อสู้กับโรคมะเร็งไข้เจ็บ

ตารางที่ 26 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณสอง ตอน Highlight Club Friday Base On True Story 24 สิงหาคม 2555

จะเห็นว่าคุณสองแอบรักนักศึกษาแพทย์ข้างเดียวโดยที่เขาไม่รู้ถึงความรู้สึกที่แท้จริง ผู้เล่ามองว่าคนไข้รู้สึกดีกับคุณหมอบนเรื่องต้องห้าม ผู้เล่าจึงทำได้เพียงเขียนบล็อกถึงนักศึกษาแพทย์คนนั้น ลักษณะโดดเด่นของเรื่องนี้อยู่ที่ผู้เล่าคิดถึงนักศึกษาแพทย์ในด้านที่เป็นกำลังใจนำทางให้ตัวเองต่อสู้กับโรคมะเร็งไข้เจ็บ ผู้เล่าได้บอกกับผู้ดำเนินรายการว่า

“แต่มันมีอยู่อย่างหนึ่งค่ะ ตอนที่หนูอาการกำเริบมาก ๆ จนเดินไม่ได้อะไรอย่างเงี้ยค่ะ เขาเป็นสิ่งที่...นอกจากแม่แล้วนะค่ะ เขาเป็นสิ่งที่ทำให้หนูคิดว่า เอานะ ผู้มีชีวิตต่อไปอีกวันหนึ่งก็ตื่นมา วันนั้นอาจจะเป็นวันที่ได้เจอกันอีก อะไรอย่างเงี้ยค่ะ...”

(คุณสอง, ตอน Highlight Club Friday Base On True Story, 24 สิงหาคม 2555)

การที่ได้คิดถึงนักศึกษาแพทย์ในช่วงเวลาเจ็บป่วย ทำให้ผู้เล่ามีกำลังใจในการดำเนินชีวิต แม้ว่าความสัมพันธ์ในช่วงที่ผ่านมา เป็นการปฏิบัติหน้าที่ของแพทย์ที่ต้องรักษาผู้ป่วย แต่ผู้เล่าก็นำช่วงเวลาที่ตนพักรักษามาช่วยผลักดันต่อสู้กับโรคร้าย เรื่องนี้จึงจัดอยู่ในแบบเรื่องย่อแอบรักแต่เขาไม่รู้ ด้วยลีลาและอารมณ์เล่าเรื่องที่มีเสน่ห์ของคุณสองจึงทำให้เรื่องนี้ออกอากาศถึงสอง

ครั้ง ครั้งแรกออกอากาศใน ตอน จดหมายจากความเหงา วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2555 ต่อมาจึงได้รับคัดเลือกให้ออกอากาศเป็นครั้งที่สองใน ตอน *Highlight Club Friday Base On True Story* วันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2555 ที่ทางรายการรวบรวมเรื่องเล่าที่มีความโดดเด่นจนต้องเรียกว่าเป็น “Highlight” เรื่องของคุณสองก็เป็นหนึ่งในเรื่องที่ได้สร้างรอยยิ้มบนอารมณ์เหงาและเศร้าให้กับผู้ฟังได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาแบบเรื่องแอบรักข้างเดียว 4 เรื่อง ในการศึกษาครั้งนี้พบแบบเรื่องย่อยแอบรักเพื่อน 3 เรื่องที่เป็นผู้เล่าเพศหญิงทั้งหมดที่ไปแอบรักเพื่อนชาย สิ่งที่น่าสังเกตคือผู้เล่าเพศหญิงมักจะยอมให้เพื่อนชายเข้ามาใกล้ชิดสนิทสนมหรือถึงเนื้อถึงตัวได้ง่ายโดยที่ทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นเพื่อนกันอยู่ ผู้หญิงมีนิสัยอ่อนไหวง่ายอยู่แล้ว เมื่อตกหลุมรักเพื่อนชายที่สนิท ก็ทำให้เกิดความทุกข์ใจในภายหลัง ส่วนแบบเรื่องย่อยแอบรักแต่เขาไม่รู้ พบเพียง 1 เรื่อง คือการแอบรักคนรู้จักโดยที่เขาไม่รู้ถึงความรู้สึกที่แท้จริงของผู้เล่า ในช่วงที่แอบรักข้างเดียวทำให้ผู้เล่าสัมผัสได้ถึงหลายอารมณ์มีทั้ง สุข เศร้า เหงา และคิดถึง จากตัวอย่างข้างต้นผู้เล่ารู้สึกพึงพอใจในการแอบรักข้างเดียวในครั้งนี้ดีกว่าที่จะต้องเสี่ยงเจอคำตอบที่อาจทำให้เจ็บปวดใจ ปัญหาความรักของแบบเรื่องแอบรักข้างเดียวจึงสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคนตราบใดที่มนุษย์ยังมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

3.1.8 แบบเรื่องรักที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย

แบบเรื่องรักที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย คือ การครองชีวิตคู่ของสามีภรรยาที่มีนิสัยแตกต่างกันมากแต่สามารถอยู่ร่วมกันได้ ในขณะที่ความรักดำเนินไปตามปกติท้ายที่สุดทั้งสองก็ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย พบเรื่องเล่า 1 เรื่อง มีเหตุการณ์หลักดังต่อไปนี้

- คู่รักใช้ชีวิตแต่งงานมานาน
- ทั้งสองคนมีนิสัยแตกต่างกัน
- พลัดพรากจากกันเพราะความตาย

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณลูกหัวา ตอน แดกต่างแต่รักกัน 16 มีนาคม 2555

ผู้เล่า			โครงเรื่อง
ชื่อ	เพศ	สถานภาพ	
คุณลูกหัวา (เล่าเรื่อง ความรักของ พ่อแม่)	หญิง	ไม่ระบุ	<ul style="list-style-type: none">- สามีกภรรยาครองชีวิตคู่เป็นเวลานาน- ทั้งสองมีนิสัยแตกต่างกันมากและไม่ค่อยแสดงออกว่ารักกัน- ภรรยาตายจากสามีไปเพราะเป็นโรคเบาหวาน ส่วนสามีก็ยังคิดถึงภรรยา

ตารางที่ 27 แสดงโครงเรื่องของเรื่องเล่าคุณลูกหัวา ตอน แดกต่างแต่รักกัน 16 มีนาคม 2555

แบบเรื่องรักที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย พบเพียง 1 เรื่อง เรื่องนี้แตกต่างจากเรื่องอื่น กล่าวคือ ผู้เล่าไม่ได้เล่าเรื่องความรักของตัวเอง แต่ได้นำความรักของพ่อแม่มาเล่า ออกอากาศด้วยการเขียนอีเมลเข้ามาใน ตอน แดกต่างแต่รักกัน ออกอากาศเมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2555 เรื่องมีว่า “พ่อแม่มีนิสัยแตกต่างกันมากแต่ก็สามารถใช้ชีวิตคู่ร่วมกันจนกระทั่งถึงวันสุดท้ายของชีวิตแม่ ความตายก็ได้ทำให้ชีวิตต้องพลัดพรากจากกัน” ผู้เล่าก็ได้เขียนเรื่องด้วยสำนวนภาษาที่ให้ภาพเหตุการณ์ชัดเจนสร้างอารมณ์สะเทือนใจให้กับผู้ฟังเป็นอย่างดี

“...วันที่แม่ถูกตัดขาเพราะเบาหวานลามเข้ากระดูก พ่อเป็นคนอึดแม่เข้ารถเข็น ทั้งที่ก่อนหน้านี้ไม่เคยถึงกระทั่งจับมือหรือกอดกัน จนกระทั่งวันสุดท้ายของชีวิตแม่ (ช่วงน้ำท่วมครั้งใหญ่ปีที่แล้ว) เป็นวันที่น้องได้รับรู้ถึงความรู้สึกว่าพ่อได้รักแม่มากขนาดไหน พ่อร้องไห้ให้เห็นเป็นครั้งแรกในชีวิตของน้อง พ่อจับมือแม่บอกแม่ให้ไปสบาย ไปที่ดีๆ พ่อเลือกชุดสุดท้ายให้แม่บอกว่าแม่ใส่สีนี้แล้วสวย ทุกวันนี้พอนั่งเหงาคนเดียวเพราะที่บ้านไม่มีใคร ตัวน้องกับน้องชายได้แต่เฝ้าคุยเฝ้าถามว่าพ่อต้องการหรือขาดเหลือสิ่งไหน พ่อดูเหงาหงอยและแก่ลงเยอะ พ่อไม่เข้าสังคมกับเพื่อนบ้านได้แต่ปลุกต้นไม้เลี้ยงสุนัขไปวัน ๆ น้องกับน้องชายเชียร์ให้พอมีคนรู้จักคนใหม่ พ่อบอกไม่เอาบอกว่าไม่อยากมีภรรยา แต่น้องรู้ว่าเพราะพ่อยังคิดถึงแม่อยู่เสมอ...”

(คุณลูกหัวา, ตอน แดกต่างแต่รักกัน, 16 มีนาคม 2555)

เรื่องนี้สะท้อนสัจธรรมความไม่แน่นอนของชีวิต แม้ว่าพ่อแม่ของผู้เล่ามีนิสัยแตกต่างกันมากแต่ก็ได้ฟันฝ่าอุปสรรคชีวิตผ่านมาได้ ในยามที่แม่เจ็บป่วยพ่อก็ดูแลแม่จนวันสุดท้ายของชีวิต ทำให้เห็นภาพของการครองชีวิตคู่ แม้ว่าต่างฝ่ายจะมีนิสัยแตกต่างกันแต่หากมีความรักและ

จริงใจต่อกันอย่างแท้จริงก็จะสามารถปรับตัวเข้าหากันได้ในที่สุด อย่างไรก็ตามต่อให้ทั้งสองมีความรักให้กันมากเพียงใดก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงหนีสังขารความไม่เที่ยงแท้ของสังขารมนุษย์ได้ ในวันใดวันหนึ่งทุกคนก็ต้องพบกับอาการเจ็บป่วยทางร่างกายและเดินทางมาถึงวันสุดท้ายของชีวิตด้วยกันทั้งนั้น สอดคล้องกับคำกล่าวที่มักใช้เตือนสติเรื่องการจากลาอยู่เสมอว่า “หากไม่จากเป็นก็ต้องจากตาย” รักอมตะก็ไม่อาจต้านทานการพลัดพรากที่เกิดจากความตายได้

เรื่องเล่าที่ศึกษาทั้ง 66 เรื่อง เป็นเรื่องเล่าจากกลุ่มผู้ฟังรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นกลุ่มผู้ใหญ่วัยทำงานที่มีวิถีชีวิตในสังคมเมือง เรื่องเล่าทั้ง 8 แบบเรื่องนี้ก็อาจสามารถเกิดขึ้นกับคนในชนบทได้ ด้วยเหตุที่ปัญหาความรักเป็นสิ่งสากล แต่คนชนบทอาจจะไม่ได้ติดตามฟังรายการหรือไม่มีความจำเป็นต้องมาเล่าผ่านสื่อ เพราะสภาพสังคมชนบทผู้คนจะมีสายใยผูกพันกันในลักษณะเครือญาติหรือมีบ้านใกล้เรือนเคียงคอยช่วยเหลือกัน หากบ้านใดมีปัญหาเรื่องความรักหรือความสัมพันธ์ก็อาจจะรู้โดยทั่วกัน เป็นที่ซุบซิบนินทาในสังคมเล็ก ๆ จะแตกต่างกับวิถีชีวิตของคนในสังคมเมืองที่มีสายใยทางสังคมค่อนข้างหลวม ผู้คนไม่รู้จักกัน ต่างคนต่างมีชีวิตแบบปัจเจกชน หลายคนต้องอาศัยอยู่ในห้องพักเพียงลำพัง เมื่อมีปัญหาทางใจก็ไม่สามารถปรึกษาผู้ใดได้ จึงต้องใช้พื้นที่สื่อสารสาธารณะเป็นที่พึ่งเมื่อยามประสบปัญหาชีวิต

การศึกษาเรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ด้วยการประยุกต์ใช้วิธีวิทยา “การจัดแบบเรื่อง” ตามแนวทางของสติธ ธอมป์สัน ได้ช่วยให้เห็นภาพรวมของปัญหาชีวิตรักหลากหลายรูปแบบที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง เรื่องเล่าแนว “รักโศก” มักจะแสดงให้เห็นถึงความทุกข์ ความไม่สบายใจ ความเศร้า หรือความเดือดเนื้อร้อนใจที่เกิดจากความรัก จากการศึกษาแบบเรื่องข้างต้นช่วยให้จัดประเภทเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ดังนี้

1. รักซ้อนที่ผิดศีลธรรม คือ ความรักที่มีบุคคลมากกว่าสองคนขึ้นไปหรือมีบุคคลที่สามเข้ามาเกี่ยวข้องในความสัมพันธ์อันมีลักษณะผิดแผกไปจากกรอบศีลธรรมของการครองคู่แบบผัวเดียวเมียเดียว พบเรื่องเล่า 33 เรื่อง ได้แก่ **แบบเรื่องคนรักนอกใจ** 18 เรื่อง **แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ** 10 เรื่อง และ **แบบเรื่องนอกใจคนรัก** 5 เรื่อง

2. รักที่ไม่เข้าใจกัน คือ ปัญหาที่เกิดขึ้นในความรักของบุคคลสองคนโดยที่ไม่มีบุคคลที่สามเข้ามาเกี่ยวข้องในความสัมพันธ์ ในขณะที่ความรักกำลังดำเนินไปตามปกติมักจะปรากฏปัญหาอุปสรรคทำให้ความสัมพันธ์ไม่ราบรื่น เช่น นิสัยแตกต่างกัน ความไม่มั่นใจกัน และ การสื่อสารที่ไม่เข้าใจกัน ฯลฯ จนกลายเป็นความรักที่ไม่เข้าใจกัน พบเรื่องเล่า 22 เรื่อง ได้แก่ **แบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก** 12 เรื่อง และ **แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้** 10 เรื่อง

3. **รักที่ไม่ได้รับการยอมรับ** คือ ปัญหาความรักของบุคคลสองคนที่ปรากฏพฤติกรรม “การไม่ยอมรับ” ขึ้นในความสัมพันธ์ การไม่ยอมรับอาจเกิดจากการที่คนรักไม่ยอมรับหรือสภาพสังคมที่เป็นปัจจัยภายนอกไม่ยอมรับความรักทำให้ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ พบเรื่องเล่า 6 เรื่อง ได้แก่ **แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ 6 เรื่อง**

4. **รักเขาข้างเดียว** คือ การแอบรักบุคคลหนึ่งโดยที่เขาไม่ได้รับรู้หรือตอบตามที่คาดหวังไว้ พบเรื่องเล่า 4 เรื่อง ได้แก่ **แบบเรื่องแอบรักข้างเดียว 4 เรื่อง**

5. **รักที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย** คือ ความรักของบุคคลสองคนที่ไม่ทำที่สุดก็ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตายอันเป็นสัจธรรมของชีวิต พบเรื่องเล่า 1 เรื่อง ได้แก่ **แบบเรื่องรักที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย 1 เรื่อง**

จากการศึกษาแบบเรื่องของเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ช่วยทำให้เห็นจุดเริ่มต้นของความทุกข์ที่เกิดจากความรัก จะมีเหตุการณ์เริ่มต้นจากการที่มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กันจึงทำให้เกิดความคาดหวังในความสัมพันธ์ขึ้น เมื่อความสัมพันธ์ดำเนินไปสู่ระยะหนึ่งแล้วไม่เป็นไปตามความคาดหวังจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์ สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า “ที่ไม่รัก ที่นั้นมีทุกข์” ต่างคนต่างมีปัญหาแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับว่าจะสามารถรับมือกับปัญหาทางใจได้มากน้อยเพียงใด การได้เล่าเรื่องราวปัญหาความรักให้ผู้ฟังในรายการนับว่าเป็นกระบวนการเยียวยาจิตใจของตนเองอย่างหนึ่ง นอกจากนี้ผู้เล่าจะได้ระบายความอัดอั้นตันใจทำให้รู้สึกปลดปล่อยแล้วผู้เสพที่รับฟังก็ได้ก่อให้เกิดความรู้สึกสงสารและความกลัวขึ้นอันเป็นกระบวนการชำระล้างจิตใจอีกด้วยส่งผลให้ทำที่สุดเกิดการยอมรับว่ามนุษย์ก็ต้องตกอยู่ในชะตากรรมที่ไม่ต่างกัน เมื่อได้ศึกษาเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ในภาพรวมแล้ว ผู้วิจัยจะวิเคราะห์เรื่องเล่าตามแนวศาสตร์แห่งการเล่าเรื่องเพื่อให้เห็นองค์ประกอบของแต่ละแบบเรื่องเพื่อให้เห็นลักษณะธรรมชาติของเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ในลำดับต่อไป

3.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องเล่าในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”

เมื่อได้จัดแบบเรื่องของเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ทำให้เห็นภาพรวมของปัญหาชีวิตรักอันเป็นภาพกว้างของเรื่องเล่าประเภทนี้ ได้แสดงให้เห็นว่าเรื่องเล่าในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีเนื้อหาความรักที่ไม่ราบรื่นสมบูรณ์แบบ ประกอบไปด้วย **รักซ้อนที่ผิดศีลธรรม รักที่ไม่เข้าใจกัน รักเขาข้างเดียว รักที่ไม่ได้รับการยอมรับ และรักที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย** ผู้ที่ประสบปัญหาต้องเผชิญกับภาวะความทุกข์ ความไม่สบายใจ ความคับข้องใจ ความเดือดเนื้อร้อนใจ ตลอดจนเกิดความโศกเศร้าเสียใจขึ้น เรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นใน

ชีวิตจริงของผู้เล่า การเล่าเรื่องจึงมีจุดประสงค์เพื่อระบายความทุกข์ ไม่ได้มีการวางโครงเรื่อง เพื่อให้ผู้อื่นเกิดความบันเทิงเหมือนวรรณกรรม หากแต่เรื่องเล่าจากชีวิตจริงก็มี “โครงสร้างที่ซ่อนอยู่ภายใน” ซึ่งสามารถเฝ้าอารมณ์ให้ผู้เสพอยากติดตามเรื่องราวขณะรับฟังได้เช่นกัน

เรื่องเล่าแนว “รักโคก” ในรายการเป็นกลุ่มข้อมูลที่ทำให้เห็นปัญหาชีวิตของคนสมัยใหม่ ผ่านการเล่าเรื่องราว เรื่องต่าง ๆ ได้มีการถ่ายทอดมาจากประสบการณ์จริงของผู้คน โดยผู้เล่าจะมีจุดยืนในการเล่าเรื่อง (point of view) ด้วยสายตาตนเองเป็นหลัก ส่งผลให้ผู้ฟังได้รับรู้เรื่องราวในมิติผู้เล่าเพียงด้านเดียว ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เธอเคยประสบและรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า อารมณ์ความรู้สึกที่สื่อผ่านจึงทำให้ผู้ฟังรู้สึกสงสารและเกิดความกลัวขึ้นในใจ มีความหวาดหวั่นต่อชีวิตรัก อันเป็นกระบวนการชำระล้างจิตใจมนุษย์ ดังนั้น เรื่องเล่าจึงมีบทบาทหน้าที่เป็นเครื่องปลดปล่อยทางใจให้กับผู้ฟังท่านอื่นที่กำลังประสบปัญหาความรักหรืออยู่ในช่วงสนใจฟังรายการ ด้วยจุดประสงค์อื่นที่แตกต่างกัน

จากการใช้วิธีจัดแบบเรื่องซึ่งช่วยให้เห็นภาพรวมปัญหาชีวิตรักอันเป็นภาพกว้างแล้ว ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะศึกษาตัวบทของเรื่องเล่าโดยใช้ **ศาสตร์แห่งการเล่าเรื่อง** เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องเล่าแต่ละแบบเรื่อง ศาสตร์แห่งการเล่าเรื่องจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ทำความเข้าใจเรื่องเล่าแนว “รักโคก” อธิราวดี ไตลังคะ (2543) อธิบายที่มาของศาสตร์แห่งการเล่าเรื่องว่า

“ศาสตร์เรื่องเล่า (narratology) มาจากแนวคิดโครงสร้างนิยมประการหนึ่งก็คือ วรรณคดี (หรือกล่าวได้ว่าวัฒนธรรมทุกอย่าง) มี “กฎ” หรือระเบียบบางอย่างซ่อนอยู่ เช่นเดียวกับภาษาที่เราใช้มีไวยากรณ์กำกับ การค้นหา “กฎทั่วไป” ที่ซ่อนอยู่ในวรรณคดีคือที่มาของศาสตร์แห่งการเล่าเรื่อง (narratology) เป็นการศึกษาธรรมชาติลักษณะและหน้าที่ซึ่งเป็นลักษณะร่วมของเรื่องเล่าแบบต่างๆ การหาลักษณะร่วมนี้ถือเป็นแก่นแท้ของศาสตร์นี้ ซึ่งเชื่อว่าเรื่องเล่าประเภทเดียวกัน (เช่นประเภทพาดิน ลีกลับ ผจญภัย เขย่าขวัญ ฯลฯ) ย่อมมีลักษณะร่วมกันที่อาจถือได้ว่าเป็น “กฎ” ของการเขียนงานประเภทต่าง ๆ นั้นเอง”

(อิราวดี ไตลังคะ, 2543: คำนำ)

ศาสตร์นี้ไม่ได้ศึกษาเฉพาะวรรณคดีเท่านั้นแต่เป็นการศึกษาเรื่องเล่าทุกชนิด คำว่าเรื่องเล่าคือ เหตุการณ์ที่ร้อยเรียงเป็นเรื่องราว ซึ่งอาจจะสื่อได้ทั้งในแง่ของตัวอักษร เสียง ภาพ (Onega&Landa, 1996 : 3 อ้างถึงในอิราวดี ไตลังคะ, 2543: คำนำ) ในงานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาเรื่อง

เล่าของผู้ฟังที่บ้านที่ส่งเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักทางอีเมลที่ได้รับคัดเลือกอ่านออกอากาศและผู้ฟังที่โทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่อง เมื่อศึกษาภาพรวมของเรื่องเล่าทั้งหมด ผู้วิจัยเห็นว่าเรื่องเล่าในรายการสอดคล้องกับการให้นิยามของคำว่า “เรื่องเล่า” ของนพพร ประชากุล (2552) ที่อธิบายว่า

“การนำเสนอเหตุการณ์ชุดหนึ่งที่มีการกระทำของผู้คนในสถานที่และเวลา มีทิศทางทางเดินเรื่อง มีกลวิธีการเล่าเรื่องที่อาจจะเล่าแบบสังเขปบ้างละเอียดบ้าง มีการใช้มุมมองในการเล่า (มุมมองที่ว่า “เป็นกลาง” ก็เป็นมุมมองแบบหนึ่ง) และเรื่องเล่าทั้งหลายนั้นไม่ว่า จะเป็นเรื่องจริงหรือเรื่องแต่งล้วนต้องอิงอยู่กับความ “สมจริง” หรือ สอดคล้องกับคติความเชื่อของสาธารณชนในเรื่องต่าง ๆ นั้นเอง”

(นพพร ประชากุล, 2552: 307)

ศาสตร์แห่งการเล่าเรื่อง (narratology) จะเป็นเครื่องมือช่วยทำความเข้าใจวิเคราะห์เรื่องเล่าแนว “รักโศก” ในแต่ละแบบเรื่อง ด้วยการวิเคราะห์ตามองค์ประกอบที่ใช้ในการวิเคราะห์เรื่องเล่าประกอบด้วย การวิเคราะห์โครงเรื่อง (plot) ตัวละคร (character) ฉากและบรรยากาศ (setting) ผู้วิจัยจะอธิบายเป็นประเด็นและนำตัวอย่างมาประกอบการอธิบายดังต่อไปนี้

3.2.1 โครงเรื่องของเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ในชีวิตจริง

การศึกษาโครงเรื่องตามแนวศาสตร์แห่งการเล่าเรื่องเป็นวิธีการศึกษางานบันเทิงคดี โครงเรื่องเป็นสิ่งที่ซ่อนอยู่ภายในเรื่องเล่า มีการประกอบสร้างขึ้นเพื่อเร้าอารมณ์ให้ผู้เสพอยากติดตามเรื่องราว ผู้เขียนงานประเภทบันเทิงคดี เช่น วรรณคดี วรรณกรรม เรื่องสั้น นวนิยาย ฯลฯ จึงมักจะมีการวางโครงเรื่องก่อนเขียนงาน โครงเรื่องที่ดีจะทำให้ผู้อ่านอยากติดตามเรื่องราวไปเรื่อย ๆ ตลอดจนก่อให้เกิดความบันเทิงใจขณะที่เสพ กอบกุล อิงคุทานนท์ (ม.ป.พ.) อธิบายความหมายของโครงเรื่องไว้ว่า

“โครงเรื่อง คือ การผูกเรื่องราวที่เกิดขึ้นโดยมีตัวละครเป็นผู้กระทำ และดำเนินเรื่องราว โครงเรื่องจะมีความขัดแย้งหรือปัญหาซึ่งชวนให้ผู้อ่านอยากรู้ อยากเห็นว่าต่อไปเรื่องจะเป็นอย่างไร รวมทั้งมีจุดสุดยอดของเรื่องด้วย จากนั้นก็คลี่คลายและจบลง ซึ่งอาจจะจบแบบธรรมดาหรือพลิกผันอย่างคาดไม่ถึง หรือค้ำค้ำให้ผู้อ่านนำไปขบคิดก็ได้”

(กอบกุล อิงคุทานนท์, ม.ป.พ.: 99)

ดังนั้นผู้ที่สร้างสรรค์บันเทิงคดีส่วนใหญ่จึงต้องมีการวางโครงเรื่องเพื่อให้งานน่าอ่านน่าติดตาม ทว่าเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักจากรายการเป็นการถ่ายทอดที่เกิดจากชีวิตจริงผู้เล่าจุดประสงค์ในการเล่าเรื่องคือ เพื่อเล่าระบายความทุกข์ มิได้มีจุดประสงค์เล่าให้ผู้อื่นเกิดความบันเทิงแต่อย่างใด หากแต่เรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักในชีวิตจริงกลับมีโครงเรื่องที่แฝงอยู่ในเรื่องเล่าไม่ต่างจากงานบันเทิงคดี โครงเรื่องจากรเรื่องเล่าชีวิตจริงก็มีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การเปิดเรื่อง (opening) ที่เร้าอารมณ์ให้ผู้ฟังอยากติดตามเรื่องราว มีส่วนที่เรียกว่าความขัดแย้ง (conflict) อันเป็นปัญหาสำคัญของผู้เล่า เมื่อได้รับคำปรึกษาจากผู้ดำเนินรายการแล้ว ผู้เล่าก็จะเกิดความรู้สึกดีที่ตนได้ปลดปล่อยและมีการปิดเรื่อง (end) ในที่สุด

ในการรับฟังเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักที่มาจากรายการ ผู้ฟังจะมีการยอมรับร่วมกันว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง อีกทั้งทางรายการได้ใช้แนวคิด “สร้างมาจากเรื่องจริง” และ “ชีวิตจริงยิ่งกว่านิยาย” มาเป็นจุดขาย สื่อประเภทเพลง มิวสิควิดีโอ และละครสั้น ช่วยเน้นย้ำถึงความจริงของเรื่องขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง อาจกล่าวได้ว่า การรับฟังเรื่องเล่าจากรายการได้ช่วยสร้างความบันเทิงให้กับผู้เสพนั่นเอง แม้ว่าเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักจะมีเนื้อหาของความรักที่ไม่สมหวังหรือเป็นแนวรักที่มีความโศกเศร้า แต่ก็ได้สร้างความเพลิดเพลินให้กับผู้เสพ เฉกเช่นเดียวกับการเสพวรรณคดีแนวรักโศก วิทย์ ศิวะศรียานนท์ (2544) อธิบายถึงการเสพวรรณคดีแนวรักโศกสร้างความเพลิดเพลินให้กับมนุษย์ไว้ว่า

“การดูละครโศกเป็นการชำระล้างความสงสารและความกลัวให้หมดไปจากตัวเรา โดยการดูสิ่งที่น่ากลัวนั่นเอง คล้าย ๆ กับการหนามยอกเอาหนามบ่ง พุดตามเหตุผลอีกอย่างหนึ่งเราได้รับความบันเทิงใจจากละครโศก เพราะละครโศกทำให้เรารู้สึกอารมณ์สงสารและกลัว ซึ่งเป็นอารมณ์ที่มีเสน่ห์น่าตื่นเต้น ตราบใดที่เรารู้ว่าไม่เป็นจริง ไม่เกิดขึ้นจริง ๆ เป็นแต่เขาเล่นละครให้เราดูเท่านั้น เปรียบเหมือนฝนตกหนักแต่เราอยู่ในห้อง ย่อมรู้สึกอบอุ่นสบายอย่างประหลาด เราชอบให้ฝนตกเช่นนั้น ตราบใดที่เราไม่ไปอยู่กลางฝนมนุษย์”

(วิทย์ ศิวะศรียานนท์, 2544: 370)

การดูละครโศกจึงเป็นความบันเทิงชนิดหนึ่งที่ทำให้ผู้เสพเกิดอารมณ์สะเทือนใจ ก่อให้เกิดความรู้สึกสงสารและความกลัวขึ้นในใจอันเป็นกระบวนการชำระล้างจิตใจของตนอย่างหนึ่ง หากการดูละครโศกช่วยให้ผู้เสพเกิดความเพลิดเพลินใจเช่นนี้ การเสพเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักที่มาจากผู้ฟังทางบ้านย่อมช่วยสร้างความบันเทิงใจไม่ต่างกัน เพราะนอกจากจะเชื่อว่าเป็น “เรื่องจริง” แล้ว

ธรรมชาติของมนุษย์มีนิสัยอยากรู้ อยากเห็น ชอบรับฟังเรื่องราวของผู้คนอื่นอยู่เป็นนิสัย การรับฟังเรื่องชีวิตส่วนตัวของผู้คนอื่นก็ได้ช่วยตอบสนองความอยากรู้ อยากเห็นของมนุษย์ซึ่งช่วยสร้างความบันเทิงให้กับผู้เล่านั่นเอง

เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของเรื่องจะเห็นว่า ลักษณะร่วมของละครเวทีกับเรื่องเล่า ปัญหาชีวิตรักมีโครงเรื่องที่มีเหตุการณ์ชุดหนึ่งมีกระบวนการเปลี่ยนสถานการณ์ตั้งแต่ต้นจนจบ มีการเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง และตอนจบของเรื่อง เนื้อหาของเรื่องจะมีการดำเนินเรื่องจากดี กลายเป็นร้าย ช่วยให้ผู้เล่านักเกิดอารมณ์สะเทือนใจ สงสารและกลัวขึ้นอันเป็นกระบวนการชำระล้างจิตใจ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์โครงเรื่องเล่าตามองค์ประกอบของเรื่อง แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้ 1) การเปิดเรื่อง (opening) 2) ความขัดแย้ง (conflict) ของการดำเนินเรื่อง 3) การปิดเรื่อง (end) มีรายละเอียดดังนี้

3.2.1.1 การเปิดเรื่อง จะเกิดหลังจากที่ผู้ดำเนินรายการกล่าวทักทายรับสายผู้ฟัง ทางบ้าน จากนั้นจึงเปิดโอกาสให้ผู้ฟังทางบ้านเริ่มเล่าเรื่อง ผู้เล่าแต่ละคนก็จะมีวิธีการเปิดเรื่อง แตกต่างกันไป สามารถนำมาจัดประเภทได้ดังต่อไปนี้

1) การเปิดเรื่องด้วยการกล่าวถึงความรักในอดีต คือ ผู้เล่าเริ่มเรื่องด้วยการเล่าถึงความรักและความสัมพันธ์ที่ดีเมื่อครั้งในอดีต ช่วยให้ผู้ฟังได้เห็นภาพรวมของผู้เล่าก่อนที่จะเล่าไปถึงความขัดแย้ง ตัวอย่างต่อไปนี้

คุณแพม : แพมเริ่มเรื่องก่อนนะคะ คือ แพมคบกับแฟนมาประมาณสิบปีอะคะ พี่อ้อยพี่อ้อม ก็ตั้งแต่เรียนปีสองด้วยกัน เราก็คบกันมาเรื่อย ๆ ค่ะ อ้อม ก็เป็นแฟนกัน รักกันปกติดี แล้วแพมเองก็ทำงานที่ดี ก็ค่อนข้างดี เค้าเองก็ทำงานค่อนข้างดีเหมือนกันแล้วก็แพลนทุกอย่าง แพลนชีวิตไว้ทุกอย่างอะคะก็ว่าจะปีไหนแหละ ปีที่สิบที่เราจะแต่งงานกัน แล้วก็คือ ณ ตอนนี้นะแพมก็เหมือนกับ เอ็ม รอเวลาให้ทุกอย่างมันลงตัวที่สุดนะคะ ก็คือเราก็รอด้วยอะคะว่าให้ทั้งเค้าและเราก็พร้อมที่สุด เพราะว่าถ้าเกิดว่าเราจะมีครอบครัวเนี่ย เราก็ควรจะพร้อมที่จะเลี้ยงน้อง...

(คุณแพม, ตอน คนไม่น่าสงสาร, 20 กรกฎาคม 2555)

คุณอะตอม: ก็คือเรื่องของตอมมันมีอยู่ว่าก็คือเราคบกันมา ถ้านับเวลาคบจริงๆ มันก็ไม่ถึงปีหนึ่งปีอะคะ แต่ว่าก็คือตอนแรก ๆ เราก็เหมือนกับว่าเราก็โอเค เราชักกันแบบว่าเหมือนแบบเค้าดูแลเราได้ แล้วก็คือพอไปเจอ

พ่อแม่ เหมือนเค้าเข้ามา เข้ามาด้วยความจริงใจอะคะ พี่อ้อยพี่ผอด ก็คือตอมก็เลยรักพี่เค้าแบบว่า โอเค เค้าเข้ามาแบบจริงใจกับเราอะไรอย่างเงี้ย เค้ามีอะไรก็เปิดเผยหมดเลย แบบสามสี่เดือนแรก เราแบบเรารักกันมาก แบบดูแลกันดีมาก จนแบบว่าก็คือ เราก็ไปเจอพ่อกับแม่ของอีกฝ่ายหนึ่งก็คือ เค้าก็เจอพ่อกับแม่ของหนู แล้วตอมก็เจอพ่อกับแม่เค้า แล้วก็คือเหมือนกับว่าผู้ใหญ่เค้าก็คุยกันแบบว่า ถ้ามึงแบบเรื่องแต่งงานอะไรอย่างเงี้ย....

(คุณอะตอม, ตอน Hilight Club Friday 2012, 28 ธันวาคม 2555)

คุณแพมและคุณอะตอมเปิดเรื่องด้วยการเล่าถึงความรักในระยะเริ่มต้นที่ผู้เล่าปรารถนามีอนาคตร่วมกับคนรัก มีการวางแผนเรื่องแต่งงานตามระเบียบแบบแผนสังคม เพราะการแต่งงานถือเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของความสัมพันธ์รักโรแมนติก การเปิดเรื่องด้วยความรักที่ราบรื่นครั้งอดีตจึงเป็นการปูพื้นเรื่องราวให้ผู้ฟังทราบถึงความคาดหวังของผู้เล่า ในส่วนของผู้ฟังก็จะรับรู้ร่วมกันว่าเรื่องจะต้องดำเนินไปในทิศทางที่เลวร้ายลง เรื่องต้องดำเนินพัฒนาไปสู่ความขัดแย้ง การรับรู้ร่วมกันระหว่างผู้เล่ากับผู้ฟังจึงเป็นข้อตกลงร่วมกันในการรับฟังเรื่องเล่าในรายการอย่างหนึ่ง

2) การเปิดเรื่องด้วยปัญหาอุปสรรค คือ เปิดเรื่องด้วยการเล่าถึงปัญหาหรืออุปสรรคของความรักก่อนที่จะนำไปสู่ความขัดแย้งของเรื่อง จากนั้นผู้เล่าก็จะเล่าจนไปถึงความขัดแย้งของเรื่องตามลำดับ

คุณกาญ : งั้นขอเล่าเลยแล้วกันนะคะจะได้เข้าใจ ก็คือกาญคบกับแพนเนี้ยคบประมาณแปดปีกว่าคะ ก็คบกันมา รู้จักกันมา ก็เคยลองอยู่ด้วยกันด้วยนะคะ ประมาณ 8 เดือน เมื่อประมาณ 4 ปีก่อนคะ คือตอนนั้นก็เหมือนกับว่าโอเค พอลองอยู่ด้วยกันแล้วพ่อแม่เค้า เค้าไม่โอเคอะคะ เค้าก็คือพ่อแม่เค้าบอกว่าให้แยกกันอยู่ก่อนนะอะไรอย่างเงี้ย ให้กาญก็ไปเรียนก่อนนะอะไรอย่างเงี้ยคะ ถ้าเรียนจบแล้วค่อยมาอยู่ด้วยกันอะไรอย่างเงี้ยคะ.....

(คุณกาญ, ตอน 108 คำถามหัวใจ, 16 พฤศจิกายน 2555)

ในเรื่องเล่าหนึ่งจะประกอบไปด้วยปัญหาอุปสรรคจำนวนมาก ขึ้นอยู่กับว่าผู้เล่าจะนำส่วนใดมาเล่าก่อน ผู้เล่าบางคนก็ได้นำปัญหาอุปสรรคของความรักมาเปิดเรื่อง เรื่องเล่าของคุณกาญจมีว่า “คุณกาญจคบกับแฟนมา 8 ปี เคยใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันแต่พ่อแม่ไม่ชอบจึงต้องแยกกันอยู่ พ่อเรียนจบคุณกาญจอ่านชั้น แพนจึงบอกให้ไปลดความอ้วน ต่อมาคุณกาญจจับได้ว่าแฟนนอกใจไปชอบลูกน้องที่ทำงานเดียวกัน เขาให้เหตุผลว่าผู้หญิงคนนั้นผมมองรักเหมือนคุณกาญจสมัยก่อน ซึ่งผู้หญิงก็ไม่ชอบแฟนคุณกาญจ ฝ่ายชายต้องการคบคุณกาญจและชอบผู้หญิงคนนั้นด้วย สถานการณ์ไม่มีความชัดเจน คุณกาญจควรทำอย่างไร” จะเห็นว่าปัญหาหลักอยู่ในแบบเรื่องคนรักนอกใจ คุณกาญจก็ได้ใช้วิธีเปิดเรื่องด้วยการเล่าถึงปัญหาอุปสรรคความรักในช่วงที่ผ่านมาเป็นอันดับแรก ซึ่งเป็นวิธีการเปิดเรื่องที่น่าสนใจเรื่องหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าในความรักครั้งหนึ่งย่อมมีปัญหาอุปสรรคหลายอย่างเกิดขึ้น ประเด็นอยู่ที่ว่าคู่รักจะผ่านปัญหาเหล่านั้นมาได้อย่างไร

3) การเปิดเรื่องด้วยบทสรุปของเรื่อง คือ ผู้เล่าเปิดเรื่องด้วยการบอกบทสรุปของเรื่องก่อนที่จะเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ทั้งหมด

คุณเอื้อย : เรื่องของเอื้อยมันจบมา 8-9 ปีแล้วนะคะ แต่ว่าทุกวันนี้ก็ยังยอมรับว่ารักเค้าอยู่เพราะว่าเรามีลูกด้วยกันนะคะ....
(คุณเอื้อย, ตอน รักครั้งนี้เอาจูใหม่ 10 กุมภาพันธ์, 2555)

คุณระ : ก็ก่อนอื่นต้องขอเกริ่นก่อนนะคับว่า เผลอที่ผมจะเล่าในครั้งเนี่ยคือ มัน เป็นความรักที่ผ่าน ผ่านฟันประมาณ 3 ปีกว่า ๆ แล้วคับ แต่ผมเชื่อว่ามันเป็นความรักที่ดีที่สุดในชีวิตผม....
(คุณระ, ตอน Highlight Club Friday 2012 , 28 ธันวาคม 2555)

การเปิดเรื่องด้วยบทสรุปของเรื่องคือผู้เล่าจะเฉลยตอนจบของเรื่องที่ต้องพลัดพรากจากบุคคลอันเป็นที่รัก จากนั้นจึงเล่าความเป็นมาตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งจบ วิธีการเปิดเรื่องด้วยการเฉลยตอนจบของเรื่อง ในทางวรรณกรรมหลายเรื่องก็เปิดเรื่องด้วยวิธีนี้ กล่าวคือ เปิดเรื่องด้วยความตายของตัวละครหรือการพลัดพรากจากกันของตัวละคร เช่นเรื่อง *คนดีที่โลกไม่ต้องการ* ของ สด ภูมระโรหิต (2516) ดังนี้

“ในชีวิตของข้าพเจ้า วันที่จะลืมเสียไม่ได้ก็คือวันที่ 18 มกราคม ค.ศ.1933 วันนั้นวารยา วานพสกายา ได้จากข้าพเจ้าไป...จากไปเหมือนจากตาย ข้าพเจ้ารู้ดีว่าแทบไม่มีหวังเลยที่วารยาจะกลับมาให้ข้าพเจ้าได้เห็นหน้าอีก ความหลังในนครโบราณแห่งนี้ เมื่อนึกดูแล้วก็คล้ายกับนิยายของความฝัน นิยายที่ไม่มีอะไรแน่นอน นิยายที่มีทั้งความเศร้าและความสุข”

(สต กูรมะโรหิต, 2516 : 1 อ้างถึงในเอกิง พันธุ์เอกิงอมร, 2541 : 550)

การเปิดเรื่องด้วยวิธีเฉลยตอนจบของเรื่องเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ผู้เล่านิยมนำมาใช้เพราะช่วยเน้นย้ำถึงอารมณ์ความรู้สึกปัจจุบันได้อย่างชัดเจน ผู้เล่าได้บทรูปของเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้วแต่ก็ยังหลงเหลือความคับข้องใจบางอย่างที่อยากจะสื่อสารออกมา พูดเป็นภาษาปากได้ว่า “เรื่องจบแต่ใจยังไม่จบ” ความคับข้องใจของแต่ละคนก็อาจจะแตกต่างกันออกไป อย่างเช่น เรื่องของคุณเอื้อยที่ต้องเลิกกับสามีแต่ยังรู้สึกรักสามีอยู่ คุณเอื้อยเพียงแค่ต้องการระบายเรื่องนั้นออกมา ส่วนเรื่องของคุณระพีที่ได้เลิกกับแฟนเก่าไปเพราะความเจ้าชู้ของตนเองนั้น เขาต้องการติดต่อแฟนเก่าผ่านทางรายการ เป็นการเล่าเรื่องที่มีความคาดหวังว่าอาจจะมียลลอบะไรบางอย่างเกิดขึ้นในอนาคต คุณระพีคาดหวังว่าแฟนเก่าจะได้รับฟังรายการแล้วติดต่อคุณระพีกลับมา เรื่องคุณระพีมีความโดดเด่นจนได้รับคัดเลือกจากทางรายการให้ออกอากาศซ้ำใน ตอน *Highlight Club Friday 2012* วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2555 เนื่องจากมีเนื้อหาที่น่าสนใจและมีวิธีการเล่าเรื่องที่สื่ออารมณ์ไปถึงผู้ฟังได้เป็นอย่างดี คุณระพีเปิดเรื่องว่า “เป็นความรักที่ผ่าน ผ่านพันประมาณ 3 ปีกว่า ๆ แล้วคับ แต่ผมเชื่อว่ามันเป็นความรักที่ดีที่สุดในชีวิตผม” คุณระพีใช้คำพูดกินใจแสดงให้เห็นถึงอารมณ์ใคร่ครวญหาอดีตจนทำให้ผู้ฟังเกิดภาพในใจตลอดจนอยากติดตามเรื่องราวคุณระพีในลำดับต่อไป

4) การเปิดเรื่องด้วยการบอกสถานภาพหรือภูมิหลังผู้เล่า คือเป็นการแนะนำสถานภาพหรือภูมิหลังของผู้เล่า เป็นการปูพื้นให้ผู้ฟังทำความเข้าใจตัวผู้เล่าก่อนที่จะเล่าเหตุการณ์ของเรื่องทั้งหมด

คุณปลา : ก็เอาตั้งแต่แรกก่อนนะคะ เริ่มแรกคือ เมื่อก่อนเมื่อประมาณว่าแตกต่างเรื่องหนึ่งก็คือ ประมาณว่าฐานะที่เป็นอยู่กัน ตอนเนี่ยแบบว่าแตกต่างตรงฐานะอะคะ เรายอมรับว่าเป็นบ้านเล็กอะคะ

(คุณปลา, ตอน แตกต่างแต่รักกัน, 16 มีนาคม 2555)

ตัวอย่างข้างต้นผู้เล่าใช้วิธีเปิดเรื่องด้วยการบอกสถานภาพของผู้เล่าคือใช้คำว่า “บ้านเล็ก” มีความหมายว่า “ภรรยาน้อย” เพราะผู้เล่ามีลูกกับฝ่ายชาย ผู้เล่าจึงต้องบอกสถานภาพของตัวเองก่อน เป็นการปูพื้นเรื่องราวให้ผู้ฟังเข้าใจในสถานภาพ เนื่องจากผู้เล่าเป็นภรรยานอกกฎหมาย กำลังมีปัญหาทะเลาะกับฝ่ายชายในเรื่องที่คุณปลาน้อยใจที่ฝ่ายชายไม่มีเวลาให้ จึงต้องนำเรื่องมาปรึกษาในรายการ

วิธีบอกสถานภาพช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจผู้เล่าที่ต้องตกอยู่ในสถานการณ์จำเป็นเข้ากับสำนวนไทยว่า “กลืนไม่เข้าคายไม่ออก” กาญจนาคพันธุ์ (2514: 38) อธิบายความหมายสำนวนนี้ว่า “ไม่รู้จะทำอย่างไรดี สิ่งที่จะอะไรที่ไม่ดีเกิดขึ้นกับตน และสิ่งนั้นเกี่ยวข้องกับตน จะทำอะไรลงไปก็ไม่ดี จะไม่ทำก็ไม่ดี เป็นเรื่องที่ตัดสินใจลงไปเด็ดขาดยาก

หากมองด้วยกรอบของศีลธรรมและข้อกำหนดทางกฎหมายจะถือว่าผู้เล่าเป็นฝ่ายกระทำผิด แต่หากมองในทางโครงสร้างสังคมในครอบครัวที่มีสายสัมพันธ์ทางโลหิตนั้น ศิริรัตน์ แอดสกุล (2553: 17) เรียกว่าโครงสร้างในครอบครัวนี้เป็น ตำแหน่งทางสังคม (Social position) อันประกอบไปด้วยพ่อ แม่ และลูก ผู้วิจัยเห็นว่าความสัมพันธ์ทางสายโลหิตนี้บุคคลจะต้องมีบทบาทหน้าที่ที่พึงมีต่อกัน เรื่องเล่าของคุณปลานจึงเป็นปัญหาที่แก้ไขยากและไม่สามารถนำไปปรึกษาคนใกล้ชิดฟังเพราะอาจจะถูกตำหนิติเตียนจากคนรอบข้าง ผู้เล่าจึงต้องนำเรื่องมาปรึกษาในรายการ อย่างน้อยผู้เล่าก็กล้าเปิดเผยว่าตัวเองเป็นภรรยาในพื้นที่ยี่สิบสาม การเล่าเรื่องที่ไม่สามารถนำไปปรึกษาคนใกล้ชิดในรายการจึงช่วยบรรเทาความทุกข์ของผู้เล่าได้ไม่มากนักน้อย นอกจากนี้ยังพบการเปิดเรื่องด้วยการบอกถึงภูมิหลังของผู้เล่าในเรื่องการนับถือศาสนาต่างกัน ดังนี้

คุณโอ : คะ สวัสดิ์พี่อ้อย สวัสดิ์พี่อ้น

ดีเจพี่อ้น : ของคุณโอเป็นใครครับ

คุณโอ : ความต่างของโอก็คือ ต่างศาสนาอะคะ ต่างกันที่ศาสนา ก็คือ โอเป็นไทยพุทธ ตอนนี้มีสามีแล้วนะคะ สามีเป็นมุสลิม...

(คุณโอ, ตอน ตอนแตกต่างแต่รักกัน, 16 มีนาคม 2555)

คุณโอใช้วิธีเปิดเรื่องด้วยการเข้าเรื่องทันทีเพราะเรื่องของคุณโอโดดเด่นในเรื่องของ “ความรักต่างศาสนา” คุณโอเปิดเรื่องด้วยการบอกความต่างศาสนา นับว่าเป็นการปูพื้นเรื่องราวให้ผู้ฟังทำความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับภูมิหลังของผู้เล่า เนื่องด้วยว่าศาสนาเป็นสถาบันหลักที่ควบคุม

ความประพจน์ ปลูกฝังค่านิยม ตลอดจนกำหนดแนวทางการดำเนินชีวิต ดังนั้นคนนับถือศาสนาแตกต่างกันย่อมมีคติความเชื่อและวิถีชีวิตแตกต่างกัน ความรักต่างศาสนาพบอยู่มากในสังคมไทย จนผู้ดำเนินรายการใช้คำพูดว่าเป็น “ปัญหาคลาสสิก” ที่พบเจอบ่อย การปูพื้นด้วยการบอกรายละเอียดตัวผู้เล่าและคนรักจึงช่วยให้ผู้ฟังเห็นความแตกต่างของคนสองคน ก่อนที่จะเข้าสู่เรื่องราวว่าความแตกต่างในลักษณะนี้จะดำเนินต่อไปได้อย่างไร

5) การเปิดเรื่องด้วยการตั้งคำถาม คือ ทางรายการได้ตั้งชื่อตอนเปิดกว้างในลักษณะให้ผู้ฟังตั้งคำถามมาถามผู้ดำเนินรายการหนึ่งคำถามแล้วจึงเปิดโอกาสให้ผู้เล่าเรื่อง ผู้เล่าก็จะเปิดเรื่องด้วยการถามคำถามที่ตนเตรียมมาก่อนที่จะเล่าเรื่องราวทั้งหมด ดังนี้

พี่จอด : สวัสดิ์คะกูก

คุณกูก : ก็คำถามก็คือ อยากจะรู้ว่าเหตุผลที่เลิกกันจริง ๆ แล้วคืออะไร

กันแน่คะ เพราะว่าเลิกกันไม่เคลียร์เลยอะคะ...

(คุณกูก, ตอน 108 คำถามหัวใจ, 16 พฤศจิกายน , 2555)

จากการเก็บข้อมูลเรื่องเล่าจากคลิปวิดีโอย้อนหลัง 12 ตอน จะพบการเปิดเรื่องด้วยวิธีตั้งคำถามสองตอน คือ ตอน 108 คำถามหัวใจกับดีเจพี่จอดและดีเจพี่อ้อย วันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2555 และ ตอน 108 คำถามหัวใจ วันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 จะเห็นว่าการตั้งชื่อตอนในลักษณะนี้เป็นคำถามเปิดกว้าง ช่วยให้ผู้ฟังตั้งคำถามมาถาม “ดีเจพี่อ้อยพี่จอด” เป็นเทคนิคของทางรายการอย่างหนึ่ง ซึ่งมีผลต่อวิธีการเล่าเรื่องของผู้ฟัง กล่าวคือผู้ฟังจะมีหนึ่งคำถามที่กระซิบรัศมูม จากนั้นก็จะเริ่มเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ก่อนหลังตามปกติ การตั้งชื่อตอนในความหมายกว้างเช่นนี้ช่วยให้ผู้ฟังได้ขบคิดทบทวนปัญหาสำคัญของตัวเองมาล่วงหน้า เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้ผู้เล่าได้วิเคราะห์ปัญหาด้วยตัวเองก่อนที่จะเล่าให้ผู้ฟัง

จากการศึกษาการเปิดเรื่องในเรื่องเล่าแนว “รักโศก” พบว่าผู้ฟังจะมีวิธีการเปิดเรื่องที่หลากหลาย ได้แก่ การเปิดเรื่องด้วยการกล่าวถึงความรักในอดีต การเปิดเรื่องด้วยปัญหาอุปสรรค การเปิดเรื่องด้วยบทสรุปของเรื่อง การเปิดเรื่องด้วยการบอกสถานภาพหรือภูมิหลังผู้เล่า และการเปิดเรื่องด้วยการตั้งถาม ทั้งนี้วิธีการเปิดเรื่องมีส่วนสัมพันธ์กับชื่อตอนของทางรายการอยู่ด้วย ยกตัวอย่างเช่น ตอนแตกต่างแต่รักกัน ผู้เล่าก็จะใช้วิธีเปิดเรื่องด้วยการบอกสถานภาพของตัวเอง และ ตอน 108 คำถามหัวใจ ผู้เล่าก็เปิดเรื่องด้วยวิธีตั้งคำถามมาถามผู้ดำเนินรายการ อาจกล่าวได้ว่าผู้ฟังทางบ้านมีความสามารถในการเล่าเรื่องความรักได้เป็นอย่างดี หากสังเกตจากการ

เปิดเรื่องแล้วจะพบว่าผู้เล่าแต่ละคนมีความสามารถเปิดเรื่องได้อย่างน่าสนใจ เราอารมณีให้คนฟังที่บ้านอยากติดตามต่อว่าเรื่องราวจะดำเนินไปอย่างไร และจะมีบทสรุปของเรื่องราวอย่างไร แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเล่าเรื่องของมนุษย์

3.2.1.2 ความขัดแย้งของเรื่อง

ความขัดแย้ง เป็นองค์ประกอบสำคัญในเรื่องเล่าจะพบในโครงเรื่อง และตัวละคร นพมาศ แววงษ์ (2542) กล่าวถึง ความสำคัญของความขัดแย้งในเรื่องเล่าที่ทำให้เรื่องน่าสนใจ ว่า

“การกระทำในละครพัวพันอยู่กับความขัดแย้ง (conflict) ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้ละครหรือหนังน่าติดตาม ถ้าไม่มีความขัดแย้งก็ไม่มีละคร อาจจะมีเรื่องให้เล่า เช่นว่า นางสาวกรรณิการ์สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ เรียนหนังสือและสอบผ่านแต่ละชั้นปีไปเรื่อย ๆ จนจบได้รับปริญญาสมหวัง ถามว่ามีเรื่องให้เล่าหรือไม่ มีแต่ไม่มีความขัดแย้ง เามาทำเป็นหนังเป็นละครได้หรือไม่ ได้แต่จะเป็นหนังหรือละครที่ไม่รู้จะวิจารณ์ว่าอย่างไรดีเพราะไม่รู้ว่าจะให้ดูอะไรอย่างไร ธรรมชาติของมนุษย์มีความสอดรู้สอดเห็น อยากรู้เรื่องของคนอื่น เราไปดูหนังดูละครเพื่อตอบสนองความสอดรู้ของตนเอง ถ้าไม่มีหนังหรือละครให้ดูเราคงจับกลุ่มนินทากันเป็นการใหญ่”

(นพมาศ แววงษ์, 2542: 43)

เรื่องเล่าแนว “รักโคก” ก็เช่นกัน หัวใจของเรื่องเล่าอยู่ที่ความขัดแย้งที่คอยเร้าอารมณ์ผู้ฟังให้อยากรู้เรื่องราวของผู้อื่น เถกิง พันธุ์เถกิงอมร (2541:566)(เถกิง พันธุ์เถกิงอมร, 2541) อธิบายว่า ความขัดแย้ง คือ การเผชิญหน้าหรือการต่อสู้ของพลังที่อยู่ตรงข้ามกัน ความขัดแย้งจะเกิดขึ้นระหว่างการผูกปมที่จะนำไปสู่จุดสุดยอด อีราวดี ไตลังคะ (2543 : 4) อธิบายว่า ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในเรื่องอาจเป็นความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับชะตากรรม ระหว่างมนุษย์กับสังคมหรือสภาพแวดล้อม หรือระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกัน ทั้งหมดนี้เรียกว่าเป็นความขัดแย้งภายนอก นอกจากนี้คือความขัดแย้งภายในซึ่งเป็นความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครเอง จากการเก็บข้อมูลเรื่องเล่า 66 เรื่อง ผู้วิจัยพบความขัดแย้ง ดังต่อไปนี้

1) ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ คือ เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างความสัมพันธ์ ส่วนใหญ่มักจะพบในรูปแบบของการปะทะอารมณ์หรือต่อสู้ทางความคิด

ของคนสองคน ผู้เล่ามักจะยกตัวอย่างเหตุการณ์ทะเลาะอย่างรุนแรงกับคนรัก จากการเก็บข้อมูล ปรากฏความขัดแย้งรุนแรงในครอบครัว นับเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัว พบปัญหาทะเลาะมีปากเสียงอย่างรุนแรงหรือมีการทำร้ายร่างกายเกิดขึ้น เรื่องเล่าที่จัดอยู่ในแบบเรื่องคนรักนอกใจ ดังตัวอย่างนี้

คุณอ้อม : หนูก็คิดนะพี่ หนูจะทำยังไง ทุกวันนี้หนูไม่อยากใช้ความรุนแรง เพราะว่าใจหนึ่ง เราก็สงสารลูก ถ้าจบเราก็อยากให้จบดี ๆ แต่เค้าไม่ยอมอยู่แล้วอะคะ พอพูดดี ๆ ว่าอยากเลิก อยากเลิกให้ม้วยอะไร อย่างเนี่ย พอลงเราไม่ได้ ก็ลงที่ข้าวของยังงี้ ทำร้าย ปา ขว้าง

พี่แอม : อ้อ มีอย่างนี้ด้วยหรอ

คุณอ้อม : มี มีคะ มี รอบล่าสุดที่เราทะเลาะกันเนี่ย เค้าก็จะแบบว่าก็จะไล่ให้เราออกไปนะ ดึงเรากลับมาแล้วก็จะทำร้ายเรา จะบีบคอแต่ก็ไม่ได้ รุนแรงอะไรอย่างเนี่ยคะ

(คุณอ้อม, ตอน รักครั้งนี้เอาอยู่ใหม่, 10 กุมภาพันธ์ 2555)

เรื่องเล่าของคุณอ้อมแสดงให้เห็นความขัดแย้งในครอบครัวชัดเจน เรื่องมีอยู่ว่า “คุณอ้อม แต่งงานมา 7 ปี มีลูกสาวหนึ่งคน คุณอ้อมและสามีทำงานอยู่กรุงเทพฯ ลูกอยู่กับตายายที่ต่างจังหวัด สามีคุณอ้อมเป็นคนเจ้าชู้มาก มักจะนอกใจไปมีผู้หญิงคนอื่นอยู่เสมอ ทุกครั้งที่คุณอ้อมขอเลิกก็มักจะมีปากเสียง เกิดการทำร้ายร่างกายจนคุณอ้อมเคยชิน” เรื่องนี้จัดอยู่ในแบบเรื่องคนรักนอกใจ ความขัดแย้งข้างต้นชวนเราอารมณ์ให้ผู้ฟังกระหายอยากฟังเรื่องต่อไป อยากรู้ว่าเมื่อเกิดเหตุการณ์ทะเลาะรุนแรงแล้วผู้เล่าจะทำอย่างไร เรื่องนี้ชี้ให้เห็นความล่มสลายของสถาบันครอบครัวหลายด้าน ได้แก่ ลูกไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่ สามีนอกใจไปมีผู้หญิงคนอื่น และสามีทำร้ายร่างกายภรรยา ศิริรัตน์ แอดสกุล (2553: 131) อธิบายว่า “ปัญหาสามีทำร้ายร่างกายภรรยาปรากฏในทุกสังคมอันเกิดจากบทบาทสถานภาพที่ไม่เท่าเทียมกัน สามีจะรู้สึกที่ต้องเล่นบทบาทของผู้ชายและต้องมีอำนาจเหนือกว่าภรรยากับลูกเพื่อทดแทนในเรื่องอื่น ๆ ที่เขาขาด” นับเป็นปัญหาที่ปรากฏในทุกสังคม เมื่อผู้อื่นมองเข้ามาในเหตุการณ์มักจะเป็นภาพความขัดแย้งรุนแรง ผู้ดำเนินรายการจึงต้องทำหน้าที่เตือนสติคุณอ้อมให้ระมัดระวังตัวเอง เพราะถึงอย่างไรคุณอ้อมก็เป็นผู้หญิงที่มีลักษณะทางกายภาพอ่อนแอกว่าผู้ชาย หากเหตุการณ์นี้ไม่ได้รับการแก้ไขก็อาจจะทำให้คุณอ้อมเกิดอันตรายได้

2) ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสังคม คือ เป็นการต่อสู้ของมนุษย์ผู้ต้องการเป็นอิสระจากบรรทัดฐานของสังคม เรื่องเล่าแนว “รักโคก” ปรากฏเรื่องเล่าที่มีเนื้อหารักเพศเดียวกันแบบชายรักชาย (gay) จำนวน 6 เรื่อง ความรักของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันมักจะเจอปัญหาสังคมไม่ยอมรับ เรื่องเล่าที่จัดอยู่ในแบบ **เรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ** ดังตัวอย่างนี้

พี่อ้อย : พี่อ้อยถามโอมบ้าง ถ้าเกิดเป็นคนที่ไม่ยอมรับจริง ๆ โอมยอมรับได้มั๊ยคะ

คุณโอม : อ่า...ประเด็นนี้ก็ ๆ เคยคิดอยู่เหมือนกันคิดว่าถ้าเค้าไม่ยอมรับกับเพื่อน ๆ เค้า กับพี่น้องเค้าหรือว่ากับสังคมรอบข้างจริง ๆ ว่าเค้าเป็นแฟนอย่างเงี้ย เราจะยอมรับได้มั๊ย คือผมซึ่งน้ำหนักอะคับว่า ผมอยู่กับเค้า เวลาที่อยู่กันสองคนนะคับก็มีความสุขดี แต่แค่บางทีหลายครั้งน้อยใจคับ น้อยใจมาก ๆ พอสมควรว่า เรายังไม่ได้ทำอะไรผิดนี่หว่า เรายังเป็นคนที่ยังรักเค้าจริง ๆ แล้วก็เข้าใจด้วยว่าคือทุกคนน่าจะเข้าใจว่าผมจะเป็นแฟน แต่เค้าไม่ยอมรับ

(คุณโอม, ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ, 27 เมษายน 2555)

แม้ว่าความรักจะเป็นเรื่องส่วนตัวแต่ความรักโรแมนติคสมัยใหม่ ทุกคนก็ปรารถนาที่จะให้สังคมยอมรับทั้งนั้น ปัญหาของคุณโอมเป็นรักร่วมเพศจัดอยู่ใน **แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ** ความรักของปัจเจกชนจึงมีความเกี่ยวโยงเข้าไปสู่ระดับสังคมอยู่เสมอ พจนาน มูลทรัพย์ (2551: 26) อธิบายว่า สังคมจะมีการสร้างบรรทัดฐานชุดหนึ่งที่ยอมรับหรือให้ความชอบธรรมกับเพศวิถีที่กำหนดขึ้นเท่านั้นจนกลายเป็นมาตรฐานหลักที่เกี่ยวกับเรื่องเพศที่ปกติ (normal sex) หรือเพศที่ชอบธรรม (legitimated) จากคำอธิบายนี้แสดงให้เห็นว่า สังคมยอมรับในเรื่องรักต่างเพศ ส่วนรักร่วมเพศก็มักจะถูกมองว่า “ผิดปกติ” หรือ “ผิดธรรมชาติ” ส่งผลให้กลุ่มคนรักเพศเดียวกันไม่กล้าเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงออกมา เรื่องเล่าของคุณโอมได้ทำให้เห็นถึงปัญหาคับข้องใจของคนรักเพศเดียวกันที่ไม่สามารถแสดงออกต่อสาธารณะได้มากนัก เรื่องนี้จึงเป็นความขัดแย้งระหว่างมนุษย์ที่ต้องการต่อสู้กับบรรทัดฐานสังคมในเรื่องเพศ

3) ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับจิตใจ สายทิพย์ นุกุลกิจ (2543: 128) อธิบายว่า ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับจิตใจ คือ การต่อสู้ที่เกิดขึ้นในใจของตัวเองและมีผลทำให้ตัวละครเกิดความทุกข์หรือความสับสนวุ่นวายใจ จากการศึกษาเรื่องเล่าพบความขัดแย้ง

ที่เกิดขึ้นในตัวผู้เล่าโดยที่ไม่มีผู้อื่นมากระทำ เรื่องเล่าที่จัดอยู่ในแบบเรื่องไม่มั่นคงใจในความรัก ดังตัวอย่างนี้

ดีเจเพื่อน : รักเค้ามั้ย?

คุณเอ็ม : นี่มันเป็นคำตอบที่ผมคิดอยู่กับตัวเองตลอด คือ ผมเป็นคนบอกรักเค้าบ่อยมากเลยนะพี่ เออเนี่ย ฉันรักเธอนะ ฉันรักเธอนะ อะไรอย่างเนี่ย แต่ ๗ พอผมมาอยู่กับตัวเองบางครั้งอย่างเนี่ย ผมก็จะคิดว่าแบบ เอี่ยมันใช้รักหรือเปล่า อะไรแบบเนี่ย คือ ผมแบบตอนที่ผมมีแฟนเก่าอะ ผมเป็นคนทำงานต่างจังหวัดนะคับพี่ แล้วคือแบบเดือนหนึ่งผมจะมากรุงเทพฯ แบบสักประมาณ 10 วัน 15 วัน อะไรอย่างเนี่ย ตอนมีแฟนเก่าผมจะทนอยู่ ๗ บ้านไม่ได้เลย ผมต้องแบบ ขับรถไปหาเค้าอะไรอย่างเนี่ยคือ แบบทรมานทรมานมาก อะไรอย่างเนี่ย แต่พอผมมีแฟนคนนี้ผมก็คือ แบบ เออ เดี่ยว ไปกินข้าวกับเพื่อนก่อน แล้วเดี๋ยวค่อยไปอะไรประมาณนี้ แล้วผมก็แบบยิ่งผมคบกับเค้าไปนาน ๆ ขึ้น เริ่มยังแบบเริ่มสับสนกับตัวเองมากขึ้น ผมเริ่มแยกแยะคำว่าผูกพันกับความรักแยกกันไม่ออกประมาณนี้ ผมก็ตอบตัวเองไม่ได้ว่า ตอนที่คบกันเป็นเพราะจุดเริ่มต้นมันเป็นแบบนี้ แล้วพาให้ผมมีความรู้สึกที่ผมเป็นแบบนี้หรือเปล่าหรืออะไรอย่างนี้

(คุณเอ็ม, ตอน ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน, 8 มิถุนายน 2555)

เรื่องนี้จัดอยู่ในแบบเรื่องไม่มั่นคงใจในความรัก ความขัดแย้งในจิตใจของคุณเอ็ม คือ “คุณเอ็มคบกับแฟนคนปัจจุบันแล้วไม่รู้สึกทรมานทรมานอยากเจอเหมือนตอนคบกับแฟนเก่า และเกิดคำถามอยู่ในใจตลอดว่ารักเธอหรือเปล่า?” จะเห็นว่าเป็นความทุกข์ที่เกิดในใจของผู้เล่าเอง สถานการณ์ความรักยังคงดำเนินไปตามปกติ แต่ความทุกข์ก็เกิดขึ้นในใจของผู้เล่าได้ ผู้เล่าได้เปรียบเทียบความรักในอดีตกับความรักในปัจจุบัน เขายึดติดกับความรักในอดีตมากจนเกินไปจนทำให้ปัจจุบันเป็นทุกข์ แสดงให้เห็นว่าความรักที่ราบรื่นก็อาจจะเกิดความทุกข์ขึ้นได้เสมอ

4) ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับชะตากรรม คือ มนุษย์ต้องต่อสู้กับโรคภัยไข้เจ็บ ต่อสู้กับสังขารอันไม่เที่ยงแท้ของชีวิต ที่ต้องเผชิญหน้ากับความสูญเสียที่เกิดจากความตาย เรื่องเล่าที่จัดอยู่ในแบบเรื่องรักที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย ดังตัวอย่างนี้

“แต่พอแม่เริ่มป่วย พ่อจะซื้อข้าวขาหมูให้แม่ทานเวลาที่แม่ต้องการ เดินไปซื้อเป็ปซี่ในเวลาแม่ไม่สามารถเดินได้อีกแล้ว ทำกับข้าวให้แมกิน ถึงพูดจากันไม่ดี ไม่เคยง้อ แต่พ่อไม่เคยผิคนัดขับรถพาแม่ไปฟอกไต ขับรถรับกลับทุกครั้งไม่ว่าเช้าถึงดึกแค่ไหนนะคะ วันที่แม่ถูกตัดขาเพราะเบาหวานลามเข้ากระดูก พ่อเป็นคนอุ้มแม่เข้ารถเข็น ทั้งที่ก่อนหน้านี้ไม่เคยถึงกระทั่งจับมือหรือกอดกัน จนกระทั่งวันสุดท้ายของชีวิตแม่ (ช่วงน้ำท่วมครั้งใหญ่ปีที่แล้ว) เป็นวันที่น้องได้รับรู้ถึงความรู้สึกว่าพ่อได้รักแม่มากขนาดไหน พ่อร้องไห้ให้เห็นเป็นครั้งแรกในชีวิตของน้อง พ่อจับมือแม่ บอกแม่ให้ไปสบาย ไปที่ดี ๆ พ่อเลือกชุดสุดท้ายให้แม่บอกว่า แม่ใส่สีนี้แล้วสวย ทุกวันนี้พอนั่งเหงาคนเดียวเพราะที่บ้านไม่มีใคร ตัวน้องกับน้องชายได้แต่เฝ้าคุยเฝ้าถามว่าพ่อต้องการหรือขาดเหลือสิ่งไหน พ่อดูแลเหงาหงอยและแกล้งเยอะ พ่อไม่เข้าสังคมกับเพื่อนบ้านได้แต่ปลูกต้นไม้เลี้ยงสุนัขไปวัน ๆ น้องกับน้องชายเชียร์ให้พ่อมีคนรู้จักคนใหม่ พ่อบอกไม่เอาบอกว่าไม่อยากมีภาระ แต่น้องรู้ว่าเพราะพ่อยังคิดถึงแม่อยู่เสมอ”

(เรื่องเล่าจากอีเมลคุณลูกหว่า, ตอน แตกต่างแต่รักกัน, 16 มีนาคม 2555)

ตัวอย่างข้างต้นจัดอยู่ในแบบเรื่องรักที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย คุณลูกหว่าเขียนอีเมลเล่าเรื่องราวความรักของพ่อแม่ เรื่องมีว่า “พ่อแม่มีนิสัยใจคอแตกต่างกันมาก เมื่อแม่ป่วยพ่อก็ทำหน้าที่ดูแลแม่จนกระทั่งวันสุดท้ายของชีวิต” เรื่องนี้เป็นความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับชะตากรรม ทำหน้าที่สอนความเป็นจริงของชีวิตที่ตั้งอยู่บนความไม่เที่ยงแท้ การเล่าเรื่องด้วยอาการเจ็บป่วยและความตายช่วยให้ผู้ฟังรู้สึกสงสารและปลงในชะตาชีวิต ซึ่งเป็นเสน่ห์ของการเสพอเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ในรายการ

ความขัดแย้งจะอยู่ในช่วงดำเนินเรื่องหรือตอนกลางของเรื่อง ความขัดแย้งจะช่วยเร้าอารมณ์ให้ผู้ฟังกระหายอยากรู้เรื่องต่อไป อยากรู้ว่าผู้เล่าจะแก้ไขปัญหาอย่างไร บทสรุปของเรื่องจะเป็นอย่างไร และผู้ดำเนินรายการจะมีวิธีการคลี่คลายความขัดแย้งนั้นอย่างไร เหล่านี้เป็นปัจจัยที่เร้าอารมณ์ให้ผู้เสพอชอบฟังและอยากรู้เรื่องราวของผู้อื่น ความขัดแย้งในเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ประกอบไปด้วย ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสังคม ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับจิตใจ และความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับชะตากรรม ความขัดแย้งจะนำไปสู่เหตุการณ์ที่เป็นจุดสูงสุด (Climax) ของเรื่องและจะคลี่คลายไปจนถึงการปิดเรื่อง (end) ความขัดแย้งจึงเป็นหัวใจสำคัญของเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ในรายการ

3.2.1.3 การปิดเรื่อง ในการศึกษาเรื่องเล่าแนว “รักโคก” ครั้งนี้จะหมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลังจากที่เล่าถึงจุดสูงสุดของเรื่อง และหลังจากที่ผู้ดำเนินรายการให้คำปรึกษา ผู้เล่าจะเกิดภาวะค้นพบ (discovery) คือ การเปลี่ยนจากภาวะไม่รู้ไปสู่ความรู้ถึงบางอย่าง นำไปสู่ ภาวะทุกข์เวทนา ก่อให้เกิดอารมณ์สะเทือนใจ อาจจะเป็นอารมณ์เศร้าโศกเสียใจ ทุกข์ทรมาน หรือ เมื่อเหตุการณ์ผ่านไปแล้วจึงเกิดตระหนักรู้ในบทเรียนชีวิตที่ผ่านมา ดังต่อไปนี้

1) ผู้เล่าแสดงความโศกเศร้าในความรัก คือ ผู้เล่าแสดงอารมณ์ผิดหวัง โศกเศร้า เสียใจในปัญหาความรักที่ตนประสบ ก่อให้เกิดอารมณ์สะเทือนใจแก่ผู้ฟัง เรื่องของคุณบี จัดอยู่ในแบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ เรื่องมีว่า “คุณบีท้องกับฝ่ายชายที่มีแฟนอยู่แล้ว แฟนของ ฝ่ายชายเป็นเพื่อนคุณบี คุณบีก็ร่วมปิดบังเพื่อนคนนั้น ส่วนฝ่ายชายไม่เชื่อว่าเป็นลูกของตนเอง จึงขอให้รอกคลอดแล้วตรวจดีเอ็นเอ ต่อมาคุณบีคลอดลูกจึงมาพบความจริงอีกว่า แฟนฝ่ายชายก็ คลอดลูกมาในเวลาไล่เลี่ยกัน” เมื่อเล่ามาถึงตรงนี้คุณบีก็มีน้ำเสียงสั่น สะอึกสะอื้น ร้องไห้ออกมา แสดงถึงอารมณ์เสียใจมากกับเหตุการณ์ทั้งหมด

คุณบี : พอดีเพื่อนเราจะคะคนเนียเค้าโทรมา แล้วเค้าก็ประมาณว่า เออ.. เป็นไง สบายดีมั๊ย เรายังโอเค เค้าบอก ทำไมหายไปเลย เนี่ยว่าเค้าจะ โทรมาบอกอยู่พอดีว่าเค้าจะ คลอดน้องแล้วนะ คือเหมือนกับเค้ามี ลูกเหมือนกันอะคะ คือ เค้าเรียกว่าอะไร ความรู้สึกตอนนั้นมันคือ... (สะอึกสะอื้นร้องไห้)

พี่อ้อย : คะ คือ ไม่รู้จะเหตุการณ์ที่บีเล่ารู้สึกอย่างหนึ่งว่าตกลงเราจะต่อสู้ เพื่อให้ได้ผู้ชายคนนี้มาทำไมนะ

คุณบี : อืม มันถึงบอกว่าหนูเป็นคนที่ไม่น่าสงสารจริง ๆ คือ หมายถึง ถ้าจบ ตั้งแต่แรกก็คือ น่าจะดีกว่านี้อะคะ คือทุกวันนี้บอกตรงๆ ว่าลูกสาว จะได้ 10 เดือนแล้วนะคะ แต่ก็เหมือนว่าเค้า 10 เดือนวันเนี่ยคะ เค้า 10 เดือนวันนี้ ค่ะ ก็ เหมือนมองหน้าเค้าที่ไร มันก็เจ็บที่หัวใจเราจะ ค่ะ ว่าเราทำอะไรลงไปอะไรอย่างเงี้ย (เสียงสั่นร้องไห้)

(คุณบี, ตอน คนไม่น่าสงสาร, 20 กรกฎาคม 2555)

ตัวอย่างที่ยกมาข้างต้นจัดอยู่ในแบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ เป็นภาพที่บ่งบอกให้เห็นถึงความเจ็บปวดรวดร้าวของผู้เล่า การเล่าด้วยน้ำเสียงสะอึกสะอื้นเป็นเสน่ห์ของเรื่องเล่าในรายการ

ผู้เล่าได้ปลดปล่อยความอัดอั้นตันใจออกมาเหมือนได้นั่งปรับทุกข์กับเพื่อนใกล้ชิด ในขณะที่ผู้ฟังก็มีอารมณ์ความรู้สึกสงสาร เห็นอกเห็นใจผู้เล่า เกิดการยอมรับผลของการกระทำที่ผู้เล่าสร้างขึ้น ต้องเผชิญกับความทุกข์ที่ต้องเลี้ยงดูคนเดียว เมื่อคุณป้าเล่าเรื่องราวทั้งหมดพร้อมทั้งร้องไห้ออกมา ผู้ดำเนินรายการก็ช่วยปลอบใจและให้กำลังใจในการดำเนินชีวิตต่อไป

2) การให้ข้อคิดเรื่องบทเรียนชีวิต คือ เมื่อผู้เล่าผ่านเหตุการณ์ปัญหาความรักมาแล้ว ผู้เล่ามองว่าสิ่งที่ผ่านมาเป็นบทเรียนชีวิตจึงต้องการแบ่งปันประสบการณ์ให้ผู้อื่นฟัง เรื่องของคุณโป๊กจัดอยู่ในแบบเรื่องนิตยเข้ากันไม่ได้ เรื่องมีว่า “คุณโป๊กใช้ชีวิตแต่งงานกับสามี มีปัญหาทะเลาะกัน คุณโป๊กใช้คำพูดรุนแรงหลุดปากออกไปทั้งที่ไม่ได้ตั้งใจว่า “ถ้าไม่พอใจก็ให้ออกจากบ้านไป” หลังจากนั้นสามีก็เปลี่ยนไป คุณโป๊กขอร้องไห้สามีลืมเหตุการณ์ทะเลาะในครั้งนั้น แต่สามีลืมไม่ได้ คุณโป๊กจึงคิดว่าตนประคองความรักไว้ไม่อยู่แล้ว” ผู้ดำเนินรายการได้แนะนำให้คุณโป๊กลองพยายามขอคืนดีกับสามี คุณโป๊กจึงตอบมาว่า

- คุณโป๊ก : พี่อ้อยพี่แอมคะ ก็คือตอนนี้หนูเลือกแล้วค่ะ
 พี่อ้อย : หนูเลือกว่า
 คุณโป๊ก : ก็คือตอนนี้หนูเลือกที่จะปล่อยเค้าไปอะคะ
 พี่อ้อย : อืม หนูทำเต็มที่แล้วหรือ
 คุณโป๊ก : ก็คือช่วงที่ผ่านมาหนูก็พยายามทำตัวแบบดีที่สุดแล้วค่ะ ก็คือพยายามอดทนในหลาย ๆ สิ่งที่มีแบบว่า พี่แอมบอกว่าเค้าจะกลับมาอย่างเงี้ยคะ แต่คือว่า สุดท้ายแล้วมันก็คือ มันก็คงๆๆ
 พี่แอม : ไปไม่รอดอะไรอย่างเงี้ยหรือคะ
 คุณโป๊ก : ไปไม่รอดอะไรอย่างเงี้ยคะ
 พี่แอม : แล้วหลังจากนี้คงจะเป็นคนที่ ใจเย็นขึ้น โดดขึ้น เป็นผู้ใหญ่ขึ้น
 คุณโป๊ก : ใช่คะ ก็เหมือนแบบตรงนี้ก็มันเป็นบทเรียนในชีวิตเหมือนกันคะ พี่แอม เอะ เราไม่ควรแบบแสดงอารมณ์มากไปอะไรอย่างเงี้ยคะ
 (คุณโป๊ก, ตอน รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม, 10 กุมภาพันธ์ 2555)

คุณโป๊กได้บทสรุปของเหตุการณ์ทั้งหมดแล้วว่าตนไม่สามารถระงับความรักครั้งนี้ คุณโป๊กเกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเองและยอมรับว่าอดีตกลายเป็นบทเรียนของชีวิต เป็นการปิดเรื่องที่คุณเล่าตระหนักในบทเรียนชีวิตที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่าคุณเล่ามีคำตอบอยู่แล้ว แต่ต้องการเพียงพื้นที่ในการระบายออกถึงความคับข้องใจเท่านั้น ไม่ได้ต้องการคำปรึกษาจากผู้ดำเนินรายการเพิ่มแต่อย่างใด การเล่าระบายจะช่วยให้คุณเล่าได้ปลดปล่อย คลายความวิตกกังวล อีกทั้งเมื่อรู้ว่ามีคนคอยรับฟังก็อาจจะช่วยให้คุณเล่ามั่นใจในการแก้ปัญหาของตนเองมากยิ่งขึ้น เรื่องเล่านี้ยังเป็นอุทาหรณ์ให้กับผู้ฟังท่านอื่นว่าไม่ควรทำตามอารมณ์มากไปเพราะอาจจะนำมาสู่การสูญเสียคนรักเหมือนคุณโป๊กได้

3) การแสดงถึงความหวังหรือการเริ่มต้นใหม่ คือ หลังจากที่คุณเล่าได้เล่าระบายความทุกข์ที่มีออกมาและได้รับคำปรึกษาจากผู้ดำเนินรายการแล้ว เหตุการณ์ก็ได้คลี่คลายลงจนถึงตอนปิดเรื่อง คุณเล่ารู้สึกก็มีความหวังหรือการเริ่มต้นใหม่ เรื่องของคุณจอยจัดอยู่ใน **แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้** เรื่องมีว่า “คุณจอยใช้ชีวิตร่วมกับสามีที่ชอบเที่ยวกลางคืน กินเหล้า กลับบ้านดึก คุณจอยทนพฤติกรรมนี้ไม่ไหวจึงคิดจะหนี สามีก็ไปตามตระเวนถึงบ้านญาติพี่น้อง ในเวลาต่อมา มีพระมาทักให้สามีปรับตัวเพื่อชีวิตคู่ที่ดีขึ้น คุณจอยคิดว่าจะลองปรับตัวเพื่อกันและกัน”

คุณจอย : ก็หนูไม่รู้จะคะ ว่ามันจะแยกปีเ็นตั้งหรือเปล่า แต่เรา แต่ทำให้มันดี ที่สุดอะคะ

(คุณจอย, ตอน แดกต่างแต่รักกัน , 16 มีนาคม 2555)

จะเห็นว่าเมื่อผ่านสถานการณ์เลวร้ายมาแล้วคุณเล่าไม่รู้ว่าคุณเล่าไม่รู้ว่าคุณเล่าในวันข้างหน้าจะเป็นอย่างไร ประกอบกับได้รับคำปรึกษาจากผู้ดำเนินรายการ อย่างน้อยคุณเล่าก็รู้สึกมีความหวังที่จะปรับตัวเพื่อประคับประคองชีวิตคู่ นอกจากนี้ผู้ดำเนินรายการยังช่วยสนทนาแก้ปัญหา จนทำให้คุณเล่าหันมามองคนรักในแง่ดีขึ้นมาในตอนท้าย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คุณจอย : คะ คือที่มันทนอยู่ทุกวันได้ก็เพราะว่า เราเห็นข้อดีของเค้า แม้เค้าจะไม่มีอะไรดีซักอย่าง แต่รู้สึกว่าคุณเล่าที่มีอารมณ์ดีของเค้าอะคะ วันไหนที่เรา เครียด ๆ มา เค้าสามารถเล่นตลกให้เราดีได้นะคะ เค้าแบบเดินทำ

ตลก ๆ ให้เราแบบยิ้มอะ จี๊เราแค่เนี่ยก็แบบเราก็ก้าแล้ว เราก็โอเคมี
ความสุข คำแบบช่วยด้านจิตใจมากกว่าอะคะ

(คุณจอย, ตอน แดกต่างแต่รักกัน, 16 มีนาคม 2555)

เมื่อเล่าเรื่องมาทั้งหมดประกอบกับการให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการทำให้คุณจอย
มองเห็นสถานการณ์ชัดเจนขึ้น แม้ว่าความรักของคุณจอยจะมีปัญหาในช่วงที่ผ่านมา หลังจากที่
พระมาทักให้คุณจอยและคนรักปรับตัวเข้าหากัน คุณจอยก็เริ่มมีความหวังที่จะปรับตัวเพื่อ
ประคับประคองชีวิตรัก อีกทั้งพอได้เล่าเรื่องออกอากาศในรายการก็ยิ่งช่วยให้คุณจอยมองเห็น
ข้อดีของคนรักขึ้นมาในตอนท้าย เป็นการปิดเรื่องที่แสดงความหวังหรือการเริ่มต้นใหม่ในชีวิตรัก

โครงเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักมีโครงเรื่องคือ มีการเปิดเรื่อง ความขัดแย้งในช่วงดำเนินเรื่อง
และการปิดเรื่อง ผู้เล่ามีโอกาสได้ระบายความคับข้องใจผ่านการเล่าเรื่อง ส่วนผู้เสกก็ได้รับ
อารมณ์สะเทือนใจก่อให้เกิดความสงสารและความกลัวขึ้น อันเป็นกระบวนการชำระล้างจิตใจของ
มนุษย์ การรับฟังเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ของผู้อื่นยังช่วยตอบสนองสัญชาตญาณอยากรู้ อยากเห็น
ของมนุษย์ได้อีกด้วย

3.2.2 ตัวละครในเรื่องเล่ากับภาพสะท้อนคนชั้นกลางในสังคมเมือง

กลุ่มผู้ฟังรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในคลื่นวิทยุกรีนเวฟเอ็ฟเอ็ม 106.5 MHz. จะเป็น
เพศหญิงมากกว่าเพศชาย ผู้ฟังจะมีอาชีพเป็นพนักงานเอกชนเป็นส่วนใหญ่ ภูมิลำเนา กังวาพวงษ์
(2551) ทำงานวิจัยเรื่อง **ความพึงพอใจของผู้ฟังที่มีต่อรายการวิทยุกรีนเวฟ FM 106.5 MHz.**
ได้ผลการวิจัยเกี่ยวกับผู้ฟังคลื่นวิทยุกรีนเวฟ FM 106.5 MHz. ดังต่อไปนี้

“กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้ฟังรายการวิทยุกรีนเวฟ FM
106.5 MHz. ในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 400 คน ประกอบด้วยเพศหญิง
จำนวน 310 คน คิดเป็นร้อยละ 77.5 มากกว่าเพศชายจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ
22.5 โดยส่วนใหญ่จะมีอายุ 31 ปีขึ้นไป จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3
รองลงมาอายุ 26-30 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ผู้ฟังจะศึกษาระดับ
ปริญญาตรีจำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมาระดับอนุปริญญา/
อาชีวศึกษาจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ส่วนใหญ่จะมีพนักงาน
บริษัทเอกชนจำนวน 110 คนคิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมานักเรียน/นักศึกษา
จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป จำนวน 149 คน
คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมา มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 138 คน คิด
เป็นร้อยละ 34.5”

(ณัฐพร กังวาพวงษ์, 2551: 82)

รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นรายการหนึ่งที่อยู่ในคลื่นกรีนเวฟ จากการที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากคลิป์วิดีโอรายการย้อนหลังจำนวน 12 ตอน เรื่องเล่า 66 เรื่อง พบว่ามีผู้เล่าเพศหญิงจำนวน 53 คน และผู้เล่าเพศชาย 13 คน ผู้เล่าที่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 80.31 ผู้เล่าที่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 19.69 นับว่าเป็นอัตราส่วนที่สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพร กังวาพวงษ์ กลุ่มผู้ฟังรายการน่าจะมีคุณสมบัติแบบเดียวกับงานวิจัยข้างต้นคือเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีการศึกษาหลายระดับตั้งแต่อนุปริญญา/อาชีวศึกษา และระดับปริญญาตรี กลุ่มผู้ฟังมีทั้งนักเรียน/นักศึกษา และผู้ฟังที่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานเอกชนเป็นส่วนใหญ่

จากกลุ่มข้อมูลที่ศึกษาพบผู้เล่าที่ระบุสถานภาพตนเองชัดเจน เช่น นักเรียน/นักศึกษา เช่น นักศึกษาแพทย์ นักศึกษาวิศวกรรม นักศึกษาปริญญาโทจุฬา ฯ เป็นต้น พบผู้เล่าที่ระบุอาชีพ เช่น ทำงานในองค์กรฯ ติดตามรับใช้พระสงฆ์ งานออฟฟิศ แอร์โฮสเตส พยาบาล เซลล์ในโรงแรม วิศวกรฝ่ายขาย ธุรกิจส่วนตัว ทำงานในกระทรวง เป็นต้น นับเป็นกลุ่มคนเมืองที่มีการศึกษา เป็นคนรุ่นใหม่ที่มีคุณสมบัติสามารถรับสารผ่านสื่อสาธารณะอย่างคล่องแคล่ว ผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่มีความเป็น “คนชั้นกลาง” เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีความสำคัญในระบบทุนนิยมเป็นอย่างมาก

นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2536 : 57-60) กล่าวถึง วัฒนธรรมคนชั้นกลางที่มีลักษณะเป็นสากลว่าเกิดจากการพยายามอธิบายความเปลี่ยนแปลงทางสังคม คนชั้นกลางไม่ใช่กลุ่มคนชั้นปกครอง (ในยุโรปหมายถึง เจ้าที่ดิน เสนีโยน นักรบ นักบวช ฯลฯ) และก็ไม่ใช่กลุ่มคนที่ถูกปกครอง (ทาส เซลล์ คนจรจัด ศิลปินเร่ และช่างในอุปถัมภ์) คนชั้นกลางเป็นกลุ่มคนที่มีความสำคัญในระบบทุนนิยม มีอำนาจต่อรองทางการเมืองและเศรษฐกิจ เป็นกลุ่มบริโภคขนาดใหญ่ที่สามารถสร้าง “ศิลปวัฒนธรรม” ผ่านสื่อสารมวลชนได้อย่างเสรี คนชั้นกลางเติบโตในระบบทุนนิยมที่ต้องแบ่งงานกันทำจึงต้องมี “โลกของการทำงาน” เพราะคนชั้นกลางจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยทางเศรษฐกิจเพื่อดำรงชีวิต กลไกทางสังคมและวัฒนธรรมสมัยใหม่จึงมีผลต่อสำนึกของปัจเจกชน (individualism) เป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ตัวละครในเรื่องเล่าด้วยการใช้ข้อเสนอเรื่องคนชั้นกลางของนิธิ เอียวศรีวงศ์ ดังต่อไปนี้

1) ความผูกพันของคนชั้นกลางจะถูกกำหนดด้วยข้อบังคับทาง “กฎหมาย” หรือ “สัญญา”

สุพัตรา สุภาพ (2542: 67) อธิบายว่า การสมรส คือ การที่ชายหญิงมีความสัมพันธ์ทางเพศในรูปที่สังคมยอมรับ โดยแต่ละสังคมมีกฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนสำหรับคู่

สมรสเพื่อความถูกต้อง ส่วนมากจะกำหนดการจดทะเบียนสมรสเป็นหลักสำคัญที่สุดในการปฏิบัติ จากกลุ่มข้อมูลที่ผู้วิจัยศึกษาพบว่า ผู้เล่าเรื่องมีการกล่าวถึงการนำทะเบียนสมรสมาใช้ในการเป็นรักษาสิทธิต่าง ๆ ในกรณีที่เกิดปัญหาทางความสัมพันธ์ เรื่องเล่าในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จำนวนมากสะท้อนให้เห็นถึงความล้มเหลวของสถาบันครอบครัวอันมีสาเหตุมาจากสามีนอกใจ เรื่องของคุณส้มจัดอยู่ในแบบเรื่องคนรักนอกใจ เรื่องมีว่า “ขณะที่คุณส้มกำลังตั้งครรภ์ สามีคุณส้มนอกใจไปมีผู้หญิงคนอื่น คุณส้มต้องการหย่าแต่สามีไม่ยอมหย่า จึงเกิดปัญหาว่าควรตัดสินใจอย่างไร” ดังตัวอย่างนี้

คุณส้ม : แล้วยถ้ากรณีพี่อ้อยพี่ออดคะ แล้วยถ้ากรณีที่เค้าอยากที่จะเอาแฟนใหม่มาอยู่ด้วยอะคะ ซึ่งบ้านเนี่ยมันเป็นบ้านของเราสองคน ซึ่งเราปลูกไว้เป็นเรือนหอของเราสองคน เงินก็คนละครึ่งอะคะ ส้มอยากจะถอยไปอยู่บ้านแม่ยังเจ๊ย มันจะดีมั๊ย หรือว่าเรายังรักษาสิทธิของเราอยู่ เราก็ไม่อยากรักษาสิทธิอะไรทั้งนั้น

(คุณส้ม, ตอน ไม่รักแล้วก็ทำไม, 10 ตุลาคม 2555)

จะเห็นว่าคนชั้นกลางมีความสามารถในการใช้ข้อกำหนดกฎหมายปกป้องผลประโยชน์ของตนเอง ในกรณีของคุณส้มเป็นเรื่องของกฎหมายสมรสที่ต้องเอามาใช้ในปัญหาครอบครัวที่สามีนอกใจ คนชั้นกลางจึงผูกพันกันด้วยการใช้ข้อสัญญาหรือกฎหมายมาเป็นตัวกำหนดควบคุมความประพฤติและป้องกันผลประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ของชีวิต

2) คนชั้นกลางกับโลกของการทำงาน

คนชั้นกลางจะต้องอาศัยปัจจัยทางเศรษฐกิจในการดำเนินชีวิต เมื่อปัจจัย 4 จะต้องซื้อด้วยเงิน คนชั้นกลางจึงปฏิเสธโลกของการทำงานไม่ได้ คนชั้นกลางเป็นผู้มีระดับการศึกษาดีจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเข้าสู่ “โลกของการทำงาน” เพื่อความอยู่รอดของชีวิต ประกอบกับสำนึกที่ว่าจะต้องมุ่งไปสู่ชีวิตที่ดีกว่าจึงทำให้คนชั้นกลางแสวงหาตัวเงินเพื่อชีวิตคุณภาพชีวิต เรื่องเล่าของคุณออมจัดอยู่ในแบบเรื่องคนรักนอกใจ มีว่า “ในช่วงแรกที่คุณออมคบกับแฟน คุณออมตั้งใจทำงานตำแหน่งวิศวกรฝ่ายขาย เพื่อให้ได้เงินเดือนสูง แฟนคุณออมเกิดหึงหวงจึงอยากให้คุณออมเลิกทำงานนี้ จึงเกิดความคิดเห็นไม่ตรงกันขึ้นมา ในเวลาต่อมาแฟนก็ได้นอกใจไปชอบรุ่นน้องที่ทำงาน ” ดังตัวอย่างนี้

คุณออม : หนึ่งด้วยความที่เป็นเซลล์อะคะฟี่อ้อยฟี่ฉอด คือเราต้องคุยกับลูกค้า เราต้องมีออกไปเอนเตอร์เทนต์ลูกค้า มัน ๆ เป็นงานส่วนหนึ่ง คุณไม่ได้สักแต่จะขายของคือคุณก็ต้องขายเพอร์ฟอร์แมนซ์ของตัวเอง คุณก็ต้องขายตัวเองด้วยส่วนหนึ่งในการที่จะได้ใจลูกค้าด้วย คือ บางครั้งงานมีปัญหาเราก็ต้องรับโทรศัพท์ แต่เค้าไม่เข้าใจ ตรงนี้เลย คำถามก็จะประดังประเดเข้ามาตลอดเวลา แล้วเราก็เลยมีคำถามกลับไปว่า ถ้าฉันลาออก เงินเดือนก็หายไป คอมมิชชั่นหายไป คุณเลี้ยงฉันไหวหรือ นี่คือคำถามที่หนูถามกลับ หนูถามแรงมากหนู คือแบบเค้าได้เงินเดือนตอนนั้นไม่ถึงหมื่น กับหนูได้เงินเดือนสี่ห้าหมื่นกว่า รวมคอมมิชชั่นอะไรให้แล้ว ถามกลับไปว่า เธอคิดได้ยังไงให้ฉันลาออก เธอเลี้ยงฉันไหวหรือ ค่าเช่าห้อง ตอนนั้นยังไม่แต่งงานอะคะ เพิ่งเรียนจบใหม่ ๆ แล้วจะอยู่ยังไง

(คุณออม, ตอน รักแต่ไม่เคยเข้าใจ , 7 กันยายน 2555)

คุณออมต้องการทำงานที่เงินเดือนสูงแสดงถึงสำนึกของคนยุคใหม่ที่ต้องไต่เต้าหรือแสวงหาไปสู่ชีวิตที่ดีกว่า คุณภาพชีวิตชีวิตชีวิตได้จากฐานะหรือทรัพย์สินสมบัติที่ได้ครอบครอง ซึ่งเป็นวิถีคิดของคนชั้นกลาง เงินจึงเป็นปัจจัยหลักที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อีกทั้งผู้หญิงในปัจจุบันมีสิทธิเท่าเทียมกับผู้ชาย ทั้งในด้านการศึกษาและการหาเลี้ยงชีพด้วยตัวเอง ผู้หญิงไม่จำเป็นต้องพึ่งสามีเหมือนผู้หญิงสมัยโบราณ แม้ว่าคนรักจะขออภัยให้เลิกทำงานนี้ แต่คุณออมก็ยังคงเห็นว่างานจะทำให้ตนมีหลักประกันชีวิตและมีโอกาสมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น การออกทำงานนอกบ้านจึงทำให้ผู้หญิงมีความภูมิใจในตัวเองมากกว่าที่จะอยู่เป็นแม่ศรีเรือนในบ้านเพียงอย่างเดียว

3) สื่อสารมวลชนมีส่วนสร้างวัฒนธรรมตอบสนองของคนชั้นกลาง

คนชั้นกลางจะใช้เวลาว่างพักผ่อนไปกับสื่อวัฒนธรรมประชานิยมที่บริโภคง่าย เช่น ฟังวิทยุ ฟังเพลง ดูละคร ดูภาพยนตร์ ฯลฯ สื่อเหล่านี้จะมีผลต่อสำนึกคิดของคนชั้นกลาง เรื่องของคุณดาจัดอยู่ในแบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก เรื่องมีว่า “คุณดาคบกับแฟนมา 7 ปีแต่แฟนไม่เคยพูดเรื่องแต่งงานเลย จึงเกิดความทุกข์ใจ” ในตอนท้ายคุณดาฯยังบอกอีกว่าตนเองไปดูภาพยนตร์เรื่อง 30 กำลังแจ๋ว แล้วก็นำมาเปรียบเทียบชีวิตตัวเอง

คุณดา : ไซ่ เหมือนในละครเลยนะ เรื่อง 30 กำลังแจ๋วเลยนะคะพี่อ้อย

พี่ออด : คือมันเหมือนนางเอกρούผู้ชายคนเนี่ยมาขอ แต่คนนี้ก็รักษาความโสด
แบบไม่ยอมขอ จนวันหนึ่งอายุเท่าเนี่ย คือเหมือนกันเลยพี่ ดาดูแล้ว
ทำไมเหมือนชีวิตฉัน

(คุณดา, ตอน 108 คำถามหัวใจกับดีใจพี่ออดและดีใจพี่อ้อย, 6 มกราคม 2555)

คุณดานำภาพที่อยู่ในสื่อมาเปรียบเทียบกับชีวิตจริง แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงคาดหวังให้
ผู้ชายมาขอแต่งงาน การแต่งงานเป็นเป้าหมายสูงสุดของชีวิตคู่ เพราะอาจจะเป็นสิ่งเดียวที่
สามารถสร้างความมั่นใจในเรื่องความสัมพันธ์ได้ สื่อทั้งหลายผลิตออกมาเพื่อคนชั้นกลาง เนื้อหา
ที่น่าเสนอก็จะตอบใจหญิงที่คนชั้นกลางปรารถนา อาจกล่าวได้ว่าคนชั้นกลางมีส่วนสร้างกำหนด
ศิลปวัฒนธรรมในสื่อตนเอง

ผู้เล่าที่โทรศัพท์เข้ามาทางรายการเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีทั้งนักเรียน นักศึกษา
และคนวัยทำงาน ตัวละครในเรื่องช่วยสะท้อนให้เห็นถึงความเป็น “คนชั้นกลาง” ตามข้อเสนอของ
นิธิ เอียวศรีวงศ์ ได้แก่ ความผูกพันของคนชั้นกลางจะถูกกำหนดด้วยข้อบังคับทาง “กฎหมาย”
หรือ “สัญญา” คนชั้นกลางจะต้องมีโลกของการทำงาน และสื่อสารมวลชนมีส่วนสร้างวัฒนธรรม
คนชั้นกลาง การศึกษาวิเคราะห์ตัวละครที่อยู่ในเรื่องเล่าจึงช่วยให้รู้ว่าคนชั้นกลางมักจะมีสำนึก
หรือวิถีคิดในลักษณะเดียวกันซึ่งเป็นผลมาจากสภาพสังคมหล่อหลอม การศึกษาตัวละครในเรื่อง
เล่าจึงช่วยให้เห็นสำนึกหรือวิถีคิดของกลุ่มคนที่มักจะเป็นไปในทางเดียวกันซึ่งนับว่าเป็นกลุ่ม folk
ที่มีความสนใจหรือรสนิยมบางประการร่วมกัน

3.2.3 ฉากและบรรยากาศกับภาพสะท้อนสังคมเมือง

อิรวดี ไตลังคะ (2543: 60-61) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมในบันเทิงคดีเรียกรวมว่า ฉาก (setting) เคลลี กริฟฟิธ (Griffith, 1994 : 12-15) ได้แบ่งฉากออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้
1. ฉากที่มีลักษณะทางกายภาพเป็นธรรมชาติ สถานที่ การตกแต่ง บรรยากาศที่เกิดจากประสาทสัมผัส เช่น กลิ่น เสียง ภาพ 2. ฉากที่เป็นเวลา แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ ช่วงเวลา เช่น ฤดูกาล ช่วงเวลาในวัน ช่วงเวลาในประวัติศาสตร์ ระยะเวลา เช่น เรื่องเกิดขึ้นในเวลาหนึ่งชั่วโมง หนึ่งวัน หนึ่งปี สามสิบปี ฯลฯ 3. ฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม เช่น ความสัมพันธ์ในครอบครัว ค่านิยม ระบบการเมือง ชนชั้น เพศ เชื้อชาติ ฯลฯ ผู้วิจัยจะอธิบายฉากและบรรยากาศที่พบในเรื่องเล่า ดังต่อไปนี้

1) **จากที่มีลักษณะเป็นกายภาพ** เช่น คอนโดมิเนียม สถานที่ทำงาน สถาน
บ้านเทิง ฯลฯ

1.1) **จากคอนโดมิเนียม** เป็นสถานที่อยู่อาศัยของผู้คนในสังคมเมือง พบ
มากในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากสภาพแวดล้อมในสังคมเมืองมีความแออัดหนาแน่น
การจราจรติดขัดทำให้คนวัยทำงานเลือกที่จะอยู่อพาร์ทเมนต์ หอพัก คอนโดมิเนียม มากกว่า
อาศัยอยู่บ้านที่อาจจะต้องเดินทางไกล คนเมืองส่วนใหญ่จึงมีรูปแบบใช้ชีวิตเป็นปัจเจกชน ชอบ
ความเป็นส่วนตัวสูง และมักจะอาศัยในห้องพักเพียงลำพัง คนเมืองจึงจะเกิดอาการหัวเหวไรที่ฟัง
ทางใจได้ง่าย เป็นเหตุให้ต้องพึ่งพาสื่อเทคโนโลยีเป็นเพื่อนคู่คิด เรื่องเล่าของคุณบีจัดอยู่ใน
แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ พบจากผู้หญิงใช้ชีวิตในคอนโดมิเนียมเพียงลำพัง ดังตัวอย่างนี้

คุณบี : คือเค้าก็อายุก็รับไม่ได้ ก็เลยแต่เหมือนเค้าไม่ได้รังเกียจในตัวหลานนะ
คะก็คือในตอนนั้นมาเช่าคอนโดอยู่ ก็อยู่ไม่ห่างบ้านนัก ก็เหมือนมีญาติ
ก็มาเยี่ยมๆลูกบ้างอะไรประมาณนี้คะ ก็คือตัวเองก็เหมือนรับจ๊อบเอา
งานมาทำอยู่บ้าน พอมีรายได้แล้วก็ให้คุณพ่อของบีเองจะช่วยเหลือทาง
เรื่องการเงินบ้าง เพราะว่าคุณพ่อยังไม่ได้เกษียณ ก็เลยเหมือนแบบพอ
ช่วยได้ คุณพ่อก็บอกว่า เองก็ต้องขยับขยายนะ ถ้าจะเลี้ยงลูกคนเดียว
มันก็จะลำบากหน่อยอะไรอย่างเงี้ยคะ

(คุณบี, ตอน คนไม่น่าสงสาร , 20 กรกฎาคม 2555)

คุณบีต้องทำหน้าที่เป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวโดยต้องเช่าคอนโดมิเนียมอาศัยอยู่ ผู้เล่าต้องออก
จากงานประจำและต้องเลี้ยงลูกเพียงลำพัง เนื่องจากฝ่ายชายไม่รับผิดชอบจึงกลัวว่าสังคมจะ
ตำหนิติเตียน แสดงให้เห็นถึงภาวะไร้ที่พึ่งทางใจของผู้เล่า รายการจึงเปรียบเสมือนเป็นที่พึ่งทาง
ใจให้กับผู้หญิงที่ต้องเผชิญปัญหาเพียงลำพัง และจากการเก็บข้อมูลเรื่องเล่า 66 เรื่องเล่า ผู้วิจัย
พบกรณีแม่เลี้ยงเดี่ยว จำนวน 4 เรื่อง เมื่อผู้หญิงต้องรับหน้าที่หลักเป็นทั้งพ่อและแม่ให้กับลูก
ภาระที่ต้องแบกรับจึงทำให้ผู้หญิงเกิดความท้อแท้ในชีวิต เมื่อไม่อาจนำปัญหาทุกข้อใจนี้ไปปรึกษา
ใครจึงต้องโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ

1.2) **จากสถานที่ทำงาน** เป็นจากที่พบมากเพราะกลุ่มคนที่โทรศัพท์เข้า
มาเล่าเรื่องในรายการมักจะอยู่ในกลุ่มผู้ใหญ่วัยทำงาน ส่วนใหญ่จะเป็น “ปัญหาคู่สาวในที่ทำงาน
เดียวกัน” เมื่อมีปัญหาเข้ามาจึงมีผลกระทบต่อจิตใจในช่วงเวลาทำงาน เรื่องของคุณสุมิว่า “คุณ

สุรักผู้ชายในที่ทำงานเดียวกัน ฝ่ายชายก็มีแฟนอยู่แล้ว ต่อมาฝ่ายชายจึงไปจีบรุ่นน้องที่ทำงานอีกคนหนึ่ง”

คุณสุ : ผ่านไปอีกระยะเวลาผ่านไป เค้าไปจีบเด็กรุ่นน้องที่ทำงาน ทั้ง ๆ ที่เค้าก็มีเราอยู่ที่ทำงาน จีบถึงกระทั่งที่ว่าไปรับไปส่ง ชวนไปกินข้าว ไปบ้านเค้า ไปขอพ่อแม่เค้าพาไปกินข้าวด้วยซ้ำ ซึ่งทำกับเรา ฮึ้ย ทำไมถึงทำกับเราขนาดนี้อะ ทั้ง ๆ ที่ว่า เออ อย่างตอนกลางวันเนี่ย เค้ารับเราไปกินข้าว พอเวลาเลิกพักและเค้าเข้าไปทำงานยังเจ๊ยย เค้าก็ไปคุยกับเด็กรุ่นน้องคนนี้นะบอกว่ เดี่ยวตอนเย็นเดี๋ยวยไปรับไปกินข้าว อะอะไรนะ แต่ตรงเนี่ยหนูรู้จากคนอื่นไงคะว่าเค้าคุยกัน หนูก็เลย หนูเป็นคนใจร้อน หนูก็เลย ทำไมถึงเป็นคนแบบนี้ ถ้ามจริง ๆ คุยกันเล่น ๆ หรือจะเอาจริง ๆ เค้าก็ไม่ตอบ

(คุณสุ, ตอนเธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง , 4 พฤษภาคม 2555)

เรื่องของคุณสุจัดอยู่ในแบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ กล่าวคือ คุณสุและฝ่ายชายทำงานที่เดียวกัน เขามีแฟนอยู่แล้วแต่ก็ได้มาคบคุณสุ อีกทั้งฝ่ายชายก็ไปจีบรุ่นน้องในที่ทำงานเดียวกันด้วย ปัญหานี้จึงเป็นปัญหาคู่สาวในที่ทำงาน เมื่อผู้เล่าเผชิญปัญหาที่ไม่อาจหาทางออกได้ ด้วยเหตุที่ชีวิตจะต้องทำงานเพื่อหาเงินเลี้ยงชีพ เมื่อมีปัญหาจึงทำให้เกิดความไม่สบายใจ นับว่าเป็นปัญหาที่แก้ไขได้ยากปัญหาหนึ่ง หากจะหาทางออกด้วยการลาออกก็อาจจะทำให้ชีวิตพบกับความยากลำบาก ปัญหารักในที่ทำงานจึงเป็นปัญหาของกลุ่มผู้ใหญ่วัยทำงานในสังคมเมือง เมื่อไม่อาจนำปัญหานี้ไปปรึกษาคนใกล้ชิดจึงส่งผลให้ผู้เล่าตัดสินใจโทรศัพท์เข้ามาระบายความทุกข์ในรายการ

1.3) สถานบันเทิง วิธีชีวิตของคนเมืองส่วนใหญ่เมื่อมีเวลาว่างจากการทำงาน ก็จะต้องหาเวลาพักผ่อนหย่อนใจตามสถานบันเทิง พบปะสังสรรค์เพื่อนฝูงหาความเพลิดเพลินจากการฟังเพลงยามค่ำคืน จึงทำให้มีโอกาสทำความรู้จักกับคนแปลกหน้าได้ง่าย เรื่องเล่าของคุณนนท์จัดอยู่ในแบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ ก่อนที่ความสัมพันธ์จะเริ่มขึ้นคุณนนท์เจอฝ่ายชายในที่สถานบันเทิงยามค่ำคืน แสดงให้เห็นภาพของการรู้จักเพื่อนใหม่ในสถานบันเทิง ดังนี้

คุณนนท์ : ก็เพิ่งเจอบทสรุปมาเมื่อวันพุธที่ผ่านมาในระดับ ก็เริ่มจากผมไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ ระดับที่แถวตรอกข้าวสารแล้วก็ไปเจอโต๊ะข้าง ๆ กลุ่มหนึ่งระดับ ก็เป็นมีทั้งผู้ชายผู้หญิง ใ้เราเองก็พูดตรง ๆ เราก็ไม่ได้ชอบผู้หญิงอยู่แล้ว และโต๊ะข้าง ๆ แล้วก็มีผู้ชายคนหนึ่งหน้าตาดีมาก ๆ เราก็เลยเข้าไปทำความรู้จักกับผู้หญิงก่อน เสร็จแล้วผู้ชายคนข้าง ๆ รู้จักกับผู้หญิงเสร็จแล้วก็เลยขอเบอร์คนข้าง ๆ เก็บเอาไว้

(คุณนนท์, ตอน คนไม่น่าสงสาร, 20 กรกฎาคม 2555)

จากฉากพบเพื่อนใหม่ในสถานบันเทิงในเรื่องนี้ คือ ตรอกข้าวสาร ถนนคนเดินที่เต็มไปด้วยนักท่องเที่ยวต่างชาติอันเป็นสถานบันเทิงยามค่ำคึกคักชื่อดังของกรุงเทพฯ เรื่องนี้ทำให้เห็นว่าผู้คนในปัจจุบันสามารถทำความรู้จักกันอย่างง่ายดายเพียงเดินเข้าไปขอหมายเลขโทรศัพท์ เมื่อมองแล้วถูกใจก็สามารถเดินเข้าไปทำความรู้จัก ขอเพียงอาศัยความกล้า แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์อันฉาบฉวยและผิวเผินของคนในสังคมสมัยใหม่

2) **ฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม** คือ ค่านิยม วัฒนธรรม วิถีชีวิตที่ผูกพันกับเทคโนโลยีของคนยุคใหม่

2.1) ฉากค่านิยมอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน เป็นภาพที่พบเห็นทั่วไปในสื่อวัฒนธรรมประชานิยม โดยเฉพาะสื่อที่ผลิตออกมาเพื่อกลุ่มเป้าหมายวัยรุ่นและวัยทำงาน เช่น ทีวีซีรีส์ วิดีโอ ภาพยนตร์ ละครที่สร้างจากเรื่องจริงของรายการ จะมีฉากใช้ชีวิตคู่ร่วมกันก่อนที่แต่งงานจนกลายเป็นเรื่องปกติ ในเรื่องเล่าที่เก็บข้อมูลพบค่านิยมใช้ชีวิตคู่อยู่ก่อนแต่งงานดังต่อไปนี้

คุณใจ : ที่นี้จนกระทั่งมาเจอคนนี้คับ เออ เราก็ตกลงเป็นแฟนกัน ที่นี้ตอนที่ เป็นแฟนกันเนี่ย คือ ตอนช่วงตกลงกันเนี่ย เราตกลงกันว่าโอเค คือ เราจะอยู่ด้วยกัน แต่ยังไม่แต่งงานกันนะคับที่อยู่อะไรอ้อ ที่นี้พอเราอยู่ด้วยกันในบ้านเดียวกันเนี่ย มันก็ช่วงแรก ๆ ก็มีความสุข แต่ว่าพออยู่ไปสักพัก มันเริ่มมีปัญหาก็คือว่า ผมจะเป็นผู้ชายคล้าย ๆ กับลักษณะของสายเมื่อสักครู่เหมือนสายของคุณอมนะ ก็คือ เราอยากกลับบ้านแล้วก็เจอแฟนเราอยู่ที่บ้าน เข้ามาถามเรา เออ ไปทำงานเหนื่อยมั๊ย หรือแบบ เออ วันนี้ไปทำอะไรมาบ้าง คือถามสารทุกข์สุกดิบ แต่ว่าเราก็ตกลงกัน

เหมือนกันนะคับว่า ถ้าอยู่ด้วยกันแล้วเนี่ย เค้าขอผมว่าให้ผมเที่ยว
น้อยลง

(คุณโจ, ตอน รักแต่ไม่เคยเข้าใจ , 7 กันยายน 2555)

เรื่องนี้สะท้อนให้เห็นว่าหนุ่มสาวมีอิสระเสรีในการใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน โดยที่ไม่จำเป็นต้องผ่านการแต่งงาน นับว่าเป็นค่านิยมที่แสดงให้เห็นว่าสังคมเปลี่ยนไปจากอดีต ก่อนที่สังคมไทยจะเข้าสู่สังคมสมัยใหม่ก็อาจจะเป็นเรื่องไม่ง่ายเท่าใดนักที่หนุ่มสาวจะอยู่บ้านเดียวกันแบบไม่ต้องแต่งงาน จะเป็นเช่นนั้นได้ก็ต่อเมื่อหนุ่มสาวนัดแนะหนีตามกันไป แล้วค่อยกลับมาขอขมาพ่อตาแม่ยาย ซึ่งก็ค่อนข้างผิดประเพณีและอาจถูกสังคมตำหนิ แต่ในปัจจุบันอัตราการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานเพิ่มสูงมากขึ้น

ศิริรัตน์ แอดสกูล (2553: 173) อธิบายถึงเหตุผลของการเสื่อมสลายของการแต่งงานและการเพิ่มขึ้นของการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน ว่าเกิดจากองค์ประกอบหลายด้าน ได้แก่ ผู้หญิงมีบทบาททางด้านเศรษฐกิจสูง ทำให้สามารถดูแลตัวเองและเลือกความสัมพันธ์ของตัวเองได้ อัตราการหย่าร้างที่เพิ่มขึ้น การเปลี่ยนแปลงของทัศนคติทางสังคม และการลดลงของข้อห้ามทางสังคม การเพิ่มประสิทธิภาพการคุมกำเนิดและความคาดหวังที่สูงขึ้นของการแต่งงาน ผู้วิจัยเห็นว่าจากคำอธิบายข้างต้นเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ค่านิยมใช้ชีวิตคู่ร่วมกันก่อนแต่งงานกลายเป็นเรื่องที่สามารถปฏิบัติและยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน

2.2) ฉากงานแต่งงานต่างศาสนา สื่อหลายประเภทมักจะให้ความหมายของความรักในทำนองว่า “รักไม่มีชนชั้น รักไม่มีพรมแดน รักไม่มีศาสนา” ความรักจึงมีลักษณะของความเป็นสากลในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่แตกต่างมาอยู่ด้วยกัน เรื่องเล่าของคุณโจจัดอยู่ในแบบเรื่องนิยายเข้ากันไม่ได้ พบฉากงานแต่งงานต่างศาสนา ดังตัวอย่างนี้

คุณโจ : ยาวเหยียดคะ ก็ ๗ คบกัน 12 ปีจนแบบ อืม จนจะแต่งงานกัน ก็เลยแบบ เฮ้ย พอตอนนี้มันเริ่มไม่ได้แล้วสิ มันจะเริ่มแบบ เออเอาน่า ผลัดกันไปไม่ได้แล้ว เราคนละศาสนาอะไรอย่างเงี้ย จนเหมือนมันก็แบบ มันก็จะมีปัญหากันช่วงก่อนแต่งงานนิดหน่อยอะไรอย่างเงี้ย โดยที่ว่าแบบ ผู้ใหญ่สองคนคุยกันก็ไม่ค่อยลงตัวกันอะไรอย่างเนี่ย จนแบบ อ้อ โอเค สุดท้ายเรามาปรับกันละกันอะไรอย่างเงี้ย คือ ไทย เราพุทธ เค้ามุสลิม

โอเค การแต่งงานจะต้องมีทั้งหมดสามประเพณี คือหนึ่งเราต้องมี ประเพณีเงินนะ ได้มัย เราก็คุยกับแฟน เอ้ย ขอให้ได้และกัน ขอให้ก็คือ อย่างนี้ขอให้พ่อแม่เรา เค้าก็จะแบบว่าพอจัดแบบเงินมันก็จะมียกน้ำชา

พี่อ้อย : ค่ะ

คุณโอ้ : ได้มัยก็มานั่งคุยกัน เค้าก็บอกว่าอะ ยกน้ำชาคิดว่าเป็นเค้าก็คิดในมุม บวกอะนะคะ เค้าก็มองว่า โอเค คิดว่ายกน้ำให้ผู้ใหญ่กิน อืม โอ้ ก็บอก เออ คิดยังงี้ได้ โอเค ผ่าน อะ พอมาตอนแม่เป็นคนพุทธที่เคร่งศาสนา พอสมควร เอละ เรื่องเลี้ยงพระก็จะไม่ได้อีก เราก็ต้องตัดประเพณี สงฆ์ออกไป แล้วเราก็แบบทุกอย่างที่ไม่เกี่ยวกับประเพณีก็จะมีแค่ยก น้ำชาอย่างเดียว

พี่อ้อย : ค่ะ

คุณโอ้ : แล้วก็มีผู้ใหญ่มารับรู้อะใช่มั้ย นี่คือประเพณีเข้า พอมาตอนดึกมัน ก็เริ่มมีปัญหาอีกตรงที่ว่าเราคนจีนเราไม่กิน เนื้อสัตว์ เราไม่กินเนื้อวัว เค้าคนมุสลิมเค้าไม่กินเนื้อหมู เอละงานนี้

พี่อ้อย : ก็กินไก่สิคะ

คุณโอ้ : กินไก่ อะถูกต้อง

พี่อ้อย : ปลาด้วย

คุณโอ้ : กินได้แต่ปลาอย่างเดียวคะ เพราะว่าผู้ใหญ่ส่วนใหญ่เนี่ยปอดข้อเขา

พี่อ้อย : เป็นเก๊าอีก เอ๊าๆ เข้าไป (หัวเราะ)

คุณโอ้ : เออหนุตกลงมาก จนแม่ๆ พอหลังจากนั้นแม่บอกไม่เคยเจองาน แต่งงานใครที่มันประหลาดมันไปกว่านี้แล้วนะเนี่ย เออ ที่นี้ก็มีงาน แต่งงานของพุทธมุสลิมอะไรยังงี้ ทุกอย่างมันก็ผ่านไปได้ด้วยดี อ่า อันนี้คือ ความต่างที่ตอนแรกตั้งใจเหมือนกันว่า เอ้ย หรือว่าเราจะไม่สู้ ต่อกันคืออะ หยุดดีกว่าอะใช่มั้ย

พี่อ้อย : ค่ะ

คุณโอ้ : แต่ว่าก็รักนี้ รักก็สู้กันไป

(คุณโอ้, ตอน แดกต่างแต่รักกัน, 16 มีนาคม 2555)

เรื่องเล่าของคุณโอ้จัดอยู่ในแบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้ ในช่วงแรกคุณโอ้เล่าว่าตนกับ คนรักนับถือศาสนาแตกต่างกัน เมื่อผ่านการแต่งงานมาใช้ชีวิตคู่ร่วมกันก็ได้พบว่าต่างคนต่างมี นิสัยที่แตกต่างกัน จากฉากข้างต้นสื่อให้เห็นคนสองกลุ่มที่นับถือศาสนาต่างกันได้พยายามปรับตัว เพื่อให้หนุ่มสาวอยู่ด้วยกันอย่างถูกต้องตามประเพณี เรียกได้ว่าเป็นการ “ผสมผสานวัฒนธรรม”

ผ่านปรนความคิดความเชื่อทางศาสนาของแต่ละฝ่ายและมีการปรับเปลี่ยนตามบริบทเพื่อให้เกิดความเหมาะสม

2.3) ฉากวัฒนธรรมสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ปัจจุบันมีการติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ต้องอาศัยสัญญาณอินเทอร์เน็ต เช่น ติดต่อสื่อสารกับเพื่อนที่อยู่ห่างไกล สร้างธุรกิจออนไลน์ ค้นคว้าหาความรู้ สร้างกลุ่มสังคมที่มีกิจกรรมร่วมกัน สร้างความบันเทิง ฯลฯ ซึ่งการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์นี้ก็ได้ส่งผลต่อเรื่องความรักและความสัมพันธ์ของปัจเจกชนอยู่ไม่น้อย สังเกตจากการพบห้องแชทรวมหาคู่ หาเพื่อนคุยแก้เหงา ฉากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์พบในเรื่องเล่าในรายการเป็นจำนวนมาก มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) เครือข่ายสังคมออนไลน์กับช่องทางพบเพื่อนใหม่

เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นช่องทางการสื่อสารที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ ทวิตเตอร์ โปรแกรมแอปพลิเคชัน ฯลฯ เหล่านี้เป็นเครื่องมือสื่อสารที่ตอบสนองความต้องการผู้บริโภคสมัยใหม่ได้ดียิ่ง คุณสมบัติการใช้งานที่ง่ายและประหยัดค่าใช้จ่ายจึงทำให้มีผู้คนเข้ามาใช้งานจำนวนมาก เครือข่ายสังคมออนไลน์ช่วยเอื้อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารให้สามารถพบเพื่อนใหม่ได้มาทำความรู้จักกัน จากการศึกษาข้อมูลเรื่องเล่าพบผู้ฟังที่น่าพื้นที่เครือข่ายสังคมออนไลน์มาใช้เพื่อสร้างความสัมพันธ์ก่อให้เกิดเป็นความรัก เรื่องเล่าของคุณพิมพ์จิตอยู่ในแบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก ดังนี้

คุณพิมพ์ : ก็คือไม่แน่ใจว่าจะมันจะเอาอยู่หรือไม่เอาอยู่ มันก็เป็นแบบสับสนเหมือนกันระหว่างพิมพ์กับเค้า คือเราสองคนรู้ว่าเราเป็นแฟนกัน แต่ฝ่ายทางพิมพ์ ญาติพิมพ์ เพื่อนๆ ทุกคนคือทุกคนรู้หมดว่าพิมพ์อินรีเลชั่นชิบกับคนนี้นะ คบกันอยู่ แต่คือทางฝ่ายเค้าอะ พิมพ์ไม่แน่ใจว่า คือเค้าแสดงอะไรให้ทางผู้เห็น หรือว่าแบบ ไม่ว่าเพื่อนเค้าอะไรอย่างเนี่ย คือ ถ้าแบบต้องเกริ่นก่อนนะจะว่ารู้จักกันๆ นี้ พี่เค้าเข้ามาจีบเราผ่านทางเฟซบุ๊กอะ คือพิมพ์ก็คือรับแอดเค้า แล้วก็เออ คุยกันเป็นเพื่อนกัน คุยมาเรื่อยๆจนแบบ เออ วันนึงรู้สึก เอ๊ย ผู้ชายคนนั้นเมสเสส มาเยอะมากในเฟซบุ๊ก อะคะ ทั้งเช้ากลางวันเย็นคือจะถามนู่นถามนี่นั่น ก็เริ่มคุยกันเป็นภาษาอังกฤษ ก็คุยๆ กัน...

(คุณพิมพ์, ตอน รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม , 10 กุมภาพันธ์ 2555)

จะเห็นได้ว่าเรื่องเล่าของคุณพิมพ์ฝ้ายชายเข้ามาจับคุณพิมพ์ทางเฟซบุ๊กก่อน ทั้งสองก็รับเป็นเพื่อนกันทางเฟซบุ๊ก ซึ่งเป็นสื่อสังคมออนไลน์ที่สามารถสร้างโปรไฟล์ ตั้งสถานะ(status) ส่งข้อความ เอกสาร รูปภาพ และติดตามข่าวคราวความเคลื่อนไหวของเพื่อน นับว่าเป็นช่องทางที่ทำให้รู้จักเพื่อนใหม่ ๆ ได้ง่าย เฟซบุ๊กจึงกลายเป็นเครื่องมือที่ใช้สานสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งก็ได้ส่งผลกระทบต่อรูปแบบความสัมพันธ์ของคนสมัยใหม่ กล่าวคือก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่คลุมเครือและไม่ชัดเจน เนื่องจากเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ได้ทำความรู้จักคบหาดูใจในชีวิตจริง แสดงให้เห็นเครือข่ายสังคมออนไลน์มีส่วนสร้างความสัมพันธ์รูปแบบใหม่ให้กับคนในยุคปัจจุบัน

2) โปรแกรมแชทกับช่องทางสื่อสารสู่การนอกใจ

เครือข่ายสังคมออนไลน์มีหน้าที่การใช้งานหนึ่งที่เรียกว่าโปรแกรมแชท (chat) คือ การพูดคุยสนทนาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยการสนทนาจะมีการโต้ตอบกันได้ทันทีทันใด เช่น โปรแกรม MSN Messenger สามารถใช้ส่งเอกสาร รูปภาพ หรือคุยกันในแบบเห็นหน้าตาผ่านกล้องเว็บแคมได้ (ฝ่ายตำราวิชาการคอมพิวเตอร์, 2557: 60) การแชทเป็นพฤติกรรมสื่อสารยุคใหม่ที่ช่วยสร้างความสะดวกและประหยัดค่าใช้จ่าย ประกอบกับลูกเล่นประเภทสัญลักษณ์ที่สื่ออารมณ์ต่าง ๆ ช่วยให้ผู้ใช้ใช้งานสนุก เพลิดเพลิน และนิยมใช้มากกว่าการโทรศัพท์คุยกัน นอกจากนี้ประโยชน์ที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว โปรแกรมแชทยังเป็นช่องทางสื่อสารที่กลายมาเป็นตัวที่ทำให้ความสัมพันธ์สั้นคลอนได้ด้วย จากการศึกษาพบว่าช่องทางการสื่อสารนี้ได้กลายมาเป็นช่องทางที่นำไปสู่พฤติกรรมนอกใจ เรื่องเล่าของคุณเต๋ยจัดอยู่ในแบบเรื่องคนรักนอกใจ ดังตัวอย่างนี้

คุณเต๋ย : ผมก็ไม่แน่ใจ เท่าที่รู้ก็คือช่วงเดือนตุลาเค้าซื้อโทรศัพท์ใหม่ ซื้อไอโฟน ผมก็รู้ว่าเค้าเนี่ยจะเล่น วอทแอปกันตลอด แล้วเวลาผมโทรหาแล้วเค้าก็จะบอกว่า เออ ง่วงนอน เออ เพลีย งานเยอะ แต่ผมดูจากเวลาออนไลน์ในวอทแอป คือ เค้านอนดึกมาก ห่าท่ม เทียงคีน ผมก็เลยทราบดีว่าจริงๆ แล้วเค้าไม่ได้นอน เค้าเล่นวอทแอป กับเพื่อนผู้ชายคนนี้

(คุณเต๋ย, ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ, 27 เมษายน 2555)

เมื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์ทำให้รู้จักเพื่อนใหม่ได้ง่ายรวดเร็ว ในทางกลับกันสื่อชนิดนี้ก็ เป็นช่องทางของการนอกใจได้ง่าย เช่นเรื่องของคุณเต๋ยมืออยู่ว่า “แฟนคุณเต๋ยมอกใจไปคุยกับ ผู้ชายคนอื่น คุณเต๋ยมจับได้ในเวลาออนไลน์ของ WhatApps⁴” รูปแบบการแชทมีข้อดีตรงที่เว้น ระยะห่างความสัมพันธ์ได้ กล่าวคือ แต่เดิมเราใช้วิธีคุยโทรศัพท์ได้ยินเสียง ปัจจุบันผู้คนนิยมใช้วิธี พิมพ์ตัวอักษรเพราะทำให้รู้สึกว่าคุณควบคุมระยะห่างความสัมพันธ์ ผู้ใดที่ยังไม่ได้สนิทกันมากก็ กล้าที่จะพูดคุยกันผ่านช่องทางนี้ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด คือ ปัจจุบันหนุ่มสาวจะใช้วิธีขอบัญชีผู้ ใช้ ไลน์ (line)⁵ มากกว่าขอหมายเลขโทรศัพท์ นับว่าเป็นปรากฏการณ์สื่อสารใหม่ที่ได้ส่งผลกระทบต่อ สำนึกของผู้คนและรูปแบบความสัมพันธ์อย่างเห็นได้ชัด

จากการศึกษาเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักโดยประยุกต์ใช้วิธีวิทยาการจัดแบบเรื่อง ของสตริธ ธอมป์สัน ช่วยให้เห็นภาพรวมของปัญหาความรักที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงของมนุษย์อันเป็น ภาพกว้าง และเมื่อมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์ขึ้น มนุษย์มักจะมี ความคาดหวังในความสัมพันธ์นั้น เมื่อไม่ เป็นไปตามที่คาดหวังก็ทำให้เกิดความทุกข์ในความรัก จากการศึกษาตามองค์ประกอบเรื่อง เล่า แสดงให้เห็นว่าการเล่าเรื่องช่วยผู้เล่าได้เยียวยาตัวเอง ขณะเดียวกันผู้เสพก็เกิดความบันเทิง ใจไปด้วย การรับฟังเรื่องราวของผู้อื่นได้ช่วยตอบสนองสัญชาตญาณอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ อีกทั้งเกิดอารมณ์สะท้อนใจ เกิดความสงสารและความกลัวขึ้น นำไปสู่ความเข้าใจในชีวิต จาก การศึกษาเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักของคนในสังคมเมืองทำให้เห็นทัศนคติ ค่านิยม และปัญหาที่พบ ในเรื่องเล่า มีรายละเอียดดัง ตารางแจกแจงแบบเรื่องและภาพสะท้อนวิถีชีวิตสังคมเมืองใน เรื่องเล่า ต่อไปนี้

⁴ วอทแอป (WhatApps) คือ โปรแกรมส่งข้อความ รูปภาพ เสียง สำหรับโทรศัพท์มือถือที่รองรับระบบปฏิบัติการ Android, Windows Phone, Symbian, iOS และ BlackBerry ซึ่งต้องใช้สัญญาณ wifi, 3 G หรือ GPRS/EDGE

⁵ ไลน์ (Line) คือ โปรแกรมประยุกต์ (application) ที่มีหน้าที่ใช้งานส่งข้อความ ภาพ เสียง คลิปวิดีโอ ตั้งสถานะ หรือตั้งค่าสนทนาแบบกลุ่ม ใช้ได้ในระบบปฏิบัติการ iOS, Android, Windows Phone, PC และ BlackBerry

แบบเรื่อง	แบบเรื่องย่อย	ภาพสะท้อนวิถีชีวิตสังคมเมืองที่พบในเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรัก
1.แบบเรื่องคนรักนอกใจ 18 เรื่อง	1.1 แบบเรื่องย่อยคนรักนอกใจเพราะความห่างไกล 5 เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> - คบเป็นแฟน/อยู่ก่อนแต่งงาน/แต่งงานแล้ว - คนรักเดินทางไปต่างจังหวัด/ ผู้เล่าและคนรักอาศัยอยู่คนละจังหวัด - ผู้เล่าสังเกตได้ว่าพฤติกรรมคนรักเปลี่ยนไป - รู้ความจริงว่าคนรักนอกใจ/จับได้ว่าคนรักนอกใจ/คนรักสารภาพว่านอกใจ 	ปัญหาทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์
	1.2 แบบเรื่องย่อยคนรักนอกใจไปชอบเพื่อนร่วมงาน 4 เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> - คบเป็นแฟน/อยู่ก่อนแต่งงาน/ แต่งงานแล้ว - คนรักนอกใจไปชอบเพื่อนร่วมงาน - รู้ความจริงว่านอกใจ/จับได้ว่านอกใจ/คนรักสารภาพว่านอกใจ 	ปัญหาคู่สาวในที่ทำงาน
	1.3 แบบเรื่องย่อยคนรักนอกใจเพราะปัญหาอื่น 9 เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> - คบเป็นแฟน/อยู่ก่อนแต่งงาน/ แต่งงานแล้ว - คนรักนอกใจเพราะปัญหาอื่นแตกต่างกัน เช่น ทำผู้หญิงคนอื่นท้อง, เคยทะเลาะกันรุนแรง, ไม่ทราบสาเหตุ เป็นต้น - รู้ความจริงว่านอกใจ/จับได้ว่านอกใจ/คนรักสารภาพว่านอกใจ 	ปัญหาตั้งครรภ้อย่างไม่ตั้งใจ และความรุนแรงในครอบครัว

แบบเรื่อง	แบบเรื่องย่อย	ภาพสะท้อนวิถีชีวิตสังคมเมืองที่พบในเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรัก
2.แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ 10 เรื่อง	2.1 แบบเรื่องย่อยผู้เล่าไม่รู้ว่ามีเจ้าของแล้ว 5 เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> - คู่กัน/คบเป็นแฟน/มีเพศสัมพันธ์กัน - ความจริงถูกเปิดเผย (ผู้เล่าไม่รู้ว่ามีเจ้าของแล้ว เช่น มีคนมาแสดงตัวว่าเป็นเจ้าของ, ผู้เล่ารู้ความจริงด้วยตัวเอง, คนรักมาสารภาพความจริง) - ผู้เล่าตกอยู่ในสภาวะรักคนมีเจ้าของ - ผู้เล่ารู้สึกเสียใจ/อิจฉา/น้อยใจในชะตาชีวิต 	การตกเป็นภรรยาโดยไม่รู้ตัว
	2.2 แบบเรื่องย่อยผู้เล่ารู้ว่าอีกฝ่ายมีเจ้าของอยู่แล้ว 5 เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่ายอมรับว่าตัวเองคุย/คบกับคนที่มิเจ้าของแล้ว - พบปัญหาต่างๆ ตามมา (เช่น การถูกรังควาน, การกลัวติดโรคทางเพศสัมพันธ์, ผู้เล่าถูกให้ความหวัง, การตั้งครมภ์อย่างไม่ตั้งใจ เป็นต้น) - ผู้เล่ารู้สึกเสียใจ/อิจฉา/น้อยใจในชะตาชีวิต 	ความขัดแย้งระหว่างภรรยา หลวง กับภรรยา น้อย, การตั้งครมภ์โดยไม่ตั้งใจ (ปัญหาแม่เลี้ยงเดี่ยว)
3.แบบเรื่องนอกใจคนรัก 5 เรื่อง	3.1 แบบเรื่องย่อยนอกใจคนรักไปคุยกับคนรักเก่า 2 เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่ามีคนรักอยู่แล้ว/แต่งงานแล้ว - ผู้เล่านอกใจคนรักไปคุยกับคนรักเก่า - คนรักปัจจุบันรู้ความจริง/คนรักปัจจุบันไม่รู้ความจริง 	
	3.2 แบบเรื่องย่อยคบพร้อมกันหลายคน 3 เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เล่ามีคนรักอยู่แล้ว - ผู้เล่านอกใจคนรักไปคุยกับคนอื่นพร้อมกันหลายคน/นอกใจมากกว่าหนึ่งครั้ง - คนรักปัจจุบันรู้/คนรักปัจจุบันไม่รู้ความจริง 	ปัญหาติดโรคทางเพศสัมพันธ์

แบบเรื่อง	แบบเรื่องย่อย	ภาพสะท้อนวิถีชีวิตสังคมเมืองที่พบในเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรัก
4.แบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก 12 เรื่อง	4.1 แบบเรื่องย่อยผู้เล่าไม่มั่นใจในตัวเอง 3 เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> - คบเป็นแฟน - ผู้เล่ารู้สึกไม่มั่นใจในตัวเอง - อยากทราบถึงสาเหตุที่รู้สึกไม่มั่นใจ 	
	4.2 แบบเรื่องย่อยผู้เล่าไม่มั่นใจในคนรัก 9 เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> - คู่ยกกัน/คบเป็นแฟน - คนรักมีพฤติกรรมน่าสงสัยหรือไม่เป็นไปตามที่ผู้เล่าคาดหวัง - ผู้เล่าไม่มั่นใจในคนรัก - ผู้เล่าอยากรู้ว่าคนรักรู้สึกอย่างไร 	ความสัมพันธ์คลุมเครือที่เกิดจากการติดต่อผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์
5.แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้ 10 เรื่อง	<ul style="list-style-type: none"> - คู่ยกกัน/คบเป็นแฟนใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงาน/แต่งงานกัน - ผู้เล่าและคนรักมีความแตกต่างกัน (ลักษณะนิสัยส่วนบุคคล, ความคิดเห็น, ทักษะ, รูปแบบการดำเนินชีวิต, พื้นฐานความเชื่อทางศาสนา ฯลฯ) - ผู้เล่าและคนรักไม่สามารถปรับตัวเข้าหากันจนเกิดปัญหาระหว่างความสัมพันธ์/ความสัมพันธ์จบลงไปแล้ว 	ทัศนคติการดำเนินชีวิตแบบปัจเจกชน
6.แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ 6 เรื่อง	6.1แบบเรื่องย่อยคนรักไม่ยอมรับผู้เล่าในฐานะคนรักต่อหน้าผู้อื่น 4 เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> - คู่ยกกัน/คบเป็นแฟน - คนรักไม่ยอมรับผู้เล่าในฐานะคนรักต่อหน้าผู้อื่น - น้อยใจและสงสัยในสถานภาพของตัวเอง 	ปัญหาสังคมไม่ยอมรับความรักเพศเดียวกัน
	6.2 แบบเรื่องย่อยสังคมไม่ยอมรับ 2 เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> - คู่ยกกัน/คบเป็นแฟน - สภาพสังคมไม่ยอมรับความรัก - ผู้เล่าน้อยใจ/รู้สึกเสียใจ/ยุติความสัมพันธ์ ปัญหาสังคมไม่ยอมรับ	

แบบเรื่อง	แบบเรื่องย่อย	ภาพสะท้อนวิถีชีวิตสังคมเมืองที่พบในเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรัก
7.แบบเรื่องแอบรักข้างเดียว 4 เรื่อง	7.1 แบบเรื่องย่อยแอบรักเพื่อน 3 เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> - คบเป็นเพื่อน - เพื่อนปฏิบัติกับผู้เล่าเหมือนแฟนแต่ไม่ใช่แฟน - ผู้เล่าแอบรักเพื่อน 	
	7.2 แบบเรื่องย่อยแอบรักแต่เขาไม่รู้ 1 เรื่อง <ul style="list-style-type: none"> - รู้จักกัน - ผู้เล่าแอบรักแต่เขาไม่รู้ 	การใช้พื้นที่สื่อ สาธารณะ อินเทอร์เน็ตระบาย ความในใจ
8.แบบเรื่องรักที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย 1 เรื่อง	<ul style="list-style-type: none"> - คู่รักใช้ชีวิตแต่งงานมานาน - ทั้งสองคนมีนิสัยแตกต่างกัน - พลัดพรากจากกันเพราะความตาย 	การต่อสู้กับชะตากรรมชีวิต

ตารางที่ 28 แจกแจงแบบเรื่องและภาพสะท้อนวิถีชีวิตสังคมเมืองในเรื่องเล่า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางข้างต้นอาจสรุปได้ว่าการศึกษาแบบเรื่องช่วยให้เห็นจุดเริ่มต้นของความทุกข์ที่จะมีเหตุการณ์เริ่มต้นจากการที่มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ได้แก่ รู้จักกัน คู่กัน คบเป็นแฟน หรือแต่งงานกัน ผู้เล่าย่อมมีความคาดหวังในความสัมพันธ์ มีความคาดหวังว่าตนเองจะมีความรักที่ดีหรือเป็นไปตามแบบความรักโรแมนติก แต่เมื่อเหตุการณ์กลับไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ก็ทำให้ผู้เล่าประสบปัญหาในความรัก จากกลุ่มข้อมูลเรื่องเล่าที่นำมาศึกษาเป็นข้อมูลที่ถ่ายทอดมาจากกลุ่มคนในสังคมเมือง ผู้วิจัยจะอภิปรายภาพสะท้อนวิถีชีวิตสังคมเมืองในเรื่องเล่า ดังต่อไปนี้

3.3 ภาพสะท้อนวิถีชีวิตสังคมเมืองที่พบในเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรัก

การศึกษาเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักโดยใช้วิธีการจัดแบบเรื่องช่วยทำให้เห็นภาพรวมของปัญหาชีวิตรักของเรื่องเล่าแนว “รักโคก” และทำให้เห็นว่าการเล่าเรื่องของแต่ละคนที่ต่างก็มี “จุดยืนในการเล่าเรื่อง” นับว่าเป็นมุมมองที่มีต่อเหตุการณ์ที่เขาเคยประสบ และจากการวิเคราะห์ตามองค์ประกอบของเรื่องเล่าช่วยย้ำให้เห็นว่า ชีวิตรักของคนในสังคมเมืองมีปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์หลายด้าน ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ การใช้ชีวิตอยู่ในสถานที่ทำงาน และชีวิตที่ผูกพันกับเครื่องมือสื่อสารทันสมัย เรื่องเล่าได้ฉายภาพให้เห็นถึงตัวละครและฉากบรรยากาศของคนเมืองสมัยใหม่ จากการศึกษาเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักได้ช่วยทำให้เห็นทัศนคติ ค่านิยม และปัญหาของคนในสังคมเมืองอันเป็นภาพสะท้อนวิถีชีวิตสังคมเมืองที่พบในเรื่องเล่า ผู้วิจัยจะอภิปรายดังต่อไปนี้

3.3.1 ค่านิยมของการอยู่ก่อนแต่งงาน

ผู้วิจัยพบว่า มีผู้เล่าหลายคนตัดสินใจใช้ชีวิตคู่โดยที่ยังไม่แต่งงานเป็นเหมือน “การทดลองใช้ชีวิตคู่” ก่อนที่จะมีสัญญาผูกพันกันมากขึ้น เรื่องเล่าของคุณใจ ตอน รักแต่ไม่เคยเข้าใจจัดอยู่ในแบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้ เรื่องมีว่า

“คุณใจและคนรักใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงาน ทั้งสองมีทัศนคติการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน ในขณะที่คุณใจเป็นเพลย์บอย ก็อยากให้คุณรักของตัวเองเป็นแม่บ้าน ส่วนคนรักก็อยากให้คุณใจเล็กเป็นเพลย์บอย แต่ตัวเองก็ไม่สามารถเป็นแม่บ้านตามที่คุณใจขอ ต่างคนต่างต้องการให้คนที่ตัวเองรักเป็นในแบบที่ตนเองต้องการ”

(คุณใจ, ตอน รักแต่ไม่เคยเข้าใจ, 7 กันยายน 2555)

เรื่องนี้สะท้อนให้เห็นค่านิยมของหนุ่มสาวที่ตัดสินใจใช้ชีวิตคู่โดยที่ยังไม่ผ่านการแต่งงาน แสดงถึงความคิดเสรีภาพทางเพศที่รับมาจากวัฒนธรรมตะวันตก รัชนีกร เศรษฐ์ (2536: 168) ได้กล่าวว่า “หนุ่มสาวในยุคปัจจุบันมีเสรีภาพในการเลือกคู่ครองของตนเอง (romantic selection)” และจากตัวอย่างข้างต้นก็สะท้อนให้เห็นถึงอิสระในการเลือกคู่ครองและมีการพัฒนาความสัมพันธ์ไปสู่การอยู่ก่อนแต่งงาน แสดงให้เห็นว่าสังคมไทยเปิดกว้างและยอมรับในการปฏิบัติเช่นนี้มากขึ้น ซึ่งได้กลายมาเป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตทางเลือกที่พบเห็นได้ง่าย เมื่อผู้เล่าและคนรักไม่สามารถทำความเข้าใจนิสัยที่แตกต่างนี้จึงส่งผลให้ไม่สามารถปรับตัวเข้าหากัน อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็น

ทัศนคติการดำเนินชีวิตแบบปัจเจกชนที่ต่างคนต่างก็มีความเป็นตัวของตัวเองสูงจนไม่อาจปรับตัวอยู่ร่วมกันได้

3.3.2 ปัญหาเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์

ชีวิตผู้คนในสังคมเมืองต้องดำรงอยู่ในระบบทุนนิยมจึงจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยด้านการเงินเพื่อนำมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน หากไม่มีเงินก็ไม่อาจมีความเป็นอยู่ที่ดีได้ ในการศึกษาเรื่องเล่าพบปัญหาทางเศรษฐกิจได้มีส่วนส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในชีวิตคู่อย่างเห็นได้ชัด ในแบบ **เรื่องคนรักนอกใจ แบบเรื่องย่อคนรักนอกใจเพราะความห่างไกล** เรื่องเล่าของคุณเอื้อย ตอน **รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม** เรื่องมีว่า

“คุณเอื้อยใช้ชีวิตคู่กับสามีโดยที่ไม่ผ่านการแต่งงาน ในช่วงที่คุณเอื้อยตั้งครรภ์ก็ต้องออกจากงานเพราะมีอาการแพ้ท้องมาก จึงทำให้สามีทำงานหาเงินคนเดียว หลังจากคลอดเสร็จสามีก็อยากให้คุณเอื้อยออกมาหาเงินช่วย คุณเอื้อยจึงเปลี่ยนมาทำงานที่โรงงานในนครเพื่อให้ได้เงินมากขึ้นมาใช้จ่ายในครอบครัว ส่วนสามีก็ต้องไปทำงานแถวลาดกระบัง ทั้งสองต้องอาศัยห่างไกลกัน ลูกก็เอาไปให้แม่ คุณเอื้อยเลี้ยงที่ต่างจังหวัด คุณเอื้อยสังเกตได้ว่าพฤติกรรมสามีเปลี่ยนไปจึงมาพบความจริงว่าสามีนอกใจไปมีผู้หญิงคนอื่น แต่ก็ยังกลับมามีเพศสัมพันธ์กับคุณเอื้อย และขอเวลาอยู่กับผู้หญิงคนนั้น 5 ปีและยังขอให้คุณเอื้อยรอในสถานภาพนี้”

(คุณเอื้อย, ตอน รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม, 10 กุมภาพันธ์ 2555)

เมื่อมีสมาชิกใหม่เกิดขึ้นในครอบครัว ผู้เล่าและสามีจึงต้องไปหางานที่มีรายได้มากกว่าเพื่อที่จะหาเงินมาเลี้ยงลูก ทั้งสองจึงต้องอาศัยอยู่ห่างไกลกัน ส่งลูกไปให้แม่คุณเอื้อยเลี้ยงที่ต่างจังหวัด ครอบครัวไม่ได้อยู่พร้อมหน้าพร้อมตา แสดงให้เห็นว่าปัญหาทางเศรษฐกิจมีผลกระทบต่อโครงสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การที่ต้องห่างไกลเช่นนี้จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการนอกใจขึ้น

3.3.3 ปัญหาชู้สาวในสถานที่ทำงาน

เนื่องจากกลุ่มผู้ฟังหลักของรายการวิทยุ “คลับพรายเดย์” เป็นกลุ่มผู้ใหญ่วัยทำงาน เรื่องเล่าที่ผู้วิจัยศึกษาก็ได้ปรากฏฉากและบรรยากาศเกี่ยวกับ **โลกของการทำงาน** ของคนในยุคนี้ โดยเฉพาะปัญหาชู้สาวในสถานที่ทำงานที่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ ใน

แบบเรื่องคนรักนอกใจ แบบเรื่องย่อคนรักนอกใจไปชอบเพื่อนร่วมงาน เรื่องเล่าของคุณอมม
ตอน รักแต่ไม่เคยเข้าใจ เรื่องมีว่า

“คุณอมคบกับแฟนมา 8 ปี แต่งงานมาได้ 5 ปี คุณอมทำอาชีพวิศวกร
ฝ่ายขาย (sale engineering) จึงต้องออกไปพบปะลูกค้า สามีเกิดอาการหึงหวงจึง
ขอร้องให้คุณอมลาออก คุณอมจึงเปลี่ยนมาทำงานออฟฟิศ ต่อมาสามีนอกใจ
ไปชอบรุ่นน้องในที่ทำงานเดียวกัน จึงขอยกกับคุณอม คุณอมยังรักสามีและ
คิดว่าทะเบียนสมรสจะตั้งรั้งสามีไว้ได้ คุณอมเสียใจจนไม่มีสมาธิทำงาน จึง
โทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ”

(คุณอม, ตอน รักแต่ไม่เคยเข้าใจ, 7 กันยายน 2555)

จะเห็นว่าคุณอมและคนรักต้องอยู่ใน *โลกของการทำงาน* ที่ต้องพบปะกับเพื่อนร่วมงาน
อยู่เสมอ ในขณะที่คุณอมยอมเปลี่ยนงานเพื่อให้คนรักสบายใจ แต่ในเวลาต่อมาคนรักกลับ
นอกใจคุณอมไปชอบรุ่นน้องที่ทำงานเสียเอง จะเห็นว่า *ปัญหาชู้สาวในสถานที่ทำงาน* ได้ส่งผล
กระทบต่อความสัมพันธ์ในครอบครัวซึ่งนำไปสู่ทางออกด้วยการขอหย่าร้างตามมา

“ปัญหาชู้สาวในที่ทำงาน” นับว่าเป็นปัญหาที่ทำให้ใจได้ยากของคนยุคใหม่ เนื่องจากงาน
เป็นปัจจัยสำคัญของการดำรงชีวิต เมื่อมีปัญหารักเพื่อนร่วมงานก็มักจะมีผลกระทบตามมา เช่น
เพื่อนร่วมงานนินทา มองหน้ากันไม่ติด ลำบากใจหรือไม่มีสมาธิในการทำงาน ฯลฯ (ในบาง
หน่วยงานได้มีการออกกฎหมายห้ามไม่ให้มีความสัมพันธ์เชิงชู้สาวในสถานที่ทำงาน) เมื่อมีปัญหา
เกิดขึ้นแล้ว หากจะแก้ปัญหาด้วยวิธีลาออกก็อาจจะทำให้ชีวิตยากลำบาก ปัญหานี้จึงเป็นปัญหาที่
แก้ไขยาก ผู้ฟังที่ประสบปัญหานี้จึงมักโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องในรายการอยู่เสมอ

3.3.4 ปัญหาติดโรคทางเพศสัมพันธ์

รูปแบบการสื่อสารในรายการที่ผู้เล่าไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนที่แท้จริง ผู้เล่าจึงกล้า
เปิดเผยในสิ่งที่ไม่สามารถให้ผู้รู้ได้ การศึกษาครั้งนี้พบว่า มีผู้เล่าเพศหญิงได้สารภาพกับผู้
ดำเนินรายการว่าเธอประสบปัญหาติดโรคทางเพศสัมพันธ์มาจากการนอกใจคนรัก ใน
แบบเรื่องนอกใจคนรัก แบบเรื่องย่อคบบพร้อมกันหลายคน คือ ผู้เล่าเป็น “ฝ่ายกระทำ” ผิดตาม
กรอบศีลธรรมของการครองคู่แบบผัวเดียวเมียเดียว (monogamy) หรือสร้างปัญหาขึ้นใน
ความสัมพันธ์เสียเอง เรื่องเล่าของคุณเชอริ ตอน *คนที่เธอไม่ยอมรับ* เรื่องมีว่า

“คุณเซอร์มีแฟนที่มีคุณสมบัติดีมาก ทุกคนรอบข้างคิดว่าคุณเซอร์จะต้องแต่งงานกับผู้ชายคนนี้ ในช่วงที่คบคุณเซอร์ก็ได้นอกใจไปคบกับผู้ชายคนที่สอง (ผู้เล่าใช้คำว่าเบอร์ 2) และผู้ชายที่คนที่สาม (ผู้เล่าใช้คำว่าเบอร์ 3) จึงเลิกคบกับผู้ชายคนที่หนึ่ง ในเวลาต่อมาผู้ชายคนที่สองจับได้ว่าคุณเซอร์คยกับผู้ชายคนที่สาม คุณเซอร์จึงเลิกกับผู้ชายคนที่สาม และได้พบว่าตนเองติดโรคมาจากผู้ชายคนที่สาม คุณเซอร์ก็คบกับผู้ชายคนที่สองไปประมาณ 7-8 เดือน แต่ที่บ้านของผู้ชายคนที่สองไม่ชอบคุณเซอร์จึงส่งลูกชายไปเรียนต่างประเทศ คุณเซอร์ก็กลับมาหาผู้ชายคนที่หนึ่งอีกครั้งซึ่งเขาก็อธิบายว่าคุณเซอร์ติดโรคมา คนรอบข้างไม่ชอบที่ทั้งสองคนกลับมาคืนดีกันเพราะคุณเซอร์เคยทิ้งผู้ชายคนที่หนึ่งไป ปัญหาคือผู้ชายคนที่หนึ่งไม่ยอมเปิดเผยคุณเซอร์ในที่สาธารณะ คุณเซอร์ควรทำอย่างไร”

(คุณเซอร์, ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ, 27 เมษายน 2555)

ผู้เล่าในแบบเรื่องนอกใจคนรัก มักจะมีความกังวลใจหรือภาวะไม่สบายใจเพราะตนเป็นฝ่ายนอกใจไปชอบคนอื่นเสียเอง แบบเรื่องนี้นับว่าเป็นปัญหาที่ไม่สามารถบอกผู้ใดได้ เรื่องเล่าของคุณเซอร์ได้ให้ข้อคิดแก่ผู้ฟังทางบ้านหลายประการ โดยเฉพาะคนเราควรใช้ชีวิตอยู่ในกรอบของศีลธรรม เมื่อมีคู่รักอยู่แล้วก็ไม่ควรคิดนอกใจ เพราะการที่ผู้เล่านอกใจคนรักได้ทำให้เกิดความทุกข์ใจจนต้องโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ เรื่องเล่าของคุณเซอร์ยังแสดงให้เห็นถึงผู้หญิงยุคใหม่ที่ขาดความยับยั้งชั่งใจและมีสำนึกแสวงหาสิ่งใหม่อย่างไม่รู้สิ้นสุดทำให้คุณเซอร์ต้องไปมีเพศสัมพันธ์กับชายหลายคนจนเกิดปัญหา

เรื่องเล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าผู้หญิงควรรักจนลวงดวงใจตัวเอง ไม่ควรไปมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่นที่ไม่ใช่คนรัก เพราะอาจจะทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา ชีวิตผู้เล่าต้องพบชะตากรรมเลวร้ายหลายด้านทั้งในด้านจิตใจที่ต้องเป็นทุกข์และในด้านร่างกายที่ต้องมาเจ็บป่วย ทางรายการจึงได้นำเรื่องเล่าของคุณเซอร์มาสร้างเป็นมิวสิกวิดีโอประกอบเพลง *ฉันรักไม่พอหรือเธอขอมากไป* ขับร้องโดยกัน นภัทร อัลบัม *Club Friday Based on true story By เอ็น พียะดา* ที่ได้สร้างอารมณ์สะเทือนใจและเป็นอุทาหรณ์ให้แก่ผู้ฟังได้เป็นอย่างดี

จะเห็นว่าทางรายการได้นำเรื่องเล่าจากผู้ฟังทางบ้านมาผลิตในสื่อบันเทิงภายใต้แนวคิดที่ว่า “เรื่องเล่าจากชีวิตจริง” นับว่าเป็นการดึงดูกลุ่มผู้ฟังที่อยู่ในฐานะผู้บริโภคที่เป็นเจ้าของเรื่องเล่าได้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นชุมพลสร้างสรรค์สินค้าบันเทิงหลายรูปแบบซึ่งก็จะช่วยให้ผู้ฟังทางบ้านรู้สึกตื่นตัวอยากโทรศัพท์เข้ามาในรายการ เนื่องจากกระบวนการถ่ายทอดเรื่องเล่า ผู้เล่าจะถูก

ยกระดับให้เป็น “พระเอกหรือนางเอก” ของเรื่องโดยมีผู้คนจำนวนมากร่วมแสดงความเห็นใจในปัญหาชีวิตรักที่ผู้เล่าประสบ

3.3.5 ปัญหาแม่เลี้ยงเดี่ยว

จากการศึกษาเรื่องเล่าในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” พบว่ามีผู้หญิงโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องมากกว่าผู้ชาย แสดงให้เห็นว่าลักษณะนิสัยโดยธรรมชาติของผู้หญิงมักจะชอบเล่าเรื่องส่วนตัวมากกว่าผู้ชาย เรื่องเล่าบางเรื่องก็ได้สื่อให้เห็นถึงภาวะเปลี่ยวเหงาไร้ที่พึ่งทางใจของผู้หญิงในยุคปัจจุบัน จากการศึกษาร่วมกับปัญหาแม่เลี้ยงเดี่ยว ตามที่ศิริรัตน์ แอดสกุล (2553: 18) ได้อธิบายว่า ปัญหาครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว (Single parenthood) หมายถึง ครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่ที่ทำหน้าที่ในการเลี้ยงลูกโดยลำพังเพียงคนเดียว จากการศึกษาร่วมกับ **แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ แบบเรื่องย่อผู้เล่ารู้ว่าอีกฝ่ายมีเจ้าของอยู่แล้ว** เรื่องเล่าของคุณบี ตอน **คนไม่น่าสงสาร** เรื่องมีว่า

“คุณบีคบกับชายที่มีคนรักอยู่แล้วและคนรักของฝ่ายชายก็เป็นเพื่อนคุณบี ทั้งสองก็ยังแอบมีความสัมพันธ์ร่วมปิดบังความจริงผู้หญิงคนนั้น ในขณะที่เดียวกัน คุณบีและคนรักของฝ่ายชายก็ได้คุยโทรศัพท์ในฐานะเพื่อนอยู่เรื่อยมา (ผู้หญิงคนนั้นก็ยังไม่รู้ว่าคุณบีคือ คนที่มีความสัมพันธ์กับแฟนตัวเอง) ต่อมาคุณบีพบว่าตัวเองตั้งครรรค์กับฝ่ายชาย ส่วนฝ่ายชายที่มีคนรักอยู่แล้วก็ไม่เชื่อว่าเป็นลูกของตนจึงขอให้รอคลอดก่อนเพื่อตรวจดีเอ็นเอ เมื่อคุณบีรู้ว่าตัวเองตั้งครรรค์จึงลาออกจากงานเพราะกลัวเพื่อนร่วมงานนินทา อีกทั้งทางบ้านคุณบีก็ได้ตำหนิแสดงความไม่พอใจถึงเรื่องนี้ คุณบีจึงตัดสินใจออกมาเช่าคอนโด อยู่คนเดียวจนคลอดลูก ส่วนคนรักของฝ่ายชายที่เป็นเพื่อนก็ได้ตั้งครรรค์คลอดลูกในเวลาไล่เลี่ยกัน คุณบีเสียใจในสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งในด้านของฝ่ายชายที่ไม่ยอมรับผิดชอบ และเสียใจที่ตนปิดบังเพื่อนของตัวเองมาโดยตลอด”

(คุณบี, ตอน คนไม่น่าสงสาร , 20 กรกฎาคม 2555)

คุณบีตัดสินใจคบกับฝ่ายชายที่มีคนรักอยู่แล้วจนกระทั่งตั้งครรรค์ เมื่อคุณบีได้เล่าเรื่องถึงตอนที่ต้องเลี้ยงลูกคนเดียวด้วยน้ำเสียงร้องไห้สั่นเครือ จะทำให้เห็นฉากและบรรยากาศที่ผู้หญิงคนหนึ่งจะต้องลาออกจากงานเพราะกลัวเพื่อนร่วมงานตำหนิ และต้องออกจากบ้านมาเช่า

คอนโดมิเนียมเลี้ยงลูกเพียงลำพัง อันแสดงให้เห็นภาวะเปลี่ยวเหงาไร้ที่พึ่งทางใจของคนเมือง ที่ไม่อาจนำปัญหาความรักซ้อนที่ผิดศีลธรรมเช่นนี้ไปเล่าให้ใครฟังได้จึงต้องโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ

เรื่องนี้สะท้อนถึงปัญหาความสัมพันธ์ที่ปราศจากการยั้งคิดของมนุษย์จนทำให้เกิดปัญหาการตั้งครรภอย่างไม่ตั้งใจ อีกทั้งยังต้องรับภาระเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยว คือ ต้องทำหน้าที่เป็นทั้งพ่อและแม่ ต้องเผชิญกับปัญหาด้านเศรษฐกิจ กล่าวคือ เมื่อออกจากงานประจำ คุณป้าก็ต้องรับงานอิสระมาทำที่คอนโดมิเนียม และยังคงให้คุณพ่อช่วยเหลือเรื่องค่าใช้จ่าย การแบกรับภาระเลี้ยงลูกเพียงลำพังจึงทำให้คุณป้าเครียดและต้องการกำลังใจในการใช้ชีวิต ซึ่งปัญหานี้นับวันก็ยิ่งพบมากขึ้นในปัจจุบัน

3.3.6 เครือข่ายสังคมออนไลน์กับความสัมพันธ์ของผู้คนสมัยใหม่

ปัจจุบันผู้คนจำนวนมากติดต่อสื่อสารในรูปแบบเครือข่ายสังคมออนไลน์จนกลายเป็นกิจวัตร เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ อินสตาแกรม ฯลฯ ผู้คนมักจะสังสรรค์ทางสังคมในโลกออนไลน์ ซึ่งเป็นเครือข่ายการสื่อสารขนาดใหญ่ที่เชื่อมต่อผู้คนจากหลากหลายพื้นที่ที่มีปฏิสัมพันธ์สื่อสารกันบนพื้นที่หนึ่ง ซึ่งก็ได้ช่วยอำนวยความสะดวกสบายให้แก่ผู้ใช้งานเป็นอย่างมาก ในทางกลับกันการติดต่อสื่อสารในรูปแบบดังกล่าว ก็ส่งผลกระทบต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้ใช้งานอยู่ไม่น้อย จากการศึกษาเรื่องเล่าในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” พบรูปแบบความสัมพันธ์ที่เกิดจากการสานสัมพันธ์ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์อยู่หลายเรื่อง ในแบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก แบบเรื่องย่อผู้เล่าไม่มั่นใจในคนรัก เรื่องเล่าของคุณพิม ตอน รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม เรื่องมีว่า

“คุณพิมรู้จักเพื่อนทางเฟซบุ๊ก ข้อมูลส่วนตัว ของเขาเป็นคนมีชื่อเสียง นามสกุลดัง ทำงานเป็นที่ปรึกษานักลงทุนอยู่ต่างประเทศ คุณพิมเล่าเรื่องผู้ชายคนนี้ให้ที่บ้านฟังแต่ไม่มั่นใจว่าเขาทำเพื่อคุณพิมหรือเปล่า เพราะมีเหตุการณ์ที่น่าสงสัยว่าเขาอาจจะกำลังปิดบังบางอย่างอยู่”

(คุณพิม, ตอน รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม, 10 กุมภาพันธ์ 2555)

จะเห็นว่าความสัมพันธ์ของคุณพิมเริ่มต้นจากการรู้จักผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งไม่มีโอกาสทำความรู้จักตัวตนของคนรักใน “โลกของความจริง” อย่างที่ควรจะเป็น เพราะทั้งสองอาศัยอยู่ห่างไกลและต้องอาศัยการติดต่อผ่านการสื่อสารออนไลน์ที่ใช้กันมากในปัจจุบัน คุณสมบัติของเฟซบุ๊ก ผู้เล่นสามารถสร้าง “ตัวตน” ได้ตามความต้องการ เมื่อผู้อื่นเข้ามาดูข้อมูลส่วนตัวในเฟซบุ๊กจึงมักจะรับรู้ข้อมูลที่เจ้าของเฟซบุ๊กอยากให้รู้ซึ่งเป็นการรับสารเพียงด้านเดียว

คุณพิมพ์เรียนรู้นิสัยคนรักในชีวิตจริงน้อยมาก การสื่อสารลักษณะนี้ทำให้เกิดการไม่เข้าใจกัน จึงทำให้เกิดเหตุการณ์ “การไม่มั่นใจในคนรัก” ขึ้นมา จะเห็นว่าวัฒนธรรมการสื่อสารผ่านโลกออนไลน์ มีผลต่อความรู้สึกเรื่องความรักของปัจเจกชนอย่างเห็นได้ชัด การสื่อสารในลักษณะนี้ทำให้ผู้เล่าเกิดความไม่มั่นใจหรือคิดไปเองฝ่ายเดียวจึงต้องโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการว่าควรทำอย่างไรต่อไปในความสัมพันธ์ลักษณะนี้

3.3.7 การใช้พื้นที่สื่อสารภาวะอินเทอร์เน็ตระบายความในใจ

แบบเรื่องแอบรักข้างเดียว แบบเรื่องย่อแอบรักแต่เขาไม่รู้ พบเรื่องเล่าที่ผู้เล่านำพื้นที่สื่อสารภาวะประเภทอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการระบายความในใจ เช่น เรื่องเล่าของคุณสอง ตอน *Highlight Club Friday Based On True Story* เรื่องมีว่า

“คุณสองป่วยจึงไปรักษาที่โรงพยาบาลทำให้ได้พบกับนักศึกษาแพทย์คนหนึ่ง ในช่วงที่พักรักษาตัวคุณสองรู้สึกชอบนักศึกษาแพทย์คนนี้ เพราะเขาเป็นเจ้าของใช้ เมื่อคุณสองออกจากโรงพยาบาลแล้วก็ได้เขียน Blog ลงในอินเทอร์เน็ตถึงนักศึกษาแพทย์คนดังกล่าวแต่ไม่เคยได้มีโอกาสบอกความรู้สึกในใจกับเขา ขณะที่เขียนจดหมายคุณสองมีทั้งความสุข ความเศร้า ความเหงา ความคิดถึง เวลาผ่านมานานคุณสองรู้สึกไม่แน่ใจว่าควรไปบอกความรู้สึกกับเขาหรือควรเก็บความรู้สึกเอาไว้กับตัวเอง”

(คุณสอง, ตอน Highlight Club Friday Based On True Story, 27 สิงหาคม 2555)

คุณสองเป็นคนไข้ที่แอบหลงรักนักศึกษาแพทย์โดยที่เขาไม่รู้ ความรู้สึกพิเศษเกิดกับผู้เล่าเพียงฝ่ายเดียวซึ่งผู้เล่าก็ได้ระบายความในใจโดยใช้วิธีเขียนบล็อกลงในอินเทอร์เน็ตอันเป็นพื้นที่สื่อสารภาวะที่ผู้คนเข้าใช้งานได้อย่างอิสระ เรื่องนี้สะท้อนการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้เป็นพื้นที่ระบายความในใจที่มีต่อคนที่ตนแอบรักอันเป็นปรากฏการณ์ที่พบเห็นได้ในโลกออนไลน์ของผู้คนในปัจจุบัน

3.3.8 ปัญหาสังคมไม่ยอมรับความรักเพศเดียวกัน

แม้ว่าความรักจะเป็นเรื่องส่วนตัวแต่คนส่วนใหญ่ก็ปรารถนาจะมีความรักที่เปิดเผยในที่สาธารณะหรือประกาศให้สังคมรับรู้ โดยธรรมชาติของสังคมมักจะมีบรรทัดฐานเกี่ยวกับเรื่องเพศกำหนดอยู่ สังคมมองว่าความรักต่างเพศ (heterosexual) เป็นเรื่องปกติ แต่ความรักเพศเดียวกัน

(homosexual) สังคมมีความเชื่อว่าเป็นเรื่องผิดธรรมชาติ ผู้ใดที่มีความรักกับเพศเดียวกันจึงมักจะมีความทุกข์ในเรื่องสังคมไม่ยอมรับ ในแบบ**เรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ** แบบ**เรื่องย่อสังคมไม่ยอมรับ** เรื่องเล่าของคุณหลิน ตอน **คนที่เธอไม่ยอมรับ** เรื่องมีว่า

“คุณหลินเป็นกะเทยคบกับผู้ชายคนหนึ่ง ต่อมาสภาพสังคมเพื่อนของคนรักล้อเลียนเรื่องที่เรามารักกะเทย จนทำให้เขาใช้วิธีโกหกคุณหลินด้วยการอ้างว่าพ่อแม่กัดกันไม่ให้คบ ในเวลาต่อมาคุณหลินจึงไปสืบทราบมาว่า พ่อแม่ของเขาไม่มีส่วนรู้เห็นในเรื่องนี้ สาเหตุที่แท้จริงคือเพื่อน ๆ ของคนรักล้อเลียนที่เรามีความรักให้กับเพศเดียวกัน เขาทนแรงกดดันไม่ไหวจึงต้องสร้างเรื่องโกหกบอกเลิกคุณหลิน”

(คุณหลิน, ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ, 27 เมษายน 2555)

จะเห็นว่าความรักของคุณหลินต้องจบลงอันมีสาเหตุมาจากสังคมไทยยังไม่เปิดกว้างเรื่องรักเพศเดียวกันเท่าใดนัก คุณหลินจึงใช้พื้นที่ในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ต่อสู้กับบรรทัดฐานทางสังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศซึ่งคุณหลินได้เขียนส่งถ่ายในอีเมลว่า

“...หลินอยากให้เรื่องนี้ออกอากาศ อยากให้เป็นแง่คิดกับผู้ชายที่กำลังจะบอกเลิกกะเทยหรือใครสักคนโดยการพูดความจริง ไม่สร้างเรื่องลวงโลกขึ้นมา ไม่โยนความผิดหรือพูดให้ร้ายพ่อแม่ มันเป็นการสร้างบาป และอยากให้รู้ว่าความรักไม่จำกัดเพศ แค่นี้มัน มันใจในคนที่เรารัก สังคมมีไว้ให้พึ่งพาเรียนรู้ แต่ไม่ได้กำหนดให้คู่รักต้องรักได้หรือรักไม่ได้ ขึ้นอยู่กับคนสองคน”

(คุณหลิน, ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ, 27 เมษายน 2555)

ผู้เล่าที่ประสบปัญหาความรักในแบบ**เรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ** ผู้ดำเนินรายการจะทำหน้าที่ชี้แนะแนวทางให้ผู้เล่าปรับมุมมองของความรักที่ตนมีเพื่อที่จะให้ผู้เล่ามีความทุกข์น้อยที่สุดซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวละเอียดเรื่องกลวิธีการให้คำปรึกษาในบทต่อไป

จากการศึกษาเรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ทำให้พบว่าเรื่องเล่ามีเนื้อหาแนว “รักโศก” หลากหลายแบบเรื่องซึ่งก็ได้แสดงให้เห็นถึงความทุกข์อันเกิดจากความรักและความสัมพันธ์ของมนุษย์ ต่างคนต่างเจอปัญหาแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับว่าจะสามารถรับมือกับปัญหาทางใจได้มากน้อยเพียงใด เนื้อหาของเรื่องแสดงให้เห็นถึงความไม่สมบูรณ์แบบที่เกิดขึ้นในความรัก อีกทั้งตัวละคร ฉากและบรรยากาศก็ได้สะท้อนภาพวิถีชีวิตของคนในสังคมเมือง

การรับฟังปัญหาความรักของผู้อื่นจะทำให้ผู้เสพได้เห็นภาพของการต่อสู้กับอุปสรรคขวากหนามในความรักหรือพบกับสภาวะของการพลัดพรากจากบุคคลอันเป็นที่รัก เหล่านี้ส่งผลให้ผู้เสพเกิดความรู้สึกสงสารและความกลัวนำไปสู่ความเข้าใจในชีวิต การได้สังเกตแบบเรื่องของเรื่องเล่าแนว “รักโศก” อาจจะช่วยให้เราารู้เท่าทันถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตรักเพื่อที่จะสามารถเตรียมใจรับมือกับปัญหาที่กำลังจะเกิดหรืออาจจะเกิดขึ้นในอนาคตก็เป็นไปได้ จากการศึกษาเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักทั้ง 66 เรื่องทำให้เห็นลักษณะเด่นของเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ของผู้คนสมัยใหม่โดยผู้วิจัยจะอภิปรายในหัวข้อถัดไป

3.4 ลักษณะเด่นของเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ของคนสมัยใหม่

พื้นที่ของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ได้เปิดโอกาสให้กลุ่มคนทุกเพศทุกวัยเข้ามาเล่าเรื่องปัญหาชีวิตรักแบบไม่เผชิญหน้าส่งผลให้ผู้ฟังทางบ้านสนใจส่งเรื่องเล่าทั้งทางอีเมลและโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องในรายการ ก่อให้เกิดวัฒนธรรมในการเสพเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักของผู้อื่นจากการศึกษาเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ทำให้เห็นลักษณะเด่นของเรื่องเล่าสมัยใหม่ ดังนี้

1) เรื่องเล่ามีที่มาจากชีวิตจริงของผู้เล่า

รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีจุดประสงค์เปิดโอกาสให้ผู้ฟังที่ประสบปัญหาชีวิตรักหรือต้องการแบ่งปันประสบการณ์ได้เข้ามาเล่าเรื่องในรายการ เรื่องที่เล่าในรายการทั้งในรูปแบบการเขียนอีเมลและโทรศัพท์เข้ามาเล่าในรายการนั้นล้วนแล้วมาจากชีวิตจริงของผู้เล่าทั้งสิ้น ผู้ฟังมีการยอมรับและเชื่อว่าเป็นเรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นจริง การเล่าเรื่องจึงมีจุดประสงค์เพื่อระบายความทุกข์ และความอัดอั้นตันใจให้ผู้อื่นฟัง หากแต่การเล่านี้ไม่ได้มีจุดประสงค์เพื่อเล่าให้ผู้อื่นเกิดความบันเทิงแต่อย่างใด การเสพเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักที่เกิดขึ้นจริงจึงช่วยให้ความบันเทิง ก่อให้เกิดอารมณ์สะท้อนใจขณะที่เสพ อีกทั้งได้ตอบสนองสัญชาตญาณความสอดคล้องสอดคล้องเห็นของมนุษย์ได้อย่างดียิ่ง

2) เนื้อหาผิดไปจากกรอบศีลธรรมและบรรทัดฐานทางสังคม

เมื่อพื้นที่สื่อสารณะเอื้ออำนวยให้ผู้เล่าเปิดเผยเรื่องราวอย่างเป็นอิสระโดยไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนผู้เล่า อาจใช้เพียงนามแฝงหรือใช้ชื่อเล่นเป็นนามสมมติ ส่งผลให้ผู้เล่ากล้าเปิดเผยเรื่องราว ทำให้เนื้อหาของเรื่องมีความหลากหลาย ส่วนใหญ่เป็นรักกันทด รักที่เป็นความลับ รักที่น่าอัศจรรย์ รักที่ผิดไปจากกรอบของศีลธรรม หรือเรื่องราวที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานทางสังคม แสดงให้เห็นว่าเรื่องเล่าชีวิตส่วนตัวได้เคลื่อนเข้ามาสู่พื้นที่สื่อสารณะ อันเป็นปรากฏการณ์ใหม่ที่เกิดขึ้น เมื่อสืบย้อนไปในอดีตการนำเรื่องราวชีวิตส่วนตัวมาเล่ามักจะถูกถ่ายทอด

ด้วยการเล่าแบบปากต่อปากหรือแพร่กระจายในกลุ่มคนเล็กๆ หากแต่เมื่อมีสื่อสาธารณะมาเป็นตัวเชื่อมในการสื่อสารแล้ว เรื่องชีวิตส่วนตัวจึงได้มา “โลดแล่น” ในการรับรู้ของผู้คนในวงกว้าง และเมื่อพิจารณาจากธรรมชาติของคนไทยแล้วมักจะชอบรับฟังเรื่องราวที่เป็นความลับของผู้อื่นเป็นทุนเดิม เนื้อหาที่ผิดศีลธรรมหรือขัดไปจากกรอบบรรทัดฐานทางสังคมจึงช่วยตอบสนองความต้องการอันอยู่ในเบื้องลึกจิตใจนั่นเอง

3) ลีลาในการเล่าเรื่องมีความเป็นธรรมชาติ

การถ่ายทอดเรื่องเล่ามาจากประสบการณ์ชีวิตจริง ทำให้ผู้เล่าจดจำเหตุการณ์ที่มีผลต่อความรู้สึกอย่างแม่นยำ ลีลาในการเล่าจึงมีความเป็นธรรมชาติ เป็นการเล่าจากความรู้สึกส่วนตัวของจิตใจ น้ำเสียงจึงสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกอันแสนรื่นทศของมนุษย์ ภาษาที่ใช้ในการเล่าเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตจริง ไม่มีการตกแต่งหรือประดิษฐ์ประดิษฐ์คำ การเล่าเรื่องเป็นภาษาสนทนาช่วยให้ผู้เสพเข้าใจเรื่องราวได้ง่ายราวกับว่านั่งฟังเพื่อนรับทุกข์ การรับฟังก็ไม่ต้องอาศัยการตีความซับซ้อน นอกจากนี้ผู้เล่าบางคนขณะที่เล่าเรื่องมีอาการร้องไห้ออกมาด้วยซึ่งช่วยให้ผู้เสพได้รับอารมณ์สะเทือนใจจากการรับฟังเรื่องราวของผู้อื่น ช่วยให้เกิดการปลงในชะตาชีวิต ตลอดจนช่วยให้ตนรู้สึกดีขึ้นเมื่อได้พบว่ายังมีผู้อื่นประสบปัญหาไม่แตกต่างหรือหนักไปกว่าตนเองนำมาสู่กำลังใจในการต่อสู้ชีวิตต่อไป

4) เรื่องเล่าสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนในสังคมเมือง

กลุ่มผู้ฟังรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นกลุ่มผู้ใหญ่วัยทำงานและนักศึกษาที่มีวิถีชีวิตในสังคมเมือง ปัญหาชีวิตรักที่เล่าเกิดจากคำบอกเล่าของผู้คนที่ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมและวัฒนธรรมแบบเดียวกัน ฉากและบรรยากาศในเรื่องให้ภาพของการต่อสู้ชีวิตของคนในสังคมเมืองทั้งในด้านของชีวิตการทำงาน ความเป็นอยู่อาศัยที่แออัด สภาวะเร่งรีบแข่งขันกับเวลา ตลอดจนภาวะอารมณ์เป็เดี่ยวเหงาปัจเจกชนในเมืองใหญ่ ภาพเหล่านี้เป็นภาพที่ผู้เสพเรื่องเล่ารู้จักและคุ้นเคยกับบรรยากาศเหล่านี้เป็นอย่างดี เมื่อได้รับฟังเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักจากผู้คนที่วิถีชีวิตคล้ายคลึงกันก็ช่วยให้ผู้เสพมีความรู้สึกที่ปัญหาที่เกิดจากความรักเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถเกิดขึ้นได้กับตนเอง เรื่องเล่าจึงเปรียบเสมือนเป็นกระจกที่สะท้อนภาพเรื่องราวชีวิตของผู้เสพและผู้เล่าเรื่องที่ต่างก็มีวิถีชีวิตและสำนึกที่คล้ายคลึงกัน มีจุดสนใจร่วมกันบางประการในการรับฟังเรื่องเล่า การดูเรื่องราวจากเรื่องเล่าจึงอาจเข้าใจทำนองที่ว่า “ดูละครแล้วย้อนดูตัว” นั่นเอง

5) เรื่องเล่ามีการจบแบบปลายเปิด

เรื่องเล่าส่วนใหญ่ผู้ที่โทรศัพท์เข้ามาเล่าเป็นผู้ที่กำลังประสบปัญหาจึงต้องการกำลังใจหรือคำแนะนำจากผู้ดำเนินรายการมาปรับใช้ในชีวิตจริง เมื่อได้เล่าเรื่องราวไปถึงความขัดแย้งหรือปมปัญหาของเรื่องแล้ว เรื่องจึงมีลักษณะการจบแบบปลายเปิดทิ้งปมปัญหาให้ผู้ดำเนินรายการช่วยคลี่คลาย จากนั้นผู้ดำเนินรายการก็จะสนทนาให้คำปรึกษา เรื่องเล่าที่มีการจบแบบปลายเปิดเช่นนี้จึงนำไปสู่การคลี่คลายปัญหา เกิดคำพูดให้กำลังใจ คำพูดให้แง่คิด และคำคมต่างๆ อันเป็นการนำไปสู่การแสวงหาทางออกให้กับชีวิตในกระบวนการให้คำปรึกษาในลำดับต่อมา

เรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักที่นำมาศึกษาในงานวิจัยนี้ จึงขอเรียกว่าเรื่องเล่าแนว “รักโศก” (Narratives of tragic love) มีความเป็นเรื่องเล่าสมัยใหม่ กล่าวคือ เรื่องที่เล่าจะถ่ายทอดออกมาจากชีวิตจริงของผู้เล่าซึ่งเป็นคนในสังคมเดียวกับผู้เสพ การสื่อสารในพื้นที่สื่อสารมวลชนได้เปิดโอกาสให้ผู้เล่ากล้าเปิดเผยความลับ ส่งผลให้เนื้อหาของเรื่องมีลักษณะผิดไปจากกรอบศีลธรรมหรือบรรทัดฐานทางสังคม ในการศึกษาเนื้อหาเรื่องเล่าประเภทรักซ้อนที่ผิดศีลธรรม 33 เรื่อง สะท้อนให้เห็นว่าผู้คนสมัยใหม่มีก้นอกใจ บางคนมองพฤติกรรมนอกใจว่าเป็นเรื่องปกติซึ่งได้นำความทุกข์มาให้ตนเองและผู้อื่น ส่วนในเรื่องเล่าประเภทรักที่ไม่เข้าใจกัน 22 เรื่อง ในแบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้ 10 เรื่องก็ได้สะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติการดำรงชีวิตแบบปัจเจกชน หรือสำนึกที่เรียกว่า “ความเป็นตัวของตัวเอง” ของคนรุ่นใหม่ที่อาจปรับตัวเพื่อประกอบชีวิตคู่ ส่วนในแบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก 12 เรื่อง ก็แสดงถึงความสัมพันธ์ของคนยุคใหม่ที่คลุมเครือ ไม่ชัดเจน ทำให้เกิดความสับสนในชีวิต เรื่องเล่าในประเภทรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ 6 เรื่องก็ได้ทำให้เห็นความคับข้องใจของคนรักเพศเดียวกันที่ต้องการต่อสู้กับบรรทัดฐานทางสังคมเรื่องเพศ เรื่องเล่าแนวใหม่นี้ก็ได้ทำให้เกิดกระบวนการให้คำปรึกษาและหาทางออกร่วมกันระหว่างผู้ดำเนินรายการและคนฟังที่บ้าน ซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวละเอียดในบทต่อไป

บทที่ 4

การวิเคราะห์องค์ประกอบการสื่อสารของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ตามแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสาร

การเล่าปัญหาชีวิตรักในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นกิจกรรมการสื่อสารที่เกิดจากวัฒนธรรมแลกเปลี่ยนข่าวสารผ่านสื่อสาธารณะของผู้คนสมัยใหม่ พฤติกรรมนี้ได้กลายมาเป็นวิถีชีวิตรูปแบบหนึ่ง แสดงให้เห็นว่าสื่อมวลชนได้เข้ามาทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการเชื่อมความสัมพันธ์ผู้คนจากหลากหลายพื้นที่ได้เข้ามาปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่พบเห็นได้ทั่วไป

รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ที่ออกอากาศผ่านคลื่นวิทยุกรีนเวฟ F.M. 106.5 MHz. ทุกคืนวันศุกร์ เวลา 21.00-23.00 น. รายการดังกล่าวนี้เป็นพื้นที่สื่อสาธารณะที่เปิดโอกาสให้ผู้ฟังที่ต้องการเล่าปัญหาชีวิตรักได้เข้ามามีส่วนร่วมสื่อสารในรายการ อันเป็นกิจกรรมทางสังคมที่ผู้คนได้เข้ามามีปฏิสัมพันธ์การสื่อสารในช่วงเวลาที่รายการออกอากาศสด กระบวนการสื่อสารนี้มีลักษณะเฉพาะต่างจากเหตุการณ์สื่อสารอื่น ๆ ในสังคม เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เปรียบเสมือน “จุดนัดพบ” ของกลุ่มคนที่สนใจเรื่องความรักและความสัมพันธ์ ผู้ที่โทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องคือ ผู้ที่ประสบปัญหาความรัก ส่วนกลุ่มผู้ฟังที่บ้านคือ ผู้ที่สนใจในเรื่องความรักหรืออาจจะกำลังประสบปัญหาความรักอยู่ สถานการณ์การสื่อสารของรายการจึงมีลักษณะเฉพาะต่างจากสถานการณ์การสื่อสารอื่น

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาบริบทการสื่อสารตามแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสาร Ethnography of Speaking ของเดลล์ ไฮมส์ (Dell Hymes) (1974) แนวคิดนี้มีพื้นฐานว่า บริบททางการสื่อสารและบริบททางวัฒนธรรมสังคมมีผลให้การสื่อสารในแต่ละเหตุการณ์มีความแตกต่างกัน ประไพพรรณ พิงฉิม (2542) อธิบายเกี่ยวกับแนวคิดดังกล่าวดังนี้

“แนวคิดของเดลล์ ไฮมส์ ได้รับการพัฒนาและนำเสนอในระหว่างทศวรรษ 1960-1970 แนวคิดนี้กล่าวถึงการวิเคราะห์ภาษาในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม การใช้ภาษาที่ต่างหน้าที่ ต่างเหตุการณ์ ต่างชุมชนหรือ ต่างสังคมย่อมแตกต่างกัน เพราะการใช้ภาษาแปรไปตามบริบทที่แวดล้อม การจะเข้าใจการสื่อสารได้ต้องเกิดจากความเข้าใจพฤติกรรมโดยรวมของการสื่อสารนั้นด้วย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ นอกจากจะเข้าใจตัวสารซึ่งเป็นแก่นของการสื่อสารแล้วยังจำเป็นต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ ซึ่งเป็นบริบทแวดล้อมการสื่อสารนั้น”

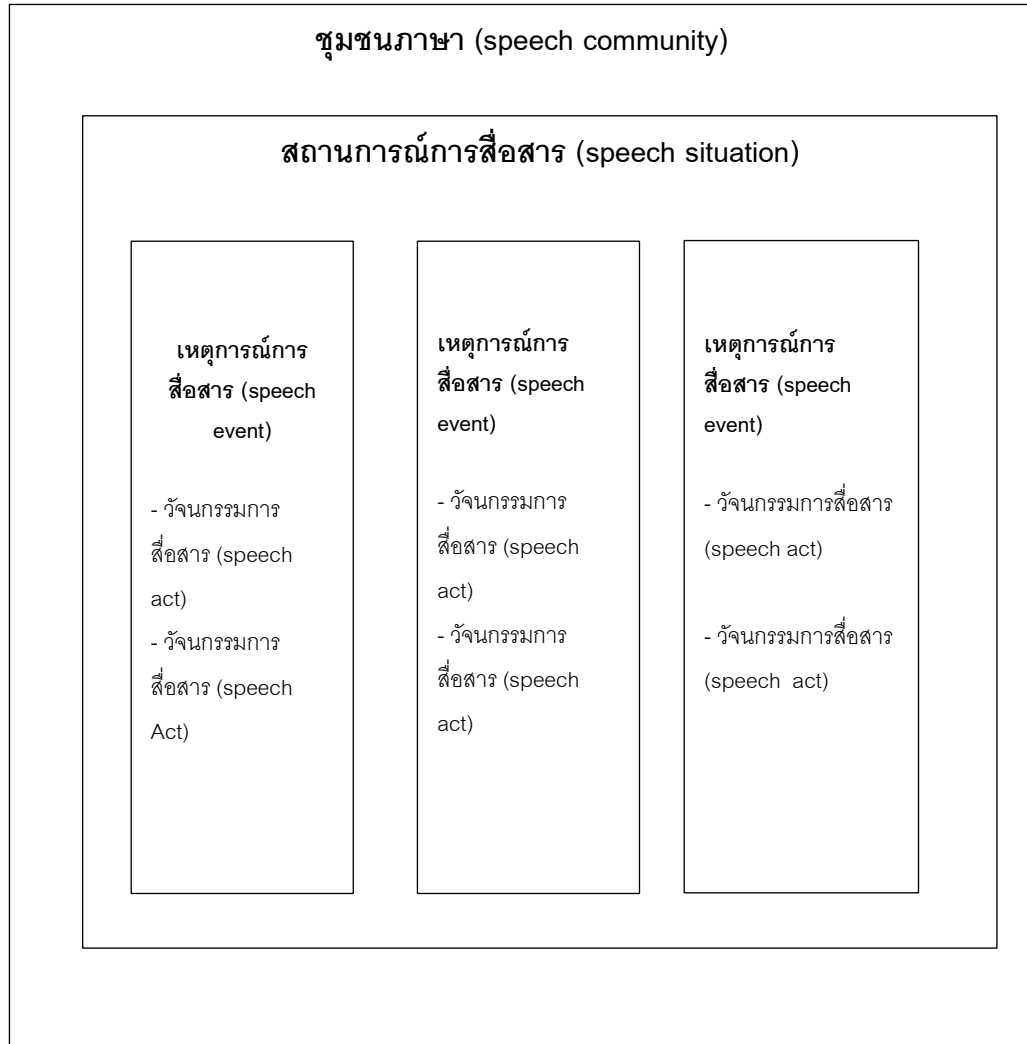
(ประไพพรรณ พิงฉิม, 2542: 31-32)

นักมานุษยวิทยาและนักภาษาศาสตร์สังคมชาวอเมริกันนามว่า เดลล์ ไฮมส์ เป็นผู้ริเริ่มแนวคิดเกี่ยวกับการพรรณนาภาษาตามองค์ประกอบในการสื่อสาร แนวคิดนี้มีชื่อที่ชื่อว่าชาติพันธุ์วรรณนาแห่งการพูด เขาเสนอว่ามนุษย์มีความสามารถในการใช้ภาษาตามบริบทแวดล้อม นอกจากมนุษย์จะรู้เรื่องไวยากรณ์เป็นอย่างดีแล้ว มนุษย์ยังสามารถใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ด้วย ฌ็อง-ปอล พานโพธิ์ทอง (2556) อธิบายสิ่งที่ไฮมส์เสนอมาว่า

“ผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษามีได้มีแต่เพียงความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างภาษาหรือความรู้ทางไวยากรณ์เท่านั้น แต่มีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่าง “เหมาะสม” ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ร่วมการสนทนาในชีวิตประจำวัน ร่วมการประชุมที่เป็นทางการ กล่าวแสดงความยินดี ฯลฯ ไฮมส์เรียกความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์นี้ว่า communication competence หรือ สามัตถิยะสื่อสาร”

(ฌ็อง-ปอล พานโพธิ์ทอง, 2556: 122)

ไฮมส์ได้เสนอตัวแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบในการสื่อสารตามตัวอักษรภาษาอังกฤษ 8 ตัวใน คำว่า “SPEAKING” ได้แก่ 1) S คือ Setting/Scene 2) P คือ Participant 3) E คือ Ends 4) A คือ Act Sequences 5) K คือ Key 6) I คือ Instrumentalities 7) N คือ Norm of interaction and interpretation 8) G คือ Genres ต่อมาได้มีนักคิดนำแนวคิดของไฮมส์ไปต่อยอดในการวิเคราะห์ภาษาในบริบทการสื่อสาร คือ ซาวิลล์-ทรอยก์ (Saville Troike) ในหนังสือเรื่อง *The Ethnography of Communication* (Saville-Troike 1982) อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2556: 184) เสนอหน่วยที่ต้องวิเคราะห์ในบริบทการสื่อสารเป็นมิติ 4 ชั้นซ้อนกันอยู่ ดังภาพนี้

ภาพที่ 1 หน่วยวิเคราะห์บริบทการสื่อสารตามแนวคิดของชาวिल्-ทรอยก์

จากกรอบภาพของการวิเคราะห์ข้างต้น ผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมสามารถนำมาอธิบายได้ดังนี้

1. ชุมชนภาษา (speech community) คือ กลุ่มคนที่ใช้ภาษาหรือภาษาย่อยเดียวกันและรับรู้กฎเกณฑ์ในการตีความภาษาร่วมกัน (Duranti, 1988: 216-217 อ้างถึงใน ศิริพร ภัคดีผาสุข, 2556: 2)

2. สถานการณ์การสื่อสาร (speech situation) คือ โอกาสที่จะเกิดการสื่อสารใดการสื่อสารหนึ่ง

3. เหตุการณ์การสื่อสาร (speech event) คือ การสื่อสารปฏิสัมพันธ์กันในครั้งหนึ่ง ๆ ซึ่งมีจุดประสงค์ของการสื่อสาร หัวข้อ จุดสนใจเดียวกัน เกิดในสถานที่เดียวกัน มีผู้ร่วมเหตุการณ์กลุ่มเดียวกันและใช้รูปแบบภาษาอย่างเดียวกัน (Saville-Troike, 1982: 28-29 อ้างถึงใน ศิริพร ภัคดีผาสุข, 2556: 2)

4. วัจนกรรมการสื่อสาร (speech act) คือ ถ้อยคำที่มีพลังวัจนกรรม (illocutionary force) หรือก็คือถ้อยคำที่สื่อเจตนาต่างๆ ของผู้พูด (ณัฐพร พานโพธิ์ทอง, 2556: 122)

ผู้วิจัยจะใช้หน่วยการวิเคราะห์บริบทการสื่อสารที่แบ่งออกเป็น 4 มิติข้างต้นของชาวิลด์-ทรอยก์ มาใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์สถานการณ์การสื่อสารของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” และจะวิเคราะห์องค์ประกอบการสื่อสารตามแนวชาติพันธุ์วรรณาของไฮมส์ โดยจะพิจารณาตามกรอบ SPEAKING ทั้ง 8 องค์ประกอบ ณัฐพร พานโพธิ์ทอง (2556) อธิบายรายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบ มีดังนี้

S มาจาก setting and scene (บางเล่มใช้ situation) – สถานที่และโอกาสหมายถึง สถานที่และโอกาสที่เกิดการสื่อสารขึ้น

P มาจาก participant – ผู้ร่วมการสื่อสาร หมายถึง ผู้ที่มีส่วนในการสื่อสารทั้งผู้พูดหรือผู้ส่งสาร ผู้ฟังหรือผู้รับสารและผู้ที่อยู่ใกล้เคียงซึ่งมีผลต่อการสื่อสารนั้นๆ

E มาจาก ends – จุดมุ่งหมาย หมายถึง เป้าหมายหรือผลที่ต้องการบรรลุในการสื่อสารนั้น

A มาจาก act sequences – ลำดับวัจนกรรมหมายถึง ลำดับของถ้อยคำที่สื่อเจตนาต่างๆ ในการสื่อสาร

K มาจาก key – น้ำเสียง หมายถึง น้ำเสียงและวิธีการสื่อสารที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยในการตีความหมาย เช่น จริงจัง ที่เล่นที่จริง เศร้า ฯลฯ

I มาจาก instrumentalities – เครื่องมือสื่อสารหมายถึง ช่องทางการสื่อสาร รูปแบบของถ้อยคำ และลีลาภาษา เช่นสื่อแบบตัวต่อตัว สื่อผ่านอินเทอร์เน็ต สื่อสารทางเดียวหรือสองทาง ใช้เสียงพูดหรือรูปเขียน ใช้ภาษาแบบทางการหรือกันเอง ฯลฯ

N มาจาก norm of interaction and interpretation – บรรทัดฐานการปฏิสัมพันธ์และการตีความ หมายถึง ความเชื่อและความรู้จากวัฒนธรรมนั้น ๆ ที่กำกับการสื่อสารและการตีความสาร

G มาจาก genres – ประเภทของตัวบท หมายถึง ประเภทของตัวบท (textual categories) ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์การสื่อสาร เช่น การบรรยายในชั้นเรียนระดับมหาวิทยาลัย รายงานข่าว การสัมภาษณ์ทางโทรทัศน์ ฯลฯ”

(ณัฐพร พานโพธิ์ทอง, 2556: 123-124)

ผู้วิจัยจะใช้กรอบวิเคราะห์องค์ประกอบการสื่อสารตามแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสารโดยจะพิจารณาริบทกการสื่อสาร 4 มิติของ ซาวิลล์-ทรอยก์ และวิเคราะห์องค์ประกอบการสื่อสาร SPEAKING ของไฮม์ส์ เพื่อตอบคำถามว่าเพราะเหตุใดจึงมีผู้คนจำนวนมากให้ความสนใจรับฟังรายการและกล้าโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องส่วนตัวในรายการ จนทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งอันเป็นกิจกรรมทางสังคมของผู้คนสมัยใหม่มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

4.1 บริบทการสื่อสารรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”

การวิเคราะห์องค์ประกอบการสื่อสารตามแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสารโดยจะพิจารณาริบทกการสื่อสาร 4 มิติ ดังนี้

4.1.1 ชุมชนภาษา (speech community)

การที่จะทำความเข้าใจสถานการณ์การสื่อสารตามแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสารได้ต้องทำความเข้าใจก่อนว่าสถานการณ์นั้นจะต้องอยู่ในชุมชนภาษาเดียวกัน มีเกณฑ์การใช้ภาษาร่วมกัน มีกฎการพูดและการตีความภาษา มีทัศนคติ และค่านิยมในรูปภาษาที่ใช้ มีความเข้าใจในวัฒนธรรมทางสังคมร่วมกัน (Saville-Troike, 1982 อ้างถึงใน สุชาติดวง เกิดโมฬี, 2537: 10)

รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีการสื่อสารที่ผู้ดำเนินรายการและผู้ฟังใช้ภาษาไทยมาตรฐาน ประคอง นิมมานเหมินท์ และคณะ (2552: 39) อธิบายว่า ภาษาไทยมาตรฐานหมายถึง ภาษาไทยซึ่งเป็นที่ยอมรับให้ใช้เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารทางราชการและใน

การศึกษาทั่วประเทศ ภาษาไทยมาตรฐานที่ใช้เป็นภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ ในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยพบว่าผู้ฟังที่โทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องมีความสามารถใช้ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ ได้เป็นอย่างดี ไม่มีผู้ฟังท่านใดเล่าเรื่องด้วยภาษาไทยถิ่นอื่น แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ฟังรายการใช้ภาษาเดียวกันในการสื่อสาร และรู้ข้อกำหนดของการเล่าเรื่อง กล่าวคือ การเล่าเรื่องจะต้องใช้ถ้อยคำที่สุภาพ ไม่ใช้ถ้อยคำ หยาดคายและมีความเคารพผู้ดำเนินรายการทั้งสองท่านว่ามีสถานภาพสูงกว่า

นอกจากจะดูการใช้ภาษาเดียวกันแล้ว สิ่งที่ควรพิจารณาคือเรื่องบริบทแวดล้อมของชุมชนภาษาควบคู่ไปด้วย เนื่องจากบริบททางวัฒนธรรมและสังคมเมืองได้ปรับวิถีชีวิตผู้คนในหลายด้าน ทั้งในเรื่องความเครียดจากการทำงานหรือสภาวะที่ต้องแข่งขันกับผู้อื่นตลอดเวลา ส่งผลให้ผู้คนในสังคมเมืองเกิดภาวะแปลกแยก เปลี่ยนเหงานได้ง่าย ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเริ่มลดน้อยลง แปรเปลี่ยนมาเป็นผู้คนหันไปพึ่งพาสื่อเทคโนโลยีกันมากขึ้น

ความสัมพันธ์ของผู้คนมีเครื่องมือสื่อสารเป็นตัวกลางเชื่อมความสัมพันธ์ของผู้คนในรูปแบบต่าง ๆ สังเกตจากในปัจจุบันเรามักจะพบเห็นภาพวิถีชีวิตที่ผู้คนมีพฤติกรรมใช้เครื่องมือสื่อสารทันสมัยจนเป็นอาชิต เช่น การใช้สมาร์ทโฟน การพกพาแท็บเล็ต หรือการใช้โน้ตบุ๊กในการทำงาน แสดงให้เห็นว่าผู้คนในปัจจุบันมีความจำเป็นต้องบริโภคข่าวสารทางอินเทอร์เน็ตที่ต้องเชื่อมต่อกับ “โลกภายนอก” อยู่ตลอดเวลา อาจกล่าวได้ว่า ผู้คนได้ผนวกโลกส่วนตัวเคลื่อนเข้าหาโลกสาธารณะในมิติเวลาเดียวกันจนกลายเป็นเรื่องปกติในชีวิตประจำวัน

สถานการณ์การสื่อสารในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เปรียบได้กับ “จุดนัดพบ” ของผู้คนที่กำลังสนใจเรื่องเดียวกัน ผู้ส่งสารและผู้รับสารในกระบวนการสื่อสารดังกล่าวอยู่ในชุมชนเดียวกัน กล่าวคือ มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยมาตรฐานในการสื่อสาร มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว บริบทการสื่อสารแวดล้อมทำให้พวกเขารับรู้ถึงกฎกติกาหรือข้อตกลงในการสื่อสารว่าจะต้องมีวิธีการอย่างไร มีขั้นตอนในการส่งสารอย่างไร มีระเบียบในการรับสารหรือแสดงความคิดเห็นอย่างไร บริบทการสื่อสารที่กล่าวมาข้างต้นจะมีกฎควบคุมเหตุการณ์สื่อสาร (speech event) ที่จะกล่าวในรายละเอียดต่อไป

4.1.2 สถานการณ์การสื่อสารรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” (speech situation)

รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีรูปแบบการรายการพูดคุยกับผู้ฟัง (talk program) เปิดโอกาสให้ผู้ฟังโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องปัญหาชีวิตรัก หรือเรียกอีกอย่างว่า Phone-In Program (ชนินทร์พร จิราธรวราพัฒน์, 2556: 34) การปรึกษาจะเกิดขณะออกอากาศสดทางคลื่นวิทยุ FM

106.5 MHz. ทุกคืนวันศุกร์ เวลา 21.00-23.00 น. ในแต่ละครั้งของการออกอากาศทางรายการ จะแจ้งชื่อตอน (topic) ของสัปดาห์ต่อไปเพื่อให้ผู้ฟังที่ต้องการโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องทราบ เช่น ตอน *ไม่รักแล้วก็ทำไม่* ตอน *คนที่เธอไม่ยอมรับ* ตอน *รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม* ฯลฯ โดยที่การตั้งชื่อ หัวข้อจะเป็นประเด็นความรักที่มีความหมายกว้างและทำให้จดจำได้ง่าย

ผู้ฟังที่ต้องการโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องในการออกอากาศสดจะต้องส่งเรื่องเล่าเข้ามาทาง อีเมล Clubfriday@atimemedia.com เพื่อให้ทีมงานคัดเลือกเรื่องที่มีเนื้อหาน่าสนใจและตรงกับ ชื่อตอนมากที่สุด จากนั้นทางรายการก็จะเป็นฝ่ายติดต่อกลับไปหาเจ้าของเรื่องเพื่อแจ้งช่วงเวลาในการออกอากาศ หรือ ผู้ฟังโทรศัพท์เข้ามาที่เบอร์ 02-665-8377 ถึง 81 ในขณะที่รายการออกอากาศ สด โดยจะต้องผ่านผู้คัดกรองสายหรือทีมงานของรายการก่อน นอกจากนี้ผู้ฟังยังสามารถส่งเรื่อง เล่าเข้ามาทางเฟสบุ๊กที่ www.facebook.com/clubfridayfanpage ซึ่งเป็นเครือข่ายสังคมออนไลน์ ที่กำลังได้รับความนิยมมากในปัจจุบัน

เนื่องจากมีผู้ฟังส่งเรื่องเล่าเข้ามาทางอีเมลเป็นจำนวนมาก ทีมงานของรายการจะต้อง คัดเลือกเรื่องที่มีเนื้อหาน่าสนใจและเหมาะสมกับหัวข้อประมาณ 6-8 เรื่อง เพื่อออกอากาศภายใน เวลา 2 ชั่วโมง Media Roles McQuail (2000) กล่าวว่า นักสื่อสารมวลชนที่ทำหน้าที่คัดเลือก ประสิทธิภาพให้กับกลุ่มมวลชนจะเป็นผู้ที่มีบทบาทเป็นตัวกรอง (Filter) หรือนายประตู (Gatekeeper) ในการทำหน้าที่เลือกสรรประสิทธิภาพที่เห็นว่าเหมาะสมกับผู้รับสาร โดยบางครั้ง ปิดกั้นมุมมองอื่นๆ (Media Roles McQuail, 2000 อ้างถึงใน กอบพงษ์ กุณฐิยะ, 2545: 25) ผู้วิจัยเห็นว่าทางทีมงานของรายการก็เป็นผู้ที่ทำหน้าที่คัดเลือกประสิทธิภาพให้กับกลุ่มมวลชนซึ่ง บางครั้งก็อาจจะปิดกั้นมุมมองอื่น ๆ ดังคำกล่าวข้างต้น เนื้อหาที่ไม่เหมาะสมหากสื่อสารออกไป อาจส่งผลกระทบต่อในวงกว้างทางทีมงานก็จะไม่คัดเลือกมาออกอากาศ

การออกอากาศสดของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นสถานการณ์การสื่อสารที่มี จุดประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ฟังทางบ้านโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาปัญหาชีวิตรักอย่างมีส่วนร่วม ขณะออกอากาศสดโดยมีผู้ดำเนินรายการเป็นผู้ควบคุมกระบวนการสื่อสารทั้งหมด รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีเหตุการณ์การสื่อสารโดยที่ผู้วิจัยจะสังเกตจากการเปลี่ยนเนื้อหาและ จุดประสงค์ของผู้ดำเนินรายการเป็นหลัก รายการวิทยุดังกล่าวมีเหตุการณ์การสื่อสาร ดังต่อไปนี้

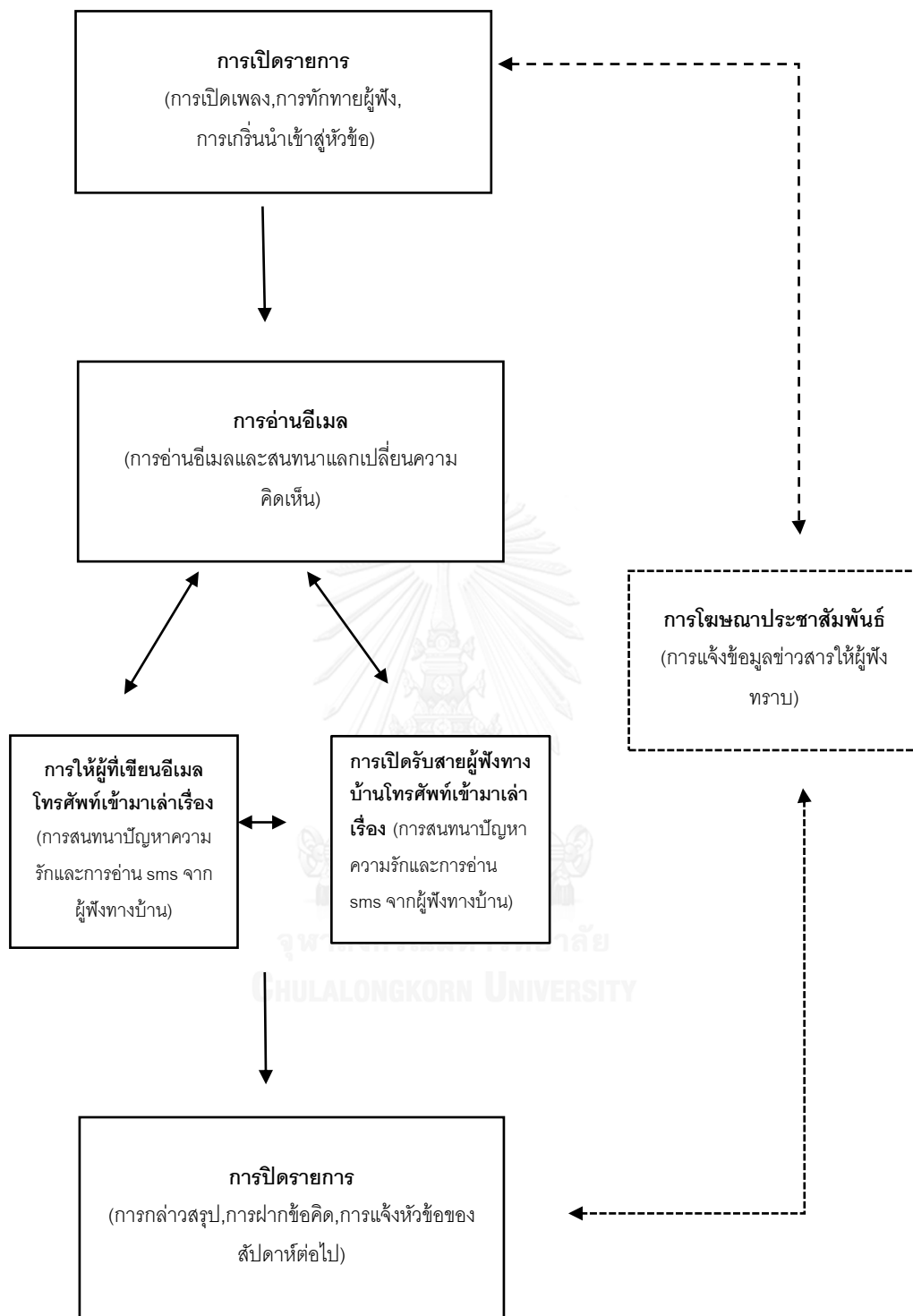
4.1.3 เหตุการณ์การสื่อสาร (speech event) ในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”

การศึกษาสถานการณ์การสื่อสารตามแนวชาติพันธุ์วรรณาจะต้องพิจารณาว่า สถานการณ์การสื่อสารนั้นมีเหตุการณ์การสื่อสารที่เหตุการณ์และมีลักษณะอย่างไรบ้าง รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นรายการวิทยุกระจายเสียงประเภทพูดคุยกับคนฟัง ผู้ดำเนินรายการจะเป็นผู้ควบคุมกระบวนการสื่อสารตั้งแต่ต้นจนจบ การพิจารณาเหตุการณ์การสื่อสาร ผู้วิจัยจะใช้วิธีสังเกตจากการเปลี่ยนเนื้อหาและจุดประสงค์ของการสื่อสารของผู้ดำเนินรายการเป็นหลัก จากการศึกษาพบว่ารายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีเหตุการณ์การสื่อสารดังตารางต่อไปนี้

เหตุการณ์ การสื่อสาร	ผู้ร่วม เหตุการณ์	วัตถุประสงค์	เนื้อหา
การเปิดรายการ	ผู้ดำเนินรายการ ผู้ฟังที่บ้าน	เพื่อเปิดประเด็นเข้าสู่หัวข้อในการสนทนา ปัญหาความรัก	การเปิดเพลง, การทักทาย ผู้ฟัง, การเกริ่นนำเข้าสู่หัวข้อ
การโฆษณา ประชาสัมพันธ์	ผู้ดำเนินรายการ ผู้ฟังที่บ้าน	เพื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์สื่อบันเทิงหรือ กิจกรรมต่าง ๆ ของรายการ	การแจ้งข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับ สื่อบันเทิง หรือ กิจกรรมต่างๆ ของ รายการ
การอ่านอีเมล	ผู้ดำเนินรายการ เจ้าของอีเมล(ที่ทำ หน้าที่เล่าปัญหาความ รัก) ผู้ฟังที่บ้าน	เพื่อเล่าปัญหาความรักและให้คำปรึกษา ปัญหาความรัก	ผู้ดำเนินรายการอ่านอีเมล พร้อมตอบปัญหาและ สนทนาแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นเกี่ยวกับอีเมลที่อ่าน
การให้ผู้เขียนอีเมล โทรศัพท์เข้ามาเล่า เรื่อง	ผู้ดำเนินรายการ ผู้เล่าเรื่อง ผู้ฟังที่บ้าน	เพื่อเล่าปัญหาความรักและให้คำปรึกษา ปัญหาความรัก	การสนทนาให้คำปรึกษา ปัญหาความรัก และการอ่าน ข้อความขนาดสั้นของผู้ฟัง ที่บ้านที่แสดงความคิดเห็น
การเปิดรับสายผู้ฟัง ที่บ้านโทรศัพท์เข้า มาเล่าเรื่อง	ผู้ดำเนินรายการ ผู้เล่าเรื่อง ผู้ฟังที่บ้าน	เพื่อเล่าปัญหาความรักและให้คำปรึกษา ปัญหาความรัก	การสนทนาให้คำปรึกษา ปัญหาความรัก และการอ่าน ข้อความขนาดสั้นของผู้ฟัง ที่บ้านที่แสดงความคิดเห็น
การปิดรายการ	ผู้ดำเนินรายการ ผู้ฟังที่บ้าน	เพื่อสรุปประเด็นของการสนทนาปัญหา ความรัก	การกล่าวสรุปเรื่องที่สนทนา การฝากข้อคิด และการแจ้ง หัวข้อในสัปดาห์ต่อไป

ตารางที่ 29 แสดงเหตุการณ์การสื่อสารในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์

ภาพที่ 2 โครงสร้างเหตุการณ์การสื่อสารในสถานการณ์การสื่อสารรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”

สถานการณ์การสื่อสารรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จะเริ่มต้นด้วยเหตุการณ์สื่อสารการเปิดรายการด้วยการเปิดเพลง การทักทายผู้ฟัง และการเกริ่นนำเข้าสู่หัวข้อในการสนทนา จากนั้นจะเป็นเหตุการณ์การอ่านอีเมล เหตุการณ์เปิดรับสายผู้ฟังทางบ้านและการให้ผู้ที่เขียนอีเมลโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่อง ทั้งสามเหตุการณ์นี้นับว่าเป็นหัวใจของรายการ กล่าวคือ เป็นช่วงที่ผู้ฟังทางบ้านได้เล่าปัญหาความรักโดยมีผู้ดำเนินรายการให้คำปรึกษา เหตุการณ์ทั้งสามนี้เกิดขึ้นสลับกันได้ดังจะเห็นลูกศรสองทาง ส่วนเหตุการณ์การโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารอื่นๆ ผู้วิจัยพบสองช่วงคือ บางตอนพบในเหตุการณ์การสื่อสารการเปิดรายการ บางตอนพบในเหตุการณ์สื่อสารการปิดรายการจึงใช้ลูกศรเป็นเส้นประเพื่อบ่งชี้ให้รู้ว่าเป็นเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นอย่างไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในแต่ละครั้งของการออกอากาศ

4.1.3.1 การเปิดรายการ

การเปิดรายการ คือ ผู้ดำเนินรายการเปิดเพลงเข้ารายการ มีการทักทายผู้ฟังทางบ้าน และสนทนาเกี่ยวกับชื่อตอนที่ย่อออกอากาศในวันนั้น เหตุการณ์สื่อสารการเปิดรายการจะเกิดก่อนช่วงสนทนาปัญหาความรักเสมอ

1) การเปิดเพลง

การเปิดรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จะเริ่มต้นด้วยการเปิดเพลงก่อนที่จะเข้าสู่ช่วงสนทนาปัญหาความรัก ส่วนใหญ่เพลงที่ทางรายการเปิดมักจะมีเนื้อหาสอดคล้องกับชื่อตอน เช่น ตอน *เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง* ออกอากาศเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2555 ทางรายการก็ได้เปิดเพลง *อย่าปล่อยให้คนคนหนึ่งคิดถึงเธอ* ขับร้องโดย เต๋น นรารักษ์ มีเนื้อหาแสดงอารมณ์ตัดพ้อของผู้หญิงซึ่งเหงาที่ต้องการให้คนรักมาอยู่ใกล้ซิด สังเกตจากเนื้อเพลงที่ร้องซ้ำ

“กลัวทุกอย่าง หวาดระแวงมันไปทุกอย่าง เธอยิ่งห่าง ยิ่งโหดร้าย อย่า
ปล่อยให้คนคนหนึ่งคิดถึงเธอ รอคอยจนเพื่อจนเหนื่อยจะขาดใจ อยู่กับคำว่าเหงา
ฉันกลัวเงาแห่งความหวังไหว ได้ยินแต่เสียงหัวใจมันตะโกนใส่ร้ายว่าเธอไม่รักกัน”
(ที่มา <http://www.siamzone.com/music/thailyric> เข้าถึงเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2557)

เพลงนี้สื่อถึงผู้หญิงที่กำลังเหงาเพื่อคิดถึงใครสักคน อารมณ์ของเพลงได้แสดงอาการคิดไปเองว่าอีกฝ่ายไม่รักซึ่งก็ได้สอดคล้องกับชื่อตอน “เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง” ที่มีรูปประโยคคำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้ฟังทางบ้านกลับไปคิดถึงด้วยตัวเอง

ในตอน *ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน* ออกอากาศวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ.2555 ทางรายการก็เลือกเปิดเพลง *รักแท้หรือแค่เหงา* ของ โบ สุนิตา ที่มีเนื้อหาแสดงอาการสับสนเรื่องความสัมพันธ์ที่ตนมีอยู่ว่าเป็นรักแท้หรือการคบเพียงแค่ว่าเหงา

“เธอมองฉันเป็นตัวจริง ที่หามานานหรือคบฉันหนีความเดียวดาย แค่มีกันไว้เมื่อเหงา ไว้เพื่อให้โทรหา เมื่อไม่มีอะไรให้ทำ เธอมองฉันมาเติมเต็มอีกครั้ง ในใจ หรือแค่คบไว้ไปวัน ๆ อยากให้เธอลองมองหน้ากัน บอกให้แน่ใจ เธอตีความ คำว่ารักไว้ยังไง”

(ที่มา <http://www.siamzone.com/music/thailyrlic>. เข้าถึงเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2557)

เนื้อหาของเพลงสื่อถึงความสงสัยในความสัมพันธ์ที่กำลังมีโดยเฉพาะความไม่มั่นใจในคนรักว่าเขาตีความความรักและความสัมพันธ์ในครั้งนี้ว่าอย่างไร ซึ่งก็ได้สอดคล้องกับชื่อตอน *ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน* ทางรายการประสงค์จะให้ผู้ฟังที่บ้านที่กำลังเผชิญกับความไม่แน่ใจในความสัมพันธ์เข้ามาเล่าเรื่อง จะเห็นว่าการเปิดรายการจะเริ่มต้นด้วยการเปิดเพลงเสมอ เพลงที่นำมาเปิดส่วนใหญ่เป็นเพลงไทยสากลที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับชื่อตอน จังหวะดนตรีฟังง่าย และเป็นที่ยอมรับในกลุ่มผู้เสพ แสดงให้เห็นว่าวิถีชีวิตของผู้คนที่รับฟังรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีความชื่นชอบในการฟังเพลงไม่มากนักน้อย

2) การทักทายผู้ฟัง

เนื่องจากผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากคลิปวิดีโอรายการย้อนหลังจากอินเทอร์เน็ต ข้อมูลที่เก็บมาจึงไม่ใช่รายการวิทยุที่ออกอากาศสด ภาพที่เห็นในคลิปวิดีโอเป็นภาพที่ออกอากาศทางโทรทัศน์ช่องกรีนแซลแนล ในช่วงต้นรายการจึงเป็นการกล่าวทักทายผู้ชมที่บ้านที่กำลังดูภาพทางโทรทัศน์ ดังนี้

ตัวอย่าง ตอน เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง 4 พฤษภาคม 2555

ดีเจที่ออก : วันนี้คะ คลับฟรายเดย์นะคะ ตอนนีเห็นภาพพร้อมกันทางกรีนแซลแนลแล้วนะคะ สวัสดีทั่วประเทศด้วยนะคะ....

- ตัวอย่าง** ตอน ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน 8 มิถุนายน 2555
- ดีเจพี่อ้วน** : สัญญาณทางกรีนแซนแนลมาแล้ว สวัสดิ์ทางกรีนแซนแนล รอบนี้
ด้วย
- ดีเจพี่อ้อย** : สวัสดิ์ด้วยนะคะ คลับฟรายเดย์ค่ะ ต่อเนื่องมาจากเลิฟ
แปดพันเก้า วันนี้ชื่อตอนคือ ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน

การกล่าวทักทายผู้ฟังทางบ้านเป็นส่วนสำคัญในการเปิดรายการเพราะเป็นสิ่งที่บ่งบอกให้รู้ว่ารายการเริ่มขึ้นแล้ว จากคลิปวิดีโอที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลผู้ดำเนินรายการจะกล่าวทักทายผู้ฟังทางบ้านที่ติดตามฟังทางคลื่นวิทยุก่อนแล้วก็สนทนาในประเด็นอื่น ๆ เมื่อทางรายการตัดภาพมาทางช่องกรีนแซนแนล ผู้ดำเนินรายการก็จะกล่าวทักทายผู้ชมทางบ้านอีกครั้ง

3) การเกริ่นนำเข้าสู่หัวข้อ

การเกริ่นนำเข้าสู่หัวข้อ คือ ผู้ดำเนินรายการจะบอกชื่อหัวข้อในการสนทนา จากนั้นก็จะเกริ่นนำด้วยวิธีการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน การเกริ่นนำเป็นส่วนที่จะช่วยขยายความหรืออธิบายรายละเอียดของชื่อหัวข้อให้ผู้ฟังทางบ้านได้ทราบ ก่อนที่จะมีการเปิดรับสายสนทนาในลำดับต่อไป ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ตัวอย่าง** ตอน เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง 4 พฤษภาคม 2555
- ดีเจพี่อ้อย** : ชื่อตอนคือ เธอมีใจหรือคิดไปเองนะคะ แคะได้ยินชื่อตอนนี้หลายคน
ลงไปกองกับพื้นนะคะ แล้วเมื่อไหร่ก็ตามที่มีการตั้งคำถามประเภท
นี้ เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง
- ดีเจพี่ฉอด** : ส่วนใหญ่มักจะ
- ดีเจพี่อ้อย** : มีคำตอบ
- ดีเจพี่ฉอด** : มีคำตอบ (หัวเราะ) จริงๆ ส่วนใหญ่ตอบได้แล้ว
- ดีเจพี่อ้อย** : ค่ะ
- ดีเจพี่ฉอด** : แต่เพียงแต่ว่า ไข่ความรู้สึกแบบเนี่ยคะ นิดนึงมันคือ ปน ๆ กับ
ความที่พยายามหรือพยายามจะเข้าข้างตัวเองนั่นแหละ ต้องบอก
ว่ามันเป็น มันไม่ได้ผิดนะคะ มันเป็นเรื่องปกติค่ะที่เราทุกคนคง
แอบมีความรู้สึกนิดนึง ที่ๆ อยากจะคิดเข้าข้างตัวเองกันบ้าง
- ดีเจพี่อ้อย** : ค่ะ

- ดีเจพีซอด : นะคะ แต่บางทีก็ไม่แน่ใจ บางทีก็รู้อยู่แล้ว แต่แบบ เอ้ย! ขอฉัน
แบบนิดนึงอะไรอย่างเงี้ย
- ดีเจพีซอด : คำให้ความหวังก็เจ็บไปอีกแบบนึง แต่ตัวเองให้ความหวังตัวเอง ก็
รู้ทั้งรู้ อะนะคะ ก็มีเยอะแยะมากมาย วันนี้มีอีเมลหลายฉบับก็จะ
บอกถึงความรู้สึกนี้ แต่ต้องยอมรับว่าในบางคน อีก ฝ่ายหนึ่งก็ให้
ความหวังเกิน (เสียงสูง) คือถ้าจะบอกว่าเป็นเพื่อนกัน ก็ไม่ควรที่
จะต้องมีอะไรมากมายถึงขนาดนี้ ก็มี นะคะ ใครก็ตามที่รู้สึกกว่า
ตัวเองอาจจะกลายเป็นฝ่ายที่ เอ๊ะ ฉันคิดไปเองหรือเปล่านะว่า คำมีใจ
หรือบางทีเราอาจจะไปอีกฝั่งหนึ่งนะคะ คือก็คำเป็นคนดีแหละ ก็
ไม่อยากจะเสียคำไป แต่จะให้มันเป็นแฟนก็ยังไม่ใช่อยู่ดี ก็อาจจะเป็น
อีกฝั่งหนึ่ง
- ดีเจพีซอด : ค่ะ
- ดีเจพีซอด : เป็นอีกฝั่งหนึ่งที่จะบอกถึงเหตุผลของตัวเองก็ได้ นะคะ
- ดีเจพีซอด : ค่ะ กำลังจะบอกว่าบางที บ่อยครั้งที่หลายคนเป็นแบบนี้แหละที่
ซ้อย คือไม่ได้อยากจะรัก อยากจะเป็นแฟน แต่ก็เสียตายที่จะขาด
คำไป เพราะฉะนั้นมันก็เป็นมุมมองแก่ตัวของบางคนที่ยังอยากเก็บ
รักษาเอาไว้ เพราะฉะนั้นโดยวิธีการที่จะดูจริงๆ เอาไว้เนี่ยมันก็เลยทำ
ให้อีกฝ่ายหนึ่ง ยิ่งคิด เข้าไปใหญ่เลยว่า อ้อ คำ ต้องมีใจ แน่ๆ เลย
ถ้าคำไม่มีใจคำต้องไม่ทำ แบบนี้แน่ๆ อะไรอย่างเงี้ย นะคะ
- ดีเจพีซอด : ค่ะ นะคะ อ๊ะ เตรียมตัววางสายลงตรงนี้เลยคะ เพราะรู้ว่าวันนี้
หลายคนอยากโทรมาแล้ว
- ดีเจพีซอด : ขึ้นต้นแบบ ข้อความแรกที่ขึ้นมา ชอบหัวข้อความนี้มาก ตรงมาก
- ดีเจพีซอด : นั่นนะสิ ถ้าใครที่รู้สึกว่าจะตรง โทรเข้ามาได้เลยคะ 026658377-
80 นะคะ เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง

ก่อนที่จะเข้าสู่ช่วงสนทนาปัญหาความรักกับผู้ฟังที่บ้าน ผู้ดำเนินรายการทั้งสองท่าน
จะต้องเกริ่นนำด้วยการกล่าวถึงรายละเอียดหรือขอบเขตของเนื้อหาซึ่งจะอยู่ในรูปแบบการสนทนา
กัน จากนั้นก็จะเปิดโอกาสให้ผู้ฟังที่บ้านโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องในรายการ

4.1.3.2 การโฆษณาประชาสัมพันธ์

การโฆษณาประชาสัมพันธ์ คือ ผู้ดำเนินรายการแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสื่อ
บันเทิงที่สร้างมาจากเรื่องจริงของผู้ฟังที่บ้านหรือแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่างๆ

ของรายการ มีจุดประสงค์เพื่อผลประโยชน์ทางการตลาด ผู้ดำเนินรายการจะมีการประชาสัมพันธ์ สื่อบนเวทีเกี่ยวข้องกับรายการนับว่าเป็นการโฆษณาสินค้าของทางรายการ ส่วนใหญ่แล้วการประชาสัมพันธ์จะปรากฏก่อนช่วงรับสายจากผู้ฟังทางบ้านแต่ในบางครั้งก็ปรากฏในช่วงปิดรายการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการจัดรายการแต่ละสัปดาห์ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ดำเนินรายการต้องพิจารณาถึงจังหวะที่เหมาะสมในการประชาสัมพันธ์ ดังตัวอย่างนี้

- ตัวอย่าง** ตอน เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง 4 พฤษภาคม 2555
- ดีเจพี่อ้อย : เป็นเจ้าของอัลบั้มนี้ได้แน่นอนปลายเดือนนี้แหละ 31 พฤษภาคม นะคะ
- ดีเจพี่ฉอด : ก็ต้องบอกว่า น่าจะเป็นอัลบั้มเพลงที่น่าเก็บรักษาไว้ชุดหนึ่ง
- ดีเจพี่อ้อย : ค่ะ
- ดีเจพี่ฉอด : นะคะ เพราะว่า ก็ต้องบอกว่า จริงๆ แล้วเป็นคนทำ ไม่กล้าพูด หรอก แต่กล้าพูดแล้วกันว่า
- ดีเจพี่อ้อย : (หัวเราะ)
- ดีเจพี่ฉอด : (หัวเราะ) กล้าพูดว่า เป็นอัลบั้มที่มีเพลงเพราะและก็มีเพลงที่ ๆ ต้องบอกว่า ฮิตและก็ได้รับความนิยมจำนวนมากนะคะ เพราะฉะนั้นก็น่าจะเก็บรักษาไว้ แล้วก็อย่างที่เคยคุยกัน หลายๆ ครั้งว่ามาถึงวันนี้อะคะ เพลงไทย ดุ่ยๆ แยก กับการที่เราซื้อด้วยวิธี ไม่ถูกต้องทั้งหลาย
- ดีเจพี่อ้อย : ค่ะ
- ดีเจพี่ฉอด : ทั้งแหล่ โหลดผี อะไรก็ไม่รู้ เยอะแยะไปหมดอะไรอย่างเงี้ยคะ เพราะนั่นก็ๆ ต้องบอกว่า เป็นอัลบั้มที่เราตั้งใจทำจริงๆ ที่อยากให้ทุกเพลงมันเพราะ ทุกเพลงมีความหมาย ทุกเพลงได้รับความนิยม เมื่อมันเป็นแบบนี้แล้วเนี่ย ก็คิดว่าน่าจะซื้ออัลบั้มที่ถูกต้องกันนะ นะคะ
- ดีเจพี่อ้อย : ค่ะ
- ดีเจพี่ฉอด : เป็นกำลังใจให้คนทำงาน
- ดีเจพี่อ้อย : ค่ะ และเดี๋ยวใกล้ๆ วันที่เราจะวางแผนอัลบั้มเนี่ยจะบอกอีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าในแต่ละอัลบั้ม มันจะมีความพิเศษ เช่น ในอัลบั้มนี้จะมีที่เป็นเพลง ด้วย จะมีบางส่วนที่เป็นมิวสิกวิดีโอด้วยที่หลายๆ คนชอบ
- ดีเจพี่ฉอด : ค่ะ ก็คือวันที่ 31 พฤษภาคมคะ เดี่ยวเป็นอัลบั้มเพลงก่อน

- ดีเจพี่อ้อย : เดี่ยวเป็นอัลบั้มเพลงก่อน
 ดีเจพี่อด : ก็เดี๋ยวอะไรยังงั้นค่อยว่ากันอีกทีหนึ่ง

การประชุมสัมพันธิ์ในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นการแจ้งให้ทราบถึงข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับรายการ เช่น การประชุมสัมพันธิ์อัลบั้มเพลงที่ได้รับแรงบันดาลใจจากเรื่องเล่าอัลบั้ม *Club Friday based on true story by เอ็น พียะดา* การจัดกิจกรรมการกุศล กิจกรรมคอนเสิร์ต เป็นต้น แสดงให้เห็นว่ารายการเป็นพื้นที่ของกลุ่มคนที่สนใจในเรื่องเดียวกัน และทางรายการก็ได้เป็นสื่อกลางจัดกิจกรรมให้ผู้ฟังได้เข้ามาร่วมสนุกในรูปแบบต่างๆ การประชุมสัมพันธิ์หรือการโฆษณาเป็นองค์ประกอบที่รายการวิทยุจะขาดไม่ได้ เนื่องจากว่ารายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นวิทยุเชิงพาณิชย์ที่มุ่งแสวงหาผลกำไร เมื่อทางรายการมีสื่อบันเทิงที่ผลิตขึ้นในเครือบริษัท ผู้ดำเนินรายการก็จะทำหน้าที่ประชุมสัมพันธิ์เป็นข้อมูลเพื่อให้ผู้บริโภคนำไปประกอบการตัดสินใจซื้อสินค้าในเวลาต่อไป

4.1.3.3 การอ่านอีเมล

การอ่านอีเมล คือ ผู้ดำเนินรายการอ่านอีเมลที่ทางทีมงานคัดเลือก ออกอากาศ ในแต่ละครั้งของการออกอากาศจะมีการอ่านอีเมลประมาณ 1-2 ฉบับ การอ่านอีเมลเกิดขึ้นระหว่างเหตุการณ์สื่อสารการเปิดรายการและเหตุการณ์สื่อสารการปิดรายการ เหตุการณ์สื่อสารการอ่านอีเมลจะเกิดขึ้นสลับกับเหตุการณ์สื่อสารการเปิดรับสายผู้ที่เขียนอีเมลเข้ามาเล่าเรื่องและเปิดรับสายจากผู้ฟังที่บ้าน ทั้งสามเหตุการณ์นี้เป็นช่วงที่ผู้ฟังได้เล่าปัญหาความรักและผู้ดำเนินรายการให้คำปรึกษาแก่ผู้ฟังที่บ้าน

- ตัวอย่าง** ตอน รักแต่ไม่เคยเข้าใจ ออกอากาศ 7 กันยายน 2555
- ดีเจพี่อ้อย : ก่อนที่จะรับสายแรกกัน พอดีเรามีอีเมลฉบับนี้ คือมันเป็นอีเมลที่อ่านแล้วมันจุกๆ เหมือนกันนะคะ เค้าบอกว่าอยากให้เราเปิดเพลง ถ้าโลกนี้ไม่มี ออกอากาศในวันที่ 9 ในเดือนนี้ได้มั๊ยคะ ช่วงไหนก็ได้เพราะเป็นวันครบรอบ 15 ปีของเราที่เราทั้งคู่ตกลงคบกัน แต่สุดท้ายเราทั้งคู่ก็จับมือไปไม่ถึง 15 ปี เหตุการณ์มันเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 8 เดือนที่ 6 ค่ะ เราไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าชีวิตคู่ของเราพังทลายลงได้....

- ดีเจพี่ฉอด : อืม
- ดีเจพี่อ้อย : เอ่อ มันจุกๆ จริงๆ ค่ะ วันพรุ่งนี้เดินทางน้องตัดสินใจจะนั่งรอ แต่ว่าก็รอก็ให้เวลากับตัวเองด้วยเหมือนกันนะคะ เพราะในที่สุดเค้าบอกแล้วว่า เค้าจะเลือกทางที่จะมีคนอื่นไปแล้ว อืม นะคะ ให้กำลังใจน้องด้วย มั่นใจน้องว่ากำลังฟังคลับฟรายเดย์อยู่ตอนนี้แน่นอน
- ดีเจพี่ฉอด : ไม่แน่ใจเหมือนกันนะคะว่าควรจะไปนั่งรอจริงอย่างที่ว่าหรือเปล่า พี่อ้อย คือบางอย่างอย่างที่บอกอะคะ คือเราโดนคนอื่นทำร้ายมากพอแล้วอะ เพราะงั้นต้องรู้จักหยุดที่จะทำร้ายตัวเอง บางทีการที่เรา ยิ่งเก็บยิ่งจำ ยิ่งนับวัน ยิ่งไปคิดถึงอะไร ต่างๆ นานามากขึ้น มันอาจจะกลายเป็นว่ายิ่งทำร้ายตัวเองมากขึ้นก็ได้นะคะ ก็ เข้าใจแหละถามว่าเข้าใจมั๊ย ก็เข้าใจในความรู้สึก ก็แปลสดๆ มันก็เป็นอย่างนี้ แต่เพียงอย่างที่บอกอะคะว่า เราต้องช่วย ตัวเองนะ ในสถานการณ์แบบนี้คงไม่มีใครช่วยใครได้ ต้องช่วยตัวเอง ที่นี้การช่วยตัวเองอย่างหนึ่งคือ บางทีมันอาจจะไม่จำเป็นต้องกอดเก็บสิ่งเหล่านี้ไว้กับตัว จำว่านัดกันไว้ จำว่าต้องไปด้วยกัน ไปนั่งรอที่สนามบิน คือ เค้าทำร้ายเราแล้วเรายังมาตอกย้ำซ้ำเข้าไปอีก เนี่ย มันเหมือนเค้าเอามีดแทงเราอะ แล้วเราจับกระชกต่ออย่างเนี่ย จริงๆ ไม่ค่อยแนะนำให้ใช้วิธีแบบนี้สักเท่าไรนะคะ
- ดีเจพี่อ้อย : ค่ะ เขาเวลาไปทำบุญดีกว่า พรุ่งนี้ อย่างที่บอกไว้คะ คุณพ่อคุณแม่อยู่กับเราแต่เกิด เพราะฉะนั้นพาท่านไปทำบุญในวันที่เรามา นั่งทุกข์ทรมานใจ และมานั่งร้องไห้อยู่ที่สุวรรณภูมิ
- ดีเจพี่ฉอด : อืม เสียเวลาเปล่า
- ดีเจพี่อ้อย : เรารู้คำตอบอยู่แล้ว
- ดีเจพี่ฉอด : แต่เราจะรู้สึกดีมากที่สุดที่เราได้ทำสิ่งดีๆ คุณอ้อมสุนิสาเคยชวนไปบริจาคเลือดใช่ไหมพี่อ้อย
- ดีเจพี่อ้อย : ใช่คะ ถูกต้อง ออกหักเสียน้ำตาไม่มีคุณค่านะคะ เสียเลือดเนี่ยคนอื่นไปใช้ต่อ
- ดีเจพี่ฉอด : มาใช้ให้เป็นประโยชน์ มันอาจจะไปช่วยชีวิตคนบางคนก็ได้
- ดีเจพี่อ้อย : ใช่แล้วค่ะ มาสายแรกของวันนี้เลยคะ รักแต่ไม่เคยเข้าใจ

ในแต่ละสัปดาห์จะมีผู้ฟังส่งเรื่องเข้ามาทางอีเมลเป็นจำนวนมาก ทีมงานจึงจำเป็นต้องคัดเลือกเรื่องที่มีเนื้อหาตรงกับชื่อตอนมากที่สุดเพื่อนำมาออกอากาศในเวลาจำกัด ผู้ฟังที่ส่งเรื่องเข้ามาจึงต้องคอยลุ้นว่าเรื่องของตนเองจะได้รับการออกอากาศหรือไม่ จะเห็นว่าการ

อ่านอีเมลในรายการเป็นเหตุการณ์การสื่อสารกลับที่ล่าช้า คือ ผู้ดำเนินรายการและผู้ฟังไม่ได้สื่อสารที่ได้ต่อกันในทันที ผู้ฟังที่ส่งเรื่องเข้ามาจะต้องคอยฟังว่าผู้ดำเนินรายการจะให้คำปรึกษากับอีเมลของตนอย่างไร เมื่อผู้ดำเนินรายการอ่านอีเมลจบก็จะทำหน้าที่ให้คำปรึกษาพร้อมกับข้อเสนอแนะดังตัวอย่างข้างต้น เหตุการณ์สื่อสารการอ่านอีเมลและให้คำปรึกษานับว่าเป็นหัวใจของรายการนี้เพราะว่าเป็นกระบวนการสื่อสารที่มีเรื่องเล่าของผู้ประสบปัญหาและกลวิธีการให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการ

4.1.3.4 การให้ผู้เขียนอีเมลโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่อง

การให้ผู้เขียนอีเมลโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่อง คือ ช่วงสนทนาปัญหาความรักที่เปิดโอกาสให้ผู้เขียนอีเมลได้โทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่อง เมื่อผู้ดำเนินรายการรับสายจะเริ่มด้วยการกล่าวทักทาย การแนะนำตัว และเริ่มการสนทนาปัญหาชีวิตรัก ในการออกอากาศจะสามารถเปิดรับสายพูดคุยได้ประมาณ 4-6 คน แต่ละคนจะใช้เวลาเล่าเรื่องประมาณ 20-30 นาที ดังตัวอย่างนี้

ตัวอย่าง ตอน แตกต่างแต่รักกัน 16 มีนาคม 2555

ดีเจพี่อ้อย : สายแรกของวันนี้ส่งอีเมลมาก่อนแล้วก็มีเบอร์โทรกลับมาด้วย คุณจอย สวัสดิ์ดีค่ะ

คุณจอย : ค่ะ สวัสดิ์ดีค่ะ

ดีเจอื่น : คับ

ดีเจพี่อ้อย : จ้า

คุณจอย : ค่ะ ดีใจมากเลย ไม่คิดว่าจะได้ออกหน้าไมค์ในวันนี้ะ เพราะติดตามตั้งนานแล้ว

ดีเจพี่อ้อย : ก็เห็นเขียนอีเมลบอกว่า จอยอยากเล่าเองอะค่ะ

คุณจอย : ใช่ๆ ก็คือว่าตอนเนี่ย แต่งงานกันได้ 2 ปี แล้วค่ะ....

จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการเตรียมความพร้อมด้วยการอ่านอีเมลที่ส่งเรื่องเข้ามา ก่อน เรื่องใดที่ได้รับออกอากาศทางรายการจะเป็นฝ่ายที่ติดต่อกลับไปเพื่อแจ้งช่วงเวลาออกอากาศ เมื่อรับสายโทรศัพท์จากนั้นก็เริ่มสนทนาปัญหาความรัก

4.1.3.5 การเปิดรับสายผู้ฟังทางบ้านโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่อง

การเปิดรับสายผู้ฟังทางบ้านโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่อง เป็นช่วงที่เปิดรับสายโทรศัพท์จากผู้ฟังที่บ้านขณะออกอากาศสดโดยที่ผู้ฟังไม่ได้เขียนอีเมลมาก่อนล่วงหน้า ดังนี้

ตัวอย่าง ตอน 108 คำถามหัวใจกับดีเจพีชอดและดีเจพีช้อย 6 มกราคม 2555

ดีเจพีช้อย : และนี่คือสายแรกเลย ฮัลโหลสวีสวีคะ

คุณต่อ : ฮัลโหลคับ

ดีเจพีชอด : สวีสวีคะ คุณอะไรคะ

คุณต่อ : ต่อ คับผม

นอกจากผู้ดำเนินรายการทำหน้าที่รับฟังและให้คำปรึกษาแล้ว ในบางกรณีผู้ดำเนินรายการจะอ่านข้อความของผู้ฟังทางบ้านที่ส่งเข้ามาแสดงความคิดเห็นแทรกเข้ามาในจังหวะที่เหมาะสมอีกด้วย เนื้อหาของข้อความมีทั้งให้กำลังใจผู้เล่า อยากแบ่งปันประสบการณ์หรือสร้างสีสันในการสนทนา ดังนี้

ตัวอย่าง ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ 27 เมษายน 2555

ดีเจพีชอด : ถึงแม้ว่าคน ๆ นั้นจะทำให้เค้าร้องไห้สักแค่ไหน แต่ในที่สุดเค้าก็เลือกคน ๆ นั้น

คุณไอ้ต : ใช่คับ

ดีเจพีช้อย : sms ข้อความนี้ค่ะพีชอด “ทำไมไอ้ตไม่มาขอบเรา” (หัวเราะ) แหม มันบังคับที่ ไหนกัน ได้ละน้อง นะคะ ไม่เป็นไร ลองดูเรื่อยๆ ค่ะ ไอ้ต แต่ที่สำคัญอย่าให้ทุกข์ทรมานจนเราน่าสงสารอยู่คนเดียว

ในช่วงสนทนาปัญหาความรักผู้ดำเนินรายการจะมีการอ่านข้อความของผู้ฟังทางบ้านที่แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องเล่าซึ่งจะช่วยให้ผู้เล่ารู้สึกว่าคุณไม่ได้เผชิญปัญหาความทุกข์อยู่เพียงลำพัง การสนทนาปัญหาความรักเป็นช่วงที่ผู้เล่าได้ระบายความคับข้องใจให้ผู้ฟัง เหตุการณ์สื่อสารนี้จึงเป็นหัวใจของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” กล่าวคือ เหตุการณ์สื่อสารมีจุดประสงค์เพื่อให้คำปรึกษาปัญหาความรัก จะต้องประกอบไปด้วยผู้ขอรับคำปรึกษา(ผู้เล่าเรื่อง)

และผู้ให้คำปรึกษา(ผู้ดำเนินรายการ) ซึ่งมีบทบาทคลี่คลายปัญหาชีวิตรัก ผู้วิจัยจะนำเหตุการณ์ สื่อสารนี้ไปศึกษาทวิวิธีการให้คำปรึกษาที่ผู้ดำเนินรายการใช้ในการให้คำปรึกษาในบทต่อไปอย่างละเอียด

4.1.3.6 การปิดรายการ

เหตุการณ์สื่อสารการปิดรายการเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในลำดับสุดท้ายของรายการ จะเกิดหลังจากเหตุการณ์เปิดรับสายผู้ฟังทางบ้าน เมื่อรับสายผู้ฟังครบตามเวลาที่กำหนดแล้ว ผู้ดำเนินรายการจะกล่าวสรุปเรื่องที่สนทนามาทั้งหมด มีการฝากข้อคิดให้ผู้ฟังทางบ้าน และมีการแจ้งหัวข้อในการสนทนาในสัปดาห์ต่อไป

ตัวอย่าง ตอน เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง 4 พฤษภาคม 2555

ดีเจพี่อ้อย : สายปิดท้ายของวันนี้ ก็ดีนะ ถือว่ารอดนะ นะคะ เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง บอกไปแล้วว่าทุกคนรู้คำตอบของตัวเองแล้ว ทั้งนั้นนะคะ ถ้าอยากจะทำอะไรก็ทำไปเถอะ ก็ไม่เป็นไรค่ะ เรื่องแบบนี้ จะหลอกตัวเองยังไง มันก็หลอกไม่ได้อยู่ดีอะ เดียววันหนึ่งเราก็ต้องเห็นอยู่ดีค่ะว่า ทั้งหมดมันเป็นเพราะว่าเธอมีใจหรือแค่แอบเอาไว้ในที่ตรงเนี่ย แอบเอาไว้แค่นี้ ไม่มีทางมากไปกว่านี้แต่ก็ไม่ยอมเสียไป คราวนี้ ก็ต้องกลับมาที่เราว่า เราจะเลือกอยู่อย่างนี้จริงหรือเปล่า

ดีเจพี่ฉอด : สิ่งสำคัญที่สุดคือ การจะอยู่หรือจะไป ถ้าอยู่แล้วยังมีความสุขมากกว่าความทุกข์ก็อยู่ไป แต่ถ้าเมื่อไหร่มีความสุขมากกว่า ก็เห็นท่าว่าจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อจะให้ตัวเองมีความสุขมากขึ้น นะคะ อยากรักคนอื่นมากเกินไปจนลืมรักตัวเองบ้างก็แล้วกัน

ดีเจพี่อ้อย : ค่ะ แล้วก็อย่าพยายามทุ่มเทขนาดที่เรียกว่า อยากได้ความสุขมาชนิดนี้ที่ต้องเอาทุกข์ทั้งชีวิตเข้าแลก อันนั้นก็ไม่ใช่คุ้มเหมือนกันนะ ค่ะ เดี่ยววันศุกร์หน้า คลิปพรายเดย์

ดีเจพี่ฉอด : อิมค่ะ ซื่อตอณกันนะ

ดีเจพี่อ้อย : (หัวเราะ) อิกแล้ว

ดีเจพีซอด : ควรพอหรือรอต่อไป

ดีเจพีซอด : เวลาที่ตั้งใจทยอยกลับพรายเคยเป็นคำถามเนี่ย

ดีเจพีซอด : (หัวเราะ)

ดีเจพีซอด : แหม นะคะ อีกรั้ว เราเห็นคำตอบแล้วละว่าคำตอบน่าจะเป็นอะไร ควรพอหรือรอต่อไปในทุกเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตนะคะ ส่งอีเมลได้ก่อนเลยที่ Clubfriday@atimedia.com ศุกร์หน้า พี่ชอดอยู่?

ดีเจพีซอด : อยู่ค่ะ

ดีเจพีซอด : ยังไม่มีคอนเสิร์ตนี้

ดีเจพีซอด : อยู่ค่ะ อยู่

ดีเจพีซอด : นะคะ ก็เจอกันได้เวลานี้แหละค่ะ สามทุ่มถึงห้าทุ่มนะคะ ขอขอบคุณล่วงหน้า(เสียงดนตรีกลับมาผู้สนับสนุนในรายการวิทยุ)...บายๆ พี่ชอดก่อน

ดีเจพีซอด : วันนี้ขอบคุณนะคะ แล้วก็สวัสดีนะคะ

ดีเจพีซอด : ค่ะ เดี่ยวเราฟังข่าวกัน แล้วก็ Green Big Pack รออยู่นะคะ (Single ดนตรี บรรเลง)

(ตอน เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง วันที่ 4 พฤษภาคม 2555)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

การปิดรายการจะเกิดขึ้นเป็นลำดับสุดท้ายของเหตุการณ์สื่อสารทั้งหมด ผู้ดำเนินรายการจะกล่าวสรุปประเด็นสำคัญในการสนทนา ในตอน เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง เป็นการตั้งชื่อตอนด้วยประโยคคำถาม ผู้ดำเนินรายการจึงสรุปประเด็นด้วยการชี้แนะเป็นนัยว่าผู้ฟังที่ประสบปัญหาเป็นคนที่รู้คำตอบในปัญหาตัวเองอยู่แล้ว จากนั้นจึงสรุปประเด็นด้วยการตั้งคำถามกระตุ้นให้ผู้ฟังทบทวนกลับไปชั่งใจคิด นอกจากนี้ผู้ดำเนินรายการก็มีการฝากถ้อยคำจ่าจ่าย เช่น “อย่าพยายามทุ่มเทขนาดที่เรียกว่า อยากได้ความสุขมาชนิดหนึ่ง ที่ต้องเอาทุกข์ทั้งชีวิตเข้าแลก” ชวนให้ผู้ฟังนำไปขบคิดต่อ ลำดับสุดท้ายก็จะมีการขอบคุณผู้สนับสนุนรายการและแจ้งหัวข้อการสนทนาในสัปดาห์ต่อไป และมีการกล่าวปิดรายการนำเข้าสู่ช่วงรายงานข่าวต้นชั่วโมง

รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีรูปแบบรายการวิทยุประเภทสนทนาที่เปิดโอกาสให้ผู้ฟังทางบ้านโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาปัญหาชีวิตรัก ผู้ดำเนินรายการทั้งสองท่านมีหน้าที่ควบคุมกระบวนการสื่อสารในรายการ จากการศึกษาเหตุการณ์การสื่อสารที่สังเกตจากการเปลี่ยนจุดประสงค์ของการสื่อสารพบว่าในรายการมีเหตุการณ์การสื่อสาร 6 เหตุการณ์ได้แก่ การเปิดรายการ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การอ่านอีเมล การให้ผู้เขียนอีเมลโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่อง การเปิดรับสายผู้ฟังทางบ้านโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่อง และการปิดรายการ เหตุการณ์สื่อสารเหล่านี้คือเหตุการณ์ที่ทำให้รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีสถานการณ์การสื่อสารที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากการสื่อสารอื่น

บริบทแวดล้อมของการสื่อสารของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” อยู่ในวัฒนธรรมสังคมเมืองซึ่งผู้คนรับข้อมูลข่าวสารและความบันเทิงจากสถาบันสื่อสารมวลชน แสดงให้เห็นว่าผู้คนมักพึ่งพาสถาบันสื่อสารมวลชนเพื่อผลประโยชน์ต่าง ๆ รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นพื้นที่สื่อสารสาธารณะที่เปิดโอกาสให้ผู้ฟังทางบ้านโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาปัญหาความรักโดยที่ไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนผู้เล่า รายการนี้จึงเป็นพื้นที่รวมกลุ่มผู้คนที่สนใจเรื่องเดียวกัน ทำให้สถานการณ์การสื่อสารแตกต่างไปจากสถานการณ์อื่น มีลำดับเหตุการณ์สื่อสารต่าง ๆ ที่ผู้ร่วมสถานการณ์รับรู้ถึงข้อตกลงในการสื่อสารร่วมกัน แสดงให้เห็นว่าบริบทแวดล้อมของการสื่อสารในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีความน่าสนใจ ผู้วิจัยจึงจะวิเคราะห์องค์ประกอบการสื่อสาร SPEAKING ตามแนวคิดของเดอลล์ ไฮมส์ ซึ่งจะช่วยให้ทำความเข้าใจบริบทการสื่อสารอย่างละเอียดในลำดับต่อไป

4.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบการสื่อสาร SPEAKING ตามแนวคิดของเดอลล์ ไฮมส์

4.2.1 ฉาก (Setting หรือ Scene)

ฉาก คือ เวลาและสถานที่ที่เป็นภาวะแวดล้อมทางกายภาพของเหตุการณ์การสื่อสาร ฉากในสถานการณ์การสื่อสารรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” สามารถแยกได้เป็น 3 ระดับ คือ 1) ฉากของห้องจัดรายการวิทยุ 2) ฉากของผู้รับฟังรายการ 3) เวลาขณะออกอากาศ

4.2.1.1 ฉากของห้องจัดรายการวิทยุ คือ ห้องจัดรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ผู้ดำเนินรายการทั้งสองจะนั่งประจำที่โต๊ะสำหรับจัดรายการวิทยุ (console desk) เป็นโต๊ะสำหรับวางอุปกรณ์และเครื่องมือประกอบสำหรับจัดรายการวิทยุ เช่น เครื่องผสม

สัญญาณเสียง (on-air mixer) เครื่องรับสายโทรศัพท์ เป็นต้น ผู้ดำเนินรายการแต่ละคนจะต้องใช้ไมโครโฟน (microphone) สำหรับพูดและต้องใส่หูฟังชนิดครอบ (head phone) ใช้สำหรับฟังเสียงในขณะที่จัดรายการ แต่ละคนจะมีหน้าจอคอมพิวเตอร์แสดงข้อความหรืออีเมลที่ผู้ฟังทางบ้านส่งเข้ามาในรายการ ภายในห้องจะมีจอทีวีติดผนังเพื่อแสดงผู้สนับสนุนรายการและมีกล้องวิดีโอจับภาพผู้ดำเนินรายการทั้งสองท่านเพื่อออกอากาศสดทางโทรทัศน์ช่องกรีนแชนแนลและรับชมทางเว็บไซต์ www.green-channel.tv และ www.gmmchannel.com/live

ภาพที่ 3 ห้องจัดรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”

(ที่มา <https://www.facebook.com/GreenWave.FM?fref=ts> เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ.2557)

4.2.1.2 จากของผู้รับฟังรายการ คือ ผู้ฟังเปิดรับฟังรายการได้ด้วยเครื่องรับวิทยุทั่วไปที่รับสัญญาณคลื่นวิทยุ FM 106.5 Mhz. เมธา เสรีธนาวงศ์ และ อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, (2547: 394) อธิบายว่า คลื่นวิทยุกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม (FM หรือ Frequency Modulation) มีคุณสมบัติการแพร่กระจายคลื่นไม่ไกลมากนักจึงเหมาะกับเขตชุมชนเมือง การแพร่กระจายคลื่นระบบเอฟเอ็มของรายการจึงอยู่ในเขตกรุงเทพฯ และบริเวณชานเมือง ผู้ฟังที่มีเครื่องรับวิทยุในเขตนี้จึงจะสามารถเปิดรับฟังรายการได้

ในเวลาต่อมารายการได้พัฒนาช่องทางออกอากาศสดหลายช่องทาง เช่น วิทยุออนไลน์ (www.atimemedia.com/live/green) และวิทยุดาวเทียมออกอากาศทางโทรทัศน์ช่องกรีนแชนแนล

แนล เป็นระบบกระจายเสียงแบบดิจิทัล(digital)ที่ใช้สัญญาณอินเทอร์เน็ตในการกระจายเสียง ผู้ฟังเปิดรับฟังผ่านสมาร์ทโฟน โน้ตบุ๊ก แท็บเล็ต ฯลฯ เป็นอุปกรณ์สื่อสารที่พกพาสะดวก ฉากของผู้รับฟังรายการจึงจะต้องประกอบไปด้วย อุปกรณ์ในการรับฟังวิทยุ และสภาวะแวดล้อมของผู้ฟัง แต่ละท่านแตกต่างกันออกไป เช่น รับฟังที่บ้าน รับฟังที่ทำงาน รับฟังขณะขับรถรับฟังขณะรอรถเมล์ เป็นต้น

4.2.1.3 เวลาขณะออกอากาศ คือ เวลาที่รายการออกอากาศสดในคืนวันศุกร์ เวลา 21.00-23.00 น. ทางรายการเลือกใช้เวลานี้ เนื่องจากเป็นเวลาหลังเลิกงานในวันสุดสัปดาห์ที่ผู้คนมักจะใช้เวลาในการพักผ่อนหรืออาจจะกำลังอยู่ในรถขณะเดินทางกลับบ้าน

4.2.2 ผู้ร่วมสถานการณ์ (Participant)

ผู้ร่วมสถานการณ์ คือ ผู้ที่มีส่วนร่วมในสถานการณ์การสื่อสารจะเป็นทั้งผู้พูดหรือผู้ส่งสาร(sender) ผู้ฟังหรือผู้รับสาร (reciever) และผู้ที่อยู่ใกล้เคียงซึ่งมีผลต่อการสื่อสารนั้น ผู้ร่วมสถานการณ์ในรายการมีดังนี้

4.2.2.1 ผู้ดำเนินรายการ (DJ หรือ Disc Jockey) อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์(2550) อธิบาย หน้าที่ของผู้ดำเนินรายการว่าเป็นผู้ที่ทำหน้าที่นำเสนอเนื้อหารายการตามรูปแบบและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ด้วยการอ่าน พูดคุย สัมภาษณ์ ตอบปัญหาทางโทรศัพท์หรือจดหมาย ควบคุมให้การนำเสนอรายการเป็นไปตามเวลาที่กำหนด (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, 2550: 412) ผู้ดำเนินรายการเป็นทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร มีหน้าที่ควบคุมกระบวนการสื่อสาร คอยรับฟัง พูดคุย และให้คำปรึกษาแก่ผู้ฟังที่ประสบปัญหาความรัก

รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีผู้ดำเนินรายการประจำ คือ คุณสายทิพย์ มนตรีกุล ณ อยุธยา หรือ ดีเจพีซอด และ คุณณภาพร ไตรวิทย์วารีกุล หรือดีเจพีอ้อย ทั้งสองท่านทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินรายการประจำ แต่ในกรณีที่ผู้ดำเนินรายการท่านใดท่านหนึ่งไม่สามารถมาปฏิบัติงานได้ ทางรายการก็จะจัดหาผู้ดำเนินรายการที่อยู่ในบริษัทเดียวกันมาปฏิบัติหน้าที่แทน

ผู้วิจัยสังเกตเห็นได้ว่าการให้คำปรึกษาทุกครั้งจะต้องมีผู้ดำเนินรายการอย่างน้อยสองคน ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าการมีผู้ดำเนินรายการสองคนจะช่วยให้บรรยากาศการสนทนาไม่เคร่งเครียด มากจนเกินไป ผู้ดำเนินรายการจะช่วยกันสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เป็นการช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษารู้สึกผ่อนคลาย ไม่กลัวที่จะเล่าเรื่อง เพราะหากมีผู้ดำเนินรายการเพียงคน

เดียว การให้คำปรึกษาอาจจะมีบรรยากาศคล้ายกับการสัมภาษณ์ ผู้ฟังที่โทรศัพท์มาอาจจะไม่กล้าเล่าเรื่องก็เป็นได้

การเก็บข้อมูลจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในคลิปวิดีโอย้อนหลังจำนวน 12 ตอน พบตอนที่มีผู้ดำเนินรายการประจำ จำนวน 6 ตอน และในกรณีที่ผู้ดำเนินรายการประจำท่านใดท่านหนึ่งไม่สามารถมาปฏิบัติหน้าที่ ทีมงานก็จะสรรหาผู้ดำเนินรายการมาปฏิบัติหน้าที่แทน ได้แก่ คุณภูวนาท คุณผลิน หรือดีเจพีอื่น คุณสุนิสา สุขบุญสังข์ หรือดีเจพีอ้อม คุณเสาวลักษณ์ ลีละบุตร หรือดีเจพีแอม และ คุณธัชชนนท์ จารุพัชนี หรือ ดีเจพีเพ็ชต์ นอกจากนี้ในตอน Highlight Club Friday based on true story ออกอากาศวันศุกร์ 27 กรกฎาคม พ.ศ.2555 มีตอนที่เชิญแขกรับเชิญพิเศษคุณวุฒดี วุฒิธร มลินทจินดา เข้ามาพูดคุยในรายการอีกด้วย ผู้ดำเนินรายการที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ดำเนินรายการประจำ ในงานวิจัยนี้จะเรียกว่า ผู้ดำเนินรายการเสริม ผู้ดำเนินรายการมีบทบาทสำคัญในการให้คำปรึกษา ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประวัติและภูมิหลังของผู้ดำเนินรายการให้ทราบพอสังเขป ดังต่อไปนี้

1) **ผู้ดำเนินรายการประจำ** คือ ผู้ดำเนินรายการที่ทำหน้าที่ประจำในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีสองท่าน คือ คุณสายทิพย์ มนตรีกุล ณ อยุธยา หรือ ดีเจพีฉอด และ คุณนภาพร ไตรวิทย์วารีกุล หรือดีเจพีอ้อย ผู้ฟังมักจะรู้จักกันในนาม “พีอ้อยพีฉอด” ผู้ดำเนินรายการทั้งสองท่านเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการให้คำปรึกษาเรื่องความรักจนเหล่าสื่อมวลชนขนานนามให้ทั้งสองเป็น “กูรูด้านความรัก” และ “ศิราณีหน้าไมค์” หลายคนจึงรู้สึกไว้วางใจเล่าเรื่องส่วนตัวและโทรศัพท์เข้ามาขอรับคำปรึกษา ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประวัติของผู้ดำเนินรายการทั้งสองท่านดังต่อไปนี้

1.1) **คุณสายทิพย์ มนตรีกุล ณ อยุธยา** หรือ ดีเจพีฉอด เกิดเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ.2499 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนสตรีวรนาถเทเวศร์ จบการศึกษาระดับมัธยมปลายที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แผนการเรียนวิทย์-คณิต และจบการศึกษาระดับอุดมศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ เอกวิทยุโทรทัศน์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รุ่นที่ 13 ในช่วงเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดเสมอและมีโอกาสได้วางตัวระหว่างคณะ ตอนปี 3-4 ได้ไปฝึกงานจัดรายการวิทยุที่จังหวัดขอนแก่น

เมื่อจบการศึกษาได้ไปทำโปรดักชันเฮาส์ (Production House) เป็นงานเบื้องหลังทีวี จากนั้นก็มาเป็นผู้ดำเนินรายการวิทยุรายการ จนกระทั่งในช่วง พ.ศ. 2532 คุณเรวัตี พุทธิพันธ์

และ คุณไฟฟูเลย์ ดำรงชัยธรรม มีแผนจะขยายธุรกิจของแกรมมี่ไปสู่ธุรกิจวิทยุจึงได้มาชวน ดีเจพีซอดมาจัดตั้ง บริษัท เอ-โทมี้ มีเดีย จำกัด เป็นบริษัทที่ดำเนินการผลิตรายการวิทยุ ปัจจุบัน มีสามคลื่น คือ 94 EFM คลื่นเพื่อความบันเทิงอันดับ 1 ของไทย (F.M. 94.0 MHz.) Chill FM 89 คลื่นที่เน้นเปิดเพลงเพราะ ฟังสบายสไตล์ Chill Listening (F.M. 89.MHz.) Green Wave คลื่นวิทยุเพื่อสิ่งแวดล้อม เน้นเปิดเพลงสไตล์ Easy Listening (F.M. 106.5 MHz.) ซึ่งประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในปัจจุบัน

นับว่าดีเจพีซอดเป็นผู้บุกเบิกวงการวิทยุของเมืองไทยที่ผลิตคลื่นรายการวิทยุให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภค ความสามารถและประสบการณ์ทำงานของดีเจพีซอดจึงได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นจนกลายมาเป็นผู้บริหารของบริษัท ปัจจุบันดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหาร บริษัท จีเอ็มเอ็ม มีเดีย จำกัด ในเครือ บริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด(มหาชน) ดูแลสื่อบันเทิงของแกรมมี่ และยังคงเป็นผู้ดำเนินรายการวิทยุ *คืนพิเศษคนพิเศษ* เดือนละหนึ่งครั้ง เป็นระยะเวลา 15 ปี (พ.ศ.2541-2556) และรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มาถึงปัจจุบัน ดีเจพีซอดให้สัมภาษณ์ในรายการ *The Idol คนบันดาลใจ* เมื่อผู้ดำเนินรายการถามดีเจพีซอดว่า “งานยุ่งขนาดนั้นทำไมยังต้องจัดรายการอยู่?” ดีเจพีซอดจึงตอบว่า

“มันรักอะคะ มันชอบ คือยังไงก็ตามถึงวันนี้ถ้ามว่างานที่สนุกและยังอยากทำมากที่สุดก็ยังเป็นดีเจอยู่ แต่ว่ามันเป็นเรื่องที่ บางทีก็ต้องเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อส่วนรวม ถ้าเราไม่คิดจัดรายการเราก็จะมีความสุขเฉพาะตัวเราคนเดียว แต่ว่าเรามีหน้าที่ที่ต้องดูแลอะไรอีกมากมาย มันก็ต้องยอมเสียสละส่วนตัว แต่ว่าขอเป็นความสุขนิดนึง ความสุขเล็กๆ (ด้วยการที่มาอยู่ในบริเวณห้อง) อะ อะ หน่อยนึง ไซ้ มันชิน มันติด”

(ที่มา http://www.youtube.com/watch?v=m2MGY_NxWRs เข้าถึงเมื่อ 9 พฤศจิกายน 2557)

แม้ว่าจะได้เลื่อนตำแหน่งไปสู่สายงานบริหารแต่ด้วยความรักในการทำงานวิทยุ ดีเจพีซอดก็ยังทำหน้าที่พูดคุยและให้คำปรึกษาในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มาโดยตลอด สิ่งที่ดีเจพีซอดมีคือ ลักษณะนิสัยชอบสังเกตพฤติกรรมมนุษย์ ชอบรับฟังปัญหาของผู้อื่นและมีเจตนาที่ดีพร้อมให้คำปรึกษาแก่ผู้ประสบปัญหาความรักเป็นผลให้รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ดำรงอยู่มาได้ถึง 9 ปีแล้ว และจากประสบการณ์ในการทำงานด้านการจัดรายการวิทยุมาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาจึงทำให้ดีเจพีซอดมีทักษะด้านการพูดและมีกลวิธีการให้คำปรึกษาในการช่วยเยียวยาจิตใจให้กับ

ผู้ฟังที่โทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องซึ่งก็ทำให้รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ได้รับความนิยมต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน

1.2) คุณณภาพร ไตรวิทย์วารีกุล หรือ ดีเจพีอ้อย เป็นผู้ดำเนินรายการวิทยุที่ได้รับการกล่าวขานมากที่สุดในยุคนี้จนได้รับขนานนามจากสื่อมวลชนทุกแขนงว่าเป็น “กुरुด้านความรัก” และ “ศิราณีหน้าไมค์” ประวัติชีวิตของดีเจพีอ้อยมีความน่าสนใจและควรนำมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตให้กับใครอีกหลายคนเป็นอย่างมาก รายการ *The Idol คนบันดาลใจ* ได้สัมภาษณ์ดีเจพีอ้อยถึงชีวิตในวัยเด็กและความสนใจในการประกอบอาชีพผู้ดำเนินรายการวิทยุ ดังนี้

“ความโชคดีอย่างหนึ่งของพีอ้อยคือเป็นคนรู้ตัวไว ตั้งแต่ 1-ม.2 ก็เริ่มรู้ตัวแล้วว่า อ้อย ฉันอยากทำรายการวิทยุ อยากเป็นดีเจ อาจจะเป็นด้วยว่าครอบครัวมีพื้นฐานที่เราไม่ได้มีเงินมาจากไหนตั้งแต่ไร เป็นฐานะค่อนข้างปานกลางถึงค่อนข้างยากจนค่ะ ต้องบอกแบบนั้น เพราะฉะนั้นเนี่ย ความบันเทิงเดียวในชีวิตที่มีอยู่ก็คือ วิทยุฟังรายการเพลง รายการเพลงที่ดีเจเสียงเพราะมากค่ะ เสียงผู้หญิงจะนุ่มละมุนหูมาก เสียงผู้ชายต้องทุ้มหล่อ เปิดเพลงที่แบบว่า เพลงที่เราชอบ และก็เป็นที่ไม่ต้องตลกไปกฮามากค่ะ แต่แบบว่ามีเสียงอยู่เป็นเพื่อนกัน พุดจาเพราะๆเราก็กังแล้วอะ ซึ่งตอนนั้นเองตอนที่เรากำลังฟังอยู่เนี่ย ในความรู้สึกแรกก็รู้สึกอึ้งว่า เออดีจังเลยเนอะ ทำงานวิทยุเป็นดีเจ น่าจะได้อยู่กับเพลงที่เราชอบ ตอนนั้นคิดแค่นั้นจริง ๆ”

(ที่มา <http://www.youtube.com/watch?v=MMJFFnVo4cc> เข้าถึงเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2557)

เมื่อเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดีเจพีอ้อยจึงสอบเทียบเข้ามหาวิทยาลัยในคณะที่ใฝ่ฝัน คือ คณะนิเทศศาสตร์ เอกวิทยุโทรทัศน์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีในปี พ.ศ.2535 พอเรียนจบก็ได้ไปทำงานด้านวิทยุที่คลื่นแฮด F.M. 88.5 MHz. หน้าที่ที่ต้องทำคือเป็นผู้ดำเนินรายการและต้องทำทุกอย่างที่สามารถมีเสียงออกไป เช่น ทำสื่อบุคคล สัมภาษณ์ ทำสปอตวิทยุ ฯลฯ ทำได้หนึ่งปีก็ลาออก ต่อมาจึงได้มีโอกาสไปทำงานกับดีเจพีออด ในช่วงแรกที่ไปทำงานดีเจพีออดได้มอบหมายให้ทำเดโมเทป 30 นาทีทุกวัน ทำได้สักระยะหนึ่งดีเจพีออดจึงมอบหมายให้ไปอยู่ที่สถานีวิทยุโดยต้องเข้าไปตั้งแต่ 8.00 น. ถึง 17.00-18.00 น. สังเกตดีเจท่านอื่นจัดรายการ ทำงาน Co-program และงานทุกอย่างเกี่ยวกับรายการวิทยุ สังเกตได้

ประมาณหนึ่งเดือน ดีเจพีอ้อยก็ได้ทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินรายการในผังแรก คือช่วงเวลา 1.00 - 3.00 น. ที่คลื่นฮอตเวฟ (Hotwave) ด้วยใจรักงานวิทยุและปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ พอเริ่มจัดระยะหนึ่งก็เริ่มมีตารางจัดแทนผู้ดำเนินรายการท่านอื่นในกรณีที่เขาไม่ว่าง ดีเจพีอ้อยให้สัมภาษณ์ถึงชีวิตการทำงานในช่วงที่เป็นดีเจรุ่นใหม่ที่ต้องจัดแทนคนอื่น ในรายการ The Idol คนบันดาลใจว่า

“มันคือความเป็นดีเจของเราในระยะแรก ต้องบอกว่าไฟแรงมาก(เสียงสูง)จริง ๆ คือพอมันเริ่ม ๆ ได้เริ่มจัด คิดดูนะพี่ทำแต่เดโมมาเดือนกว่า ได้ไปนั่งอยู่สถานีเฉย ๆ เมื่อไหร่ก็ตามที่เราได้จัด ชั่วโมงนั้นก็เอาอะ จัด ๆ จนคนบอกว่า อ้อยตกลงที่ได้จัดเฉยอะเพราะค่าชั่วโมงถูกใช้มัย เป็นเด็กใหม่ (หัวเราะ)แต่พี่ไม่ได้ตั้งใจเลยนะคะ ก็โอเค ก็มันมีโอกาสอะ เมื่อไม่มีใครโฟนเป็นของเราเราก็ทำมันเต็มที่”

(ที่มา <http://www.youtube.com/watch?v=MMjFFnVo4cc> เข้าถึงเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2557)

ดีเจพีอ้อยทำงานด้านวิทยุด้วยความรักมาตลอด ก่อนที่จะมาเป็นผู้ดำเนินรายการวิทยุที่มีชื่อเสียงในวันนี้ ดีเจพีอ้อยมักพูดอย่างอ่อนน้อมถ่อมตนว่าตนเป็น “ผู้หญิงต้นทุนต่ำ” กว่าจะมีโอกาสมาทำอาชีพที่ตนเองรักต้องต่อสู้ชีวิตอยู่มาก

“ชีวิตอ้อยไม่ได้สวยงามตั้งแต่เด็กคะ ครอบครัวอ้อยดี๊นนพอสสมควร คุณพ่อทำงานอยู่ในโรงงานเล็ก ๆ ของคุณย่า เป็นโรงงานสมุด ส่วนคุณแม่เป็นแม่บ้าน ซึ่งตอนแรกคุณแม่เป็นแม่บ้านอย่างเดียว แต่พออ้อย และน้องชายอีกสองคนเริ่มเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ สิ่งตามมาคือค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น คุณแม่ก็เริ่มขายของมีทั้งส้มตำ ข้าวเหนียวหมูปิ้ง งานนี้ทั้งอ้อยและน้อง ๆ ก็ต้องช่วยกันทำอย่างเต็มที่มาก ๆ เรียกได้ว่าต่อสู้กันมาตลอด อ้อยช่วยแม่มาตั้งแต่แม่.ต้นคะ จนเข้านิเทศฯ จุฬา ก็ยังช่วยอยู่ อ้อยเป็นนิสิตจุฬาฯ ที่มีกลิ่นหมูปิ้งติดตัวไปมหาวิทยาลัยทุกวัน และมีอยู่ครั้งหนึ่ง อ้อยเสียบหมูจนเล็บนี้เสียบเลยนะ มันเนาข้างในเลย ต้องไปหาหมอเพื่อลอกเล็บออก”

(ที่มา <http://www.manager.co.th/family/ViewNews.aspx?NewsID=9540000163474> เข้าถึงเมื่อ 9 พฤศจิกายน 2557)

ในการให้สัมภาษณ์ดีเจพีอ้อยมักจะเล่าถึงชีวิตวัยเด็กที่ต้องต่อสู้ดิ้นรนให้ฟังอยู่เสมอ เนื่องจากต้องการชี้ให้เห็นว่าชีวิตของทุกคนมีเงื่อนไขชีวิตแตกต่างกัน เพียงแค่ต้องอยู่กับสิ่งที่ตนมีอย่างมีความสุขและทำในสิ่งที่อยู่ตรงหน้าให้ดีที่สุดก่อน ครอบครัวของดีเจพีอ้อยปลูกฝังให้มอง

โลกในแง่ดีจึงทำให้ดีเจพีอ้อยมีวิธีคิดเกี่ยวกับการใช้ชีวิตด้านบวก เมื่อมีโอกาสได้เรียนในคณะที่ใฝ่ฝันและได้จัดรายการวิทยุตามที่ตนเองชอบ จึงทำให้ดีเจพีอ้อยตระหนักอยู่เสมอว่าจะต้องทำหน้าที่ยี่ให้ดีที่สุด การจัดรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ดีเจพีอ้อยจะมีน้ำเสียงที่อบอุ่นและวาจาไพเราะอ่อนหวาน ประกอบกับการนำเสนอแนวคิดด้านบวกในการรับมือกับปัญหาจึงทำให้มีผู้ฟังสนใจโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาอยู่เสมอ

จนกระทั่งกระแสจากภาพยนตร์เรื่อง *กวน มึน โฮ* ที่ออกฉายในปี พ.ศ. 2553 ประสบความสำเร็จ มีฉากหนึ่งที่นางเอกล้อเลียนการโทรศัพท์ไปปรึกษาผู้ดำเนินรายการในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จึงทำให้ผู้ฟังรู้จักรายการนี้ในวงกว้างมากขึ้น ขณะเดียวกันดีเจพีอ้อยก็เขียนหนังสือ Pocket Book เผยแพร่แนวคิดดีๆ เกี่ยวกับความรักมาอย่างต่อเนื่อง เช่น *เหนื่อยใจแต่ไหวอยู่, รักนะตัวเอง 1-2, รักเราให้เท่าเขา, พลังใจความไวสูง, หลังไมค์มีไออุ่น, อ่านแล้วชอกชอด, ปัญหาใจให้ใช้หัว, รักแล้ว รักรอด, ซิงสุข..ก่อนห่าง*, ฯลฯ ในหนังสือเหล่านี้มีเนื้อหาคำพูดให้กำลังใจ คำคม และข้อคิดที่มีประโยชน์ในการดำเนินชีวิตอย่างมาก แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการใช้ภาษาในการให้กำลังใจผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ดีเจพีอ้อยได้รับรางวัลจากสื่อมวลชนหลายแขนง ดังนี้

1. รางวัลดาวเมขลา สาขาวิทยุดีเด่นยอดเยี่ยม นักจัดรายการวิทยุดีเด่นยอดเยี่ยม ฝ่ายหญิง ประจำปี พ.ศ.2555
2. รางวัลบุคคลหญิงที่ถูกรู้จักมากที่สุดบนโลกออนไลน์ Mthai Top Talk-About 2012 ประจำปี พ.ศ.2555
3. รางวัลนักจัดรายการวิทยุหญิงปลอดภัยดีเด่น จากเครือข่ายวิชาชีพสุขภาพเพื่อสังคมไทยปลอดภัย (สสส.) ประจำปี พ.ศ.2556
4. รางวัลสื่อมวลชนสตรีดีเด่น ประเภทสื่อวิทยุกระจายเสียง จากกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์ ประจำปี พ.ศ.2556

บุคลิกความเป็นพี่สาวใจดีที่มีวิธีคิดด้านบวกประกอบกับนิสัยชอบรับฟังผู้อื่น ชอบช่วยเหลือแก้ปัญหาคับข้องใจให้กับเพื่อนมนุษย์โดยไม่เคยคิดรังเกียจ มีความใส่ใจรายละเอียดของคนฟังที่ประสบปัญหาความรัก ผู้ฟังจึงสัมผัสได้ถึงความห่วงใยผ่านคำพูด สิ่งเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าดีเจพีอ้อยมีจิตสาธารณะอันเป็นคุณสมบัติที่ดีของการเป็นบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ในวงการ

สื่อสารมวลชน รางวัลต่างๆ ที่สื่อหลายแขนงมอบให้กับดีเจพีอ้อยจึงช่วยสนับสนุนภาพลักษณ์ของความเป็น “พีสาว” ผู้เชี่ยวชาญในด้านการปรึกษาปัญหาความรักของคนในยุคนี้

เมื่อได้ศึกษาภูมิหลังชีวิตของผู้ดำเนินรายการทั้งสองท่านทำให้พบว่าก่อนที่ผู้ดำเนินรายการ “ดีเจพีอ้อยดีเจพีออด” จะก้าวมาสู่นักจัดรายการวิทยุมีอาชีพจนมีชื่อเสียงนั้น ทั้งสองท่านมีแรงบันดาลใจและความใฝ่ฝันในอาชีพนี้มาโดยตลอด เริ่มตั้งแต่การตัดสินใจเข้าเรียนทางด้านนิเทศศาสตร์ เอกวิทยุโทรทัศน์ ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อจบมาก็ได้มาจัดรายการวิทยุตามความฝัน การทำงานในช่วงแรกทั้งสองท่านมีความตั้งใจทุ่มเทให้กับงานเป็นอย่างมาก เรียนรู้งานวิทยุในด้านต่างๆ จนเกิดความรู้และประสบการณ์ในวิชาชีพเป็นอย่างดี

2) **ผู้ดำเนินรายการเสริม** คือ ผู้ดำเนินรายการที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ดำเนินรายการหลักทั้งสองท่าน ในกรณีที่ผู้ดำเนินรายการหลักท่านใดท่านหนึ่งติดภารกิจหรือไม่สามารถมาปฏิบัติหน้าที่ตามปกติได้ ทางรายการจะจัดผู้ดำเนินรายการเสริมเข้ามาทำหน้าที่แทน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในการจัดรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จะต้องมีผู้ดำเนินรายการอย่างน้อยสองท่านในการพูดคุยกับผู้ฟังที่ประสบปัญหา ผู้ดำเนินรายการเสริมที่ผู้วิจัยพบในกลุ่มข้อมูลที่น่ามาศึกษา มีดังต่อไปนี้ 1) คุณสุนิสา สุนทรสังข์ หรือดีเจพีอ้อม ตอน *คนไม่น่าสงสาร* ออกอากาศเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2555 2) คุณกวนนาท คุณผลิน หรือดีเจพีอั้น ตอน *แตกต่างกันแต่รักกัน* ออกอากาศเมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2555 และ ตอน *ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน* ออกอากาศเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2555 3) ดีเจพีแอม เสาวลักษณ์ ลีละบุตร ตอน *รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม* ออกอากาศวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2555 4) ดีเจพีเยต สิปปพล จารุพัชนี ตอน *Highlight club Friday based on true story* ออกอากาศ 24 สิงหาคม พ.ศ.2555 ล้วนแล้วแต่เป็นผู้ดำเนินรายการของ บริษัท เอ-โทมัส มีเดีย ที่ต่างมีบุคลิกเป็นตัวของตัวเองและมีความสามารถในการให้คำปรึกษาแก่ผู้ฟังที่ประสบปัญหา รายละเอียดเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการ ผู้วิจัยจะนำเสนอในบทต่อไป

4.2.2.2 **ทีมงาน** คือ ผู้ที่ทำหน้าที่คัดเลือกเรื่องเล่าที่ส่งมาทางอีเมลเพื่อที่จะออกอากาศ เนื่องจากในแต่ละสัปดาห์มีผู้ฟังส่งเรื่องเข้ามาเป็นจำนวนมาก ทางทีมงานจึงจำเป็นต้องคัดเลือกเรื่องเล่าที่มีความน่าสนใจ เหมาะสมกับชื่อตอน และให้ข้อคิดกับผู้ฟังที่บ้าน เมื่อคัดเลือกเรื่องได้แล้วก็จะส่งไปให้ผู้ดำเนินรายการอ่านทำความเข้าใจเรื่องราวก่อนที่จะออกอากาศ ทีมงานจึงมีบทบาทในการคัดกรองเรื่องเล่าก่อนที่จะเผยแพร่ออกไป ในด้านของสื่อสารมวลชนทีมงานมีบทบาทเป็นผู้เฝ้าประตูอยู่ที่ เคิร์ท เลวิน อธิบายว่า

“แนวความคิดว่าด้วยผู้เฝ้าประตูนี้ เคิร์ท เลวิน (Kurt Lewin) นักสังคมวิทยา เป็นคนแรกที่นำศัพท์ Gatekeeper มาใช้อธิบายถึงกระบวนการสื่อสารว่า จะต้องมี การส่งข่าวสารผ่านช่องทางการสื่อสาร โดยมีผู้ที่คอยทำหน้าที่ในการตัดสินใจหรือกั้นกรองข่าวสารให้ผ่านหรือเคลื่อนต่อไปตามทิศทางที่กำหนด ซึ่งการตัดสินใจดังกล่าวจะกระทำตามกฎเกณฑ์อันตรงไปตรงมา หรือกระทำตามความรู้สึกส่วนตัวของผู้เฝ้าประตูก็ได้”

(เคิร์ท เลวิน, อ้างถึงใน ณีลวรรณ วรานิชสกุล, 2536: 12-13)

ขณะที่รายการออกอากาศสดทางทีวีงานจะทำหน้าที่คัดกรองสายที่โทรศัพท์เข้ามาโดยพิจารณาจาก ความชัดเจนของเสียงพูดทางโทรศัพท์ ไม่มีสิ่งอื่นแทรกหรือรบกวน 2) เรื่องเล่าของผู้ฟังตรงกับหัวข้อหรือประเด็นที่รายการกำหนดไว้ในสัปดาห์นั้นหรือไม่ 3) เรื่องเล่าจะต้องเป็นเรื่องที่น่าสนใจ หมายถึง ปัญหาที่เรากำลังจะเจอ แต่แต่ละเรื่องจะต้องให้คนที่ฟังได้รับรู้หลายมุมมอง (พลอยลลดา ไชยบุญเรืองสิน, 2553: 88) ที่ทีมงานจึงเป็นผู้ร่วมการสื่อสารที่ทำหน้าที่คัดกรองเรื่องเล่าก่อนที่จะออกอากาศสดไปยังผู้ฟังที่บ้าน

4.2.2.3 ผู้ฟังที่บ้าน (audience) คือ ผู้รับฟังรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มี 2 ประเภท ดังนี้

1) ผู้ฟังที่บ้าน คือ ผู้ฟังที่บ้านที่รับฟังรายการ ผู้วิจัยให้ผู้ฟังที่บ้านที่ไม่ได้โทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องเป็นผู้ร่วมสถานการณ์ด้วยเพราะผู้ฟังที่บ้านมีผลต่อสถานการณ์การสื่อสาร ผู้ฟังท่านใดต้องการร่วมในสถานการณ์การสื่อสาร อยากแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่สนทนา สามารถส่งข้อความขนาดสั้นผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้ที่หมายเลข 4642165 อันเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ฟังที่บ้านมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษา

เนื่องจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นรายการบริษัทเอกชนที่มุ่งแสวงหากำไร จึงมีการผลิตสินค้าบริการและโฆษณาแฝงในสื่อบันเทิงที่มาจากรายการ ในช่วงที่กำลังทำวิจัยผู้วิจัยได้มีโอกาสสัมภาษณ์คุณปิยธิดา ลาภอนันต์ ที่ทีมงานของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ได้ความว่า

“กลุ่มผู้ฟังรายการที่ส่งเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักเข้ามาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาและกลุ่มวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาดี มีหน้าที่การงานค่อนข้างดี ในช่วงแรกที่ทำรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” (ก่อนที่ภาพยนตร์เรื่อง กวน มีน โย ออกฉาย) กลุ่มผู้ฟังจะเป็นกลุ่มผู้หญิงวัยทำงานหรือสาวออฟฟิศ ต่อมาเมื่อรายการเป็นที่รู้จักในวงกว้าง กลุ่มผู้ฟังของรายการก็ขยายมากขึ้น มีทั้งนักเรียน นักศึกษา และคนวัยทำงานที่สนใจเรื่องความรัก ประกอบกับเมื่อทางรายการออกอากาศทาง Green Channel แพร่ภาพทางสัญญาณดาวเทียมและอินเทอร์เน็ต เมื่อทางคลื่นได้จัดทัวร์ Green Trip ไปต่างประเทศ จึงทำให้พบว่ามีการติดตามรายการอยู่ต่างประเทศอยู่ด้วย กลุ่มนี้จะมีฟังรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในตอนกลางวันเพื่อช่วยบรรเทาความเหงาที่ต้องไปใช้ชีวิตในต่างแดน”

(ปิยธิดา ลาภอนันต์, สัมภาษณ์ 16 ธันวาคม 2557)

จากการให้ข้อมูลของทีมงานแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ฟังหลักของรายการส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาและคนวัยทำงานที่มีการศึกษา ส่วนกลุ่มผู้ฟังที่เป็นเป้าหมายหลักในการซื้อสินค้าและบริการของทางรายการจะเป็นกลุ่มผู้หญิงวัยทำงาน ด้วยช่องทางการสื่อสารที่ทันสมัยแพร่กระจายอย่างรวดเร็วในสื่อต่าง ๆ กลุ่มผู้ฟังจะขยายไปทั่วประเทศ ส่วนเป้าหมายคนฟังในการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ของทางคลื่นมักจะเป็นกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพฯ เช่น *กรีนคอนเสิร์ต หมายเลข 15 Club Friday Base On True Story* และ *กรีนคอนเสิร์ต หมายเลข 17 Love Scenes Love Songs Club Friday 9th Anniversary* ที่จัด ณ รอยัลพารากอนฮอลล์ และการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวต่าง ๆ จากคลื่นกรีนเวฟก็มักจะมีกิจกรรมตัวกันในเขตกรุงเทพฯ เหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มคนฟังรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นกลุ่มคนที่มีวิถีชีวิตในสังคมเมือง

1) ผู้เล่าเรื่อง คือ จากการที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากคลิปวิดีโอย้อนหลังจำนวน 12 ตอน รวม 66 เรื่อง พบผู้ฟังที่ส่งเรื่องเล่ามาทางอีเมลแล้วได้รับคัดเลือกอ่านออกอากาศสด (เจ้าของเรื่อง) จำนวน 9 ฉบับ และผู้ฟังที่โทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องในวันออกอากาศสด 57 คน พบว่ามีผู้เล่าเพศหญิงจำนวน 53 คน และผู้เล่าเพศชาย 13 คน ผู้เล่าที่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 80.31 ผู้เล่าที่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 19.69 แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงจะเป็นผู้ที่เข้ามาใช้งานมากกว่าเพศชาย ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะมีสาเหตุมาจากธรรมชาติของผู้หญิงชอบเล่าระบายปัญหา

ชีวิตส่วนตัวให้เพื่อนฟัง ทั้งนี้ได้เกิดจากการที่สื่อสารมวลชนสร้างภาพลักษณ์ผู้ดำเนินรายการให้เป็นพี่สาวผู้เชี่ยวชาญด้านการให้คำปรึกษาปัญหาความรักแล้ว ผู้เล่าเพศหญิงจึงกล้าที่จะเล่าปัญหาส่วนตัวอย่างเปิดเผย ส่วนผู้เล่าเพศชายโทรศัพท์เข้ามาในรายการน้อยกว่าเพศหญิงเนื่องจากธรรมชาติของเพศชายเมื่อประสบปัญหาความรักจะไม่ค่อยอยากเล่าให้ผู้ฟัง ผู้ชายมักจะเก็บอารมณ์ได้ดีกว่าผู้หญิงและจะพยายามหาทางแก้ปัญหาด้วยตัวเองมากกว่าที่จะมาเล่าให้ผู้ฟัง

การเก็บข้อมูลเรื่องเล่าในครั้งนี้อยู่วิจัยยังพบอีกว่าผู้ฟังที่โทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องส่วนใหญ่มีคุณสมบัติเป็น “คนชั้นกลาง” ในสังคมเมือง เป็นกลุ่มผู้ใหญ่วัยทำงานในเขตกรุงเทพฯ และเมื่อสังเกตจากวิธีเล่าเรื่องและภาษาที่ใช้ในการเล่าอาจเป็นไปได้ว่าผู้เล่าเป็นกลุ่มคนเมืองที่มีการศึกษา มีความสามารถรับและส่งสารผ่านเครื่องมือสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว มีสถานภาพทางสังคมชัดเจน จากการเก็บข้อมูลพบทั้งนักเรียน นักศึกษา นักศึกษาปริญญาโทฯ ฟ้าฯ คนวัยทำงาน เช่น ทำงานในองค์กรฯ งานออฟฟิศ แอร์โฮสเตส พยาบาล วิศวกรฝ่ายขาย ทำงานปตท. ทำงานเป็นพนักงานขายในโรงแรม ทำงานในกระทรวงฯ ธุรกิจส่วนตัว ล้วนแล้วคือกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในสังคมเมืองที่มีรูปแบบวิถีชีวิตผูกพันกับระบบเศรษฐกิจในสังคมทุนนิยมทั้งสิ้น

ผู้ร่วมการสื่อสารในสถานการณ์การสื่อสารรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นกลุ่มคนชั้นกลางที่อาศัยอยู่ในสังคมเมืองสอดคล้องกับข้อเสนอแนวคิดเรื่อง “คนชั้นกลาง” ของ นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2536) คนชั้นกลางเป็นกลุ่มผู้บริโภคขนาดใหญ่ในระบบทุนนิยม กลุ่มผู้ฟังรายการส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยทำงาน และกลุ่มเป้าหมายรองคือนักศึกษา คนกลุ่มนี้จะมีความสามารถในการรับสารและส่งสารด้วยเครื่องมืออุปกรณ์สื่อสารทันสมัย มีวิถีชีวิตเติบโตมาในระบบทุนนิยมที่หล่อหลอมให้มีความเชื่อถือผู้เชี่ยวชาญ เมื่อมีปัญหาในเรื่องความรักจึงเลือกที่จะโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาผู้ดำเนินรายการมากกว่าที่จะเก็บปัญหาไว้เพียงผู้เดียวหรือนำไปปรึกษาคนใกล้ชิด

4.2.3 จุดมุ่งหมาย (End)

จุดมุ่งหมาย หมายถึง เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการบรรลุในการสื่อสาร รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

4.2.3.1 **วัตถุประสงค์เชิงสื่อสาร** รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นรายการที่ได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟังทางบ้านโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องปัญหาชีวิตรัก โดยมีผู้ดำเนินรายการให้คำปรึกษาและผู้ฟังท่านอื่นก็สามารถแสดงความคิดเห็นและให้กำลังใจกับผู้ที่ประสบปัญหาความรักผ่านช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ ที่รายการกำหนด

4.2.3.2 **วัตถุประสงค์เชิงพาณิชย์** รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นรายการหนึ่งของบริษัท เอ-ไทม์ มีเดีย จำกัด อยู่ในเครือบริษัท แกรมมี่ จำกัด มหาชน เมื่อจำแนกตามประเภทวิทยุตามเป้าหมายตามที่ Hendy (2000: 14-21) ทำให้พบว่ารายการมีเป้าหมายและประเภทประกอบคือ วิทยุเอกชนหรือวิทยุเชิงพาณิชย์ (commercial radio) มีเป้าหมายผลิตรายการวิทยุประเภท Format Station โดยมุ่งแสวงหากำไรจากการประกอบธุรกิจ (Hendy, 2000: 14-21, อ้างถึงใน เมธา เสรีธนาวงศ์ และ อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, 2550: 389)

รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีรายได้จากผู้สนับสนุนของรายการและการโฆษณาสินค้าต่างๆ เหมือนรายการวิทยุอื่น แต่สิ่งที่แตกต่างคือรายการมีการนำเรื่องเล่าจากชีวิตจริงมาผลิตในสื่อวัฒนธรรมประชานิยม ได้แก่ หนังสือ บทเพลง มิวสิควิดีโอ และละครสั้น กลยุทธ์การตลาดนี้ทำให้ผู้ฟังอยากจะโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องมากขึ้น นอกจากนี้รายการยังมีการจัดกิจกรรมต่างๆ การจัดคอนเสิร์ต การจัดทัวร์ท่องเที่ยว และการจัดกิจกรรมการกุศล เหล่านี้เป็นการโฆษณารายการและคลื่นวิทยุส่งผลให้ช่วงเวลาในรายการมีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง

4.2.4 ลำดับวัจนกรรม (Act sequence)

ลำดับวัจนกรรม คือ ลำดับของถ้อยคำที่สื่อเจตนาต่าง ๆ ของการสื่อสาร สถานการณ์การสื่อสารในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีลำดับเหตุการณ์สื่อสารแบ่งเป็น 6 เหตุการณ์ การเปิดรายการ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การอ่านอีเมล การให้ผู้เขียนอีเมลโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่อง การเปิดรับสายผู้ฟังทางบ้านโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่อง และการปิดรายการ ซึ่งผู้วิจัยได้กล่าวอย่างละเอียดไปแล้วข้างต้น

4.2.5 น้ำเสียง (Key)

น้ำเสียง หมายถึง น้ำเสียงและวิธีการสื่อสารที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยในการตีความหมาย เช่น จริงจัง ที่เล่นที่จริง เศร้า ฯลฯ

ท่วงทำนองในการสนทนามีลักษณะค่อนข้างจริงจังเคร่งเครียด แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีความเป็นกันเองอยู่ในนั้นด้วย และผู้ดำเนินรายการทั้งสองพยายามแสดงความเป็นมิตร ความเป็นน้ำใจ โอบอ้อมอารี ถ้อยที่ถ้อยอาศัย และพร้อมให้ความช่วยเหลือทำให้บรรยากาศในการปฏิสัมพันธ์มีความผ่อนคลาย ในกระบวนการสื่อสารในรายการ ผู้ฟังที่โทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องคือผู้ที่มีความทุกข์ ผู้ประสบปัญหา เขามีความคาดหวังว่าตนเองจะรู้สึกดีขึ้นเมื่อโทรศัพท์เข้ามาในรายการ ผู้ดำเนินรายการจึงต้องเอาใจใส่และแสดงถึงการรับฟังด้วยความตั้งใจเพื่อให้ผู้เล่าได้รับรู้ว่าผู้ดำเนินรายการคอยเป็นกำลังใจให้เขา บรรยากาศของการสนทนาปัญหาความรักแบบไม่เผชิญหน้าโดยตรง ผู้ดำเนินรายการจะสังเกตอารมณ์การเล่าเรื่องก่อน หากผู้เล่ามีน้ำเสียงเศร้าโศก บรรยากาศในการสนทนาก็จะเคร่งเครียดจริงจัง หากสังเกตอารมณ์ของผู้เล่าแล้วพบว่าไม่มีน้ำเสียงของความทุกข์ก็จะมีการหยอกล้อซึ่งช่วยให้บรรยากาศผ่อนคลายและมีความเป็นกันเองในการให้คำปรึกษา

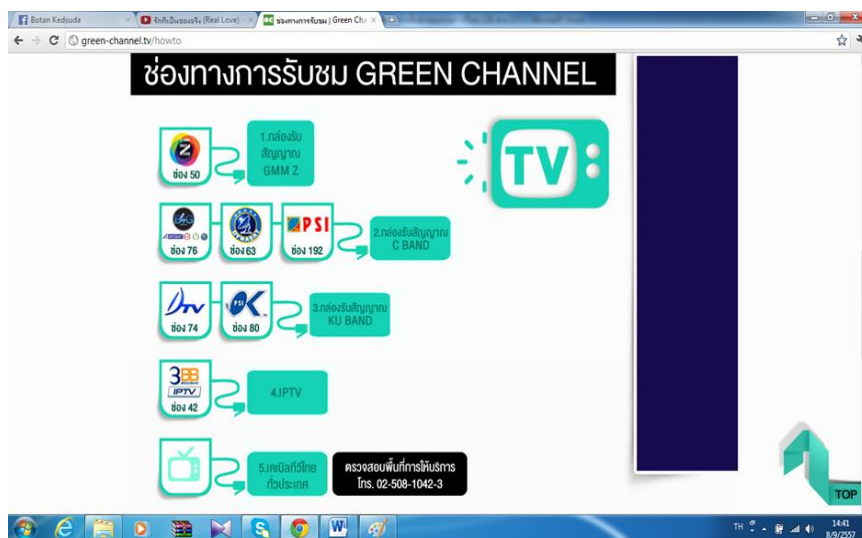
4.2.6 เครื่องมือสื่อสาร (Instrumentalities)

เครื่องมือสื่อสาร หมายถึง ช่องทางการสื่อสาร รูปแบบของถ้อยคำ และลีลาภาษา เช่น สื่อแบบตัวต่อตัว สื่อผ่านอินเทอร์เน็ต สื่อสารทางเดียวหรือสองทาง ใช้เสียงพูดหรือรูปเขียน ใช้ภาษาแบบทางการหรือกันเอง ฯลฯ (ณัฐพร พานโพธิ์ทอง, 2556: 123-124)

การสื่อสารในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นการสื่อสารแบบมีสื่อเป็นตัวกลาง เมื่อจำแนกตามทิศทางการสื่อสารจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1) **การสื่อสารทางเดียว** เป็นการสื่อสารที่ผู้ดำเนินรายการสื่อสารไปยังผู้ฟังที่บ้าน โดยที่ผู้ฟังไม่มีการสื่อสารกลับไปยังผู้ดำเนินรายการ รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นวิทยุกระจายเสียงออกอากาศในระบบเอ็พเอ็มจะออกอากาศในรัศมีไม่ไกลมากและออกอากาศได้ดีในที่ชุมชนหนาแน่น หากรับฟังในระบบวิทยุกระจายเสียงจะอยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ผู้ฟังสามารถเปิดรับฟังรายการได้ด้วยเครื่องรับวิทยุทั่วไป นอกจากนี้ทางรายการยังได้พัฒนาช่องทางออกอากาศสดหลายช่องทาง ได้แก่ วิทยุออนไลน์ที่ www.atimemedia.com/live/green และ <http://greenwave.fm/clubfriday> เครื่องมือที่ใช้รับฟังจะต้องรับสัญญาณอินเทอร์เน็ตได้ เช่น

สมาร์ทโฟน โน้ตบุ๊ก แท็บเล็ต เป็นต้น และรับชมทางโทรทัศน์ได้ที่ช่องกรีนแชนแนล เป็นการถ่ายทอดสดจากห้องจัดรายการวิทยุ โดยผู้รับชมจะต้องมีกล่องรับสัญญาณดาวเทียม รายละเอียดในการเปิดรับชมมีดังนี้

ภาพที่ 4 ช่องทางการรับชมรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ทางโทรทัศน์

(ที่มา <http://green-channel.tv/howto> เข้าถึงเมื่อ 9 พฤศจิกายน 2557)

ผู้รับชมและฟังรายการทางช่องกรีนแชนแนลจะเห็นภาพบรรยากาศสดในการจัดรายการวิทยุ ผู้ดำเนินรายการทั้งสองทำหน้าที่เป็นผู้จัดรายการวิทยุในระบบรับฟังเสียงและต้องทำหน้าที่ทักทายผู้ฟังที่รับชมภาพทางช่องกรีนแชนแนลด้วย ทั้งนี้รูปแบบหลักของรายการ “คลับฟรายเดย์” เป็นรายการวิทยุกระจายเสียง ผู้ดำเนินรายการไม่ได้ทำหน้าที่เป็นพิธีกรโทรทัศน์ ผู้ดำเนินรายการก็ยังทำหน้าที่จัดรายการวิทยุตามเดิม ภาพที่ออกอากาศจึงเป็นการนำเสนอบรรยากาศของการจัดรายการสดมากกว่าที่มีรูปแบบเป็นรายการโทรทัศน์ การรับชมรายการผ่านโทรทัศน์จึงเป็นช่องทางเลือกหนึ่งที่อำนวยความสะดวกในการรับสารของผู้ฟัง

2) การสื่อสารสองทาง คือ การที่ผู้ดำเนินรายการสื่อสารไปยังผู้ฟังที่บ้าน และผู้ฟังที่บ้านมีการสื่อสารได้ตอบกลับมาทางรายการ การสื่อสารระหว่างทางรายการและผู้ฟังจะต้องใช้เครื่องมือสื่อสารเป็นตัวกลาง มีรายละเอียดต่อไปนี้

1) อีเมล เป็นช่องทางสื่อสารที่ทางรายการใช้ในการเปิดรับเรื่องเล่าจากผู้ฟังที่บ้าน ในแต่ละครั้งของการออกอากาศ ผู้ดำเนินรายการจะแจ้งหัวข้อสนทนาในสัปดาห์ต่อไป ผู้ฟังที่บ้าน

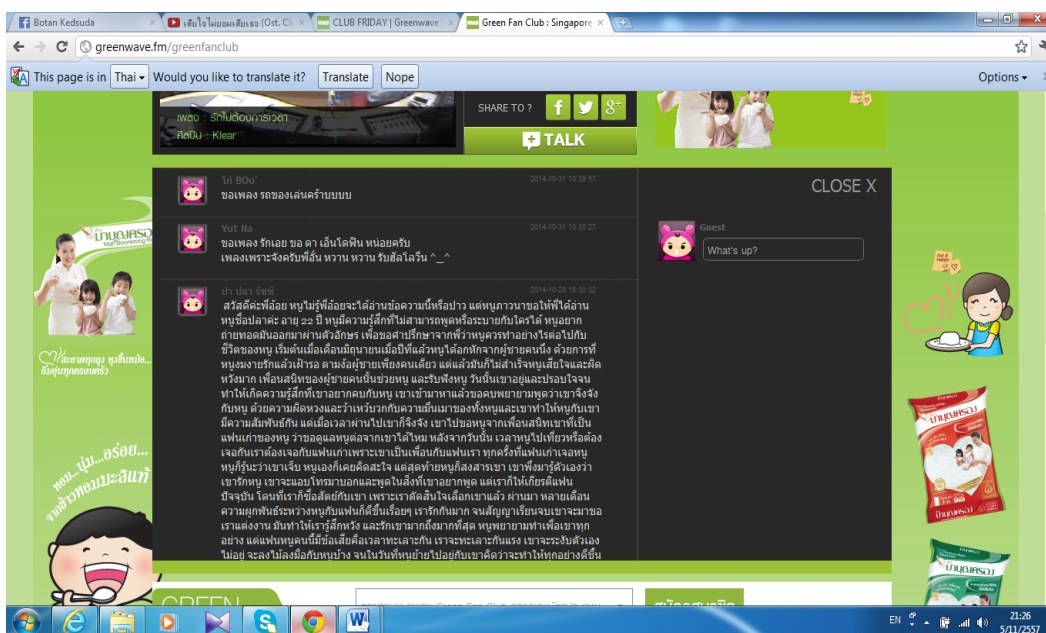
ที่ต้องการเล่าเรื่องออกอากาศ จะต้องส่งอีเมลมาที่ Clubfriday@atimemedia.com เพื่อให้ทีมงานคัดเลือกเรื่อง อีเมลเป็นช่องทางการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตที่ใช้งานง่าย ผู้ใช้สามารถรับส่งข้อมูลข่าวสารได้อย่างสะดวกรวดเร็วและประหยัดค่าใช้จ่ายจึงทำให้ปัจจุบันมีผู้ใช้อีเมลในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน เครื่องมือที่รับส่งอีเมล ได้แก่ คอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต ฯลฯ เครื่องมือเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มผู้ฟังรายการจะต้องรู้จักวิธีการใช้งานอีเมลและเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัยได้เป็นอย่างดี

2) โทรศัพท์ เป็นเครื่องมือสื่อสารที่ใช้ในการเล่าปัญหาความรักและการให้คำปรึกษาในรายการ โทรศัพท์เป็นอุปกรณ์สื่อสารที่มีความจำเป็นมากในยุคนี้ เนื่องจากว่าเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้ส่งสารและผู้รับสาร ผู้ฟังที่ต้องการขอรับคำปรึกษาต้องโทรศัพท์ที่หมายเลข เบอร์ 02-665-8377 ถึง 81 โทรศัพท์จึงเป็นสื่อกลางในการสนทนาระหว่างผู้ดำเนินรายการกับผู้เล่าซึ่งเป็นการสื่อสารกลับทันทีทันใด ส่วนผู้ฟังที่ต้องการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องเล่าหรือร่วมเป็นกำลังใจก็สามารถใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ส่งข้อความขนาดสั้นได้ที่หมายเลข 4802165 ผู้ดำเนินรายการจะเป็นผู้คัดเลือกนำมาอ่านออกอากาศ

3) เฟซบุ๊ก เป็นอีกช่องทางการสื่อสารที่ผู้ฟังทั้งที่บ้านและที่ทำงานใช้ในการติดต่อสื่อสารที่งานได้ตั้งแฟนเพจของเฟซบุ๊กของรายการขึ้นมา ผู้ฟังที่ต้องการเล่าเรื่องออกอากาศสามารถส่งเรื่องเข้ามาทางเฟซบุ๊กได้โดยที่ผู้เล่าจะต้องเป็นผู้ใช้งานเฟซบุ๊กก่อนและจะส่งเรื่องเข้าไปทางกล่องข้อความ ที่ www.facebook.com/clubfridayfanpage เฟซบุ๊กเป็นเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีหน้าที่การใช้งานที่สะดวกต่อการสื่อสาร คนรุ่นใหม่จำเป็นต้องเรียนรู้การใช้งานเพื่อติดต่อและติดตามข่าวสารต่าง ๆ รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีเป้าหมายเป็นกลุ่มคนฟังรุ่นใหม่ที่ใช้เฟซบุ๊กในชีวิตประจำวัน ทางรายการจึงเจาะตลาดด้วยการประชาสัมพันธ์ข่าวสารผ่านช่องทางนี้ นอกจากช่องทางที่ใช้ในการส่งเรื่องที่กล่าวมาข้างต้น ทางรายการยังได้นำ เฟซบุ๊กเป็นพื้นที่ในการพิมพ์คำถามเรื่องความรักจากผู้ดำเนินรายการที่ <https://www.facebook.com/GreenwaveFanpage/timeline> เป็นพื้นที่สำหรับแบ่งปันคำถามความรักจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ซึ่งจะมีลักษณะเป็นข้อความสั้น จดจำได้ง่ายและชวนให้ขบคิด ซึ่งเป็นสารที่เส่ง่ายและเข้าใจได้ทันที เฟซบุ๊กจึงเป็นพื้นที่สำหรับให้ผู้ฟังทั้งที่บ้านและที่ทำงานรายการได้ติดต่อสื่อสารและได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่สนใจร่วมกัน

4) เว็บบอร์ด (web board) เป็นพื้นที่ทางอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในการเล่าเรื่องราว แสดงความคิดเห็นหรือการตั้งคำถาม และขอคำปรึกษา แลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องความรัก เว็บบอร์ดของรายการจะอยู่ในเว็บไซต์ <http://greenwave.fm/greenfanclub> เป็นพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้เล่า

เรื่องราวและแสดงความคิดเห็นด้วยการพิมพ์ขึ้นในเว็บบอร์ด ซึ่งผู้ที่เข้ามาใช้งานจะมีการพิมพ์เรื่องราวมาปรึกษาผู้ดำเนินรายการอยู่เสมอ ขณะที่รายการออกอากาศสด ผู้ดำเนินรายการก็จะมี การอ่านข้อความหรือเรื่องราวที่มาจากเว็บบอร์ดบ้างตามความเหมาะสม เว็บบอร์ดเป็นพื้นที่ใน การขอเพลง เล่าเรื่องราวต่าง ๆ ผู้ใช้งานอื่นจะมองเห็นเรื่องราวและแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องนั้น ได้ด้วย การขอรับคำปรึกษาและสื่อสารผ่านเว็บบอร์ดจึงมีความเป็นสาธารณะมากกว่าการส่งเรื่อง เข้าไปทางอีเมลหรือกล่องข้อความในเฟซบุ๊ก

ภาพที่ 5 เว็บบอร์ดสนทนาของคลื่นกรีนเวฟ FM 106.5 Mhz.
(ที่มา <http://greenwave.fm/greenfanclub> เข้าถึงเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2557)

จะเห็นว่าลักษณะการสื่อสารของรายการเป็นแบบมีสื่อเป็นตัวกลาง เครื่องมือที่ใช้ในการ สื่อสารเป็นอุปกรณ์ที่ทันสมัยหลากหลายชนิด สังกัดจากการที่ผู้ฟังสามารถเลือกรับฟังรายการได้ หลายช่องทาง หากต้องการฟังวิทยุกระจายเสียงในระบบอะแนลล็อกก็เปิดเครื่องรับวิทยุทั่วไปหรือ ต้องการรับฟังในระบบดิจิทัลก็เปิดรับฟังในรูปแบบวิทยุออนไลน์ทาง www.atimemedia.com/live/green หรือ สามารถรับชมภาพบรรยากาศสดได้ทางโทรทัศน์ดาวเทียมที่ช่องกรีนแซดแนล

ส่วนเครื่องมือที่ผู้ฟังใช้สื่อสารกับผู้ดำเนินรายการ ได้แก่ อีเมล โทรศัพท์ เฟซบุ๊ก และเว็บ บอร์ด ล้วนแล้วแต่เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในปัจจุบัน จะเห็นว่าการสื่อสารใน รายการผู้ฟังจะต้องมีความสามารถในการใช้งานเครื่องมือทันสมัยที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งได้กลายมา

เป็นอุปสรรคที่จำเป็นในชีวิต อาจกล่าวได้ว่าผู้ฟังเป็นกลุ่มคนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ใช้สื่อสมัยใหม่ในการเชื่อมต่อกับโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

4.2.7 บรรทัดฐานของการปฏิสัมพันธ์และการตีความ (Norm of Interaction and Interpretation)

บรรทัดฐานของการปฏิสัมพันธ์ คือ การสื่อสารในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีลักษณะของการใช้สื่อเป็นตัวกลางโดยที่ผู้ฟังไม่ต้องเปิดเผยตัวตนที่แท้จริง ส่งผลให้ผู้เล่ากล้าเปิดเผยเรื่องส่วนตัวหรือความลับ ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการที่ผู้ดำเนินรายการทั้งสองท่านมีภาพลักษณ์ของผู้เชี่ยวชาญด้านการให้คำปรึกษาปัญหาความรักจนได้รับการขนานนามว่าเป็น *ศิราภินีหน้าไมค์* และ *กูรูด้านความรัก* ทำให้ผู้ฟังเกิดความเชื่อถือและยอมรับในความสามารถด้านการให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการ

นอกจากนี้ยังได้เกิดการยอมรับข้อตกลงร่วมกันว่าผู้ดำเนินรายการทั้งสองมีสถานะภาพที่สูงกว่าตนเอง สืบเนื่องจากคำเรียกผู้ดำเนินรายการทั้งสองท่านคู่กันว่า “พี่อ้อยพี่ยอด” การใช้คำนามเรียกญาติคำว่า “พี่” ใช้อย่างบุรุษสรรพนาม วิจิตรนันทน์ ภาณุพงศ์ และคณะ (2552: 23) อธิบายว่า คำสรรพนาม คือ คำที่ใช้ระบุแทนบุคคลเพื่อบอกว่าเป็นผู้พูด ผู้ที่พูดด้วยหรือผู้ที่กล่าวถึง แสดงถึงความอาวุโสกว่า ผู้วิจัยเห็นว่าผู้ฟังมีการยอมรับว่าตนเองมีสถานะภาพต่ำกว่าและมีความเคารพผู้ดำเนินรายการในฐานะที่มีประสบการณ์การปรึกษาปัญหาความรัก

การยอมรับถึงความต่างในสถานะภาพสอดคล้องกับระบบของสังคมไทยที่ให้ความสำคัญกับระบบอาวุโสที่ผู้น้อยจะต้องเชื่อฟังผู้ใหญ่ สืบเนื่องจากสำนวนที่ว่าผู้ใหญ่เป็นคนที่ “อาบน้ำร้อนมาก่อน” กาญจนาคพันธุ์ (2514: 543) อธิบายความหมายสำนวนนี้ว่า “ผู้ที่เกิดก่อนก็ย่อมมีความรู้ความเข้าใจอะไร ๆ ดีกว่าคนเกิดทีหลัง” สะท้อนความคิดของคนไทยที่ให้ความสำคัญเรื่องวัยวุฒิและจะเชื่อถือผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าตนเอง การยอมรับในความต่างสถานะภาพเช่นนี้จึงสัมพันธ์กับปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารในด้านที่ว่าผู้เล่ารู้สึกไว้วางใจเล่าปัญหาส่วนตัวเพราะสถานการณ์การสื่อสารในรายการ ผู้เล่าไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตน ลีลาการเล่าเรื่องและขอรับคำปรึกษาจึงมีลักษณะคล้ายกับการเล่าเรื่องส่วนตัวให้ “พี่สาว” ที่เป็นบุคคลใกล้ชิดฟัง แสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการได้เข้ามามีบทบาทแทนสถาบันครอบครัวให้กับคนสมัยใหม่ที่มีภาวะเปลี่ยวเหงาในสังคมเมืองอย่างเห็นได้ชัด

บรรทัดฐานในการตีความ คือ ผู้ร่วมสถานการณ์เชื่อว่าเรื่องเล่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง ส่วนผู้ที่โทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องก็เชื่อว่าคำแนะนำของผู้ดำเนินรายการมีความน่าเชื่อถือ เขามีความเชื่อว่าคำแนะนำของผู้ดำเนินรายการทั้งสองสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตจริงได้ ทั้งนี้เป็นผล

มาจากการยอมรับความเชี่ยวชาญด้านการให้คำปรึกษาที่สื่อมวลชนขนานนามว่า “ศิราณีมือพระกาฬ” และ “กฐินด้านความรัก” ฉายาดังกล่าวช่วยให้คำแนะนำที่มาจากผู้ดำเนินรายการมีความน่าเชื่อถือ

4.2.8 ประเภทการสื่อสาร (Genre)

ประเภทการสื่อสาร คือ ประเภทของการสื่อสารในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นปริศนาการสนทนา (conversation) เล่าเรื่องและการให้คำปรึกษาปัญหาความรักผ่านสื่อแบบไม่ได้เผชิญหน้ากันโดยตรง ซึ่งทำให้เห็นว่ามีกรนำเรื่องส่วนตัวมาสนทนาในพื้นที่สื่อสารสาธารณะได้ ก่อให้เกิดการพูดถึงเรื่องราวของคนอื่น หรืออาจเรียกได้ว่าเป็น “Gossip แบบใหม่” แม้ว่าจะมีการนำเรื่องส่วนตัวมาเล่าในพื้นที่สื่อให้คนอื่นฟัง แต่ด้วยวิธีการเล่าเรื่องที่ไม่ต้องเปิดเผยตัวตนผู้เล่า การเล่าในพื้นที่นี้จึงช่วยรักษาความลับของผู้เล่าไว้ในระดับหนึ่ง ประเภทการสื่อสารนี้ได้ทำให้เห็นถึงความทุกซำซี้ซึ่งได้นำไปสู่การให้คำปรึกษา การแสวงหาทางออก ตลอดจนหนทางในการแก้ปัญหาช่วยกันของคนในสังคม

จากการศึกษาบริบทการสื่อสารในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบการสื่อสารตามแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสารทำให้พบว่ารายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นพื้นที่สื่อสารสาธารณะที่เปิดโอกาสให้ผู้คนจากหลากหลายพื้นที่ที่สนใจเรื่องเดียวกันได้เข้ามาปฏิบัติสัมพันธ์สื่อสารในช่วงเวลาหนึ่งที่เหมาะสม ผู้ร่วมสถานการณ์มีการเล่าเรื่องภายใต้กฎของการปฏิบัติสัมพันธ์ที่ผู้ฟังทางบ้านเคารพผู้ดำเนินรายการในฐานะที่เป็น “พี่สาว” ผู้เชี่ยวชาญด้านการให้คำปรึกษาปัญหาความรักจึงทำให้สถานการณ์การสื่อสารต่างจากสถานการณ์อื่น ส่วนบรรทัดฐานการตีความผู้ดำเนินรายการและผู้ฟังทางบ้านมีความเชื่อว่าเรื่องที่เล่าเป็นเรื่องจริง ส่วนผู้เล่าก็มีความเชื่อว่าคำแนะนำของผู้ดำเนินรายการน่าเชื่อถือ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสื่อมวลชนมีบทบาทแทนสถาบันครอบครัวของผู้คนสมัยใหม่ที่มักจะต้องเผชิญกับภาวะเปลี่ยวเหงาไร้ที่พึ่งทางใจ ภาพลักษณ์ของการเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการให้คำปรึกษาปัญหาความรักนี้ยังช่วยส่งเสริมให้ผู้ฟังรู้สึกไว้วางใจเล่าปัญหาส่วนตัว และด้วยคุณสมบัติของช่องทาง การติดต่อสื่อสารที่ผู้เล่าไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงก็ยิ่งช่วยให้ผู้ประสบปัญหาความรักไม่ต้องกังวลถึงผลกระทบที่จะตามมาในภายหลัง นอกจากนี้ผู้ดำเนินรายการก็ได้มีกลวิธีในการให้คำปรึกษาที่น่าสนใจอันเป็นเครื่องมือสื่อสารสำคัญที่จะช่วยให้ผู้ฟังทางออกให้กับปัญหาความรัก ผู้วิจัยจะขอล่าวรายละเอียดในบทต่อไป

บทที่ 5

กลวิธีการให้คำปรึกษาในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”

บทนี้ผู้วิจัยจะเรียกผู้เล่าเรื่องที่ประสบปัญหาชีวิตเรียกว่า “ผู้ขอรับคำปรึกษา” ส่วนผู้ดำเนินรายการทั้งสองท่านมีหน้าที่ให้คำปรึกษาจึงเป็น “ผู้ให้คำปรึกษา” กระบวนการสื่อสารในรายการคือ การให้คำปรึกษาผ่านสื่อสาธารณะ โดยจะเน้นไปที่การให้คำปรึกษาอย่างมีส่วนร่วมระหว่างผู้ดำเนินรายการกับผู้ฟังที่บ้าน ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอกลวิธีการให้คำปรึกษาในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ผู้ดำเนินรายการมีวิธีการใช้ภาษาในการให้คำปรึกษาที่มีลักษณะเฉพาะจนสามารถช่วยให้ผู้เล่าเรื่องคลายความทุกข์

งานวิจัยนี้จะเรียกวิธีการที่ใช้ในการให้คำปรึกษาว่า **กลวิธีการให้คำปรึกษา** หมายถึง การใช้กลวิธีเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการให้คำปรึกษา ทั้งกลวิธีการขอให้เล่าเรื่องและกลวิธีการใช้ภาษาและถ้อยคำโดยมีเป้าหมายให้ผู้เล่าปัญหาชีวิตรู้สึกคลายทุกข์และสามารถนำคำแนะนำไปปรับใช้ในการแก้ปัญหาได้

5.1 กลวิธีการให้คำปรึกษาในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”

กระบวนการให้คำปรึกษาในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จะเกิดขึ้นในเหตุการณ์การสื่อสารสำคัญ คือ การอ่านอีเมลที่ได้รับคัดเลือกให้ออกอากาศ และการเปิดรับสายโทรศัพท์ผู้เล่าเรื่อง ผู้ดำเนินรายการจะทำหน้าที่ให้คำปรึกษากับเจ้าของเรื่องเล่าที่ประสบปัญหาชีวิตรัก ในบทนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษากลวิธีทางภาษาและถ้อยคำที่ปรากฏในกระบวนการให้คำปรึกษา โดยผู้วิจัยจะใช้วิธีสังเกตการเลือกใช้ถ้อยคำ Hurford and Heasley (1983) อธิบายว่า ถ้อยคำ(utterance) หมายถึง ส่วนหนึ่งของการพูดในสถานการณ์หนึ่ง ๆ และเป็นส่วนที่อยู่ระหว่างหยุดในการพูดนั้น (Hurford and Heasley, 1983 อ้างถึงใน สิทธิธรรม อ่องวุฒิวัฒน์, 2549: 4)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางภาษา ผู้วิจัยจะเลือกศึกษาถ้อยคำที่ปรากฏร่วมกันและมักจะพบบ่อยในกระบวนการให้คำปรึกษาว่ามีกลวิธีแบบใดและผู้พูดมีเจตนาในการสื่อสารอย่างไร สามารถแบ่งกลวิธีในการให้คำปรึกษาตามจุดประสงค์อย่างกว้างได้ 2 ประเภท ได้แก่ 1) กลวิธีการขอให้เล่าเรื่อง และ 2) กลวิธีการใช้ภาษาและถ้อยคำในการให้คำปรึกษา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1.1 กลวิธีการขอให้เล่าเรื่อง

กลวิธีการขอให้เล่าเรื่อง คือ วิธีการที่ผู้ดำเนินรายการใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษา เพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเล่าเรื่องราวปัญหาความรักของตนเอง เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เล่าได้เริ่มเล่าเรื่องราวความรักและความสัมพันธ์ตั้งแต่เริ่มต้นจนมาถึงขณะที่โทรศัพท์เข้ามา ผู้ดำเนินรายการทั้งสองท่านจะช่วยกันทำหน้าที่ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1.1.1 การสร้างความเป็นกันเอง

การสร้างความเป็นกันเอง คือ เมื่อผู้ดำเนินรายการเปิดรับสายโทรศัพท์ผู้ฟังทางบ้าน ผู้ดำเนินรายการก็จะเริ่มสนทนาด้วยการกล่าวทักทายและเปิดโอกาสให้ผู้เล่าเรื่องด้วยการใช้ภาษาสุภาพช่วยสร้างความเป็นกันเอง ผู้ที่โทรศัพท์เข้ามามักจะมีอาการตื่นเตนที่ได้ออกอากาศ ผู้ดำเนินรายการก็จะพยายามช่วยลดความตื่นเตนเพื่อให้ผู้เล่ารู้สึกผ่อนคลายก่อนที่จะเล่าเรื่อง

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณเอื้อย ตอน รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม 10 กุมภาพันธ์ 2555

ดีเจที่อ้อย : น่าจะเป็นสายสุดท้ายของวันนี้ คุณเอื้อย สวัสดีค่ะ

คุณเอื้อย : ค่ะ สวัสดีค่ะ

ดีเจที่อ้อย : นะคะ ไม่ต้องตื่นเตนนะ

คุณเอื้อย : ออ นั่งมือสั้นอยู่นี่คะ

ดีเจที่อ้อย : (หัวเราะ) ยังไง

ดีเจที่แอม : นั่งทับมือไว้จะได้อุ่น ๆ

จะเห็นว่าผู้ขอรับคำปรึกษามีอาการตื่นเตนที่ได้ออกอากาศ ผู้ดำเนินรายการก็ได้พยายามสร้างบรรยากาศให้ผู้เล่ารู้สึกผ่อนคลายอารมณ์ตื่นเตน สังเกตจาก “นะคะ ไม่ต้องตื่นเตนนะ” และ “นั่งทับมือไว้จะได้อุ่น ๆ” เป็นการสร้างความเป็นกันเองก่อนที่จะซักถามให้ผู้เล่าเรื่อง

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณไอ้ต ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ 27 เมษายน 2555

ดีเจที่อ้อย : คุณไอ้ต

คุณไอ้ต : สวัสดีครับ

ดีเจที่อ้อย : สวัสดีค่ะไอ้ต

คุณไอ้ต : เข้าเรื่องเลยมั๊ยครับ

ดีเจที่อ้อย : ได้เลย

ดีเจพี่อ้อย : อ่า คนที่เธอไม่ยอมรับ เป็นไงคะ ฟังเพลงนี้ครั้งแรกแล้วรู้สึกยังไงบ้าง
 คุณโอ๊ต : อืม รู้สึกตรงมากครับ

ตอนที่คุณโอ๊ตโทรศัพท์เข้ามาเป็นการนำเพลง *คนที่เธอไม่ยอมรับ* มาตั้งเป็นชื่อตอนในการออกอากาศ ซึ่งเป็นเพลงที่มาจากอัลบั้ม *Club Friday based on true story by เอ็น พียะดา* ผู้ดำเนินรายการก็ได้ใช้วิธีซักถามถึงความรู้สึกเกี่ยวกับการฟังเพลงนี้ซึ่งเป็นคำถามที่ทำให้ผู้เล่าได้ทบทวนความรู้สึกก่อนที่จะเล่าเรื่อง การซักถามในเรื่องอื่น ๆ ช่วยให้ผู้เล่าคลายความตื่นเต้นลง นอกจากนี้ผู้ดำเนินรายการยังมีการขอให้เล่าเรื่องด้วยการแจ้งว่าตนได้อ่านอีเมลของผู้ขอรับคำปรึกษามาก่อนหน้านี้ด้วย เช่น

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณอ้อม ตอน Highlight Club Friday Base on true story 24 สิงหาคม 2555

ดีเจพี่อ้อย : สวัสดีค่ะ
 คุณอ้อม : สวัสดีค่ะ
 ดีเจพี่อ้อย : สวัสดีค่ะ คุณอะไรนะคะ
 คุณอ้อม : ค่ะ อ้อมค่ะ
 ดีเจพี่อ้อย : คุณอ้อมนะคะ
 คุณอ้อม : ค่ะ
 ดีเจพี่อ้อย : คุณอ้อม ที่ส่งเมลมาใช่ไหม
 คุณอ้อม : เยอะเหมือนกันค่ะ
 ดีเจพี่อ้อย : เรื่องของหนูยาวมากทีเดียว
 คุณอ้อม : ใช่ค่ะ แล้วก็ ก็ค่อนข้างจบแล้วค่ะ
 ดีเจพี่อ้อย : อะ ไหนเล่าให้ฟังสิ
 คุณอ้อม : ค่ะ ก็คือคบกันปกติอะค่ะโดยทั่วไป แต่ใช้เวลาคบค่อนข้างสั้น ก็คือสั้นนับตั้งแต่ 6 เดือน แล้วก็แต่งงานกันค่ะ...

โดยทั่วไปแล้วเมื่อทางทีมงานคัดเลือกเรื่องเล่าที่จะได้ออกอากาศ ทีมงานจะส่งเรื่องเล่าให้ผู้ดำเนินรายการทั้งสองท่านอ่านก่อนเพื่อเตรียมศึกษาข้อมูล วิธีนี้จะช่วยให้ผู้ดำเนินรายการเข้าใจเนื้อหาของเรื่องและรู้ว่าขอบเขตของเรื่องมีมากน้อยเพียงใด จากตัวอย่างข้างต้นผู้ดำเนินรายการได้กล่าวทักทาย มีการถามชื่อผู้เล่า และได้แจ้งว่าตนเองอ่านเรื่องเล่ามาก่อน การสนทนาในเรื่องทั่วไปเป็นการสร้างความเป็นกันเองก่อนที่จะซักถามเรื่องราวปัญหาชีวิตรักซึ่งช่วยให้ผู้เล่าคลาย

ความตื่นเต้นขณะออกอากาศ ทั้งหมดนี้เป็นการสร้างบรรยากาศที่อบอุ่น สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับผู้ขอรับคำปรึกษาซึ่งจะช่วยให้ผู้เล่าเกิดความสบายใจในการเล่าเรื่องมากขึ้น

5.1.1.2 การซักถาม

การซักถาม คือ ผู้ดำเนินรายการใช้วิธีการถามเพื่อให้ได้ข้อมูลหรือรายละเอียดของเรื่องราวเพิ่มเติม คำว่า “ซักถาม” หมายถึง ถามและไล่เรียงให้ตอบ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 397) ในขณะที่ออกอากาศผู้เล่าบางคนอาจเล่าเรื่องไม่ละเอียด มีอาการตื่นเต้น ยังมองไม่เห็นความขัดแย้งหรือปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้ดำเนินรายการจะตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เล่าเปิดเผยข้อมูลมากขึ้น การซักถามจะช่วยให้ผู้เล่าได้ทบทวนเหตุการณ์ด้วยตัวเอง การถามของผู้ดำเนินรายการจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เล่าสามารถเล่ารายละเอียดที่สำคัญของเหตุการณ์ได้ซึ่งเป็นข้อดีในการวิเคราะห์ปัญหา เพราะผู้เล่าบางคนอาจตื่นเต้นจนลืมเล่ารายละเอียดที่สำคัญของเรื่อง ผู้ดำเนินรายการจึงต้องคอยซักถามเพื่อไล่เรียงให้ได้รายละเอียดข้อมูลที่สำคัญ

- ตัวอย่าง** เรื่องเล่าของคุณแต้ว ตอน รักแต่ไม่เคยเข้าใจ 7 กันยายน 2555
- คุณแต้ว :** ค่ะ คือ ของแต้ว คือแต้วคบกับแฟน คือคบกันมานานแล้วแหละ แปะเก้าปีประมาณนั้น ช่วงประมาณปี สองปี สามปีหลัง ๆ มาเนี่ย ค่ะ คือเราทะเลาะกัน เริ่มจากแบบทุกอาทิตย์ เป็นทุกวันด้วยเรื่องแบบเรื่องไม่เป็นเรื่องอะพี มันเรื่องตึงตึง สองคนเถียงกัน ทะเลาะกัน ตะคอกกัน จบในทุกวัน
- ดีเจพี่อ้อย :** ทะเลาะเข้าใจได้ แต่เริ่มตะคอกนี่คือยังไงคะ
- คุณแต้ว :** เค้าตะคอกแบบ ทำไมไม่เข้าใจ อะไรอย่างเนี่ย ไม่เห็นต้องถาม เรื่องแค่นี้อะไรอย่างเนี่ย คือเราถามด้วยความซื่อๆ อะพีหนูไม่ได้ คิดอะไร หนูถามเฉยๆ เพราะหนูถามอย่างนี้มาตั้งแต่คบกัน
- ดีเจพี่อ้อย :** เหรอคะ อย่างเช่นอะไรได้บ้างมัย ไหนลองยกตัวอย่างซิ

จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการได้ซักถามเพื่อให้ผู้เล่าขยายความเพิ่มเติม วิธีนี้จะช่วยให้ผู้ฟังท่านอื่นได้มองเห็นภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน อีกทั้งช่วยให้ผู้ดำเนินรายการวิเคราะห์

ปัญหาได้ง่ายขึ้นด้วย นอกจากนี้ในกรณีนี้ผู้เล่าลืมเล่ารายละเอียดที่ตนเขียนมาในอีเมล ผู้ดำเนินรายการก็จะทำหน้าที่คอยถามกระตุ้นให้เล่าเรื่องเช่นกัน

- ตัวอย่าง** เรื่องเล่าของคุณจอย ตอน แยกต่างแต่รักกัน 16 มีนาคม 2555
- ดีเจพี่อ้อย :** พี่อ้อยเห็นเมลของน้องจอยบอกว่า จริง ๆ มันมีจุดเปลี่ยนอีกจุดหนึ่งเหมือนกันใช่มั๊ยคะ นะคะที่บอกว่าเค้ากลายเป็นคนที่ดีขึ้น หลังจากการไปไหว้พระทำบุญด้วยกัน
- คุณจอย :** คะ ใช่ค่ะ
- ดีเจพี่อ้อย :** มันยังงั้นนะคะ ตอนนั้น
- คุณจอย :** คือเค้าไม่เคยเข้าวัดทำบุญเลย...

จะเห็นว่าในกระบวนการให้คำปรึกษาผู้ดำเนินรายการจะใช้วิธีซักถามข้อมูลว่า “จริง ๆ มันมีจุดเปลี่ยนอีกจุดหนึ่งเหมือนกันใช่มั๊ยคะ นะคะที่บอกว่าเค้ากลายเป็นคนที่ดีขึ้น หลังจากการไปไหว้พระทำบุญด้วยกัน” เป็นการให้คำถามเพื่อต้องการทราบข้อมูลว่าสิ่งที่ผู้ดำเนินรายการรู้มาเข้าใจตรงกันหรือไม่ ผู้ดำเนินรายการจะใช้การถามไล่เรียงเพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้ขยายความหรือเล่าในส่วนที่กล่าวไม่ละเอียด และในกรณีที่ผู้ขอรับคำปรึกษาเล่าเรื่องนานเกินไป ผู้ดำเนินรายการก็จะทำหน้าที่ซักถามให้เล่าถึงจุดเปลี่ยนสำคัญของเรื่อง

- ตัวอย่าง** เรื่องเล่าของคุณอ้อ ตอน แยกต่างแต่รักกัน 16 มีนาคม 2555
- คุณอ้อ :** คือเค้าจะเป็นแบบว่า ฉันทะ ฉันท้าตาดี เออ สาว ๆ กรีด แบบว่าหน้าตาดีแล้วก็แบบว่าทำอะไรก็ดูดีไปหมด แฟนนี่คือทุกคนที่เค้าควงมาแบบ ใ้ย สวยเพอร์เฟ็กต์
- ดีเจพี่อ้อย :** เป๊ะ ๆ
- คุณอ้อ :** เป๊ะ แล้วดูทุกอย่าง อ้อนี่ อ้วนก็อ้วน ดำก็ดำ
- ดีเจพี่อ้อย :** เออ แล้วมันมาเจอจุดพลิกผันยังไงจะเนี่ย
- คุณอ้อ :** เออ มันไม่ได้ชอบ ไม่ได้อะไร แต่คือมันแบบว่ามันด่าว่าอ้อตลอด เอ๊ย แกอย่างนู่นอย่างนี้ แกตีตัวเสมอหรือ ว่าอ้ออะไรยังเงี้ย
- ดีเจพี่อ้อย :** มีตีตัวเสมอด้วยนะ
- คุณอ้อ :** เออ ว่าเจ็บอะ แต่ทุกวันเนี่ยไม่นะพี่อ้อย สบาย
- ดีเจพี่อ้อย :** เออ แล้วมันเกิดจุดพลิกผันเปลี่ยนได้ยังไงอะคะ น้องอ้อคะ จากคนที่แบบล้อกันไปว่ากันมาอยู่ตลอดเวลา

คุณอ้อ : โอว มันเกิดจุดเปลี่ยนที่ ๆ อ้อเพราะว่าคือ เค้าอะ อยู่มาวันหนึ่ง
โดนผู้หญิงทิ้งคะ หลอกหมดตัวเลยคะ

จะเห็นว่าผู้ขอรับคำปรึกษาเล่าเรื่องราวอย่างละเอียด แต่ด้วยข้อจำกัดคือเวลาออกอากาศมีน้อย ผู้ดำเนินรายการจึงต้องทำหน้าที่ควบคุมเวลาในการเล่าเรื่องด้วย เมื่อผู้เล่าไม่ได้เล่าไปถึงจุดเปลี่ยนอย่างที่ควรจะเป็น ผู้ดำเนินรายการก็จะซักถามเปิดช่องทางให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเล่าไปถึงจุดเปลี่ยนสำคัญของเรื่อง แสดงให้เห็นว่าเรื่องเล่าในรายการทุกเรื่องจะต้องมีจุดพลิกผันของสถานการณ์หนึ่ง ๆ เกิดขึ้นเสมอ การซักถามเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในการให้คำปรึกษา ช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษารู้สึกเป็นมิตรกับผู้ดำเนินรายการ อีกทั้งการซักถามยังแสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการเอาใจใส่และพร้อมที่จะรับฟังปัญหา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เล่ารู้สึกว่าคุณเองไม่ได้เผชิญปัญหาเพียงคนเดียว

5.1.1.3 การแสดงความตั้งใจฟัง

การแสดงความตั้งใจฟังเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในกระบวนการให้คำปรึกษา เมื่อผู้ดำเนินรายการเปิดโอกาสให้ผู้ฟังทางบ้านเล่าเรื่อง ผู้ดำเนินรายการจะเงี่ยและมักจะสื่อสารให้เห็นถึงความตั้งใจฟัง เนื่องจากกระบวนการปรึกษาผ่านสื่อวิทยุผู้ร่วมสถานการณ์ไม่สามารถมองเห็นสีหน้าของแต่ละฝ่ายได้ ผู้ดำเนินรายการมักจะกล่าวคำลงท้าย “จ๊ะ” หรือ “คะ” เป็นคำลงท้ายที่แสดงมารยาท วิจิตรณ์ ภาณุพงศ์ และคณะ (2552: 62) อธิบายว่า คำลงท้าย หมายถึง คำแสดงความสุภาพอาจแสดงสถานะและความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดด้วย ผู้ดำเนินรายการจะใช้คำลงท้ายแสดงมารยาทนี้ในการแสดงให้ผู้เล่ารู้ว่าผู้ดำเนินรายการกำลังตั้งใจรับฟังเรื่องราวอยู่

ตัวอย่าง : เรื่องเล่าของคุณดี ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ 27 เมษายน 2555
คุณดี : คือเรื่องของดีนะคะ ก็คือเกิดขึ้นจากคำว่าเพื่อน เพื่อนสนิทนะ คะ
หนูยอมรับว่าหนูสนิทกับเค้ามาก หนูยอมรับตัวตนของเค้าทุก
อย่าง
ดีเจพี่อ้อย : คะ
คุณดี : แล้วคือเนื่องจากคือหนูเจอกันครั้งแรกที่งานของมหาวิทยาลัยแห่ง
หนึ่งในภาคเหนือคะ แล้วเค้าเป็นเพื่อนของเพื่อน
ดีเจพี่อ้อย : จ๊ะ

- คุณตี๋ : ซึ่งตอนแรกหนูเจอกัน หนูไม่ชอบชี่หน้าเค้า หนูด่า หนูสนิทเป็นเพื่อน มาโดย ตลอดนะคะ
- ดีเจพี่อ้อย : ค่ะ
- คุณตี๋ : ความบ๊าบอของเรามันทำให้เราสนิทกันมากขึ้น แล้วตอนแรกเนี่ย หนูไม่ได้คิดที่จะชอบเค้าคะ เพราะว่าเค้าเป็นคนเจ้าชู้ เราเลยตั้งสติว่าจะไม่หาแฟนเจ้าชู้เด็ดขาดนะคะ แล้วที่นี้ด้วยความที่แบบว่าหนูเป็นคนทีปากแข็ง
- ดีเจพี่อ้อย : ค่ะ
- คุณตี๋ : หนูไม่เคยอ่อนหวานให้ใคร หนูเป็นคนที่ใจแข็งมากๆ ค่ะพี่
- ดีเจพี่อ้อย : ค่ะ
- คุณตี๋ : คือความเป็นผู้หญิงหนูไม่มีเลย แต่พยายาม คือจะเป็นผู้หญิงให้ ค้า เห็นว่าเราเป็นผู้หญิงคนหนึ่งที่รักเค้า
- ดีเจพี่อ้อย : อืม

กระบวนการให้คำปรึกษาในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในขณะที่ผู้ขอรับคำปรึกษาเล่าเรื่องราว ผู้ดำเนินรายการจะใช้วิธีการเจียบเพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเล่าเรื่องอย่างเป็นธรรมชาติ แต่ก็จะไม่เจียบนานจนเกินไปเพราะอาจจะทำให้ผู้ขอรับคำปรึกษาอึดอัด ขณะที่รับฟังผู้ดำเนินรายการจะใช้วิธีสื่อสารด้วยการใช้คำลงท้ายที่สุภาพ เช่น “ค่ะ” “จ้ะ” หรือ เป็นคำอุทานที่แสดงถึงความเข้าใจ เช่น “อืม!” วิจิตร ภาณุพงศ์ และคณะ (2552: 63) อธิบายว่า คำอุทานเป็นคำที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการกำลังตั้งใจฟังปัญหาอย่างจดจ่อและเอาใจใส่ในเรื่องที่เล่า พร้อมทั้งจะเข้าใจความรู้สึก ตลอดจนพร้อมที่จะให้กำลังใจผู้ขอรับคำปรึกษา วิธีนี้จะช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษา รู้สึกอบอุ่นปลอดภัยว่ากำลังมีคนคอยรับฟังปัญหาของตัวเองมากขึ้น

5.1.1.4 การแสดงความคล้อยตาม

การแสดงความคล้อยตาม คือ ผู้ดำเนินรายการใช้วิธีการสื่อสารที่แสดงถึงความคล้อยตามในเรื่องที่ผู้ขอรับคำปรึกษาเล่าอยู่เป็นระยะ การแสดงความคล้อยตามอาจเป็นไปได้ในลักษณะของการทวนความหรือกล่าวทวนซ้ำเรื่องราวที่เพิ่งเล่าให้ฟังเพื่อทดสอบว่าต่างฝ่ายเข้าใจเรื่องตรงกัน และยังช่วยสื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้รู้ว่าผู้ดำเนินรายการสนใจเรื่องที่เล่าอยู่

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณอะตอม ตอน Highlight Club Friday 2012 28
ธันวาคม 2555

คุณอะตอม : แต่ว่าก็คือก่อนหน้านี้คือเหมือนกับว่า มันอาจจะเร็วไปด้วยอะ ค่ะ เพราะว่าเราคบกันได้ไม่กี่เดือน ตอมก็ย้ายไปอยู่กับเค้า แล้วก็อยู่ด้วยกัน แล้วก็เหมือนเจอกันทุกวัน คือความคิดของตอม คือที่เค้าเปลี่ยนไป เพราะว่าเค้าอาจจะอยากมีสังคมภายนอกเจอกันทุกวัน ชีวิตเค้าก็คือผูกติดอยู่กับแต่กับตอมอะไรอย่างเงี้ย แต่คือมันไม่ใช่ คือเค้ามีอีกคนหนึ่ง

ดีเจพี่อ้อย : อืม เค้ามีคนอื่น

คุณอะตอม : แล้วก็ ชาย ก็คือเจอกันในที่ ๆ ทำงานอะไรอย่างเงี้ย แล้วที่เจ็บกว่านั้นคือเค้าคบอีกคนเป็นแฟน

ดีเจพี่อ้อย : แล้วเรา

คุณอะตอม : เราก็เป็นแฟน แฟน แฟนที่พ่อแม่รู้จัก แต่ทางนั้นคือแฟนที่ทำงาน รู้จักอะไรอย่างเงี้ย แล้วเค้าบอกกับที่ทำงานว่าตอมเป็นแค่น้องสาว ตอนนั้นที่ตอมเคยไปที่ทำงานเค้าบอຍมาก

ดีเจพี่อ้อย : อืม

จากการเก็บข้อมูลเรื่องเล่าของคุณอะตอม ผู้วิจัยพบว่าเมื่อคุณอะตอมเล่าไปถึงสาเหตุของปัญหาที่ทำให้รู้สึกสะเทือนใจ คือ คนรักนอกใจไปมีผู้หญิงอื่น คุณอะตอมก็ได้หยุดเล่าไปครู่หนึ่ง ผู้ดำเนินรายการก็ใช้วิธีการทวนความในสิ่งที่คุณอะตอมเพิ่งเล่าไป เช่น “อืม เค้ามีคนอื่น” การกล่าวทวนความเป็นการทดสอบว่าเข้าใจเนื้อหาของเรื่องตรงกัน อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เล่าได้ตั้งสติหยุดคิด รู้สึกผ่อนคลายในการเล่าเรื่อง และสามารถเล่าเรื่องต่อไปได้

กลวิธีการขอให้เล่าเรื่องเป็นวิธีการที่ผู้ดำเนินรายการนำมาใช้เพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเล่าเรื่องราวปัญหาความรัก เมื่อผู้ดำเนินรายการเปิดรับสายสนทนาแล้วก็จะเริ่มด้วยการกล่าวทักทาย สนทนากับผู้ขอรับคำปรึกษาเล็กน้อย จากนั้นก็จะสร้างความเป็นกันเอง ขอให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเล่าเรื่องด้วยความสุภาพเป็นกันเอง ผู้ขอรับคำปรึกษาก็จะเริ่มเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ของตนเอง จากการเก็บข้อมูลผู้วิจัยพบว่า ในกรณีที่ผู้เล่าบางคนสามารถเล่าเรื่องเป็นลำดับเหตุการณ์ก่อนหลังชัดเจน กล่าวคือ มีการเปิดเรื่องน่าสนใจและเล่าไปจนถึงความขัดแย้งของเรื่องได้ ผู้ดำเนินรายการทั้งสองท่านจะเงี่ยบฟังจนไปถึงปัญหาสำคัญของเรื่อง จากนั้นก็จะช่วยกันให้คำปรึกษา แต่ในกรณีที่ผู้ขอรับคำปรึกษามีอาการตื่นเต้นหรือลืมเล่าเหตุการณ์สำคัญของเรื่อง ผู้

ดำเนินรายการก็จะคอยซักถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติม การซักถามจะช่วยให้ผู้เล่ามองเห็นปัญหา ทำความเข้าใจปัญหาได้รอบด้านละเอียดลึกซึ้งมากขึ้น

ในช่วงที่ผู้ขอรับคำปรึกษาเล่า ผู้ดำเนินรายการจะใช้วิธีการเจียบตั้งใจฟัง โดยจะปล่อยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเล่าเรื่องราวอย่างเป็นธรรมชาติ แต่ก็จะไม่เจียบนานเกินไปเพราะอาจทำให้ผู้ขอรับคำปรึกษาอึดอัด ผู้ดำเนินรายการจะสื่อสารถึงความตั้งใจฟังด้วยการใช้คำลงท้าย เช่น “ค่ะ” “ค่ะ” “อืม” ในจังหวะที่เหมาะสม ช่วยให้อารมณ์ความรู้สึกของการรับส่งเนื้อหา ช่วยกระตุ้นให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเล่าเรื่องไปเรื่อย ๆ นอกจากนี้ผู้ดำเนินรายการยังแสดงความคล้อยตามขณะรับฟังปัญหา เช่น การทวนความที่ผู้ขอรับคำปรึกษาเพิ่งเล่าไปเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาตรงกัน ช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้หยุดคิดถึงเรื่องราวและสามารถเล่าเรื่องต่อไปได้ วิธีการทั้งหมดนี้จึงเป็นกลวิธีการขอให้เล่าเรื่องที่คุณดำเนินรายการนำมาใช้ก่อนที่จะให้คำปรึกษาซึ่งจะกล่าวในลำดับต่อไป

5.1.2. กลวิธีการใช้ภาษาและถ้อยคำในการให้คำปรึกษา

เมื่อผู้ดำเนินรายการใช้กลวิธีการขอให้เล่าเรื่องราวตั้งแต่ต้นจนจบ ผู้ดำเนินรายการก็จะเข้าใจเนื้อหาหรือความขัดแย้งที่สำคัญของเรื่อง ทั้งสองท่านก็จะช่วยกันให้คำปรึกษาราชบัณฑิตยสถาน (2556: 719) ให้ความหมายของคำว่า “ปรึกษา” หมายถึง ท้าหรือ, ขอความเห็นแนะนำ, พิจารณาหารือกัน, พิจารณาอภิปรายกัน จากความหมายข้างต้นแสดงให้เห็นว่ารายการมีลักษณะให้คำปรึกษา ผู้ดำเนินรายการจะทำหน้าที่รับฟัง ซักถามและช่วยกันให้คำปรึกษาโดยจะเป็นไปในเชิงการสนทนาปัญหาความรัก ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการใช้ภาษาและถ้อยคำที่ผู้ดำเนินรายการใช้โดยเรียกว่า กลวิธีการใช้ภาษาและถ้อยคำที่ใช้ในการให้คำปรึกษาโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษาคลายความทุกข์ ตลอดจนสามารถนำคำปรึกษาไปปรับใช้แก้ปัญหาได้ด้วยตัวเองมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

5.1.2.1 การแสดงความคิดเห็น

การแสดงความคิดเห็น คือ ผู้ดำเนินรายการจะใช้ถ้อยคำที่แสดงว่าสิ่งที่ผู้พูดกล่าวเป็นความคิดเห็นของผู้พูด (สิทธิธรรม อ่องวุฒิวินัย, 2549: 28) ผู้ดำเนินรายการมักจะใช้คำว่า “พื้รู้สึกว่” เป็นการแสดงให้รู้ว่สิ่งที่ผู้ดำเนินรายการพูดเป็นความคิดเห็นส่วนตัว

ตัวอย่างเรื่องเล่าของคุณริค มีว่ “คุณริคคบกับแฟนเป็นร้กระยะไกล 2 ปี ต่อมา ร้ว่ฝ่ายชายพาผู้หญิงมาอยู่ที่บ้าน เมื่อร้ความจริงจึงรับไม่ได้ คิดจะฆ่าตัวตาย แต่มีเพื่อนมาช่วย

ไว้ทัน คุณริคจึงเลิกกับฝ่ายชาย แต่ฝ่ายชายและผู้หญิงคนนั้นก็ยังมีรั้งความคุณริคทั้งที่บ้านและที่ทำงาน คุณริคกลัวและไม่รู้จะรับมือกับปัญหาได้อย่างไร” ผู้ดำเนินรายการจึงให้คำปรึกษาว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณริค ตอน ไม่รักแล้วก็ทำไม 12 ตุลาคม 2555
ดีเจพี่อ้อย : คือมันอยู่ที่ว่าเราจะดันเป็นคนอ่อนแอ มันเลยแห่สนุกน่อง จริงๆ เพราะพี่รู้สึกว่าคุณไม่เห็นว่ามีอะไรที่ริคจะต้องไปอ่อนแอ ไปวิ่งหนี ไปร้องไห้ ไปเศร้าโศกเสียใจ

ผู้ดำเนินรายการใช้วิธีแสดงความคิดเห็น สืบเนื่องจากการใช้คำว่า “พี่รู้สึกว่าคุณ” ให้คำปรึกษาในความหมายว่า หากเป็นผู้ดำเนินรายการจะจัดการปัญหานี้ด้วยการเข้มแข็งและต่อสู้กับคนที่มารั้งความ ไม่ควรยอมเป็นคนอ่อนแอให้คนอื่นรังแก จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการมีเจตนาให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเข้มแข็งด้วยการใช้วิธีแสดงความคิดเห็น “พี่รู้สึกว่าคุณ” เพื่อบ่งบอกว่าสิ่งที่ตนกล่าวเป็นความคิดเห็นส่วนตัว อาจกล่าวได้ว่าการแสดงความคิดเห็นช่วยลดน้ำหนักความรุนแรงของการใช้ถ้อยคำลงไปเพื่อให้บรรยากาศของกระบวนการให้คำปรึกษานุ่มนวลมากขึ้น

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณโอมมีว่า “คุณโอมคบกับคนรักซึ่งเป็นเพศเดียวกัน ขณะที่อยู่ด้วยกันสองคน มีพฤติกรรมดูแลกันเป็นอย่างดี แต่อีกฝ่ายไม่ยอมรับคุณโอมว่าเป็นแฟนต่อหน้าคนอื่นและมีอาการปฏิเสธอยู่เสมอซึ่งก็ทำให้คุณโอมเป็นทุกข์” ผู้ดำเนินรายการจึงให้คำปรึกษาดังนี้

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณโอม ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ 27 เม.ย. 2555
คุณโอม : การกระทำใช้ครบ แต่ว่าคำพูดแบบว่าไม่เลย เซย์โน
ดีเจพี่อ้อย : แต่ไม่รู้ละ พี่ยังรู้สึกว่าพูดอะ พูดอะไรก็ได้ แต่ทำให้เห็น มันทำยากและมันก็จะวัดกันตรงที่เราทำให้เห็นเนี่ย
แหละเนาะ

ผู้ดำเนินรายการให้คำปรึกษาด้วยการใช้ถ้อยคำว่า “แต่ไม่รู้ละ” แสดงถึงความไม่มั่นใจ และใช้ถ้อยคำ “พี่ยังรู้สึกว่า” ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นส่วนตัว จะเห็นว่าการใช้ถ้อยคำแสดงความคิดเห็น “พี่รู้สึกว่าคุณ” เป็นการลดน้ำหนักความรุนแรงในการให้คำปรึกษา และยังคงบ่งบอกให้รู้ด้วยว่าผู้ดำเนินรายการไม่มีอำนาจตัดสินหรือชี้ขาดในปัญหานั้นแต่อย่างใด

5.1.2.2 การแสดงการคาดคะเน

การแสดงการคาดคะเน คือ การใช้คำหรือถ้อยคำที่ผู้พูดแสดงว่าสิ่งที่ผู้พูดกล่าว เป็นเพียงการคาดคะเนหรือคาดการณ์ล่วงหน้า จะเกิดขึ้นหรือไม่ก็ได้ (สิทธิธรรม อ่องวุฒิวัดณ์, 2549: 28) มักปรากฏคำว่า “อาจจะ” แสดงการคาดคะเนสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ผู้ดำเนินรายการรับรู้มา

ตัวอย่างเรื่องเล่าของคุณแพมมีว่า “คุณแพมคบกับแฟนมานานมาก วางแผนแต่งงานและมีอนาคตร่วมกัน จนวันหนึ่งคุณแพมรู้ว่าฝ่ายชายนอกใจไปมีผู้หญิงคนอื่นและเกิดการตั้งครรภ์ขึ้น แต่ฝ่ายชายยืนยันว่าไม่ได้รักผู้หญิงคนนั้น ยังยืนยันว่าอยากแต่งงานกับคุณแพม คุณแพมควรทำอย่างไร” ผู้ดำเนินรายการจึงให้คำปรึกษาว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณแพม ตอน คนไม่น่าสงสาร 20 กรกฎาคม 2555

ดีเจที่อ้อย : มันอาจจะเกิดจากการพลังเปลวหรืออะไรก็ตามที่ แต่ที่อ้อยว่าการพลังเปลวที่เกิดขึ้น ส่วนนี้ต้องมีความตั้งใจอยู่ในนั้น เหมือนกันนะอย่างน้อยก็ไปจีบอีกคนหรือต่าง ๆ ไปมีความสัมพันธ์ทางร่างกายเนีย เค้าไม่คิดเหวอคะว่าแพมเสียใจ

ในกระบวนการให้คำปรึกษา ผู้ดำเนินรายการได้รับรู้เรื่องราวจากมุมมองผู้เล่าเพียงด้านเดียว ซึ่งในการเล่าเรื่องนั้นผู้เล่ามักจะแสดงอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัวค่อนข้างสูง ผู้เล่าบางคนยังมีอาการไม่สามารถยอมรับความจริงที่เกิดขึ้นได้ และยังคงเชื่อคำพูดของคนที่ตนรัก ในการให้คำปรึกษาผู้ดำเนินรายการจึงมักใช้ถ้อยคำแสดงการคาดคะเน เช่น “อาจจะ” แสดงถึงความไม่มั่นใจในสถานการณ์ที่ตนรับรู้ ผู้ดำเนินรายการมักจะใช้วิธีนี้เพื่อแสดงความสุภาพในการให้คำปรึกษา

5.1.2.3 การใช้ถ้อยคำที่ไม่เจาะจง

การใช้ถ้อยคำที่ไม่เจาะจง คือ การใช้ถ้อยคำที่ไม่เจาะจงเป้าหมายแต่เลือกที่จะใช้ถ้อยคำรวม ๆ (สิทธิธรรม อ่องวุฒิวัดณ์, 2549: 30) ไม่เจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างชัดเจน ผู้พูดอาจหมายถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งก็ได้ มักจะปรากฏคำว่า “บางที” “บางครั้ง” “บางคน” การใช้ถ้อยคำไม่เจาะจงเป็นการเลี่ยงที่จะกล่าวถึงเป้าหมายโดยตรง

เรื่องของคุณไอ้ตมีว่า “คุณไอ้ตคุยกับผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งเธอมีแฟนแล้ว ในเวลาที่ผู้หญิงคนนี้มีปัญหาจะกลับมาหาคุณไอ้ตเสมอ คุณไอ้ตควรทำอย่างไร” ผู้ดำเนินรายการจึงให้คำปรึกษาว่า

- ตัวอย่าง** เรื่องเล่าของคุณไอ้ต ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ 27 เมษายน 2555
- ดีเจพี่อ้อย :** นะคะ บางคนไม่กล้าปฏิเสธคนน่ารัก ไม่กล้าปฏิเสธคนดี แต่บอกว่างั้นเป็นแฟนฉันมั้ยละ อ้อ มันยังไม่ถึงขั้นนั้น มันก็มี
- คุณไอ้ต :** ใช่ครับ
- ดีเจพี่ออด :** หรือ ๆ บางคนก็อาจจะแค่เห็นแก่ตัว ต้อง ๆ บอกว่าต้องใช้คำนี้ เพราะว่าบางทีการรังไครสักคนไว้ใกล้ตัวเอง อ่า ให้ช่วยเหลือดูแลในขณะเดียวกันก็ไม่เลือกเค้าเนี่ย บางทีก็เป็นความเห็นแก่ตัวอย่างหนึ่งเหมือนกัน

จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการใช้ถ้อยคำไม่เจาะจงว่า “บางคนไม่กล้าปฏิเสธคนน่ารัก ไม่กล้าปฏิเสธคนดี” ในที่นี้ผู้ดำเนินรายการต้องการกล่าวถึงผู้หญิงคนที่คุณไอ้ตกำลังคุยด้วย แต่ผู้ดำเนินรายการใช้วิธีเลี่ยงที่จะกล่าวถึงผู้ที่ถูกอ้างถึงโดยตรง กลวิธีนี้จะช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเข้าใจสารในภาพรวม และยังช่วยให้ไม่เสียความรู้สึก เนื่องจากผู้ที่ถูกอ้างถึงเป็นบุคคลที่ผู้ขอรับคำปรึกษารักและให้ความสำคัญ ผู้ดำเนินรายการจึงจำเป็นต้องเลี่ยงการกล่าวระบุเป้าหมายโดยตรงโดยใช้ถ้อยคำที่ไม่เจาะจงแทน และอาจกล่าวได้ว่าคุณลักษณะที่ผู้ดำเนินรายการกล่าวถึงสามารถเกิดขึ้นได้กับคนอื่น ๆ ไม่ได้เกิดเฉพาะเพียงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

5.1.2.4 การใช้ถ้อยคำแสดงเงื่อนไข

การใช้ถ้อยคำแสดงเงื่อนไข คือ การใช้ถ้อยคำที่แสดงถึงเงื่อนไขบางอย่างเพื่อต้องการให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้ไปไตร่ตรองหรือชั่งใจเกี่ยวกับปัญหาด้วยตนเอง มักปรากฏประโยคเงื่อนไขที่มีคำว่า “ถ้า...แล้ว” การใช้ถ้อยคำแสดงเงื่อนไขมักจะปรากฏในลักษณะของการกล่าวถึงเหตุการณ์ในอนาคตที่ยังไม่เกิดขึ้นจริง เป็นการกระตุ้นให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้คิดถึงเหตุการณ์หรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นด้วยตนเอง

ตัวอย่างเรื่องเล่าของคุณอ้อมมีว่า “คุณอ้อมและสามีใช้ชีวิตครอบครัวอยู่กรุงเทพฯ ส่วนลูกอยู่กับพ่อแม่ที่ต่างจังหวัด สามีของคุณอ้อมเป็นคนเจ้าชู้และมีผู้หญิงอื่นอยู่เสมอ แต่คุณอ้อมก็ยังอดทนอยู่ตรงนี้” ผู้ดำเนินรายการจึงใช้ถ้อยคำแสดงเงื่อนไขว่า

- ตัวอย่าง** เรื่องเล่าของ คุณอ้อม ตอนรักครั้งนี้เอาอยู่ไหม 10 กุมภาพันธ์ 2555
- ดีเจพี่อ้อย : ตอนนี้อายุเท่าไรแล้วคะลูก
- คุณอ้อม : 5 ขวบค่ะ
- ดีเจพี่อ้อย : ถ้าเกิดเค้าโตขึ้นมาแล้วเค้าถาม อ้อมจะบอกว่าไงคะ
- คุณอ้อม : ถามว่า?
- ดีเจพี่อ้อย : เอ๊ะ ทำไม พ่อไม่เห็นอยู่กับแม่เลยอะ ไปเจอพ่อไปจูมมือกับผู้หญิง คนนั้นอยู่ ไปเจอพ่อเนีย อย่งเงี้ยตลอดเวลา แล้วจะตอบยังงัยคะ
- คุณอ้อม : ตอบว่า... (หัวเราะ)
- ดีเจพี่อ้อย : เอะ คิดคำตอบไว้บ้างก็ดีนะคะ

เมื่อผู้ดำเนินรายการซักถามและให้คำแนะนำไประยะหนึ่ง ผู้ขอรับคำปรึกษายังคงยืนกรานที่จะทำตามความคิดตนเอง ผู้ขอรับคำปรึกษาได้บอกผู้ดำเนินรายการว่าตนเองจะยอมอดทนอยู่กับสามีที่มีนิสัยเจ้าชู้อย่างนี้ต่อไป ผู้ดำเนินรายการจึงใช้วิธีสมมติสถานการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้นด้วยการใช้ถ้อยคำแสดงเงื่อนไข “ถ้า...แล้ว” ถามผู้ขอรับคำปรึกษา วิธีนี้จะช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษานำประโยคที่ผู้ดำเนินรายการกล่าวไว้ไปขบคิดด้วยตนเอง

5.1.2.5 การใช้ประโยคคำถามกระตุ้นให้คิด

การใช้ประโยคคำถามกระตุ้นให้คิดหรือที่เรียกว่า คำถามเชิงวาทศิลป์ (rhetorical question) คือ การตั้งคำถามแต่ไม่ได้หวังคำตอบ หรือถ้ามีคำตอบก็เป็นคำตอบที่ทั้งผู้ถามและผู้ตอบรู้ดีอยู่แล้ว (ซุมสาย สุวรรณชมภู, 2548: 45) ผู้ดำเนินรายการมักจะใช้คำถามเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้ขบคิดในเหตุการณ์ที่ผ่านมาด้วยตัวเอง การตั้งคำถามโดยที่ไม่ต้องการคำตอบจะปรากฏในกระบวนการให้คำปรึกษาอยู่เสมอ

ตัวอย่างเรื่องเล่าของคุณแพมมีว่า “คุณแพมคบกับแฟนมานาน มีการวางแผนแต่งงานในอนาคต ต่อมาคุณแพมจึงรู้ว่าแฟนนอกใจไม่มีผู้หญิงอื่นและพลาดตั้งครรรภ์ แต่แฟนคุณแพมก็ยังยืนยันว่าไม่ได้รักผู้หญิงคนนั้นและจะยังคงแต่งงานกับคุณแพมตามที่วางแผนไว้” ผู้ดำเนินรายการจึงให้คำปรึกษาว่า

- ตัวอย่าง** เรื่องเล่าของ คุณแพม ตอน คนไม่น่าสงสาร 20 กุมภาพันธ์ 2555
- ดีเจพี่อ้อย : เค้าเองก็รักแพมเท่ากับจำนวนปีที่เราคบกัน แต่ทำไมเค้ามีคนอื่นตลอดอะ ใช่ปะคะ พี่เลยรู้สึกว่ ไข่มุนนี่มันเป็นมมที่ต้องคิด

เหมือนกัน แล้วคนกลางของเราจะดูแลยังไง ตอนนี้เหมือนกับว่า ปัญหาคือเค้าสร้างขึ้น แต่ผมต้องคอย ๆ เอาตัวเองเข้าไปช่วย สะสาง ซึ่งมันสะสางยังไงมันก็ไม่จบ เพราะเค้าเป็น พ่อ แม่ ลูก กันนะ

จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการทบทวนเรื่องราวด้วยการบอกว่าฝ่ายชายก็รักคุณแพมมานานเท่ากับคุณแพมเช่นกัน จากนั้นก็ได้ประโยคคำถามกระตุ้นให้คิดว่า “ทำไมเค้ามีคนอื่นตลอดอะ ใช้ปะคะ” ซึ่งคำถามนี้ผู้ดำเนินรายการไม่ได้ต้องการให้ผู้ขอรับคำปรึกษาชี้แจงถึงเหตุผลว่าเป็นเพราะเหตุใด หรือตอบว่า “ใช่” หรือ “ไม่” แต่ผู้ดำเนินรายการมีเจตนาให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้ถูกคิดปัญหาด้วยตนเอง

ตัวอย่างเรื่องของคุณตีกมีว่า “คุณตีกเคยชอบผู้ชายคนหนึ่งมานานแล้ว ทั้งสองต่างก็ไปมีแฟนปกติ ต่อมาคุณตีกเพิ่งเลิกกับแฟนและได้มีโอกาสคุยกับผู้ชายคนดังกล่าวอีกครั้ง ฝ่ายชายก็วางตัวเป็นเพื่อนคนหนึ่ง ส่วนคุณตีกชอบฝ่ายชายจึงได้พยายามจีบและอยากให้ฝ่ายชายมาชอบตนเอง แต่ฝ่ายชายก็ยังวางตัวเป็นเพื่อนอยู่ คุณตีกจึงยกตัวอย่างสถานการณ์ขึ้นมาถามผู้ดำเนินรายการว่าเขามีใจหรือตนคิดไปเอง” ผู้ดำเนินรายการจึงให้คำปรึกษาว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณตีก ตอน เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง 4 พฤษภาคม 2555

ดีใจพี่อ้อย : เพราะหนูเหมือนกับผู้หญิงหลายคนค่ะ พยายามจะทีเล่นทีจริง แต่คือทีเล่นเอาจริงอะ (หัวเราะ) คือเราพยายามหยอดเหมือนเล่น แต่ในที่สุดแล้วรอคำตอบ แต่เราไม่เคยได้คำตอบนั้นเลยตีก ถามว่าถ้ารักกันจริง ทำไมถึงปล่อยให้เรารอมาถึงขนาดนี้

ผู้ดำเนินรายการเลือกใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้คิด “ถามว่าถ้ารักกันจริง ทำไมถึงปล่อยให้เรารอมาถึงขนาดนี้” คำถามนี้ผู้ดำเนินรายการไม่ได้ต้องการคำตอบจากผู้ขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับเหตุผลที่ปล่อยให้รอ แต่มีเจตนาที่จะให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้ถูกคิดและทบทวนเรื่องราวด้วยตนเอง กลวิธีนี้จึงเป็นวิธีกระตุ้นให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้คิดถึงเรื่องราวที่ผ่านมาด้วยตนเอง

ผู้ดำเนินรายการมักจะใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้คิดเสมอ เนื่องจากผู้ดำเนินรายการเข้าใจว่าผู้ขอรับคำปรึกษาตกอยู่ในห้วงแห่งความรักสอคล้องกับคำกล่าวที่ว่า “ความรักทำให้คนตาบอด” ผู้ที่อยู่ในสภาวะนี้จึงมักมองไม่เห็นปัญหาที่แท้จริง หากมองเห็นปัญหาก็ไม่อาจที่จะทำใจยอมรับความเป็นจริงได้ ผู้ดำเนินรายการจึงต้องคอยทำหน้าที่กระตุ้นให้ผู้ขอรับคำปรึกษายอมรับ

ความจริงด้วยการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้คิด คำถามเหล่านี้ผู้ดำเนินรายการไม่ได้ต้องการคำตอบ แต่อย่างใด และผู้ขอรับคำปรึกษาก็รู้คำตอบนั้นอยู่แล้ว กลวิธีนี้จะช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้ตระหนักคิดด้วยตนเองระหว่างที่กำลังสนทนาปัญหาความมัก

5.1.2.6 การใช้อุปลักษณ์

การใช้อุปลักษณ์ คือ ผู้ดำเนินรายการใช้คำพูดในเชิงเปรียบเทียบของสิ่งสองสิ่ง เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนเรียกกลวิธีทางภาษานี้ว่า “อุปลักษณ์(metaphor)” Lakoff and Johnson (1980) และ Saeed (1997) ได้อธิบายว่า

“อุปลักษณ์เป็นการเปรียบเทียบความเหมือนกันของสองสิ่งโดยทั้งสองต้องเป็นสมาชิกของต่างกลุ่มความหมาย สิ่งที่น่ามาเป็น “แบบ” ในการเปรียบเทียบ เรียกว่า แบบเปรียบเทียบ (source domain/vehicle) ส่วนสิ่งที่เป็นเป้าหมายที่เราต้องการพูดถึง เรียกว่า สิ่งที่ถูกเปรียบเทียบ (target domain/tenor)”

(Lakoff and Johnson 1980, Saeed 1997 อ้างถึงใน ญัฐพร พานโพธิ์ทอง 2556: 99)

ผู้ดำเนินรายการได้มีการใช้อุปลักษณ์ คือ การนำเหตุการณ์ส่วนหนึ่งในเรื่องเล่ามาเปรียบเทียบกับอีกสิ่งหนึ่งเพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเห็นภาพแจ่มชัดอย่างเป็นรูปธรรม ตัวอย่างเรื่องเล่าจากอีเมล ที่ได้รับคัดเลือกให้อ่านออกอากาศเรื่องมีว่า “ผู้เล่าคบกับแฟนมา 15 ปี วางแผนในอนาคตว่าจะปลูกบ้านและสร้างครอบครัวด้วยกัน แต่วันหนึ่งผู้เล่ามาทราบว่ามีคนรักนอกใจไปคบกับผู้หญิงคนอื่น ทั้งสองจึงเลิกกันมาได้สองเดือนแล้ว ผู้เล่าเสียใจมากแต่ก็มีคนรอบข้างคอยให้กำลังใจ” ผู้เล่าได้เขียนในตอนท้ายของอีเมลว่า “วันเสาร์ที่จะถึงก็คือวันพรุ่งนี้ค่ะ เราแพลนกันไปเที่ยวภูเก็ต เครื่องออกบายโมงครึ่งโดยมีเค้าไปด้วย ซึ่งมันเป็นทริปที่เราเตรียมไว้ข้ามปีเพื่อฉลองครบรอบ 15 ปีด้วยกันในวันที่ 9 ไม่นึกเลยว่ามันใกล้เข้ามาแล้ว แล้วน้องคนนี้เนี่ย ตัดสินใจไปรอเค้าที่สนามบิน เพื่อเค้ายังจำได้ จะรอเค้าจนวินาทีสุดท้าย เค้าเคยบอกว่าหากเราหลงทาง ให้เรานั่งที่เดิม เค้าจะเป็นฝ่ายตามหาเอง แต่ในวันนี้หรือในวันนั้น ไม่รู้เหมือนกันว่าเค้าจะตามหาเราเจอหรือเปล่า..” เมื่อผู้ดำเนินรายการอ่านจบจึงให้คำปรึกษามาว่า

ตัวอย่าง : เรื่องเล่าจากอีเมล ตอน รักแต่ไม่เคยเข้าใจ 7 กันยายน 2555
 ดีใจที่ขอ : ไม่น่าใจเหมือนกันนะคะ ว่าควรจะไปนั่งรอจริงอย่างที่ว่าหรือเปล่าพี่อ้อย คือบางทีอย่างที่บอกอะคะ คือเราโดนคนอื่นทำร้ายมากพอแล้วอะ เพราะงั้นต้องรู้จักหยุดที่จะทำร้ายตัวเอง บางที

ว่าการที่เรายิ่งเก็บ ยิ่งจำ ยิ่งนับวัน ยิ่งไปคิดถึงอะไรต่างๆ นานา มากขึ้น มันอาจจะกลายเป็นว่ายิ่งทำร้ายตัวเองมากขึ้นก็ได้ นะคะ ก็เข้าใจแหละ ถ้ามองว่าเข้าใจมัย ก็เข้าใจในความรู้สึก ก็แปล สดๆ มันก็เป็นอย่างนี้ แต่เพียงอย่างที่บอกอะคะว่า เราต้องช่วยตัวเองนะ ในสถานการณ์แบบนี้ คงไม่มีใครช่วยใครได้ ต้องช่วยตัวเอง ที่นี้การช่วยตัวเองอย่างหนึ่งก็คือ บางทีมันอาจจะไม่ กอดเก็บสิ่งเหล่านี้ไว้กับตัว จำว่ามีนัดอะไร จำว่าต้องไปด้วยกัน ไปนั่งรอที่สนามบิน หรือบางคนเอารูปมาดู หรือบางคนอะไร อย่างเนี่ยคะ คือเข้าใจมัย เข้าใจ แต่มันเป็นสิ่งที่ทำร้ายตัวเอง คือเค้าทำร้ายเราแล้ว เรายังมาตอกย้ำซ้ำเข้าไปอีกเนี่ย มันเหมือนเค้าเอามัดมาแขงเราอะ แล้วเราก็จับกะชวกต่ออย่าง เนี่ย จริงๆ ไม่ค่อยแนะนำให้ใช้วิธีแบบนี้สักเท่าไร

จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการให้คำปรึกษาด้วยการตั้งคำถามที่ทำให้ผู้เล่าถูกคิดคือ “ไม่แน่ใจเหมือนกันนะคะ ว่าควรจะไปนั่งรอจริงอย่างที่ว่าหรือเปล่าพี่อ้อย” ด้วยการสนทนากับผู้ดำเนินรายการอีกท่าน เพราะผู้เล่าไม่ได้อยู่ในสายสนทนาแต่อาจจะกำลังฟังรายการอยู่ จากนั้นก็ให้คำปรึกษาว่าสถานการณ์ที่ผู้เล่าเผชิญเกิดจากการที่คนรักนอกใจไปมีผู้หญิงคนอื่น จนทำให้ต้องเลิกกัน ทำให้ผู้เล่ารู้สึกเจ็บปวด เสียใจ ผิดหวังเป็นอย่างมาก ผู้ดำเนินรายการเลือกใช้การอุปลักษณะที่สิ่งที่ถูกเปรียบคือ อารมณ์ความรู้สึกที่เจ็บปวดรวดร้าว ไปเปรียบเทียบกับ แบบเปรียบคือ “แปลสด” ที่ให้ภาพของเนื้อหนังที่เพิ่งฉีกขาดเพราะถูกของมีคมบาด คำว่า “แปลสด” มักใช้ควบคู่กับอาการที่ร่างกายเกิดอุบัติเหตุซึ่งมีอาการเจ็บปวดอย่างรุนแรง ผู้ดำเนินรายการก็ได้เปรียบเทียบความเจ็บซ้ำของผู้เล่าเป็นเหมือน “แปลสด” ที่เพิ่งเกิดขึ้น แสดงถึงความทุกข์ที่เพิ่งเกิดขึ้นย่อมมีความเจ็บปวดรุนแรงมากเป็นธรรมดา และยังเปรียบเทียบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น “มันเหมือนเค้าเอามัดมาแขงเราอะ แล้วเราก็จับกะชวกต่ออย่างเนี่ย” แสดงให้เห็นถึงภาพของการที่ผู้เล่าใช้อารมณ์มาทำร้ายผู้เล่า ในที่นี้หมายถึงการที่คนรักนอกใจจนต้องเลิกกันไป หากผู้เล่าไปรอเขาที่สนามบิน ทั้งที่รู้อยู่แล้วว่าเขาไม่มา ก็เท่ากับว่าผู้เล่าเอามัดที่เขานำมาแขง “กะชวก” ตัวเองซ้ำ ราชบัณฑิตยสถาน (2556: 91) อธิบายว่า กะชวก เป็นภาษาปากมีความหมายว่า แทง เช่น กะชวกไล่ จากข้อมูลที่ศึกษาจึงแสดงให้เห็นภาพของการนำของมีคมที่ผู้อื่นได้ทำร้ายมาแขงตัวเองซ้ำ ซึ่งเป็นการตอกย้ำหรือทำร้ายตัวเอง ให้เกิดความเจ็บซ้ำมากขึ้นไปอีก ผู้ดำเนินรายการใช้อุปลักษณะที่แสดงถึงการเปรียบเทียบเหตุการณ์เพื่อให้ผู้เล่าเกิดมโนภาพที่แจ่มชัดซึ่งก็อาจทำให้ผู้เล่านำไปขบคิดว่าควรไปรอคนรักที่สนามบินหรือไม่

เรื่องเล่าของคุณแต่มีว่า “คุณแต่คบกับแฟนมา 8-9 ปี ในช่วง 2-3 ปีหลัง ทั้งสองคนทะเลาะกันบ่อยขึ้น ในขณะที่คุณแต่ถามแฟนด้วยคำถามธรรมดาเหมือนทุกครั้ง เช่น กินข้าวหรือยัง ไปไหนกับใคร ฯลฯ แฟนก็มักไม่พอใจจึงทำให้เกิดการทะเลาะและตะคอกใส่กันอย่างรุนแรง ต่อมาแฟนก็หาสารพัดเหตุผลมาขอเลิกกับคุณแต่ ทั้งสองจึงเลิกกัน จนวันหนึ่งแฟนโทรศัพท์มาขอโทษและได้ชวนไปเที่ยวทะเล คุณแต่จึงเกิดอาการไม่แน่ใจว่าควรจะต้องทำอย่างไรต่อไป” ผู้ดำเนินรายการจึงมีความเห็นต่อเหตุการณ์นี้ว่า

ตัวอย่าง คุณแต่ ตอน รักแต่ไม่เคยเข้าใจ 7 กันยายน 2555

ที่ถอด : หนูอาจจะอยู่ในสถานการณ์ของการขัดแย้ง ทะเลาะ ตะคอกใส่กัน จนกระทั่งบางทีมันเริ่มเหมือนแบบ เหมือนเอามือไปจับไฟ แล้วเรารู้ว่ามันร้อน เราไม่กล้าไปใกล้ ไม่อยากไปแตะอีก

คุณแต่ : ถ้าไม่น่าจะเป็นแบบนั้น ถ้าต้องกลับไปตะคอกกันอย่างเจ็ย ช่วงสองอาทิตย์ที่ผ่านมาสองอาทิตย์กว่าๆ เนี่ย แต่ค้นพบอย่างหนึ่งว่า การที่มีเค้าแล้วแต่ก็ยังเหงา กับการที่แต่ไม่มีเค้าแต่แต่เหงา และไม่มีใครแต่ แต่รู้สึกดีกว่า

ผู้ดำเนินรายการได้เปรียบเทียบเหตุการณ์ทะเลาะรุนแรงว่า “เหมือนเอามือไปจับไฟ แล้วเรารู้ว่ามันร้อน เราไม่กล้าไปใกล้ ไม่อยากไปแตะอีก” นำเหตุการณ์ทะเลาะรุนแรงไปเปรียบเทียบกับแบบเปรียบ “ไฟ” ในที่นี้มีความหมายว่า อารมณ์ร้อน อารมณ์โกรธ อารมณ์รุนแรง ที่ถูกแสดงออกมาในขณะที่ทั้งสองคนกำลังทะเลาะกัน ผู้ดำเนินรายการได้แสดงถึงความเข้าใจในความรู้สึกของผู้เล่า แสดงถึงความรับรู้ว่าคุณแต่ไม่อยากเจอเหตุการณ์นั้นอีก ผู้ดำเนินรายการจึงใช้คำพูดเปรียบเทียบให้เห็นภาพข้างต้นด้วยวิธีทางจิตวิทยา คือ การสะท้อนความรู้สึก (Reflection of Feeling) พงษ์พันธ์ พงษ์โสภาพ (2544) กล่าวว่า

“การสะท้อนความรู้สึก (Reflection of Feeling) เป็นการนำเอาข้อความและคำพูดของผู้รับคำปรึกษามาตีความหมายและพูดออกมาในเชิงความรู้สึกที่แฝงอยู่ในเนื้อหานั้นโดยผู้ให้คำปรึกษาอาจถอดข้อความและจัดคำพูดนั้นใหม่ โดยพยายามเน้นถึงความรู้สึกของผู้รับคำปรึกษามากกว่าทางด้านคำพูดซึ่งจะช่วยผู้รับคำปรึกษาได้รับรู้และเข้าใจถึงความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง”

(พงษ์พันธ์ พงษ์โสภาพ, 2544: 15)

ผู้ดำเนินรายการใช้วิธีการสะท้อนความรู้สึกด้วยการทวนเหตุการณ์ที่ผู้ขอรับคำปรึกษากล่าวมาก่อนหน้านี้ และยังมีการใช้คำพูดเปรียบเทียบให้เห็นว่า “เหตุการณ์ทะเลาะรุนแรงที่ผู้ขอรับคำปรึกษาเป็นเหมือนการเอามือไปจับไฟแล้วรู้ว่าร้อน” แสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการเข้าใจถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้ขอรับคำปรึกษาอย่างลึกซึ้ง การใช้กลวิธีการพูดเปรียบเทียบนี้จะช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้ทำความเข้าใจเหตุการณ์ สามารถมองเห็นภาพแจ่มชัด และยังช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกที่ฝังลึกในตัวเองได้อย่างลึกซึ้งมากขึ้น เป็นผลดีในกระบวนการให้คำปรึกษาที่จะช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้สำรวจตัวเองตลอดจนมองปัญหาเฉพาะจุดได้เป็นอย่างดี

เรื่องเล่าของคุณอ๊อฟมีว่า “คุณอ๊อฟมีแฟนสองคน เริ่มคบกันในช่วงเวลาพร้อมๆ กัน รู้จักสองคนนี้มา 8 ปีโดยที่ต่างฝ่ายไม่รู้ว่าคุณอ๊อฟคบซ้อน ต่อมาคุณอ๊อฟเริ่มมาคุยกับผู้ชายคนที่สาม ทั้งสามคนมีลักษณะนิสัยแตกต่างกัน คุณอ๊อฟไม่อยากทำให้ใครเสียใจจึงโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ” ผู้ดำเนินรายการจึงใช้คำพูดเปรียบเทียบพฤติกรรมของคุณอ๊อฟ ดังนี้

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณ อ๊อฟ ตอน ไม่รักแล้วก็ทำไม่ 12 ตุลาคม 2555
ดีเจพี่อ้อย : จริงๆ คือเวลาที่เรารักกันเนี่ยมันจะไม่มีเหตุผลมหาศาลอะยะยะมากมาย พี่กำลังรู้สึกว่าคุณอ๊อฟกำลังมีแฟนเหมือนกับรับสมัครงาน เอ่อ คนนี้คุณสมบัติเนอะคะ ก็โอเคอยู่นะคะ ทำกราฟฟิคได้นิดหน่อย คะ อะไรอย่างเงี้ย คือไม่ค่อยมีความเป็นผู้นำคะ อะไรแบบเนี่ย มันแบบ อ้า หรือว่าจริงๆ แล้ว...

ผู้ดำเนินรายการใช้อุปสรรคณ์โดยเปรียบเทียบพฤติกรรมของผู้ขอรับคำปรึกษาว่า “อ๊อฟกำลังมีแฟนเหมือนกับรับสมัครงาน” เพื่อที่จะกล่าวถึงพฤติกรรมในการคบผู้ชายของผู้ขอรับคำปรึกษาโดยนำไปเปรียบเทียบกับเหตุการณ์อื่น ในที่นี้คือ “การรับสมัครงาน” ที่จะต้องพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัครให้เหมาะสมในแต่ละตำแหน่งงาน ผู้ขอรับคำปรึกษาคบกับผู้ชายหลายคน แต่ละคนก็มีข้อดีและข้อเสียแตกต่างกัน ซึ่งก็ทำให้ผู้ขอรับคำปรึกษาตัดสินใจเลือกใครคนใดคนหนึ่งไม่ได้ การที่ผู้ดำเนินรายการนำเหตุการณ์ในเรื่องเล่ามาเปรียบกับการรับสมัครงานได้สะท้อนให้เห็นว่าผู้พูดและผู้ฟังมีโลกทัศน์เกี่ยวกับการทำงานซึ่งเป็นวิถีชีวิตของคนวัยทำงานที่ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบัน

กระบวนการให้คำปรึกษาในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ผู้ดำเนินรายการจะมีกลวิธีการใช้อุปสรรคณ์ให้เห็นอยู่เสมอ ซึ่งการเปรียบเทียบจะมีการนำเหตุการณ์ที่ผู้ขอรับคำปรึกษา

เล่ามาเปรียบเทียบกับสิ่งหนึ่งที่มีบางส่วนคล้ายคลึงกัน สังเกตจากการใช้คำเชื่อมว่า “เหมือน” การใช้คำพูดในเชิงเปรียบเทียบช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษามองเห็นภาพอย่างเป็นรูปธรรม ภาพที่เกิดจากการเปรียบเทียบจะช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้ทำความเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกที่อยู่เบื้องลึกของจิตใจ ช่วยทำให้พิจารณาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้น

5.1.2.7 การอ้าง

การอ้าง คือ ผู้ดำเนินรายการมีการอ้างบุคคล เหตุการณ์ เรื่องราว หรือความรู้ขึ้นมาเป็นตัวอย่างเล่าประกอบในกระบวนการให้คำปรึกษา เพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้ทำความเข้าใจปัญหาได้อย่างชัดเจนและยังช่วยเปิดมุมมองใหม่ให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้วิเคราะห์ปัญหาด้วยตัวเอง

ตัวอย่างเรื่องเล่าของคุณแต้วมีว่า “คุณแต้วคบกับแฟนมา 8-9 ปี ในช่วง 2-3 ปีหลังคุณแต้วถามแฟนในคำถามธรรมดาแต่กลับทะเลาะกันบ่อยขึ้น แฟนชอบตะคอกใส่คุณแต้วทั้งสองจึงเลิกกัน ต่อมาแฟนโทรศัพท์มาขอโทษแต่ก็ไม่แน่ใจว่ามาขอคืนดีหรือเปล่า” ผู้ดำเนินรายการจึงยกตัวอย่างเกี่ยวกับเหตุการณ์ของนักร้องคนหนึ่งขึ้นมาว่า

- ตัวอย่าง** เรื่องเล่าของคุณแต้ว ตอน รักแต่ไม่เคยเข้าใจ 7 กันยายน 2555
- ดีเจพี่อ้อย :** น้องแต้วได้ฟังคืนพิเศษตอนที่เจี๊ยบ วรรณนามาปะคะ
- คุณแต้ว :** จำได้คะ จำได้
- ดีเจพี่อ้อย :** ตอนที่เจี๊ยบมา ฟังพี่เจี๊ยบอยู่ พี่เจี๊ยบนั่นแต่งงาน โห หลายปีมานะคะ แล้วมีปัญหาแบบ พี่เจี๊ยบบอกมีปัญหาทุกอย่าง แต่ว่าบียาสีฟันใส่แปรงยังไม่ชอบกันเลยอะ และทะเลาะกันด้วยเรื่องที่แบบว่า ยังเจี๊ยบมาโดยตลอด
- คุณแต้ว :** ทุกเรื่องเลย
- ดีเจพี่อ้อย :** แต่พอวันหนึ่ง แค่อาก้าแพงออกแล้วคุยกัน ทุกอย่างหลังจากนั้นดีมากนะคะ ชอบคำที่พี่เจี๊ยบบอกว่า ชีวิตรักของเค้ามันเหมือนการเคียวกาแพอะ ตอนนั้นมันเคียวมาจนรู้แล้วละว่า คนนี้ต้องเคียวยังไง ต้องใช้น้ำแบบไหน ใช้อย่างไรถึงจะให้กลมกล่อม ไม่นั่นของตัวเอง อาจะคล้าย ๆ กัน เรามีกาแพที่ดี แต่ยังไม่รู้จะเคียวยังไง ให้มันแบบกลมกล่อมแล้วถูกใจทั้งคู่ พี่ถึงรู้สึกว่าจะต้องคุยกันอยู่ดี ไม่ใช่คุยแล้วอ้าปากทะเลาะกัน

เรื่องเล่าของคุณแต่จัดอยู่ในแบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก คือ ผู้เล่ารู้สึกไม่มั่นใจในความรักหรือความสัมพันธ์ที่ตัวเองกำลังมีอยู่ว่าจะเป็นอย่างไรต่อไป ผู้ขอรับคำปรึกษารู้สึกกังวลว่าจะเกิดเหตุการณ์ทะเลาะตะคอกกรุนแรงขึ้นอีก ผู้ดำเนินรายการจึงใช้กลวิธีการอ้างเรื่องราวชีวิตคู่ของคุณเจี๊ยะ วรรณนา วีรยวรรณ นักแต่งเพลงผู้มีชื่อเสียง ที่เคยให้สัมภาษณ์ในรายการ *คืนพิเศษคนพิเศษ* เกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่ที่มักจะมีปัญหาทะเลาะกันในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ อยู่เสมอ ซึ่งในเรื่องราวที่อ้างข้างต้น คุณเจี๊ยะเปรียบเทียบชีวิตคู่เป็น “ชีวิตรักของเค้านั้นเหมือนการเคียวกาแฟ ตอนนั้นมันเคียวมา จนรู้แล้วว่า คนนี้ต้องเคียวยังไง ต้องใช้น้ำแบบไหน ใช้อย่างไรถึงจะให้กลมกล่อม” จะเห็นว่าเรื่องเล่าของคุณเจี๊ยะมีการใช้คำพูดเปรียบเทียบซ้อนอยู่ข้างใน ผู้ดำเนินรายการต้องการชี้ให้เห็นว่าเหตุการณ์ระหว่างผู้ขอรับคำปรึกษากับคนรักอาจจะมีคล้ายคลึงกับเรื่องของคุณเจี๊ยะก็เป็นได้

ผู้ดำเนินรายการได้นำเรื่องราวชีวิตของบุคคลมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของคนหมู่มากมาอ้างในกระบวนการให้คำปรึกษา ซึ่งช่วยสร้างความน่าเชื่อถือและยังทำให้ผู้ขอรับคำปรึกษามองเห็นภาพชัดเจน นอกจากนี้ผู้ดำเนินรายการยังมักนำเรื่องเล่าของผู้ฟังท่านอื่นที่เคยมาขอรับคำปรึกษาในรายการมาใช้ประกอบการให้คำปรึกษาด้วย

เรื่องเล่าของคุณนัทมีว่า “คุณนัทไปเจอผู้ชายคนหนึ่งที่ไปทำกิจธุระที่วัด ฝ่ายชายก็แสดงพฤติกรรมจีบคุณนัท คุณนัทคิดว่าเขาเป็นคนดีจึงลองคบและมีความสัมพันธ์ลึกซึ้ง ต่อมาพบว่าฝ่ายชายมีภรรยาอยู่แล้ว คุณนัทเสียใจมาก แต่ท้ายที่สุดฝ่ายชายก็ไปหย่ากับภรรยาและมาคบกับคุณนัทอย่างจริงจัง ช่วงที่คบกันฝ่ายชายก็มีเรื่องผู้หญิงเข้ามาอยู่เสมอ ทุกครั้งที่ทำผิด ฝ่ายชายยอมก้มลงกราบคุณนัท” ผู้ดำเนินรายการจึงให้คำปรึกษาว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณนัท ตอน แรกต่างแต่รักกัน 16 มีนาคม 2555

ดีเจพี่อ้อย : แม้กระทั่งนะคะนัท คือจริง ๆ แล้วอยากให้สามีของนัทเป็นคนที่น่ารักแบบนี้สม่ำเสมอไปนะคะ แต่เราวัดกันไม่ได้นะว่าการก้มกราบแปลว่าเค้าจะกลับมาเป็นคนดีที่สุดมั้ย คือที่รู้สึกว่ามันสามารถเชื่อใจกันได้ มีครั้งหนึ่งในคลับฟรายเดย์เหมือนกัน ทำผิดทุกครั้ง กราบทุกทีเลย แล้ว ๆ ผู้หญิงที่โทรเข้ามาในรายการพูดอันหนึ่งที่อ้อยชอบมาก เค้าบอกว่าจริง ๆ ผู้หญิงอยากได้การดูแลที่ดีค่ะ ไม่ใช่กราบอย่างเจี๊ยะ เธอไม่ต้องบูชาฉันมาก แต่ขอให้ดูแลฉันเป็นคนธรรมดาที่อย่าให้ทุกข์

กลวิธีการอ้างเรื่องของผู้อื่นมาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาจะช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเกิดจินตนาการเทียบเคียงกับปัญหาของตัวเองซึ่งจะช่วยให้เห็นว่าแท้ที่จริงแล้วมนุษย์มักจะประสบปัญหาความรักในรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน ทุกคนมีความสามารถที่จะแก้ปัญหาให้ผ่านพ้นไปได้ นอกจากนี้ยังพบอีกว่าผู้ดำเนินรายการนำความรู้ทางจิตวิทยามาเป็นตัวอย่างในการวิเคราะห์ปัญหาด้วย

เรื่องเล่าของคุณระมีว่า “คุณระเคยคบกับผู้หญิงคนหนึ่งสมัยเรียน ทั้งสองอาศัยอยู่คนละจังหวัดจึงติดต่อกันทางโทรศัพท์และทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ในช่วงที่คบคุณระนอกใจมีผู้หญิงอื่นอยู่เสมอ จนกระทั่งฝ่ายหญิงทนไม่ได้จึงต้องเลิกกันไป ฝ่ายหญิงไปเรียนต่อต่างประเทศ ส่วนคุณระก็มีความรักครั้งใหม่เรื่อย ๆ แต่ก็พบว่าไม่มีความรักครั้งไหนดีเท่ากับความรักที่มีต่อผู้หญิงคนนี้ คุณระพยายามติดต่อฟายหญิงแต่ก็ติดต่อไม่ได้ จึงโทรศัพท์เข้ามาทางรายการเพื่อว่าเธอจะได้ฟังบ้าง” ผู้ดำเนินรายการจึงได้อ้างถึงความรู้ทางจิตวิทยามาอธิบายพฤติกรรมนอกใจของผู้ขอรับคำปรึกษาว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณระ ตอน Highlight Club Friday 2012 28
ธันวาคม 2555

ดีใจที่ถอด : พี่เคยอ่านหนังสืออะคะ เคื่บบอกว่า นักจิตวิทยาเคื่บบอกว่า คนที่เป็นลักษณะแบบคุณระเนี่ย เขาเข้าจริง ๆ แล้ว เป็นคนที่เกิดจากความไม่มั่นใจในตัวเอง

คุณระ : ครับ

ดีใจที่ถอด : เหมือนต้องพยายาม พยายามจะทำอะไรทุกอย่างนึ่งเพื่อ

ดีใจที่ถอด : ให้คนอื่นยอมรับ

ดีใจที่ถอด : เกิดการยอมรับ แล้วก็คือเหมือน ๆ ต้องโชว์ว่าฉันมีแบบ ฉันมีอะ
ฉันมีแบบ

ดีใจที่ถอด : โห ดุสิ ฉันฮอชนะเนี่ย

ดีใจที่ถอด : อะไรอย่างเงี้ย จริง ๆ มันคือพื้นฐานจิตใจลึก ๆ คือความไม่มั่นใจ
ในตัวเองของเราเอง ไม่รู้ละ พี่เคยอ่านหนังสือ เคื่บว่าไว้อย่างนั้น

จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการมีการอ้างความรู้ทางจิตวิทยาที่ตนได้ศึกษามาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษา กรณีนี้คุณระมีพฤติกรรมนอกใจแฟนและคบพร้อมกันหลายคน ผู้ดำเนินรายการอ้างว่าในทางจิตวิทยา พฤติกรรมนี้เกิดจากความไม่มั่นใจในตัวเอง การอ้างถึงความรู้ทาง

จิตวิทยาเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้ข้อมูลที่นำมากล่าว และยังแสดงให้เห็นด้วยว่าผู้ดำเนินรายการเป็น “มีอาชีพ” ในการให้คำปรึกษา เพราะมีการเตรียมพร้อมและศึกษาหาความรู้ทางจิตวิทยาใช้ในการให้คำปรึกษาซึ่งช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ความเป็นผู้เชี่ยวชาญการให้คำปรึกษาปัญหาความรักอีกด้วย

กลวิธีการอ้างคือการนำเรื่องราวที่เคยมีมาก่อนหน้านี้ นำมาเป็นตัวอย่างในการอธิบายประกอบการให้คำปรึกษา โดยที่ผู้ดำเนินรายการจะระบุแหล่งที่มาไว้อย่างชัดเจน เรื่องที่นำมาอ้าง ได้แก่ การอ้างถึงเรื่องราวของผู้อื่น เหตุการณ์อื่น หรือความรู้จากหนังสือต่าง ๆ ซึ่งเรื่องที่น่ามาอ้างจะต้องมีลักษณะที่สอดคล้องหรือสัมพันธ์กับเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักในทางใดทางหนึ่ง การอ้างเรื่องราวอื่นช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษามองเห็นภาพชัดเจน สามารถเชื่อมโยงปัญหาของตนเองกับเรื่องราวอื่น ๆ ได้ และเรื่องที่อ้างยังช่วยเพิ่มน้ำหนักให้คำปรึกษาน่าเชื่อถือขึ้นด้วย ตลอดจนผู้ขอรับคำปรึกษาเกิดการยอมรับว่ายังมีผู้อื่นที่ประสบปัญหาเช่นเดียวกัน

5.1.2.8 การใช้คำคม

ผู้ดำเนินรายการนำถ้อยคำที่เป็นคำคมมาใช้ในการระบวกรการให้คำปรึกษา ราชบัณฑิตยสถาน (2556: 258) อธิบายว่า คำคม หมายถึง ถ้อยคำที่หลักแหลมชวนให้คิด เป็นถ้อยคำที่ต้องการสื่อให้เห็นความคิดหรือให้ผู้ฟังตระหนักคิดในบางอย่าง คำคมที่ผู้ดำเนินรายการใช้ส่วนใหญ่เป็นถ้อยคำที่มีเสียงสัมผัสคล้องจองและจดจำง่ายซึ่งมีพลังในการสื่อถึงความคิดบางอย่าง

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณไอ้ต ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ 27 เมษายน 2555
ตีใจพี่อ้อย : แต่ก็นั้นแหละคะ บอกกันตรง ๆ แล้วก็อย่าอดทนเพื่อใครจนใจร้ายกับตัวเองนะ

เรื่องเล่าของคุณไอ้ตจัดอยู่ใน *แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ* ผู้ดำเนินรายการใช้คำคมว่า “อย่าอดทนเพื่อใครจนใจร้ายกับตัวเอง” เพื่อชี้ให้เห็นว่ามนุษย์ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพในการเลือกทางเดินชีวิตรักด้วยตัวเอง หากมีความรักแล้วต้องมีความทุกข์มากจนเกินไปก็ไม่ควรที่จะอดทนหรือจำยอมอยู่ในสภาวะการแอบรักคนมีเจ้าของซึ่งนับว่าเป็นความรักที่ผิดศีลธรรม คำคมดังกล่าวยังช่วยสะท้อนทัศนคติความเชื่อมั่นของปัจเจกชนสมัยใหม่ที่ไม่ยอมจำนนกับความทุกข์ที่ตนไม่สามารถสร้างขึ้น นอกจากนี้ในกรณีของคุณไอ้ต ผู้ดำเนินรายการยังได้วิเคราะห์สถานการณ์แล้วกล่าวว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณไอ้ต ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ 27 เมษายน 2555
ดีเจพี่อ้อย : แต่มันจะเป็นยังไงล่ะ เอาความสุขแบบชนิดเดียว แต่ต้องเอา ความทุกข์ทั้งชีวิตเข้าแลกนะ เพราะว่าในที่สุดแล้ว...

ผู้ดำเนินรายการต้องการชี้ให้เห็นว่าการตกอยู่ในสภาวะแอบรักคนมีเจ้าของทำให้มีความสุขในบางช่วงเวลาเท่านั้น ไม่ใช่ความสุขที่ยั่งยืน สอดคล้องกับคำคมว่า “เอาความสุขแบบชนิดเดียว แต่ต้องเอาความทุกข์ทั้งชีวิตเข้าแลก” หมายความว่าคนที่รักคนมีเจ้าของอาจจะมีความสุขชั่วคราวบ้าง แต่เมื่อเวลาผ่านไปก็จะพบความทุกข์และความเสียใจอย่างไม่มีทางจบสิ้น ซึ่งผู้ดำเนินรายการต้องการให้ผู้ขอรับคำปรึกษาหลุดพ้นจากสภาวะนี้

นอกจากนี้ยังพบคำคมในเรื่องเล่าของคุณโอม “คุณโอมมีแฟนที่เป็นเพศเดียวกัน แฟนไม่ยอมรับคุณโอมเป็นแฟนต่อหน้าคนอื่น คุณโอมอยากให้แฟนยอมรับต่อหน้าคนอื่นจึงโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการว่าควรทำอย่างไร” ผู้ดำเนินรายการจึงใช้คำคมว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณโอม ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ 27 เมษายน 2555
ดีเจพี่อ้อย : นะคะ เหมือนประโยคหนึ่งที่พี่อ้อยชอบมากเลยคืออ่านมาจาก เพชฌกูชะคะ อย่ามัวรอสิ่งที่ขาด จนพลาดสิ่งที่เรามี นะคะ มันอาจจะแค่ขาดการยอมรับต่อหน้าคนอื่นแต่สิ่งที่เรามีตอนนี้คือหนึ่งเราดูแลกัน เอานะ แค่นี้แหละ นะคะ

เรื่องเล่าของคุณโอมจัดอยู่ในแบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ เนื่องจากเป็นความรักเพศเดียวกันซึ่งสังคมไทยยังไม่เปิดกว้างเท่าไรนัก ผู้ดำเนินรายการได้ให้คำปรึกษาโดยแนะนำให้ปรับวิธีคิดตามคำคมจากเพชฌกูชะที่ว่า “อย่ามัวรอสิ่งที่ขาด จนพลาดสิ่งที่เรามี” เพื่อชี้ให้เห็นว่า แม้ว่าความรักระหว่างคุณโอมกับคนรักเป็นความรักของเพศเดียวกัน แต่หากดูแลความรู้สึกระหว่างกันได้ก็ไม่ควรไปเรียกร้องการยอมรับจากผู้อื่นซึ่งอาจก่อให้เกิดความทุกข์ อาจกล่าวได้ว่า ผู้ดำเนินรายการไม่ได้ห้ามหรือตำหนิคนที่รักเพศเดียวกัน แต่ผู้ดำเนินรายการมีทางออกให้แก่คนกลุ่มนี้ด้วยการสอนให้ยอมรับความจริงและปรับวิธีคิดเพื่อที่จะไม่ทุกข์จนเกินไป

เรื่องเล่าของคุณเอกมีว่า “คุณเอกคบกับเพื่อนสนิทมา 11 ปี ต่อมาจึงตกลงคบกันเป็นแฟนที่เป็นเพศเดียวกัน คุณเอกสนิทสนมกับที่บ้านฝ่ายชายมาก ต่อมาคุณเอกมาพบว่าฝ่ายชายนอกใจไปมีคนอื่นแต่ก็ไม่กล้าถามอย่างตรงไปตรงมาเพราะกลัวคำตอบ คุณเอกจึงเกิดคำถามมาถามผู้ดำเนินรายการว่า ควรเดินหน้าความสัมพันธ์หรือควรยุติความสัมพันธ์?” ผู้ดำเนินรายการจึงใช้คำคมว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณเอก ตอน 108 คำถามหัวใจ 6 กรกฎาคม 2555
ดีเจพี่อ้อย : แต่ไม่รู้จะคะ มาถึงวันนี้แล้ว เอกไม่ต้องกลัวคำตอบ คำตอบจะตามหาเอกตลอดเวลา

ผู้ดำเนินรายการประสงค์จะให้ผู้ขอรับคำปรึกษายอมรับความจริงเรื่องที่คนรักนอกใจให้ได้ก่อน แต่ผู้ขอรับคำปรึกษาได้พยายามหาเหตุผลมาสนับสนุนความคิดของตนว่าคนรักยังรักตนเองอยู่ ผู้ดำเนินรายการจึงใช้คำคมว่า “เอกไม่ต้องกลัวคำตอบ คำตอบจะตามหาเอกตลอดเวลา” จะเห็นว่าในถ้อยคำนี้มีการซ้ำเสียงคำว่า “คำตอบ” ถึงสองครั้งซึ่งทำให้ข้อความจดจำง่าย ส่วนในด้านความหมายก็มีนัย กล่าวคือ คำว่า “คำตอบ” ในบริบทการสื่อสารนี้หมายถึงความจริงที่ว่าคนรักนอกใจไปมีคนอื่นซึ่งคุณเอกไม่กล้าที่จะถามความจริงกับคนรักโดยตรงไปตรงมา เพราะกลัวว่าจะรับความจริงไม่ได้ ผู้ดำเนินรายการจึงใช้คำคมข้างต้นเพื่อสื่อความคิดว่าทำยที่สุดแล้วทุกคนก็ไม่อาจที่จะหลีกเลี่ยงหนีความจริงอันเจ็บปวดของความรักไปได้โดยตลอด

เรื่องของคุณพัฒน์มีว่า “คุณพุดคบกับรุ่นน้องในที่ทำงานเดียวกันซึ่งฝ่ายชายก็คบกับผู้หญิงอีกคนในเวลาเดียวกัน ฝ่ายชายและคุณพุดจึงยุติความสัมพันธ์กัน คุณพุดจึงเป็นฝ่ายที่ตามง้อตลอด ในเวลาต่อมาฝ่ายชายจึงพบว่าตนเองติดเชื้อเอดส์และผู้หญิงที่กำลังคบก็ติดเชื้อด้วย คุณพุดกลัวว่าตนเองจะติดเชื้อไปตรวจสุขภาพซึ่งก็พบว่าตนเองไม่ได้ติดเชื้อ แต่ฝ่ายชายยังคงอยู่กับคุณพุดอยู่และบอกว่าไม่สามารถเลิกกับผู้หญิงที่กำลังคบได้ คุณพุดจึงโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ” ผู้ดำเนินรายการจึงให้คำปรึกษาด้วยการกล่าวคำคมว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณพุด ตอน Highlight Club Friday 2012
 28 ธันวาคม 2555
ดีเจพี่อ้อย : คุณพุดต้องๆ อย่างงี้ ต้องพูดประโยคที่เราพูดบ่อย ๆ ละคะว่า รักเค้าได้คะ แต่ต้องรักตัวเองด้วยนะคะ

เรื่องเล่าของคุณพุดจัดอยู่ในแบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ โดยฝ่ายชายมักจะมาปรึกษาปัญหากับผู้ขอรับคำปรึกษาซึ่งทำให้ผู้ขอรับคำปรึกษามีความหวัง ผู้ดำเนินรายการจึงใช้ถ้อยคำให้ผู้ขอรับคำปรึกษานำไปขบคิดว่า “รักเค้าได้คะ แต่ต้องรักตัวเองด้วยนะคะ” เพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษากลับมารักตัวเองให้มากกว่านี้เพราะหากผู้ขอรับคำปรึกษา รักแล้วเขาไม่รักตอบหรือให้ความสัมพันธ์ที่ดีไม่ได้ก็ทำให้มีความทุกข์ สิ่งที่สำคัญคือ ผู้ขอรับคำปรึกษาต้องกลับมารักตัวเองให้มากกว่านี้

ผู้ดำเนินรายการมักใช้ถ้อยคำหรือประโยคที่มีลักษณะเป็นคำคมมาใช้ในกระบวนการให้คำปรึกษาอยู่เสมอ คำคมที่นำมาใช้ส่วนใหญ่จะเป็นประโยคสั้น ๆ มีสัมผัสเสียงที่คล้องจอง เช่น “อย่าอดทนเพื่อใครจนใจร้ายกับตัวเอง” ที่สื่อความคิดเรื่องการเห็นคุณค่าของตนเอง หรือ “อย่ามัวแต่รอสิ่งที่ขาดจนพลาดสิ่งที่เรามี” ที่ต้องการสื่อความคิดเรื่องความพึงพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ถ้อยคำเหล่านี้ล้วนเป็นถ้อยคำที่มีสัมผัสสัจจาง่ายและชวนให้ผู้ฟังนำไปขบคิดได้เป็นอย่างดี

5.1.2.9 การตักเตือน

การตักเตือน คือ การพูดให้รู้ตัวว่าอย่าทำผิด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 483) เมื่อผู้ดำเนินรายการรับฟังเรื่องราวจากผู้ฟังที่บ้านมาทั้งหมดแล้วได้เห็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ผู้ดำเนินรายการก็จะกล่าวตักเตือนอย่างตรงไปตรงมาเพื่อให้ผู้ฟังรับรู้ว่าการกระทำในอดีตเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมหรือไม่สมควรกระทำ การตักเตือนของผู้ดำเนินรายการแสดงถึงความหวังดีที่จะให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น

เรื่องเล่าของคุณเต๋ยมีว่า “คุณเต๋ยคบกับแฟนคนหนึ่ง ครอบครัวยุคใหม่ของแฟนก็ยอมรับคุณเต๋ยตามปกติ แต่จะมีเพื่อนสนิทของแฟนคนหนึ่งไม่ชอบคุณเต๋ยจึงไม่ยอมรับคุณเต๋ย ต่อมาแฟนคุณเต๋ยเริ่มมีพฤติกรรมเปลี่ยนไป ไม่ค่อยรับโทรศัพท์ จึงได้ทราบว่าแฟนนอกใจไปคุยกับผู้ชายคนอื่นที่มีครอบครัวอยู่แล้ว คุณเต๋ยรับความจริงไม่ได้และได้เคยโทรศัพท์ไปหาแฟนเป็นร้อยสายแต่ฝ่ายหญิงไม่ยอมรับ” ผู้ดำเนินรายการจึงตักเตือนว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณเต๋ย ตอน คนที่ไม่ยอมรับ 27 เมษายน 2555

ดีเจพี่อ้อย : แต่ว่า อันนี้ นะคะ เต๋ย อันนี้ เราก็ ต้อง เตือน กัน ก่อน วิธีการ กระทบหน้า โทร 108 miss call ไม่ได้สามารถทำให้คนที่รอรับสายรู้สึกดี น้องจะกระทบหน้า 100 สาย หรือ 1 สาย ถ้าเค้าไม่รับและไม่อยากรับคือยังไม่รับในตอนนั้น ถูกมั๊ยคะ บางทีอาการนี้เนี่ย พอดีเต๋ยเองดันไปเจอเงื่อนไขซึ่งเป็นเงื่อนไขที่ยากต่อเราอยู่แล้ว เนื่องจากเพื่อนไม่ชอบและดูเป็นเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อครอบครัวเค้าอยู่แล้วด้วยนะคะ แล้วมันบังเอิญว่าตอนเนี่ยในสิ่งที่มันเกิดขึ้นคือหนึ่งแฟนเราเริ่มเซว เอ๊ะ เริ่มจะเอาหัวใจไปผูกกับผู้ชายคนอื่นเนี่ย บางทีเผลอ ๆ ไม่ได้เกี่ยวกับเพื่อนด้วยนะคะ แต่เกี่ยวกับผู้หญิงคนนั้นเค้ามีวิธีการตัดสินใจแบบนี้ แล้วพอเราดันไปรับมือกับตอนที่แฟนกำลังจะเซวด้วยการตามใจ กำลังจะตามด้วยวิธีนี้ กำลังจะทำให้เค้ารู้สึกอึดอัด

มากขึ้น มันเลยยังเป็นช่องทางที่กลายเป็นจุดอ่อนของเราที่ทำให้
ผลักรเราออกมาได้ง่ายขึ้นนะคะ

กระบวนการให้คำปรึกษาในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ผู้ฟังทางบ้านมีการยอมรับข้อตกลงร่วมกันว่าผู้ดำเนินรายการมีสถานภาพสูงกว่าตนเอง สืบเกิดจากคำเรียกชื่อว่า “พี่อ้อยพี่ฉอด” และยอมรับว่าผู้ดำเนินรายการเป็นผู้มีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาปัญหาความรัก ส่วนผู้ดำเนินรายการก็ยอมรับด้วยว่าผู้ฟังทางบ้านเปรียบเสมือนเป็นน้องที่ใกล้ชิด สืบเกิดจากคำเรียกผู้ขอรับคำปรึกษาว่า “น้อง” เมื่อผู้ดำเนินรายการพบว่าน้องได้เคยกระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสม ผู้ดำเนินรายการก็จะทำหน้าที่เตือนสติเพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ดีขึ้น จากตัวอย่างข้างต้น ผู้ขอรับคำปรึกษาได้กระหน่ำโทรศัพท์ไปหาแฟนร้อยกว่าสายซึ่งเป็นการกระทำที่เสียมารยาท ผู้ดำเนินรายการจึงใช้วิธีการตักเตือนว่าการกระทำนี้ไม่เหมาะสม และยังได้ชี้แจงเหตุผลอย่างชัดเจนว่าเพราะเหตุใดจึงไม่ควรกระทำ จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการกล้าที่จะตักเตือนผู้ฟังที่โทรศัพท์เข้ามาปรึกษา และผู้ฟังก็สามารถทำใจยอมรับได้โดยไม่ต้องกลัวว่าตนจะเสียหายเพราะว่าผู้ฟังไม่ได้เปิดเผยตัวตนที่แท้จริงให้ผู้อื่นเห็น

5.1.2.10 การชี้ให้เห็นข้อบกพร่อง

ผู้ดำเนินรายการใช้วิธีการชี้ให้เห็นข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในปัญหาความรัก เมื่อผู้ดำเนินรายการรับฟังเรื่องเล่าแล้วพบพฤติกรรมที่เป็นข้อบกพร่องและทำให้เกิดความทุกข์ ผู้ดำเนินรายการจะชี้ให้เห็นข้อบกพร่องเพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้มองปัญหาอย่างละเอียดรอบด้านมากขึ้น ผู้วิจัยพบว่าผู้ดำเนินรายการใช้วิธีชี้ให้เห็นข้อบกพร่อง 2 ประเภท คือ 1) การชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของผู้ที่ถูกอ้างถึง และ 2) การชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของผู้ขอรับคำปรึกษา

1) การชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของผู้ที่ถูกอ้างถึง

การชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของผู้ที่ถูกอ้างถึง คือ ผู้ดำเนินรายการใช้วิธีชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของบุคคลที่ผู้ขอรับคำปรึกษากล่าวอ้างถึง ผู้เล่าเรื่องมักจะใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 3 เช่น “เขา” เรียกแทนผู้ที่ถูกอ้างถึง บุคคลที่ถูกอ้างถึงเปรียบเสมือนเป็นตัวละครร้ายในเรื่องเล่า กล่าวคือ ตัวละครมีบทบาทก่อให้เกิดกระทำในเรื่อง ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะถูกถ่ายทอดผ่านมุมมองของผู้ขอรับคำปรึกษา ดังนั้นผู้ขอรับคำปรึกษาจะมองว่าผู้ที่ถูกอ้างถึงคือผู้ที่ทำให้ตนเป็นทุกข์ ผู้ดำเนินรายการจะใช้วิธีชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของบุคคลดังกล่าวเพื่อแสดงให้เห็นว่าตนอยู่เคียงข้างผู้ขอรับคำปรึกษาและพร้อมจะเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้น

เรื่องเล่าของคุณเต๋ยมีว่า “คุณเต๋ยคบกับแฟนมา 7 ปี ในช่วงที่ผ่านมามีแฟนมักจะปิดบังเรื่องที่คุณคบกับเพื่อนสนิท (เพื่อนผู้หญิง) ในเวลาที่เพื่อนคนนี้มาที่บ้านก็ต้องให้คุณเต๋ยกลับ เพราะว่าเพื่อนผู้หญิงคนนี้ไม่ชอบให้คุณคบกับคุณเต๋ย ในช่วงหลังแฟนคุณเต๋ยเริ่มไปคุยกับผู้ชายที่มีภรรยาอยู่แล้ว จึงขอให้คุณเต๋ยรอในความสัมพันธ์นี้ โดยที่ห้ามเปิดเผยให้ใครรู้ โดยเฉพาะผู้ชายที่มีภรรยาคนนั้นทราบ” ผู้ดำเนินรายการจึงดำเนินพฤติกรรมของแฟนคุณเต๋ยว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณเต๋ย ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ 27 เมษายน 2555
ดีเจพีชอด : แล้วประโยคที่ว่าเค้ารักเต๋ยอะคะ บางทีมันเป็นแค่การพูดเพราะว่าเค้าเห็นแก่ตัว คือเรามักจะคิดเข้าข้างตัวเองว่า เฮ้ย นี่ไง เค้ายังรักฉันอยู่ เค้ายังอยากเก็บฉันไว้เลยฉันจะไปยังไง เค้าคงไม่ให้ไป แต่ความจริงแล้ว มันไม่มีประโยชน์อะไรเลย มันแค่เป็นความเห็นแก่ตัวที่เค้าอยากจะเก็บเต๋ยไว้ ในขณะที่เดียวกัน เค้าก็อยากจะเก็บอะไรทุกอย่างเอาไว้ให้หมด รวมทั้งผู้ชายที่มีภรรยาแล้วนั่นด้วย

จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการชี้ให้เห็นว่าคนรักของผู้ขอรับคำปรึกษาที่มีข้อบกพร่องคือความเห็นแก่ตัว คำว่า “เห็นแก่ตัว” มีความหมายว่า การนึกถึงแต่เรื่องตัวเองโดยไม่นึกถึงจิตใจของผู้อื่น ผู้วิจัยพบว่าผู้ดำเนินรายการมักจะใช้คำว่า “เห็นแก่ตัว” มาดำเนินพฤติกรรมการนอกใจคนรักหรือคบซ้อนพร้อมกันหลายคนอยู่เสมอ คำว่า “เห็นแก่ตัว” เป็นคำที่ไม่หยาบคายมากจนเกินไปสามารถสื่อความหมายชัดเจนตรงไปตรงมา แสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการมีทัศนคติว่าการคบพร้อมกันหลายคน สมควรที่จะถูกดำเนิน สะท้อนว่าผู้ดำเนินรายการยกย่องคติความรักแบบผัวเดียวเมียเดียว ความรักที่แท้จริงจะต้องมีแค่สองคนเท่านั้น หากมีคนอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องย่อมนำความทุกข์โศกมาให้เสมอ

เรื่องของคุณอะตอมมีว่า “คุณอะตอมคบกับแฟนมาไม่ถึงหนึ่งปี เป็นที่รับรู้ของผู้ใหญ่และมีการคุยเรื่องแต่งงานกันไว้ ในเวลาต่อมาคุณอะตอมมาพบว่าฝ่ายชายคบกับผู้หญิงอีกคนในที่ทำงานและก็คบเป็นแฟนด้วย คุณอะตอมและฝ่ายชายจึงเลิกกัน แต่คุณอะตอมยังทำใจไม่ได้ ฝ่ายชายก็เลิกกับผู้หญิงคนนั้นไม่ได้ มีการโกหกผู้หญิงทั้งสองอยู่ตลอด และฝ่ายชายก็พยายามง้อคุณอะตอม คุณอะตอมควรทำอย่างไร” ผู้ดำเนินรายการจึงพยายามชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของผู้ที่ถูกอ้างถึง ดังนี้

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณอะตอม ตอน Highlight Club Friday 28
ธันวาคม 2555

ดีใจที่รอด : อย่าง ๆ คล้ายเมื่อตะกี้ที่พูดอะคะ อะตอม คือถ้าถอยออกมาจากการที่ไม่ได้เป็นคนที่รักเค้าเนี่ย เราจะเห็นความบกพร่องของผู้ชายคนนี้มีมากอะ

คุณอะตอม : ใช่คะ

ดีใจที่รอด : เห็นความเห็นแก่ตัว เห็นความโกหกหลอกลวง เห็นทุกอย่างไปหมดอะคะ เพราะฉะนั้นมันไม่มีหลักประกันอะไรเลย อย่างที่พี่ก็พูดย้ำประโยคเดิมอีกทีว่า ต่อให้เค้ากลับมาหาอะตอม ต่อให้เค้าทิ้งผู้หญิงคนนั้น ก็ไม่มีอะไรที่จะเป็นสิ่งที่บอกได้เลยว่า เค้าจะอยู่กับอะตอมตลอดไปอะ และเค้าจะไม่ทำให้เราเสียใจอีก ไม่ทำให้เราเจ็บช้ำน้ำใจแบบนี้อีกอะ คนประเภทแบบนี้จะทำให้คนที่รักเค้าเจ็บช้ำน้ำใจได้ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นความเจ็บปวดเสียใจของอะตอมวันนี้ ถ้ามีเค้ามาอยู่ด้วยวันนี้ไม่ได้แปลว่าดี ไม่ได้แปลว่าสมหวัง แต่แปลว่าหนูจะต้องเจอกับความเจ็บช้ำกับผู้ชายคนนี้เป็นอีกตลอดชีวิต เพราะฉะนั้นมันควรหรือเปล่านะ

จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการพยายามชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของฝ่ายชาย สังเกตจากคำพูดที่ว่า “เห็นความบกพร่อง” “เห็นความเห็นแก่ตัว” “เห็นความโกหกหลอกลวง” ของบุคคลที่ถูกอ้างถึงซึ่งเป็นพฤติกรรมของผู้ชายเจ้าชู้ จากนั้นก็ได้ขยายความต่อว่าหากยังคบกับผู้ชายที่มีนิสัยเช่นนี้จะทำให้ผู้ขอรับคำปรึกษาต้องเจ็บช้ำน้ำใจ นอกจากนี้ในกรณีของคุณอะตอม ผู้ดำเนินรายการยังกล่าวตำหนิบุคคลที่ถูกอ้างถึงโดยตรงไปตรงมาด้วยว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณอะตอม ตอน Highlight Club Friday 2012
28 ธันวาคม 2555

ดีใจที่รอด : หรือที่หนูพยายามตั้งคำถามว่า แล้วทำไมทำอย่างนี้กับฉัน ทำไมไม่เห็นต้องตั้งคำถามเลยคะ เค้าเป็นผู้ชายนิสัยไม่ดีนี่คือคำตอบ

จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการใช้คำว่า “ผู้ชายนิสัยไม่ดี” เพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษารู้ตัวว่ากำลังเป็นทุกข์เพราะคนนิสัยไม่ดี โดยทั่วไปแล้วคนที่กำลังอยู่ในสถานการณ์ของความรักมักจะมองไม่เห็นข้อเสียของบุคคลที่ตนเองรัก ผู้ดำเนินรายการจึงทำหน้าที่ชี้ให้เห็นว่าบุคคลที่ผู้ขอรับ

คำปรึกษารักนั้นมีพฤติกรรมที่เป็นข้อบกพร่องซึ่งนำความทุกข์มาให้ วิธีนี้จะช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษามองปัญหาอย่างรอบด้านมากขึ้น

2) การชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของผู้ขอรับคำปรึกษา

การชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของผู้ขอรับคำปรึกษา คือ ผู้ดำเนินรายการใช้วิธีชี้ข้อบกพร่องของผู้ขอรับคำปรึกษาโดยตรงไปตรงมา มีจุดประสงค์เพื่อให้เห็นพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความทุกข์ แม้ผู้ขอรับคำปรึกษาต้องการกำลังใจจากผู้ดำเนินรายการ แต่เมื่อผู้ดำเนินรายการวิเคราะห์เหตุการณ์แล้วพบว่า ผู้ขอรับคำปรึกษามีข้อบกพร่องหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ผู้ดำเนินรายการก็จะใช้วิธีดำเนินอย่างตรงไปตรงมา

เรื่องเล่าของคุณปลาที่ว่า “คุณปลายอมรับว่าตนเองเป็นภรรยาน้อยและได้มีลูกกับฝ่ายชายหนึ่งคน เธอมักน้อยใจที่ฝ่ายชายไม่มีเวลาให้จึงเกิดทะเลาะอยู่บ่อยครั้ง ปกติฝ่ายชายจะโทรศัพท์มาหาลูกคุณปลาทุกวัน แต่การทะเลาะครั้งนี้ทำให้ฝ่ายชายไม่ยอมโทรศัพท์มาหาลูกคุณปลา คุณปลาจึงโทรศัพท์เข้ามาขอรับคำปรึกษาในรายการ” เมื่อคุณปลาเล่าเรื่องจบ ผู้ดำเนินรายการจึงให้คำปรึกษาว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณปลา ตอน แดกต่างแต่รักกัน ออกอากาศ 16 มีนาคม 2555

ตีใจพี่อ้อย : อิม เดี่ยวนะ มันอาจจะเป็นไปได้ว่าเพราะว่าเราเริ่มต้นผิดตั้งแต่ต้นมั้ง พี่ว่าผู้หญิงหลาย ๆ คนเวลาที่เริ่มต้นมา อ้อย ยอมได้คะ ต่อให้เป็นบ้านเล็ก ๆ เล็กกระดืบไหนก็ตามนะคะ บ้านที่สอง บ้านที่สามหรือที่สี่ก็ตามที แต่พอถึงวันหนึ่งเนี่ย เราก็จะถามตัวเองว่าทำไมเรามีคุณค่าแค่นี้ ถามว่าเค้าผิดอะไรมัย ก็บ้านใหญ่ของเค้า เค้าก็ต้องดูแลของเค้าสิ เราดันรับเงินเดือนนี้ตั้งแต่ต้น เราดันยอมรับได้ว่า ก็ขอเป็นสักหนึ่งบ้านของเค้า แล้วเราจะมาเรียกร้องอะไร ถ้าเกิดผู้ชายเค้ามอง เค้าอาจจะมองแบบพี่อ้อยก็ได้นะว่าเฮอ แล้วยืมมาโทรจิกๆ อีกอันหนึ่ง พี่ค่อนข้างกังวลหลังจากที่พี่น้องปลาเล่า ปลาบอกว่าไม่โทรหาลูกของเค้าเลยนะคะ ปลามีลูกไว้เป็นตัวประกันหรือเปล่า คือคำว่าตัวประกันหมายถึงว่านี่มีลูกแล้ว เธอจะได้มาหาฉันได้บ่อยขึ้น เป็นไงละ รักลูกนะ ถ้าเธอไม่เกิดทำอย่างที่ผมอยากให้ได้หรือทำอย่างใจฉันไม่ได้ ฉันไม่ให้เธอคุยกับลูกนะหรืออะไรอย่างเนี่ย บางทีการมีลูกไว้เป็นตัวประกัน ความอบอุ่นในบ้านยิ่งน้อยลง แล้วก็พอดีพี่ได้ยินประโยค

ที่ปลาบอกคะว่า วันนี้เค้าไม่โทรหาลูกเค้าเลยนะคะไม่โทรหาลูก
ของปลาเลยนะคะ อย่างเนี่ย พี่เลยรู้สึกว่าจริงๆ แล้วเราอาจจะ
เริ่มกันผิตตั้งแต่ต้นก็ได้เนะ มันก็เลยชีวิตต้องดำเนินไปอย่างเนี่ย
คะ เป็นทุกข์ทรมานจากการที่เค้าก็บอกกันไว้แล้วเชื่อว่ารักกันมี
กันสองคนมันเป็นเรื่องดีที่สุดอะ

เมื่อผู้ขอรับคำปรึกษาเล่าเรื่องทั้งหมดแล้ว ผู้ดำเนินรายการได้วิเคราะห์เหตุการณ์
ที่เกิดขึ้นแล้วสังเกตเห็นว่าปัญหาความทุกข์เกิดจากพฤติกรรมของผู้ขอรับคำปรึกษาคือการไปมี
ความสัมพันธ์กับชายที่มีภรรยาอยู่แล้ว ผู้ดำเนินรายการจะไม่ชี้แนะทางแก้ปัญหมาให้ในทันที แต่จะ
ชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของผู้ขอรับคำปรึกษาเสียก่อน ซึ่งก่อนที่จะตำหนิ ผู้ดำเนินรายการก็จะใช้
คำพูดที่แสดงถึงความไม่มั่นใจ เช่น “มันอาจเป็นไปได้ว่า...” จากนั้นก็ได้อธิบายกรณีของผู้หญิง
คนอื่นที่คิดว่าตนเองยอมรับสถานภาพนี้ได้แต่ในทางปฏิบัติกลับมีความทุกข์ใจตามมา ผู้ดำเนิน
รายการได้ตำหนิผู้ขอรับคำปรึกษาว่าไปยอมรับเงื่อนไขตั้งแต่ต้นจึงทำให้เกิดความทุกข์ จะเห็นว่า
ในกรณีที่ผู้ขอรับคำปรึกษาเป็นฝ่ายกระทำผิดไปจากกรอบศีลธรรม คือ ละเมิดศีลข้อ 3 ที่ว่าด้วย
การละเว้นจากการประทุษณ์ในกามหรือการผิดลูกผิดเมียผู้อื่น ผู้ขอรับคำปรึกษารักคนที่มี
เจ้าของแล้วซึ่งจัดอยู่ในแบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ ดังตัวอย่างที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ดำเนินรายการจะ
ตำหนิอย่างตรงไปตรงมา นอกจากนี้ยังมีกรณีที่ผู้ขอรับคำปรึกษานอกใจคนรัก ในแบบเรื่องนอกใจ
คนรักแล้วคบพร้อมกันหลายคน ผู้ดำเนินรายการก็ตำหนิอย่างตรงไปตรงมาเช่นกัน

เรื่องเล่าของคุณอ้อพีมีว่า “คุณอ้อพีมีแฟนสองคนในช่วงเวลาเดียวกันมา
ประมาณ 8 ปี ต่างฝ่ายต่างไม่รู้ว่าคุณอ้อพีคบซ้อน ในวันเทศกาลแต่ละปีเช่นวันวาเลนไทน์ คุณ
อ้อพีจะต้องแบ่งเวลาให้แฟนทั้งสองเป็นช่วงเข้ากับช่วงเย็น ในเวลาต่อมาคุณอ้อพีเริ่มคุยกับผู้ชาย
คนที่สาม ซึ่งทั้งสามคนนี้มีลักษณะนิสัยโดดเด่นแตกต่างกันไป คุณอ้อพีไม่ยอมทำให้ใครเสียใจ
จึงโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ” ผู้ดำเนินรายการจึงให้คำปรึกษาว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณอ้อพี ตอนไม่รักแล้วก็ทำไม 12 ตุลาคม 2555
ดีเจพีอ้อย : แค่นูสารภาพว่าลิงที่หนูทำคืออะไร
ดีเจพีอด : ยิงเค้าไม่มีข้อเสียอะคะ เรายังควรจะเห็นคุณค่าของเค้า และ
ปล่อยให้เค้ามีโอกาสได้ ๆ ไม่รู้สิ พี่รู้สึกว่า ณ ตอนเนี่ย อย่างที่พี่
อ้อยว่า อ้อพีไม่ได้รักใคร อ้อพีรักตัวเองมากอะ และเห็นแก่ตัว
มากในการที่จะแบบ เค้า ก็เค้าไม่ได้เสียอะไรเนี่ยคะ แล้วหนูต้อง

เก็บเค้าไว้ แต่เก็บเค้าไว้แบบนี้ อย่างที่บอกไงคะ เอาใจเค้ามาได้
ใจเรา นี่คือสิ่งสำคัญที่สุดนะคะ ลองเป็นเราบ้างละ

จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการได้ชี้แนะว่าให้บอกความจริงทั้งหมด ส่วนผู้ดำเนินรายการอีกท่านก็อธิบายเสริมว่าเพราะเหตุใดจึงควรบอกความจริง และยังตำหนิผู้ขอรับคำปรึกษาอย่างตรงไปตรงมาว่าความทุกข์ทั้งหมดเกิดจากการที่ผู้ขอรับคำปรึกษาไม่อยากเสียใครไป ซึ่งผู้ดำเนินรายการก็ใช้คำว่า “เห็นแก่ตัว” มีความหมายว่า ผู้ขอรับคำปรึกษาอยากเก็บใครไว้หลาย ๆ คน และคิดถึงแต่เรื่องตัวเองโดยที่ไม่ยอมนึกถึงจิตใจของผู้อื่น การตำหนิผู้ขอรับคำปรึกษาเช่นนี้เป็นการแสดงออกอย่างชัดเจนว่าผู้ดำเนินรายการยึดกรอบทางศีลธรรมเป็นหลักในการให้คำปรึกษา หากผู้ขอรับคำปรึกษาทำผิดไปจากกรอบศีลธรรม ผู้ดำเนินรายการก็จะทำหน้าที่ตำหนิอย่างตรงไปตรงมา จากนั้นก็จะชี้แนะแนวทางแก้ปัญหาในลำดับต่อไป

จากการศึกษากลุ่มข้อมูลพบว่า ผู้ดำเนินรายการทั้งสองท่านไม่ได้แสดงความเห็นใจผู้ขอรับคำปรึกษาเสมอไป หากผู้ขอรับคำปรึกษามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ผิดไปจากกรอบของศีลธรรม ผู้ดำเนินรายการก็จะตำหนิอย่างตรงไปตรงมาเพื่อชี้ให้เห็นถึงสาเหตุของความทุกข์ จะสังเกตได้ว่าผู้ดำเนินรายการสามารถตำหนิได้โดยที่ไม่ทำให้ผู้ขอรับคำปรึกษาโกรธ เนื่องจากกระบวนการผลิตของสื่อสารมวลชนได้นำเสนอภาพลักษณ์ “พี่อ้อยพี่ฉอด” ให้เป็นพี่สาวผู้เชี่ยวชาญด้านความรัก ผู้ฟังรายการจึงรู้สึกว่าคุณดำเนินรายการเป็นพี่สาวที่ไว้ใจได้ เปรียบเสมือนเป็นคนในครอบครัว จึงยอมรับว่าคุณดำเนินรายการมีสถานภาพสูงกว่า ผู้ดำเนินรายการจึงมีสิทธิ์ที่จะตำหนิในกรณีที่คุณฟังทำผิดไปจากกรอบศีลธรรมอันดีงาม แสดงให้เห็นว่าคุณดำเนินรายการยึดกรอบศีลธรรมของการครองคู่แบบผัวเดียวเมียเดียวมาใช้เป็นหลักในการให้คำปรึกษาเรื่องความสัมพันธ์ และมักจะตำหนิพฤติกรรมการนอกใจคนรักและพฤติกรรมการรักคนมีเจ้าของ จึงแสดงให้เห็นว่ากระบวนการให้คำปรึกษาในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นกลไกการจัดระเบียบทางสังคมในเรื่องความสัมพันธ์ของมนุษย์ได้ทางหนึ่ง

5.1.2.11 การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน

การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน หมายถึง การใช้ภาษาในลักษณะที่ความหมายตามรูปและความหมายที่ต้องการสื่อตรงข้ามกัน (Amante, 1975: 17 อ้างถึงใน ณัฐพร พานโพธิ์ทอง, 2556: 114) ผู้ดำเนินรายการใช้ถ้อยคำนัยผกผันเพื่อเสียดสี ประชดประชัน หรือหยอกล้อเพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษานำคำพูดดังกล่าวไปขบคิดด้วยตัวเอง

เรื่องของคุณอ้อมมีว่า “คุณอ้อมใช้ชีวิตครอบครัวกับสามีที่กรุงเทพฯ ส่วนลูกอยู่กับตาและยายที่ต่างจังหวัด สามีคุณอ้อมเจ้าชู้นอกใจคุณอ้อมอยู่เป็นประจำและในบางครั้งมีการทำร้ายร่างกายคุณอ้อมด้วย คุณอ้อมได้มองว่าเป็นเรื่องธรรมดาและจะยังคงยอมอยู่ในสถานการณืเช่นนี้” ผู้ดำเนินรายการแนะนำว่าไม่ควรยอมอดทนในสถานการณืเช่นนี้ แต่คุณอ้อมก็ยังยืนยันว่าจะอดทน ผู้ดำเนินรายการจึงใช้ถ้อยคำนัยผกผัน ดังนี้

- ตัวอย่าง** เรื่องเล่าของคุณอ้อม ตอนรักครั้งนี้เอาอยู่ใหม่ 10 กุมภาพันธ์ 2555
- ดีเจพี่อ้อย : พี่อ้อยว่าเจอคนที่พอดีกันแล้วละ อีกฝ่ายก็เจ้าชู้จนได้ใจ อีกฝ่ายก็ทำให้ชินซะ อีกฝ่ายก็เจ้าชู้ก็ได้อะ เป็นคู่ที่เหมาะสมมากน้องอ้อม
- ดีเจพี่แอม : (หัวเราะ)
- ดีเจพี่อ้อย : แต่พี่เริ่มไม่ห่วงอ้อม พี่ห่วงลูก อยู่ไกลทั้งพ่อและแม่ และดูพอก็ยังมีความสุขกับการใช้ชีวิตที่เป็นพ่อที่เป็นตัวอย่างที่ดี ในขณะที่แม่ก็โอ้ว! ฮิว ๆ ข้า ๆ ไม่แน่คะกับการที่ลูกอยู่กับตากับยายอาจจะเป็นเรื่องดีก็ได้ เพราะเค้าจะได้เรียนรู้วิถีชีวิตและวิถีคิดจากคนที่ใกล้ชิดและอบอุ่น ก็ให้เวลากับเค้าเยอะ ๆ นะคะ เพราะเราสร้างเค้าขึ้นมาแล้ว ต้องสร้างให้เค้าเป็นคนมีคุณภาพด้วยนะ ตรงอ้อมพี่ไม่ห่วงและ เพราะพี่ว่าอ้อมคงรับมือได้ (หัวเราะ) กับความทุกข์ที่มีอยู่

ผู้ดำเนินรายการใช้ถ้อยคำที่ไม่ได้มีความหมายตามรูปภาษา แต่ความหมายที่ต้องการสื่ออยู่ตรงข้ามกัน กล่าวคือ ผู้ดำเนินรายการใช้ถ้อยคำว่า “เจอคนที่พอดีกันแล้ว” กับ “เป็นคู่ที่เหมาะสมมากน้องอ้อม” หากมองตามรูปภาษาจะมีความหมายเชิงบวก แต่เมื่อพิจารณาจากบริบทการสื่อสารแล้ว ผู้ดำเนินรายการต้องการสื่อเจตนาว่าพฤติกรรมเจ้าชู้กับการยอมให้เจ้าชู้เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ โดยผู้ดำเนินรายการเลือกใช้ถ้อยคำนัยผกผันเพื่อประชดประชันผู้ฟัง นอกจากนี้ผู้ดำเนินรายการยังกล่าวต่ออีกว่า “พอก็ยังมีความสุขกับการใช้ชีวิตที่เป็นพ่อที่เป็นตัวอย่างที่ดี ในขณะที่แม่ก็ โอ้ว! ฮิว ๆ ข้า ๆ” ผู้ดำเนินรายการกล่าวว่าเป็น “พ่อที่เป็นตัวอย่างที่ดี” ความหมายตามรูปภาษาเป็นการแสดงการชื่นชม แต่ในบริบทนี้ไม่ได้หมายความตามรูปแต่มีความหมายตรงข้าม คือ การเจ้าชู้และทำร้ายร่างกายภรรยาเป็นตัวอย่างของพ่อที่ไม่ดีซึ่งผู้ขอรับคำปรึกษารู้อยู่แล้ว ถ้อยคำเช่นนี้เป็นถ้อยคำนัยผกผันที่ใช้ประชดประชันเพื่อให้ผู้ฟังนำปัญหาของตนเองกลับไปคิดทบทวน

5.1.2.12 การหยอกล้อ

การหยอกล้อ หมายถึง ผู้ดำเนินรายการหยอกล้อผู้ขอรับคำปรึกษาในกรณีผู้ขอรับคำปรึกษาเริ่มรู้สึกผ่อนคลายที่ได้เล่าเรื่องและมีอารมณ์ในการเล่าแบบที่เล่นที่จริง เรื่องเล่าของคุณติกมีว่า “คุณติกเคยชอบเพื่อนชายอยู่คนหนึ่ง ได้พยายามจีบแต่ฝ่ายชายก็คิดเป็นเพียงเพื่อน จากนั้นก็ไม่ได้ติดต่อกันอีก ต่างคนก็ต่างไปมีแฟน ต่อมาคุณติกเลิกกับแฟนและได้มีโอกาสมาคุยกับเพื่อนชายคนนี้อีกครั้งแล้วจึงกลับมาคลั่งไคล้อีก คุณติกพยายามตามจีบและตี้อ แต่ฝ่ายชายก็ยังคิดกับคุณติกเป็นเพื่อนเหมือนเดิม” ผู้ขอรับคำปรึกษาเล่าเรื่องด้วยอารมณ์ขันที่เล่นที่จริง ผู้ดำเนินรายการจึงใช้วิธีการสร้างอารมณ์ขันร่วมด้วย

ตัวอย่าง	เรื่องเล่าของคุณติก ตอน เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง 4 พฤษภาคม 2555
ดีเจพี่ชอด	: แต่เอาจริง ๆ พี่เอาใจช่วยติกมากเลยนะเนี่ย
คุณติก	: (หัวเราะ) ขอขอบคุณค่ะพี่
ดีเจพี่ชอด	: ถ้าเค้าเป็นของ พี่จะซื้อให้เลยนะเนี่ย (หัวเราะ)
ดีเจพี่ช้อย	: เพราะความพยายามเนาะ
คุณติก	: หนูคงจะคุยกับเค้าไปเรื่อย ๆ อย่างเงี้ยค่ะ จะแหะโลมไปเรื่อย ๆ ถ้าหนูสำเร็จเมื่อไหร่หนูจะโทรมาบอกพี่แล้วกันนะ
ดีเจพี่ชอด	: โอเค พี่จะเอาเรื่องของหนูไปทำหนังสือและ
คุณติก	: (หัวเราะ)
ดีเจพี่ชอด	: ได้ ๆ เอาใจช่วยค่ะ
คุณติก	: ขอขอบคุณค่ะพี่
ดีเจพี่ชอด	: สวัสดีค่ะ
ดีเจพี่ช้อย	: สวัสดีค่ะ หมั่นแหะโลม โหย ไม่น่า ถ้าเค้าแต่งงานกับคนนี่ขึ้นมาจริง ๆ นะจะ ั๊โห! สุดยอดเลยอะ นะ พี่จะลั้มทฤษฎีทั้งหมดในโลกนี้เลยอะ (หัวเราะ) พี่จะพยายามผลักดันว่า เอาเลยน้อง ลุยๆ
ดีเจพี่ชอด	: พี่จะฉีกตำราทุกเล่ม (หัวเราะ)
ดีเจพี่ช้อย	: นะคะ อะ ลองดูสายนี้ สวัสดีค่ะ

เมื่อผู้ดำเนินรายการได้สังเกตอารมณ์ในการเล่าเรื่องของผู้ขอรับคำปรึกษามีลักษณะที่เล่นที่จริง ไม่ได้มีอารมณ์ทุกข์โศกแต่อย่างใด ผู้ดำเนินรายการจึงเกิดอารมณ์ขันขณะสนทนา ผู้ขอรับคำปรึกษาใช้คำว่า “จะแหะโลมไปเรื่อย ๆ” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงอารมณ์ที่เล่นที่จริง

และไม่ได้เครียดในปัญหามากเท่าใด ผู้ดำเนินรายการก็มีการหยอกล้อหรือพูดที่เล่นที่จริงด้วยว่า “จะนำเรื่องไปสร้างเป็นหนัง” การได้ตอบสนทนาในลักษณะที่เล่นที่จริงเช่นนี้ช่วยให้กระบวนการให้คำปรึกษาไม่เคร่งเครียดและผ่อนคลายมากยิ่งขึ้น

5.1.2.13 การชื่นชม

การชื่นชม คือ ผู้ดำเนินรายการกล่าวชื่นชมการกระทำที่สมควรกระทำ สังเกตจากการใช้คำว่า “ชื่นชม” เพื่อแสดงออกถึงความปีติยินดี ซึ่งให้เห็นว่าการกระทำที่เกิดขึ้นในเรื่องเล่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือสมควรกระทำ

เรื่องของคุณโอมีว่า “คุณโอคบกับแฟนมานานซึ่งทั้งสองนับถือศาสนาต่างกัน คุณโอ นับถือศาสนาพุทธ ส่วนแฟนนับถือศาสนาอิสลาม พอถึงเวลาที่ต้องคิดเรื่องการจัดงานแต่งงาน ทั้งสองก็มาปรึกษากันว่าทำอย่างไร ผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายก็มาตกลงกันและก็ได้จัดงานแต่งงานมาได้ด้วยดี พอมาใช้ชีวิตคู่หลังการแต่งงานก็พบว่าทั้งสองมีนิสัยแตกต่างกันหลายด้านจึงโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ” ผู้ดำเนินรายการเห็นการต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคก่อนแต่งงานของทั้งสองจึงกล่าวชื่นชมว่า

- ตัวอย่าง** เรื่องเล่าของคุณโอ ตอน แยกต่างแต่รักกัน 16 มีนาคม 2555
- ดีเจพี่อ้อย : คะ แต่จริงๆ ต้องชื่นมนะคะ ชื่นชมสองคนก่อน คือคุณโอกับแฟน ความหนักแน่นเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะส่วนใหญ่เวลาที่รักกันก็เป็นเรื่องคนสองคน แต่พอจะแต่งงานบ๊ีบ เราจะต้องมีเรื่องของบ้านเค้าและบ้านเรา
- คุณโอ : ใช่
- ดีเจพี่อ้อย : นะคะ แล้วก็ยังมีเรื่องความต่างศาสนาด้วย ชื่นชมต่อไปคือคุณพ่อคุณแม่ของทั้งสองฝ่าย
- ดีเจพี่อ้น : ทำเพื่อลูกทั้งคู่ แล้วก็หนักแน่นทั้งคู่
- ดีเจพี่อ้อย : ใช่
- ดีเจพี่อ้น : แต่วิธีการแก้ปัญหาเป็นวิธีการแก้ปัญหาที่แค่พูดมาก็ฟังดูรอดเกินครึ่งแน่นอนพอมีปัญหาคุณโอบอกว่าฉันคุยกับพ่อแม่ฉันเธอกับพ่อแม่เธอ นี่ไงคือต่างคนต่างรับผิดชอบ แล้วแบบคือทั้งสองคนไม่ทิ้งกันนะ เออ ถ้าทั้งสองคนยังจับมือกันแน่นอยู่ ผมเชื่อว่ามันโอเคและ
- ดีเจพี่อ้อย : ใช่ เพราะในที่สุด ยังไงก็ตามเราก็คนนอกครอบครัวนะ จะให้ไปคุยกับพ่อแม่เค้าเนี่ยก็ยากที่เค้าจะเชื่อเราอะ ใช่ปะคะ

เพราะฉะนั้นสำคัญสุด คือ ก็คุยกันกับพ่อแม่เธอไงล่ะ ลูกเธอ
 เค้าก็คงจะรักกัน เค้าก็คงจะสามารถเจอกัน สามารถซักจูงกัน
 ได้ ง่ายกว่าเรานะ จนกระทั่งวันนี้ก็รอดมาแล้วถึงวันนี้

เรื่องของคุณโอ้จัดอยู่ในแบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้ ก่อนที่ผู้ดำเนินรายการจะให้
 คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่แท้จริงของผู้ขอรับคำปรึกษาคือความแตกต่างด้าน
 นิสัยใจคอ ผู้ดำเนินรายการก็ได้กล่าวชื่นชมผู้ขอรับคำปรึกษากับแฟนที่หนักแน่นในความรัก
 สามารถร่วมกันต่อสู้อุปสรรคมาด้วยกัน และยังชื่นชมครอบครัวของแต่ละฝ่ายที่ยอมรับความ
 แตกต่างทางศาสนาได้ การกล่าวชื่นชมเช่นนี้ช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษา รู้สึกดีและยังช่วยสร้าง
 กำลังใจแก่ผู้ฟังท่านอื่นที่กำลังคบกับคนรักที่นับถือศาสนาต่างกันอีกด้วย

5.1.2.14 การให้คำแนะนำ

การให้คำแนะนำ คือ ผู้ดำเนินรายการให้คำแนะนำหรือชี้แนะแนวทางการ
 แก้ปัญหา กลวิธีนี้มีเจตนาบอกให้ทำหรือบอกวิธีการปฏิบัติอย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษา
 นำไปปรับใช้แก้ปัญหา ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณก๊วก ตอน 108 คำถามหัวใจ 11 พฤศจิกายน 2555
ดีใจที่รอด : พี่ว่าเอาเวลาตรงเนี่ย แทนที่จะไปนั่งครุ่นคิดหาเหตุผลอยู่เนี่ย เอา
เวลาตรงนี้ มาเริ่มต้นสิ่งใหม่ ๆ สิ่งดี ๆ ให้กับชีวิตใหม่ของเรา
ดีกว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของ คุณอะตอม ตอน Highlight Club Friday 2012 28
 ธันวาคม 2555
ดีใจที่อ้อย : นะ ๆ เพราะฉะนั้น ไม่รู้จะทำอะไรดี ๆ ให้ตัวเองเถอะ ดูแลคุณแม่
ชวนกันไปทำบุญ ชวนกันไปให้เลือดตี้อย วันนีแแม่ นู่นนี่ต่าง ๆ
นานา เดียวมันจะค่อย ๆ เลื่อนไปเอง

จากตัวอย่างข้างต้นผู้ดำเนินรายการได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวเพื่อให้
 ผู้ขอรับคำปรึกษา รู้สึกสบายใจ ส่วนใหญ่จะแนะนำว่าให้อยู่กับปัจจุบันและเริ่มต้นทำสิ่งดี ๆ เช่น
 “มาเริ่มต้นสิ่งใหม่ ๆ สิ่งดี ๆ ให้กับชีวิตใหม่ของเราดีกว่า” แสดงถึงการเริ่มต้นชีวิตใหม่อย่างมี
 ความหวัง และผู้ดำเนินรายการมักจะแนะนำให้ไปทำบุญด้วยการให้ทานซึ่งได้สะท้อนระบบคิด

ตามคติของพระพุทธศาสนา นอกจากการแนะนำที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ในกรณีที่ผู้ดำเนินรายการ รับฟังเรื่องเล่าบางเรื่องแล้วต้องการชี้แนวทางแก้ปัญหา ผู้ดำเนินรายการก็จะแนะนำวิธีที่ควร ปฏิบัติอีกด้วย เช่น

เรื่องของคุณดลมีว่า “คุณดลคบกับแฟนคนหนึ่งซึ่งวางแผนจะแต่งงานกัน เพื่อนที่เคยแอบชอบกันสมัยเรียนมาทำงานกรุงเทพฯ จึงได้มีโอกาสพูดคุยและติดต่อกันอยู่เสมอ ต่อมา แฟนของคุณดลทราบเรื่องจึงโกรธคุณดลมาก และรู้สึกว่าคุณดลยังไม่ลืมเพื่อนคนนั้น แฟนจึงขอ เลิกกับคุณดล คุณดลพยายามง้อแต่แฟนก็ไม่ยอมคุยด้วย” ผู้ดำเนินรายการจึงชี้แนะแนวทาง แก้ปัญหานี้ว่า

- ตัวอย่าง** เรื่องเล่าของคุณดล ตอน 108 คำถามหัวใจ 6 มกราคม 2555
- ดีใจที่อ้อย** : ดลต้องพยายามมากกว่านี้ ถ้าตั้งใจจริง และไม่รู้ว่า ถ้าเค้าเปิด โอกาสให้คุยบริสุทธิ์ใจจริง เจอกันเลยคะสามคน ว่ากันไปเรื่องที่เธอ อยากรู้อถาม เธอถามเลยจะได้เคลียร์กันและเราบอกตรงนี้ว่า เรา เลิกเธออยู่แล้ว เพียงแค่เล่าให้ฟังว่า เนี่ยเคยเป็นเพื่อนสมัยนั้น แล้วก็เป็นเพื่อนกัน
- ดีใจที่ฉอด** : คือถ้าเจอสามคนบ๊ีบ สถานภาพมันจะชัดเจนขึ้นคะว่าคือเพื่อนนี่คือ แฟน

จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการได้ชี้แนะแนวทางแก้ปัญหาด้วยการให้ทั้งสามคนมา เเชิญหน้าและเล่าความจริงเพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจ ในกรณีนี้คุณดลเป็นฝ่ายนอกใจแฟน แอบ คุยกับแฟนเก่า จึงอยู่ในแบบเรื่องนอกใจคนรัก ซึ่งผู้ดำเนินรายการก็ได้ชี้แนะแนวทางปฏิบัติคือ ให้ ผู้ขอรับคำปรึกษาแสดงความบริสุทธิ์ใจที่มีต่อเพื่อนคนนั้นและแฟนด้วยวิธีข้างต้น การใช้กลวิธีการ แนะนำหรือชี้แนะแนวทางแก้ปัญหาเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้นำไปคิดเพื่อที่จะ ปรับใช้แก้ปัญหาของตน

5.1.2.15 การให้กำลังใจ

การให้กำลังใจ คือ ผู้ดำเนินรายการใช้ถ้อยคำให้กำลังใจหรือปลอบประโลมใจ เพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษาคลายความขุ่นข้องหมองใจและรู้สึกดีขึ้น ส่วนใหญ่จะเป็นถ้อยคำที่มีความหมายเชิงบวกซึ่งช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษามีกำลังใจในการใช้ชีวิต

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณมะปราง ตอนรักครั้งนี้เอาอยู่ไหม 10 กุมภาพันธ์ 2555

ดีเจพี่อ้อย : แต่ไม่เป็นไรมะปราง ไม่รู้ดี พี่อ้อยรู้สึกว่าคุณพี่อ้อยเป็นมะปรางเสียใจนะแต่ไม่เสียตายนะ เพราะฉันทำแล้ว ฉันทำดีที่สุดแล้วจริงๆ ทุกอย่างแล้วจริงๆ

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณบี ตอน Highlight Club Friday 2012 28 ธันวาคม 2555

ดีเจพี่อ้อย : นะ เป็นกำลังใจให้น้องนะคะ

คุณบี : ขอบคุณมากคะ

ดีเจพี่อ้อย : ได้เลย ขอบคุณจ้า

ดีเจพี่อ้อย : ครับ ลู๊ๆ ครับบีครับ

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้ดำเนินรายการใช้ถ้อยคำปลอบใจผู้ขอรับคำปรึกษาว่า “ไม่เป็นไรค่ะ” เพื่อปลอบประโลมให้ผู้ขอรับคำปรึกษาผ่อนคลายจากความซุนซ่องหมองใจ และมีการพูดให้กำลังใจต่าง ๆ เช่น “เป็นกำลังใจให้จ้ะ” หรือ “ลู๊ ๆ” เพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษาต่อสู้เผชิญปัญหาชีวิตด้วยความเข้มแข็ง การพูดให้กำลังใจจะช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษารู้สึกดีและมีความหวังในการต่อสู้ชีวิตในวันข้างหน้า

5.1.2.16 การฝากข้อคิดให้แก่ผู้ฟังที่บ้าน

การฝากข้อคิดให้แก่ผู้ฟังที่บ้าน คือ เมื่อผู้ดำเนินรายการรับฟังเรื่องราวทั้งหมด พร้อมให้คำปรึกษาด้วยกลวิธีทางภาษาที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ผู้ดำเนินรายการเล็งเห็นว่าเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักสามารถเป็นอุทาหรณ์แก่ผู้ฟังท่านอื่น ผู้ดำเนินรายการก็จะสรุปข้อคิดที่ได้ให้แก่ผู้ฟังที่บ้าน แสดงให้เห็นว่าเรื่องเล่าจากชีวิตจริงมีประโยชน์แก่ผู้ฟังท่านอื่นและยังทำให้เจ้าของเรื่องรู้สึกดีที่เรื่องเล่าของตนเองเป็นบทเรียนให้แก่ผู้อื่น ดังตัวอย่างนี้

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณระ ตอน Highlight Club Friday 2012 28 ธันวาคม 2555

ดีเจพี่อ้อย : แล้วก็เชื่อว่าหลาย ๆ คนที่ฟังอยู่ตอนเนี่ยอะคะ ก็คงจะได้ใช้เรื่องราวของคุณระในการเป็นบทเรียน เป็นประสบการณ์นะคะ ในการที่จะบอกว่า ณ วันนี้ เวลานี้เนี่ยถ้าเรามีของดี ๆ มีสิ่งดี ๆ มี

คุณค่าอยู่ในมือ ระวังรักษาเอาไว้ นะคะ ไม่ใช่ปล่อยให้ลอยทิ้งขว้าง รู้
อย่างนี้ รู้อย่างนี้เนี่ย ประโยคเนี่ยเป็นประโยคที่ไม่ควรพูดอย่างยิ่ง
เมื่อไหร่ก็ตามที่รู้อย่างนี้เนี่ย แปลว่ามันสายไปแล้วเสมอ

ผู้ดำเนินรายการเห็นว่าเรื่องราวของคุณจะมีประโยชน์และให้ข้อคิดเรื่องการนำอดีตที่เคย
ทำผิดพลาดมาเป็นบทเรียนเพื่อรักษาสิ่งที่ตัวเองมีเอาไว้ให้ดีที่สุด จะได้ไม่ต้องมาเสียใจใน
ภายหลัง จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการได้กล่าวสรุปข้อคิดหรือบทเรียนจากเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักให้
ผู้ฟังทางบ้านเข้าใจได้ง่ายและสามารถนำข้อคิดนี้ไปปรับใช้กับชีวิตรักของตน

5.1.2.17 การอ่านข้อความขนาดสั้น(sms)

กระบวนการให้คำปรึกษาในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีรูปแบบเป็นการ
สนทนาปัญหาความรักระหว่างผู้เล่าเรื่องกับผู้ดำเนินรายการ ขณะที่รายการกำลังออกอากาศสด
ผู้ฟังทางบ้านที่ต้องการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่กำลังเล่าก็สามารถใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ส่ง
ข้อความขนาดสั้นมาที่หมายเลข 4802165 ข้อความจากผู้ฟังทางบ้านจะปรากฏที่หน้า
จอคอมพิวเตอร์ในห้องจัดรายการวิทยุ ในระหว่างการสนทนาปัญหาความรัก ผู้ดำเนินรายการจะเห็น
ข้อความ จากนั้นก็จะเลือกข้อความมาอ่านในจังหวะที่เหมาะสมกับเรื่องที่กำลังเล่า เนื้อหา
ข้อความที่เลือกมาอ่านส่วนใหญ่แสดงถึงความเห็นอกเห็นใจผู้ขอรับคำปรึกษา ดังตัวอย่างนี้

ตัวอย่าง เรื่องของคุณดา ตอน 108 คำถามหัวใจ 6 มกราคม 2555

ดีเจพี่อ้อย : ไม่ต้องห่วงค่ะดา มีคนเริ่มส่งข้อความมาแล้วว่า เหมือน
ดาเปียบเลย

คุณดา : อ้อหรรหะ ดีใจ

ดีเจพี่อ้อย : ยังมีเพื่อน ๆ อีกหลายคน ยังมีเพื่อนอยู่นะคะ ลองดู ๆ
เอาใจช่วยจ๊ะดา

ดีเจพี่อ้อย : วันนี้มี sms จะมีหลายแบบค่ะพี่แอม เช่น เหมือนสายนี้
เลยคะ เข้าใจความรู้สึกดีจังเลยคะ นะคะ เมื่อกี้มีคนบอก
ว่าเหมือนคุณออมด้วยนะ คืออยู่กับเค้าจนชิน ชินกับ
ความเจ้าชู้ แต่ในที่สุดแล้วอาจจะเหมือนมะพร้าวก็ได้ พอ
เหนื่อยสุดบ๊ีบ ขอให้มันที่สุดของแต่ละคนก่อน แล้วใช้
ที่สุดของแต่ละคนมันดันไม่เท่ากันด้วย

- ตัวอย่าง** เรื่องเล่าของคุณส้ม ตอน ไม่รักแล้วก็ทำไม 12 ตุลาคม 2555
- ดีเจพีซอด :** มีคนบอกว่า คุณส้มเข้มแข็ง แข็งแกร่งมาก ๆ ขอชื่นชม ชายร้าย หญิงก็ชั่ว เคยเป็นเหมือนส้ม แต่เราอมเล็ก เหมือนกัน
- ดีเจพีซ้อย :** เอาละคะ แรงขึ้นเรื่อย ๆ ค่ะ sms ค่ะ (หัวเราะ) ใจเย็นค่ะ เดี่ยวฟังข่าวต้นชั่วโมงแป๊บหนึ่งค่ะ

การอ่านข้อความขนาดสั้นจากผู้ฟังทางบ้านช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้รับรู้ว่าคุณเองไม่ได้เผชิญปัญหาชีวิตรักเพียงผู้เดียว ยังมีผู้ฟังทางบ้านท่านอื่นที่เจอปัญหาแบบเดียวกัน นอกจากนี้ผู้ดำเนินรายการยังอ่านข้อความที่ช่วยสร้างสีสันให้การสนทนาปัญหาความรักด้วย ดังตัวอย่างนี้

- ตัวอย่าง** เรื่องเล่าของคุณไอ้ต ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ 27 เมษายน 2555
- ดีเจพีซ้อย :** sms ข้อความนี้ค่ะพีซอด ทำไมไอ้ตไม่มาชอบเรา (หัวเราะ)
แหม มันบังคับที่เห็นกันได้ละน้อง นะคะ

จะเห็นว่าข้อความจากผู้ฟังทางบ้านเป็นการหยอกล้อผู้ขอรับคำปรึกษาที่กำลังเล่าเรื่อง ซึ่งผู้ดำเนินรายการก็เลือกมาอ่านเพราะช่วยสร้างสีสันและช่วยลดบรรยากาศตึงเครียดในรายการ นอกจากนี้จากการศึกษากลุ่มข้อมูลก็ได้ปรากฏข้อความที่ต้องการแบ่งปันประสบการณ์ขนาดสั้นด้วย เช่น

- ตัวอย่าง** เรื่องเล่าของคุณหนึ่ง ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ 27 เมษายน 2555
- ดีเจพีซ้อย :** เจอโจทย์ยากจะได้รู้ว่าเรารักกันมากแค่ไหนนะคะ ข้อความนี้ค่ะ บอก คุณลุงไม่เคยแนะนำใครว่าคุณป้าเป็นแฟน แต่ดูแลดีตลอด 20 กว่าปี โอ! เป็นไปได้หมดจริง ๆ คนที่เธอไม่ยอมรับเนี่ย อาจจะไม่ต้องการแนะนำตัวว่าคนไหนเป็นแฟน แต่แค่แสดงออกให้กับหลาย ๆ คน ได้รับรู้ว่าคน ๆ นี้มีตัวตน บางทีมันแค่นั้นเอง...
- ตัวอย่าง** เรื่องเล่าของคุณมิว ตอน ไม่รักแล้วก็ทำไม 12 ตุลาคม 2555
- ดีเจพีซอด :** ข้อความอันนี้ค่ะพีซ้อย หนูโดนกักมา 10 ปีค่ะ (หมั่น) คบมา 12 ปี หนูเพิ่งรู้เมื่อสองวันที่ผ่านมาเนี่ยเอง เค้กแต่งงานไปช่วงมีนาที่ผ่านมา เหมือนโดนตบหน้าแรง ๆ ค่ะ ความรู้สึกชามากตอนนี้

ดีเจที่อ้อย : อ้อย! เออ เห็นใจนะะ งงเหมือนกันว่าแล้วจะกั๊กทำไม...

การที่ทางรายการเปิดโอกาสให้ผู้ฟังทางบ้านส่งข้อความขนาดสั้นมาในขณะที่ ออกอากาศสดทำให้ผู้ฟังทางบ้านได้มีส่วนร่วมในกระบวนการให้คำปรึกษา หากใครได้ส่งข้อความ เข้ามาแล้วก็ต้องลุ้นว่าข้อความของตนเองจะได้รับเลือกมาอ่านออกอากาศหรือไม่ ข้อความที่ได้รับ คัดเลือกมาอ่านส่วนใหญ่มีเนื้อหาแสดงความเห็นอกเห็นใจเจ้าของเรื่องเล่า ข้อความแบ่งปัน ประสบการณ์ หรือข้อความที่ให้ข้อคิดต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องผ่านการคัดเลือกจากผู้ดำเนินรายการ ก่อน การอ่านข้อความขนาดสั้นขณะที่กำลังสนทนาปัญหาความรักรับว่าเป็นเสน่ห์ในการให้ คำปรึกษาในสื่อวิทยุที่ทำให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้รู้ว่าตนไม่ได้เผชิญปัญหาเพียงลำพัง ยังมีคนอื่นที่ ประสบปัญหาและเป็นกำลังใจให้ผู้ขอรับคำปรึกษาอยู่ด้วย

รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นรายการที่เปิดโอกาสให้ผู้ฟังทางบ้านโทรศัพท์ เข้ามาแล้วเรื่องขณะออกอากาศสด ก่อนออกอากาศสด ผู้ดำเนินรายการจะต้องอ่านเรื่องเล่าที่ทาง ทีมงานคัดเลือกมาก่อนล่วงหน้าเพื่อให้ทราบขอบเขตเนื้อหาของเรื่อง แสดงให้เห็นการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะให้คำปรึกษา ในกระบวนการให้คำปรึกษา ขณะที่ทางรายการออกอากาศสดผู้ ดำเนินรายการจะใช้กลวิธีแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

กลวิธีการขอให้เล่าเรื่อง เป็นวิธีการที่จะทำให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเล่าเรื่องราว ปัญหาความรักหรือความสัมพันธ์ตั้งแต่ต้นจนมาถึงขณะที่โทรศัพท์เข้ามา กลวิธีที่ผู้ดำเนินรายการ ใช้ได้แก่ การสร้างความเป็นกันเอง คือผู้ดำเนินรายการจะเปิดประเด็นและขอให้เล่าเรื่อง กลวิธีการ ชักถามเพื่อไล่เลียงให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเล่าเหตุการณ์อย่างละเอียด ขณะที่รับฟัง ผู้ดำเนินรายการ จะแสดงความตั้งใจฟังและแสดงความคล้อยตามเพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษา รู้สึกว่ากำลังมีคนคอย รับฟังปัญหาของเขาอยู่

เมื่อผู้ขอรับคำปรึกษาเล่าเรื่องราวซึ่งเป็นขั้นตอนของการระบายความคับข้องใจ ออกมาแล้ว ผู้ดำเนินรายการก็จะทำหน้าที่ให้คำปรึกษาด้วยการใช้กลวิธีทางภาษาและถ้อยคำที่ หลากหลาย เช่น การแสดงความคิดเห็น สืบเนื่องจากการใช้ถ้อยคำ “ที่รู้สึกว่” บ่งบอกให้รู้ว่าสิ่งที่ จะกล่าวต่อไปเป็นความคิดเห็นส่วนตัว หรือการแสดงการคาดคะเนมักจะใช้คำว่า “อาจจะ” แสดง ถึงความไม่มั่นใจในเหตุการณ์ หรือถ้อยคำที่ไม่เจาะจง เช่น “บางครั้ง” “บางที” “บางคน” ช่วยให้ผู้ ขอรับคำปรึกษา รู้สึกว่าตนเองไม่ได้เป็นเป้าหมายของการให้คำปรึกษามากจนเกินไป อีกทั้งยังช่วย สร้างบรรยากาศให้เป็นการสนทนามากขึ้น นอกจากนี้ผู้ดำเนินรายการยังมีบทบาทในการกระตุ้น ให้ผู้ขอรับคำปรึกษาตั้งคำถามหรืออุกคิดเกี่ยวกับปัญหาด้วยตัวเองโดยใช้กลวิธีการใช้ถ้อยคำ

แสดงเงื่อนไขหรือสมมติฐานการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้นจริง และการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้คิด ซึ่งช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้ทบทวนเรื่องราวและขบคิดปัญหาด้วยตัวเอง

ผู้ดำเนินรายการใช้กลวิธีทางภาษาที่ช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษามองเห็นภาพเหตุการณ์อย่างเป็นรูปธรรม ได้แก่ การใช้อุปลักษณ์ และการอ้างเรื่องราวต่าง ๆ การใช้คำคม มาประกอบการให้คำปรึกษา ซึ่งช่วยให้ผู้ฟังทำความเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของตนเองได้อย่างลึกซึ้ง นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่ากระบวนการให้คำปรึกษาในพื้นที่สื่อสาธารณะเอื้อให้ผู้ดำเนินรายการสามารถดักเตือนผู้ขอรับคำปรึกษาได้ ในกรณีที่ผู้ขอรับคำปรึกษาเคยมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม และมีการใช้ถ้อยคำนัยผกผันเพื่อประชดประชัน ทั้งนี้เป็นผลมาจากการสื่อสารในพื้นที่สื่อสาธารณะที่ผู้เล่าไม่ต้องเปิดเผยตัวตนที่แท้จริง ผู้ขอรับคำปรึกษาจึงไม่ต้องกังวลว่าตนจะเสียหายแต่อย่างใด

นอกจากนี้ผู้ดำเนินรายการใช้กลวิธีการชี้ให้เห็นข้อบกพร่องซึ่งช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้มองเห็นปัญหาอย่างเป็นจริงมากขึ้น อีกทั้งยังพบกลวิธีที่ช่วยให้บรรยากาศการให้คำปรึกษาผ่อนคลายลง คือ การหยอกล้อและการชื่นชม และในท้ายที่สุดก่อนที่จะวางสาย ผู้ดำเนินรายการจะพูดให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ และอาจฝากข้อคิดให้แก่ผู้ฟังทางบ้าน นอกจากนี้ผู้ดำเนินรายการจะเลือกอ่านข้อความขนาดสั้นจากผู้ฟังทางบ้านในจังหวะที่เหมาะสมซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ฟังทางบ้านมีส่วนร่วมในกระบวนการให้คำปรึกษา ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการมีทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาได้เป็นอย่างดี ประกอบกับภาพลักษณ์ “พี่สาว” ผู้เชี่ยวชาญด้านความรักที่สื่อมวลชนขนานนามให้จนเกิดความน่าเชื่อถือ ส่งผลให้มีผู้ประสบปัญหาต้องการโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องในรายการจำนวนมาก

5.2 บทบาทของผู้ดำเนินรายการในการให้คำปรึกษาปัญหาชีวิตรัก

รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีผู้ดำเนินรายการคือ คุณสายทิพย์ มนตรีกุล ณ อยุธยา หรือดีเจพีซอด และคุณณภาพร ไตรวิทย์วารีกุล หรือดีเจพีซ้อย ทั้งสองท่านเป็นผู้ดำเนินรายการที่มีประสบการณ์ด้านการจัดรายการวิทยุมาอย่างยาวนาน สื่อต่าง ๆ ได้ตั้งฉายาให้ผู้ดำเนินรายการทั้งสองท่านว่าเป็น “ศิราณีหน้าไมค์” หรือ “กูรูด้านความรัก” ผู้ฟังหลายท่านก็มักจะเรียกชื่อผู้ดำเนินรายการทั้งสองพร้อมกันว่า “พีซ้อยพีซอด” หากสังเกตการนำคำเรียกญาติคำว่า “พี” มานำหน้าชื่อก็อาจสะท้อนได้ว่าผู้ดำเนินรายการเข้ามาทำหน้าที่แทนสมาชิกในครอบครัวของคนยุคใหม่ กล่าวคือ คนทั่วไปยอมรับและไว้วางใจที่จะเล่าปัญหาส่วนตัวแก่ผู้ดำเนินรายการราวกับว่าตนกำลังเล่าให้บุคคลใกล้ชิดฟัง ส่งผลให้รายการเป็นพื้นที่สื่อสาธารณะที่คนในยุคปัจจุบัน

สามารถเข้ามาใช้งานได้ ผู้ดำเนินรายการจึงเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการให้คำปรึกษา ปัญหาชีวิตรักของคนๆนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงบทบาทของผู้ดำเนินรายการในการให้คำปรึกษา ปัญหาชีวิตรัก มีรายละเอียดดังนี้

5.2.1 บทบาทในการคลี่คลายความขัดแย้งในปัญหาชีวิตรัก

เมื่อผู้ดำเนินรายการรับฟังเรื่องราวความสัมพันธ์ตั้งแต่ต้นจนจบ ผู้ดำเนินรายการก็จะทำความเข้าใจและวิเคราะห์ปัญหาไปพร้อม ๆ ผู้ขอรับคำปรึกษาขณะที่เล่าเรื่องจากนั้นก็จะทำให้ทราบถึงความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในเรื่องเล่า จากการศึกษาเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักในบทที่ 3 และกลวิธีการให้คำปรึกษาที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตการให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการในการคลี่คลายปัญหาความขัดแย้งในรายละเอียดดังนี้

5.2.1.1 การตระหนักถึงสิทธิในการกำหนดชะตาชีวิตของตนเอง

การปรึกษาปัญหาชีวิตรักในรายการ ผู้ที่โทรศัพท์เข้ามาเป็นคนที่มีความทุกข์และน้อยใจในชะตาชีวิตที่ไม่สมหวัง ผู้ขอรับคำปรึกษาหลายคนมักจะมีคำถามกับตัวเองอยู่เสมอว่าทำไมจะต้องพบกับความเศร้าโศกเสียใจ และไม่สามารถเลิกคิดถึงเรื่องราวในอดีตได้ ผู้ดำเนินรายการมีความเข้าใจถึงอารมณ์ทุกข์โศกของผู้ประสบปัญหาเมื่อมนุษย์เจอปัญหาที่เกิดจากการกระทำของผู้อื่น ผู้ดำเนินรายการก็จะชี้ให้เห็นว่าความจริงแล้วมนุษย์ทุกคนมีสิทธิที่จะกำหนดชะตาชีวิตของตนเอง (self determination)

แบบเรื่องคนรักนอกใจ เป็นปัญหาที่เกิดจากคนรักของผู้ขอรับคำปรึกษานอกใจไปมีความสัมพันธ์กับคนอื่น เรื่องของคุณส้มมีว่า “ขณะที่คุณส้มกำลังตั้งครรภ์อยู่ คุณส้มมาพบว่าสามีกำลังนอกใจไปมีผู้หญิงอื่นซึ่งทำงานที่เดียวกัน คุณส้มต้องการหย่าแต่สามีไม่ยอมหย่า เขาอยากมีชีวิตครอบครัวอยู่กับลูก แต่คุณส้มก็เป็นห่วงลูกที่กำลังจะเกิดมา และคิดไม่ออกว่าจะแก้ปัญหาได้อย่างไร” ผู้ดำเนินรายการจึงให้คำปรึกษาว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณส้ม ตอนไม่รักแล้วก็ทำไม่ 12 ตุลาคม 2555
 ดีใจพี่อ้อย : แต่ไม่รู้นะ พี่คงตัดสินใจเหมือนส้ม และต่อให้เค้าบอกเค้าไม่ยอมเล็ก อ้อ พี่เป็นคนกำหนดชีวิตตัวเองแฮะ เพราะว่าในที่สุดแล้วอะ

- คะ ทางนั้นพี่ว่าเค้าไม่เลิก สิ่งหนึ่งที่เค้ากำลังทำคือให้ส้มยอมรับให้ได้ว่าก็ใช้ชีวิตอย่างนี้ไง ต่างคนต่างอยู่บ้านของตัวเอง
- คุณส้ม : ใช่คะ ก็คือ ส้มมีความรู้สึกที่ว่า ถ้าลูกส้มเค้าโตมาแล้วต้องรับรู้ว่ามีแม่อยู่ 2 คน
- ดีเจพี่ชอด : ไม่หรอก ถ้าเป็นพี่ พี่อยากให้ลูกเกิดและเติบโตโดยไม่รู้จักพ่อเลยก็ได้ ถ้าพ่อเค้าเป็นแบบนี้
- ดีเจพี่อ้อย : พ่อไม่น่ารักพอให้รู้จักเลย
- ดีเจพี่ชอด : ไม่ต้องรู้จักก็ได้ รู้จักแต่แม่คนเดียวก็พอ ถ้ามีพ่อไม่น่ารักแบบนี้ไม่มีดีกว่า

จากตัวอย่างข้างต้นจัดอยู่ในแบบเรื่องคนรักนอกใจ ผู้ดำเนินรายการต้องการชี้ให้เห็นว่าเราทุกคนสามารถกำหนดชีวิตของตัวเองได้ แม้ว่าคุณส้มกับสามีใช้ชีวิตครอบครัว จดทะเบียนสมรสถูกต้องตามกฎหมาย แต่ในทางปฏิบัติสามีนอกใจไปมีผู้หญิงอื่นขณะที่ภรรยาตั้งครรภ์ซึ่งเป็นการทำร้ายจิตใจภรรยา ผู้ดำเนินรายการจึงให้คำปรึกษาว่าจะต้องรักตัวเองและลูกที่อยู่ในครรภ์ให้มาก ไม่ควรยอมจำนนหรือต้องอดทนในสภาวะแวดล้อมที่ลดทอนความสุขของตนเองเพราะเรามีสิทธิที่จะกำหนดชะตาชีวิตของตนเอง

การให้คำปรึกษาข้างต้นสะท้อนความคิดของปัจเจกชนที่ตระหนักถึงสิทธิในการกำหนดชะตาชีวิตอันชอบธรรม โดยเฉพาะผู้ดำเนินรายการต้องการให้เพศหญิงได้หลุดพ้นจากการกดขี่ภายใต้โครงสร้างสังคมชายเป็นใหญ่ ทศคนตินี้แตกต่างไปจากสังคมไทยสมัยโบราณที่ผู้ชายสามารถมีภรรยาหลายคนได้อย่างชอบธรรม เพราะผู้หญิงสมัยโบราณดูแลตัวเองไม่ได้ แต่ปัจจุบันผู้หญิงมีสิทธิในด้านการศึกษาและมีความสามารถในการทำงานหาเงินนอกบ้าน จึงสังเกตได้ว่าการให้คำปรึกษาต้องสอดคล้องกับยุคสมัยด้วย

นอกจากนี้ในแบบเรื่องคนรักนอกใจ เรื่องของคุณออมมีว่า “คุณออมใช้ชีวิตครอบครัวกับสามี ต่อมาพบว่าสามีนอกใจไปคบรุ่นน้องในที่ทำงานเดียวกันและได้ขอย่ากับคุณออม” ผู้ดำเนินรายการจึงให้คำปรึกษาว่า

- ตัวอย่าง : เรื่องเล่าของคุณออม ตอน รักแต่ไม่เคยเข้าใจ 7 กันยายน 2555
- ดีเจพี่อ้อย : ก็เรียกว่าสัปดาห์นะ ออมรักเค้ามาก แต่ออมต้องรักตัวเองมาก ๆ ด้วยนะคะ ให้คน ๆ หนึ่งทำร้ายให้เราเสียใจได้แต่อย่าทำร้ายชีวิตออมพูดเองว่า ยังไงก็ตามงานคืองานที่เราภูมิใจ ถ้าผู้ชายคน

หนึ่งทิ้งไปแล้วงานเราแย่งลง พี่รู้สึกที่เราควรหาความภูมิใจใน
ส่วนอื่นบ้างที่ไม่ใช่ผู้ชายคนนี้

ในแบบเรื่องคนรักนอกใจ ผู้เล่าเรื่องจะถ่ายทอดเรื่องราวด้วยมุมมองที่ว่าตนเองเป็นผู้ที่ถูกคนที่ตัวเองรักทำร้ายจิตใจและความรู้สึก ผู้เล่าในแบบเรื่องนี้จะมีความรู้สึกผิดหวังในความสัมพันธ์ คิดถึงเรื่องราวในอดีตซ้ำไปซ้ำมา ผู้ดำเนินรายการจึงคลี่คลายปัญหานี้ด้วยการชี้แนะให้ผู้ขอรับคำปรึกษาหันมาตระหนักถึงสิทธิในการกำหนดชะตาชีวิต เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่คนอื่นทำร้ายจิตใจก็ไม่ควรจำยอมหรืออดทนจนทำให้ตัวเองไม่มีความสุข จากตัวอย่างเรื่องของคุณออมชี้ให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการคลี่คลายปัญหานี้ด้วยการแนะนำให้คุณออมมีความสุขกับโลกของการทำงานดีกว่าเป็นทุกข์เรื่องผู้ชาย การให้คำปรึกษาให้ตระหนักถึงสิทธิในการกำหนดชะตาชีวิตเช่นนี้ได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมตะวันตกผ่านระบบการศึกษา เพราะก่อนหน้านี้สังคมไทยไม่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงเท่าเทียมผู้ชาย เมื่อผู้หญิงแต่งงานไปแล้วจะกลายเป็นสมบัติของผู้ชาย เพราะผู้หญิงหาเงินเลี้ยงชีพเองไม่ได้ แต่ปัจจุบันผู้หญิงได้รับการศึกษาจนสามารถหาเลี้ยงชีพได้อย่างเท่าเทียม ผู้ดำเนินรายการจึงคลี่คลายปัญหานี้ด้วยการให้ผู้ขอรับคำปรึกษาหันมาตระหนักในสิทธิของความเป็นมนุษย์โดยเน้นไปที่การเห็นคุณค่าตัวเองผ่านโลกของการทำงาน

5.2.1.2 การเตือนให้นึกถึงจิตใจของผู้อื่น

ผู้ขอรับคำปรึกษาเป็นผู้ที่กำลังมีความทุกข์และมักรู้สึกที่ตัวเองโชคร้าย คนที่มีความทุกข์มักจะคิดใคร่ครวญแต่เรื่องของตัวเอง สังเกตจากการเล่าเรื่องที่มักจะเล่าผ่านสายตาตนเอง เป็นการมองโลกเพียงด้านเดียวโดยไม่ยอมเปิดใจมองในมุมอื่น ผู้ดำเนินรายการก็จะทำหน้าที่ช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้ฝึกมองโลกในมุมมองของผู้อื่นซึ่งจะช่วยให้ความทุกข์ทุเลาลงเป็นการเตือนให้นึกถึงจิตใจของผู้อื่นในทำนอง “เอาใจเขามาใส่ใจเรา” ตามสำนวนของไทย

แบบเรื่องนอกใจคนรัก คือ ผู้เล่ามีคนรักหรือแต่งงานมีครอบครัวแล้ว แต่ตนเองกลับนอกใจไปชอบคนอื่น เรื่องของคุณอ้อพีมีว่า “คุณอ้อพีมีแฟนหลายคนในเวลาเดียวกัน แฟนแต่ละคนก็มีคุณสมบัติที่ดีแตกต่างกันไป คุณอ้อพีไม่สามารถเลือกใครคนใดคนหนึ่งได้จึงคบซ้อนไปเรื่อย” ผู้ดำเนินรายการจึงบอกให้ผู้ขอรับคำปรึกษานึกถึงจิตใจผู้อื่น

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณอ้อพี ตอน ไม่รักแล้วก็ทำไม 12 ตุลาคม 2555

- ดีเจพี่ฉอด : คือ ๆ พี่มักจะชอบให้เราลอง ๆ เอาตัวเราไปแทนบ้างอะคะ สมมติว่าอ็อฟเกิดเป็นคนไปเจอแบบนี้บ้างอะคะ อ็อฟจะรู้สึกยังไงอะ
- คุณอ็อฟ : ก็คงจะเสียใจเหมือนกัน
- ดีเจพี่ฉอด : เออ สมมติอ็อฟเป็นแฟนกับใครสักคนหนึ่งอยู่อะ แล้วอยู่มาวันหนึ่งอ็อฟไปรู้ว่า เฮ้ย เค้าคบอีกคนนึงมาพร้อม ๆ กันกับที่คบเราเลย เป็นแฟนกัน เหมือนที่เป็นอย่างเราทุกอย่างเลยอย่างเงี้ย
อ็อฟจะรู้สึกยังไงอะ

จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการให้ผู้ขอรับคำปรึกษาที่กำลังคบผู้ชายพร้อมกันหลายคน ได้มองในมุมมองของคนอื่นหรือให้เห็นถึงจิตใจผู้อื่น ด้วยการสมมติว่าหากเราเป็นคนนั้นแล้วเราจะรู้สึกอย่างไร ในการให้คำปรึกษาจะช่วยให้ผู้เล่าได้คิดคำนึงถึงคนอื่นมากขึ้น ไม่คิดแต่เรื่องของตนเองเพียงด้านเดียว ในแบบเรื่องนอกใจคนรัก ผู้ขอรับคำปรึกษาทำผิดศีลธรรมเสียเอง ผู้ดำเนินรายการก็จะตำหนีก่อนที่จะคลี่คลายปัญหาด้วยการชวนให้ผู้ขอรับคำปรึกษานึกถึงจิตใจผู้อื่น

5.2.1.3 การปรับทัศนะให้เกิดความเข้าใจกัน

ผู้คนสมัยใหม่มีสำนึกของความเป็นปัจเจกชนโดยมีวิถีชีวิตที่ต้องพึ่งพิงกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว หากมีข้อสงสัยเรื่องใดก็เพียงใช้อินเทอร์เน็ตค้นหา www.google.com หากมีปัญหาก็กต้องไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงการใช้ชีวิตคู่ทั้งในรูปแบบแฟนหรือครอบครัว เมื่อมีปัญหาความทุกข์ใจมักจะไม่นึกถึงปัญหาไว้กับตัวเอง แต่จะนำมาปรึกษาในพื้นที่สื่อสาธารณะต่าง ๆ รวมถึงการโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ จึงทำให้ผู้ดำเนินรายการมีบทบาทในการประคับประคองชีวิตคู่ของคนสมัยใหม่

แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างความสัมพันธ์ของคนสองคน ผู้เล่ากับคนรักมีลักษณะนิสัยส่วนบุคคล ความคิดเห็น ทัศนคติ รูปแบบในการดำเนินชีวิต หรือพื้นฐานความเชื่อทางศาสนาแตกต่างกันจนไม่สามารถปรับตัวเข้าหากันได้ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ไม่ราบรื่น เช่น เรื่องของคุณใหม่มีว่า “คุณใหม่คบกับแฟนมา 1 ปี ทั้งสองมักจะทะเลาะเรื่องไม่มีเวลา เนื่องจากคุณใหม่ทำงานเป็นพนักงานขายที่โรงแรมแห่งหนึ่ง ตารางเวลาทำงานไม่แน่นอน แฟนคุณใหม่จึงมักจะดัดพ้อและน้อยใจอยู่เสมอที่คุณใหม่ไม่มีเวลาให้ ส่วนคุณใหม่ก็รักแฟนมาก แต่ไม่รู้จะแก้ปัญหาได้อย่างไร” ผู้ดำเนินรายการจึงให้คำปรึกษาว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณใหม่ ตอน Highlight club Friday based on true story 24 สิงหาคม 2555

ดีเจพี่อ้อย : คือ คนไม่มีเวลานี้มันไม่สำคัญเท่าที่มีเจตนาจะให้เวลาหรือเปล่า
พี่มองอีกมุมหนึ่งสมมติว่าพี่เรียกร้องกับแฟนว่า มีเวลานิดหนึ่ง
เพราะว่าเราจะงมมากว่า คือเรามองไม่เห็น มันก็คิดไปเยอะ อด
เวลาแค่นี้ก็อ้อย ส่ง sms มาให้ชื่นใจหน่อยได้มั๊ย แต่บางคนเรา
จะเป็นคนแบบนี้คะ เรียกร้องความเข้าใจ แต่ละเลยความใส่ใจนะ
คือเราใส่ใจเค้าสักหน่อย อย่าลืมกินข้าวด้วยนะ เนี่ยประชุมอยู่
แขกหน้ามีนมากเลยอะแต่คิดถึงสุด ๆ ให้อ้อความเล็ก ๆ เหล่านี้
เนี่ย บางทีมันประคองให้ชีวิตอีกคนหนึ่ง มันรู้สึกได้ว่าไอ้การที่ไม่
เห็นกันเนี่ย แต่เรายังคิดถึงกับแฟนเรา มันก็จะลดอาการคิดมาก
ไปได้เยอะเหมือนกันนะ”

ความขัดแย้งในเรื่องเล่าของคุณใหม่คือคุณใหม่ทำงานหนัก และตารางการทำงานไม่เป็นเวลาแน่นอน ส่วนแฟนทำงานปกติจึงมักทะเลาะกันเรื่องไม่มีเวลาอยู่เสมอ ผู้ดำเนินรายการจึงชี้แนะแนวทางแก้ปัญหาโดยให้สร้างความมั่นใจให้กับแฟนคือหมั่นดูแลความรู้สึกแฟน ด้วยการส่งข้อความขนาดสั้นให้แฟนได้รับรู้อย่างสม่ำเสมอ จากการทำปรีกษาจะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการต้องการให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้มองเหตุการณ์ในอีกมุมหนึ่งซึ่งไม่ใช่มิติของผู้เล่า แต่ให้ลองมองในมิติของผู้อื่นบ้างเพื่อทำความเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้น การส่งข้อความขนาดสั้นหากคนรักเป็นการสร้างความมั่นใจให้อีกฝ่าย อีกทั้งสิ่งที่สำคัญคือทั้งสองจะต้องปรับทัศนคติในชีวิตคู่ให้เกิดความเข้าใจกัน ความสัมพันธ์จึงจะดำเนินไปได้

แบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก ผู้เล่ารู้สึกไม่มั่นใจในความรักและความสัมพันธ์ที่ตนมี เรื่องเล่าของคุณดาว่ามีว่า “คุณดาคบกับแฟนเข้าปีที่ 7 แต่แฟนไม่เคยพูดเรื่องแต่งงาน คุณดาก็ไม่กล้าถามเพราะกลัวคำตอบและกลัวว่าจะไปกดดันแฟน คุณดาจึงอยากรู้ว่าควรทำอย่างไร” ผู้ดำเนินรายการจึงชี้แนะแนวทางแก้ปัญหานี้ว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณดา ตอน 108 คำถามหัวใจกับดีเจพี่อ้อยและดีเจพี่อ้อย 6 มกราคม 2555

ดีเจพี่อ้อย : ค่ะ ถ้ามัวไม่มีอะไรที่จะต้องไม่กล้าคุยคะ ทั้ง ๆ ที่เค้าเป็นผู้ชายที่น่ารักเสมอต้นเสมอปลายของเรา

- คุณดา : ชาย เป็นผู้ชายที่น่ารัก คือแคมี
- ดีเจพี่อ้อย : เพราะฉะนั้นก็คือถามกันเฉย ๆ ว่า เธอ เห็นเค้าแต่งงานกันแล้ว ดาก็คบกันมาตั้งหลายปีแล้วนะ เรายังไม่อยากจะเริ่มต้นใช้ชีวิตมาเป็นครอบครัวเดียวกันหรือมีเหตุผลอะไรหรือเปล่า อยากให้เราปรับปรุงตรงไหนหรือเปล่า มันเป็นการคุยกันเพื่อที่แบบ เหมือนเป็นการคุยเอาเรื่องด้วยนะคะ เพื่อที่จะหาบทลงเอย เราจะประคองกันได้แบบนี้
- ดีเจพี่ชอด : หรือไม่ต้องคาดคั้นว่าเป็นตอนนี้ก็ได้ เธอเป็นว่าตอนนี้เราคิดยังไงกับความสัมพันธ์ของเรา แล้วคิดว่าเราจะแพลนกันยังไงอะคะ คือมันเหมือนการเตรียมตัวไว้ก่อนว่า โอเค เราจะได้อีกสองปีจะแต่งงานกันนะ อีกปีหนึ่งนะ ยังไงเราจะเตรียมพร้อม

ปัญหาทุกข้อใจของคุณดาคือตนเองไม่กล้าถามคนรักอย่างตรงไปตรงมาเพราะกลัวคำตอบ ผู้ดำเนินรายการจึงชี้แนะแนวทางให้สื่อสารกันให้เข้าใจ เปิดใจคุยกันในบรรยากาศที่เหมาะสม ปรับทัศนคติให้เกิดความเข้าใจกัน และไม่ควรรีไต่ถามกรณีในการคุยเพราะจะทำให้บรรยากาศเคร่งเครียด ปัญหาความทุกข์ใจที่เกิดจากความกลัวก็จะหมดไป

5.2.1.4 การปรับวิธีคิดเรื่องการรักเพศเดียวกัน

ความรักของมนุษย์ไม่ได้มีเพียงความรักต่างเพศระหว่างชายกับหญิงเท่านั้น แต่ความรักยังเกิดขึ้นได้กับคนเพศเดียวกันทั้งชายรักชาย (gay) และหญิงรักหญิง (lesbian) ผู้ที่กำลังอยู่ในภาวะรักเพศเดียวกันมักจะกังวลใจ กลัวว่าความสัมพันธ์จะไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม จากการศึกษาพบเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักใน แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ เป็นปัญหาความรักที่เกิดจากการที่ผู้เล่าไปมีความสัมพันธ์กับใครคนหนึ่งแล้วไม่ได้รับการยอมรับตามที่คาดหวังไว้ เมื่อไม่ได้รับการยอมรับอย่างที่ควรจะเป็นจึงทำให้เกิดความทุกข์ใจขึ้น เรื่องเล่าของคุณโอมมีว่า “คุณโอมคบกับแฟนที่เป็นเพศเดียวกัน แต่แฟนไม่ยอมรับคุณโอมว่าเป็นคนรักต่อหน้าผู้อื่น คุณโอมทุกข์ใจจึงโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ” ผู้ดำเนินรายการจึงให้คำปรึกษาด้วยการปรับวิธีคิดว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณโอม ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ วันที่ 27 เมษายน พ.ศ. 2555

ดีใจที่หลุด : แต่ไม่รู้สิคะโอม ถ้าคนสองคนอยู่ด้วยกันแล้วมีความสุขอะคะ ที่ว่าบางทีมันอาจจะได้สิ่งที่เราอยากได้อยู่เนี่ย มันอาจจะเป็นสิ่งที่คุณเรียกว่าอะไรอะ อย่าไปยึดมันถือมันกับอะไรเลยไม่รู้ พี่ชอบคิดเสมอ เดี่ยวพรุ่งนี้โลกแตก ไม่รู้จะทำไง ก็รักกัน แล้วก็มีความสุขให้มากที่สุดแล้วกันเงี้ย คือบางทีนี่ก็ออกมัยคะว่า ได้สิ่งที่เรามีอยู่ในมือ ณ วันเนี่ยคือเรามีกันและกันอยู่ ไปไหนมาไหนแบบมีความสุขด้วยกันไรเงี้ย แต่ดันไปต้องการเอาอีกอย่างหนึ่งซึ่งอะไรก็ไม่รู้ ซึ่งโอเค คุณอาจจะให้เราไม่ได้ด้วยเหตุผลอะไรก็ตามแต่แหละ คนเราทุกคนก็มีเหตุผลกันทั้งนั้นเนี่ย พอใจเราไปอยู่ตรงนั้นปุ๊บนะคะ ชีวิตมันก็ไม่มีความสุขอะ มันเหมือนที่เค้าบอกว่า ไปยึดติดกับอะไรบางอย่างที่ก็ไม่รู้เหมือนกันว่ามันคืออะไร นี่เป็นแค่สมมติว่า เราก็บอกว่าช่างหัวมันและดิบดีชะตรงนั้นอย่างเนี่ย แล้วเราก็มีความสุขกับสิ่งที่เรามีอยู่ตรงนั้นก่อน แล้วทำทุกอย่างให้มันดีก่อน

ผู้ดำเนินรายการชี้แนะให้คุณโอมปรับวิธีคิด เรื่องการรักเพศเดียวกัน เมื่อคนสองคนรักกันก็ไม่ควรไปยึดติดกับผู้อื่นหรือสังคมรอบข้าง หากผู้อื่นไม่ยอมรับก็ไม่ควรนำปัญหานี้มาคิดจนเป็นทุกข์ ควรใช้ชีวิตคู่ดูแลกันให้ดีที่สุด จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการพยายามคลี่คลายปัญหาของคนรักเพศเดียวกันด้วยการให้ปรับวิธีคิดในชีวิตรักก่อนเพื่อให้ความรักนั้นสามารถดำรงอยู่ได้ท่ามกลางสังคมไทยที่ยังคงมีจารีตและบรรทัดฐานทางสังคมที่ค่อนข้างเคร่งครัด สังเกตจากกฎหมายไทยอนุญาตให้ชายและหญิงจดทะเบียนสมรสกันได้ แต่ยังไม่เปิดโอกาสให้บุคคลที่รักเพศเดียวกันจดทะเบียนสมรส ชี้ให้เห็นว่าสังคมไทยยังไม่ได้รับรองสถานภาพคู่รักของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันในทางกฎหมาย เมื่อคนพึงประสบปัญหาสังคมไม่ยอมรับ ผู้ดำเนินรายการจึงคลี่คลายปัญหาด้วยการปรับวิธีคิด เน้นไปที่ให้มีมีความสุขกับสิ่งที่ตนมีโดยไม่ต้องสนใจผู้อื่นก็จะทำให้ความทุกข์ที่มีลดน้อยลง

5.2.1.5 การแนะนำให้เริ่มต้นชีวิตใหม่

ปัญหาชีวิตรักในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ส่วนใหญ่ที่พบมากเป็นความรักซ้อนที่ผิดศีลธรรม จากการเก็บข้อมูล 66 เรื่อง พบเรื่องเล่าที่เป็นความรักซ้อนที่ผิดศีลธรรมจำนวน 33 เรื่อง คือ ความรักที่มีบุคคลมากกว่าสองคนหรือมีบุคคลที่สามเข้ามาเกี่ยวข้องในความสัมพันธ์ อันมีลักษณะผิดแผกไปจากกรอบศีลธรรมของการครองคู่แบบผัวเดียวเมียเดียว เป็นความทุกข์ที่

ไม่อาจปรึกษาคนใกล้ชิด ในการศึกษาจากกลุ่มข้อมูล ผู้วิจัยพบผู้เล่าที่เป็นฝ่ายกระทำผิดไปจากกรอบศีลธรรมเสียเองจนทำให้เกิดความทุกข์ ผู้ดำเนินรายการจะตำหนิพฤติกรรมในอดีตเสียก่อน จากนั้นก็จะพูดให้กำลังใจต่อไปว่าแม้จะเคยทำผิดพลาดในอดีตแต่เราก็สามารถเริ่มต้นชีวิตใหม่ให้ถูกต้องได้เสมอ

แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ คือ ผู้เล่าตกอยู่ในสภาวะแอบรักหรือแอบไปมีความสัมพันธ์กับคนที่มีครอบครัวอยู่แล้ว เรื่องของคุณปลามีว่า “คุณปลายอมรับว่าตนเองเป็นภรรยาหน้าย เนื่องจากมีลูกกับฝ่ายชายที่มีครอบครัวอยู่แล้ว คุณปลามักจะน้อยใจและเกิดทะเลาะกับฝ่ายชายจนทำให้เขาไม่โทรศัพท์หาลูกคุณปลา” ผู้ดำเนินรายการก็ให้กำลังใจว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณปลา ตอนแตกต่างแต่รักกัน 16 มีนาคม 2555
 ตีใจที่อ้อย : แต่ไม่รู้นะ ปลาก็ลองหาพื้นที่ หาที่ทางของตัวเองบ้างเหมือนกันก็ดีนะคะ คนที่เริ่มต้นผิดไม่ได้แปลว่าชีวิตจะผิดพลาดตลอดเหมือนกันนะคะ ในระหว่างการเดินทางแต่ละวัน เรามีโอกาสเลือกในทางที่ถูกได้เสมอ ไม่ได้แปลว่าเริ่มต้นผิดแล้ว เสร็จแล้วคะพี่คะ ทั้งชีวิตหนูต้องหายใจไปด้วยความผิดพลาดชีวิตแบบนี้แหละ ไม่นะ หนูมีโอกาสเลือกในการทำสิ่งที่ถูก และไม่แนคะ เวลาที่เราทำในสิ่งที่ถูกต้องแล้ว ปลาอาจจะรู้สึกได้ว่า เออ มันไม่เหนื่อยเหมือนตอนเราทำสิ่งผิดนะ

จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการได้พยายามคลี่คลายปัญหาความทุกข์ของผู้ขอรับคำปรึกษาด้วยการพูดให้กำลังใจโดยแนะนำให้เริ่มต้นชีวิตใหม่ แม้ว่าในอดีตจะเคยทำผิดพลาดคือไปมีความสัมพันธ์กับฝ่ายชายที่มีครอบครัวอยู่แล้ว แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะอยู่กับความผิดนั้นไปตลอดชีวิต ในแต่ละวันเราสามารถเริ่มต้นชีวิตใหม่และทำสิ่งที่ถูกต้องได้เสมอ ควรใช้ชีวิตอยู่กับปัจจุบันและเริ่มต้นทำสิ่งที่ถูกต้องในวันข้างหน้าซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

กระบวนการให้คำปรึกษาในรายการ ผู้ดำเนินรายการจะต้องอ่านเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักมาก่อนเพื่อให้รู้เนื้อหาและขอบเขตของเรื่องราว ในขั้นตอนการเปิดรับสายเมื่อผู้ดำเนินรายการรับฟังเรื่องราวแล้ว สิ่งที่ต้องนำมาพิจารณาคือ ผู้ดำเนินรายการจะวิเคราะห์ถึงสาเหตุของ

ความทุกข์ หากความทุกข์นั้นมีสาเหตุจากพฤติกรรมของผู้อื่น เช่น *แบบเรื่องคนรักนอกใจ* ผู้เล่าจะรู้สึกว่าคุณรักทำร้ายจิตใจ ผู้ดำเนินรายการจะคลี่คลายปัญหาด้วยการแนะนำให้เห็นคุณค่าในตัวเอง และควรตระหนักถึงสิทธิในการกำหนดชะตาชีวิต ไม่ควรยอมอดทนจนตัวเองไม่มีความสุข

หากความทุกข์นั้นเกิดขึ้นจากตัวผู้ขอรับคำปรึกษาเอง ผู้ดำเนินรายการจะให้คำปรึกษาด้วยการใช้คำถามกระตุ้นให้คิดด้วยตัวเอง และชี้แนะให้มองในมุมของผู้อื่นหรือให้นึกถึงจิตใจผู้อื่น นอกจากนี้จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการยังมีบทบาทในการปรับประคับประคองชีวิตคู่ของคนสมัยใหม่ด้วยการแนะนำวิธีการต่าง ๆ ให้ประคองชีวิตคู่ไปได้ ส่วนในกรณีที่ผู้ขอรับคำปรึกษาไม่สามารถแก้ไขอดีตที่ผิดพลาด ผู้ดำเนินรายการก็จะให้กำลังใจด้วยการบอกให้อดดีเป็นบทเรียน แล้วเริ่มต้นชีวิตใหม่อย่างมีสติ จากการศึกษาแบบเรื่องของเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักช่วยทำให้เห็นปัญหาของผู้เล่าและวิธีการคลี่คลายปัญหาชีวิตรักในแต่ละแบบเรื่อง ดังตารางนี้

แบบเรื่องของเรื่องเล่า ปัญหาชีวิตรัก	ปมปัญหา	การคลี่คลายปัญหา
1.แบบเรื่องคนรักนอกใจ	ถูกคนรักนอกใจซึ่งเป็นการกระทำที่ทำร้ายใจอย่างรุนแรง	- ชวนให้ตระหนักถึงสิทธิในการกำหนดชะตาชีวิต ทุกคนมีอิสระและสิทธิในการกำหนดแนวทางการดำเนินชีวิตของตนเอง - อย่างจบกับความทุกข์นาน - ไม่ควรยอมอดทนจนหมดความสุข
2.แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ	เป็นคนที่ไม่ถูกเลือก รู้สึกผิด ไม่มีคุณค่า และน้อยใจในชะตาชีวิต	- ตำหนิผู้ที่ถูกอ้างถึงที่มีพฤติกรรมนอกใจคนรัก - เน้นย้ำให้เห็นคุณค่าในตัวเอง - กระตุ้นให้ออกมาจากความสัมพันธ์ที่ซับซ้อน - การแนะนำให้เริ่มต้นชีวิตใหม่
3.แบบเรื่องนอกใจคนรัก	ไม่สามารถเลือกใครคนใดคนหนึ่งได้	- ตำหนิพฤติกรรมนอกใจ - การเตือนให้นึกถึงจิตใจผู้อื่น - บอกความจริงกับทุกฝ่าย
4.แบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก	สับสนใจ ลังเลใจ และไม่แน่ใจในความสัมพันธ์	- ทบทวนความรู้สึก - ใช้วิธีสื่อสารให้เกิดความเข้าใจและชัดเจนในความสัมพันธ์
5.แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้	ไม่สามารถปรับตัวเข้าหากันได้	- ปรับทัศนคติให้เกิดความเข้าใจ - ปรับพฤติกรรมเพื่อหา “จุดร่วม” ในการอยู่ร่วมกัน
6.แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ	น้อยใจและสงสัยในสถานภาพของตัวเอง	- หากเป็นรักเพศเดียวกันจะแนะนำให้ปรับวิถีคิดในการรักเพศเดียวกัน - หากเป็นรักต่างเพศแล้วควรคบควักอีกฝ่ายไม่ยอมรับให้สังเกตว่าคนรักต่อสู้เพื่อผู้เล่าหรือเปล่า
7.แบบเรื่องแอบรักข้างเดียว	ถูกให้ความหวังและแอบรัก แต่รู้ว่าเขาไม่รักตอบ	- ใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้คิดว่า “หากอีกฝ่ายชอบทำไมปล่อยให้รออยู่อย่างนี้? หรือ เหตุผลอะไรที่ทำให้เขาไม่ยอมคบผู้เล่าเป็นแฟน?
8.แบบเรื่องรักที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย	สูญเสียคนรัก	- จากข้อมูลเป็นการเล่าเรื่องราวความรักของพ่อแม่ผู้เล่า จึงไม่มีการคลี่คลายปัญหานี้แต่อย่างใด เพียงแต่ได้บอกว่าเป็นเรื่องราวความซาบซึ้งให้กับคนฟังเป็นอย่างยิ่ง

ตารางที่ 30 แสดงการคลี่คลายปัญหาในแต่ละแบบเรื่องของเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรัก

5.2.2 บทบาทในการสอนความประพฤติคนในสังคม

รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นรายการที่ผลิตขึ้นเพื่อส่งสารไปสู่กลุ่มมวลชนในการออกอากาศทุกครั้งผู้ดำเนินรายการและทางทีมงานจะต้องคำนึงถึงคนส่วนใหญ่เป็นสำคัญ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณะอันเป็นจรรยาบรรณของนักจัดรายการวิทยุ เนื่องจากการสื่อสารในพื้นที่สื่อโดยไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนส่งผลให้เรื่องเล่าบางเรื่องมีเนื้อหาผิดไปจากกรอบศีลธรรมหรือบรรทัดฐานทางสังคม นอกจากนี้ผู้ดำเนินรายการจะทำหน้าที่คอยรับฟังและให้คำปรึกษาปัญหาชีวิตรักของปัจเจกชนแล้ว ผู้ดำเนินรายการยังมีบทบาทในการสอนสมาชิกในสังคมให้ได้เรียนรู้ข้อควรปฏิบัติในการดำเนินชีวิตผ่านการให้คำปรึกษาปัญหาชีวิตรัก ผู้วิจัยจะกล่าวรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.2.2.1 การสอนให้รักการเรียนรู้

แม้ว่ารายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จะเน้นกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ใหญ่วัยทำงานที่อยู่ในสังคมเมือง แต่ผู้วิจัยก็พบว่า มีนักศึกษาโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาปัญหาชีวิตรักด้วย ปัญหาความรักจะมีลักษณะเหมือนกลุ่มผู้ใหญ่ เมื่อผู้ดำเนินรายการรู้ว่าผู้ขอรับคำปรึกษาอยู่ในวัยเรียน ผู้ดำเนินรายการจะให้คำแนะนำโดยเน้นย้ำบทบาทหน้าที่ของผู้ที่อยู่ในวัยเรียนด้วยว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณตี ตอน คนที่เธอไม่ยอมรับ 27 เมษายน 2555
ตีเจพี่อ้อย : ตอนนี้น้องตีอายุเท่าไรแล้วอะคะ พี่อ้อยถามได้มั๊ย
คุณตี : 21 ค่ะ จะ 21 แล้ว
ตีเจพี่อ้อย : เรียนอยู่
คุณตี : ค่ะ เรียนอยู่ค่ะ อยู่มหาลัย
ตีเจพี่อ้อย : เออ นะ เรียนให้จบและเก่งที่สุด เป็นผู้หญิงที่ดีที่สุดในเรื่องของการเรียนก่อน แล้วเดี๋ยววันหนึ่งหนูจะเห็นคุณค่าในตัวเอง ไม่ใช่วัดคุณค่าของตัวเองจากสายตาที่เค้าไม่มองเรา

ผู้ดำเนินรายการได้สอนให้ผู้ขอรับคำปรึกษาที่กำลังอยู่ในช่วงวัยเรียนได้ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองด้วยการตั้งใจเรียนให้จบก่อน ไม่ควรมาทุ่มเทเรื่องความรักซึ่งฝ่ายชายก็ไม่ได้รักตอบ แสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการต้องการเน้นย้ำถึงบทบาทหน้าที่ของนักเรียนและนักศึกษาว่าควรมุ่งไปที่การตั้งใจเรียนมากกว่าเรื่องอื่น เพราะหากมีรักในวัยเรียนแล้วอาจทำให้ประสิทธิภาพการเรียนลดลงเนื่องจากไม่มีสมาธิ มัวเอาใจไปจดจ่อที่เรื่องความรักมากเกินไป จะ

เห็นว่าผู้ดำเนินรายการได้นำที่ “พี่สาว” สอนผู้ขอรับคำปรึกษาให้ตั้งใจเรียน ซึ่งปัจจุบันการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการวางรากฐานอาชีพในอนาคต

5.2.2.2 การสอนให้รักนวลสงวนตัว

กลุ่มผู้ฟังรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นกลุ่มคนที่มีวิถีชีวิตทันสมัย มีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว เมื่อมีข้อสงสัยเรื่องใดก็สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายเพียงแค่เข้าไปค้นหาในอินเทอร์เน็ต ปัจจัยแวดล้อมเหล่านี้ได้ส่งผลให้ทัศนคติเรื่องเพศเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ ชายและหญิงมีสิทธิเสรีภาพในการเลือกคู่ครอง มีอิสระในการศึกษาดูใจกันก่อนที่จะพัฒนาไปสู่การแต่งงาน ก่อให้เกิดการมองว่าทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานกลายเป็นเรื่องปกติที่สามารถกระทำได้ ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากสำนึกความเป็นอิสระของปัจเจกชน ประกอบกับความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีในการคุมกำเนิด สืบเนื่องจากกรณีที่มียาคุมกำเนิดและถุงยางอนามัยวางขายตามท้องตลาดส่งผลให้หนุ่มสาวที่รักใคร่ชอบพอกันกล้าที่จะมีเพศสัมพันธ์กันมากขึ้น หรือบางคู่ก็พัฒนาความสัมพันธ์ไปสู่ “การอยู่ก่อนแต่ง” เพื่อที่จะศึกษาดูใจกันก่อนตัดสินใจแต่งงาน

วิถีของการเลือกคู่ครองของคนสมัยใหม่นี้จึงมีลักษณะของการ “รักง่ายหน่ายเร็ว” และมีผลก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่อธิบายได้ยาก เช่น เรื่องเล่าของคุณฟ้ามีว่า “คุณฟ้าชอบเพื่อนชายคนหนึ่ง เวลาที่เพื่อนชายคนนี้ไปชอบผู้หญิงอื่นคุณฟ้าก็จะไปช่วยจีบอยู่เสมอ ทั้งสองยังคงมีความสัมพันธ์เป็นเพื่อนกัน แต่ก็มี การแสดงความรู้สึกต่อกันมากกว่าเพื่อน มีการแสดงความรักถูกเนื้อต้องตัว จนกระทั่งฝ่ายชายไปมีแฟน คุณฟ้าก็ยังคิดถึงฝ่ายชายอยู่” ผู้ดำเนินรายการจึงได้สอนเรื่องการรักนวลสงวนตัวผ่านการให้คำปรึกษาว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณฟ้า ตอน เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง 4 พฤษภาคม 2555

ดีเจพี่อ้อย : เพราะว่าอันหนึ่งก่อนนะคะ อย่าวว่าแต่เค้า เราเองถ้าเมื่อไหร่ก็ตาม ถ้าเค้ายืนยันความเป็นเพื่อนก็อย่าปล่อยให้เค้าทำอะไรเกินเพื่อน หลายครั้งที่เราดันแบบไปรู้สึกดีกับสิ่งที่เค้าทำเช่น จับมือ ดึงเข้าไป กอด คือก็รู้แหละว่าน้องชอบเค้าแน่แหละ แต่การอยู่ในภาวะเสี่ยงแบบนี้บ่อย ๆ แบบที่ปากพูดเสมอว่าเราเป็นเพื่อนเนี่ย มันมีโอกาสเหลือเกินที่มันจะเกินเลยเป็นก่อนหน้านี้ แล้วเค้าก็จะพูดว่า ก็เป็น

เพื่อนไป แล้วสิ่งที่เค้าทำอยู่ก็เป็นแบบเนี่ยละ คือพูดอย่างแต่การ
กระทำอีกแบบ

ดีเจพี่อด : หมายถึงวันนึงเขามีแฟน เขากลับมาบอกเราว่า อ้าวก็เป็นเพื่อนไป
ทำไมจะมีแฟนไม่ได้ แต่ก็อย่างที่ว่าพี่อ้อยว่าละ เพราะนั่นจริง ๆ แล้ว
ต้องบอกว่าใครก็ตามที่ตกอยู่ในสถานการณ์เนี่ย ก่อนอื่นต้องหยุด
ตัวเองก่อน ถึงแม้ว่าเราจะชอบเค้าแค่ไหนก็ตาม แต่ถ้าเค้าไม่พร้อม
ที่จะยอมรับเราเป็นแฟน ก็อย่าปล่อยให้เค้าประพฤติปฏิบัติเหมือน
แฟน อย่างน้อยที่สุดมันก็ต้องหยุดไว้ก่อนว่า เค้า ก็ไหนบอกเพื่อนไป
เพื่อนกันไม่ทำแบบนี้ก็ได้

เมื่อผู้ดำเนินรายการวิเคราะห์เหตุการณ์แล้วจะพบว่าคุณฟ้าชอบฝ่ายชายมาก
แต่ฝ่ายชายอาจจะชอบคุณฟ้าอยู่บ้างแต่ไม่ได้ชอบถึงขั้นที่จะคบในรูปแบบแฟน ผู้ดำเนินรายการ
จึงต้องการสอนให้คุณฟ้ารักนวลสงวนตัว กล่าวคือ หากฝ่ายชายคิดกับฝ่ายหญิงเป็นเพื่อน ฝ่าย
หญิงก็ไม่ควรเปิดโอกาสให้ฝ่ายชายได้สัมผัสถึงเนื้อถึงตัวได้ง่าย หากควบคุมใจตนเองไม่ได้แล้ว
ฝ่ายหญิงจะเป็นฝ่ายที่อ่อนไหวและมีความทุกข์เสียเอง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า มีผู้ฟังที่เป็นเพศ
หญิงได้ส่งข้อความเข้ามาปรึกษาผู้ดำเนินรายการ ในตอน ครั้งนี้เอาอยู่ไหม 10 กุมภาพันธ์ 2555
ว่า “หนูนอนกับผู้ชายมากกว่า 10 คนนะคะ แต่ทำไมวันนี้หนูยังต้องอยู่คนเดียว” ผู้ดำเนินรายการ
จึงสนทนากการแยกความรักและเสรีภาพทางเพศสัมพันธ์ของคนปัจจุบันโดยชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรม
เสรีทางเพศนี้มีค่านิยมที่รับมาจากตะวันตก

ตัวอย่าง จากตอน ครั้งนี้เอาอยู่ไหม 10 กุมภาพันธ์ 2555

ดีเจพี่แอม : คือพี่มักจะพูดเสมอเนอะคะพี่อ้อย พี่มีความรู้สึกว่ บางทีพวกเรา
หลาย ๆ คนอะคะ คือสิ่งที่คิดกับสิ่งที่ทำมันคัดค้านกัน แล้วมันทำ
ให้เรามีความทุกข์ คือพี่มักจะคิดว่าถ้าเราอยากจะเป็นสาวฝรั่ง
ถ้าเราอยากทำแบบสาวฝรั่งนะคะ เราต้องคิดแบบสาวฝรั่ง ถ้าเรา
อยากทำแบบตะวันตก เราต้องคิดแบบตะวันตก คือไม่แคร์ก็ต้อง
ไม่แคร์ แล้วต้องฝรั่งจริงแล้วก็ไม่ทุกข์ ถ้าเราโตแล้วมีวุฒิภาวะ
ไม่มีใครมาว่าเราได้นะคะ แต่ถ้าเราทำแบบตะวันตก แต่คิดแบบ
ตะวันออกก็เห็นบ่อยมากคะ คือๆ ตัวเนี่ยคะออกไปกับเค้าแล้วละ
แต่ว่าใจยังคงคิดว่าถ้าเรามีอะไรกับเค้าแล้ว เค้าจะต้องรับผิดชอบ

จะต้องเป็นแผนกัน คือคิดแบบไทยอยู่นะคะแต่ตัวฝรั่งไปแล้วเนี่ย

อันเนี่ยรับรองคะ ร้อยทั้งร้อยเจิงคะ

จากข้อความขนาดสั้นของผู้ฟังทางบ้านแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงในยุคนี้กล้าที่จะมีเพศสัมพันธ์กับชายหลายคนซึ่งเป็นการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส พฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศเช่นนี้ขัดต่อระบบจารีตของสังคมไทยที่มีมาแต่เดิม กล่าวคือ สังคมไทยโบราณจะมีการปลูกฝังให้ผู้หญิงรักษานวลสงวนตัวจนกว่าจะแต่งงาน แต่ผู้หญิงในปัจจุบันมีสิทธิเสรีภาพในการดำรงชีวิตและมีการรับอิทธิพลเรื่องเสรีภาพทางเพศตะวันตกมาใช้ในการหาคู่ครอง แสดงให้เห็นถึงการปะทะกันระหว่างความคิดเสรีภาพทางเพศของตะวันตกกับกรอบค่านิยมที่ปลูกฝังมาแต่โบราณ ผู้ดำเนินรายการจึงต้องการชี้ให้เห็นว่าผู้หญิงควรรักษานวลสงวนตัวเป็นหนทางที่เหมาะสมที่สุด เนื่องจากวิถีคิดเช่นนี้จะช่วยลดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ปัญหาตั้งครรภ์โดยที่ไม่พร้อม ปัญหาติดโรคทางเพศสัมพันธ์ที่อาจตามมา แสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการได้ทำหน้าที่สืบทอดทัศนคติเกี่ยวกับการสอนผู้หญิงให้รักษานวลสงวนตัวที่มีมาแต่โบราณผ่านการสนทนาปัญหาชีวิตรัก

5.2.2.3 การสอนให้ตระหนักถึงสิทธิและความเสมอภาคของชายหญิง

สังคมสมัยโบราณได้มีการปลูกฝังแนวทางในการปฏิบัติตัวของผู้หญิงไว้ว่าเมื่อแต่งงานกับชายใดไปแล้ว ผู้หญิงจะต้องตกเป็นสมบัติของสามี เนื่องจากผู้หญิงในสมัยก่อนไม่มีการศึกษาและหาเลี้ยงชีพด้วยตนเองไม่ได้ เมื่อมีปัญหาครอบครัวจึงมีความจำเป็นต้องยอมอดทนเพื่อประคับประคองชีวิตครอบครัวไว้ให้ดีที่สุด แต่ปัจจุบันผู้หญิงได้รับโอกาสทางการศึกษาทัดเทียมผู้ชาย รัชนิกร เศรษฐ (2536: 104) อธิบายว่าการที่ผู้หญิงได้รับการศึกษาเริ่มตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่ (พ.ศ.2411-2453) ทรงเห็นว่าประชาชนทั้งชายหญิงควรมีสิทธิเสมอภาคกันในด้านการศึกษาเพื่อช่วยสร้างความเจริญให้แก่ชาติ จึงทรงเปิดโรงเรียนสตรีขึ้นเป็นแห่งแรกชื่อโรงเรียนสุนันทาลัย

นับจากนั้นเป็นต้นมาผู้หญิงก็มีโอกาสได้รับการศึกษาทัดเทียมผู้ชาย และได้รับสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพ ส่งผลให้ค่านิยมในการปลูกฝังความประพฤติของผู้หญิงเปลี่ยนแปลงไป จากการเก็บข้อมูลพบว่า รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มีผู้หญิงสนใจโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องมากกว่าผู้ชาย ปัญหาที่พบเป็นปัญหาของผู้หญิงที่เป็นฝ่ายถูกกระทำ โดยเฉพาะปัญหาสามีนอกใจ ในแบบเรื่องคนรักนอกใจ พบ 18 เรื่อง พบว่ามีผู้เล่าเพศหญิง 16 เรื่อง เรื่องคุณสามีว่า “ขณะที่คุณสามีกำลังตั้งครรรภ์อยู่ คุณสามีมาพบว่าสามีกำลังนอกใจไปมีผู้หญิงอื่นซึ่งทำงาน

อยู่ในที่เดียวกัน คุณสัมผัสต้องการหย่าแต่สามีไม่ยอมหย่า อยากมีชีวิตครอบครัวอยู่กับลูก แต่คุณสัมผัสก็เป็นห่วงลูกที่กำลังจะเกิดมาและไม่รู้ว่าจะแก้ปัญหาได้อย่างไร”

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณสัมผัส ตอน ไม่รักแล้วก็ทำไม 12 ตุลาคม 2555
ดีเจพี่อ้อย : คือพี่ไม่ได้เป็นคนหนึ่งที่สนับสนุนเรื่องการหย่าร้าง แต่พี่จะไม่สนับสนุนให้อดทนเพียงเพราะว่าจะไม่หย่าร้าง แล้วก็เอาความสุขของตัวเองมันน้อยลง ๆ สุขภาพจิตน้อยลง ๆ ลูกต้องมาเจอคนนั้นคนนี่ที่บ้าน เศร้าสะเทือนใจ คือ ไม่รู้เหมือนกันค่ะ สัมผัสตัดสินใจได้ และพี่เชื่อว่าบางทีการบอกเลิกเป็นการแจ้งให้ทราบไม่ได้รออนุมัติ

สังเกตเห็นได้ว่าผู้ดำเนินรายการไม่สนับสนุนให้ผู้ขอรับคำปรึกษาอดทนจนไม่มีความสุข ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการมีลักษณะการต่อต้านสังคมชายเป็นใหญ่ สังคมไทยสมัยโบราณยอมรับว่าผู้ชายมีภรรยาหลายคนได้อย่างชอบธรรม ผู้หญิงจะเป็นฝ่ายที่ต้องยอมอดทน แต่ปัจจุบันกฎหมายสมรสได้ระบุไว้ว่าชายและหญิงสามารถจดทะเบียนสมรสได้เพียงคนเดียว แสดงให้เห็นว่าชายและหญิงมีสิทธิและความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ในปัญหาสามีนอกใจนี้ผู้ดำเนินรายการจึงได้เสนอความคิดเห็นให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้ตระหนักในสิทธิในการเป็นภรรยา ผู้ดำเนินรายการจึงไม่แนะนำให้ออดทนจนไม่มีความสุข

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.2.2.4 การดำเนินพฤติกรรมการนอกใจ

ธรรมชาติของมนุษย์เป็นสิ่งที่ชีวิตที่มีความต้องการทางเพศในลักษณะไม่มีฤดูกาล ทุกสังคมจึงต้องมีการจัดระเบียบการแสดงออกถึงพฤติกรรมทางเพศ สังคมจึงต้องกำหนดให้มีการสมรสระหว่างชายหญิงที่มีความรักต่อกัน สุพัตรา สุภาพ (2542: 67) อธิบายว่าการสมรส คือ การที่ชายหญิงมีความสัมพันธ์ทางเพศในรูปแบบที่สังคมยอมรับ จากคำกล่าวนี้ทำให้เห็นว่าในทางบรรทัดฐานทางกฎหมายกำหนดให้ชายและหญิงสามารถจดทะเบียนสมรสได้เพียงคนเดียว ส่วนในระดับครอบครัวศีลธรรมก็ได้ระบุว่าห้ามละเมิดประเพณีผิดในกามหรือห้ามไปมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ที่ไม่ใช่คู่รักของตน ข้อกำหนดทางสังคมเหล่านี้จะช่วยให้คนในสังคมมีความเป็นอยู่อย่างเป็นระเบียบและไม่ละเมิดสิทธิซึ่งกันและกัน

หากทว่าในทางปฏิบัติจริง มนุษย์ไม่สามารถดำเนินไปตามกรอบระเบียบของสังคมที่กำหนดได้ในทุกเรื่อง โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมของสังคมปัจจุบันที่ผู้คนจะต้องทำงานหา

เลี้ยงชีพ มีโอกาสได้พบเจอและทำความรู้จักกับผู้คนมากมาย เมื่อได้ใกล้ชิดกันก็อาจเกิดความรักที่พึงใจต่อกันจึงเป็นการยากที่จะควบคุมจิตใจของตนเอง จากการศึกษาเรื่องเล่า 66 เรื่อง ผู้วิจัยพบเรื่องเล่าที่มีเนื้อหารักซ้อนที่ผิดศีลธรรมถึง 33 เรื่อง ความทุกข์ในรักประเภทนี้มักมีสาเหตุมาจากการที่ใครคนหนึ่งในความสัมพันธ์มีพฤติกรรมการนอกใจและมีการแอบรักคนมีเจ้าของแล้ว เมื่อประสบปัญหาดังกล่าวก็ไม่สามารถไปเล่าให้คนใกล้ชิดฟังเพราะอาจมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ ผู้เล่าจึงต้องโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการแทน ผู้ดำเนินรายการก็จะใช้วิธีดำเนินหรือชี้ให้เห็นถึงผลเสียจากพฤติกรรมดังกล่าว

เรื่องเล่าของคุณปุกมีว่า “คุณปุกมีสามีอยู่แล้วแต่ตนเองไปคุยกับแฟนเก่าที่รู้จักกันมา 13 ปี ช่วงก่อนหน้าที่จะคบกับสามีคนนี้ คุณปุกเคยคบกับแฟนเก่า 6 เดือน พอเลิกกันไป คุณปุกก็คบผู้ชายหลายคนจนพลาดตั้งครรภ์ คุณปุกอยู่กับพ่อของลูกมา 5 ปีก็ต้องเลิกกันเพราะมีเรื่องทำร้ายร่างกาย ลูกไปอยู่กับพ่อ จนกระทั่งคุณปุกมาคบกับสามีคนปัจจุบันก็นอกใจไปคุยกับแฟนเก่าและเลิกคุยไม่ได้” คุณปุกยอมรับว่าตนเป็นคนเจ้าชู้ ผู้ดำเนินรายการจึงชี้ให้เห็นผลของการเจ้าชู้ว่า

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของ คุณปุก ตอน ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน 8 มิถุนายน 2555

ตีใจพี่อ้อย : คืออย่างนี้ค่ะปุก การที่ยอมรับตัวเองว่าเป็นคนเจ้าชู้ แล้วเราเห็นมั๊ยคะว่าความเจ้าชู้ของเราสร้างปัญหาต่อมิอะไรมากมาย นะคะ คือคุณสมบัติของความเจ้าชู้อย่างหนึ่ง เป็นคุณสมบัติที่เรายอมรับง่าย ๆ อะ เพราะฉะนั้นเห็นได้เลยว่าชีวิตของเราคุณกระท่อนกระแท่นเพราะความเจ้าชู้ของเรา แทนที่จะได้อยู่กับคนที่เรารักจริง ๆ แต่ก็โหย ก็คบไปเรื่อยอะคะ คุยกับเค้าไปเรื่อยอะ คือไปไขว่คว้าหาความสุขได้มาแค่นิดเดียวปะ เพราะมันไม่ใช่ความสุขยั่งยืนอะคะ และบางทีความเป็นคนเจ้าชู้ดูไม่น่าภูมิใจ

ผู้ดำเนินรายการชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมการนอกใจคบหลายคนทำให้เกิดปัญหาความทุกข์ตามมา เกิดปัญหาตั้งครรภ์โดยไม่พร้อมและครอบครัวหย่าร้าง ในการให้คำปรึกษาเรื่องรักซ้อนที่ผิดศีลธรรมเช่นนี้ผู้ดำเนินรายการจำเป็นต้องมีการดำเนินหรือชี้ให้เห็นข้อบกพร่องอย่างตรงไปตรงมาโดยมักจะใช้คำว่า “เห็นแก่ตัว” ดำเนินผู้ที่มีพฤติกรรมการนอกใจอยู่เสมอ อาจกล่าว

ได้ว่าผู้ดำเนินรายการมีบทบาทในการสอนผู้คนสมัยใหม่โดยการชี้ให้เห็นถึงความทุกข์ที่เกิดจากการนอกใจ เมื่อมีคู่รักอยู่แล้วก็ควรซื่อสัตย์ต่อกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการยึดอุดมคติการครองคู่แบบผัวเดียวเมียเดียวในการให้คำปรึกษาปัญหาชีวิตรัก

5.2.2.5 การสอนบทบาทหน้าที่ของคนในครอบครัว

ผู้ฟังที่โทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องในรายการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงที่ประสบปัญหาความรักซึ่งต้องการเล่าระบายและต้องการที่พึ่งทางใจ ปัญหาความรักที่พบในเรื่องเล่ามีทั้งปัญหาความรักของหนุ่มสาวที่อยู่ในช่วงคบเป็นแฟน ตลอดจนปัญหาครอบครัวที่เป็นสถาบันขั้นมูลฐานที่สำคัญต่อระบบสังคมวัฒนธรรมของมนุษย์ ราชบัณฑิตยสถาน (2556: 230) อธิบายว่า ครอบครัวหมายถึง สถาบันพื้นฐานของสังคมที่ประกอบด้วยสามีและภรรยาและหมายรวมถึงลูกด้วย ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสมาชิกแต่ละคนในครอบครัวก็ต้องมีบทบาทหน้าที่ที่พึงปฏิบัติต่อกัน เรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักจากกลุ่มข้อมูลที่ศึกษาพบปัญหาครอบครัวที่ว่าด้วยภรรยาที่ถูกสามีนอกใจไปมีผู้หญิงคนอื่น ในแบบเรื่องคนรักนอกใจ เรื่องเล่าของคุณเอื้อย ตอน *รักครั้งนี้เอาอยู่* ใหม่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2555 เรื่องมีว่า

“คุณเอื้อยใช้ชีวิตคู่กับสามีโดยไม่ผ่านการแต่งงาน ในช่วงที่คุณเอื้อยตั้งครรรค์ก็ต้องออกจากงานเพราะมีอาการแพ้ท้องมากจึงทำให้สามีทำงานหาเงินคนเดียว หลังจากคลอดเสร็จสามีก็อยากให้คุณเอื้อยออกมาหาเงินช่วย คุณเอื้อยจึงเปลี่ยนมาทำงานที่โรงงานในนครเพื่อให้ได้เงินมากขึ้นมาใช้จ่ายในครอบครัว ส่วนสามีก็ต้องไปทำงานแถวลาดกระบัง ทั้งสองต้องอาศัยห่างไกลกันส่งลูกให้แม่เลี้ยงที่ต่างจังหวัด ต่อมาคุณเอื้อยจึงมาพบว่าสามีนอกใจไปมีผู้หญิงอื่น แต่ก็ยังกลับมามีเพศสัมพันธ์กับคุณเอื้อยและขอเวลาอยู่กับผู้หญิงคนนั้น 5 ปีและยังขอให้คุณเอื้อยรอในสถานภาพนี้”

จากเรื่องเล่าจะเห็นว่าโครงสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความเปราะบาง ภรรยาและสามีจะต้องเลือกงานที่มีรายได้มากกว่าเพื่อนำเงินมาเลี้ยงลูก ส่วนลูกก็ส่งไปให้คุณยายเลี้ยงที่ต่างจังหวัด แสดงให้เห็นว่าคุณเอื้อยอาจมีพื้นเพเป็นคนต่างจังหวัดที่เข้ามาทำงานในแหล่งอุตสาหกรรม เมื่อครอบครัวไม่ได้อยู่กันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตาก็นำให้เกิดปัญหาการนอกใจของ

ฝ่ายชาย ผู้ดำเนินรายการจึงได้ทำหน้าที่เน้นย้ำถึงบทบาทที่สำคัญของคนในครอบครัว ดังนี้
ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณเอื้อย ตอน รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม 10 ก.พ. 2555

ดีเจพี่อ้อย : อย่าไปใส่ความรู้สึกเกลียดพ่อให้ลูกค่ะ เพราะยังไงก็ตามที่เค้าก็คือของบริสุทธิ์ชิ้นหนึ่งที่เรามีว่าเราจะแต่งเป็นสี่อะไรเนี่ย มันก็จะกลายเป็นสี่นะคะเอื้อย เพราะฉะนั้นตอนนี้ผู้ชายคนหนึ่งเป็นสามี เพราะฉะนั้นตอนนี้ เค้าทำตัวไม่ดี เลิกกันไป เค้าคือคนอื่นค่ะ แต่แม่ลูก แล้วก็อีกอันหนึ่ง เอื้อยกลับไปขอโทษคนที่บ้านเรานะ ตอนพ่อแม่ได้บอกว่า เอนี้ พ่อได้บ๊ีบ ลูกสาวบ๊ีบไปอยู่กับแฟน แล้ววันหนึ่งก็เอาหลานไปฝากเลี้ยง เงินให้เค้าส่งเสีย เรายังไม่พอ ยังส่งเสียหลานต่อ เพราะฉะนั้นมันเกิดจากความไม่พร้อมทั้งหมด เอื้อยโทรมาเป็นวิทยาทานให้กับคนอื่นนะคะ หลายคนตัดสินใจง่าย อ้อ ก็คบเป็นแฟนแสดงว่าไปอยู่ด้วยกันได้แล้ว ไม่ใช่ค่ะ การเป็นแฟนเป็นการเตรียมความพร้อมและดูกันว่าเราจะอยู่กันในอนาคตได้จริงมั๊ย

ดีเจพี่แอม : ถึงได้บอกให้ลิสต์ใจพี่อ้อยว่า

ดีเจพี่อ้อย : แฟนคือ จุด จุด จุด

ดีเจพี่แอม : แฟนคืออะไร

ดีเจพี่อ้อย : นะคะ เอื้อยตั้งสติให้ดี ตอนนี้เป็นคุณแม่ละ และก็ดูแลลูก ถ้าคุณพ่อเค้าไม่น่ารักมากพอ คุณแม่ต้องเป็นสองแรงค่ะ เป็นทั้งพ่อและแม่ที่ดีและเต็มที่ให้ได้นะ

จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการปลอบใจผู้หญิงที่สามีนอกใจ ด้วยการใช้อุดมการณ์ที่สังคมได้ประกอบสร้าง (construct) เกี่ยวกับบทบาทความรับผิดชอบของผู้หญิงต่อชีวิตครอบครัว กาญจนา แก้วเทพ (2544: 572) เรียกอุดมการณ์นี้ว่าคือ “การยึดถือลูกเป็นสรณะ” เมื่อสภาพเศรษฐกิจบีบรัดจนทำให้สามีและภรรยาต้องย้ายสถานที่ทำงานเพื่อให้ได้เงินที่มากขึ้น จนทำให้เกิดปัญหาการนอกใจขึ้นมา ผู้ดำเนินรายการจึงได้เน้นย้ำถึงบทบาทของความเป็นแม่ที่จะต้องเลี้ยงดู รับผิดชอบชีวิต ให้ความรักความอบอุ่นแก่สมาชิกที่เกิดขึ้นมา แสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการได้ให้คำปรึกษาด้วยการสืบทอดอุดมการณ์การยึดลูกเป็นสรณะให้แก่ผู้หญิงในสังคมสมัยใหม่ที่กำลังเผชิญปัญหาครอบครัว ปัญหาข้างต้นก็ได้สะท้อนโครงสร้างครอบครัวที่ล่มสลายอันมีสาเหตุมาจากปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ทำให้ผู้คนต้องเลือกการประกอบอาชีพเพื่อความอยู่รอดมากกว่าที่จะเลือกความอบอุ่นในครอบครัว

5.2.2.6 การสอนให้เห็นคุณค่าตนเองจากการทำงาน

ชีวิตประจำวันของผู้คนในสังคมเมืองต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่ต้องแข่งขัน และความเป็นอยู่ค่อนข้างแออัด คนในสังคมเมืองจึงประสบกับความเครียดได้ง่าย ผู้ฟังรายการส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้หญิงวัยทำงาน เมื่อประสบปัญหาในชีวิตรักจึงทำให้ไม่มีที่พึ่งทางใจ เมื่อผู้หญิงไม่อาจควบคุมสถานการณ์ความรักตนเองได้ ผู้ดำเนินรายการก็จะแนะนำให้เห็นคุณค่าและมีความสุขจากการทำงานที่ตนรับผิดชอบ ดังตัวอย่างนี้

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของ คุณเต๋ย ตอน คนไม่น่าสงสาร 20 กรกฎาคม 2555
ดีใจที่ : ไม่เป็นไรคะเต๋ย ทำงานอย่างมีความสุขหนู พี่เชื่ออย่างหนึ่ง ผู้หญิง
อย่างหนึ่งยังก็ต้องเจอ คนดี เพียงแต่เราใช้เวลาการคัดเลือก
และคัดกรองก่อน

ตัวอย่าง เรื่องเล่าของ คุณออม ตอนรักแต่ไม่เคยเข้าใจ 7 ก.ย. 2555
ดีใจที่ : ก็เรียกว่าสักพักนะ ออมรักเค้ามาก แต่ออมต้องรักตัวเองมาก ๆ
ด้วย นะคะ ให้คน ๆ หนึ่งทำร้ายให้เราเสียใจได้แต่อย่าให้เค้าทำ
ร้ายชีวิต ออมพูดเองว่า ยังไงก็ตาม งานคืองานที่เราภูมิใจ ถ้า
ผู้ชายคนหนึ่งทิ้งไปแล้วงานเราแยกลง พี่รู้สึกที่เราควรหาความ
ภูมิใจในส่วนอื่นบ้างที่ไม่ใช่ผู้ชายคนนี้

ผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอทั้งทางจิตใจและร่างกาย ผู้หญิงในสังคมเมืองส่วนใหญ่ ต้องออกทำงานนอกบ้านเพื่อหาเงินเลี้ยงชีพ เรื่องความรักก็เป็นส่วนสำคัญของชีวิตผู้หญิง เมื่อความรักและความสัมพันธ์ที่มีอยู่ไม่เป็นไปตามที่ใจหวังก็ทำให้เกิดความเสียใจ มีผลกระทบต่อหน้าที่การงาน ผู้ดำเนินรายการก็จะแนะนำให้เอาใจไปอยู่ที่อื่น ไม่ใช่คิดแต่เรื่องผู้ชายที่เขาไม่รัก ควรมุ่งเน้นไปที่การทำงานให้เกิดความภูมิใจในตัวเอง การให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการทำให้เห็นภาพของ “ผู้หญิงทำงาน” (working woman) ที่ต้องทำงานนอกบ้านหรือมีบทบาททางสังคมในด้านต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่าการสื่อสารในรายการเป็นพื้นที่ที่ให้กำลังใจเพศหญิงที่กำลังประสบปัญหาความรักให้สามารถมีชีวิตคู่ต่อไปได้ท่ามกลางความเคร่งเครียดของสังคม

5.2.2.7 การต่อต้านความรุนแรงในครอบครัว

จากการศึกษาข้อมูลเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรัก ผู้วิจัยพบปัญหาความรุนแรงในครอบครัวของคนในสังคมเมือง 1 เรื่อง เป็นเรื่องที่มีสามีมีพฤติกรรมนอกใจไปมีผู้หญิงอื่นและเมื่อเกิดเหตุการณ์ทะเลาะมีปากเสียงกัน สามีมักจะทำลายสิ่งของและทำร้ายร่างกายภรรยา เรื่องเล่าของคุณอ้อมจัดอยู่ในแบบเรื่องคนรักนอกใจ มีว่า “คุณอ้อมมีสามีเจ้าชู้ เธอจึงเคยถามเรื่องแยกทางแต่คุณอ้อมก็ยังไม่เข้าใจไม่ได้ ในเวลาที่บอกเลิกพูดกันสองคนไม่ได้ เพราะมักจะมีปากมีเสียงและใช้ความรุนแรง สามีทำลายข้าวของและทำร้ายด้วยการบีบคอ แต่คุณอ้อมก็ยอมให้สามีทำเช่นนี้เพราะคิดว่าไม่ใช่ปัญหา” ผู้ดำเนินรายการจึงได้สนทนาในปัญหานี้ว่า

- ตัวอย่าง เรื่องเล่าของคุณอ้อม ตอนรักครั้งนี้เอาอยู่ไหม 10 กุมภาพันธ์ 2555
- ดีเจพี่อ้อย : เออ ก็ตกใจ ด้วยเรี่ยวแรงทางกายภาพมากกว่านะคะ จริง ๆ แล้วผู้หญิงเนี่ย เราสู้ผู้ชายไม่ได้หรอก
- ดีเจพี่แอม : เออ คือมันกลายเป็นว่า เค้าไม่ทำหรอก ฉันเป็นคนใจเย็น ไม่ใช่สิคะ เค้าต้องไม่ทำ เพราะว่าเค้าทำไม่ได้ เค้าไม่ควรทำ
- ดีเจพี่อ้อย : คะ แล้วก็เค้าทำไม่ได้คะเพราะเค้ารักน้องอ้อมมาก ถ้าเป็นอย่างเงี้ยพี่อ้อยจะยอม เออ บอกว่า อ้อมอยู่ในบ้านเค้าเลย เพราะว่าตอนนี้เท่าที่ดูมันยังลักษณะคล้าย ๆ แบบว่า เค้าไม่ทำ เพราะว่า
- ดีเจพี่แอม : ฉันไม่พาไปสูจุดนั้น ฉันใจเย็น ฉันยอมเอง (หัวเราะ)
- ดีเจพี่อ้อย : อ้นเนี่ยระวังนะน้องอ้อมนะ พี่อ้อยว่า คือก็ดี อ้อมรู้สึกว่าคุณพยายามจะอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่มีอยู่ พี่กำลังงงว่า มีเค้ากับไสดทำไมมันเหงาเท่า ๆ กันแบบนี้เนี่ย ถ้าต่างคนต่างออกไปซะ เธอจะได้อันไหน เธอไม่ต้องรู้สึกผิดอะไรแล้วอะนะ ก็เป็นอย่างที่ เพียงแต่เราจะได้อันไหนว่า เออ ฉันก็มีเกียรติการเป็นภรรยาของเราเหมือนกัน ไม่เหมือนตอนนี้

สังเกตเห็นได้ว่าผู้ดำเนินรายการได้สนทนาด้วยน้ำเสียงที่ไม่เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงในครอบครัว และได้พยายามเตือนผู้ขอรับคำปรึกษาให้ระมัดระวังตัว และไม่ควรรยอมให้สามีทำร้ายร่างกาย เนื่องจากในทางกายภาพผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า ความรุนแรงในครอบครัวเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกยุคสมัยและเกิดขึ้นในทุกสังคมทั้งสังคมตะวันตกและสังคมตะวันออก ปัญหานี้มักปรากฏในลักษณะของฝ่ายชายกระทำ ความรุนแรงกับฝ่ายหญิง

ศิริรัตน์ แอดสกุล (2553) อธิบายการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ผู้วิจัยขอสรุปความให้เข้าใจพอสังเขปดังนี้

โดยพื้นฐานแล้วผู้ชายมักใช้ความรุนแรงมากกว่าผู้หญิง ผู้ชายบางคนคิดว่า เป็นการง่ายที่จะปกครองสมาชิกในครอบครัวที่อ่อนแอกว่าโดยการใช้อำนาจบังคับ ซึ่งสามารถกระทำได้ง่าย สาเหตุที่ผู้หญิงมักพ่ายแพ้จากการทุบตี เช่น ภรรยาไม่ระดับการศึกษาหรือทักษะในด้านอาชีพในระดับต่ำกว่า มักจะทำให้ผู้หญิงมีความอ่อนแอ และมีความเสี่ยงในชีวิตแต่งงานมากยิ่งขึ้น หรือ ฝ่ายชายรู้สึกว่าจะต้องเล่นบทบาทของผู้ชายและต้องมีอำนาจเหนือกว่าภรรยากับลูกเพื่อทดแทนในเรื่องอื่น ๆ ที่เขาขาด โดยเฉพาะสถานภาพทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่อยู่นอกบ้าน”

(ศิริรัตน์ แอดสกุล , 2553: 131-133)

รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นรายการที่มีกลุ่มผู้ฟังส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ปัญหาที่พบจึงเป็นปัญหาที่ผู้หญิงเป็นฝ่ายถูกกระทำในปัญหาชีวิตรัก จากกลุ่มข้อมูลที่ศึกษาพบปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว 1 เรื่อง การสนทนาของผู้ดำเนินรายการก็อาจกล่าวได้ว่าเป็นการสนทนาเพื่อรณรงค์หรือต่อต้านไม่ให้เกิดการกระทำที่รุนแรงในครอบครัวได้อีกทางหนึ่ง

5.2.2.8 การสอนเรื่องความกตัญญู

สังคมและวัฒนธรรมของไทยให้ความสำคัญเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การปลูกฝังด้านความประพฤติปฏิบัติจึงมุ่งเน้นไปที่การสำนึกเรื่องบุญคุณ หากใครได้มอบสิ่งที่ดีให้กับเรา เราก็ควรสำนึกในบุญคุณของเขา กระบวนการทางสังคมจึงได้มีการปลูกฝังค่านิยมที่คนไทยควรปฏิบัติโดยเฉพาะเรื่องความกตัญญูรู้คุณ ในกลุ่มข้อมูลที่ศึกษาทำให้พบว่าในกระบวนการปรึกษาปัญหาชีวิตรัก เมื่อผู้คนประสบปัญหาชีวิตรักที่ไม่อาจแก้ไขสถานการณ์ได้ ผู้ดำเนินรายการก็จะให้คำปรึกษา จากนั้นก็จะมีการสอนบทบาทหน้าที่ทางสังคมด้านอื่น โดยเฉพาะจะเน้นย้ำเรื่องความกตัญญูรู้คุณต่อบิดามารดาซึ่งเป็นวิถีปฏิบัติที่สังคมไทยปลูกฝังมาทุกยุคสมัย ดังตัวอย่างนี้

- ตัวอย่าง** : เรื่องเล่าของคุณเต๋ย ตอนคนไม่น่าสงสาร 20 กรกฎาคม 2555
- ดีเจพี่อ้อย** : ไม่ต้อง ๆ อย่าไปเสียใจว่าเสียเวลา ไม่ต้องเลยนะคะ ไปเพลิน ๆ เพราะถ้าไม่มีคนนี้เราจะไม่เข้มแข็งขึ้น และเราจะไม่เห็น อาจจะไม่เห็นว่าคุณแม่แมนกับเราแค่นั้นเองเต๋ย
- ดีเจพี่อ้อย** : ใช่ค่ะ ดูแลคุณแม่ด้วยเนาะ

เมื่อผู้ขอรับคำปรึกษาไม่สามารถควบคุมปัญหาที่เกิดขึ้นในความรักได้ ผู้ดำเนินรายการจะใช้กลวิธีทางภาษาให้ผู้ขอรับคำปรึกษาทำใจยอมรับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นให้ได้ก่อน จากนั้นก็จะส่งมอบบทบาทหน้าที่ในสังคมด้านอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เรื่องชีวิตรัก เป็นการเปิดมุมมองใหม่ให้ผู้ขอรับคำปรึกษา จากตัวอย่างข้างต้นผู้ดำเนินรายการได้หันมาเน้นย้ำบทบาทหน้าที่ของความ เป็นลูก คือ ลูกต้องทำหน้าที่ดูแลพ่อแม่ สะท้อนให้เห็นถึงการปลูกฝังค่านิยมความกตัญญูที่คุณที่ คนในสังคมไทยควรปฏิบัติ ลูกจะต้องกตัญญูรู้คุณและดูแลพ่อแม่เมื่อยามแก่เฒ่า เนื่องจากพ่อแม่ เป็นบุคคลที่ให้กำเนิด เลี้ยงดู อบรมสั่งสอนลูกให้เติบโตและใช้ชีวิตอยู่ได้ในสังคม แสดงให้เห็น ว่าผู้ดำเนินรายการมีบทบาทในการสอนเกี่ยวกับความประพฤติของคนในสังคมให้อยู่ใน มาตรฐานที่สังคมไทยคาดหวังให้สมาชิกปฏิบัติ

5.2.2.9 การสอนด้วยเรื่องเวรกรรม

สังคมไทยเป็นสังคมที่คนส่วนใหญ่นับถือพระพุทธศาสนา ในการให้คำปรึกษาจะ พบว่า ผู้คนในปัจจุบันได้ละเมิดศีลข้อ 3 ที่มีวางเว้นจากการประพฤติดิฉันในกาม หากมีคู่ครองอยู่ แล้วก็ต้องซื่อสัตย์ต่อคู่ครอง และไม่ควรไปมีความสัมพันธ์กับคู่ครองคนอื่น ซึ่งผู้ที่เข้ามาปรึกษาใน รายการมักมีความทุกข์ที่เกิดจากใครคนหนึ่งละเมิดศีลข้อนี้ ในการให้คำปรึกษาผู้ดำเนินรายการ ได้มีการนำความเชื่อทางพระพุทธศาสนาเข้ามาใช้ด้วย มีการนำความเชื่อเรื่องเวรกรรมเข้ามาใช้ ในการให้คำปรึกษากับผู้ขอรับคำปรึกษาที่กำลังนอกใจคนรัก ดังตัวอย่างนี้

- ตัวอย่าง** : เรื่องเล่าของ คุณอ้อฟ ตอน ไม่รักแล้วก็ทำไม 12 ตุลาคม 2555
- ดีเจพี่ออด** : แล้วก็มีบางคนพูดถึงเรื่องบาปกรรม เป็นคนเชื่อเรื่องเวรกรรมมั๊ย
คะอ้อฟ
- คุณอ้อฟ** : เชื่อคะ ก็เข้าวัดทุกวัน
- ดีเจพี่ออด** : เออเนะ เข้าวัดต้องไปเรียนรู้ว่าพระธรรมคำสั่งสอนคืออะไร เนาะ

คุณอ้อย : การปล่อยวางไข่ม้อยคะ

ดีเจพี่อ้อย : คือทำดีได้ดีคะ อย่าก่อกรรมต่อใคร เพราะว่าเวลาที่เรารับกรรมมันก็
เจ็บปวด

ผู้ดำเนินรายการใช้คำว่า “บาปกรรม” และใช้คำว่า “อย่าก่อกรรมต่อใคร” คำว่า “กรรม” ราชบัณฑิตยสถาน (2556: 16) หมายถึง การกระทำที่ส่งผลร้ายมาตั้งแต่ปัจจุบัน หรือซึ่งส่งผลร้ายต่อไปในอนาคต ผู้วิจัยมีความเห็นว่าความเชื่อเรื่องเวรกรรมเป็นความเชื่อที่มีมาอย่างยาวนาน ในทางพระพุทธศาสนาได้สั่งสอนไว้ว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” ความเชื่อนี้มีว่าหากเรากระทำสิ่งใด เราย่อมได้รับจากผลการกระทำนั้นซึ่งผู้ดำเนินรายการก็นำมาใช้ประกอบในการตักเตือนผู้ขอรับคำปรึกษาที่กำลังคบพร้อมกันหลายคน นับได้ว่าเป็นการนำความเชื่อเรื่องเวรกรรมมาสอนผ่านการสนทนาปัญหาความรัก

5.2.2.10 การสอนเรื่องทำบุญให้ทาน

ปัญหาความรักเป็นปัญหาที่ไม่มีหนทางแก้ไขได้ในทุกเรื่อง บางปัญหาเมื่อเกิดขึ้นแล้วไม่สามารถที่จะกลับไปแก้ไขสถานการณ์ได้ ผู้ดำเนินรายการก็จะให้คำปรึกษาให้ผู้เล่าทำใจยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นให้ได้ ผู้ขอรับคำปรึกษาในช่วงแรกมักจะทำใจไม่ได้ ผู้ดำเนินรายการจึงได้ชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติด้วยการแนะนำให้ไปทำบุญให้ทานเพื่อให้จิตใจดีขึ้น ดังตัวอย่างนี้

- ตัวอย่าง** เรื่องเล่าจากอีเมล ตอน รักแต่ไม่เคยเข้าใจ 7 กันยายน 2555
- ดีเจพี่อ้อย : คะ เอาเวลาไปทำบุญดีกว่า พุงนี้ อย่างที่บอกไว้คะ คุณพ่อคุณ
แม่อยู่กับเราแต่เกิด เพราะฉะนั้นพาท่านไปทำบุญ ในวันที่เรามา
นั่งทุกข์ทรมานใจ และมานั่งร้องไห้ที่สุวรรณภูมิ
- ดีเจพี่อ้อย : อืม เสียเวลาเปล่า
- ดีเจพี่อ้อย : เรารู้คำตอบอยู่แล้ว
- ดีเจพี่อ้อย : แต่เราจะรู้สึกดีมากที่เราได้ทำสิ่งดี ๆ คุณอ้อมสุนิสาเคยชวนไป
บริจาคเลือดไข่ม้อยพี่อ้อย
- ดีเจพี่อ้อย : ไซ้คะถูกต้อง อกหักเสียน้ำตาไม่มีคุณค่านะคะ เสียเลือดเนี่ยคน
อื่นไปใช้ต่อ
- ดีเจพี่อ้อย : มาใช้ให้เป็นประโยชน์ มันอาจจะไปช่วยชีวิตคนบางคนได้

จะเห็นว่าผู้ดำเนินรายการได้แนะนำให้ผู้ขอรับคำปรึกษาไปทำบุญซึ่งเป็นวิถีปฏิบัติของพุทธศาสนิกชน แสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการมีความเชื่อว่าการทำบุญจะช่วยให้จิตใจที่เศร้าหมองจากความรักที่ขึ้น จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าทางรายการได้จัดกิจกรรมการกุศลการบริจาคเลือด และได้ประชาสัมพันธ์ผ่านรายการ รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จึงเป็นพื้นที่รวมกลุ่มคนสมัยใหม่ให้ได้มีโอกาสมาทำกิจกรรมทำบุญทำกุศลร่วมกัน

5.3 บทบาทของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในสังคมสมัยใหม่

การสนทนาปัญหาชีวิตรักในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” นับว่าเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมช่วงหนึ่งที่คุณเริ่มมองว่าการนำเรื่องส่วนตัวมาพูดคุยในพื้นที่สื่อสาธารณะกลายเป็นเรื่องปกติ แสดงให้เห็นว่าสถาบันสื่อสารมวลชนมีบทบาทหน้าที่ทางสังคม กล่าวคือ รูปแบบของรายการที่เปิดโอกาสให้ผู้ฟังโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องในรายการ ไม่เพียงทำให้ผู้เล่าเรื่องเกิดความสบายใจเฉพาะบุคคลเท่านั้น หากแต่กระบวนการสื่อสารในรายการยังมีบทบาทหน้าที่ทางสังคมหลายด้าน เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรัก บริบทแวดล้อมการสื่อสารและกลวิธีการให้คำปรึกษาในรายการแล้ว ผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงบทบาทของรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในสังคมสมัยใหม่ ดังต่อไปนี้

5.3.1 บทบาทในการเลือกสรรประสบการณ์ให้ผู้ฟัง

รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เปิดโอกาสให้ผู้ฟังส่งเรื่องเข้ามาทางอีเมลเพื่อคัดเลือกออกอากาศในเวลาสองชั่วโมง เนื่องจากมีผู้ฟังส่งเรื่องเล่าเข้ามาเป็นจำนวนมาก ทีมงานของรายการจึงต้องทำหน้าที่เลือกสรรเรื่องที่ตรงกับชื่อตอนและให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ฟังทางบ้าน Media Roles McQuail (2000) เรียกนักสื่อสารมวลชนที่ทำหน้าที่เลือกสรรประสบการณ์ให้ผู้รับสารว่าเปรียบเสมือนเป็นตัวกรองหรือนายประตู คือผู้ที่ทำหน้าที่เลือกสรรประสบการณ์ที่เห็นว่าเหมาะสมกับผู้รับสาร โดยบางครั้งปิดกั้นมุมมองอื่นๆ (Media Roles McQuail, 2000 อ้างถึงใน กอบพงษ์ ฤทธิ์ยะ, 2545: 25)

การคัดเลือกของทีมงานในฐานะที่ปฏิบัติหน้าที่นักสื่อสารมวลชน เนื้อเรื่องที่น่าเสนอจึงต้องคำนึงถึงสังคมส่วนรวมเป็นหลัก ทีมงานรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จึงทำหน้าที่ในการเลือกสรรประสบการณ์ชีวิตรักมานำเสนอเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาความทุกข์ในชีวิตรัก เนื้อหาที่น่าเสนอจึงต้องมีคุณค่า สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาหรือช่วยให้แง่คิดบางประการ ทีมงานจึงมีหน้าที่คัดเลือกนำเสนอเรื่องที่เป็น “อุทาหรณ์” หรือ “วิทยาทาน” ให้แก่ผู้ฟังทางบ้าน แสดงให้เห็นว่า

รายการมีบทบาทในการคัดเลือกเนื้อหาของปัญหาชีวิตรักที่ได้สะท้อนปัญหาความคับข้องใจของผู้คนในสังคม

5.3.2 บทบาทในการคลี่คลายปัญหาชีวิตรัก

ประสบการณ์ในการจัดรายการวิทยุของผู้ดำเนินรายการที่สั่งสมมาเป็นเวลานาน ช่วยให้ผู้ดำเนินรายการทำหน้าที่ให้คำปรึกษาอย่างมืออาชีพ ก่อนจัดรายการผู้ดำเนินรายการจะต้องอ่านเรื่องเล่าที่ได้รับคัดเลือกมาก่อน เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนให้คำปรึกษา ระหว่างที่เปิดรับสายผู้ดำเนินรายการจะใช้กลวิธีการขอให้เล่าเรื่อง เปิดโอกาสให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้เล่าระบายความคับข้องใจออกมาทั้งหมด ขณะที่รับฟังผู้วิจัยสังเกตว่าผู้ดำเนินรายการได้ใช้วิธีจับประเด็นและจดเนื้อหาสำคัญลงในกระดาษ จากนั้นก็ให้คำปรึกษาด้วยการใช้กลวิธีทางภาษาต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น การให้คำปรึกษาปัญหาชีวิตรักผู้ดำเนินรายการจะเน้นย้ำในประเด็นเรื่อง การตระหนักถึงสิทธิในการกำหนดชะตาชีวิต การเตือนให้นึกถึงจิตใจของผู้อื่น การปรับทัศนะให้เกิดความเข้าใจ การปรับวิธีคิดในการรักเพศเดียวกัน และการแนะนำให้เริ่มต้นชีวิตใหม่ แสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการมีบทบาทในการคลี่คลายปัญหาชีวิตรักของคนในปัจจุบัน

5.3.3 บทบาทในการสร้างความบันเทิง

นอกจากรายการวิทยุ “คลับพรายเดย์” จะเป็นรายการสนทนาปัญหาชีวิตรักแล้ว ทางรายการยังได้มีการนำเรื่องเล่าจากผู้ฟังทางบ้านที่มีเนื้อหาน่าสนใจ มาสร้างเป็นสื่อบันเทิง ออกจำหน่ายในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือ บทเพลง มิวสิควิดีโอ และละครสั้น สื่อบันเทิงเหล่านี้ผลิตขึ้นภายใต้แนวคิดการสร้างจากเรื่องจริง จึงทำให้สื่อบันเทิงของรายการมีความโดดเด่นและแตกต่างไปจากสื่อบันเทิงบริษัทอื่น เหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงการนำเรื่องเล่ามา “สร้างสรรค์” ทำให้เรื่องเล่ามีความเป็นรูปธรรม ผู้เสพจะมองเห็นภาพของเรื่องราวชัดเจนขึ้น ในบางเรื่องผู้เล่าใช้เวลาเล่าเรื่องเพียง 5-10 นาที เมื่อทางรายการนำมาสร้างเป็นละครก็ได้มีการคงโครงเรื่องหลักเอาไว้ และมีการขยายความของเรื่องราวเพิ่มเติม มีการยืดเรื่องราวเป็นตอน ๆ ละ 50 กว่านาที ซึ่งก็ได้ทำให้ผู้เสพเกิดความบันเทิงใจและรับแง่คิดเกี่ยวกับสัจธรรมความรัก เนื้อหาเรื่องเล่าที่นำเสนอในสื่อเหล่านี้จะมีลักษณะเป็นละครโศกที่ได้สร้างความบันเทิงและเพลิดเพลินแก่ผู้เสพเป็นอย่างดี

5.3.4 บทบาทในการรวมกลุ่มคนในสังคมเมืองมาทำกิจกรรมร่วมกัน

รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” มิได้เป็นเพียงพื้นที่สาธารณะที่ใช้ระบายความคับข้องใจเท่านั้น หากทว่าหลังจากสนทนาปัญหาความรักในรายการ รายการยังมีบทบาทในการรวมกลุ่มคนทำกิจกรรมต่าง ๆ อีกด้วย เช่น กิจกรรมกรีนคอนเสิร์ต หมายเลข 15 Club Friday Base On True Story ในวันที่ 25-26 สิงหาคม พ.ศ. 2555 ณ รอยัลพารากอนฮอลล์ ภายในงานมีการจัดบูธร่วมกิจกรรมรับของรางวัลต่าง ๆ ร้านขายหนังสือจากรายการ “คลับฟรายเดย์”, บูธ Atime Traveller, ร้านบริจาคเพื่อมูลนิธิโรงพยาบาลศิริสัญญา เป็นต้น กิจกรรม Club Friday The Series Base On Your Love Trip @ Hua Hin วันที่ 20 – 21 มกราคม พ.ศ. 2556 จัดโดยน้ำดื่มช้าง เปิดโอกาสให้ผู้ฟังมาร่วมแบ่งปันประสบการณ์ความรัก ผู้โชคดี 32 คน ได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมพูดคุยและแบ่งปันประสบการณ์เรื่องความรักกันแบบสบาย ๆ กับสองกูรูเรื่องรักแห่งยุค ณ วิวันดา รีสอร์ท แอนด์ สปา และ Green Concert#17 Love Scenes Love Songs Club Friday 9th Anniversary วันที่ 27 กันยายน 2557 ที่ รอยัลพารากอนฮอลล์ รายได้ส่วนหนึ่งมอบให้กับโครงการช่วยเหลือด้วย มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก จะเห็นว่ารายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ทำหน้าที่ช่วยสานสัมพันธ์ให้ผู้คนในสังคมเมือง ซึ่งการจัดกิจกรรมในลักษณะข้างต้นยังคงมีอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่าทางรายการได้ช่วยบรรเทาภาวะเปลี่ยวเหงาของผู้คนในสังคมเมืองให้ได้มีโอกาสมาทำกิจกรรมทางสังคมรูปแบบต่าง ๆ

5.3.5 บทบาทในการขัดเกลาทางสังคม

เมื่อได้ศึกษาถึงกลวิธีการให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการแล้วจะพบว่า ผู้ดำเนินรายการได้มีบทบาทในการสอนความประพฤติของคนในสังคมผ่านการสนทนาปัญหาความรักด้วย เนื่องจากผู้ฟังจึงมีการยอมรับร่วมกันว่าผู้ดำเนินรายการมีสถานภาพที่สูงกว่าตนเอง ด้วยเหตุนี้ผู้ดำเนินรายการจึงมีบทบาทในการสอนความประพฤติคนในสังคม ได้แก่ การสอนให้รักการเรียน การสอนผู้หญิงให้รักนวลสงวนตัว การสอนให้ตระหนักถึงสิทธิและความเสมอภาคของชายหญิง การดำเนินพฤติกรรมกรนอกใจ การสอนบทบาทหน้าที่ของคนในครอบครัว การสอนให้เห็นคุณค่าตนเอง การต่อต้านความรุนแรงในครอบครัว การสอนเรื่องความกตัญญู การสอนด้วยความเชื่อเรื่องเวรกรรม และการสอนเรื่องการทำบุญให้ทาน การให้คำปรึกษาในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จึงเป็นพื้นที่ของการขัดเกลาทางสังคม

สุพัตรา สุภาพ (2542: 48) อธิบายว่า การขัดเกลาทางสังคมเป็นกระบวนการทั้งทางตรงและทางอ้อมที่มนุษย์ในสังคมหนึ่ง ๆ ได้เรียนรู้คุณค่า กฎเกณฑ์ ระเบียบแบบแผนของกลุ่มหนึ่ง ๆ กำหนดหรือวางไว้เพื่อเป็นแบบแผนของการปฏิบัติต่อกัน และให้บุคคลได้พัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง จากการศึกษาในงานวิจัยนี้ผู้ดำเนินรายการได้ทำหน้าที่สอนถึงความประพฤติที่ควรปฏิบัติ หากเป็นปัญหารักซ้อนที่ผิดศีลธรรม ผู้ดำเนินรายการจะมีการดำเนินพฤติกรรมการนอกใจเพื่อชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมนี้นำปัญหาความทุกข์มาให้ในรูปแบบต่างๆ แสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการได้พยายามยึดคติครองคู่แบบผัวเดียวเมียเดียวตามที่บรรทัดฐานทางสังคมกำหนด และในรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ เช่น ปัญหารักเพศเดียวกันที่สังคมไม่ยอมรับ ผู้ดำเนินรายการก็จะชี้แนะให้ปรับวิธีคิดในการรักเพศเดียวกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการมีบทบาทในการให้คำปรึกษาและมีวิธีสอนด้านความประพฤติของคนในสังคมให้อยู่ในแบบแผนเดียวกันภายใต้บริบทของสังคมสมัยใหม่ที่มีภาวะการปรับตัวและมีความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

6.1 สรุปผลการวิจัย

วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษารายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เพื่อศึกษาเนื้อหาและประเภทของเรื่องเล่าแนว “รักโศก” จากชีวิตรักของผู้ที่เข้ามาเล่าเรื่องในรายการวิทยุ ตลอดจนศึกษากลวิธีการให้คำปรึกษาในรายการ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลคลิป์วิดีโอรายการย้อนหลัง เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2555 จำนวน 12 ตอน ศึกษาเรื่องเล่าจากรายการจำนวน 66 เรื่อง ส่วนวิธีวิทยาในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ระเบียบวิธีวิจัยทั้งทางคติชนวิทยา ศาสตร์แห่งการเล่าเรื่อง และระเบียบวิธีทางภาษาคือ ชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้ประยุกต์ระเบียบวิธีทางคติชนวิทยา คือ การจัดแบบเรื่องนิทานของ สติธ ธอมป์สัน มาใช้ในการจัดประเภทของเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ในรายการเพื่อให้เห็นภาพรวมของเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักที่เกิดขึ้นจริง ผลการศึกษาเรื่องเล่าจากรายการสามารถจำแนกแบบเรื่องได้เป็น 8 แบบเรื่องใหญ่ ๆ ได้แก่ แบบเรื่องคนรักนอกใจ แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ แบบเรื่องนอกใจคนรัก แบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้ แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ แบบเรื่องแอบรักข้างเดียว และแบบเรื่องรักที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย

การศึกษาแบบเรื่องช่วยทำให้เห็นจุดเริ่มต้นของความทุกข์โดยจะมีเหตุการณ์เริ่มต้นจากการที่มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กันจึงทำให้เกิดความคาดหวังในความสัมพันธ์ขึ้น เมื่อความสัมพันธ์ดำเนินไปสักระยะหนึ่งแล้วไม่เป็นไปตามความคาดหวังจึงเป็นสาเหตุให้เกิดความทุกข์ การศึกษาแบบเรื่องช่วยทำให้เห็นภาพรวมของเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักในชีวิตจริง และจากการศึกษาองค์ประกอบของเรื่องเล่าตามแนวศาสตร์แห่งการเล่าเรื่องทำให้พบว่า เรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักมีโครงเรื่องคล้ายคลึงกับละครโศก มีการดำเนินเรื่องจากตลกกลายเป็นร้าย วิธีการเล่าเรื่องของผู้เล่ามีการเปิดเรื่องที่น่าสนใจแตกต่างกัน เช่น การเปิดเรื่องด้วยการกล่าวถึงความรักที่ดีในอดีต การเปิดเรื่องด้วยอุปสรรค การเปิดเรื่องด้วยบทสรุปของเรื่อง การเปิดเรื่องด้วยการบอกสถานภาพหรือภูมิหลังผู้เล่า และการเปิดเรื่องด้วยการตั้งคำถาม ผู้เล่าแต่ละคนจะเปิดเรื่องแตกต่างกันทั้งนี้จะต้องมีความสัมพันธ์กับชื่อตอนที่เล่าเรื่องด้วย

เรื่องเล่าที่นำมาศึกษาได้ปรากฏให้เห็นถึงความขัดแย้งหลายแบบ เช่น *ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์* เป็นการต่อสู้ปะทะอารมณ์หรือความคิดระหว่างคนสองคน ในเรื่องก็นำมาศึกษาปรากฏความรุนแรงในครอบครัว คือ ปัญหาสามีทำร้ายร่างกายภรรยา *ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสังคม* พบว่าผู้เล่ามีการต่อสู้กับบรรทัดฐานทางสังคมโดยเฉพาะความรักของคนเพศเดียวกัน มีการเล่าเรื่องเพื่อระบายความทุกข์ในพื้นที่สื่อสาธารณะเพื่อที่จะต่อต้านกับวาทกรรมกระแสหลักในเรื่องเพศ *ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับจิตใจ* ผู้เล่าเกิดความสับสนหรือขัดแย้งในตัวเอง และ *ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับชะตากรรม* เป็นการต่อสู้กับชะตากรรมความไม่เที่ยงของชีวิต

ส่วนการปิดเรื่องในรายการ พบว่า การเล่าเรื่องเป็นกระบวนการชำระล้างจิตใจตัวเองได้แก่ ผู้เล่าแสดง *ความโศกเศร้าในความรัก การให้ข้อคิดเรื่องบทเรียนชีวิต และการแสดงถึงความหวังหรือการเริ่มต้นใหม่* รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จึงเป็นพื้นที่ในการระบายออกถึงความคับข้องใจและเป็นที่พักพิงให้กับผู้ฟังที่ประสบปัญหาชีวิตรักที่ไม่สามารถนำเรื่องความทุกข์นี้เล่าให้คนใกล้ชิดฟังได้

การศึกษาเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักจากกลุ่มผู้ฟังรายการจึงทำให้เห็นทัศนคติ ค่านิยม และปัญหาที่สะท้อนผ่านการเล่าเรื่อง ได้แก่ ค่านิยมการอยู่ก่อนแต่งงาน ปัญหาทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ ปัญหาชู้สาวในสถานที่ทำงาน ปัญหาแม่เลี้ยงเดี่ยว ปัญหาสังคมไม่ยอมรับความรักเพศเดียวกัน หรือแม้กระทั่งเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ในรูปแบบใหม่ ปัญหาเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของผู้คนที่อยู่ในบริบทสังคมเมือง ในชีวิตรักของพวกเขาจะต้องมีปัจจัยหลายด้านเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างปฏิเสธไม่ได้ เช่น ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ผู้คนต้องดิ้นรนแข่งขันเพื่อหาเงินมาครองชีพ ความจำเป็นที่ต้องใช้ชีวิตในสถานที่ทำงานจึงมีโอกาสนี้จะสานสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานได้ง่าย และ วิถีชีวิตที่ต้องใช้เครื่องมือสื่อสารที่เป็นทั้งดาบสองคมช่วยให้เกิดประโยชน์ในการหาเพื่อนใหม่ แต่ก็อาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์หากนำมาใช้ไม่ถูกต้อง การศึกษาเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักจึงทำให้เห็นถึงปัญหาชีวิตรักในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงความคับข้องใจผู้เล่าเรื่องที่ต้องอาศัยอยู่ในบริบทสังคมเมืองสมัยใหม่

เรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักที่เล่าผ่านรายการในงานวิจัยนี้จึงขอเรียกว่าเรื่องเล่าแนว “รักโศก” (Narrative of tragic love) เป็นเรื่องเล่าสมัยใหม่ทั้งที่มีการนำมาเล่าผ่านสื่อและเล่าแบบปากต่อปากทำให้เรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักที่มาจากรายการเป็นที่กล่าวถึงในวงกว้าง จากการศึกษาแบบเรื่องและองค์ประกอบเรื่องเล่าช่วยให้เห็นลักษณะเด่นของเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ดังนี้

1) เรื่องเล่าที่มีที่มาจากชีวิตจริง เป็นเรื่องราวที่ถ่ายทอดออกมาจากตัวผู้เล่า เป็นเรื่องที่เกิดจากประสบการณ์ชีวิตโดยตรง การเล่าเรื่องทำให้เห็นจุดยืนในการเล่าเรื่องชัดเจนมีผลทำให้ผู้ฟังรู้สึกคล้อยตามก่อให้เกิดอารมณ์สงสารและความกลัวขึ้นมาสู่กระบวนการชำระล้างจิตใจของมนุษย์

2) เนื้อหาของเรื่องผิดไปจากกรอบศีลธรรมและบรรทัดฐานทางสังคม การสนทนาปัญหาชีวิตรักในพื้นที่สื่อวิทยุเอื้อให้ผู้เล่ากล้าเปิดเผยเรื่องราวที่เป็นความลับ เรื่องที่น่าอับอาย เรื่องที่ไม้อาจเล่าให้คนใกล้ชิดฟังได้ ตลอดจนเรื่องที่มีผิดไปจากกรอบศีลธรรมและบรรทัดฐานทางสังคม ซึ่งเป็นเรื่องราวที่มนุษย์ชอบเสพ เรื่องเล่าที่มีเนื้อหาผิดจากบรรทัดฐานทางสังคมนี้จึงช่วยตอบสนองสัญชาตญาณอยากรู้อยากเห็นในส่วนลึกของจิตใจมนุษย์

3) ลีลาในการเล่าเรื่องมีความเป็นธรรมชาติ การเล่าเรื่องในรายการมีจุดประสงค์เพื่อเล่าระบายความทุกข์ความคับข้องใจ ไม่ได้ต้องการเล่าเพื่อให้ผู้อื่นเกิดความเพลิดเพลิน จึงทำให้น่าเสียดายในการเล่าเรื่องมีความเป็นธรรมชาติ ผู้เล่าได้ปลดปล่อยความรู้สึกที่อัดอั้นตันใจ ผู้เล่าบางคนมีอาการสะอึกสะอื้นร้องไห้ออกมา ภาษาที่ใช้เป็นภาษาสนทนาที่ใช้ในชีวิตจริงจึงทำให้ผู้ฟังทางบ้านเข้าใจเรื่องราวได้ง่าย ลีลาการเล่าของผู้เล่าช่วยให้ผู้ฟังรู้สึกว่าได้นั่งฟังปัญหาของเพื่อนที่ใกล้ชิด

4) เรื่องเล่าสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมเมือง เป็นเรื่องที่ถ่ายทอดมาจากผู้เล่าที่ใช้ชีวิตในสังคมเมืองทั้งกลุ่มผู้ใหญ่วัยทำงานและนักศึกษา จากและบรรยากาศที่พบในเรื่องจึงเป็นเรื่องใกล้ตัวและคล้ายคลึงกับวิถีชีวิตของผู้ฟังรายการซึ่งเป็นกลุ่มคนประเภทเดียวกัน การรับฟังปัญหาชีวิตรักที่ใกล้ตัวจึงสามารถทำให้เกิดภาพในใจและนำมาเทียบเคียงกับประสบการณ์ชีวิตตนเอง

5) เรื่องเล่ามีการจบแบบปลายเปิด เนื่องจากผู้เล่ามีปัญหาเพื่อมาขอรับคำปรึกษา เรื่องเล่าส่วนใหญ่จึงมีการจบแบบปลายเปิดซึ่งจะมีลักษณะของการทิ้งปมปัญหาไว้เพื่อให้ผู้ดำเนินรายการช่วยคลี่คลาย เรื่องเล่าแบบปลายเปิดนี้จึงนำมาสู่การให้คำปรึกษาและการแสวงหาทางออกร่วมกันโดยจะมีผู้ดำเนินรายการและผู้ฟังทางบ้านร่วมให้คำปรึกษา

จากการศึกษาเรื่องเล่า 66 เรื่องช่วยทำให้เห็นทัศนคติเรื่องความรักของคนสมัยใหม่ เรื่องเล่าประเภท รักซ้อนที่ผิดศีลธรรม นี้แสดงให้เห็นว่าผู้คนในปัจจุบันไม่มีความซื่อสัตย์กับคนรัก ในส่วนของผู้ขอรับคำปรึกษาที่เป็นฝ่ายนอกใจมักจะมองว่าพฤติกรรมนี้เป็นสิ่งที่สามารถกระทำและยอมรับได้ ทั้งนี้หากเมื่อสังเกตภาษาที่ใช้ในการเล่าเรื่องพบคำศัพท์ที่ใช้เรียกรูปแบบความสัมพันธ์

ใหม่คือ คำว่า “กิ๊ก” ใช้เรียกรูปแบบความสัมพันธ์ที่มีลักษณะมากกว่าเพื่อนแต่ไม่ใช่แฟน จึงทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนและคลุมเครือ เมื่อนำเรื่องมาเล่าในรายการจึงทำให้เกิดการปะทะกันระหว่างค่านิยมการคบซ้อนหลายคนกับการยึดกรอบศีลธรรมของการครองคู่แบบตัวเดียวเมียเดียวที่ผู้ดำเนินรายการใช้ในการให้คำปรึกษา ซึ่งการปะทะกันทางความคิดเช่นนี้ก็นำไปสู่การสนทนาปัญหาความรักเพื่อหาทางออกร่วมกัน

เรื่องเล่าประเภท *รักที่ไม่เข้าใจกัน* ที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ของคนสองคนก็ได้ทำให้เห็นทัศนคติและรูปแบบความสัมพันธ์ของคนสมัยใหม่ กล่าวคือ *แบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก* พบความสัมพันธ์คลุมเครือที่เกิดจากการติดต่อผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น บีบี วอทแอป เฟซบุ๊ก ไลน์ ฯลฯ นับเป็นช่องทางการสื่อสารที่ช่วยให้พบเพื่อนใหม่ได้ง่าย ซึ่งได้ก่อให้เกิดความสัมพันธ์รูปแบบใหม่ที่คลุมเครือ เพราะเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ได้คบหากันในชีวิตจริง จึงทำให้เกิดความไม่มั่นใจในความสัมพันธ์ขึ้น แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของคนยุคนี้มีลักษณะผิวเผินฉาบฉวย และไม่จริงจัง ส่วนใน *แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้* ก็ทำให้เห็นว่าผู้คนมีทัศนคติการดำรงชีวิตแบบปัจเจกชนหรือมีความเป็นตัวของตัวเองสูง สำนึกเหล่านี้จึงทำให้ไม่อาจปรับตัวเข้าหากันได้

เรื่องเล่าประเภท *รักที่ไม่ได้รับการยอมรับ* พบเรื่องเล่าความรักของคนรักเพศเดียวกันที่มักจะมีปัญหาเพราะกลัวสังคมไม่ยอมรับ การนำเรื่องมาเล่าจึงทำให้รายการเป็นพื้นที่ให้กลุ่มคนรักเพศเดียวกันได้ดีแม้ถึงความอึดอันตันใจที่มีในสังคม พื้นที่ของรายการจึงช่วยให้กลุ่มคนเหล่านี้ใช้ในการระบายถึงความทุกข์ซึ่งผู้ดำเนินรายการก็จะแนะนำให้ปรับวิธีคิดในชีวิตรักที่มีให้สามารถดำรงอยู่ได้

การเล่าปัญหาชีวิตรักในรายการได้ทำให้เห็นการปะทะทางความคิดหรือทัศนคติเกี่ยวกับความรักของคนสมัยใหม่ที่มีมักจะมีความสัมพันธ์ที่ซับซ้อน ความสัมพันธ์ที่คลุมเครือ และความสัมพันธ์ที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานเรื่องเพศมาปะทะกับกรอบจริยธรรมที่ผู้ดำเนินรายการยึดในการให้คำปรึกษาซึ่งแสดงให้เห็นถึงการนำไปสู่การสนทนาหาทางออกร่วมกัน

การวิเคราะห์องค์ประกอบการสื่อสารตามแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสารของ เดลล์ ไฮมส์ พบว่า สถานการณ์การสื่อสารรายการวิทยุ “คลับพรายเดย์” เป็นพื้นที่สื่อสารสาธารณะที่ได้ทำให้เกิดการสนทนาปัญหาความรักแบบไม่เผชิญหน้าโดยตรง วิธีการสื่อสารนี้เอื้อให้ผู้เล่ากล้าเปิดเผยเรื่องราวส่วนตัวที่เป็นความลับหรือเรื่องที่ผิดไปจากกรอบบรรทัดฐานทางสังคม ทั้งนี้สาเหตุที่ผู้เล่ากล้าเปิดเผยเรื่องราว เกิดจากบรรทัดฐานในการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารที่ผู้ฟังมีการยอมรับข้อตกลงร่วมกันว่าผู้ดำเนินรายการมีสถานภาพสูงกว่าตนเองด้านวัยวุฒิ สังเกตจากการ

เรียกผู้ดำเนินรายการ “พี่อ้อยพี่ฉอด” ซึ่งมีภาพลักษณ์ของความเป็น “พี่สาว” ผู้เชี่ยวชาญด้านความรัก แสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการได้เข้ามาทำหน้าที่แทนคนใกล้ชิดให้กับผู้คนในสังคมเมืองที่มักจะประสบกับความเปลี่ยนแปลง การยอมรับในความต่างสถานภาพนี้ช่วยให้ผู้ดำเนินรายการกล้าสอนผู้ขอรับคำปรึกษาประดุจดัง “ผู้ใหญ่สอนผู้น้อย” เนื่องจากผู้ดำเนินรายการก็มีการยอมรับด้วยว่าผู้ขอรับคำปรึกษาเปรียบเสมือน “น้อง” ของตนเอง เมื่อน้องมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ผู้ดำเนินรายการก็สามารถตักเตือนสั่งสอนได้โดยไม่ต้องกังวลว่าผู้เล่าจะเสียหน้า เนื่องจากการสื่อสารในพื้นที่สื่อวิทยุทำให้ผู้เล่าไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนต่อหน้าคนอื่น

ผลจากการยอมรับในความต่างสถานภาพระหว่างผู้ดำเนินรายการและผู้ฟังทางบ้านมีความสืบเนื่องมาจากการที่ทางรายการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดรูปแบบใหม่ที่มีการนำเรื่องเล่ามานำเสนอในสื่อวัฒนธรรมประชานิยมรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือ บทเพลง หนังสือนิยาย และละครสั้น เรียกว่าเป็นการดึงดูดมวลชนที่อยู่ในฐานะผู้บริโภคเข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตสินค้าความบันเทิงภายใต้แนวคิด “เรื่องเล่าจากชีวิตจริง” และ “เรื่องจริงยิ่งกว่านิยาย” ทำให้สินค้าความบันเทิงของรายการแตกต่างจากสินค้าความบันเทิงบริษัทอื่น จึงทำให้เกิดปรากฏการณ์เสฟเรื่องเล่าจากรายการส่งผลให้สื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ได้รู้จักรายการและมีการขนานนามผู้ดำเนินรายการทั้งสองท่านว่าเป็น “ศิริณีหน้าไมค์” “ศิริณีมือพระกาฬ” “กูรูด้านความรัก” “กูรูเรื่องรักแห่งยุค” เหล่านี้ได้ช่วยเน้นย้ำให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการให้คำปรึกษาความรักให้กับคนในยุคนี้

เมื่อได้วิเคราะห์ผู้ร่วมสถานการณ์ตามแนวคิดพันธุวรรณาแห่งการสื่อสารพบว่า ผู้เล่าเรื่อง 66 คน มีผู้เล่าเพศหญิง 53 คน และเพศชาย 13 คน แสดงให้เห็นว่าพื้นที่ของรายการมีเพศหญิงนิยมเข้ามาใช้งานมากกว่าเพศชาย เป็นกลุ่มคนวัยทำงานและนักศึกษาที่มีวิถีชีวิตเป็นคนในสังคมเมือง เมื่อสังเกตถึงภาษาและถ้อยคำที่ใช้ในการเล่าเรื่องของผู้เล่าจะพบว่าผู้เล่ามีความสามารถในการเล่าเรื่องให้น่าติดตาม มีการใช้ศัพท์ต่างประเทศปนเข้ามา และบางคนก็ได้ระบุสถานภาพทางสังคมชัดเจน เช่น นักศึกษาปริญญาโทจุฬาฯ วิศวกรฝ่ายขาย (sale engineering) แอร์โฮสเตส พนักงานปตท. ฯลฯ ล้วนแล้วแต่เป็นกลุ่มคนเมืองที่มีการศึกษาและมีรสนิยมบางประการร่วมกัน

เมื่อได้ศึกษาถึงภูมิหลังของผู้ดำเนินรายการทำให้พบว่า ผู้ดำเนินรายการทั้งสองได้จัดรายการวิทยุมาอย่างยาวนาน มีความรักในวิชาชีพ ชอบสังเกตพฤติกรรมของผู้คน และมีลักษณะนิสัยมองโลกในแง่บวก ประสบการณ์ที่สั่งสมในชีวิตการทำงานส่งผลให้ผู้ดำเนินรายการมีความชำนาญในการให้คำปรึกษา ส่วนในด้านน้ำเสียงในการสื่อสารพบว่า บรรยากาศของการสนทนา

ปัญหาความรักแบบไม่เผชิญหน้าโดยตรง ผู้ดำเนินรายการจะสังเกตอารมณ์การเล่าเรื่องก่อน หากผู้เล่ามีน้ำเสียงเศร้าโศก บรรยากาศในการสนทนาก็จะเคร่งเครียดจริงจัง หากสังเกตอารมณ์ของผู้เล่าแล้วพบว่าไม่มีน้ำเสียงของความทุกข์ก็จะมีการหยอกล้อซึ่งช่วยให้บรรยากาศมีความเป็นกันเอง น้ำเสียงมีลักษณะถ้อยที่ถ้อยอาศัย โอบอ้อมอารี พร้อมรับฟังปัญหาซึ่งช่วยให้ผู้ฟังรู้สึกเป็นมิตรในการเล่าเรื่องทั้งนี้ผู้ดำเนินรายการจะใช้วิธีคำนึงถึงความเหมาะสมเป็นหลัก

จากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการให้คำปรึกษาจึงเกิดคำถามต่อมาว่า ผู้ดำเนินรายการมีวิธีการอย่างไรที่ทำให้คนฟังคลายทุกข์ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษากลวิธีการให้คำปรึกษาผ่านภาษาและถ้อยคำที่ผู้ดำเนินรายการใช้พบว่า ผู้ดำเนินรายการจะมี “เทคนิค” ในการให้คำปรึกษา ดังนี้ กล่าวคือ จะเริ่มด้วยการอ่านเรื่องเล่าจากอีเมลก่อนเพื่อให้รู้เนื้อหาและขอบเขตของเรื่องราว นับเป็นการเตรียมพร้อมก่อนและให้ข้อมูลผู้เล่าเรื่องเมื่อเปิดรับสายจากผู้ฟังที่บ้านผู้ดำเนินรายการก็จะใช้กลวิธีการขอให้เล่าเรื่อง เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เล่าเรื่องราวระบายความทุกข์ที่มีออกมาตั้งแต่ต้นจนจบ มีการซักถามเพื่อให้ได้รายละเอียดข้อมูลเพิ่มเติม มีการแสดงความตั้งใจฟัง และการแสดงความคล้อยตามเพื่อสื่อให้ผู้เล่ารู้ว่ากำลังมีคนคอยรับฟังปัญหาของเขาอยู่ กลวิธีนี้จะช่วยให้ผู้เล่าได้ระบายความทุกข์และความอัดอั้นตันใจที่มีออกมาซึ่งเป็นการเยียวยาจิตใจตัวเองอย่างหนึ่ง

หลังจากผู้ดำเนินรายการรับฟังปัญหาตั้งแต่ต้นจนจบ ผู้ดำเนินรายการก็จะนำเสนอปัญหาความรัก โดยใช้กลวิธีการใช้ภาษาและถ้อยคำในการให้คำปรึกษาที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างไปจากสถานการณ์อื่นซึ่งทำให้รายการมีความเป็นธรรมชาติ แตกต่างไปจากการขอรับคำปรึกษากับจิตแพทย์หรือกรมสุขภาพจิต กลวิธีที่ใช้ได้แก่ การแสดงความคิดเห็น เช่น “*พี่รู้สึกว่*” บ่งบอกให้ผู้เล่าสิ่งที่กล่าวต่อไปเป็นเพียงความคิดเห็น การแสดงการคาดคะเน เช่น “*อาจจะ*” แสดงถึงความไม่มั่นใจในสถานการณ์ และมีการใช้ถ้อยคำที่ไม่เจาะจง เช่น “*บางครั้ง*” “*บางที*” “*บางคน*” ช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาทราบว่าตนและบุคคลที่ถูกอ้างถึงไม่ได้ตกเป็นเป้าหมายในการให้คำปรึกษามากจนเกินไป กลวิธีเหล่านี้ช่วยให้บรรยากาศในการให้คำปรึกษามีลักษณะการสนทนา ปัญหาความรัก ช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษา รู้สึกดีราวกับว่ากำลังสนทนากับบุคคลใกล้ชิด หากทว่าในความเป็นจริงผู้เล่าเรื่องและผู้ดำเนินรายการอาจไม่เคยพบเห็นกันในชีวิตจริงมาก่อน

วิธีการให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการจะเน้นไปที่การกระตุ้นให้ผู้ขอรับคำปรึกษานำคำพูดไปถกคิดด้วยตัวเอง ได้แก่ การใช้ถ้อยคำแสดงเงื่อนไข เป็นการสมมติสถานการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้นจริง วิธีนี้จะช่วยให้ผู้เล่ามองเห็นเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต มีการใช้ประโยคคำถามกระตุ้นให้คิดที่อยู่ในรูปประโยคคำถามแต่ไม่ต้องการคำตอบ เนื่องจากว่าคำตอบนั้นเป็นสิ่งที่ผู้

ดำเนินรายการและผู้ขอรับคำปรึกษาผู้คำตอบดีอยู่แล้ว กลวิธีการใช้ถ้อยคำแสดงเงื่อนไขและการใช้ประโยคคำถามกระตุ้นให้คิดจะช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้ถูกคิดปัญหาด้วยตัวเอง

นอกจากนี้ยังพบกลวิธีการใช้อุปสรรคที่ผู้ดำเนินรายการมีการยกเหตุการณ์ในเรื่องมาเปรียบเทียบกับอีกสิ่งหนึ่งเพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษามองเห็นภาพเหตุการณ์อย่างเป็นรูปธรรม วิธีนี้จะช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาทำความเข้าใจอารมณ์และความรู้สึกตนเองได้อย่างลึกซึ้ง พบกลวิธีการอ้างถึงที่มีการยกเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักของผู้อื่นและความรู้ทางจิตวิทยามาใช้เล่าประกอบ วิธีนี้ช่วยให้ข้อมูลในการให้คำปรึกษามีความหนักแน่นและน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น แสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการมีการศึกษาหาข้อมูลมาก่อนและช่วยเน้นย้ำภาพลักษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการให้คำปรึกษาปัญหาความรักที่ผ่านประสบการณ์มาอย่างยาวนาน ในกระบวนการให้คำปรึกษามีการใช้คำคม เช่น “อย่าอดทนเพื่อใครจนใจร้ายกับตัวเอง” “อย่ามัวแต่รอสิ่งที่ขาดจนพลาดสิ่งที่มี” “เอาความสุขแบบนิดเดียว แต่ต้องเอาความทุกข์ทั้งชีวิตเข้าแลก” ฯลฯ คำคมที่ใช้เป็นถ้อยคำที่จดจำง่ายและมีการสื่อความคิดหลักแหลมช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้นำกลับไปขบคิดด้วยตนเอง

การสนทนาปัญหาความรักในพื้นที่สื่อวิทยุในลักษณะไม่เผชิญหน้าโดยตรงเอื้อให้ผู้ดำเนินรายการใช้กลวิธีการให้คำปรึกษาที่มีลักษณะ “พี่สอนน้อง” อยู่ด้วย โดยเฉพาะการตักเตือนหากผู้ขอรับคำปรึกษามีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ผู้ดำเนินรายการก็จะกล่าวตักเตือนอย่างตรงไปตรงมา มีการชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของผู้ขอรับคำปรึกษาและผู้ที่ถูกอ้างถึง ซึ่งช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้มองเหตุการณ์ด้วยความเป็นจริง เนื่องจากตามปกติผู้ที่กำลังประสบปัญหาความรักไม่อาจยอมรับความจริงได้ในทันที ผู้ดำเนินรายการก็จะใช้วิธีชี้ให้เห็นข้อบกพร่องให้เห็นภาพ ผู้ดำเนินรายการมีการใช้ถ้อยคำนัยแฝงเพื่อเสียดสี ประชดประชัน และหยอกล้อผู้ขอรับคำปรึกษา การสื่อสารแบบไม่เผชิญหน้าเอื้ออำนวยให้ผู้ดำเนินรายการกล้าที่จะสั่งสอนและตักเตือนผู้ขอรับคำปรึกษาโดยที่ผู้ขอรับคำปรึกษาไม่รู้สึกเสียหน้าเพราะไม่ได้เปิดเผยตัวตนให้ผู้อื่นทราบ

นอกจากการใช้กลวิธีทางภาษาและถ้อยคำที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้ดำเนินรายการยังเป็นผู้ควบคุมบรรยากาศในการสนทนาให้ผ่อนคลายลงด้วย เมื่อผู้ดำเนินรายการเริ่มสังเกตอารมณ์ของผู้เล่าที่เริ่มรู้สึกดีขึ้นหลังจากที่ได้ปลดปล่อยระบายความคับข้องใจออกมา ผู้ดำเนินรายการก็จะมีอาการหยอกล้อ มีการชื่นชม มีการให้คำแนะนำและพูดปลอบประโลมใจให้ผู้ขอรับคำปรึกษามีกำลังใจในการต่อสู้ชีวิต หากเรื่องเล่ามีความน่าสนใจจนสามารถเป็น “อุทาหรณ์” ให้กับผู้ฟังท่านอื่น ผู้ดำเนินรายการก็จะมีอาการสรุปเรื่องราวที่สนทนาและฝากข้อคิดให้แก่ผู้ฟังที่บ้าน

การสนทนาปัญหาความรักในรายการวิทยุได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟังที่บ้านส่งข้อความขานตอบสั้นเข้ามาแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องเล่า ผู้ดำเนินรายการก็จะทำหน้าที่อ่านข้อความที่เป็น

ประโยชน์ต่อผู้เล่าเรื่อง วิธีนี้จะช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาทราบว่าตนเองไม่ได้ประสบปัญหาความทุกข์เพียงลำพัง ยังมีผู้อื่นที่ประสบปัญหาไม่ต่างไปจากผู้เล่า การอ่านข้อความขนาดสั้นยังเป็นการสร้างสีสันให้รายการวิทยุมีความโดดเด่นไปจากการปรึกษาในสถานการณ์อื่น

การให้คำปรึกษาของผู้ดำเนินรายการมีบทบาทสำคัญในการคลี่คลายความขัดแย้งปัญหาชีวิตรักในแต่ละแบบเรื่อง จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าผู้ดำเนินรายการมักจะเน้นย้ำเรื่อง การตระหนักสิทธิในการกำหนดชะตาชีวิตของตนเอง การเตือนให้นึกถึงจิตใจของผู้อื่น การปรับทัศนะให้เกิดความเข้าใจกัน การปรับวิธีคิดเรื่องความรักเพศเดียวกัน และการแนะนำให้เริ่มต้นชีวิตใหม่

บทบาทของผู้ดำเนินรายการในการให้คำปรึกษาปัญหาในแต่ละแบบเรื่องสามารถนำมาอธิบายให้เห็นได้ดังนี้

1. **แบบเรื่องคนรักนอกใจ** ผู้ดำเนินรายการจะเน้นย้ำสิทธิในการกำหนดชะตาชีวิต ไม่ควรละเมิดสิทธิของผู้อื่น เมื่อคนรักนอกใจผู้เล่าซึ่งเป็นการทำร้ายจิตใจ ผู้ดำเนินรายการก็จะชี้แนะว่าไม่ควรจมอยู่กับความทุกข์นานจนเกินไปและไม่ควรยอมอดทนจนหมดความสุข สะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดเรื่องสิทธิในการกำหนดชะตาชีวิตของตนเองที่รับมาจากตะวันตก
2. **แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ** ผู้ดำเนินรายการจะมีการดำเนินถึงพฤติกรรมของผู้เล่าก่อน จากนั้นก็จะใช้กลวิธีที่ทำให้ผู้เล่าชุกคิดถึงปัญหาด้วยตัวเอง โดยเน้นการให้เห็นคุณค่าของตนเอง เนื่องจากผู้ประสบปัญหาในแบบเรื่องนี้มักจะรู้สึกน้อยใจ ผู้ดำเนินรายการก็จะชี้แนะแนวทางให้ผู้เล่าออกมาจากความสัมพันธ์โดยจะแนะนำให้เริ่มต้นชีวิตใหม่
3. **แบบเรื่องนอกใจคนรัก** ผู้ดำเนินรายการจะใช้วิธีการดำเนินพฤติกรรมนี้ก่อน จากนั้นก็จะมีการเตือนให้นึกถึงจิตใจผู้อื่น เนื่องจากผู้เล่ามักจะเล่าเรื่องด้วยมุมมองของตัวเองเป็นหลัก จึงทำให้ไม่เห็นมิติของผู้อื่น ผู้ดำเนินรายการจึงทำหน้าที่ชี้ให้เห็นถึงปัญหา เข้าทำนอง “เอาใจเขามาใส่ใจเรา” เป็นการช่วยให้ผู้เล่าเรื่องที่กำลังนอกใจคนรักได้นึกถึงผลเสียของการกระทำนี้
4. **แบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก** แยกได้เป็น 2 แบบเรื่องย่อย ได้แก่ **แบบเรื่องย่อยผู้เล่าไม่มั่นใจในตัวเอง** ผู้ดำเนินรายการจะให้คำปรึกษาด้วยการ

แนะนำให้ทบทวนความรู้สึกตัวเอง และ แบบเรื่องย่อผู้เล่าไม่มั่นใจในคนรัก จะชี้แนะด้วยการให้ทั้งสองคนสื่อสารและปรับความเข้าใจกัน

5. แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้ เป็นปัญหาของคนสองคนที่มีนิสัยแตกต่างกัน ทำให้ปรับตัวเข้าหากันไม่ได้ ผู้ดำเนินรายการจะแนะนำว่าให้ลองปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อหา “จุดร่วม” ในการอยู่ร่วมกัน และจะต้องปรับทัศนะให้เกิดความเข้าใจกันซึ่งเป็นการปรับระดับประคองชีวิตคู่
6. แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ มักจะพบในความสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกัน หากทั้งสองคนมีความรักต่อกัน ผู้ดำเนินรายการก็จะคลี่คลายด้วยการแนะนำให้ปรับวิถีคิดในชีวิตรัก โดยเน้นย้ำให้เห็นความสำคัญของการดูแลซึ่งกันและกัน ไม่ควรนำไปยึดติดกับสังคมมากนักก็จะช่วยให้ความทุกข์ที่มีลดน้อยลง
7. แบบเรื่องแอบรักข้างเดียว ผู้ดำเนินรายการจะคลี่คลายด้วยการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้คิดชี้ให้เห็นว่าหากอีกฝ่ายชอบผู้เล่าทำไมถึงปล่อยให้รออยู่อย่างนี้
8. แบบเรื่องรักที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย ในการเก็บข้อมูลพบ 1 เรื่อง ผู้เล่าได้เล่าเรื่องพ่อแม่ตนเองที่มีนิสัยแตกต่างกันมาก แต่ได้ดูแลกันจนวินาทีสุดท้ายของชีวิต ผู้เล่ามีจุดประสงค์แบ่งปันประสบการณ์ ผู้ดำเนินรายการจึงไม่ได้คลี่คลายปัญหานี้ เพียงกล่าวว่าเรื่องราวนี้ทำให้ตนเองและผู้ฟังท่านอื่นเกิดความซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากผู้ดำเนินรายการจะมีบทบาทในการคลี่คลายปัญหาชีวิตรักให้กับปัจเจกชนเป็นรายบุคคลแล้ว ผู้ดำเนินรายการยังมีบทบาทในการทำหน้าที่ “พี่สาว” ที่คอยอบรมสอนความประพฤติของคนในสังคมอีกด้วย จากการศึกษาพบว่าผู้ดำเนินรายการทำหน้าที่สืบทอดคำสอนที่มีมาแต่โบราณ ได้แก่ การสอนเรื่องการรักษานวลสงวนตัว การสอนเรื่องความกตัญญูต่อบิดามารดา การสอนด้วยเรื่องเวรกรรม และการสอนเรื่องทำบุญให้ทาน อันเป็นกรอบค่านิยมที่ควรปฏิบัติที่มีมาจากอดีต ในขณะเดียวกันสังคมไทยก้าวเข้าสู่สังคมเมืองที่มีความทันสมัยและมีการรับแนวคิดมาจากค่านิยมตะวันตก ผู้ดำเนินรายการก็ได้สอนผู้หญิงด้วยแนวคิดสมัยใหม่ ได้แก่ การสอนให้รักการเรียนเพื่อวางรากฐานในการประกอบอาชีพ การชี้ให้เห็นถึงการตระหนักสิทธิในการกำหนด

ชะตาชีวิตของตัวเอง การสอนให้ตระหนักถึงสิทธิและความเสมอภาคของชายหญิง การเน้นย้ำเรื่อง การเห็นคุณค่าในตัวเองจากการทำงาน และการต่อต้านความรุนแรงในครอบครัว แสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการมีบทบาทในการสอนโดยยึดกรอบค่านิยม จริยธรรม และบรรทัดฐานทางสังคมมาใช้ในการให้คำปรึกษา รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จึงมีบทบาทเป็นพื้นที่ในการระบายความคับข้องใจ (social outlet) และในขณะเดียวกันผู้ดำเนินรายการก็มีบทบาทในการสอนความประพฤติของคนในสังคมให้สามารถดำรงอยู่ได้ภายใต้ระเบียบแบบแผนเดียวกัน แม้ว่าแต่ละคนจะเผชิญปัญหาชีวิตที่ต่างกัน แต่ผู้ดำเนินรายการก็สามารถชี้แนะและช่วยปรับมุมมองการใช้ชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพสังคมสมัยใหม่ที่มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงอยู่ในทุกขณะดี เป็นอย่างดี

6.2 อภิปรายผล

1) แบบเรื่องนิทานพื้นบ้าน VS แบบเรื่องของเรื่องเล่าในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”

ในวงการคติชนวิทยาได้ใช้แบบเรื่อง (tale type) ในการจัดประเภทนิทานพื้นบ้านจำนวนต่าง ๆ ที่มีโครงเรื่องคล้าย ๆ กัน ให้อยู่ในแบบเรื่องเดียวกัน นิทานพื้นบ้านเป็นกลุ่มข้อมูลที่ไม่ปรากฏนามผู้แต่ง มีหลายสำนวน นิทานเรื่องเดียวกันอาจดำรงอยู่ในชื่อต่างๆ ในท้องถิ่นต่างๆ แบบเรื่องจึงเป็นวิธีวิทยาในทางคติชนวิทยาที่นำมาใช้ในการจัดกลุ่มนิทานเรื่องต่างๆ สำนวนต่างๆ ที่มีโครงเรื่องคล้ายกันให้อยู่ในแบบเรื่องเดียวกัน เช่น แบบเรื่องนิทานซินเดอเรลล่า แบบเรื่องแฮนเซลเกรเทิล ฯลฯ ซึ่งทำให้เราเห็นว่านิทานในแต่ละแบบเรื่องจะมีโครงเรื่องหรือเหตุการณ์ที่คล้ายกัน กรณีศึกษา แบบเรื่องนิทานสังข์ทอง ของ วัชรภรณ์ ดิษฐปัญ (2545) ที่ได้ศึกษานิทานที่มีชื่อต่าง ๆ กัน เช่น อะล่องหอยขาว อะล่องแพะคำ ก่ากาดำ ทำวแบ้ ฯลฯ ล้วนแล้วแต่เป็นนิทานที่มีโครงเรื่องคล้าย ๆ กัน สามารถนำมาจัดให้อยู่ในแบบเรื่องนิทานสังข์ทอง การศึกษาแบบเรื่องในกลุ่มข้อมูลนิทานพื้นบ้านจึงเป็นการศึกษานิทานที่มีโครงเรื่องหรือเหตุการณ์หลักๆ ที่เหมือนหรือคล้ายกัน

ผู้วิจัยจึงได้นำ แบบเรื่องนิทานพื้นบ้าน ซึ่งเป็นวิธีวิทยาในทางคติชนวิทยา มาใช้ในการศึกษาเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ที่มาจากชีวิตจริงของผู้เล่าหลายคน หลายสำนวน ที่มีการนำมาเล่าผ่านรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” และสื่อต่างๆ เรื่องเล่าแนว “รักโศก” เหล่านี้มักจะมีโครง

เรื่องหรือเหตุการณ์หลัก ๆ ที่ซ้ำกัน จะมีเพียงรายละเอียดที่ต่างกัน ลักษณะดังกล่าวจึงเหมาะสมที่จะประยุกต์ การจัดแบบเรื่องของนิทานพื้นบ้าน มาใช้เป็นวิธีวิทยาในการจัดกลุ่มเรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในทำนองเดียวกับที่ สติธ ธอมป์สัน นักคติชนวิทยาจัดประเภทของนิทานพื้นบ้านด้วยโครงเรื่องหรือเหตุการณ์หลัก นิทานเรื่องใดที่มีโครงเรื่องหรือเหตุการณ์หลักเหมือนกันจะจัดอยู่ในแบบเรื่องเดียวกัน

แม้ว่านิทานและเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักจะเป็นกลุ่มข้อมูลที่แตกต่างกัน แต่กลุ่มข้อมูลทั้งสองก็มีจุดร่วมบางประการที่เหมือนกัน กล่าวคือ นิทานส่วนใหญ่มักจะมีเนื้อหาที่ตัวละครจะต้องมี ปัญหา ต้องต่อสู้กับอุปสรรคขวากนาม มีการพลัดพรากซึ่งมักจะเป็นชีวิตที่พบกับอุปสรรคที่ต้องเอาชนะ เฉกเช่นเดียวกับเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรัก ผู้เล่าเรื่องนั้นกำลังเผชิญกับความทุกข์ พบความรักที่เป็นอุปสรรค ต้องการฝ่าฟันและข้ามพ้นปัญหา ดังนั้นการรับฟังนิทานและเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักจึงทำให้ผู้เสพได้เห็นถึงสภาวะของการต่อสู้กับความขัดแย้ง การรับฟังเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักจึงทำให้ผู้เสพลุกเหมือนกับการได้ฟังนิทาน

เรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นปัญหาชีวิตรักที่เกิดจากประสบการณ์จริงของผู้เล่า การเล่าเรื่องมีจุดประสงค์เพื่อระบายความทุกข์ ไม่ได้เล่าเพื่อให้อื่นเกิดความบันเทิง การเล่าเรื่องมักจะสลับซับซ้อนหรือสลับไปมา ซึ่งเป็นกลุ่มข้อมูลที่แตกต่างจากนิทาน ผลจากการประยุกต์ *ดัชนีแบบเรื่องนิทานพื้นบ้าน (The Type of the Folktale)* ของสติธ ธอมป์สัน กับกลุ่มข้อมูลเรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จึงทำให้ไม่พบแบบเรื่อง (tale type) ที่ตรงกับ *ดัชนีแบบเรื่องนิทานพื้นบ้าน* หากแต่การศึกษานี้ทำให้พบลักษณะของ “แบบเรื่อง” ของ “เรื่องเล่าสมัยใหม่” ที่มีการถ่ายทอดมาจากชีวิตจริงของผู้คนในสังคม ลีลาการเล่าเรื่องมีความเป็นธรรมชาติ พบจุดยืนของการเล่าเรื่องชัดเจน และให้ภาพสะท้อนวิถีชีวิตคนในสังคมเมืองที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้เสพลูกมาก การรับฟังเรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จึงให้ความเพลิดเพลินเหมือนกับการรับฟังเรื่องเล่าประเภทนิทานสมัยอดีต

2) เรื่องเล่าในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในฐานะคติชนสมัยใหม่

ก่อนที่สังคมมนุษย์จะมีตัวอักษรใช้บันทึกความคิด ความรู้และความทรงจำ มนุษย์มีการสืบทอดข้อมูลทางวัฒนธรรมด้วยวิธีบอกเล่า ข้อมูลที่มีคุณสมบัติพิเศษมักจะได้รับถ่ายทอดมาสู่รุ่นต่อรุ่น ข้ามกาลเวลามาทุกยุคสมัย ข้อมูลทางวัฒนธรรมที่สืบทอดด้วยวิธีบอกเล่านี้ เช่น นิทาน ตำนาน เพลงพื้นบ้าน ภาษิต ปริศนาคำทาย ฯลฯ นักคติชนวิทยาเล็งเห็นความสำคัญของเรื่องเล่าแบบมุขปาฐะในฐานะที่เป็นข้อมูลทางวัฒนธรรมที่สามารถบ่งบอกถึงรากเหง้าของความเป็น

มนุษย์ นักคติชนวิทยาเกรงว่าข้อมูลเหล่านี้จะสูญหายไปตามกาลเวลาและสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป จึงได้มีการนำมาบันทึกรวบรวม และนำมาวิเคราะห์ศึกษา “สารที่ซ่อนอยู่” และทำความเข้าใจความเป็นไปของวิถีชีวิต

ในเวลาต่อมาแทบทุกสังคมบนโลกได้มีการปรับตัวไปสู่สังคมที่เจริญก้าวหน้า การศึกษาข้อมูลประเภทเรื่องเล่าในทางคติชนได้มีการปรับตัวเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทสังคมไปด้วย กล่าวคือ ช่วงเริ่มแรกการศึกษาเรื่องเล่าจะมีลักษณะวิเคราะห์ตัวเรื่องเพียงด้านเดียวเท่านั้น แต่การศึกษาเรื่องเล่านี้คงไม่เพียงพอต่อการทำความเข้าใจวิถีชีวิตมนุษย์ จึงได้มีการตั้งคำถามโดยเน้นว่าเรื่องเล่าที่ได้รับการสืบทอดนั้นดำรงอยู่ได้อย่างไรในสังคม ดังนั้นจึงเป็นที่มาของการศึกษาเรื่องเล่าที่สัมพันธ์กับบริบทแวดล้อม (social context) เพราะสองสิ่งนี้เอื้อให้เรื่องเล่าดำรงอยู่และทำให้เห็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เล่าและผู้ฟังซึ่งเป็นคนในสังคม ทั้งยังช่วยให้เข้าใจถึงพฤติกรรมและวิถีชีวิตมนุษย์ได้ดีขึ้น อีกทั้งการศึกษา folk ได้ขยายขอบเขตจากการศึกษา “ชาวบ้าน” มาสู่การศึกษา “ชาวเมือง” จึงได้มีการนิยามคำว่า folk ขึ้นใหม่ในความหมายว่า “กลุ่มคนหรือกลุ่มชนใด ๆ ก็ตามที่มีจุดสนใจบางประการร่วมกัน” (Alan Dundes, 1977 อ้างถึงใน ศิราพร ณ ถลาง, 2552: 12) จึงเป็นที่มาของงานที่ทำให้ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องเล่าที่สัมพันธ์กับบริบทแวดล้อมโดยเน้นไปที่การศึกษาเรื่องเล่าของกลุ่มคนเมืองที่มีความสนใจเล่าเรื่องบางประการร่วมกัน รวมถึงศึกษาว่าเรื่องเล่าของกลุ่มคนเหล่านี้ดำรงอยู่ได้อย่างไรในสังคม

เมื่อสังคมไทยก้าวเข้าสู่ยุคที่สื่อสารมวลชนมีอิทธิพลต่อชีวิตผู้คนในหลายด้านจึงส่งผลให้ข้อมูลประเภทที่เคยเล่าสู่กันฟัง เช่น นิทาน เพลงพื้นบ้าน ภาษิต ปริศนาคำทาย ฯลฯ ได้มีการนำมาเล่าให้โลดแล่นผ่านสื่อต่าง ๆ จำนวนมาก มีการนำนิทานมาสร้างเป็นการ์ตูน เกม คอมพิวเตอร์ และภาพยนตร์ มีการนำเพลงพื้นบ้านมาขับร้องในรายการโทรทัศน์ หรือมีการนำภาษิตปริศนาคำทายมาเล่นในโลกออนไลน์ แสดงให้เห็นว่าสื่อสมัยใหม่มีบทบาทในการถ่ายทอดข้อมูลทั้งในแง่ของการเก็บรักษาข้อมูลและสร้างสรรค์ประยุคตีให้เข้ากับรสนิยมผู้เสพในแต่ละยุค แสดงให้เห็นว่ากระบวนการถ่ายทอดเรื่องเล่าแต่เดิมที่มีลักษณะเล่าแบบปากต่อปากหรือจากคนสู่คนได้แปรเปลี่ยนมาเป็นการเล่าเรื่องผ่านสื่อสมัยใหม่ ส่งผลให้ตัวเรื่องที่เล่ามีการปรับตัว มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา สืบทอดและสร้างสรรค์อย่างสัมพันธ์กัน เมื่อมีการนำมาเล่าผ่านสื่อนั้นก็ได้ช่วยให้เรื่องที่เล่าคงอยู่ได้นานและไม่หายไปจากการรับรู้ของผู้คนในระยะเวลาที่รวดเร็วขึ้น

จะเห็นได้ว่าปัจจุบันสื่อสารมวลชนได้เข้ามามีบทบาทให้เรื่องเล่าดำรงอยู่ อีกทั้งนักสื่อสารมวลชนผู้ที่ควบคุมสื่อก็ได้มีบทบาทในการเลือกสรรประสบการณ์และเป็นผู้มีอำนาจในการกำหนดเนื้อหาเรื่องเล่าที่ออกสู่สาธารณชน บทบาทของสถาบันสื่อมวลชนในแง่นี้จึงมีอาจจะ

มองข้ามไปได้ในการศึกษาเรื่องเล่า รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นพื้นที่สื่อสารสาธารณะที่ทำให้เกิดเรื่องเล่าที่รวมผู้คนที่สนใจหรือมีรสนิยมบางประการร่วมกันได้มาเล่าเรื่องปัญหาชีวิตรักการดำเนินรายการต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 9 ปี ได้เป็นบทพิสูจน์ที่ทำให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เล่ากับผู้เสพด้วยความนิยมมาอย่างต่อเนื่อง

โดยเหตุที่เรื่องเล่าในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นเรื่องเล่าสมัยใหม่ที่นิยมเล่ากันในกลุ่ม city folk ที่มีลักษณะวิถีชีวิตแบบคนในสังคมเมืองที่มีรสนิยมร่วมกันบางประการและใช้ชีวิตผูกพันอยู่กับพื้นที่สื่อสารณะ เราจึงอาจนับได้ว่า เรื่องเล่าในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็น “คติชนสมัยใหม่” (modern folklore) ของกลุ่ม folk ในสังคมเมืองในปัจจุบัน

3) การถ่ายทอดเรื่องเล่าส่วนตัวมาสู่พื้นที่สาธารณะ

ในความเป็นจริงเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักนี้เป็นเรื่องที่เล่ากันมาทุกยุคทุกสมัย หากกล่าวอย่างตรงไปตรงมาก็คงจะเป็น “เรื่องของชาวบ้าน” “เรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ” หรือ “เรื่องผัว ๆ เมีย ๆ” การเล่ามักจะมีลักษณะซุบซิบนิทานในสังคมเล็ก ๆ หากจะมีการเสพเรื่องเล่าแนวนี้ อาจจะต้องแฝงในงานบันเทิงคดี (fiction) ประเภทละคร เพลงพื้นบ้าน การแสดงตลก ฯลฯ ที่มักจะนำเสนอเรื่องที่ผิดไปจากกรอบบรรทัดฐานทางสังคมซึ่งได้ทำให้ผู้เสพเกิดความเพลิดเพลินในยามว่าง แสดงให้เห็นว่าเรื่องเล่าแนวนี้เป็นที่สนใจของมนุษย์มาทุกยุคสมัย แต่สิ่งที่น่าสนใจคือ รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้ผู้ฟังโทรศัพท์เข้ามาเล่าเรื่องความรักได้สร้างปรากฏการณ์ที่ได้นำ “เรื่องส่วนตัว” มาเล่าสู่ “พื้นที่สาธารณะ” ทั้งในด้านของการเปิดพื้นที่รายการช่วงเวลา 21.00-23.00 น. ทุกคืนวันศุกร์ในช่วงออกอากาศสด และทางรายการยังได้จัดทำคลิป์วิดีโอรายการย้อนหลังเผยแพร่ในสื่ออินเทอร์เน็ต ช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้ฟังที่ไม่ได้รับฟังขณะออกอากาศ ประกอบกับรายการได้มีกลยุทธ์ทางการตลาดนำเรื่องเล่ามาบันทึกในสื่อวัฒนธรรมประชานิยม เช่น หนังสือ บทเพลง มิวสิควิดีโอ และละครสั้น แสดงให้เห็นว่าเรื่องเล่าชีวิตมนุษย์เป็นสิ่งที่ “ขายได้” ตรงกับรสนิยมผู้เสพ มีการโฆษณาขายทางการตลาดโดยเฉพาะในพื้นที่อินเทอร์เน็ตที่เป็นช่องทางสื่อสารโลกออนไลน์ที่ทำให้กระบวนการถ่ายทอดเรื่องเล่าแพร่กระจายข้อมูลมีลักษณะรวดเร็ว ฉับไว และไปสู่การรับรู้ของผู้คนในวงกว้าง การถ่ายทอดเรื่องเล่าผ่านสื่อสมัยใหม่ (media transmission) จึงนับเป็นวิธีการถ่ายทอดเรื่องเล่าของ folk กลุ่มใหม่ดังกล่าว

การถ่ายทอดและความแพร่หลายของเรื่องเล่าในสื่อต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่า เมื่อผู้เล่าถ่ายทอดเรื่องเล่าผ่านรายการแล้ว เรื่องเล่าเหล่านั้นจะกลายมาเป็น “สมบัติร่วม” ของคนในสังคมทันที ทำให้มีการพูดถึง มีการวิพากษ์วิจารณ์ในพื้นที่สื่อสาธารณะต่าง ๆ การนำเรื่องเล่ามาถ่ายทอดผ่านสื่อจึงเป็นการบันทึกเรื่องราวซึ่งช่วยให้เรื่องมีลักษณะไม่ตายและไม่สูญหายไปจากการรับรู้ของผู้คนอีกต่อไป

ขณะเดียวกันช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อที่ผู้เล่าไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงส่งผลให้เรื่องเล่ามีลักษณะเฉพาะ คือ เป็นเรื่องความลับหรือผิดไปจากกรอบศีลธรรม การเล่าผ่านสื่อนี้ช่วยให้ “ตัวผู้เล่า” หายไปจากตัวเรื่อง คงไว้เพียงชื่อเล่นที่อาจเป็นเพียงนามสมมติไว้เท่านั้น เรื่องเล่านี้จึงมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับข้อมูลประเภท นิทาน เพลงพื้นบ้าน ภาชิตปริศนาคำทาย ฯลฯ ที่มักจะไม่มีใครถามผู้แต่งว่าเป็นใครมาจากไหน หากแต่กลุ่มข้อมูลประเภทนี้ได้รับการสืบทอดและดำรงอยู่ได้ในสังคม เมื่อตัวผู้เล่าหายไปคงไว้เพียงนามสมมติก็ก่อให้เกิดการเล่าเรื่องแนวใหม่ ๆ ที่กล้าเปิดเผยความลับในชีวิตส่วนตัวให้มาโลดแล่นในพื้นที่สื่อสาธารณะจึงทำให้เกิดเรื่องเล่าแนวใหม่ที่งานวิจัยนี้เรียกว่า “เรื่องเล่าแนว “รักโคก” ที่มีเนื้อหาความรักที่เต็มไปด้วยความทุกข์จากชีวิตจริงนั่นเอง

ลักษณะของเรื่องเล่าจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จะมีลักษณะการจบแบบปลายเปิด ผู้เล่าเรื่องจะมีการทิ้งปมปัญหาหรือความคับข้องใจเอาไว้ เพื่อนำปัญหานั้นมาปรึกษาในรายการ ผู้ดำเนินรายการที่ทำหน้าที่ควบคุมกระบวนการสื่อสารในรายการจึงทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษา เรื่องเล่าแนวนี้จะทำให้เกิดการสนทนาปัญหา ให้คำปรึกษา ตลอดจนการแสวงหาทางออกร่วมกัน ก่อให้เกิดคำคมจากผู้ดำเนินรายการและข้อคิดในการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมากมาย

4) การให้คำปรึกษาปัญหาชีวิตรักในพื้นที่สื่อสาธารณะ

งานวิจัยที่ผ่านมาที่เกี่ยวข้องในประเด็นศึกษาการตอบปัญหาชีวิตในสื่อสิ่งพิมพ์ **คอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตในนิตยสารในการสะท้อนบทบาทและสถานภาพของสตรีไทย** ของ อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี (2533) และ **คอลัมน์ตอบปัญหาชีวิต: การศึกษาในฐานะวรรณกรรมคำสอนร่วมสมัย** ของ ทัศนภูนาท สังขประดิษฐ์ (2542) ได้ช่วยชี้ให้เห็นว่าในการให้คำปรึกษาปัญหาชีวิตในแต่ละยุคสมัยมีความแตกต่างกัน โดยจะขึ้นอยู่กับสภาพสังคมและวัฒนธรรม ค่านิยมและทัศนคติของผู้คนในยุคคนั้น และการให้คำปรึกษามักจะอิงอยู่กับทัศนคติของผู้ให้คำปรึกษาเป็นหลัก ในการให้คำปรึกษาปัญหาเดียวกัน ได้แก่ ปัญหาสามีไปมีภรรยาบ่อย หาก

ผู้ให้คำปรึกษาเป็น ผู้ชาย ก็จะมีแนวโน้มให้ผู้ขอรับคำปรึกษาดทอนเพื่อประคองชีวิตคู่ วิทยานิพนธ์เล่มนี้ได้ช่วยเพิ่มมุมมองและข้อมูลที่ทำให้เห็นว่า หากผู้ให้คำปรึกษาเป็น ผู้หญิง ในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” จะมีการให้คำแนะนำว่าไม่ควรยอมอดทนจนหมดความสุข โดยมักจะเน้นย้ำเรื่องการตระหนักสิทธิในการกำหนดชะตาชีวิตของตนเอง นับว่าเป็นแนวคิดของผู้หญิงสมัยใหม่ที่ไม่ยอมตกเป็นรองหรืออยู่ในอำนาจของเพศชาย

การศึกษาการให้คำปรึกษาในพื้นที่สื่อจึงทำให้เห็นทัศนคติที่มีต่อความรักของผู้คนซึ่งเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง จะเห็นว่าการศึกษาในพื้นที่สื่อทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อวิทยุซึ่งเป็นช่องทางที่ทำให้ผู้เล่าไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนนั้นได้สร้างปรากฏการณ์นำเรื่องส่วนตัวมาสู่พื้นที่สาธารณะจนกลายเป็นเรื่องปกติ ได้ก่อให้เกิดการเล่าเรื่องปัญหาชีวิตรักแนวใหม่หรือเรียกว่าเป็น “Gossip แบบใหม่” ที่มีการเสพรื่องราวชีวิตของผู้อื่นเพื่อความบันเทิง หากพิจารณาตามกรอบสังคมที่ได้เคยสอนผ่านสำนวนที่ว่า “ไฟในอย่านำออก ไฟนอกอย่านำเข้า” การเล่าเรื่องผ่านสื่อนี้จึงไม่ได้มีการต่อต้านหรือล้มล้างสำนวนดังกล่าว เนื่องจากการเล่าผ่านสื่อยังคงรักษาระดับความลับหรือความเป็นส่วนตัวของผู้เล่าเอาไว้ในระดับหนึ่ง เพราะผู้เล่าไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนออกมา อาจกล่าวได้ว่าการเล่าปัญหาชีวิตรักผ่านพื้นที่สื่อได้ช่วยรักษาระดับความลับของผู้คนในสังคมเอาไว้นั่นเอง

เนื่องจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้เป็นการศึกษาเรื่องเล่าผ่านสื่อโดยใช้ระเบียบวิธีทางด้านคติชนวิทยา วรรณกรรมและภาษา ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาผ่าน “ตัวบท” ของเรื่องเล่า และ “ตัวภาษา” ที่เป็นเครื่องมือในการสื่อสารความรู้สึกและความนึกคิดของผู้คนซึ่งช่วยให้เห็นว่าผู้คนมีปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารอย่างไร ทางทีมงานมีการคัดเลือกเรื่องเล่าที่มีเนื้อหาอย่างไรในการนำมาขายเป็นสินค้าบันเทิง ผู้ดำเนินรายการมีความสามารถในการใช้ภาษาอย่างไรที่ทำให้คนคลายทุกข์ การที่ผู้วิจัยจัดประเภท “แบบเรื่อง” ของเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ซึ่งนับเป็นการใช้วิธีการทางคติชนวิทยานั้นก็ยังไม่เคยมีผู้ใดศึกษามาก่อน วิทยานิพนธ์เล่มนี้จึงเป็นการเพิ่มองค์ความรู้เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ที่มีมาก่อนหน้านี้

งานวิจัยเล่มนี้จึงยืนยันให้เห็นว่ารายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นแหล่งข้อมูลที่ น่าสนใจและมีแง่มุมที่น่าสนใจอย่างหลากหลาย เป็นการเพิ่มประเด็นค้นพบและมุมมองใหม่เกี่ยวกับเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรัก ช่วยให้เห็นถึงปัญหาชีวิต วิธีคิด และความคาดหวังในความรักของคนในสังคมเมือง ส่วนกลวิธีการให้คำปรึกษาช่วยทำให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการมีวิธีการใช้ภาษาอย่างมีศิลปะที่ได้กล่าวมาแล้ว ผู้ที่ทำงานในสถาบันสื่อมวลชนอาจจะศึกษาปัญหาต่าง ๆ เป็น

เบื้องต้น หากต้องการที่จะผลิตสื่อที่ให้คำปรึกษาปัญหาความรักในลักษณะเดียวกัน อาจจะเป็นการจัดรายการวิทยุระดับท้องถิ่นหรือระดับจังหวัดเพื่อเป็นการเข้าถึงผู้คนในพื้นที่ เนื่องจากรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เมื่อเป็นที่รู้จักในวงกว้างจึงทำให้การคัดเลือกเรื่องที่จะต้องออกอากาศมีข้อจำกัด เกิดปัญหาเวลาไม่พอ ไม่สามารถให้คำปรึกษาผู้ประสบปัญหาได้อย่างทั่วถึง วิทยานิพนธ์เล่มนี้จึงจะเป็นแนวทางในการศึกษาเพื่อนำไปออกแบบรายการวิทยุตอบปัญหาชีวิตรักในพื้นที่อื่น ๆ เพื่อที่จะได้เข้าถึงกลุ่มคนอื่น ๆ ในสังคมต่อไป

6.3 ข้อเสนอแนะ

การศึกษารายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เป็นการศึกษาสถานการณ์การสื่อสารที่ผู้คนได้เข้ามาปฏิสัมพันธ์กัน ทำให้เกิดเรื่องเล่าปัญหาชีวิตรักและกลวิธีการให้คำปรึกษาในพื้นที่สื่อสารสาธารณะ ผู้วิจัยเห็นว่าในพื้นที่สื่อสารสาธารณะอื่น เช่น เฟซบุ๊ก เว็บบอร์ด อินสตาแกรม เป็นพื้นที่ที่มีคนนิยมเข้ามาใช้งาน และได้ทำให้เกิดเรื่องเล่าประเภทต่าง ๆ ดังนั้นการศึกษาเรื่องเล่าที่สัมพันธ์กับบริบทในพื้นที่สื่อสารสาธารณะอื่น ๆ ก็จะทำให้เข้าใจคนไทยและปรากฏการณ์ทางสังคมไทยปัจจุบันได้มากขึ้นต่อไป

รายการอ้างอิง

- Scoop เปิดตัว Club Friday The The Series. Retrieved 13 พฤศจิกายน 2556, from <http://thaishareclip.com/play-65851-Scoop>
- กรีนแชนแนล. ช่องทางการรับชม from <http://green-channel.tv/howto>
- กฤติกา โภคากร. (2548). เรื่องเล่า: การเยียวยาผู้หญิงชนชั้นกลางที่ถูกข่มขืน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), สำนัก บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กอบกุล อิงคทานนท์. (ม.ป.พ.). ศัพท์วรรณกรรม. กรุงเทพฯ รักอักษร.
- กอบพงษ์ ภูณทียะ. (2545). การตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กะเทาะชีวิตหลังไมค์ของผู้หญิงคิดสวย "ดีเจอ้อย-นภาพร ไตรวิทย์วารีกุล. Retrieved 12 พฤศจิกายน 2557, from <http://www.manager.co.th/Family/ViewNews.aspx?NewsID=9540000163474>
- กัลย์สุดา สิงคบุตร. (2547). คุณสมบัติและบทบาทนักจัดรายการวิทยุแนวเพลงลูกทุ่ง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- .
- กาญจนา แก้วเทพ. (2544). ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา. กรุงเทพฯ: เอดิสันเพรสโปรดักส์.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2545). เมื่อสื่อส่องและสร้างวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศาลาแดง.
- กาญจนา แก้วเทพ, & สมสุข หินวิมาน. (2553). สายธารแห่งนักคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การเมืองกับสื่อสารศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์, 2553. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- กาญจนา คัพันธ์. (2514a). สำนักอนไทย. พระนคร: รวมสาส์น.
- กาญจนา คัพันธ์. (2514b). สำนักอนไทย ภาค 2(ผ-ส). พระนคร: บุรินทร์การพิมพ์.
- กิจจา รัตนการุณย์ (2547). นิทานในแกมคอมพิวเตอร์: การสืบสานและสร้างสรรค์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ขวัญกัลยาณี. (2548). สมบูรณ์ ครบถ้วน สำนักอนไทย. กรุงเทพฯ: ศรีเอทบุ๊กส์.
- ภัณฑานาถ สังขประดิษฐ์. (2542). คอลัมน์ตอบปัญหาชีวิต : การศึกษาในฐานะวรรณกรรมคำสอนร่วมสมัย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จันทิมา สว่างลาภ. (2556). กลวิธีความไม่สุภาพในรายการเรียลลิตีโชว์ภาษาไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- จุฬาวดี วรเศรษฐศักดิ์. (2548). การศึกษาวิเคราะห์เรื่องเล่าของขวัญของรายการวิทยุ: "เดอะซ็อค". (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- เจฟฟ์ ฮาวี. (2554). คราวด์ซอร์สซิง ล้านคลิก พลิกโลก. กรุงเทพฯ: มติชน.
- ชนินทร์พร จิราธรวราพัฒน์. (2556). บทบาทรายการวิทยุคลับฟรายเดย์กับการสร้างพื้นที่สาธารณะของผู้ฟัง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชุมสาย สุวรรณชมภู. (2548). ความรู้เกี่ยวกับโหวตและภาพพจน์. In จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ & บาหยัน อิ่มสำราญ (Eds.), ภาษากับการสื่อสาร (pp. 48-56). กรุงเทพฯ: พี.เพรส.
- จิตติกานต์ นิธิอุทัย. (2555). การสร้างแบรนด์ด้วย Facebook. กรุงเทพฯ: อินส์พัล.
- ณัฐกานต์. โดนใจบาดลึกและติดหูคนฟังไปทั่วบ้านทั่วเมืองสำหรับบทเพลง “คนไม่น่าส่งสาร” ผลงานการสร้างสรรคจากปลายปากกาของ “พ.ญ.ปิยะดา หาชัยภูมิ” หรือ “หมอลอ” นักแต่งเพลงเลือดใหม่ที่มีดีกรีเป็นถึงคุณหมอด้านจิตแพทย์. Retrieved 24 พฤศจิกายน 2556, from <http://www.earnpiyada.com/about.php>
- ณัฐพร กังวาฬพงษ์. (2551). ความพึงพอใจของผู้ฟังที่มีต่อรายการวิทยุคลื่น FM 106.5 MHz. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. (2556). วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ตามแนวภาษาศาสตร์: แนวคิดและการนำมาศึกษาวาทกรรมในภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฏวรรณ์ วรานิซสกุล. (2536). การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมในรายการวิทยุเพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรในกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษา สถานีวิทยุ จส.เอฟ.เอ็ม 100 เมกะเฮิร์ต. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดีเจพี่ชอด และดีเจเนภาพร. (2549). เรื่องเล่าจาก CLUB FRIDAY. กรุงเทพฯ: book show.
- ดีเจพี่ชอด และดีเจเนภาพร. (2552a). รักดีดี ที่สร้างได้ใน 6 วัน. กรุงเทพฯ: book show.
- ดีเจพี่ชอด และดีเจเนภาพร. (2552b). รักดีดี ที่สร้างได้ใน 6 วัน. กรุงเทพฯ: book show.
- ดีเจพี่ชอด และดีเจเนภาพร. (มีคนเศร้ากว่าเราตั้งเยอะ). กรุงเทพฯ: book show.
- ดีเจพี่ชอด และดีเจพี่อ้อย. (2552). ขอเพลงให้ตัวเองหน่อย. กรุงเทพฯ: book show.
- ดีเจพี่ชอด และดีเจพี่อ้อย. (2553). รักที่ไม่ได้ออกอากาศ. กรุงเทพฯ: book show.
- ดีเจพี่อ้อย @ The Idol คนบันดาลใจ [29-05-2012] Retrieved 12 พฤศจิกายน 2557, from <http://www.youtube.com/watch?v=MMjFFnVo4cc>

- ตรีบุษ วีระเวสส์. (2539). การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาทางสื่อวิทยุกระจายเสียง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เถลิง พันธุ์เถลิงอมร. (2541). นวนิยายและเรื่องสั้น : การศึกษาเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์. สงขลา: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา.
- ธเนศ วงศ์ยานนาวา. (2553). ความรัก ความรู้ ความตาย. กรุงเทพฯ: ศยาม.
- นพพร ประชากุล. (2552). ยอกอักษร ย้อนความคิด เล่ม 1 ว่าด้วยวรรณกรรม. กรุงเทพฯ: อ่าน.
- นพมาศ แวหวงส์, & สุทธากร สันติธวัช. (2542). จินตทัศน์แห่งเสรีชนและศิลปะการเล่าเรื่องในภาพยนตร์. In อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, ธีรพันธ์ อนวัชศิริวงศ์ & ศุจีรา สุวีรานนท์ (Eds.), จินตทัศน์ทางสังคมในภาษาลือมวลชน (pp. 31-59). กรุงเทพฯ
- โครงการสื่อสันติภาพ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทวัฒน์ ฉัตรอุทัย. (2549). อดอร์โนกับอุตสาหกรรมวัฒนธรรม: กรณีศึกษาเพลงสมัยนิยม (popular music). In สุ. เสนาคำ (Ed.), เหลียวหน้าแลหลัง วัฒนธรรมป๊อป (pp. 81-126). กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2536). วัฒนธรรมของคนชั้นกลางไทย. In สังคีต พิริยะรังสรรค์ & ผาสุก พงษ์ไพจิตร (Eds.), ชนชั้นกลางบนกระแสประชาธิปไตยไทย (pp. 51-65). กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เนื้อเพลง "รักแท้หรือแค่เหงา". Retrieved 12 พฤศจิกายน 2557, from <http://www.siamzone.com/music/thaiyric>
- เนื้อเพลง "อย่าปล่อยให้คนคนหนึ่งคิดถึงเธอ". Retrieved 12 พฤศจิกายน 2557, from <http://www.siamzone.com/music/thaiyric>
- ประคอง นิมมานเหมินท์ และคณะ. (2552). บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 4: วัฒนธรรมการใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- ประไพพรรณ พิงฉิม. (2542). กลวิธีการถามในปริศนาการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์สองประเภท. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปอรัรัมย์ ยอดเนร. (2544). การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างพิธีกรและวิทยากรรายการสุขภาพทางโทรศัพท์ในเชิงชาติพันธุ์วรรณนาแห่งการสื่อสาร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ฝ่ายตำราวิชาการคอมพิวเตอร์. (2557). พจนานุกรมคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ.
กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา, & วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา. (2556). ทฤษฎีและเทคนิคการให้บริการปรึกษา.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พจมาน มูลทรัพย์. (2551). เรื่องเล่าของเกย์ในชุมชนวรรณกรรมออนไลน์: กรณีศึกษากลุ่ม
“บลูสกายโซเชียล” ใน www.pantip.com. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต),
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พลอยลลดา ไชยบุญเรืองสิน. (2553). วิธีการสื่อสารของผู้ดำเนินรายการวิทยุ *Club Friday* การ
ใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ฟัง. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- พัฒนา กิติอาษา. (2546). คนพันธุ์ป๊อป : ตัวตนคนไทยในวัฒนธรรมสมัยนิยม. กรุงเทพฯ ศูนย์
มานุษยวิทยาสิรินธร.
- พิกุลกานต์ รุจิราภา. (2537). การแสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุการศึกษาแนวชาติพันธุ์วรรณนา
แห่งการสื่อสาร. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รักดีดี ที่สร้างได้ใน 6 วัน เก็บเรื่องรักลงพ็อคเก็ตบุ๊กของขวัญแทนความรัก,. Retrieved 3
พฤศจิกายน 2556, from <http://gossipstar.mthai.com/gossip-content/18783>
- รัชนีกร เศรษฐ์. (2536). โครงสร้างสังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554. กรุงเทพฯ:
ราชบัณฑิตยสถาน.
- รายการ The Idol คุณสายทิพย์ 1/3. Retrieved 12 พฤศจิกายน 2557, from
http://www.youtube.com/watch?v=m2MGY_NxWRs.
- ฤทัย กำแพง. (2539). ปัจจัยที่นำไปสู่ความมีชื่อเสียงของนักจัดรายการวิทยุ บริษัท เอ-ไทม์ มีเดีย
จำกัด. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ภาควิชาการ
สื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์.
- วัชรภรณ์ ดิษฐปู๋ปาน. (2545). แบบเรื่องนิทานสังข์ทอง: ความแพร่หลายและการแตกเรื่อง.
(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์ และคณะ. (2552). บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3: ชนิดของคำ วลี ประโยค
และสัมพันธ์สาร. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

- วิทย์ ศิวะศรียานนท์. (2544). *วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์* (ว. (ศิวะศรียานนท์)ชินวรรโณ Ed.). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธรรมชาติ.
- ศิริพร ภัคดีผาสุข. (2556). *เอกสารประกอบการเรียนรายวิชา 2201851 สัมมนาคติชนสมัยใหม่ และวัฒนธรรมประชานิยม*.
- ศิราพร ณ ถลาง. (2552). *ทฤษฎีคติชนวิทยา: วิธีวิทยาในการวิเคราะห์ตำนาน-นิทานพื้นบ้าน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริรัตน์ แอดสกุล. (2553). *สถาบันครอบครัว : พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรวิรัตน์ จิรวรรวิสุทธิ. (2554). *พัฒนาการและสุนทรียทัศน์ในการสร้างสรรค์บทละครในโทรทัศน์ไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายทิพย์ นกุลกิจ. (2543). *วรรณกรรมไทยปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.
- สายป่าน บุรีวรรณชนะ. (2548). *ลักษณะเด่นของตำนานประจำถิ่นริมแม่น้ำและชายฝั่งทะเลภาคกลางของไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิทธิธรรม อ่องวุฒิวัฒน์. (2549). *วัจนกรรมการตกเดือนในภาษาไทย: กรณีศึกษาครูกับลูกศิษย์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริพร สงบธรรม. (2544). *บทบาทของรายการวิทยุเพื่อชุมชนกับประชาคมสงขลา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุดาตวง เกิดโมฬี. (2537). *การศึกษาการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎรตามแนวชาติพันธุ์วรรณนาแห่งการสื่อสาร : กรณีศึกษาผู้สมัครพรรคพลังธรรม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพัตรา สุภาพ. (2542). *สังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ห้องจัดรายการวิทยุ "คลื่นฟรายเดย์". Retrieved 15 มีนาคม 2557, from <https://www.facebook.com/GreenWave.FM?fref=ts>
- อมรรัตน์ ทิพย์เลิศ. (2545). *มิวสิควิดีโอ : เต็มใจที่จะเจ็บ ไม่เคยเข็ดในรัก สืบค้นเชิง : อำนาจแห่งความไร้สาระ*. กรุงเทพฯ: ออล อเน้าท์ ฟรีน.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). *ภาษาศาสตร์สังคม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี. (2533). คอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตในนิตยสารในการสะท้อนบทบาทและ
สถานภาพของสตรีไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อิรวดี ไตลิ่งคะ. (2543). ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. (2547). สื่อสารมวลชนเบื้องต้น : สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. (2550). สื่อสารมวลชนเบื้องต้น : สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษณีย์ ศิริสุนทรไพบุลย์. (2552). หลักการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอ-ไทม์ มีเดีย. aboutus. Retrieved 3 พฤศจิกายน 2556, from
<http://www.atimemedia.com/aboutus>
- เอ-ไทม์ มีเดีย. GREEN CONCERT#17 LOVE SCENES LOVE SONGS CLUB FRIDAY 9th
ANNIVERSARY. Retrieved 9 ธันวาคม 2557, from
<http://greenwave.fm/greenconcert/no17/>
- เอื้อนทิพย์ พีระเสถียร. (2529). การศึกษาเชิงวิเคราะห์แบบเรื่องและอนุภาคในปัญญาสชาดก.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก

สรุปเรื่องย่อของเรื่องเล่าแนว “รักโศก” ในแต่ละตอนที่ออกอากาศในรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ.2555

1. ตอน “108 คำถามหัวใจกับดีใจที่จืดและดีใจที่อ้อย” ออกอากาศเมื่อ วันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2555

1.1 คุณต่อ (ชาย) (แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้)

คุณต่อเจอผู้ชายคนหนึ่งแล้วรู้สึกถูกใจ พอคบกันมาเป็นระยะเวลา 3 ปี จึงรู้สึกว่าทั้งสองคนแตกต่างกันเป็นอย่างมากมีความรู้สึกว่าจะสานสัมพันธ์ต่อไปไม่ได้

ครั้งแรกที่เจอกันคุณต่อเป็นฝ่ายไปจีบเขาก่อน เป็นฝ่ายวิ่งตามเพื่อเอาชนะใจ ในช่วงแรกที่คบกันเขาบอกว่า “ถ้าคุณต่อทนพฤติกรรมเขาได้ 3 เดือน จะยอมเป็นแฟนที่ดีของคุณต่อ” ใน 3 เดือนนั้น คุณต่อตามใจเขาตลอด คือ เขาเป็นคนชอบเที่ยวกลางคืน แต่คุณต่อทำงานประจำที่ต้องเข้างานแปดโมงครึ่ง เลิกสี่โมงครึ่ง ในเวลาที่เขาเที่ยวกลางคืน คุณต่อต้องไปอยู่กับเขา จะต้องกลับตอนตีสอง พอหกโมงเช้าก็ต้องตื่นไปทำงาน คุณต่อไม่เคยขัดใจเขาเลย

พอครบสามเดือนคุณต่อจึงถามเรื่องความสัมพันธ์ว่าเป็นอย่างไร แต่เขาบอกว่า “แค่สามเดือนขอต่อเวลาอีกหน่อยได้ไหม” คุณต่อรู้สึกไม่ดีที่เขาไม่ชัดเจน และเขาจึงบอกว่า “ถ้าทนไม่ได้ก็เลิกกันไป” ทั้งสองคนจึงเลิกกัน

พอสองอาทิตย์เขาโทรมาจ้อบอกว่า “จะปรับปรุงตัว” หลังจากนั้นทุกอย่างก็เปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือโดยที่คุณต่อไม่ต้องวิ่งตามเหมือนที่ผ่านมา นอกจากนี้ความแตกต่างที่คุณต่อเล่า คุณต่อทำงานประจำได้รับเงินเดือน ส่วนเขาทำงานเป็นจ๊อบ ได้เงินเป็นก้อน เมื่อมีเงินก็ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย เงินหมดก็หางานใหม่ การใช้จ่ายเงินไม่เหมือนกัน วิถีชีวิตต่างกัน วันหยุดคุณต่อได้ไปบ้านเขาที่ต่างจังหวัด คุณต่ออยากไปไหว้พระตอนกลางวัน เขาก็พาเที่ยวแต่กลับบอกว่า “ไม่ชอบเที่ยวกลางวัน เขาชอบเที่ยวกลางคืนมากกว่า” ความแตกต่างหลายด้านจึงทำให้เกิดคำถามว่าความสัมพันธ์จะไปต่อได้หรือเปล่า

1.2 คุณดล (ชาย) (แบบเรื่องนอกใจคนรัก)

เมื่อประมาณสิบปีที่แล้วสมัยที่คุณดลเรียนหนังสืออยู่ คุณดลมีเพื่อนสนิทคนหนึ่งชื่อว่าชอบกัน แต่ไม่เคยเป็นแฟนกันและไม่เคยปฏิเสธว่าไม่ใช่แฟน เมื่อเรียนจบแล้ว ต่างคนก็ต่างแยกย้ายกันไป แต่ว่าก็ได้มีเหตุให้กลับมาเจอกันอีกซึ่งตอนนั้นคุณดลเป็นเด็กและยังไม่ชัดเจน เรื่องจึงได้ค้างคาอยู่ตรงนั้น

เมื่อ 3-4 ปีก่อน คุณดลก็ได้คบกับแฟนคนปัจจุบันมาสักพักซึ่งคิดว่าแฟนคนนี้จะจะเป็นคนที่คุณดลแต่งงานด้วย จนกระทั่งเมื่อสักเดือนที่แล้ว คุณดลไปเที่ยวต่างจังหวัดซึ่งเป็นบ้านเกิดของแฟนคนแรก (เพื่อนสนิทคนดังกล่าว) ก็พยายามไปและตั้งใจว่าสักวันคงจะได้เจอ

จนกระทั่งปีที่แล้วปรากฏว่าเธอคนนั้นต้องมาทำงานกรุงเทพฯ พอดี จึงได้มาติดต่อกันและพบเจอกันบ่อยครั้ง ซึ่งคุณดลก็ได้บอกว่าตัวเองบริสุทธิ์ใจกับเพื่อนคนนี้ แฟนคนปัจจุบันของคุณดลเริ่มสังเกตว่า คุณดลมี

พฤติกรรมเปลี่ยนไป เช่น รับโทรศัพท์ทีน้อยลง ซึ่งคุณดลคิดว่าตัวเองเหมือนเดิม แพนจึงจะยื่นคະຍອຳຳ ກຸນດລ ໄມ່ສບຍາໂຈກລ້ວງວ່າຄອນອື່ນຈະເຂົ້າໂຈວ່າຕົວເອມື່ອູ່ງຄອນອື່ນຈື່ງເລ່າຄວມຈື່ງໃຫ້ແພນຟື່ງ

ແພນປັຈຈຸບັນຈື່ງຂອຍຸຍັກບື່ງຢອນສນືທຄອນນັ້ນ ຈື່ງຄອນດລກື່ໍຳື່ຳວ່າທັ່ງສອນຄອຍອະໄວກັ່ນ ແພນຄອນປັຈຈຸບັນຈື່ງ ຂອຍຸຍັກຄວມສັ່ມພັນທື່ຢອຍວ່າຕົນມາທື່ທັ່ງ ເອເຂົ້າມາໃນຈັ່ງທະທື່ຄອນດລສື່ມແພນຄອນແກ່ໄມ່ໄດ້ຈື່ງທຳໃຫ້ຄອນດລໄມ່ ສາມາດຕືດຕອບແພນຄອນປັຈຈຸບັນໄດ້ 2-3 ວັນທື່ຜ່ານມາ ກຸນດລຈື່ງພຍາຍາມໄປອ້ອຳຳເຢອຍອື່ນຍັກໃຫ້ເອທື່ຟັ່ງ ທັ່ງໄປທື່ບ້ານ ເອກື່ໍຳື່ຳອອກຈາກບ້ານ ໄປຣອທື່ທຳງານເອກື່ໍຳື່ຳທາງລອຈາກຕື່ກ ກຸນດລຣື່ຳຣື່ຳກື່ອນຣນ ຈນໄມ່ມື່ສມາທື່ທຳງານ ກຸນດລຄວຣ ທຳອຳຳໄວ

1.3 ກຸນດາ (ເຢຢື່ງ) (ແບບຣື່ອຳຳໄມ່ມັ່ນໃຈໃນຄວມຣັກ)

ກຸນດາຄອບກັບແພນມາຈະເຂົ້າປື່ຳ 7 ຄວມຣັກທື່ຜ່ານມາເປັນຄວມຣັກຄອນລະຄື່ງທາງ ເຍທະເລະກັ່ນດື່ງຂັ້ນ ທ່າງກັ່ນໄປ 2 ຕື່ອນແລ້ວກັບມາຕື່ນຕື່ກ ຈື່ງຝ່າຍຊາຍກື່ຳຳຈື່ງທຳເຢອຍກຸນດາແລະຄຣອບຄຣັວຂອເອ ແຕ່ກຸນດາສອຍສັ່ຍວ່າ ເອໄມ່ເຍທຸດຣື່ອຳຳແຕ່ງງານເລຍຈື່ງທຳໃຫ້ເອສອຍສັ່ຍວ່າອາຄຕຈະເປັນອຳຳໄວ

ຫລາຍຄື່ງທື່ກຸນດາຍກຕົວອຳຳວ່າຢອນໃນຄອມແຕ່ງງານໄປແລ້ວ ຝ່າຍຊາຍກື່ໍຳຳຈະເຍຍ ກຸນດາເຍຍນຳຣື່ອນີ້ໄປ ປື່ຳກືກສາກັບຢອນໃນຄອມວ່າຄວຣຳຳທື່ອຳຳໄມ່ເຢອຍວ່າກຸນດາອາຍຸ 33 ປື່ຳແລ້ວ ຄອກັ່ນມາຕັ່ງແຕ່ງອາຍຸ 20 ປລາຍ ຯ ກື່ຳຳໄມ່ ກື່ຳຳທຸດ ກຸນດາບອກວ່າຕົນກັບຄຳຕອບ ກັບວ່າເອມື່ອຳຳທື່ເອເຄທື່ອຳຳແລ້ວ ຖ້າໄປປື່ບໃຫ້ເອທຸດຈະກລາຍເປັນວ່າຄື່ອຳຳ ທລອດເວລາ ເອຈື່ງໄມ່ກື່ຳຳຳຳອຳຳໄວໄປຕຣງມາ

ເອໄດ້ບອກເອວ່າ ເອຍັ່ງມື່ຳຣະເຍະ ຄື່ ຕື່ອເປັນເລ່ັກຂອບ້ານ ດູແລບ້ານ ແລະດູແລຢອແມ່ ເຢອຍຈື່ງຳ ແລ້ວເອມື່ອຳຳຢອຍະ ຢອນຕອກື່ແຕ່ງງານອອກໄປ ຢອນຊາຍກື່ໍຳຳແຕ່ງງານເລືອເອຄອນຕື່ຍ ຢອຍທື່ແຕ່ງງານກື່ຳຳຍັ່ງມາດູແລ ກືກຳຳທື່ບ້ານອຳຳ ສິ່ງທື່ເອບອກຈື່ງເປັນເຕຣຸດຣື່ຳສ່ວນທາງກັ່ນ

ກຸນດາວາງແພນຣື່ອຳຳແຕ່ງງານມາຕລອດເຢອຍວ່າເອທື່ທຳງານອຳຳໃນຣະດັບທື່ນຳຢອໃຈແລ້ວ ອາຍຸມາ ແລ້ວ ອຍັກມື່ຄຣອບຄຣັວແລະອຍັກມື່ຄຸກທື່ນຳຣັກອຳຳໃນບ້ານ

ນອກຈາກນີ້ເວລາທື່ຢອນກຸນດາຳຳວ່າ “ຄູ່ນີ້ເມື່ອໃຳຳຈະແຕ່ງງານກັ່ນ ຄອກັ່ນມາທຳທຳເຈດື່ປື່ແລ້ວນະ ຢອນເອ ຈະມື່ຄຸກແລ້ວນະ” ເອບອກວ່າ “ໄມ່ອຍັກມື່ຄຸກ ເຢອຍວ່າຕື່ອຳຳເຢອຍນຕື່ ຯ ໃຫ້ຕື່ອຳຳໃນສັ່ງຄມຕື່ ເອຣັບໄມ່ໄດ້ຈື່ງ ຯ”

ກຸນດາຍັ່ງບອກອຳຳວ່າຊື່ວືດຕົວເອມື່ອຳຳໃນທຳຳຣື່ອ 30 ກຳລັ່ງແຈ້ວ ທື່ນາງເອກຣອຳຳຊາຍຄອນນີ້ມາຂອແຕ່ງງານ ແຕ່ຄອນນີ້ກື່ຳຳຄວມສອດແບບໄມ່ຍອມຂອ ຈນວັນນີ້ອາຍຸທຳນີ້ ດູແລ້ວເມື່ອນຊື່ວືດຕົວເອ ກຸນດາຈື່ງເກືດປື່ຳທຳວ່າຄອ ກັບແພນມາ 7 ປື່ ແຕ່ເອໄມ່ຍອມທຸດຣື່ອຳຳແຕ່ງງານ ເອຄວຣທຳອຳຳໄວ?

1.4 ກຸນເອກ (ຊາຍ) (ແບບຣື່ອຳຳຄອນຣັກນອກໃຈ)

ກຸນເອກຄອບກັບຢອນສນືທມາ 11 ປື່ແລ້ວ 2-3 ປື່ຳຢັ່ງ ເອມາມາຂອເປັນແພນ ຈື່ງຕກລອເປັນແພນກັ່ນ ອຍັກຳຳທື່ ເຈຢອ້ອຍທື່ເຈດື່ວ່າ “ຄວຣຈະເຕື່ນຕອໄປທື່ອຳຳຈະຍຸດແຄ້ນ?”

ກຸນເອກສນືທສນມກັບທື່ບ້ານຂອຝ່າຍຊາຍເປັນອຳຳໄວ ຢອມາຂວ່ງ 2 ປື່ຳຢັ່ງ ເອມື່ອພຸດືກຣມທື່ເປື່ອນໄປ ຄື່ງ ລ່າສຸດເອໄປເຈອຈດເມຍອບທື່ບ້ານເປັນຈດເມຍທື່ທຳໃຫ້ຳຳ ເອມື່ອຄອນອື່ນ ຈື່ງກຸນເອກກື່ໍຳຳເຍຍຳຳເຢອຍວ່າກລ້ວ ຄຳຕອບ

นอกจากนี้พฤติกรรมในช่วงหลังก็เปลี่ยนไปปกติจะมารับที่ทำงาน ไปทานข้าวด้วยกัน พอไปส่งก็ไม่เหมือนเดิม เขาจะบอกว่าติดธุระหรือไปสัมมนาบ้าง เมื่อก่อนสิ้นปีก็จะไปสวดมนต์ข้ามปีกันทุกปี ปีที่ผ่านมาคุณเอกต้องไปคนเดียวที่วัดบวรฯ เขาก็บอกว่าเขาติดสัมมนา

คุณเอกไม่กล้าถามความจริงเพราะยังทำใจไม่ได้ ส่วนหนึ่งคือ คุณเอกก็ผูกพันกับครอบครัวฝ่ายชายมาก จึงไม่กล้าถามอย่างตรงไปตรงมาเพราะกลัวคำตอบ คุณเอกจึงเกิดปัญหาว่าควรจะหยุดหรือดำเนินความสัมพันธ์ต่อไป?

2. ตอน “รักครั้งนี้เอาอยู่ไหม” ออกอากาศ เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555

2.1 คุณดา (หญิง) (อีเมล) (แบบเรื่องคนรักนอกใจ)

หนูมีเรื่องอยากจะเล่าและขอคำปรึกษา มันเกิดขึ้นเร็วมากและตั้งตัวไม่ทัน ก่อนอื่นแนะนำตัวก่อนนะค่ะ ชื่อดาค่ะ แต่งงานมีครอบครัวแล้ว มีลูก 2 คน คนโต 3 ขวบ คนเล็ก 6 เดือน หนูเป็นคุณแม่ยังสาวค่ะ แต่งงานตอนอายุยังไม่ค่อยเข้าเรื่องเลยดีกว่า แฟนหนูเป็นนักดนตรี เขาทำงานกลางคืนนะค่ะ ย่อมมีเรื่องผู้หญิงเป็นธรรมดา แต่ที่ผ่านมาเขาจะดูแลหนูและครอบครัวเป็นอย่างดี จนมาถึงเรื่องที่จะเล่านี้แหละค่ะ เขาเปลี่ยนไปแม้กระทั่งกับลูกสี่เดือน ก่อนหน้านี้เขาต้องย้ายไปทำงานที่ต่างจังหวัดและไม่กี่เดือนก็ย้ายกลับมาทำงานที่เดิมสิ่งที่เปลี่ยนไปคือ เขาไม่ได้มาคนเดียว หนนี้พาใครมาอีกคน โดยพาคน ๆ นั้นไปเช่าอพาร์ทเมนต์ หนูรู้นะค่ะแต่อดทน เพราะรักเขามาก ช่วงแรกเขากลับบ้านบ้าง ช่วงหลังไม่กลับเลย หนูต้องร้องไห้ทุกคืน เขาสัญญาว่าจะกลับ ตีสองยังไม่กลับเลยคะ ก็เลยโทรไป พอเราโทรไปปั๊บ ก็มีผู้หญิงรับ คือคนเนี่ยเขาไม่รู้จะคะว่า ผู้ชายคนเนี่ยมีลูกแล้ว 2 คน มีภรรยาแล้ว คือผู้หญิงไม่รู้ พอเกิดเรื่องปั๊บ เขากลับมาที่บ้าน ในใจแอบคิดว่าพอผู้หญิงคนเนี่ยรับสาย พอรู้เรื่องว่าผู้ชายคนนี้มีลูกมีเมียแล้วเนี่ย เขาน่าจะถอย เปล่าคะ ตอนนี้เขามาขออยู่บ้านเดียวกับหนูและกำลังไปชนของมา หนูแทบอยากตายเลยคะ แฟนหนูบอกว่า เขารักหนูกับลูกนะ เขาขอให้ผู้หญิงคนนั้นมาอยู่บ้านเพื่อเขาจะได้อยู่กับลูกด้วย เพื่อจะได้อยู่กับหนูด้วย แล้วลูกอีก 2 คนละคะ อีกไม่นานถ้าผู้หญิงคนนี้มีทางไปก็เลิกไปเองแหละ เขาบอกว่าไม่นาน ตอนนี้หนูทำอะไรไม่ถูกคะ คงต้องให้พี่ ๆ ช่วยละมั้ง เจ็บ ทรมานแต่หนูก็รักเขามากและเป็นความรักครั้งแรกของหนูด้วย

2.2 คุณเป็ก (หญิง) (แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้)

คุณเป็กคบกับแฟนมาสักประมาณ 6 ปี แล้วก็แต่งงานกันมาสัก 2 ปี ในช่วงที่คบกัน คุณเป็กมักจะเป็นคนที่เอาแต่ใจตัวเอง เขาจะเป็นฝ่ายยอมคุณเป็ก มีทะเลาะกันบ้าง แต่เขาจะเป็นฝ่ายยอมคุณเป็กตลอด ช่วงหลังคุณเป็กเริ่มเห็นความเปลี่ยนแปลงจนบางทีก็เผลอมองข้ามไป มาครั้งล่าสุดทะเลาะกัน และด้วยความอารมณ์ร้อนคุณเป็กหลุดปากไปว่า “ถ้าไม่พอใจก็ให้ออกจากบ้านไปก็ได้” ซึ่งจริง ๆ แล้วในใจคุณเป็กไม่ได้คิดอะไรแบบนั้น หลังจากเหตุการณ์นั้น เขาก็เปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือ กลับบ้านดึกหรือบางครั้งไม่กลับบ้าน

คุณเป็กก็ถามตัวเองว่า “จะเอาอย่างไรกับชีวิต” เขาก็บอกว่า “เขาไม่รักคุณเป็กแล้ว ช่วงที่อยู่บ้านเขาไม่มีความสุข” คุณเป็กบอกเขาว่า “เธอไม่ได้ตั้งใจให้เกิดเหตุการณ์ครั้งนั้น ขอร้องไห้แฟนลืมเรื่องเก่าแล้วเริ่มต้นใหม่

จะได้ไหม เธอสัญญาว่าจะไม่ทำตัวแบบนั้นอีก” แต่เขาบอกว่า “เขาไม่สามารถลืมเหตุการณ์นั้นได้” ซึ่งเธอบอกว่าได้พยายามทำดีที่สุดแล้วและเหตุการณ์นี้จึงกลายเป็นบทเรียนชีวิตให้กับตัวเองในที่สุด

2.3 คุณพิมพ์ (หญิง) (แบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก)

คุณพิมพ์รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่งผ่านเฟซบุ๊ก เธอเป็นฝ่ายรับแอดเขามา ผู้ชายคนนี้มีข้อมูลส่วนตัว (profile) ในเฟซบุ๊กคือ เขาทำงานเป็นที่ปรึกษานักลงทุน เป็นคนไทยที่ไปอยู่ต่างประเทศ งานจะยุ่งมาก เป็นคนที่มีชื่อเสียง เมื่อดูจากโปรไฟล์เขา หากบอกนามสกุลไปก็มีคนรู้จัก เขาเป็นญาติคนดัง คุณพิมพ์เล่าเรื่องของเขาให้ครอบครัวตัวเองฟัง แต่ไม่แน่ใจว่าเขาทำทุกอย่างเพื่อคุณพิมพ์หรือเปล่า

คุณพิมพ์คุยกับฝ่ายชายเรื่อยมา และเริ่มรู้สึกว่าเขาส่งข้อความมาทางเฟซบุ๊กเยอะมาก ทั้ง เข้า กลางวัน เย็น แล้วก็เริ่มคุยกันเป็นภาษาอังกฤษ มีครั้งหนึ่งเขากลับมาเมืองไทยก็นัดเจอกัน ออกเดทกัน เขาพาคุณพิมพ์ไปดูละครโอเปร่าที่ศูนย์วัฒนธรรม ฯ ไปเดทกัน 3 ครั้ง ก็มีไปเที่ยวต่างจังหวัด ซึ่งในคราวนั้นเองคุยกันว่าต่างคนต่างไม่มีแฟนจึงตกลงเป็นแฟนกัน แต่พฤติกรรมของเขามีลักษณะแปลก ๆ เช่น เขาบอกว่างานจะยุ่งมาก ต้องประชุมลูกค้า ทำงาน 8 โมงถึงตี 2 จะได้เจอคุณพิมพ์ตอนที่ว่างเท่านั้น

นอกจากนี้คุณพิมพ์โทรศัพท์ไปหาเขา เขาบอกว่าอยู่ที่เชียงใหม่ โทรไปเขาก็กดรับ แต่เธอกลับได้ยินเสียงคนไทยที่เป็นผู้หญิงผู้ชายคุยกัน เหมือนอยู่ในปาร์ตี้ ระยะเวลาโทรศัพท์ 10 นาที พอทดวงเธอจึงส่งข้อความไปว่า “ถ้ายูมิตติ้งอยู่หรือปาร์ตี้อะไรก็บอก” แล้วเขาก็ส่งข้อความตอบกลับว่า “คุณพูดอะไร เอะ ประชุมอยู่นะ คิดถึงมากนะ” คุณพิมพ์ร้องไห้ทั้งคืน ตอนเช้าเขาโทรมาและย้ำว่าไม่ได้กดรับโทรศัพท์เลย โทรศัพท์วางอยู่บนโต๊ะตลอด คุณพิมพ์จึงเสียความรู้สึกและอยากเคลียร์ให้รู้เรื่องว่าความจริงทั้งหมดคืออะไร

2.4 คุณอ้อม (หญิง) (แบบเรื่องคนรักนอกใจ)

คุณอ้อมคบกับแฟนมา 7 ปี แต่งงานกันมาได้ 2 ปี รวมเวลาที่คบเป็น 9 ปี มีลูกสาว 1 คน ซึ่งอยู่กับคุณตาคุณยายที่ต่างจังหวัด ในขณะที่เป็นแฟนกัน เขาเป็นคนเสมอต้นเสมอปลาย ไม่ได้แสดงความเจ้าชู้ให้เห็น คุณอ้อมเริ่มรู้สึกว่าเขาเปลี่ยนไปตอนที่คุณอ้อมท้อง คือ เขาไม่ค่อยกลับบ้าน คุณอ้อมก็ไม่ได้คิดมาก และจับได้อยู่เรื่อยๆ เขาอกใจมีผู้หญิงคนอื่น พอผู้หญิงคนนั้นรู้ความจริง คุณอ้อมก็อาละวาดแล้วผู้หญิงคนนั้นก็ไป สักพักมีผู้หญิงคนใหม่เข้ามา เป็นเด็กอายุห่างจากเขาเกือบจะ 2 รอบ ทั้งเขาและผู้หญิงคนนั้นได้ไปเช่าห้องอยู่ด้วยกัน ห่างจากคุณอ้อมอยู่สองซอย

ในเวลาที่คุณอ้อมจับได้ เขาจะรู้สึกผิดได้ไม่เกิน 1 สัปดาห์ แล้วก็หาเหยื่อรายใหม่ไปเรื่อย คุณอ้อมเคยถามเรื่องแยกทางกัน แต่เธอก็ยังทำใจไม่ได้ ในเวลาที่จะบอกเลิกกันจะพูดสองคนไม่ได้ เพราะมักจะมีปากมีเสียง ใช้ความรุนแรง เช่น ทำร้ายคุณอ้อมด้วยการบีบคอ เขี่ยงาข้าวของ ตอนนั้นเธอจึงพยายามมองว่าเขาเป็นเพื่อนร่วมห้องคนหนึ่ง มากี่เจอไม่มากี่ไม่เจอ เธอไม่ได้สนใจว่าเขาจะมาหรือไม่มา เมื่อก่อนร้องไห้แต่ตอนนี้ไม่ร้องไห้แล้ว เธอก็ไปมีความสุขกับเพื่อนที่ทำงาน เสาร์อาทิตย์ก็ไปกินไปเที่ยวกับเพื่อน คุณอ้อมควรทำอย่างไรกับสถานการณ์อย่างนี้?

2.5 คุณมะปราง (หญิง) (แบบเรื่องคนรักนอกใจ)

คุณมะปรางคบกับแฟนมาเป็นปีที่ 8 แล้ว เริ่มคบตั้งแต่เรียนปี 1 ระหว่างที่คบก็มีปัญหา คบแล้วก็เลิกกัน มาตลอด เธอเล่าว่าฝ่ายชายเป็นคนเจ้าชู้มาก อยู่กับใครได้ไม่นาน จะเอาใจผู้หญิงได้แค่ช่วงระยะเวลาหนึ่ง ไม่สามารถเอาใจใครได้ตลอด และจะเป็นฝ่ายที่ชอบถูกเอาใจมากกว่า สิ่งที่ชอบของเขา คือ เวลาอยู่ด้วยกันจะรู้สึกอบอุ่น เขาเป็นคนอารมณ์ดีทำให้เธอมีความสุข แต่เขาก็ยอมรับว่าตัวเองเป็นคนเห็นแก่ตัวที่ไม่ชอบทำอะไรให้ใคร ชอบให้คนมาเอาใจและดูแลเขามากกว่า

จนกระทั่งเมื่อถูกภักพณัธิปีที่แล้วมีปัญหาเกิดขึ้นเพราะเธอได้ไปยุ่งเรื่องของฝ่ายชาย เขาเป็นคนมีโลกส่วนตัวสูง เขาไม่ชอบให้ใครทำอะไรในเฟซบุ๊ก ไม่ชอบให้ไปยุ่งกับเพื่อน จึงทำให้มีปัญหาทะเลาะกัน แล้วก็ถึงขั้นเลิกกันด้วยคำพูดที่แรงมาก เขาพูดว่า “เขาไม่มีความรู้สึกอะไรให้อีกแล้ว คือ 7 ปี ไม่รู้สึกอะไร มันมีได้แค่เพื่อน และไม่มีความรู้สึกอะไรกันได้อีกกว่านี้ อย่าโทรมาหาเขา อย่าเจอเขา ผู้หญิงแย่ ๆ อย่างเราไม่มีวันจะกลับมา” จากนั้นก็เลิกกันไปแบบตัดขาดจริง ๆ เขาก็ไปคุยกับผู้หญิงอื่นหลาย ๆ คน

ประมาณ 3-4 เดือน เขาก็กลับมาหาคุณมะปราง เขามาทักเอ็มเอสเอ็ม (msn) ก็เริ่มคุยกัน หลังจากนั้นก็ได้คุยอะไรกันมาก จนกระทั่งวันเกิดคุณมะปราง เขาก็มาสุขสันต์วันเกิด เริ่มมีปัญหาปรึกษา เรื่องที่บ้าน การงาน การเงิน ก็คุยกันมากขึ้น เธอก็ช่วยเหลือเขาเพราะผูกพันกันมาก ก็กลับมาคบกันอีก จนช่วงน้ำท่วม เขาอยู่บ้านคุณมะปราง มาดูแลทำกับข้าวให้รับประทาน เขาพูดบ่อย ๆ ว่า “อยากจะมีเงินจะได้แต่งงานซื้อบ้านสักที”

จนเมื่อไม่นานเขาเปลี่ยนตำแหน่ง พฤติกรรมก็เปลี่ยนไป ไม่มีเวลา อยู่ด้วยกันก็เล่นโทรศัพท์ เธอพบว่า เขาคนนอกใจไปคุยกับผู้หญิงคนอื่น เธอจึงไม่อยากจะถามอะไร เมื่อ 2 อาทิตย์ที่ผ่านมา เธอไม่รู้ว่าจะเป็นแฟนเพื่ออะไร แฟนเป็นแค่ Position แต่การกระทำไม่ใช่แฟน เธอจึงตัดสินใจเลิกกับเขา

2.6 คุณเอื้อย (หญิง) (แบบเรื่องคนรักนอกใจ) ย้าย

เรื่องของคุณเอื้อยจบมา 8-9 ปีแล้ว แต่ทุกวันนี้ก็ยังรักเขาอยู่เพราะมีลูกด้วยกัน คุณเอื้อยรู้จักกับฝ่ายชายตอนเธออายุ 20 ปี เป็นเพื่อนกัน ทำงานด้วยกัน เมื่อตกลงเป็นแฟนกันก็ตัดสินใจออกมาอยู่ด้วยกันเลย (ใช้ชีวิตคู่โดยไม่ได้แต่งงาน) ครอบครัวรับรู้ ในช่วงนั้นร้านที่คุณเอื้อยทำงานอยู่ เพื่อนร่วมงานทั้งกันเยอะ เธอจึงอยากมีลูกบ้างจึงมาบอกแฟน หลังจากนั้นคุณเอื้อยก็ท้อง ทุกอย่างก็เริ่มเปลี่ยนไป ขณะที่คุณเอื้อยท้อง เธอเลี้ยงแก้ง่ายจึงตัดสินใจเลิกทำงาน

แฟนคุณเอื้อยจึงต้องทำงานคนเดียว มีช่วงหนึ่งที่ร้านโดนปิด แฟนคุณเอื้อยก็เครียด เธอจึงได้แต่ปลอบเขา พอคุณเอื้อยผ่าคลอดลูกก็ต้องใช้เวลาพักฟื้น ในขณะที่แผลยังไม่หาย แฟนก็บอกให้คุณเอื้อยไปทำงาน ในช่วงที่แฟนตกงาน ค่าใช้จ่ายในบ้านได้รับการจุนเจือจากที่บ้านคุณเอื้อย เธอนึกถึงครอบครัวจึงย้ายที่ทำงานไปที่โรงงานแถวนวนครเพื่อให้ได้เงินมากกว่า ส่วนแฟนอยู่ที่ลาดกระบัง ลูกก็ต้องเอาไปให้แม่เลี้ยง

จนกระทั่งวันหนึ่งเขามาหาคุณเอื้อยและขอให้ลูกเปลี่ยนมาใช้นามสกุลคุณเอื้อย เธอคิดว่ามีอะไรเกิดขึ้นอย่างแน่นอน จึงนั่งรถตามไปที่ลาดกระบังในตอนเย็น เขากำลังนั่งกินข้าวกับน้องและน้องสะใภ้เขา ทุกคนก็ตกใจ เขาก็เรียกเธอนั่ง พอกินข้าวเสร็จ ตอนนั่งรถกลับบ้าน เขาบอกคุณเอื้อยว่า “อยากจะทำอะไรด้วยกัน” ซึ่งก่อนหน้านี้มีเพื่อนมาบอกว่า “เขาติดผู้หญิง” ก่อนหน้านี้ในช่วงเวลาเล่นไพ่เขาก็ซื้อดอกกุหลาบให้คนข้างห้อง

คุณเอื้อยก็ไม่ว่าเขามีผู้หญิงคนอื่นจริงหรือเปล่า เธอคิดว่าเขาน่าจะมีปัญหาของเขา และด้วยความที่ลูกคุณเอื้อยเป็นหอบหืด ในทุกเดือนที่เงินออก เธอจะต้องพาลูกไปโรงพยาบาล แม้คุณเอื้อยก็จะเป็นคนช่วยเรื่องค่าใช้จ่าย เธอจึงพยายามให้แฟนช่วยหาเงิน แต่เขาก็บอกว่า “ไม่รู้จะไปหาที่ไหน” และยังบอกอีกว่า “ทำไมพอมีลูกแล้วแย มีลูกแล้วขยันหรือเปล่า” คุณเอื้อยรู้สึกเหนื่อยและพยายามอดทน แต่เขาก็เป็นฝ่ายที่ทนไม่ได้จึงเลิกกันไป เขาไปมีผู้หญิงคนอื่นแต่ยังกลับมามีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับคุณเอื้อย และได้ขอให้คุณเอื้อยอยู่ในสถานะนี้ เขาขอเวลาอยู่กับผู้หญิงคนนั้นอีกสัก 5 ปี ขอให้คุณเอื้อยรอเขาได้ไหม เธอควรทำอย่างไร?

3. ตอน “แตกต่างกันแต่รักกัน” ออกอากาศเมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2555

3.1 คุณจอย (หญิง) (แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้)

คุณจอยแต่งงานกับแฟนมา 2 ปี คบตั้งแต่ตอนเรียน ม.3 ช่วงวัยรุ่น 16-17 ปี เป็นวัยรุ่นก็มีห่างกัน เมื่อเขาจบ ม.3 แม่ฝ่ายชายส่งไปเรียนหลายที่แต่ไม่จบ เพราะค่อนข้างเกเร จะโทรศัพท์คุยกัน 2 เดือนครั้ง จากนั้นก็มาคบจริงจังตอนอยู่มหาวิทยาลัย พอเรียนจบก็ตกลงใช้ชีวิตร่วมกันแล้วก็แต่งงานกัน

แฟนคุณจอยมีสังคมเพื่อน ซึ่งพวกเขาชอบชวนไปเที่ยวผับหรือดกเย็นก็นั่งตั่งวงกินเหล้าหน้าบ้าน ซึ่งคุณจอยไม่ชอบสิ่งนี้ อีกทั้งแฟนเป็นตัวหลักในการหาเงินไปเที่ยว เมื่อคุณจอยห้ามจึงทำให้เพื่อนๆ ของแฟนไม่ชอบเธอไปด้วย

เมื่อ 2-3 ปีที่แล้ว เธอต้องนอนร้องไห้ทุกคืนแต่ก็ต้องอดทนด้วยเหตุผลเรื่องที่ทำงานใกล้บ้านและยังมีค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ เธอเคยคิดจะหนีแต่ฝ่ายชายก็ตามไประรานด้วยความเมา ทำให้เธออายุตีพีน้อง พอมีสติถึงได้มาคุยกันและกลับไปอยู่ด้วยกันเหมือนเดิม นอกจากนี้ความแตกต่างอีกเรื่องที่ได้รับไม่ได้ คือ เวลานอนไม่ตรงกัน เธอจะนอน 3 ทุ่มเพราะต้องไปทำงานตอนเช้า แต่เขาจะมาตี 3 ตี 4 มาสะกิดเธอซึ่งเธอรับไม่ได้

จนมาถึงช่วงน้ำท่วมที่ผ่านมา ทั้งสองคนได้ไปใช้ชีวิตด้วยกันโดยที่ไม่มีเพื่อนเข้ามาดูนวยใน ชีวิต ซึ่งทำให้ชีวิตทั้งสองคนดีขึ้น ซึ่งเธอและเขาตัดสินใจปล่อยมีลูก (ขณะที่โทรศัพท์มาแล้วก็กำลังตั้งครภ) จากนั้นพฤติกรรมของเขาก็ดีขึ้น จากเข้าบ้านตี 3-4 เปลี่ยนเป็น 5 ทุ่ม ไม่กินเหล้าข้างนอกแต่จะตั้งวงหน้าบ้านแทน ส่วนเธอก็ตามจับผิดชีวิตส่วนตัวของเขาน้อยลงด้วย

ก่อนที่จะถึงจุดเปลี่ยนทั้งสองคนไปทำบุญที่องค์พระ ไปเจอพระพักหลังจากนั้นเธอและสามีก็พยายามเปลี่ยนแปลงตัวเอง เธอยังบอกว่าคุณสัมพันธ์ของทั้งสองคนไม่รู้ว่าจะจบอย่าง Happy ending หรือเปล่า? แต่เธอก็จะทำให้ดีที่สุด

3.2 คุณลูกหัว (หญิง) (อีเมล) (แบบเรื่องรักที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะความตาย)

สวัสดีค่ะ พอได้ฟังหัวข้อนี้สิ่งแรกที่คิดขึ้นมา อยากจะเขียนเล่าบ้าง กว่าที่จะตกผลึกความคิดได้ก็ปาวันศุกร์ เริ่มเลยนะคะ แตกต่างแต่รักกัน ออกตัวก่อนเลยนะคะไม่ใช่เรื่องของตัวเอง เป็นเรื่องของพ่อแม่ พ่อแม่เป็นคนที่ยากจนสุดขีดมาก วิถีกำเนิดก่อนเลย พ่อเป็นหนุ่มจีนทำสวน แม่เป็นสาวจีนลูกแม่ค้า พ่อเป็นคนเงิบ เงิบถึงเงิบมาก ไม่เคยปากหากไม่ถึงที่สุดนะคะ ส่วนแม่จะเป็นคนตรง คิดยังงีพูดอย่างนั้น ทำเต็มร้อย แต่พ่อได้มารักกันเข้า พ่อประทับใจที่แม่เป็นคนพูดตรง (ชวานผ่าซาก) พ่อผ่านผู้หญิงมาเยอะแต่มาหยุดที่แม่ แม่เป็นคน

พูดจาห้วน มะนาวไม่มีน้ำ ไม่ชอบดอกไม้ทุกชนิด ข้าวขาหมูขอแต่มันๆ กินเป็ปซี่นะคะ พ่อเป็นคนเรียบง่ายแบบ พระเอกหนังไทย ชอบปลูกดอกไม้ ไม่กินของมัน ของหวาน ไม่กินเป็ปซี่ เวลาเดินด้วยกันไม่เคยจับมือกัน ไม่เคย ดุน้ำไหลดเดียวกัน พูดจាកันห้วน ๆ

เมื่อรักกันพ่อจะสอนให้ลูกสาวเป็นหญิงที่เพอร์เฟกต์ในทุกเรื่อง ส่วนแม่จะเป็นคนค้ำพ้อในทุกเรื่อง เช่นกัน เพราะแม่ค่อนข้างตามใจลูก ทำไมละ ก็ลูกมันชอบแบบนี้ก็ปล่อยมันสิ อะไรประมาณนี้นะคะ แต่พอแม่ เริ่มป่วย พ่อจะซื้อข้าวขาหมูให้แม่ทานเวลาที่แม่ต้องการ เดินไปซื้อเป็ปซี่ในเวลาที่ไม่สามารถเดินได้อีกแล้ว ทำกับข้าวให้แม่กิน ถึงพูดจាកันไม่ดี ไม่เคยจ้อแต่พ่อไม่เคยผินผัดขั้บรรดาแม่ไปพอกโต ขั้บรรดาจับกลับทุกครั้งไม่ว่าเข้าถึงดึกแค่ไหนคะ

วันที่แม่ถูกตัดขาเพราะเบาหวานลามเข้ากระดูก พ่อเป็นคนอุ้มแม่เข้ารถเข็น ทั้งที่ก่อนหน้านี้ไม่เคยถึง กระทั่งจับมือหรือกอดกัน จนกระทั่งวันสุดท้ายของชีวิตแม่ (ช่วงน้ำท่วมครั้งใหญ่ปีที่แล้ว) เป็นวันที่น้องได้รับรู้ถึงความรู้สึกที่พ่อได้รักแม่มาขนาดไหน พ่อร้องไห้ให้เห็นเป็นครั้งแรกในชีวิตของน้อง พ่อจับมือแม่บอกแม่ให้ไปสบาย ไปทีดี ๆ พ่อเลือกชุดสุดท้ายให้แม่ บอกว่าแม่ใส่สีนี้แล้วสวย ทุกวันนี้พอนั่งเหงาคนเดียวเพราะที่บ้านไม่มีใคร ตัวน้องกับน้องชายได้แต่เฝ้าคุยเฝ้าถามว่า พ่อต้องการหรือขาดเหลือสิ่งไหน พ่อดูเหงาหงอยและแก่ลงเยอะ พ่อไม่เข้าสังคมกับเพื่อนบ้านได้แต่ปลูกต้นไม้เลี้ยงสุนัขไปวัน ๆ น้องกับน้องชายเชียร์ให้พ้อมีคนรู้จักคนใหม่ พ่อบอกไม่เอาบอกว่าไม่อยากมีภาระ แต่น้องรู้ว่าเพราะพ่อยังคิดถึงแม่อยู่เสมอ สุดท้ายนี้หากเมลนี้ได้ออกอากาศ น้องอยากจะทำเพื่อน ๆ ในคลับพรายเดย์ว่า หากชอบก็บอกชอบ หากรักก็บอกรัก และดูแลคนที่เรารักอย่างดีที่สุด อยากรอให้ถึงวันสุดท้าย แม่จะตะโกนคำว่ารักก็กลัวก็ไม่มีใครได้ยินอีกต่อไปแล้ว จากน้องลูกหว่า

3.3 คุณปลา (หญิง) (แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ)

คุณปลายอมรับว่าตัวเองเป็นบ้านเล็กเพราะมีลูกกับฝ่ายชาย ในส่วนของฝ่ายชายก็ได้พยายามทำให้คุณปลาและเขาอยู่ด้วยกัน เข้าใจกันได้ เขาก็พยายาม เคยมีบ้านใหญ่มาราวีครั้งหนึ่ง และคุณปลาขอจบไม่ อยากให้บ้านปลาย เพราะต้องเสียใจทุก ๆ ครั้ง แต่ฝ่ายชายก็ไม่ยอมเลิกเพราะเขารักลูกมาก

ทุกวันนี้คุณปลารู้สึกอิจฉาและน้อยใจ เวลาที่เขาใช้เวลาอยู่กับเพื่อนและภรรยาเขา คุณปลาก็มักจะนำมาเปรียบเทียบ จนมีเหตุทะเลาะกันเกิดขึ้น ซึ่งเขาก็ไม่โทรศัพท์หาลูกคุณปลาเลย ปกติจะโทรศัพท์มาหาทุกวัน เขาบอกว่าจะตัดสินใจจกจิกของคุณปลาด้วยการวางเงื่อนไข ครั้งที่ 1 ไม่คุยกัน 2 วัน ครั้งที่ 2 หนึ่งอาทิตย์ ครั้งที่ 3 จบกันไปเลย เธอโทรศัพท์ไปขอโทษเขา แต่เขาก็ไม่ฟังเหตุผล จึงโทรศัพท์เข้ามาขอรับคำปรึกษาในรายการ

3.4 คุณโอ้ (หญิง) (แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้)

คุณโอ้กับแฟนรู้จักกันครั้งแรกสมัยเรียนมัธยม อยู่ต่างโรงเรียนแล้วก็มาพบกัน ซึ่งคุณโอ้ไปแอบชอบเขาก่อน เธอรู้สึกอยากคุยด้วย แต่ว่ายังไม่รู้ว่าจะต่างฝ่ายต่างนับถือศาสนาต่างกัน จึงมารู้ในภายหลัง คุณโอ้เป็นพุทธ แฟนเป็นมุสลิม ทั้งสองคนก็คบกันมาเรื่อย ๆ ผ่านมาได้ 12 ปี

พอตอนจะแต่งงานกัน เกิดมีปัญหในเรื่องของการจัดพิธีแต่งงาน จึงทำให้งานแต่งงานต้องมีสามประเพณี เงินยกน้ำชา เลี้ยงพระก็ต้องตัดไป ฝ่ายหญิงเป็นคนจีนก็ไม่กินเนื้อสัตว์ ไม่กินวัวและไม่กินหมู จึง

แก้ปัญหาด้วยการกินปลา และก็มีวันแต่งของมุสลิม ทุกอย่างก็ผ่านไปด้วยดีซึ่งในช่วงแรกทั้งสองจะไม่สู้และถอดใจจะไม่แต่งงาน

หลังจากแต่งงานทั้งคู่ก็ตัดสินใจซื้อบ้าน ออกมาใช้ชีวิตครอบครัว แต่ก็พบว่าก็ยังมีความแตกต่างกันอยู่ คุณโอเป็นคนที่รักความสะอาดมาก แต่เขาก็จะชอบปลูกต้นไม้ เลี้ยงปลา มดเข้าบ้าน เธอรู้สึกว่าการทำให้บ้านสกปรก เธอจึงโทรศัพท์เข้ามาเล่าความแตกต่างที่พบในชีวิตคู่ในรายการ

3.5 คุณนัท (หญิง) (แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ)

คุณนัทเป็นคนจังหวัดนนทบุรี ส่วนแฟนเป็นคนหนองคาย คุณนัทเป็นผู้ที่ติดตามรับใช้พระสงฆ์ ช่วงหนึ่งไปงานหลวงปู่เหรียญที่จังหวัดหนองคาย เพื่อนโทรศัพท์มาว่า “พ่อเสีย ตั้งศพที่วัดตรีทศเทพ” ซึ่งขณะที่อยู่หนองคายก็มีโอกาสได้ไปกราบครูบาอาจารย์องค์หนึ่ง ท่านเมตตาตามงานศพให้จึงทำให้ได้พบกับชายคนหนึ่ง ซึ่งเป็นคนขับรถให้ท่าน

ปกติคุณนัทจะทำหน้าที่ดูแลติดตามพระอยู่แล้ว เมื่อมาเจอฝ่ายชายที่แสดงอาการอยากสนิทสนมจึงทำให้ทั้งสองคนได้รู้จักสนิทสนมกัน เธอพาเขาเที่ยว พงงานเสร็จ เขาก็โทรมาหาคุณนัทและสานสัมพันธ์กันทางการคุยโทรศัพท์นาน ก็ได้เริ่มคบหาดูใจกันและได้มีเพศสัมพันธ์กัน

จนวันหนึ่งมีผู้หญิงโทรศัพท์หาคุณนัทบอกว่า เป็นภรรยาของผู้ชาย (คุณนัทไม่รู้มาก่อน) ผู้หญิงคนนั้นก็โทรมาหาหลายรอบเพื่อที่จะถามคุณนัท คุณนัทจึงบอกขอโทษและจะขอเลิกกับฝ่ายชายซึ่งเธอก็เสียใจกับเรื่องนี้มาก ฝ่ายชายพยายามที่จะหว่านล้อมไม่ยอมเลิก ขอให้มาอยู่ด้วยกันสามคน แต่คุณนัทก็ไม่ยอม จนสุดท้ายเขาก็ให้ญาติพี่น้องเขาโทรศัพท์มาหาคุณนัทแล้วบอกว่า “ความจริงเขาแยกกันอยู่มาได้ครึ่งปีกว่าแล้ว ด้วยความที่ผู้หญิงคนนี้จะชอบด่าและก็ชอบเล่นการพนัน เขาจึงไปหย่ากับผู้หญิงคนนั้น “ จากนั้นคุณนัทจึงบอกฝ่ายชายว่าให้ไปบวชมาก่อนแล้วค่อยคุยเรื่องความสัมพันธ์

ฝ่ายชายก็ไปบวชพอสึกออกมาเขาก็ขอโอกาส เขาให้พ่อมาคุยกับคุณนัท ทั้งสองคนจึงตกลงคบกัน ก็ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันมาเป็นเวลา 2-3 ปี ซึ่งคุณนัทก็ยังไม่รู้ว่าพื้นเพเดิมของฝ่ายชายเป็นอย่างไร มีครั้งหนึ่งเจ้านายที่จังหวัดหนองคายโทรศัพท์มาตามตัวแฟน คุณนัทจึงต้องกลับไปใช้ชีวิตที่หนองคายด้วย จึงมารู้ความจริงว่าเขาเป็นนักเลงประจำถิ่น เป็นผู้ติดตามนักการเมือง เป็นบอดีการ์ดนักการเมือง เป็นคนสังคมจัด แต่ส่วนตัวของเธอเป็นคนชอบสันโดษและกลัวผิดบาป ในระหว่างที่คบก็มีเรื่องผู้หญิงเข้ามาหาตลอด 3 ปี เธอต้องนั่งร้องไห้และเกิดคำถามในใจว่าดีหรือไม่ดี เธอจึงตัดสินใจจะเลิกแต่เขาก็ไปตามมึงของคุณนัท

เธอตัดสินใจจดทะเบียนกับเขา ครั้งหนึ่งเขาเคยก็มกราบคุณนัทเพื่อขอโอกาสและไปสาบานต่อหน้าพระศักดิ์สิทธิ์ในจังหวัดหนองคาย ที่หลวงปู่ไธยที่เป็นพระคู่บ้านคู่เมือง เขาก็ปรับปรุงตัวเอง จากที่ไม่เคยทำงานก็มาทำงาน ขวนไปทำบุญไปเปิดโรงงาน ไปแจกของก็ไปด้วยกัน เธอจึงโทรศัพท์มาเล่า เพื่อเป็นกำลังใจให้ทั้งคู่ที่เจอเรื่องราว ๆ มาด้วยกันให้มีกำลังใจต่อชีวิต

3.6 คุณน้ำ (หญิง) (แบบเรื่องคนรักนอกใจ)

คุณน้ำเล่าว่าชีวิตของเธอและฝ่ายชายแตกต่างกัน คุณน้ำอายุมากกว่าฝ่ายชาย 7 ปี การศึกษาของคุณน้ำจบป.ตรี ส่วนฝ่ายชายจบม.ต้น พื้นฐานครอบครัวของคุณน้ำปานกลาง แต่ฝ่ายชายไม่มีอะไรเลย คุณน้ำทะเลาะทะเลาะกัน แต่ฝ่ายชายสมถะ คุณน้ำเป็นคนซื่อสัตย์ รักเดียวใจเดียวแต่ฝ่ายชายเป็นคนเจ้าชู้ คุณน้ำเป็น Manager หัวหน้าองค์กร ส่วนฝ่ายชายเป็น Admin หรือลูกน้อง

เธอรู้จักกับฝ่ายชายเพราะความบังเอิญ เธอเปลี่ยนหมายเลขโทรศัพท์ แล้วมีสายหนึ่งโทรศัพท์เข้ามา วันแรกเธอคิดว่าเป็นลูกค้าจึงโทรศัพท์ทักกลับ แล้วก็คุยกันเรื่อยมา 7-8 เดือน เธอรู้สึกมีความสุขที่ได้คุยหลังจากเครียดมาจากงาน ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยเจอกันเลย 7-8 เดือน คุณน้ำขอที่อยู่เขาและเคยส่งรูปไปให้ดู จึงตัดสินใจไปตามที่อยู่ จ.ปราจีนบุรีคนเดียว เธอก็นั่งมอเตอร์ไซด์รับจ้างเข้าหมู่บ้าน แล้วก็รู้สึกว่าจะจังหวัดนี้ร่มรื่น พอถึงบ้านฝ่ายชายก็ทำให้ได้เจอแม่ของฝ่ายชาย พอเธอเห็นสภาพบ้านก็ตกใจ เพราะบ้านมีสภาพโทรมมาก จากนั้นแม่ของเขาก็ไปตามลูกชายมา เมื่อเจอกันในครั้งแรกเธอก็รู้สึกชอบขึ้นมาทันที

ทั้งสองตัดสินใจมาอยู่ด้วยกัน ฝ่ายชายมาอยู่กับคุณน้ำโดยที่มีเสื้อผ้ามาชุดเดียว การเรียนไม่จบม.ปลาย แต่เธอก็ทำให้เขากลายมาเป็นอันดับหนึ่งของประเทศในองค์กร ในฐานะ Admin ดีเด่น แต่ปัญหาได้เกิดขึ้นในช่วง 2 เดือนที่ผ่านมา ทั้งสองคุยเรื่องเก็บตังค์จะแต่งงานกัน พอหลังปีใหม่ได้ประมาณครึ่งเดือน เขาก็มีผู้หญิงคนอื่นซึ่งเป็นเด็กในองค์กรของคุณน้ำ เขาบอกว่า “เขาขอมจะทิ้งทุกอย่างเพื่อผู้หญิงคนนี้”

ที่ผ่านมาคุณน้ำเจ็บปวด เพราะสังคมที่ทำงานจะมองไม่ดี ซึ่งตอนนั้นเขาก็เลิกกับผู้หญิงคนนั้นแล้ว แต่ก็มีผู้หญิงคนอื่นประปราย ส่วนหนึ่งที่เขายอมเลิกเพราะคุณน้ำได้เด็ดขาดกับเขา ก่อนหน้านั้นคุณน้ำจะพุ่มพวยช่วงที่ทนไม่ไหว ประมาณเดือนหนึ่ง เธอจึงตัดสินใจเก็บเสื้อผ้าให้เขาและไล่ออกจากบ้าน เพราะเธอมั่นใจว่าหน้าที่ของเธอ เธอสามารถอยู่ได้ด้วยตัวเองอยู่แล้ว

เธอรู้สึกไม่ยอมทำร้ายเขา เพราะเขาคือคนที่ทำร้ายได้ส่วนหนึ่งที่บ้าน เธอเป็นห่วงและคิดว่าเขาจะไปกับผู้หญิงคนนั้นไม่รอด เพราะเด็กผู้หญิงคนนั้นตัดสินใจออกจากงานเพราะทนสู้หน้าใครไม่ได้ คุณน้ำทนกับสภาพไม่ชัดเจนแบบนี้มาระยะหนึ่ง คุณน้ำควรทำอย่างไร?

4. ตอน “คนที่เธอไม่ยอมรับ” ออกอากาศเมื่อวันที่ 27 เมษายน พ.ศ. 2555

4.1 ไม่ระบุชื่อ (หญิง) (อีเมล) (แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ)

สวัสดีค่ะพี่อ้อยพี่อดได้เห็นหัวข้อแล้ว นึกถึงเรื่องหนึ่งที่เคยเกิดขึ้นกับตัวเองนะคะ เขาบอกว่าหนูเคยเป็นคนที่เขาไม่ยอมรับ ได้รู้จักกับรุ่นพี่คนหนึ่งนะคะ เป็นเพื่อนของพี่หนูเอง รุ่นพี่คนนี้เราเคยเห็นเขามานานแล้ว แต่ไม่เคยคุยกัน ความสัมพันธ์ของเรามันเริ่มต้นตอนที่เราไปเที่ยวต่างจังหวัดกับเพื่อน ๆ นะคะ แล้วก็รู้จักกันในตอนนั้น เขาคุยเก่ง อธิบายดีดีมาก เราคุยกันเหมือนสนิทกันมานานคะ ใจเริ่มรู้สึกดีกับเขาตั้งแต่วันแรกที่คุยกัน

หลังจากที่ได้กลับมาต่างจังหวัดเราก็เริ่มเจอกันบ่อยขึ้น ติดต่อทางโทรศัพท์ คุยกันทุกวันคะ ตอนแรกไม่คิดอะไร นานเข้าพี่เขาก็โทรมาเช้า กลางวัน เย็น จนเราแอบคิดว่า เอ๊ย! พี่เขาชอบเราหรือเปล่า แต่ครั้งที่เขาโทรมาเขาก็พูดเหมือนเราเป็นแฟน เช่น กินข้าวหรือยัง คิดถึง รักนะ คือทานข้าวหรือยังเนี่ย คือธรรมดาทั่วไปก็จะ

ถามกันใช้มั๊ยคะ แต่พอเจอคิดถึง รักนะ คือคุยกันหลายเดือนจนเกือบปี ความสัมพันธ์เริ่มพัฒนาคะ เทียวกันบ่อยขึ้น คำพูดและการกระทำของเขาทำให้เรารู้สึกดีมาก สายตาที่เขามองมันทำให้เราคิดว่าเขารักเราได้จริงๆ จากชอบกลายเป็นรักหรือหลงก็ไม่รู้ จับมือกัน กอดกัน เหมือนคนรักทั่ว ๆ ไป เขาทำกัน

พี่ ๆ คนอื่นเราจะรู้แค่เราเป็นแค่พี่น้องกัน เขาพูดแบบนี้ทุกครั้งที่คนอื่นถามนะคะ ไม่ว่าจะต่อหน้าเราหรือลับหลังเรา ทุกครั้งที่เราได้ยินคำตอบมันทำให้เจ็บปวด เคยคิดอยากถามเขาว่า ทำไมไม่บอกคนอื่นล่ะว่าเราเป็นอะไรกัน แต่ก็ไม่กล้า กลัวว่าเขาจะหาว่า เราเรียกร้องเกินไป ในใจได้แต่โทษตัวเองว่า ฉันยังไม่ดีพอมั้ง วันหนึ่งมีเพื่อนมาถามว่าตกลงเรากับพี่เขาคบกันใช้มั๊ย พี่เขาตอบไปว่า แค่พี่น้องกัน พออยู่กันสองคน เราก็เลยเริ่มพูดถึงความรู้สึกที่มันอัดอั้นอยู่ในใจ สรุปที่คุยกัน บอกรักกัน เป็นห่วงกันเนี่ย มันเป็นแค่ความห่วงแบบพี่น้องเฉย ๆ ใช้มั๊ย เราพูดทั้งน้ำตา พี่เขาก็อึ้งเฉยๆ ไม่พูดอะไร พอเราเห็นหน้าเขาตอนนั้นยิ่งทำให้เราพูดความรู้สึกออกมาแบบไม่กลัวอะไรอีกแล้ว

เราบอกเขาไปว่าทุก ๆ วันที่ได้คุย ได้เจอกัน เรามีความสุขมาก ถึงแม้พี่จะไม่เคยชอบหรือพูดอะไรที่มันชัดเจน แต่เวลาทำไม่อยู่ต่อหน้าคนอื่นจะต้องทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ทั้ง ๆ ที่อยู่กันสองคนมันคนละเรื่องหรือว่าการคบกับเรามันน่าอายขนาดนั้นหรือ พี่เขาตอบว่า “ก็พี่ยังไม่พร้อม” เหตุผลมันฟังไม่ขึ้นนะคะ เขาแค่ไม่พร้อม แล้วมาทำให้เรารู้สึกดีตั้งแต่แรกทำไม ความจริงถ้าไม่พร้อมก็ควรบอกเราตั้งแต่แรก ใจร้ายจัง ไม่นึกถึงความรู้สึกของเราบ้างเลย

จากนั้นหนูก็เริ่มหายไปจากชีวิตเขาเนอะคะ เขาโทรมาก็ไม่รับ เวลาเจอกันก็หลบหน้าเขาตลอด ไม่ว่าจะเหตุผลของเขาจะเป็นอะไร แต่สิ่งที่เขาแสดงออกมาทำให้เรารู้สึกแย่มาก ก็ในเมื่อเขาบอกว่าเขาไม่พร้อม ทั้ง ๆ ที่ข้างในเนี่ย ก็คือรักเขามากเหลือเกินนะคะ จริง ๆ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผ่านมาไปแล้ว ในที่สุดต่างคนต่างอยู่ เขามีคนอื่นไปแล้วด้วยคะ ส่วนหนูก็มีคนที่ชอบรับหนูแบบจริง ๆ แล้ว แม้ว่าเรื่องราวจะผ่านไปนาน แต่คิดถึงเรื่องเก่าที่เรารู้สึกว่า เออ มันตลกดีนะ หนูไม่เคยลืมและไม่เคยคิดลบเขาออกไปจากใจเลย มันเป็นประสบการณ์อย่างหนึ่งที่ทำให้เราเจ็บไปได้ตลอดชีวิตคะ

4.2 คุณไอ้ต (ชาย) (แบบเรื่องแอบรักคนมีเจ้าของ)

คุณไอ้ตคุยกับผู้หญิงที่มีแฟนอยู่แล้ว แต่ว่าแฟนเธอมักจะ มา ๆ หาย ๆ หนึ่งปีที่ผ่านมาคุณไอ้ตก็ทุ่มเทให้เธอทุกอย่าง ครึ่งปีที่ผ่านมาการกระทำของเธอเหมือนรู้สึกดีกับคุณไอ้ตแต่ก็ไม่กล้าพูดว่ารัก ไม่กล้าพูดกับคนอื่นว่าคุณไอ้ตเป็นคนรัก เธออายุมากกว่าคุณไอ้ตประมาณ 8 ปี เธอเคยบอกว่า “ยังไงก็ไม่เลิกคุณไอ้ตเพราะไม่อยากต้องเสียเวลา ที่จะมารอเรียนจบ รอจนกว่าจะทำงาน แต่งงาน” เพราะเธออยากแต่งงานแล้ว

ทุกครั้งที่คิดจะเดินออกมาจากความสัมพันธ์ คุณไอ้ตรู้สึกเป็นห่วงเธอ แฟนของเธอจะทำเธอร้องไห้อีกหรือเปล่า เพราะหนึ่งปีที่ผ่านมา เธอร้องไห้นับครั้งไม่ถ้วน เวลาที่เธอทะเลาะกับแฟนก็จะมาหาคุณไอ้ต แต่ถ้าดีใจก็ไม่ค่อยมาสนใจ ที่ผ่านมามาหนึ่งปีคุณไอ้ตรู้สึกแย่มาก คุณไอ้ตควรทำอย่างไร?

4.3 คุณตี๋ (หญิง) (แบบเรื่องแอบรักข้างเดียว)

คุณตี๋เจอเขาครั้งแรกที่งานในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งของภาคเหนือ เขาเป็นเพื่อนของเพื่อน ในตอนแรกที่คุณตี๋ไม่ชอบหน้าเขา แต่สนิทเป็นเพื่อนมาตลอด เขาเป็นคนเจ้าชู้ คุณตี๋เป็นคนปากแข็ง ไม่เคยอ่อนหวานให้ใคร เธอพยายามเป็นผู้หญิงคนหนึ่งที่รักเขา

คุณตี๋ใช้ชีวิตเป็นเพื่อนสนิทกันตลอด 24 ชั่วโมง เธอเรียนรู้ชีวิตประจำวันทุกแง่มุมของเขาและคิดว่าตัวเองรับได้ แต่เธอไม่สามารถแก้ปัญหาให้เขาได้ เพราะคนที่แก้ปัญหาได้ คือ ผู้หญิงคนเดียวที่เขารัก (ผู้หญิงอีกคนที่เป็นเพื่อนสนิทกันมาก ๆ) คุณตี๋อาศัยคำว่าเพื่อนสนิททำดี ตีสนิทกับเค้าทุกอย่าง

มีวันหนึ่งไปทริปเที่ยวเกาะล้านกับพี่ ๆ เพื่อน ๆ เขาก็ไปเจอกับผู้หญิงคนหนึ่ง เป็นน้องของพี่ที่อยู่ชมรม เจอกันได้ไม่นานก็บอกรักและคบกันเร็วมาก เธอจึงเตือนและด่าเขาเพราะความหวังดี เพื่อน ๆ หลายคนเตือนว่าไม่ควรชอบผู้ชายคนนี้ เธอก็ไม่เข้าใจว่าทำไม เธอเคยคุยกับเพื่อนผู้หญิงที่เคยทู่แท้ให้กับเขา ผู้หญิงคนนั้นบอกว่าไม่อยากให้คุณตี๋ต้องเป็นเหมือนเธอ

วันพุธที่ผ่านมาเธอตั้งใจจะชวนคุณตี๋ไปดูหนังเพราะสอบผ่านสัมภาชณ์มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งที่คุณตี๋อาจจะได้ย้ายไป เธอจึงอยากสร้างความสำเร็จที่ร่วมกัน เธอจึงพยายามทำตัวสวย เป็นผู้หญิงที่น่ารักในอุดมคติ ทำผมสีแดงในแบบที่เขาชอบ ในวันนั้นเธอจึงไปที่บ้านเขา เขาบอกว่า “ไม่ไป จะดอทเอ เล่นเกมส้อยในห้อง ดูการ์ตูน” เธอจึงพยายามอ่อนน้อมแต่ก็ไม่สำเร็จ เธอตัดสินใจหยิบกระเป๋า ขับรถไป น้ำตาไหลไป ระหว่างขับรถ จึงเกิดคำถามขึ้นมามากมาย เธอทำทุกอย่างไปเพราะเป็นห่วง รู้ว่าเขาเป็นภูมิแพ้ก็จัดเก็บห้องให้ เธอจึงเปิดใจคุยกับเขาที่หอพักของพี่สาวคนหนึ่ง จึงได้คำตอบว่าฝ่ายชายคิดกับคุณตี๋แค่เพื่อน คุณตี๋สับสนเหมือนว่าเธอจะมีใจกับเธอบ้างแต่ก็ไม่รู้ว่าทุกอย่างที่ผ่านมาคืออะไร

4.4 คุณหลิน (ชาย) (แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ)

หนูชื่อหลินนะคะ (เรียนปริญญาโท จุฬา) เป็นกะเทย ก็มีเหตุเกิดในเกมแล็กนาร็อคออนไลน์ ก็ก่อนเริ่มเรื่อง ก่อนหน้าที่หลินจะคบกับแฟน ก่อนหน้านั้นเขามีแฟนอีกคนหนึ่ง ตลอดระยะเวลาที่คบกับคนนั้น เขามีเรื่องปรึกษาหลินตลอด เล่าถึงปัญหาต่าง ๆ ที่พบเจอมาให้หลินฟัง หลินก็ทำหน้าที่เพื่อนที่ดีคอยปลอบใจ ให้กำลังใจ ให้แง่คิดดี ๆ เสมอ

จนวันหนึ่งก่อนเขาจะเลิกกับแฟนเก่า เขาบอกหลินว่า ออกหักครั้งนี้จะขอมารักกะเทย ซึ่งในตอนนั้นหลินไม่คิดว่าจะเป็นตัวเอง จนกระทั่งคืนวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 55 เขาโทรมาหาหลินด้วยความเศร้าเสียใจ พูดไปร้องไห้ไปว่า แฟนบอกเลิกแล้วด้วยสาเหตุต่าง ๆ ผ่านไปหนึ่งวัน เขาบอกขอหลินเป็นแฟน แสดงความจริงใจและเต็มใจรักหลินนะ แต่ด้วยความที่เราเป็นกะเทยจึงบอกให้เค้าคิดดี ๆ ถึงปัญหาที่จะตามมา จนเขายืนยันตัวเองชัดเจน หลินจึงตัดสินใจคบ ตลอดระยะเวลาที่เราไปเที่ยวกัน ที่แรกคือ ดริมเวิลด์ มีความสุขมากไปทำบุญโดยใช้เวลาอย่างมีคุณค่า ทั้งหมดเวลา 4 วันที่เขามาหาจากเชียงใหม่

ในขณะที่ความรักกำลังเดินทางไปด้วยดี หลังจากนั้นหนึ่งเดือน เขาก็โทรศัพท์มาบอกว่า พ่อแม่รู้เรื่องว่าหลินเป็นกะเทย พ่อแม่ก็ดกกันไม่ให้เราคบกัน หลินใช้ความพยายามต่าง ๆ เพื่อให้เขาผู้ฝ่าฟันอุปสรรคครั้งนี้ไปด้วยกัน วันแรกที่เกิดเรื่องหลินถามว่าถ้าฉันเลิกกับมันจะได้สบายใจ เขาบอกว่า เขารักมาก และจะไม่ยอม

เล็ก หลินจึงพยายามหาทางแก้ไข ขอบพบกับคุณพ่อหรือแม่ซักคนเพื่อพูดคุยถึงความจริงใจ ความบริสุทธิ์ใจว่าเรารักกันจริงๆ

เวลาผ่านไปเพียงชั่วข้ามคืน เค้กก็มาพบกับหลินว่า ชีวิตจริงคบกันไม่ได้แล้ว แอบคบกันได้มัย แต่หลินไม่ต้องการความรักที่ไม่มีตัวตน หลินจึงยอมเลือกที่จะเสียสละหัวใจสลายเพื่อ让她ไม่ต้องมีปัญหากับครอบครัว หลังจากวันนั้นหลินก็หยุดนิ่ง ไม่เข้าเกมส์ ไม่ติดต่อกับใคร วันต่อมาน้องเขามาคุยกับหลินผ่านทางเฟซบุ๊กที่ว่าพี่ชายของเขาจะมาทำอะไรกับหลิน หลินเล่าเรื่องทุกอย่างให้ฟัง สรุปเรื่องที่เขาคู่กับหลินกลายเป็นเรื่องโกหกหลอกลวง พ่อแม่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องและรับรู้อะไรในวันที่เขามาบอกเล็ก

เมื่อความจริงเริ่มปรากฏมากขึ้น หลินก็เลยกลับไปเข้าเกมส์ใช้โปรแกรม Team Speaker คุยกับเพื่อนที่เขาไปพูดหลอกลวงโกหกในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้ตัวเองดูดี ทำายที่สุดก็คือ เขาทนแรงกดดันไม่ไหว เพื่อนล้อเขาหนักมากจึงมาบอกเล็ก ทั้ง ๆ ที่เราเคยบอกตั้งแต่ต้นแล้ว เขาบอกให้หลินเข้มแข็ง ไม่ต้องกลัวอะไร เขาเลือกหลินแล้ว ไม่แคร์ซีปากสังคม หลินมองว่าเรื่องแบบนี้ทำไม่ต้องเอาพ่อแม่ที่ไม่รู้เห็นเกี่ยวข้องมาอ้าง จนเมื่อท่านทราบเรื่องจึงต้องมาคุยกับหลินเอง และเหตุผลที่แท้จริงก็เป็นเรื่องที่หลินเคยเตือนเขาก่อนจะคบกันว่าให้คิดดี ๆ ให้คิดให้รอบคอบก่อน สุดท้ายหลินก็คือคนที่เขาไม่ยอมรับอยู่ดี

เล่าย่อ ๆ นะคะ หลินอยากให้เรื่องนี้ได้ชอกช้ำจากอากาศ อยากให้เป็นแง่คิดกับผู้ชายที่กำลังจะบอกเล็กกะเทยหรือใครสักคนโดยการพูดความจริงไม่สร้างเรื่องลวงโลกขึ้นมา ไม่โยนความผิดหรือพูดให้ร้ายพ่อแม่ มันเป็นการสร้างบาปและอยากให้อู่ว่าความรักไม่จำกัดเพศ แค่อึดมั่น มั่นใจในคนที่เรารัก สังคมมีไว้ให้พึ่งพาเรียนรู้แต่ไม่ได้กำหนดให้คู่วักต้องรักได้หรือรักไม่ได้ ขึ้นอยู่กับคนสองคน

4.5 คุณเซอร์รี่ (หญิง) (แบบเรื่องนอกใจคนรัก)

คุณเซอร์รี่คบกับผู้ชายคนหนึ่งสมัยเรียนปี 1-4 เธอเป็นคนมั่นใจในตัวเองสูง ส่วนผู้ชายมีคุณสมบัติที่ดีทุกอย่าง (ผู้หญิงทุกคนอยากได้) เขาเหมือนเป็นพ่อบ้าน คนรอบข้างก็จะชอบเขาทุกคน เพราะว่าเขาเป็นคนดี คุณเซอร์รี่จึงเกิดคำถามกับตัวเองว่า “ฉันจะต้องอยู่กับผู้ชายแบบนี้ไปเรื่อย ๆ เหมอ” เพราะทุกคนคิดว่าเธอต้องแต่งงานกับผู้ชายคนนี้แน่นอน

ช่วงที่คบกับเบอร์ 1 ก็มีเบอร์ 2 และ เบอร์ 3 เข้ามา เธอมีความรู้สึกว่าตัวเองเป็นคนไม่ดีจึงเลิกกับเบอร์ 1 ไป จึงมาคบเบอร์ 2 และเบอร์ 3 ซ้อนกัน พอเบอร์ 2 จับได้ ก็เลิกกับเบอร์ 3 เธอก็คบกับเบอร์ 2 เรื่อยมาวันหนึ่งเธอไปโรงพยาบาลจึงมาพบว่าติดโรคทางเพศสัมพันธ์มาจากเบอร์ 3 ซึ่งเธอก็ได้คบกับเบอร์ 2 เรื่อยมาแต่ที่บ้านเบอร์ 2 ก็ไม่ชอบเธอจึงส่งลูกชายไปเรียนต่อเมืองนอก

แม้ว่าคุณเซอร์รี่จะเลิกกับเบอร์ 1 มาแล้วก็ยังมีการคุยกันในฐานะเพื่อนมาตลอด เขาเป็นห่วงเธอและไม่เคยโกรธ ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าเธอติดโรคมา คุณเซอร์รี่กลับมาคบกับเบอร์ 1 ใหม่ แต่ผู้คนรอบข้างก็ไม่ชอบเพราะเธอเคยทิ้งเขาไป ทำให้เขาต้องเสียใจ ซึ่งคนรอบข้างก็ไม่รู้ว่าเธอเป็นอะไรมีแต่เขาที่รู้ เมื่อกลับมาคบกับเบอร์ 1 ก็ไม่กล้าพาคุณเซอร์รี่ออกสังคมด้วย คุณเซอร์รี่จึงต้องโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ

4.6 คุณโอม (ชาย) (แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ)

คุณโอมมีแฟนที่คบกันมานานพอสมควร แต่เขาไม่ยอมรับต่อหน้าผู้อื่น ในเวลาที่เขาไปเจอเพื่อนและญาติพี่น้อง เขาจะแนะนำว่าคุณโอมเป็นแค่เพื่อน ส่วนในเวลาที่อยู่ด้วยกันเขาชอบหยอกเล่นว่า “ใครจะยอมรับได้ว่ามีแฟนเป็นแบบนี้” คุณโอมไปที่ทำงานทุกคนก็จะรู้ว่าเขาเป็นเกย์ เวลาที่เขาแนะนำคุณโอมให้กับคนที่ทำงานก็คือบอกว่า “นี่คือผู้ชายคนที่สอง” ในเวลาที่อยู่ด้วยกันสองคน ก็จะรู้สึกมีความสุขดี แต่พอมาเจอคนอื่น เขาก็จะไม่ยอมรับ คุณโอมควรทำอย่างไร?

4.7 คุณหนึ่ง (หญิง) (แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ)

เมื่อประมาณ 4 ปีก่อน คุณหนึ่งเจอผู้ชายคนหนึ่งที่ตอนปี 1 เขาเป็นเด็กกรุงเทพฯ มาเรียนที่บ้านคุณหนึ่ง คอยกันเป็นแฟนกันมา 1 ปี พอปี 2-3 สิ่งที่เคยเปลี่ยนไป คือ เขาเริ่มติดเพื่อน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับกับคุณหนึ่ง เขาก็ไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนหญิง เธอไม่อยากให้ไป เขาเห็นว่าใจแคบ ก็เลยเลิกกันมาเป็นเพื่อนกัน แต่ก็ยังอยู่ด้วยกัน

พอเลิกกันเขาก็บอกพ่อแม่เขา ระหว่างนี้ก็คบ ๆ เลิก ๆ แล้วกลับมาคบกันอีก

เธอเริ่มสังเกตเห็นว่าเวลาพ่อแม่โทรมาในขณะที่อยู่ด้วยกัน เขาก็จะไม่รับสายหรือไม่ก็จะออกไปคุยข้างนอก พอเธอถาม เขาก็พูดอ้อมอ้อม ไม่พูด ด้วยความที่เขาไม่มีญาติ อยู่ที่นี้จึงทำให้เขาสนิทกับที่บ้านของคุณหนึ่ง เวลาพ่อแม่ท่านทำกับข้าว เขาก็มารับประทานด้วย เหมือนเขาเป็นคนหนึ่งในครอบครัวของคุณหนึ่ง

คุณหนึ่งจึงเริ่มบอกร้ายถาม เขาบอกว่า “พ่อเขาไม่ชอบเรา...” (ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยเจอกันเห็นแค่ในเฟซบุ๊ก) พ่อเขาบอกว่าที่ไม่ชอบเพราะคุณหนึ่งผิวคล้ำ และยังบอกอีกว่า ถ้าอยากบอกพ่อแม่ทางเขาก็ต้องรอให้เรียนจบก่อนอีก 2 ปี คุณหนึ่งรู้สึกว่าคุณหนึ่งให้เกียรติเขา แต่เขาไม่ให้เกียรติพ่อแม่ของคุณหนึ่ง คุณหนึ่งควรทำอย่างไร?

4.8 คุณหนูนา (หญิง) (แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ)

ก่อนหน้านี้อีก 3 ปี คุณหนูนาไปเจอรุ่นพี่ในวงเพื่อนที่ทำงานที่ปตท. ได้มารู้จักกันเพราะเพื่อน ก็ได้มาคบกัน ฝ่ายชายไม่เคยพูดว่าคุณหนูนาเป็นแฟนเลย ทั้งที่ไปกินข้าว ไปไหนมาไหนด้วยกัน มีคนทักว่าแฟนเธอ ฝ่ายชายก็บอกว่า “ไม่ใช่ ๆ เป็นเพื่อนที่ทำงาน” ในกลุ่มเพื่อนก็มักจะพูดกันว่า “พี่เขา Active ใครจะได้เป็นแฟนต้อง Perfect” ซึ่งเธอก็ไม่รู้เธอโชคดีหรือโชคร้าย

คบมาประมาณ 2 ปี จนกระทั่งเขาได้ไปทำงานอยู่ที่มาเลเซีย สาขากลางทะเล ฝ่ายชายก็ไม่เคยติดต่อกับคุณหนูนาเลย ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา เขาโทรหาคุณหนูนาตลอด แต่เธอก็ไม่เคยรับโทรศัพท์เพราะคิดว่าทำไมเวลาเกือบ 1 ปีที่ผ่านมาถึงไม่เคยติดต่อกับคุณหนูนาเลย และเธอยังน้อยใจตลอดว่าในช่วงที่คบกันไม่เคยยอมรับว่าเป็นแฟน

พอมาช่วงสงกรานต์ เธอเพิ่งรับโทรศัพท์ของฝ่ายชายจึงได้กลับมาคบกันอีกครั้งซึ่งการกลับมาคราวนี้ฝ่ายชายก็มีพฤติกรรมที่มากขึ้น เขาพูดว่า “ไม่มีใครดีเหมือนคุณหนูนา” จนมาถึงวันที่ 15 ไปเที่ยวทะเลกับเพื่อน ๆ 6-7 คน ขากลับได้นั่งรถคันเดียวกัน ก็ไปเจอด่านตรวจเมาแล้วไม่ขับ จึงทำให้มีเรื่องโรงพัก เขาก็พูดกับตำรวจว่า “เออรถของแฟนผมนะ แฟนผมไม่เกี่ยว” ทั้ง ๆ ที่เขาไม่เคยพูดอย่างนี้เลย พอพูดออกมาเพื่อนในวงก็ตกใจ ที่ไม่เคยพูดว่าเธอเป็นแฟนซึ่งตัวเธอเองก็บอกว่าไม่ได้ตั้งใจและสับสนเพราะกลัวว่าการกลับมาครั้งนี้จะเป็นแบบไหน

เธอกลัวว่าจะเจ็บอีก กลัวว่าอยู่ ๆ เขาก็จะหายไปอีก กลัวว่าเพื่อนจะถามว่าในเวลาที่เขาหายไป เขาได้ติดต่อกลับมาบ้างหรือเปล่า? เธอควรทำอย่างไร?

4.9 คุณเต๋ย (ชาย) (แบบเรื่องคนรักนอกใจ)

คุณเต๋ยคบกับแฟนมา 7 ปี ซึ่งแฟนก็มีเพื่อนผู้หญิงที่คบกันมาประมาณ 15 ปี ในช่วงที่คบ คือ คุณเต๋ยต้องแอบคบ มาเป็นเวลา 10 ปี โดยที่ครอบครัวของแฟนรับรู้ทุกอย่างแต่ปิดแค่เพื่อผู้หญิงคนนั้นคนเดียว ครอบครัวของแฟนก็เห็นว่าเพื่อนคนนี้เป็นเหมือนลูกหลาน เพื่อนไม่ชอบเพราะคุณเต๋ย ด้วยเหตุผลที่ว่าคุณเต๋ยเป็นคนอารมณ์ร้อน กลัวจะดูแลเพื่อนเขาได้ไม่ดี จึงแอนด์มาโดยตลอด ถ้ารู้ว่าเพื่อนคนนี้จะมา ทางบ้านก็จะเรียกให้คุณเต๋ยกลับไปก่อน ช่วงเทศกาลปีใหม่ สงกรานต์ วันเกิด ก็จะต้องทำอะไรล่วงหน้าก่อน ซึ่งคุณเต๋ยก็ต้องหลีกเลี่ยงให้เพราะเป็นเพื่อนที่รักกันมาก

มาในช่วงเดือนกรกฎาคม เพื่อนคนนี้ได้พาแฟนคุณเต๋ยไปรู้จักกับเพื่อนกลุ่มใหม่และมีผู้ชายเข้ามาเกี่ยวข้อง จึงทำให้คุณเต๋ยระแวง คุณเต๋ยสังเกตเห็นว่าพฤติกรรมของแฟนเปลี่ยนไป เล่นไอโฟน เล่นวอทแอปตลอด พอโทรหา ก็บอกว่า “ง่วงนอน เพลีย งานเยอะ” แต่พอเช็ควอทแอปแล้ว เจอเวลาออนไลน์ดึกห้าทุ่มเที่ยงคืน คุณเต๋ยคิดว่าแฟนไม่ได้นอนตามที่บอกแต่เขาเล่นวอทแอปกับเพื่อนผู้ชายอีกคน

คุณเต๋ยตามจับผิดเรื่องวอทแอป แฟนจึงบล็อกคุณเต๋ย เพื่อให้ดูเวลาไม่ได้ พอตามจิกมาก ๆ เธอเริ่มทนไม่ไหวเลยบอกเพื่อน แต่สุดท้ายเพื่อนก็แนะนำให้เลิก คุณเต๋ยไปหาเธอที่บ้าน ที่บ้านก็ได้บอกว่าเธอไปทำงาน คุณเต๋ยจึงโทรไปหาเพื่อนสนิทก็พบว่าแฟนไม่ได้ไปหา จึงมารู้ว่าเธอนัดไปเที่ยวกับเพื่อนผู้ชายอีกคน คุณเต๋ยจึงกระหน่ำโทรหลายสาย ไปตกรอหน้าหมู่บ้าน พอแยกทางจากชายคนนี้ เธอถึงได้รับสายคุณเต๋ย พอมาคุยกันว่าทำไมถึงปิดบัง ทั้งเพื่อนและครอบครัว เธอก็บอกว่า “ไม่สบายใจเรื่องของคุณเต๋ย ไปอยู่กับเพื่อนคนนั้นแล้วสบายใจ ทั้ง ๆ ที่เขามีภรรยาอยู่แล้ว เขาเทคแคร์ มีรถยุโรปให้นั่งมันเทดี”

คุณเต๋ยจึงจี้เรื่อย ๆ และได้บอกไปว่า “อยากเป็นเมียหน่อยเขาเหรื่อ” เธอก็เอาข้อความไปให้เพื่อนและให้ครอบครัวดู แม่เธอจึงโทรมาว่า “ทำไมต้องว่าเขาขนาดนี้” เธอพยายามบอกว่ายังรักคุณเต๋ยอยู่ ยืนยันว่าผู้ชายคนนี้เป็นแค่เพื่อน แต่จะต้องปิดบังเรื่องคุณเต๋ยทั้งเพื่อน ครอบครัว และเธอได้บอกใจไปคุยกับผู้ชายที่มีภรรยาแล้วและต้องแอบคบคุณเต๋ยโดยที่ไม่ให้ใครรู้ คุณเต๋ยจึงต้องโทรศัพท์มาปรึกษาในรายการ

5. ตอน “เธอมีใจหรือฉันคิดไปเอง” ออกอากาศเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2555

5.1 คุณฟ้า (หญิง) (อีเมล) (แบบเรื่องแอบรักข้างเดียว)

สวัสดีค่ะ พี่อ้อยพี่จ๊อด หนูชื่อฟ้า มีเพื่อนสนิทมาก ๆ คนหนึ่ง รู้จักและคบกันมา 4 ปี ตั้งแต่ ม.4 ถึง ปี 1 มหาวิทยาลัยนะคะ เราเหมือนคบกันอยู่สองคนนะคะ เราสามารถเล่าให้กันฟังได้ทุกเรื่อง แม้กระทั่งเรื่องส่วนตัวมาก ๆ เราคบกับเขา เขาก็ยังเล่าให้ฟังโดยไม่อาย กลับบ้านด้วยกันทุกวัน ช่วยเหลือกันในทางการเรียน ดูหนัง ฟังเพลง ร้องคาราโอเกะ ทุกที่ที่ต้องมีเขาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน แฟนเขาทุกคนหนูช่วยจีบ พอเลิกหนูก็ปล่อย

ตอน ม.6 เทอม 2 ก่อนจบ หนูบอกเขาว่า ครั้งหนึ่งก่อนจบ หนูอยากกอดเขา จนกระทั่งอีก 7 วันจะจบ เขาบอกว่า ทำไมเพิ่งมาขอตอนนี้ แล้วเขาก็กอดหนูครั้งแรก นั่งไปเรียนพิเศษบนแท็กซี่ สองคนก็จับมือกัน ชบไหล่กันตลอด ไปพื้ชากันกับเพื่อนอีก 5 คน เขาขอให้หนูไปนอนข้าง ๆ หนูกอด เมื่อเริ่มขึ้นมหาวิทยาลัยไปชะอำกับเพื่อนกลุ่มเดิม เขาขอนอนกอดหนูเหมือนเดิมทั้งสองคืน และในคืนหนึ่งเราสัญญาว่าเราจะโทรหากันทุกเสาร์ จากปกติคุยกันทุกคืน เราจะมาเจอหน้ากันทุกเดือนและก็เป็นมาได้ถึง 3 เดือน

จนกระทั่งเขาเริ่มไปชอบคน ๆ หนึ่ง หนูก็ช่วยเขาจีบมาตลอด ว่างนั้นเราเจอกันครั้งหนึ่ง เขาเดินโอบไหล่ตลอดทั้งห้าง ขอหนูกอดข้าง ๆ แล้วก็บอกว่า บอกกรักข้างหนูด้วยนะ ปกติเราจะบอกกรักและคิดถึงกันบ่อย ตอนกำลังกลับจากรถตู้เขาก็เอาหัวหนูไปชบ จับมือหนู ตอนหนูจะลง เขาบอกว่าถ้าเราเป็นแฟนกับผู้หญิงคนนั้น เราคงทำอะไรกันแบบนี้แล้วไม่ได้นะฟ้า หนูรู้สึกดีใจในความเป็นสุภาพบุรุษของเขา แต่เสียใจมากกว่า หนูเลยเล่นตัวออก และจะลงเต็มที่ เขาสะกิดบอกหนูกลับบ้านดี ๆ นะ แล้วน้ำตาเขาก็ไหล

จนกระทั่งเขาได้เป็นแฟนกัน เขาก็เริ่มทิ้งห่างหนู ไม่โทรหา ไม่มาเจอ เริ่มมีปัญหากันตลอด เขาบอกว่าแฟนเขาให้เลิกคบกับเรา เพราะกลัววันหนึ่งเพื่อนรักมันจะไม่เป็นแค่เพื่อน เขาก็ปกป้องหนู ว่าผิดหรือที่เขาจะมีเพื่อนสนิทเป็นผู้หญิง นานวันเข้าเขาก็เริ่มรัก เริ่มหลงแฟนเขามากขึ้นจนลืมหนู เขาก็เลยเคลียร์กัน คุยกัน เขาขอให้หนูเปลี่ยนสามข้อ หนูขอให้เขาเปลี่ยนข้อเดียวคือ หนูขอให้เขาเห็นความสำคัญของหนู เป็นที่หนึ่งตลอดไป คำตอบคือไม่แน่ใจอะ แต่เขาจะพยายามทำให้ดีแล้วกัน เพราะว่าหนูเป็นที่หนึ่งมาตั้งนานแล้ว เป็นต่อไปก็คงไม่ยาก สักพักเราทะเลาะกันรุนแรงมาก จนหนูรู้สึกว่าเขาเอาคนอื่นมาเป็นที่หนึ่งแทนหนู ซึ่งหนูรับไม่ได้ ก็เลยบอกเลิกคบกับเค้าแบบไม่ต้องกลับมาคุยกันอีก ลบเฟซบุ๊กของเขาออก ลบวอทแอฟของเขา

จนตอนนี้ผ่านมา 3 เดือนแล้วคะ ยังคิดถึงเขาทุกวันทุกคืน เอาเฟซบุ๊กเพื่อนเขาไปสอดแถมตลอด หนูว่าหนูรักเขามากกว่าเพื่อน หนูควรปล่อยเวลาผ่านไปโดยที่เป็นแบบนี้หรือควรจะไปเมื่อวันที่เหมาะสมดีคะ ขอขอบคุณพี่อ้อยพี่จอตที่อ่านมาอย่างละเอียด

5.2 คุณนก (หญิง) (แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ)

คุณนกรู้จักกับผู้ชายคนนี้มีอายุประมาณ 5 ปี เจอกันในอินเทอร์เน็ต คุยกันแล้วคลิก รู้จักมาได้ 6 เดือนก็มารู้ว่าเขามีแฟนแล้ว เธอก็พยายามตีตัวออกห่าง แต่ฝ่ายชายก็พยายามบอกเธอว่า “เธอเป็นคนพิเศษนะ อยากอยู่ด้วย อยากอยู่ใกล้” ขณะที่กำลังดูใจ เขาก็ขอไปเคลียร์กับผู้หญิงของเขา แล้วเขาก็เลิกกันไป

ตลอดเวลาที่คบมาประมาณ 2 ปี ก็ไม่ได้ใช้คำว่าแฟนกับคุณนก ซึ่งเขาก็มีผู้หญิงเข้ามาเรื่อย ๆ ในช่วง 2 ปีดังกล่าว เธอไปอยู่ต่างประเทศ กลางวันของคุณนกจะเป็นกลางคืนของเขา เขาก็จะโทรหาส่วนในตอนกลางคืนของคุณนกก็น่าจะเป็นเวลากลางวันที่เขาต้องทำงาน

พอคุณนกลบไทยเวลาตรงกัน การติดต่อจากเขาก็เริ่มหายไป จากทุกวันกลายเป็นอาทิตย์ละครั้ง สองอาทิตย์ครั้ง เดือนละครั้ง จนในวันหนึ่งคุณนกลงไปทำธุระตอนกลางคืน ซึ่งปกติเขาจะโทรหาเหมือนอยู่เป็นเพื่อน คุณนก โทรไปแต่เขาก็ไม่รับ อีกสองวันต่อมาเขาจึงโทรกลับ เขาจึงเฉลยออกมาว่า เขามีแฟนแล้ว คบกันมาประมาณ 2 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่คุณนกลงอยู่ต่างประเทศ ซ้ำร้ายไปกว่านั้น คือ เขากำลังจะแต่งงาน คุณนกไม่รู้เรื่องที่เขา กำลังจะแต่งงานมาจากกรณีที่เพื่อนล้อเล่นในเฟซบุ๊ก คุณนกกจึงไปคุยกับเขาและก็ได้ตัดสินใจยุติความสัมพันธ์ลง

5.3 คุณสุ (หญิง) (แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ)

เมื่อสองปีที่แล้ว คุณสุเข้าไปทำงานที่จังหวัดหนึ่ง ทำให้เจอรุ่นพี่คนหนึ่งเข้ามาตีสนิท ไปรับไปส่งจนคนที่ทำงานคิดว่าเป็นแฟนกัน จากนั้นก็คบกันพอมีเพศสัมพันธ์กันผ่านไป 5-6 เดือน ฝ่ายชายก็มาบอกว่าตัวเองมีแฟนแล้ว คุณสุได้ฟังก็เสียใจมาก

พอผ่านไปสักสองเดือน เขาบอกว่าแฟนของเขาารู้เรื่องแล้วคงต้องเลิก คุณสุก็ตกลงว่าเลิกกัน แต่ด้วยความที่ต้องทำงานในที่เดียวกัน คุณสุคิดว่าในสิ้นเดือนนี้เธอจะไม่คุยกับฝ่ายชายแล้วจึงพยายามใจแข็ง พอมาตอนบ่ายฝ่ายชายก็เข้ามาคุยด้วย มาง้อขอให้ความสัมพันธ์กลับมาเป็นเหมือนเดิม คุณสุจึงถามว่า “คุยในฐานะอะไร” เขาก็ไม่ตอบและเงิบบอกแค่ “คิดถึงมาก ฟุ้งจะไปกินข้าวด้วย ฝันดี” แล้วก็ปิดโทรศัพท์ พอเช้าอีกวันหนึ่ง ฝ่ายชายก็มารับไปกินข้าว ไม่ให้ไปกินกับใคร พอเสร็จจากกินข้าวก็ไปที่บ้านฝ่ายชายแล้วก็มีเพศสัมพันธ์กันอีก

พอเข้าปีที่สองแฟนเขาเริ่มรู้เรื่องก็เริ่มลงมาจากต่างจังหวัด คุณสุกับฝ่ายชายก็เริ่มทะเลาะกันบ่อยมากขึ้น คุณสุสงสัยว่า “ทำไมถึงให้แฟนลงมา คุณสุไม่เคยไปที่บ้านของแฟนเขาเลยนะ” เขาก็บอกว่า “ก็เขาเป็นแฟนนะ เขามาก่อน” คุณสุคิดว่าพอแฟนลงมาก็ไม่เห็นคุณสุในสายตา ระยะเวลาผ่านไปอีกสักพัก ฝ่ายชายก็ไปจับรุ่นน้องที่ทำงาน ไปรับ ไปส่ง ไปกินข้าว เรื่องระหว่างคุณสุและฝ่ายชายยังคงค้างคาอยู่ตรงนี้ เธอถามเขาว่า “จะเลิกมั๊ย” เขาบอกว่า “ไม่เลิก” คุณสุควรทำอย่างไร?

5.4 คุณแนน (หญิง) (แบบเรื่องแอบรักคนมีเจ้าของ)

คุณแนนคบกับผู้ชายคนหนึ่งสมัยเรียน คบจริงจัง 3 ปี แต่ต้องเลิกกันเพราะเขาต้องไปเรียนต่างจังหวัด และได้โทรมาบอกว่า “สนใจไปชอบรุ่นน้อง” คุณแนนจึงยุติความสัมพันธ์ไป

ที่ผ่านมาเขาจะกลับมาทุกปี โทรมาทุกปี ช่วงวันเกิด ช่วงปีใหม่ ซึ่งเขาก็กลับมาแล้วพูดว่า “คบกับใครก็ไม่เหมือนตอนที่คบกับเรา” เธอจึงรู้สึกว่าเขาอยากกลับไปคบกันอีก อาจจะเพราะอายุเริ่มมากขึ้น คุยกันมากขึ้น ก็คุยกันทางบีบี วิวทแอฟ โทรคุยกันบ้าง และนาน ๆ จะนัดเจอกัน รวมแล้วก็เจอกันครั้งเดียว

มีช่วงหนึ่งเขาเจอรูปคู่กับผู้หญิงคนหนึ่งขึ้นบีบี คุณแนนแกล้งถามว่า “สาวใหม่หรอ?” เขาก็บอกว่า “เป็นลูกของลุง ไม่เอาญาติหรอ” จนมีวันหนึ่งเขาลบจากบีบี ทวิตเตอร์ และเฟซบุ๊ก พอผ่านไปประมาณ 3 เดือน จึงมารู้ว่าเขาจะแต่งงานกับผู้หญิงในรูปที่คุณแนนแกล้งถาม คุณแนนจึงโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ

5.5 คุณตึก (หญิง) (แบบเรื่องแอบรักข้างเดียว)

คุณตึกไปชอบผู้ชายคนหนึ่ง เป็นเพื่อนของเพื่อนตั้งแต่เรียนจบก็บอกเขาว่าเธอชอบ มารู้ภายหลังว่าฝ่ายชายคิดกับคุณตึกเป็นแค่เพื่อน หลังจากนั้นก็ได้คุยกันเรื่อยอีกเป็นปี

ในเวลาต่อมาก็ได้กลับมาคุยกัน แต่คุยแบบเป็นเพื่อน ขณะนั้นคุณตึกก็มีแฟนอยู่แล้ว และช่วงนั้นกำลังจะเตรียมตัวไปสหรัฐอเมริกา มาวันหนึ่งคุณตึกก็โทรไปหา เขาก็เล่าว่าเขาเพิ่งเลิกกับแฟน ซึ่งในระแวกเวลานั้นคุณตึกก็คบกับแฟนอยู่ ช่วงสองปีที่อยู่สหรัฐอเมริกา เธอคุยกับผู้ชายคนนั้นในฐานะเพื่อนคนหนึ่ง

พอก่อนกลับเมืองไทยประมาณ 2-3 เดือน เธอก็มาคุยกับผู้ชายคนนั้นในเรื่องคอมพิวเตอร์ และเกิดทะเลาะกัน ก็ไม่ได้คุยอะไรกันอีก พอเกือบ ๆ ปลายปี คุณตึกเลิกกับแฟนจึงได้กลับมาคุยกับผู้ชายคนนั้น มีการ

นัดเจอกัน อาจเพราะเหงาหรือเลิกกับแฟนก็กลับมาคลั่งไคล้เขาอีก คุณตึกจะเป็นฝ่ายโทรหาเขาอยู่เสมอ แต่เขาจะไม่ค่อยโทรหาคุณตึก เธอนำเรื่องนี้ไปปรึกษาพี่ชายที่เป็นญาติว่า เขาจะเป็นแฟนกับเราได้หรือเปล่า พี่ชายให้คำปรึกษามาว่า “ไม่มีหรอก ถ้าเขาจะเป็นแฟนกับเรา เขาเป็นไปนานแล้ว” คุณตึกก็เลยถามเขาตรง ๆ เขาก็บอกว่า “อืม” เธอไม่อยากเสียเขาไปจึงยอมอยู่ในฐานะเพื่อนแบบนี้ คุณตึกชอบฝ่ายชายมาก พอมีเหตุการณ์ที่ชวนให้คิดไปเอง คุณตึกก็แอบเข้าข้างตัวเองว่าฝ่ายชายชอบจึงได้ยกสถานการณ์ในความสัมพันธ์มาปรึกษาในรายการ

5.6 ไม่ระบุชื่อ (หญิง) (อีเมล) (แบบเรื่องไม่มั่นคงในความรัก)

พี่อ้อยพี่จอตคะ เรื่องมีอยู่ว่าหนูคบกับผู้ชายคนหนึ่ง ซึ่งในหนังสือดาราบอกว่า เขาคบกับดาราอีกคนหนึ่งอยู่ แต่ด้วยเหตุการณ์เหมือนกับว่า หนูกับดาราที่เขาคบจะรู้จักผู้ชายคนนี้พร้อม ๆ กัน ผู้ชายคนนี้เขาเป็นไฮโซคะ หนูกลัวว่า เขาจะคิดกับเราเป็นแค่ของเล่น หนูไม่รู้ว่าจะต้องทำตัวยังไง เขาคงไม่รู้ว่ามีหนูเห็นข่าวของเขา ในหนังสือพิมพ์ เราคุยกันตลอดแต่ไม่ค่อยได้เจอกัน ยังไม่มีอะไรกัน เขาพาหนูไปเที่ยวต่างจังหวัด หนูก็ลองไปดูคะ มันก็ไม่มีอะไรผิดปกติ ถามเขาว่าปกติพาใครมาด้วยมั๊ย เขาก็บอกมาคนเดียวซะส่วนใหญ่ เขาเป็นคนในแวดวงไฮโซ หนูเป็นเด็กบ้านนอก ไม่มีพ่อแม่ เพราะว่าพ่อแม่เสียชีวิตทั้งคู่ หนูกลัวว่าเขาจะหลอกหนู กลัวคะ ไม่รู้ต้องทำตัวยังไง คือ หนูมองว่าถ้าเขาอยากได้คุณนอน ระดับคนอย่างเขาคงซื้อได้ ไม่ต้องมานั่งสนใจคนอย่างเรา หนูสับสนคะ

5.7 คุณยง (หญิง) (แบบเรื่องไม่มั่นคงในความรัก)

คุณยงมีเพื่อนที่ทำงานแนะนำให้รู้จักผู้ชายคนหนึ่ง ก็คุยกันสักกระยะหนึ่ง ต่างฝ่ายต่างไม่มีใคร ก็คบกันเรื่อยมาจึงไปปรึกษาเพื่อนว่า “ถ้าถามว่ารักเราไหม จะเป็นการถามเกินไปหรือเปล่า?” เพื่อนบอกว่า “มันไม่น่าจะเกินไป น่าจะถามได้ เพราะเขาไม่เคยบอกรักเลย” เขาก็บอกว่า “ทำไมต้องถาม ให้ดูที่การกระทำ” ซึ่งการกระทำเขาไม่ค่อยสนใจคุณยง แต่คุณยงต้องการให้เขาสนใจมากกว่านี้ซึ่งเขาสนใจคนอื่นมากกว่า

ปีใหม่ที่ผ่านมามีคุณยงจึงตัดสินใจไปบ้านเขา เธอคิดว่า เขาจะแนะนำให้พ่อแม่รู้จัก แต่เขาแทบจะไม่บอกใครเลย จนเธอถามว่า “เราเป็นแฟนกันหรือเปล่า?” เขาก็บอกว่า “เป็นสิ” แล้วคุณยงก็ร้องไห้ พอหน้าลอยหลังขึ้นปีใหม่เสร็จ ก็กลับมาถึงบ้าน คุณยงก็น้อยใจในเรื่องนี้

พอเช้าวันต่อมาเขาก็พาไปหาพ่อ แต่เขากลับจะไปส่งคุณยงที่บ้านของพี่ที่รู้จัก เขาจะพาเราไปไหว้แม่จนเราจะกลับบ้าน เขาหายไปเลย ไม่โทรหา จนผ่านไปอาทิตย์หนึ่ง เขาโทรมาว่า “ทำไมคุณยงไม่โทรหาเขาเลย ไม่คิดถึงเธอ ทำไมพี่คิดถึงจังเลย” คุณยงได้ยินคำนี้ก็ใจละลาย

จนวันหนึ่งมีเรื่องกัน คือ เพื่อนเขาแท็กรูปแฟนเก่าในเฟซบุ๊ก คุณยงก็ถามว่า “คนนี้เป็นใคร?” เขาก็อุบเจิวโมโห เธอคิดว่าเธอไม่รู้จักตัวเขาเลยจึงไม่ติดต่อกัน

มีช่วงหนึ่งเธอต้องเข้าไปทำงานที่กรุงเทพฯ เขาบอกว่า “อยู่ไหนเธอ แล้วก็มารับ จะพาไปธุระที่หนึ่ง” เขาก็เลยพาไปอัมพวา ไปเจอครอบครัวเขา พี่น้อง ย่า ยาย ตอบคำถามทุกอย่างว่าทำไมพาไปตั้งแต่แรกเพราะไม่

แน่ใจ กลัวว่าผู้หญิงจะเสียหาย หลังจากไปเจอครอบครัวเขา เขาก็ดีขึ้น โทรมมากขึ้น แต่ก็ยังไม่ Perfect อย่างที่คุณต้องการ คุณยังรู้สึกตัวเองคิดมากไปหรือเปล่า?

6. ตอน “ต่างคนต่างเหงาหรือเรารักกัน” ออกอากาศเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ.2555

6.1 คุณตริงค์ (หญิง) (อีเมล) (แบบเรื่องไม่มั่นคงในความรัก)

สวัสดีค่ะพี่อ้อยพี่อด หนูชื่อตริงค์ค่ะ เรื่องของหนูมีอยู่ว่าไปพบผู้ชายคนหนึ่งทำงานประกวดนะคะ ก็เหมือน ๆ ว่า ประกวดพวกความสามารถอะไรแบบนี้แหละค่ะ งานประกวดมีสองวัน วันแรกผู้ชายคนนั้นขอเบอร์หนู แต่หนูก็ไม่ได้ให้นะคะ เพราะหนูไม่ได้มีความรู้สึกว่าเขาชอบ คน ๆ นี้ วันที่สองรอบชิงก็ยังขอเบอร์หนูอีก หนูกลับยิ้มตอบกลับ เขาย่างเท่านั้นเอง จบ

หลังจากนั้นสองสามวันก็เลยไปอัปเดตคลิปเดินลงในยูทูป ปรากฏว่าผู้ชายคนนั้นตามมาขอเม้นต์อีกนะคะ แล้วก็มาขอเบอร์อีก หนูก็บอกว่า ปกติหนูไม่ได้แจกเบอร์ใครนะคะ ถ้าอย่างนั้นขอเฟซบุ๊กก็ได้ ก็เลยให้เฟซบุ๊กเขาไป เขาก็แอดมาแล้ว เราก็ได้คุยกัน ตัดสินใจคบหา ดูใจกันค่ะ บ้านหนูอยู่ต่างจังหวัดแต่อยู่ที่เด่นชัย ต้องมาซ้อมวันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ ในกรุงเทพฯ ก็เลยได้นัดเจอกัน ไปกินข้าว ไปเดินเล่นด้วยกันนะคะ แต่สิ่งที่เขาทำกับหนูคือ พี่อ้อยพี่อดคะ เหมือนกับว่าเขาไม่ได้ใส่ใจอะไรเลย ตอนเดินก็ไม่เคยรอ ตัวเองกินข้าวเสร็จปั๊บ ไปรอที่รถเลย ทั้ง ๆ ที่หนูยังนั่งกินอยู่ยังไม่เสร็จ แล้วทุกทีเวลาที่เรากล่าวว่าเราเป็นแฟนกันมั้ยเนี่ย เขาจะชอบบอกกับหนูว่า อิมยังลังเลอยู่นะซึ่งความชัดเจนมันอยู่ตรงไหนคะ

เขาดูเป็นคนที่ไม่ค่อยเอาเนื้อเอาตนกับชีวิต ถามเช่นว่า อันนี้มั้ย กินอันนี้มั้ย เขาไม่เคยชัดเจนนะคะ แต่เขาจะชอบพูดว่า ก็แล้วแต่ ยังไงก็ได้ ซึ่งมันเป็นคำพูดที่ไม่ชัดเจนอะคะ ถ้ากินก็บอกกินสิ ไม่กินก็บอกไม่อยากกิน เหมือนว่าเขาคบกับเราไปแก้เหงาหรือเปล่า รักเราไหม ส่วนเราก็ไม่รู้รักเขาหรือเปล่า บางทีก็เฉย ๆ บางทีก็คิดถึง ทุกครั้งที่เขาไม่โทรหา ไม่ติดต่อมา หนูจะเป็นฝ่ายติดต่อเขาไปเองคะ จะไปทักในแชท ในเฟซบุ๊กบ้าง โทรหาบ้าง เขาไม่เคยบอกคิดถึง หรือบอกอะไรแบบนั้นนะคะ ถ้าหนูไม่บอกว่าคิดถึง อะไรยังงั้นมั้ย เขาจะไม่ตอบคือเฉย ๆ เฉย ๆ เลย หนูเคยถามว่าแฟนเก่าของเขาเนี่ย ตัวเขาดูแลแบบนี้หรือเปล่า เขากลับบอกหนูว่า อิมไม่เคยมีแฟน หนูก็เลยอึ้งค่ะ เพราะหนูไม่รู้จะทำตัวยังงี้ถูก ที่ผ่านมาก็แสดงท่าที ที่ไม่ดูว่าเป็นเพื่อน ไม่ดูว่าเป็นแฟน แต่เขาเคยถามหนูนะคะว่า ต้องทำอะไรให้บ้างหรือถึงจะรู้สึกดี ต้องทำแบบไหนถึงจะเรียกว่าแฟน ต้องทำอะไรบ้างบอกหน่อย เขาอยากจะมีแฟน เขาเป็นผู้ชายที่ดูแลคนอื่นนะคะ หนูเลยสงสัยว่าหนูควรทำยังไงดี

6.2 คุณหนู่ย (ชาย) (แบบเรื่องไม่มั่นคงในความรัก)

คุณหนู่ยเคยชอบเพื่อนมาก่อน แต่ไม่มีอะไรเกิดขึ้น เมื่อปีที่แล้วได้รู้จักกับคน ๆ หนึ่งที่เข้ามาในชีวิตคุณหนู่ย เจอกันในเอ็มเอสเอ็ม และเฟซบุ๊ก แล้วก็นัดเจอกัน คุณหนู่ยบอกว่าตัวเองเป็นเด็กต่างจังหวัด ไม่ค่อยได้เปิดโลก เป็นคนที่จะคุยเฉพาะคนที่เข้ามาคุยกับตัวเองเท่านั้น ส่วนผู้ชายที่คบด้วยก็มารู้ว่าตัวเองไม่ใช่คนที่เขาต้องการ ความคิดความอ่านของเขาเป็นหัวหน้า ในสายตาของเขา คุณหนู่ยเป็นแค่ลูกน้อง คุยกันไม่ได้เลย คุณหนู่ยจึงถอยออกมา

จนวันหนึ่งคุณหนูก็มาเจออีกคน คุณกันได้พักหนึ่งก็นัดมาเจอกัน เนื่องจากคุณหนูไม่ใช่เรื่องที่ว่า เขาจะคุยกับใคร ไม่ค่อยหึง เขาจึงสงสัยว่า “ทำไมแฟนไม่หึง ไม่หวง” แต่สิ่งที่คุณหนูขอคือจะเข้าบ้านไปไหนมาไหน ขอให้เขาบอกคุณหนูหน่อยได้ไหม เพราะเขาอยู่กรุงเทพฯ แต่คุณหนูอยู่ต่างจังหวัด ซึ่งเขาก็ไม่เคยทำ พอถามเขาก็จะได้คำตอบว่า “เขาโตแล้ว ทำไมต้องบอก”

ช่วงอาทิตย์ที่ผ่านมามีงานแถวเกษตร คุณหนูไปช่วยเพื่อนออกร้าน พอวันที่คุณหนูต้องกลับ คุณหนูก็ไปอยู่ที่ห้องเขา คุณหนูจะกลับบ้าน เขาบอกว่า “จะไปส่ง” แต่คุณหนูคิดว่าเพื่อนเขาบอกให้มาส่ง วันนี้เขากลับบ้าน ตั้งแต่บ่ายโมงจนถึงดึก ในขณะที่ออกอากาศ เขาก็ยังไม่ติดต่อมา คุณหนูรักเขามาก สัปดาห์ที่แล้วโพสต์เพลงในเฟซบุ๊ก เขาก็มาต่อว่าจนทะเลาะกัน คุณหนูควรทำอย่างไร?

6.3 คุณแอร์ (หญิง) (แบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก)

คุณแอร์รู้จักกับฝ่ายชายที่งานบ้านอีเอ็มบอลของกรีนเวฟ ก่อนหน้านี้เคยรู้จักกันแบบเป็นรุ่นพี่รุ่นน้องกัน เคยเรียนที่เดียวกันแต่ก็ไม่เคยคุยกัน ทั้งสองก็ได้ไปเจอกันที่งาน ในเวลานั้นตัวเองออกหักมาด้วย จึงคุยกับเขาเรื่อยมา พอคุยกันมากขึ้น ก็รู้สึกดี สุดท้ายจึงมาเป็นแฟนกัน แต่พอเป็นแฟนกลับรู้สึกว่าไม่เหมือนคู่อื่น ไม่มีโปรโมชัน ไม่รู้สึกซุ่มซิ่นหัวใจ เวลาไม่เจอกัน ก็ไม่รู้ว่าคิดถึงกันหรือเปล่า ความรู้สึกนี้คุณแอร์ไม่รู้ว่าเกิดขึ้นจากอะไร คุณแอร์ไม่แน่ใจว่าตัวเอง เงาหรือว่า กลัวความโสด จึงโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ

6.4 คุณเอ็ม (ชาย) (แบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก)

คุณเอ็มเพิ่งเลิกกับแฟนเก่ามา เลิกกับแฟนไม่ค่อยดี คือ แฟนแอบคบกับอีกคนมานานแล้ว ชีวิตคุณเอ็มก็แย่ รู้สึกอยู่คนเดียวไม่ได้ เพื่อนจึงพาไปเที่ยวและแนะนำให้รู้จักกับผู้หญิงคนหนึ่ง คุณกันได้สักพักหนึ่ง ซึ่งคุณเอ็มก็รู้สึกว่าอยู่ตัวคนเดียวไม่ได้ ต้องการใครสักคนมาแทนที่แฟนเก่า คุณเอ็มจึงขอเธอเป็นแฟน เหมือนคู่อื่นปกติ แล้วคบมาประมาณ 2 ปี ตอนที่คบกับแฟนเก่า คุณเอ็มจะทुरนทुरายอยากเจอกันมาก แต่พอมายู่กับแฟนคนปัจจุบัน คุณเอ็มรู้สึกว่า ตัวเองไม่ได้กระตือรือร้นเหมือนตอนคบกับแฟนเก่า และยิ่งคบไปนาน ๆ ก็เริ่มสับสนในตัวเอง ตอบตัวเองไม่ได้ เกิดความไม่มั่นใจในตัวเองจึงโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ

6.5 คุณปุก (หญิง) (แบบเรื่องนอกใจคนรัก)

คุณปุกรู้จักกับผู้ชายคนหนึ่งมา 13 ปี เคยเป็นแฟนกัน 6 เดือนแรก แล้วก็เลิกกันไป คุณปุกเสียใจมาก ถึงขั้นเกือบจะฆ่าตัวตาย คุณปุกเล่าว่าสาเหตุที่เลิกกัน เพราะเวลาที่เขาพูดเธอจะไม่ฟัง เธอชอบทำตามใจตัวเอง เพราะว่าเธอยังเด็กด้วย

พอเลิกกันไป เธอก็คบกับผู้ชายหลายคนมากจนพลาดตั้งครรรภ์ เธออยู่กับพ่อของลูกมาประมาณ 5 ปี ในช่วงเดียวกัน แฟนเก่าก็เพิ่งจะมีแฟนได้ไม่นาน คุณปุกก็ยังโทรหาเขาอยู่ มีเรื่องอะไรก็จะไปปรึกษาตลอดระยะเวลา 3 ปี

หลังจากอยู่กับพ่อของลูกมา 5 ปี เธอตัดสินใจเลิกเพราะมีเรื่องตบตีกันทุกวัน เธอไม่ยอมให้ลูกมา เธอก็กลับมาอยู่กรุงเทพฯ แต่ก็ยังคุยกับแฟนเก่าอยู่ ซึ่งแฟนเก่าก็มีแฟนอยู่แล้ว แต่ยังไม่ได้แต่งงาน คุณปุกคุยกับ

แฟนเก่าไปเรื่อยมา และเธอก็คุยกับคนอื่นด้วยเหมือนกัน ผลสุดท้ายแฟนเก่าก็มาบอกว่ากำลังจะแต่งงาน แล้วเขาก็ไปแต่งงาน

คุณปู้กคุยกับแฟนเก่ามาในระยะเวลาหนึ่ง คุณปู้กก็ไปมีครอบครัวจดทะเบียนกับแฟนปัจจุบัน แล้วแฟนเก่าก็มีปัญหาเกี่ยวกับแฟน และได้บอกคุณปู้กว่า “ปู้กไม่ต้องเลิกกับแฟนก็ได้ แต่เขาจะรอปู้ก และเขากำลังจะเลิกกับแฟน” คุณปู้กบอกว่าตัวเองก็รักสามีคนปัจจุบัน และอยากตัดความสัมพันธ์กับแฟนเก่าแต่ก็เลิกไม่ได้ เพราะคุยกันมา 13 ปี เธอควรทำอย่างไร?

6.6 คุณโม (หญิง) (แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้)

คุณโมเป็นคนที่มีประสบการณ์เรื่องความรักน้อยมาก เคยมีแฟนสองคน แฟนคนแรกเลิกไปประมาณ 6 เดือน ค่อนข้างเป็นคนขี้นาง วันหนึ่งเพื่อนมาว่า คุณโมอยากมีแฟน ซึ่งเพื่อนคนนั้นก็เพื่อนที่เป็นผู้ชาย แซทบีบีคุยกันว่าหาแฟนให้หน่อย เพื่อนก็เลยให้เบอร์คุณโมไป คุณโมจึงอยากลองคุยดู วันแรกที่ได้เบอร์ เขาก็โทรหาคุณโม คุยกันดีมาก ทำตัวเหมือนเป็นแฟนตั้งแต่วันแรกที่คุย คุยได้ประมาณสองวัน ก็ขอไปดูเฟซบุ๊ก เขาก็แอดเฟรนด์ พอเห็นรูปเขาในเฟซบุ๊ก ก็รู้สึกชอบ

จากนั้นก็คุยกันมาเรื่อย ๆ คุณโมรู้สึกดีกับเขาอยู่แล้ว คุยกันทุกวัน กูดในทีทุกคืน โทรถามทุกเย็นว่า กลับบ้านหรือยัง นัดเจอกัน ทานข้าวกัน เธอก็รู้สึกดีมาก ไปทานข้าวประมาณสองครั้ง เขาก็ชวนไปคอนโดฯ ในใจรู้ว่าไม่ควรไป แต่สุดท้ายก็ไป เขาก็พยายามที่มีเพศสัมพันธ์ แต่สุดท้ายก็ไม่ได้เพศสัมพันธ์กัน

ตอนนี้คุณโมและเขาได้เลิกกันแล้ว คุณโมอยากมาแบ่งปันประสบการณ์ว่า มีเรื่องแบบนี้จริง ๆ ในวันนี้ทั้งสองคนได้ตกลงเป็นแฟนกัน โดยที่ในส่วนของคุณโมต้องการว่า เวลาทำอะไรกัน ดูแลกัน ช่วยเหลือกัน ถ้าเกิดว่าจะคบแค่เรื่องเพศสัมพันธ์ คุณโมยอมรับไม่ได้ เขาก็ตอบตกลงที่จะคบกับคุณโมเป็นแฟนได้

หลังจากนั้นประมาณสองสัปดาห์ ก็ไม่ได้เจอกัน ก็ยังคุยบีบีกันทุกวัน อยู่มาวันหนึ่งเขาก็หายไป ไม่โทรมา ทั้งที่เคยคุยกันทุกวัน สุดท้ายเขาก็โทรมาบอกเลิกคุณโมด้วยเหตุผลที่คุณโมไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วย คุณโมเสียใจจึงต้องการเล่าแบ่งปันประสบการณ์ให้ผู้ฟัง

6.7 คุณหนู (หญิง) (แบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก)

คุณหนูมีแฟนที่คบกันตั้งแต่ช่วงเรียน ถึงตอนนี้มา 10 กว่าปี ตอนช่วงที่เรียนเขาเป็นรุ่นพี่ เรียนจบเขาก็ไปทำงาน คุณหนูก็กลับมาทำงาน ก็จะเป็นช่วงที่ห่างกัน

คบกันมาเรื่อยมา นานครั้งจะเจอกันบ้าง ตอนช่วงเจอกันเริ่มแรก ก็จะคิดถึงกัน แต่ถ้าอยู่กันสัก 2-3 วัน ก็จะเริ่มทะเลาะ เพราะไม่เคยอยู่ใกล้ชิดกันมากขนาดนี้มาก่อน

คุณหนูรู้สึกว่าทั้งสองคนมีนิสัยแตกต่างกัน เช่น เธอชอบออกเที่ยวต่างจังหวัด ไม่ชอบห้าง แต่เขาชอบเดินห้าง ในช่วง 2-3 ปีหลัง คุยกันทุกวัน ช่วงหลังมาก็จะแล้วแต่โอกาส ต่างคนต่างยุ่ง จะไม่ค่อยได้คุยกัน ทางฝั่งคุณหนูเป็นคนขี้นางก็จะมีเบาะแสรายทางบ้าง บางทีเขายุ่ง เขาก็ไม่สามารถรับฟังสิ่งที่คุณหนูอยากระบายได้ คุณหนูบอกว่าปีหน้าวางแผนจะแต่งงานกัน แต่ไม่มั่นใจในตัวเองว่ารักเขาหรือเปล่า หรือว่าแค่รู้สึกอยากมีใครสักคน คุณหนูจึงโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ

7. ตอน “คนไม่น่าสงสาร” ออกอากาศเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ.2555

7.1 คุณแพม (หญิง) (แบบเรื่องคนรักนอกใจ)

คุณแพมคบกับแฟนมาประมาณ 10 ปี ตั้งแต่เรียนปี 2 ก็คบกันเรื่อยมา ต่างคนก็มีหน้าที่การงานที่ดี วางแผนว่าจะแต่งงานกันในปีที่ 10 ที่คบกัน เมื่อเดือนที่แล้ว คุณแพมเพิ่งทราบว่า เขาทำผู้หญิงอีกคนหนึ่งห้อง ซึ่งตอนแรกเขาไม่แน่ใจว่าใช้ลูกเขาหรือเปล่า แล้วก็มีการตรวจดีเอ็นเอกัน แล้วก็สรุปว่าเป็นลูกของเขา

ในช่วงแรกคุณแพมเสียใจมากและเธอก็รับไม่ได้ รู้สึกเคืองเพราะคุณแพมไม่เคยผิดหวังมาก่อน ผลสรุปคือ ตอนที่คุณแพมกับฝ่ายชายก็ยังคบกันอยู่ เขาบอกคุณแพมว่า เขาไม่ได้รักผู้หญิงคนนั้น แล้วก็รับผิดชอบแค่เรื่องลูก ซึ่งตอนนี้คุณแพมก็ยังสติไม่ปกติ ยังสับสนว่าจะสู้ไปด้วยกัน หรือคิดว่ามันเป็นไปได้ เพราะตอนนี้ท้องกำลังโต และเขาเองก็ต้องการแม่ และคุณแพมก็มาทราบทีหลังว่า แม่ของน้องเป็นโรคเลือด คุณแพมรู้สึกสงสารน้องเขา แล้วก็สงสารตัวเองที่ไม่รู้จะทำยังไง

คุณแพมเล่าว่าช่วงปี 2 เขาก็มีคู่อื่น แต่ไม่ได้มีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้น มาช่วง 5-6 ปีหลัง ก็มั่นใจว่าเราตกลงกันแล้วว่าจะแต่งงานกัน ผู้หญิงคนนั้นเคยโทรมาหาครั้งหนึ่งแต่ไม่ได้ทำอะไร เหมือนเธอแค่โทรมาแสดงตัว ตอนนั้นคุณแพมก็ไม่ได้คิดอะไร เพราะว่าก็มั่นใจว่ารักกันมาถึง 8-9 ปี เขาคงไม่ทำอะไรหรือนอกใจ คุณแพม

สถานการณ์ในตอนนี้เป็นคือ ครอบครัวของฝ่ายชายรับน้องมาเลี้ยงในตอนกลางวัน ส่วนตอนกลางคืนน้องก็จะกลับไปนอนบ้านแม่ คุณแพมพยายามบอกว่า อยากให้เขาไปคุยกับผู้หญิงคนนั้น คิดว่าไม่มีคุณแพมอยู่ ตัวเขากับผู้หญิงคนนั้นจะได้อยู่ด้วยกันได้มัย จะแต่งงาน แต่เขาบอกว่า เขาบอกผู้หญิงคนนั้นทุกอย่างแล้วว่า “ยังไงก็จะแต่งงานกับแพม” แต่คือตอนนี้ท้องยังเล็กมาก เขากลัวว่าผู้หญิงจะพาลูกหนีไป ด้วยความที่คบกันมานาน พ่อแม่ของเขาทราบเรื่องทั้งหมด ทางบ้านเขาก็พยายามบอกให้คุณแพมแต่งงาน แต่คุณแพมคิดว่าคุณแพมกลัวที่จะแต่งงานและไม่กล้าจริง ๆ และ คุณแพมคิดว่าไม่ใช่การแก้ปัญหา คุณแพมควรทำอย่างไร?

7.2 คุณเต้ย (หญิง) (แบบเรื่องคนรักนอกใจ)

เรื่องของคุณเต้ยเกิดขึ้นเมื่อ 3 ปีก่อน (ตอนนี้เธอทำงานเป็นแอร์โฮสเตสอยู่ต่างประเทศ) เรื่องมีอยู่ว่า เธอรู้จักกับผู้ชายคนหนึ่งเป็นเพื่อนของเพื่อน เพื่อนแนะนำให้รู้จักกัน นัดเจอกันแล้วก็คบเป็นแฟน

ช่วงที่คบกันที่บ้านของเธอไม่ชอบเขาเลย เพราะว่าเขาไม่มีงานทำ ที่บ้านของเขามีฐานะดี นามสกุลดีมีชื่อเสียงในจังหวัดของเขา เขาบอกว่า “เคยมีลูกแล้วในช่วงสมัยวัยรุ่นแต่ว่าเป็นความพลาด” เขาบอกว่า “เขาไม่เคยแต่งงาน แล้วก็ไม่ได้อยู่กับภรรยา เขาทำสวนอยู่ที่ภาคใต้”

พอคบไปได้สักพักหนึ่ง ก็มีปัญหาเรื่องเงิน มีการแย่งชิงมรดกกับพี่น้อง เขาอ้างว่าพี่น้องยัดคดีให้ เป็นคดีเกี่ยวกับยาเสพติดบ้าง คดีฆ่าคนตายบ้าง ซึ่งก็ต้องใช้เงิน คุณเต้ยไม่รู้เรื่อง เพราะไม่ได้อยู่เมืองไทย เขาบอกว่าต้องใช้เงินประกันตัว ไม่อย่างนั้นก็ต้องติดคุก เธอก็ต้องช่วยเหลือเขา ก็มีปัญหาเรื่องเงินเยอะ

เมื่ออุปมาพันปีที่แล้วเขาก็ขอคุณเต้ยแต่งงานโดยที่ไปขอให้คุณพ่อคุณแม่ของคุณเต้ย มีการพาไปดูบ้าน เขาจะซื้อบ้านให้ ซื้อมอเตอร์ไซด์ให้ ไปเลือกชุดแต่งงาน ดูแหวนกันเรียบร้อย

ฝ่ายชายเล่าให้คุณเต๋ยฟังว่า ในตอนนี้พี่น้องกำลังตามตัวเขาอยู่ เขามีพี่น้อง 3 คน เขาเป็นลูกคนกลาง ในตอนที่แม่ตั้งครรภ์ลูกคนที่ 3 พ่อไปมีชู้ ไปมีผู้หญิงอีกคนหนึ่ง เขาบอกว่า แม่คนปัจจุบันเป็นแม่เลี้ยงแล้วยังแม่ของเขาจริง ๆ ตายในวันที่เขาเกิดเพราะเป็นลูกชู้ ที่บ้านก็เลยไม่ค่อยจะ Support เขาเพราะเป็นลูกชู้

เธอรู้สึกว่าเขามีชีวิตที่น่าสงสาร แม้ว่าพ่อแม่จะไม่ชอบที่เขามีปัญหาชีวิตเยอะแต่คุณเต๋ยก็คิดว่าชีวิตเธอต้องการมีครอบครัวซึ่งเธอก็ได้ตัดสินใจแล้วว่า จะแต่งงานกับคนนี้

มีวันหนึ่งคุณเต๋ยกลับไปห้องเช่าที่กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นห้องเช่าที่เช่าเอาไว้ให้เขาอยู่ ด้วยเหตุผลที่ว่าเขาเป็นคนต่างจังหวัด เธอจึงหาห้องเช่าอยู่เพื่อไว้สำหรับเวลาเจอกัน พ่อไปถึงก็พบว่าเขาไม่จ่ายค่าห้องทั้งที่เธอให้ค่าห้องไปแล้ว เธอสงสัยว่าทำไมเขาไม่จ่ายค่าห้อง

เธอรู้สึกว่าเพื่อนฝูงหลายคนที่อยู่รอบตัวเขาเริ่มไม่คบเขา เธอจึงถามว่า “เพื่อน ๆ หายไปไหน” เธอจึงมารู้ภายหลังว่าเขาเที่ยวไปหยิบยืมเงินคนอื่นไปทั่ว และเขาก็เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เงินทั้งหมดทั้งมวลที่หมดไปก็คือมารู้ภายหลังว่าหมดไปยาเสพติดโดยที่คุณเต๋ยไม่รู้ตัว

คุณเต๋ยขอคุณลุงวงจรวงจรปิดของอพาร์ทเมนท์ที่ซึ่งมารู้ว่าเขาเอาผู้หญิงคนอื่นไปที่ห้อง (นอกใจมีผู้หญิงอื่น) เมื่อรู้ความจริงทั้งหมดเธอจึงตัดสินใจเลิกกับเขา เขาของและเสื้อผ้าบางส่วนไปคืน คุณเต๋ยไม่ยอมเจอเขา จึงติดต่อน้องสาวเขา และมารู้ความจริงอีกว่า เรื่องคดีทั้งหมดเป็นเรื่องโกหก เขาเคยจดทะเบียนกับภรรยาเขาแล้ว ส่วนเรื่องลูกเลี้ยงก็ไม่ใช่ความจริง ที่เห็นคือเป็นพ่อแม่ของเขาที่แท้จริง

ทุกวันนี้เขาหายไปจากชีวิตคุณเต๋ย ปกติจะเล่นเฟซบุ๊กกับคุณเต๋ย เขาก็ไปเปิด Account ใหม่ ไม่ใช่ Account เดิม แล้วไปหาเพื่อนใหม่ มีชีวิตใหม่ ไปโกหกและสร้างโลกใหม่ ๆ ต่อไป เรื่องจบไปแล้วแต่คุณเต๋ยอยากโทรศัพท์มาเล่าเพื่อแบ่งประสบการณ์

7.3 คุณนนท์ (ชาย) (แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ)

คุณนนท์ไปเที่ยวกับเพื่อน แถวตรอกข้าวสาร ใต้ข้าง ๆ มีทั้งผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งคุณนนท์สนใจผู้ชายคนหนึ่งที่น่าตาดีมาก ๆ จึงเข้าไปทำความรู้จักกับผู้หญิงก่อน จึงขอเบอร์คนข้าง ๆ เก็บเอาไว้

พอลกลับมาถึงบ้าน วันรุ่งขึ้นคุณนนท์ก็พยายามคุยกับผู้หญิงคนนั้นว่า “เราชอบผู้ชายคนนั้น” แล้วก็ได้เบอร์เขามา คุณนนท์ก็พยายามโทรหาเขา มีไลน์กัน เขาบอกว่า “ไม่ได้เป็นเกย์ เขามีลูกแล้ว” เขาก็พยายามแนะนำเพื่อนให้รู้จัก โดยการส่งรูปมาให้คุณนนท์ดูก่อน ส่งมาให้ดูคนแรกก็ยังไม่ชอบ พอส่งคนที่สองมา ก็รู้สึกชอบเพราะหน้าตาในสเป็ค คุณนนท์จึงขอไลน์ของคนนี้จากพี่คนนั้น ก็เลยได้ไลน์มาคุยกัน

พอลคุยกันเสร็จก็นัดกัน ไปทานข้าวกัน เขาก็พาเพื่อนมาด้วยกัน พอเห็นก็รู้สึกชอบเขาเลย แล้ววันนั้น เขาก็คอนข้างเมา แล้วเขาก็มานอนบ้านคุณนนท์ พอตื่นขึ้นมาก็ขับรถไปส่งตามปกติ ต่างคนต่างแยกไปทำงาน นับตั้งแต่วันนั้นมาก็เริ่มศึกษากัน กินข้าว โทรหา วอทแอปกัน

คุณนนท์ถามว่า “พักอยู่กับใคร” ก็ได้คำตอบว่า “พักอยู่กับน้ำแท้ ๆ” แล้ววันหนึ่งเขาก็พาคุณนนท์ไปเจอน้ำ คุณนนท์ดูจากสายตาก็นึกว่าน้ำคนนี้เป็นเกย์ ฝ่ายชายเล่าว่า “น้ำชอบก็ดกกันไม่ให้มีแฟนเป็นผู้ชาย” อยากให้เลิกเป็นเกย์ คุณนนท์ก็เริ่มสงสัยอยากพิสูจน์ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับหลาน

มีอยู่วันหนึ่งคุณนนท์เลิกงาน หกโมง โทรหาแล้วเขาไม่รับสาย อ่านวอทแอปแต่ก็ไม่ตอบ คุณนนท์ทนไม่ไหวจึงขับรถไปบ้านเขา ประมาณ สามทุ่ม ข้างหน้าบ้านก็มีรถของน้ำจอดอยู่หน้าบ้านปกติ เห็นไฟข้างบนบ้าน

เปิดอยู่สลัว ๆ จึงคิดว่ามีคนอยู่ แต่ประตูรั้วข้างหน้าล็อก คุณนนท์จึงปีนรั้วบ้านเข้าไป ประตูที่เป็นเหล็กตัดในบ้านก็ล็อก จึงพยายามหากุญแจที่มักจะซ่อนอยู่ในรองเท้า แต่ก็หาไม่พบคุณนนท์จึงกลับบ้าน

เขาจึงโทรกลับมาบอกว่า “ตัวเองลืมโทรศัพท์ไว้ในรถ” เขาโกหกเรื่องเวลากลับบ้านจึงทำให้คุณนนท์โกรธมากที่เขาไม่ยอมเล่าความจริง จึงขับรถไปบ้านเขาอีกครั้ง โดยไม่ได้บอกให้เขารู้

คุณนนท์ไปถึงบ้านก็ยังมีรั้วเหมือนเดิม จึงโทรหาเขา 3 ครั้ง แต่ไม่ยอมรับ พอครั้งที่ 4 เขาบอกว่ากำลังจะอาบน้ำ คุณนนท์จึงบอกว่า “อยู่หน้าบ้านแล้ว” เขาก็ทำเสียงโมโหว่า “มาทำไม กำลังจะอาบน้ำ” เขาก็ไปประตูรั้ว ดูดกระชากคุณนนท์ออกไปข้างนอกไปคุย คุณนนท์จึงบอกว่า “ขอคุยกับน้ำคุณ” เขาจึงโทรเรียกน้ำจากชั้นสองลงมาคุย

คุณนนท์ตัดสินใจถามน้ำอย่างตรงไปตรงมา แล้วก็ได้คำตอบว่าน้ำเป็นเกย์และเคยมีเพศสัมพันธ์กับหลานของเขา คุณนนท์ก็รู้สึกขยะแขยงขึ้นมา หลังจากนั้นคุณนนท์ก็ขอเบอร์น้ำ เพราะอยากฟังความเห็นจากน้ำของเขา ตอนนั้นคุณนนท์ได้ลบเบอร์ทั้งน้ำและของฝ่ายชายออกไป และไม่ติดต่อกันอีก คุณนนท์โทรศัพท์มาแล้วเพื่อแบ่งปันประสบการณ์

7.4 คุณบี (หญิง) (แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ)

คุณบีเคยมีครอบครัวมาแล้วมีลูก 1 คนแล้วก็เลิกกันไป ลูกอยู่กับฝ่ายชาย เธอก็ใช้ชีวิตทำงานปกติ จนได้ไปเจอผู้ชายคนหนึ่งจึงลองคบหาดูใจ

คุยได้ไม่กี่สัปดาห์ เขาบอกว่า “ชอบคุณบีมาก แต่เขามีแฟนแล้ว ขอเวลาอีกหน่อยเพราะกำลังจะเลิกกับแฟนพอดี” คุณบีและเขาก็คุยกันเรื่อยมา เขาก็เทแคร์คุณบี ด้วยความที่เขาก็ทำงานใกล้กัน ก็มีการเจอกัน ไปกินกลางวันเหมือนคนที่จีบกัน รักกัน แต่ตอนนั้นเขาก็ยังไม่ได้เลิกกับแฟน เวลาอยู่กับเขา แล้วแฟนโทรมา เขาก็จะรับแต่จะขอร้องให้คุณบีเงียบ คุณบีไม่ยอมให้มีปัญหาเกี่ยวกับแฟน คบๆ กันไปเรื่อยๆ ก็เริ่มถลำตัวและเข้าไปลึก

มีอยู่คืนหนึ่งคุณบีใกล้จะหลับก็มีโทรศัพท์เข้ามาประมาณ 5 ทุ่ม ปกติเธอใช้มือถือ 2 เบอร์ คือเบอร์ที่ใช้คุยกับผู้ชายคนนี้เป็นซิมใหม่จะไม่ค่อยมีใครรู้จักและเบอร์หลัก มีผู้หญิงโทรมาบอกว่า เป็นแฟนผู้ชายคนนี้ เขารู้แล้วว่าแฟนเขามาคบกับคุณบี แต่เสียงผู้หญิงคุ่นมาก และเธอก็หลุดชื่อมาคำหนึ่งซึ่งคุณบีก็คิดว่าเป็นคนที่เธอรู้จัก

วันต่อมาเธอใช้เบอร์เดิม (เบอร์หลัก) ของเธอโทรไปหาเบอร์ผู้หญิงที่โทรหาเธอเมื่อคืน จึงรู้ว่าผู้หญิงคนนี้เป็นเพื่อนร่วมงานของเธอ เธอจึงคุยกับเพื่อนคนนั้นเหมือนเพื่อนปกติและผู้หญิงก็ยังเล่าว่า “เธอมีแฟนแล้ว แล้วแฟนเริ่มนอกใจ เพิ่งโทรหาผู้หญิงอีกคนเมื่อคืน” แต่คุณบีก็ไม่เล่าเรื่องจริงให้ฟังและรู้สึกแย่มาก จึงไปเล่าให้ผู้ชายฟังว่าแฟนของเธอคือเพื่อนของเธอ เขาก็ตกใจพักหนึ่งแล้วก็อ้อนวอนคุณบีว่า “อย่าไปบอกเธอนะ เขาจะพยายามเลิกเอง” คุณบีก็สับสนมากในตอนนั้น เพราะตัวเองก็ได้ชอบผู้ชายคนนั้นไปมากแล้ว

ส่วนผู้หญิงคนนั้นที่เป็นเพื่อนคุณบีก็แฉ่วงเพราะเรื่องแฟน แต่ก็ไม่รู้ว่าผู้หญิงที่โทรไปหาเมื่อคืนคือคุณบี เพื่อนคนนั้นก็ยังโทรมาหาคุณบีบ่อย ๆ คุณบีก็แก้ต่างถึงเรื่องผู้หญิงคนนั้น เพื่อนก็เล่าให้ฟัง แต่เธอก็ไม่ยอมเล่าความจริงให้เพื่อนฟัง ในขณะที่เดียวกันทั้งคุณบีและฝ่ายชายก็ไม่ยอมเลิกจากกัน จึงร่วมกันปิดบังผู้หญิงที่เป็นแฟน

คุณบีจึงคิดทบทวนและลงเอยตรงที่คุณบีขอเลิก เขาบอกว่า “ถ้าเหตุผลดีก็จะยอมเลิก” คุณบีจึงให้เหตุผลว่า “ส่งสารลูกชาย และอยากกลับไปคืนดีกับแฟนเก่า” พอเลิกกันมาได้ระยะเวลาหนึ่งเพื่อนก็โทรมาบอกว่า “ทำไมแฟนเขาทำตัวดีขึ้น เธอก็หลงดีใจว่าทุกอย่างจะจบลงแล้ว” แต่เรื่องก็ยังไม่จบตรงที่เธอมารู้ตัวว่าตัวเองตั้งครรวร เธอโทรไปบอกเขา เขาก็เลยตอบว่า “ทำไมเพิ่งมาบอกตอนนี้ ไหนบอกคืนดีกับแฟนเก่า แล้วแบบเป็นลูกแฟนเก่าหรือเปล่า ขอไปปรึกษาแฟนก่อน” จึงได้คำตอบมาว่า “ถ้าคลอดออกมาแล้วก็ให้ไปตรวจดีเอ็นเอ” แฟนเขารู้เรื่องแล้วแต่ก็ยังไม่รู้ว่าเป็นคุณบี

ในระหว่างท้อง 9 เดือน คุณบีโทรหาเขาประมาณสองครั้ง ซึ่งเขาก็ยังไม่มั่นใจว่าเธอท้องกับเขาจริงหรือเปล่า จนเมื่อ 20 กันยายนปีที่แล้ว น้องคลอดออกมา ที่บ้านคุณบีก็ตำหนิว่า “ทำไมถึงทำตัวแบบนี้ ท้องแล้วไม่มีพ่อ” คุณบีก็ตัดสินใจบอกฝ่ายชายให้มาตรวจดีเอ็นเอ ส่วนเพื่อนคนนี้ก็โทรหาเธอและยังคงถามสารทุกข์สุขดิบกับเธอเหมือนเดิม และได้บอกว่า “เขาคลอดน้องแล้วนะ” เธอมีลูกเหมือนกัน คุณบีก็ขอโทษเพื่อนคนนั้นว่า “ให้อโหสิให้” แต่เพื่อนคนนั้นก็ยังงงในสิ่งที่คุณบีพูดและยังไม่เข้าใจว่าคุณบีพูดอะไร

หลังจากที่รู้ว่ามีน้องคุณบีก็ลาออกจากงานเพราะกลัวเพื่อนร่วมงานตำหนิ สถานที่ทำงานอยู่ใกล้กันกับฝ่ายชาย ต้องเจอกัน หลบไม่ได้จึงต้องลาออก ครอบครัวยุคคุณบีก็รับไม่ได้ที่ตนท้องไม่มีพ่อ คุณบีจึงต้องออกมาเช่าคอนโดมีเนียม อยู่ไม่ห่างจากบ้านนัก และก็มีญาติมาเยี่ยมลูก ๆ บ้าง แล้วก็รับจ๊อบเองมาทำอยู่ที่บ้านพอมีรายได้ เรื่องรายจ่ายอื่น ๆ ก็มีคุณพ่อคอยช่วยเหลือ ในตอนนี้คุณบีควรตรวจดีเอ็นเอหรือไม่และควรทำอย่างไรกับเรื่องนี้

8. ตอน “Highlight Club Friday Base On True Story” ออกอากาศเมื่อวันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2555

8.1 คุณอ้ม (หญิง) (แบบเรื่องคนรักนอกใจ) คัดเลือกมาจากตอน เจ็บแต่จบ ออกอากาศเมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2555

คุณอ้มนับถือศาสนาอิสลามคบกับผู้ชายคนหนึ่งมา 6 เดือนแล้วก็แต่งงานกัน ในการคบกับใครก็จะมีผู้ใหญ่รับทราบ จนแต่งงานกันมา 3 ปี ช่วงที่คบกันเขาก็ดีกับคุณอ้มทุกอย่าง พอเข้าปีที่ 3 ก็เริ่มไม่กลับบ้าน เริ่มระแคะระคาย

จนวันหนึ่งคุณอ้มจะไปเอารถที่บ้านเขา ก็ไปเจอผู้หญิงอยู่ในบ้าน ในตอนแรกเธอมองโลกในแง่ดีคิดว่า เป็นเพื่อนของน้องสาว น้องสาวเห็นเธอก็ตกใจจึงบอกว่า “เขาพามาได้ 2 วันแล้ว”

คุณอ้มก็เสียใจมาก พอกลับมาที่บ้านซึ่งเป็นครอบครัวใหญ่ ก็ไม่ชอบผู้ชายคนนี้ ครอบครัวจึงบอกว่า “ถ้าเธอลบไปคืนดีกับผู้ชายคนนี้ก็ตัดเธอออกจากเครือญาติ”

คุณอ้มก็ใช้ชีวิตปกติจนฝ่ายชายก็เริ่มกลับมาซึ่งในขณะนั้นคุณอ้มก็ยังรักเขาอยู่ ฝ่ายชายจึงบอกให้โกหกที่บ้านว่าตั้งครรวรเพื่อจะได้กลับมาคืนดีกัน คุณอ้มคิดอยู่นานและในที่สุดก็ได้โกหกที่บ้านว่าตั้งครรวรทั้งที่ในความจริงแล้วตัวเองไม่ได้ตั้งครรวร

จนกระทั่งสองเดือนผ่านไปคุณอ้มที่ตั้งครรวรก็จริงจึงทำให้ครอบครัวยอมรับเขามากขึ้น ฝ่ายชายก็เริ่มเข้าบ้านได้อีกครั้ง ในช่วงที่คุณอ้มตั้งครรวรก็มีอาการอาเจียนมากจึงต้องออกจากงาน ส่วนฝ่ายชายก็เป็นเทรนเนอร์

นักมวย มีคนรู้จักให้ไปทำงานที่พัทธา คุณอ้อมก็ไปอยู่ที่พัทธาด้วย ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขตลอดเวลาที่ตั้งครรภ์ เธอก็มาฝากพิเศษอยู่ที่บ้าน เดือนหนึ่งจะกลับมาบ้านเพื่อตรวจครรภ์

จนครบกำหนดคลอด คุณอ้อมก็กลับมาคลอดที่บ้าน รู้สึกค่อนข้างห่วงใจเพราะเขาเคยมีประวัติเรื่องผู้หญิงมาแล้ว หลังจากคลอดเสร็จ เขาก็ต้องกลับไปทำงานที่พัทธาซึ่งคุณอ้อมก็ต้องเลี้ยงลูกคนเดียว กลัวว่าความห่างไกลจะนำปัญหามาให้อีกซึ่งที่บ้านก็จะเริ่มเดือนให้ระวังว่าสามีจะไปมีคนอื่น

มีวันหนึ่งเธอตัดสินใจไปหาเขาแบบ Surprise ซึ่งเธอก็เอาลูกอายุได้เดือนกว่า ๆ ไปหาเขาด้วย จึงมาพบว่าเขาเอาผู้หญิงมานอนด้วยที่ห้อง คุณอ้อมรู้สึกขาไปทั้งตัวแล้วก็ตบหน้าเขาถามว่า “จะเอาอย่างไร” และก็มีการทะเลาะกันเกิดขึ้น

คุณอ้อมคิดว่าการกระทำของเขาเป็นการบอกเลิกโดยอ้อมอยู่แล้ว จึงบอกเขาไปว่า “เราเลิกกัน จบกันแค่นี้ ไม่ต้องติดต่ออะไรกันอีก เธอเลี้ยงลูกได้” ซึ่งเขาก็ไม่ได้สะทกสะท้านอะไร และก็ไม่ได้ยื่นอะไรด้วย พอพูดเสร็จ ก่อนที่คุณอ้อมจะกลับ ก็มีโทรศัพท์เข้ามาหาเขา เธอก็ดึงโทรศัพท์มา เขาก็อ้อมลูกไปส่งพบว่า มีเบอร์โทรเข้ามาเยอะ จึงกดที่ละเบอร์โทรไปแสดงตัวว่าเป็นเมียเขา โทรไปประมาณ 2 คน มาอีกคนหนึ่ง เธอก็พูดแสดงตัวไป แต่ได้คำตอบกลับมามีว่า “ฝ่ายชายบอกว่าเลิกกับคุณอ้อมแล้ว ส่วนลูกเขาก็ไม่ได้สนใจอะไรแล้ว”

คุณอ้อมถามเขาว่าจะเลือกใคร จึงได้คำตอบว่าเขาเลือกผู้หญิง คุณอ้อมจึงตัดสินใจเลิกกับเขาและก็ยุติความสัมพันธ์ พอผ่านไปอีก 2 เดือน จึงได้ข่าวมาว่าผู้หญิงที่เป็นแฟนใหม่ของเขารถคว่ำเสียชีวิต คุณอ้อมก็โศกเศร้าให้ผู้หญิงคนนั้น ส่วนตัวเธอก็มาใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวจนลูกได้ 2 ขวบ

ระหว่าง 2 ปีที่ผ่านมา ฝ่ายชายก็พยายามติดต่อหลายครั้ง โทรมาตลอดว่าจะส่งเงินมาให้ ซึ่งเขาก็มีภรรยาใหม่อยู่ที่พัทธา พอไปเมืองนอกเขาก็จะแอบโทรหาคุณอ้อมว่ากลับมาอยู่ด้วยกันแล้วจะซื้อบ้านให้ แต่คุณอ้อมก็ไม่คิดว่าจะกลับไปคืนดีเพราะคุณอ้อมรักครอบครัวของตัวเอง พอร้องไห้มาเยอะ และได้บอกว่า “หลานคนเดียวเลี้ยงได้” แม้ว่าเขาจะติดต่อผ่านเพื่อนคุณอ้อมและพยายามโอนเงิน จะหักเงินจากเจ้าของค่ายมาให้คุณอ้อม คุณอ้อมก็บอกไม่เป็นไร เขาก็ไม่ส่งมาให้ ไม่มาเจอ เธอจึงหักชิมโทรศัพท์ทิ้งเพื่อจะได้ไม่ติดต่อกัน เธอรู้สึกเหนื่อยมาก เธออยากมาเล่าเพื่อแบ่งปันประสบการณ์

8.2 คุณสอง (หญิง) (แบบเรื่องแอบรักข้างเดียว) คัดเลือกมาจากตอน จดหมายจากความเหงา ออกอากาศเมื่อวันศุกร์ที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2555

เมื่อสองปีที่แล้วคุณสองต้องไปรักษาตัวอยู่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งเป็นเวลา 10 กว่าวัน แล้วก็ได้ไปเจอฝ่ายชาย เขาเป็นนักศึกษาแพทย์ที่เป็นคุณหมอยุ่ที่นั่น ตอนที่ได้เจอกัน ได้ใกล้ชิดกัน คุณสองไม่รู้ว่าเป็นความรู้สึกดี

มีเหตุการณ์ที่เธอประทับใจ เช่น ในเวลาที่ดึกแล้ว เขาก็มาดูแล มีแสดงอาการขี้อ้อนกับคุณสองด้วย พอออกมาจากโรงพยาบาล คุณสองมารู้ตัวภายหลังว่าตัวเองเป็นรูมาตอย อาการทรุดมากจนเดินไม่ได้ คุณสองรู้ว่าเธอรักนักศึกษาแพทย์คนนั้นหลังจากที่ไม่ได้เจอกันแล้ว เธอก็เขียนจดหมายหรือเขียน Blog หาเขาทุกวัน หวังไว้ว่าวันหนึ่งเขาจะมาอ่าน

วันสุดท้ายที่ไปตรวจก็ไม่เจอเขา เธอจึงฝาก URL ให้กับรุ่นน้องเขา แล้วก็เสียบหายไป บางทีเธอก็คิดว่า อาจจะคิดไปเองคนเดียว ทุกวันนี้ผ่านมาสองปีแล้วเธอก็ไม่กล้าไปเจอเขาและบอกความรู้สึกดี ๆ เพราะคิดว่า หมอกับคนใช้น่าจะเป็นเรื่องต้องห้าม คุณสองยังเขียนจดหมายหรือ Blog ถึงเขาทั้งด้วยอารมณ์เศร้า เหงา สุข ต่อไป มีอยู่อย่างหนึ่งในวันที่อาการกำเริบมาก ๆ จนเดินไม่ได้ เขาเป็นสิ่งที่นอกเหนือจากแม่แล้ว เขาเป็นสิ่งที่ทำให้เธอคิดว่าจะต้องสู้ชีวิตต่อไป วันหนึ่งที่ตื่นมาวันนั้นอาจจะเป็นวันที่ได้เจอเขาอีก

8.3 คุณวิ (หญิง) (แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้) คัดเลือกมาจาก ตอน หยุดบอกเลิกกันเสียที่ ออกอากาศเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2555

คุณวิอายุห่างกับสามี 12 ปี คบมาจะ 6 ปีแล้ว มีลูกด้วยกัน ทุกครั้งที่มมีปัญหาทะเลาะกัน แล้วพอลกลับมาคุยกันก็จะขอโทษซึ่งกันและกัน ครั้งล่าสุดที่ทะเลาะกันคือ ไม่คุยกันเลย 1 เดือน (ไม่ติดต่อ ไม่อีเมล ไม่โทรศัพท์หา) เขาทำงานต่างจังหวัดจะเจอกันอาทิตย์ละครั้ง คู่กร์ เสาร์ อาทิตย์ คือลูกจะไม่ได้อยู่กับพ่อ

ในช่วงหนึ่งเดือนไม่ได้เจอกัน เขาก็จะถามคุณวิว่า “น้องเป็นยังไงบ้าง” คุณวิต้องการคำแนะนำ และ คำปรึกษาจากสามีในเรื่องต่าง ๆ เช่น เรื่องเรียนพิเศษของลูก การเลี้ยงลูกต่างๆ เมื่อนำเรื่องเหล่านี้ไปปรึกษาก็ จะพบความคิดเห็นหรือทัศนคติแตกต่างกัน ความคิดเห็นไปคนละทางกันจึงเกิดการทะเลาะกันอย่างรุนแรง บ่อยครั้ง หลังจากหนึ่งเดือนที่ไม่คุยกันเลย แล้วกลับมาคุยกัน มีพ่อ แม่ สามีและคุณวิ ก็ได้รับความเข้าใจกัน เธอ ทุกข์ใจจึงต้องโทรศัพท์มาปรึกษาในรายการ

8.4 คุณใหม่ (หญิง) (แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้) ตอน ฉันรักเธอไม่พอหรือเธอชอบมากไป ออกอากาศ เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2555

คุณใหม่คบกับแฟนมากกว่า 1 ปีแล้ว มักจะมีปัญหาทะเลาะกันบ่อย ๆ เขามักจะบอกว่าความรักของเรา ไม่เท่ากัน คุณใหม่เป็นเซลล์ในโรงแรมแห่งหนึ่ง ลักษณะงานจึงไม่เป็นเวลาไม่สามารถที่จะรับโทรศัพท์แล้วก็เจอ แฟนได้บ่อย ๆ เวลาเลิกตีแฟนก็จะไม่พอใจ โกรธว่าทำไมต้องทำงานหนักขนาดนี้ แฟนมักจะน้อยใจ ระวัง ตัด พ่อคุณใหม่อยู่เสมอ

คุณใหม่พยายามปรับตัวและอธิบายให้แฟนเข้าใจว่าตัวเองงานยุ่ง จึงทำให้ไม่สามารถอยู่กับเขาได้ ตามที่ต้องการแต่ก็ยังเกิดปัญหาทะเลาะกันบ่อย ๆ คุณใหม่เหนื่อยแต่เธอก็ยังรักเขามาก เธอควรทำอย่างไร?

9. ตอน “รักแต่ไม่เคยเข้าใจ” ออกอากาศเมื่อวันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2555

9.1 ไม่ระบุชื่อ (อีเมล) (แบบเรื่องคนรักนอกใจ)

อยากให้พี่ๆ เปิดเพลง “ถ้าโลกนี้ไม่มี” ออกอากาศในวันที่ 9 ในเดือนนี้จะได้มีเคะ ช่วงไหนก็ได้ เพราะ เป็นวันครบรอบ 15 ปีของเรา ที่เราทั้งคู่ตกลงกัน แต่สุดท้ายเราทั้งคู่ก็จับมือกันไปไม่ถึง 15 ปี

เหตุการณ์มันเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 28 เดือนที่ 6 ค่ะ เราไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าชีวิตคู่ของเราพังทลายลงได้ ตั้งแต่คบกันมาเขาดูแลทุกอย่าง ไม่มีเวลาไหนเลยที่เราไม่มีความสุข เวลาที่มีความทุกข์ เขาอยู่เคียงข้างตลอด หากอยู่ห่างกันวันไหน ความรู้สึกมันจะส่งถึงกันได้ตลอด หากเราเจ็บหรือไปโดนอะไรมา เขาจะโทรหาและถามว่า

เป็นอะไร โดยที่เรายังไม่ได้บอกด้วยซ้ำ เรารับรู้ได้ หากต้องตายจากกัน ต่างคนต่างขอตายก่อน เพราะไม่อยากไปอย่างลำพังโดยที่ไม่มีอีกคน

การใช้ชีวิตทุกวันดำเนินไปปกติ เราและเขายังอยู่ข้าง ๆ กันค่ะ จับมือกัน ไปไหนด้วยกัน ไม่เคยกินข้าวคนเดียวได้เลย เพราะเรากินสองคนเสมอ ถ้าเรากินคนเดียว อาหารมีอันนั้นจะไม่อร่อย จนถึงตอนนี้เราจับมือกันมาสุดทางแล้วค่ะ แต่เขาก็ไม่เลือกจะจับมือเราต่อไป เขามีใครเก็บซ่อนไว้อีกคน โดยที่เราไม่เคยระแวงเลยแม้สักนิดเดียว เขาทำทุกอย่างดำเนินชีวิตปกติเหมือนเดิม ไม่เคยเปลี่ยน เพียงแต่ความรู้สึกเดียวที่รับรู้ได้คือ เวลาของเราที่ใช้ร่วมกันมันดูน้อยลงไป และดูห่างเหินมากขึ้น เพราะเราทำงานคนละบริษัท เข้าเย็น เขาก็มารับมาส่ง หลังเลิกงานที่ใช้เวลาร่วมกัน ต่างคนก็ต่างเหนื่อยกับงาน เลยเริ่มคุยกันน้อยลง แต่ก็ไม่มีลืมหอมแก้มกันทุกเช้าก่อนออกจากห้อง

เสาร์อาทิตย์กลับไปบ้านต่างจังหวัดเกือบทุกอาทิตย์ เพราะว่าพ่อแม่ย้ายมาจากปัตตานีมาอยู่ที่ราชบุรี เราก็เลยกลับบ้านน้อยมาก โดยที่เขาไม่กลับไปด้วย เพราะต้องทำงานทุกวัน ในใจก็คิดว่า โห เราอยู่กับแฟนมาตั้ง 5 วันแล้วนะ เหลืออีก 2 วัน ให้เวลากับที่บ้านบ้าง ปีนหน้าคุยกันแล้วว่าจะสร้างบ้านข้าง ๆ บ้านพ่อแม่ บ้านสร้างเสร็จเราจะแต่งงานกัน และมีลูกทันที 15 ปีที่คบกันคือ ยังไม่ได้แต่งงานกันนะคะ จะขอเวลาให้กับครอบครัวบ้าง

สุดท้ายไม่มีวันนั้นอีกแล้วค่ะ จากวันที่ทราบเรื่อง เราเคลียร์กันไม่ลงตัว เขาไม่เคยนึกถึงวันที่เราเคยใช้ชีวิตร่วมกันเลย ก่อนหน้าที่ยังไม่รู้เรื่องมันคือ เหตุการณ์ปกติ แต่พอเรารู้ปั๊บ เหมือนเขารอให้ถึงวันนั้นจะคะ วันที่จากไปโดยที่ไม่จำเป็นต้องบอกเราเองแล้วนี่ เพราะเรารู้แล้ว เขาบอกแค่ว่า คนใหม่ของเขามีหลาย ๆ อย่างที่เราไม่มี คนนั้นมีทุกอย่างที่เราขาดทั้งหมด มันเจ็บปวดและทรมานสุด ๆ เขาอยากใช้ชีวิตใหม่ ๆ โดยที่ไม่มีเราซึ่งมันคงจะทำให้เขาดีขึ้นหรือเปล่ากับการที่ทนอยู่กับเรามาโดยตลอด

สองเดือนกว่าแล้วค่ะที่เลิกกัน มีกำลังใจจากคนรอบข้าง พ่อแม่ที่บอกว่าก็แค่ 15 ปีนะ แต่พ่อแม่อยู่กับหนูมาตั้งแต่หนูลืมตา ขอขอบคุณทุกคนที่รักและให้กำลังใจและอยู่เคียงข้างกันตลอดมา วันเสาร์ที่จะถึงก็คือวันพรุ่งนี้ค่ะ เราแพลนกันไปว่าจะไปเที่ยวภูเก็ต เครื่องออกบายโม่งครึ่งโดยมีเขาไปด้วย ซึ่งมันเป็นทริปที่เขาเตรียมไว้ข้ามปีเพื่อฉลองครบรอบ 15 ปีด้วยกัน ในวันที่ 9 ไม่นึกเลยว่ามันใกล้เข้ามาแล้ว (แล้วน้องคนนี้นี่เฝ้าตัดสินใจไปรอเขาที่สนามบิน) เพื่อให้เขายังจำได้ จะรอเขาจนนาทีสุดท้าย เขาเคยบอกว่าหากเราหลงทาง ให้เรานั่งที่เดิม เขาจะเป็นฝ่ายตามหาเอง แต่ในวันนี้หรือในวันนั้น ไม่รู้เหมือนกันว่าเขาจะตามหาเราเจอหรือเปล่า

9.2 คุณแต้ว (หญิง) (แบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก)

คุณแต้วคบกับแฟนมาประมาณ 8-9 ปี ในช่วง 2-3 ปีหลัง ทั้งคู่ทะเลาะกันด้วยเรื่องไม่เป็นเรื่อง พอทะเลาะกันก็จะมีการตะคอกใส่กันด้วย ในเรื่องที่ทะเลาะกันมักมาจากการที่เธอถามในเรื่องต่างๆ ไป เช่น ไปไหนกับใคร ทั้งๆ ที่เธอก็เคยถามอย่างนี้กับเขาในก่อนหน้านี้ ทะเลาะกันในเรื่องเล็ก ๆ อย่างนี้มาสักพักใหญ่ มีอยู่วันหนึ่ง 2-3 เดือน เขาพูดกับแต้วว่า "ถ้าเป็นอย่างนี้ๆ ต่อไปก็เลิกนะ นับวันเลิกกันได้เลย"

แฟนหาเหตุผลสารพัดมาบอกเลิกคุณแต้วว่าเธอระบายอารมณ์บนเครือข่ายสังคมออนไลน์ เธอบอกว่าแฟนเคยเป็นคนเจ้าชู้มาก แล้วเหมือนมีญาติคนหนึ่งไม่ค่อยสบายทางจิต เขาจะคอยเข้ามาดูแต้วในเครือข่ายสังคมออนไลน์ แล้วก็ส่งข้อความมาเยาะเย้ย เขาไม่อยากให้ตั้งอะไร จึงเอาเหตุผลนี้มาบอกเลิก

สองอาทิตย์ที่ผ่านมาคุณแตัวจึงพยายามทบทวนความรู้สึกของตัวเองว่าเธอรู้สึกรักหรือผูกพันหรือเปล่า มีคำถามวนไปวนมาหลายครั้งในหัว แล้วเขาก็โทรมาหาแตัว เมื่อไม่กี่วันมานี้ บอกขอโทษและก็ชวนไปทะเลที่ เคยวางแผนกันไว้ แต่ก็ไม่ได้บอกว่าจะกลับมาคบกันหรืออะไร คุณแตัวรู้สึกไม่มีคำตอบ รู้สึกโง่งไปหมด สับสนในตัวเองว่ารู้สึกอย่างไร เพราะเธอไม่อยากกลับไปทะเลาะหรือตะคอกใส่กันอีก เธอควรทำอย่างไร?

9.3 คุณออม (หญิง) (แบบเรื่องคนรักนอกใจ)

คุณออมคบกับแฟนมา 8 ปีแล้วก็แต่งงานกันมา 5 ปี รวมทั้งหมดเป็น 13 ปี เธอคบกับแฟนตั้งแต่ตอนที่ เรียนหนังสือ ในช่วงที่เรียนที่บ้านของคุณออมมีปัญหา เขาก็ช่วยงานเพื่อให้คุณออมเรียนจบก่อน แล้วเขาก็ มาเรียนที่หลัง พอเรียนจบคุณออมก็มาทำงานเป็น Sale Engineering เพื่อจะได้หาตั้งค์เยอะ ๆ ซึ่งเป็นงานที่ ต้องออกไปเซ็นเตอร์เทคโนโลยีค้า พอเขาเรียนจบ เขาไปทำงานก็เริ่มหึงหวงคุณออม อยากให้ทำงานอย่างอื่นหรือ อยากให้ลาออกมาอยู่บ้านเฉย ๆ

คุณออมก็ซื้อรถไปขับไปส่งเขาที่ทำงาน เขาก็เก่งในสายงานอาชีพของเขา ได้เงินเดือนเพิ่มขึ้นเร็วมาก เขาไม่เข้าใจในงานที่คุณออมทำที่ต้องเอาใจลูกค้า จึงมีปัญหาทะเลาะกันระหองระแหงเรื่องนี้มาตลอด แต่เธอก็ คิดว่างานนี้ได้เงินเยอะ จะได้ทำให้มีตั้งค์เก็บและพยายามอธิบายให้เขาฟัง แต่เขาก็ยังไม่เชื่อใจคุณออมซึ่งก็ผ่าน มาได้จนทั้งสองคนได้แต่งงานกัน

คุณออมก็ไว้ใจเขามาก ๆ ซึ่งเขาก็ยังคงหวังเธอเหมือนเดิม เธอเริ่มออกต่างจังหวัดไปพบลูกค้า ซึ่งเขาก็ ขอให้เธอลาออกตลอดเวลา จนวันหนึ่งเธอตัดสินใจลาออกมาทำงานออฟฟิศธรรมดา เพราะเธอหยุดทำงาน ไม่ได้ เธอรู้สึกไม่มีค่าเมื่อไม่ได้ทำงาน เธอยังคงไว้ใจเขาเหมือนปกติ

จนวันวาเลนไทน์ที่ผ่านมา เธอก็นัดกับสามีว่าจะกลับมาทานข้าวที่บ้าน เขาไม่มาตามนัด แล้วผู้หญิง ของเขาก็โทรมาบอกว่า “ตอนนี้พี่เขาอยู่กับหนู” เธอก็อึ้งแล้วก็วางสายไป สักพักเขาก็โทรมาบอกว่า “จะขอหย่า กับคุณออม” ทั้งๆ ที่ไม่ได้มีวิวแววก่อนหน้านี้

หลังจากวันที่เขาบอกเลิก คุณออมก็พยายามโทรไปหา เขาก็ไม่รับประมาณอาทิตย์กว่า ๆ เขายอมรับ โทรศัพท์ เขาบอกว่าเขาจะกลับมาเอาเสื้อผ้าที่บ้านแล้วเขาไปอยู่ข้างนอกซึ่งเธอบอกว่าตัวเองไม่สามารถอยู่บ้าน หลังจากนั้นได้เพราะเป็นบ้านที่ซื้อมาด้วยกัน คุณออมรับไม่ได้กับเรื่องนี้จึงเก็บเสื้อผ้ามาอยู่กับญาติ

เธอโทรไปถามเหตุผลที่เลิกคืออะไร จึงได้คำตอบว่า “เขาอยากได้ภรรยาที่อยู่บ้านเฉย ๆ เลี้ยงลูก ลูก เขาสามารถเลี้ยงได้” ตอนนี้เขาอยู่กับผู้หญิงของเขาซึ่งเป็นรุ่นน้องที่ทำงานของเขา (คุณออมรู้จักกับผู้หญิงด้วย เพราะเคยมาทานข้าวที่บ้าน) ฝ่ายชายขอหย่ากับคุณออมแต่เธอไม่ยอมหย่าเพราะเธอยังรักเขามาก เธอคิดว่า ทะเบียนสมรสจะสามารถดึงเขาเอาไว้ได้

ทุกวันนี้เธอยังเสียใจจน Focus เรื่องงานไม่ได้ ในช่วงแรกเธอเข้าโรงพยาบาลบ่อยมากเพราะมันอยู่ ไม่ได้ เหมือนช็อคไปเลย เธอเคยตั้งท้องเมื่อปีที่แล้วแต่ได้แท้งไป จึงโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการว่าควรทำ อย่างไรต่อไป

9.4 คุณเบส (หญิง) (แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ)

คุณเบสเจอผู้ชายคนหนึ่งโดยบังเอิญในตอนเดินผ่าน เพื่อนก็แกล้งไปขอพินบีบีของเขามาคุย คุยมาได้ 2 ปี แต่เขาไม่เคยขอคุณเบสเป็นแฟนเสียที ในด้านพฤติกรรมก็จะมีคู่มือ กินข้าว ปกษากัน คุณเบสคิดว่าทุกอย่างที่ปฏิบัติต่อกันเหมือนแฟน แต่เขาไม่เคยขอ เขาให้คำตอบว่า “ยังไม่พร้อม อยากเรียนให้จบก่อน” แต่เธอก็บอกว่า “ถ้าไม่ได้เป็นแฟนก็จะขอพ้อหรือขอเลิก” เขาจึงบอกว่า “เป็นแฟนก็ได้” ตลอดที่คบกันเขาไม่เคยเปิดเผยคุณเบสให้คนอื่นทราบเลย

พอตอบตกลงเป็นแฟน พฤติกรรมเขาก็เปลี่ยน คือ จะไม่สนใจเหมือนเดิม ถ้าไปคู่มือด้วยกันเขาจะเลือกไปในที่ ๆ คนไม่เยอะ ถ้าเจอเพื่อน ทั้งคู่ก็จะทำเป็นไม่รู้จักรักกัน อยู่คนเดียววัน เขาก็ไม่เคยเข้ามาหา หรือทักทายคุณเบสเลย คุณเบสพยายามถามเขาว่า “รักคุณเบสมั้ย” เขาก็จะเบี่ยงไปประเด็นอื่น คำตอบที่ได้ก็จะเป็น “รู้สึกดีมาก ๆ คุณเบสเป็นคนที่ดีมาก” และเขายังบอกอีกว่า “ขอคุยแบบเพื่อน แบบไม่อยากจะให้คุณเบสหายไป ถ้ามีโอกาสค่อยเริ่มกันใหม่” คุณเบสควรทำอย่างไร?

9.5 คุณโจ (ชาย) (แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้)

คุณโจออกตัวว่าตัวเองเป็นผู้ชายค่อนข้างจะเป็นเพลย์บอย ชอบเที่ยวกลางคืน เขาเป็นคนที่เจอคนเยอะ และจะรู้ว่าผู้หญิงแต่ละคนต้องการอะไร จนกระทั่งมาเจอผู้หญิงคนหนึ่งก็ตกลงคบเป็นแฟนใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันโดยที่ยังไม่แต่งงานกัน

คบกันมาได้ 3 ปี ในช่วงแรกที่อยู่บ้านเดียวกันก็มีความสุข พอผ่านไปสักพักคุณโจรู้สึกว่าอยากได้แฟนที่อยู่บ้าน ทำงานบ้าน เป็นแม่บ้าน แฟนคุณโจก็ขอให้คุณโจลดเรื่องเที่ยว แต่คุณโจบอกว่า “ลดไม่ได้” คุณโจยังอยากใช้ชีวิตโสดและมีสังคมก่อนจะที่จะแต่งงาน

ถ้าแต่งงานแล้วคุณโจจะเลิกและไปในยามที่จำเป็น ในส่วนของแฟนคุณโจก็ชอบออกไปหาเพื่อน หาญาติหรือออกไปโดยที่ไม่บอกคุณโจ และไม่ชอบทำงานบ้าน เธอมักจะบอกว่า “ซีเกียจ เหนื่อย” และใช้เหตุผลมาแย้งกลับในเรื่องที่คุณโจไปเที่ยวกลางคืน ปัญหาคือคุณโจอยากได้แฟนที่เป็นแม่บ้าน แต่แฟนไม่เป็นอย่างที่ต้องการและเขาก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงตัวเองได้ คุณโจควรทำอย่างไร?

10. ตอน ไม่รักแล้วก็ทำไม ออกอากาศเมื่อ วันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ.2555

10.1 คุณมิว (หญิง) (แบบเรื่องรักที่ไม่ได้รับการยอมรับ)

คุณมิวคบกับแฟนมาจะเข้าปีที่ 6 แล้ว คบมาตั้งแต่มัธยม แฟนคุณมิวเรียนต่างประเทศมาตลอด เป็นการครบระยะไกล ในช่วงแรกที่คบเขาดีดีมาก โทรหาคุณมิวตลอด พอเขาเรียนจบ เขาก็กลับมาทำงานที่บ้าน เขาไม่เคยพาคุณมิวไปแนะนำให้พ่อแม่รู้จักเลย หากต้องไปไหนมาไหนด้วยกัน ก็ต้องไปในสถานที่ที่ไม่มีคนรู้จักเขา ถ้าคุณมิวไปหาที่บ้าน ก็ต้องหลบไม่ให้คนที่ทำงานที่บ้านเห็น เขามักให้เหตุผลว่ากลัวพ่อแม่จะมองไม่ดีว่าเธอมาหาเขาถึงที่บ้าน

คุณมิวเคยถามหลายครั้งซึ่งเขามักจะตอบว่า “ยังไม่ถึงเวลา” และกลัวว่าคุณมิวจะคิดมาก จึงบอกมาว่า “ถ้าไม่ไหวที่จะเป็นอย่างนี้ให้คุณมิวไปหาคนอื่นก็ได้” เขาไม่อยากเห็นคุณมิวอยู่คนเดียวอย่างนี้ แบบไม่มีแฟน คุณมิวคิดว่าที่เขาไม่แนะนำให้พ่อแม่อึ้งจ๊กเป็นเพราะตัวเองไม่สวย ส่วนเขาเป็นคนหน้าตาดี แต่เขาก็ไม่ได้บอกว่าเป็นเรื่องนี้ในช่วงที่คบกัน เคยทะเลาะกัน เขาบอกเลิกครั้งใหญ่สามครั้ง และยังมีครั้งย่อย ๆ อีกเดือนละครั้ง เธอควรทำอย่างไร?

10.2 คุณริค (หญิง) (แบบเรื่องคนรักนอกใจ)

คุณริคคบกับผู้ชายคนหนึ่งมา 2 ปี คบแบบไม่ได้อยู่ด้วยกัน คุณริคอยู่กรุงเทพฯ ส่วนฝ่ายชายอยู่ต่างจังหวัด เมื่อเดือนที่แล้วเธอมารู้ความจริงว่าฝ่ายชายพาผู้หญิงเข้ามาอยู่ที่บ้าน เธอรู้ว่าที่วันหนึ่งเธอโทรไปหาผู้ชาย รถของผู้ชายเสีย แล้วมีผู้หญิงรับโทรศัพท์บอกว่าเป็นภรรยาของฝ่ายชาย เวลานั้นประมาณ 5 ทุ่ม คุณริคทำอะไรไม่ถูกเพราะเธอกำลังขับรถอยู่ เธอจอดรถไว้ข้างถนน เธอไม่มีสติ แล้วก็ไปยืนกลางถนน ตั้งใจจะให้รถลึบล้อชนแต่ว่ารถลึบล้อหักหลบทัน แล้วเพื่อนก็มาเห็นพอดีจึงลากเธอไปเรียกสติที่เกาะกลางถนน

หลังจากนั้นเธอก็คุยกับเขาแล้วได้ความว่า “ให้ผู้หญิงคนนั้นอยู่ส่วนของผู้หญิงคนนั้น ส่วนริคก็อยู่ส่วนของริค” คุณริครักเขามากก็ยอมให้ผู้หญิงคนนั้นอยู่ในบ้านเขา คุยมาประมาณ 1 อาทิตย์ หลังจากนั้นมาก็ทะเลาะกันบ่อย คุณริคจึงตัดสินใจเลิก ต่างคนต่างอยู่ ให้ฝ่ายชายไปดูแลครอบครัว ส่วนตัวคุณริคก็ไปมีชีวิตรใหม่ แต่ผู้หญิงคนนั้นไม่ยอมจบ เธอพยายามอู่พฐกับผู้ชายคนนั้นลงเฟซบุ๊ก คุณริคมาเปิดดูก็เลยด่าเขาไป เพราะยังทำใจไม่ได้ นอกจากนี้ฝ่ายชายและผู้หญิงคนนั้นก็ยังมาระรานคุณริคถึงที่ทำงานและที่บ้าน ในที่ทำงานเขาเอารถมาจอดขวางรถคุณริคที่ลานจอดรถ คุณริคจึงขับรถกลับบ้านไม่ได้ จะต้องนั่งรถโดยสารกลับบ้านทุกวัน

10.3 ไม่ระบุชื่อ (อีเมล) (แบบเรื่องคนรักนอกใจ)

พอฝึกงานบ๊ีบ เขาเริ่มไปมีคนอื่น มีวันหนึ่งมีอาการเมามาหาเราด้วยความคิดถึง ไปๆ กลับๆ แบบนี้ 3 รอบคะ เราให้อภัยตลอด เพราะคิดว่าเขาไปตั้งใจเรียนจนไม่มีเวลามาหาเพื่ออนาคตเราต้องทน วันที่ 3 ก็นยาที่ผ่านมาจับได้ว่าเขามีอีกคนคะ ไปเจอกันตอนฝึกงาน หัวใจแทบไม่อยู่กับตัว เราคิดว่าเราจะทนเพราะเราทำใจไม่ได้ถ้าไม่มีเขาตอนนี้ สิ่งที่เขาขอเราคือ เขาขอมีทั้งสองคน เพราะว่าเราให้เขาไม่ได้ในเรื่องอย่างว่าคะ เราเป็นคนมดลูกทำงานไม่ปกติ ไม่สามารถกินยาคุมหรือใด ๆ ได้ โดยส่วนตัวแล้วไม่ชอบเรื่องแบบนี้ เขาบอกว่าเราก็ดีทุกอย่างนะ หน้าที่การงานก็ดี นิสัยก็ดี เข้ากันได้กับครอบครัว แต่แยกกว่าก็คือ เรื่องนั้นที่ไม่ยอมให้เขา ก็เลยขอคบสองคนโดยที่เราไม่รู้ทุกอย่าง แต่น้องคนนั้นจะเข้าใจว่าเราเลิกกันไปแล้ว

เราก็ยอมคะ เป็นคนที่เลิกก็ได้ให้ทางนั้นคือ หลอกทางนั้นว่าเลิกไปแล้วนะคะ คราวนี้เขาก็บอกกับเราว่าห้ามติดต่อนะ ห้ามติดต่ออะไรกับเด็กคนนั้น จะมาหาหรืออะไรเนี่ยไม่ต้อง เดี่ยวเขาจะเป็นฝ่ายติดต่อเราเอง เราก็ยังทนคะ คบกับเขาเพราะว่าเรายังขาดเขาไม่ได้ แต่เขาจะเล่าทุกเรื่องว่าวันนี้ไปหาน้องคนนั้นนะ ไปมีอะไรกันที่ไหน อะไรยังงี้ก็ครั้ง ไปกินข้าวหรืออะไรก็ตามเราเจ็บทุกครั้ง แต่ก็ทำเป็นไม่รู้สึกร เพราะเราคิดว่าเรารู้ให้เจ็บสุด ๆ จะได้ตัดใจได้เอง

เรื่องที่เจ็บที่สุดคือ เขามาขอเงินแล้วไปเปิดห้องนอน ๆ กับน้องเขาอะ เด็กคนนั้นมีวันหนึ่งเขารู้ว่าเรายังอยู่ เขาก็ให้แฟนเราโทรมาบอกเลิกกับเราด้วยซ้ำนะคะ และในที่สุดพอวางสายกันไปแป๊บหนึ่ง เขาก็กลับมา โทรมาอ้อ เราก็ยังอยู่ตรงนี้เพราะยังขาดเขาไม่ได้อยู่ดีคะ ทำยังไงที่จะทำให้ตัวเองเข้มแข็งกว่านี้

10.4 คุณส้ม (หญิง) (แบบเรื่องคนรักนอกใจ)

คุณส้มคบกับแฟนมา 5-6 ปี แต่งงานอยู่ด้วยกันมา 2 ปี รวมทั้งหมด 8 ปี ในตอนนี้เธอกำลังตั้งครรรภ์อยู่ในช่วงที่คบกันเธอไม่เคยรู้สึกจุกจิกอะไรกับสามีอยู่แล้ว จนเขาไปทำงานที่ต่างจังหวัดครั้งหนึ่ง เขาก็เริ่มเปลี่ยนไปเริ่มคุยโทรศัพท์ก่อนนอนทุกคืน เขาก็จะบอกว่าคุยกับหลานสาวหรือเพื่อน ๆ บ้าง ด้วยความไว้วางใจคุณส้มก็ยังไม่คิดอะไร

จนวันหนึ่งเขามาทบอกเธอว่า “เขาเครียดและหนักใจ” แล้วเขาก็บอกว่า “เขาคบกับผู้หญิงคนหนึ่งมา 3 ปีแล้ว” คบซ้อนก่อนแต่งงาน เมื่อเธอรู้ความจริงจึงบอกสามีว่า “จะขอคุยกับผู้หญิงคนนั้น” เขาจึงให้เบอร์โทรศัพท์ไว้ ผู้หญิงคนนั้นเล่าว่า “ไปเจอกันที่ต่างจังหวัด สามีคุณส้มไปสัมมนา เขาและเธออยู่บริษัทเดียวกัน เธออยู่สาขาย่อย แล้วเขาก็ชวนมาอยู่กรุงเทพฯ โดยจะเช่าหอให้อยู่”

คุณส้มจึงขอเพิกผู้หญิงคนนั้นจึงได้รู้ว่าเป็นผู้หญิงที่เธอเคยรู้จักเพราะเคยมางานแต่งงานคุณส้มกับสามี นอกจากนี้ผู้หญิงคนนั้นยังบอกอีกว่า “เธอสามารถอยู่ในสถานะเมียได้อย่างดี” คุณส้มถามสามีว่า “รักใคร” เขาตอบว่า “รักทั้งสองคน” เธอเล่าเรื่องนี้ไปปรึกษาพ่อแม่แล้วจะเอาอย่างไรกับเรื่องนี้ เธอต้องการหย่าแต่เขาไม่ยอมหย่าซึ่งตอนนี้เธอก็ตั้งครรรภ์อยู่ด้วย และยังมีเรื่องบ้านที่เป็นสินสมรสอีก เพราะเขาจะเอาผู้หญิงคนนั้นมาอยู่ด้วย เธอควรทำอย่างไร?

10.5 คุณอ้อฟ (หญิง) (แบบเรื่องนอกใจคนรัก)

คุณอ้อฟมีคนที่กำลังคุยอยู่ด้วยสามคน แต่ละคนก็จะมีนิสัยแตกต่างกันออกไป คุณอ้อฟจะคุยแบบเป็นแฟนกับคนแรกและคนที่สอง ส่วนคนที่สามคือคุยเฉย ๆ ไม่ได้ให้ความหวังมาก แต่เขาจะคิดกับคุณอ้อฟมากกว่า คนแรกที่คุณอ้อฟคุยจะรู้สึกพิเศษ รู้จักกันมา 8 ปีแล้ว และมาเริ่มคุยกับคนที่สอง ก็มารู้จักพร้อม ๆ กับคนแรก ซึ่งเขาทั้งสองคนก็ไม่รู้ว่าคุณอ้อฟคบซ้อน

ในวันเกิดของคุณอ้อฟ เธอจะต้องบอกว่า “เป็นวันครอบครัว” ส่วนวันวาเลนไทน์ที่เป็นวันพิเศษก็ต้องใช้ร่วมกัน คุณอ้อฟก็จะแบ่งเวลาเป็น คนหนึ่งช่วงเช้า ส่วนอีกคนก็ช่วงค่ำ คนแรกไม่ค่อยรู้สึกจุกจิกกับคุณอ้อฟ ส่วนคนที่สองอยู่ต่างประเทศ คนที่สามคุยไว้เฉย ๆ ไม่ได้มีสิทธิ์จะมาก้าวก่ายอะไรมากนัก คนแรกเคยมีเรื่องไม่เข้าใจกัน ทะเลาะกัน ไม่ได้ติดต่อกันอาทิตย์หนึ่ง คนที่สองเป็นนักกีฬา จะต้องมีสาว ๆ กรีดเยอะมาก คิดว่าเขาคงมีคนอื่นด้วย ไม่นั่นใจว่าเขาจะมามั่นคงกับคุณอ้อฟมากแค่ไหน คุณอ้อฟคิดว่าตัวเองไม่ผิด เพราะเธอก็ถือว่าใครเข้ามาก็คุย เธอไม่แน่ใจในตัวเอง และไม่รู้ว่าจะจัดการกับสถานการณ์นี้อย่างไร?

10.6 คุณก๊วกโก่ (หญิง) (แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้)

คุณก๊วกโก่เพิ่งเลิกกับแฟนประมาณหนึ่งเดือนแล้ว หลังจากนั้นก็ยังมีการคุยกัน เขาก็ยังโทรมาหาตลอด ในช่วงที่คบกันสองปี มีเรื่องทะเลาะกันน้อยมาก จนถึงวันที่เขาบอกคุณก๊วกโก่ว่า เขาไม่ชอบนิสัยบางอย่างของเธอ เขารู้สึกว่าเธอไม่ซื่อสัตย์ ไม่ซื่อตรง โกหก

สมมติเขาถามว่าเขาหล่อไหม เธอก็ตอบว่า “เขาหล่อที่สุดในโลก” เขาก็จะบอกว่า “เธอโกหก” เธอคิดว่าสิ่งที่เธอให้สิ่งดี ๆ หรือช่วยเหลือเขาในเรื่องต่าง ๆ แล้ว เขาก็จะรู้สึกว่าคุณก๊วกโก่ทำเขาเยาะเย้ยไป แต่ตลอดเวลาที่คบกันเธอมั่นใจว่าเขาไม่ได้มีคนอื่นเพราะเขาเป็นคนดีมาก เขาก็บอกว่าที่ผ่านมาก็รักคุณก๊วกโก่ แต่มีความรู้สึกจะไปด้วยกันไม่ได้ซึ่งเป็นปัญหาส่วนตัวของเขา เธอพยายามถามหาเหตุผลต่าง ๆ นานา ก็จะได้รายละเอียดมากมาย เธอคิดว่าเขาเป็นแฟนคนแรกและคิดจะจริงจังแต่งงานด้วย แต่เขาไม่ได้คิดกับเธอถึงขั้นนั้น

หลังจากเลิกกันก็ยังมีการคุยติดต่อกันบ้างซึ่งเธอก็ยังแอบหวังว่าวันหนึ่งเขาจะคิดได้หรือ ถ้าเขาไม่เจอใครที่ทำได้กับเขาได้เท่าเธอ เขาก็คงจะกลับมาเอง

11. “ตอน 108 คำถามหัวใจ” ออกอากาศเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555

11.1 คุณกาญ (หญิง) (แบบเรื่องคนรักนอกใจ)

คุณกาญคบกับแฟนมา 8 ปี เมื่อ 4 ปีก่อนเคยลองอยู่ด้วยกันประมาณ 6-8 เดือน พ่อแม่เขาไม่ชอบ จึงบอกให้แยกกันอยู่ก่อน รอให้คุณกาญเรียนจบก่อนแล้วค่อยมาอยู่ด้วยกัน ในช่วงนั้นก็คบกันมาเรื่อย ๆ ไปเจอไปมาหาสู่กัน จนคุณกาญเรียนจบก็ตั้งใจว่าจะไปอยู่ด้วยกัน

พอเรียนจบคุณกาญอ้วนขึ้น ฝ่ายชายก็บ่นในเรื่องนี้และต้องการให้คุณกาญไปลดน้ำหนัก เธอก็พยายามลดน้ำหนักแล้ว แต่ก็อ้วนขึ้นมาอีก ทั้งคู่จึงตกลงกันว่า ถ้าไปอยู่ด้วยกันจะลดน้ำหนักด้วยกัน ฝ่ายชายจึงมาขอที่บ้านเพื่อที่จะได้อยู่ด้วยกัน หากผอมเมื่อไหร่ก็จะแต่งงานกัน

ทั้งสองคนออกมาอยู่ด้วยกัน เธอก็มาเห็นข้อความใน Google Talk ที่เขาคุยกับเลขาฯ ว่าเขาแอบชอบลูกน้องตัวเอง แล้วก็กำลังจะไปสารภาพ เมื่อคุณกาญรู้ความจริงจึงรู้สึกช็อคมาก เขาก็บอก “ที่ไปชอบเพราะผู้หญิงคนนั้นผอมน่ารักเหมือนคุณกาญสมัยก่อน”

คุณกาญจึงขอแฟนว่าอย่าเพิ่งไปสารภาพกับผู้หญิงคนนั้น แต่เขาไม่สามารถจัดการกับความรู้สึกตัวเองได้ เขาก็บอกเลิกคุณกาญ ซึ่งเธอก็ยอมให้แฟนตัวเองคบกับผู้หญิงคนนั้น ฝ่ายชายยังบอกอีกว่า “ถ้าคุณกาญยังอยู่กับเขา เขาจะคบกับผู้หญิงคนนั้นไม่สะดวก” เขาก็เลยมาส่งคุณกาญให้กลับมาอยู่บ้าน

ฝ่ายชายจึงพยายามจีบผู้หญิงคนนั้น แต่เธอทำท่าอึดอัด คุณกาญจึงโทรไปถามเลขาถึงสถานการณ์นี้ เลขาบอกว่า “ยังไม่มียะไรเกิดขึ้น” ฝ่ายชายพยายามจะจีบ ซึ่งผู้หญิงคนนั้นก็ไม่ได้เล่นด้วย คุณกาญโทรไปหาผู้หญิงคนนั้นเพื่อจะบอกว่าจะยอมหลีกทางให้ ให้คบกันได้เลยแต่ผู้หญิงคนนั้นบอกว่า “ไม่ได้ชอบแฟนคุณกาญคิดเป็นแค่พี่ชาย” แฟนจึงโกรธที่คุณกาญไปคุยกับเลขาฯ และโทรไปหาผู้หญิงคนนั้นที่ทำให้เธอไม่ยอมตกลงปลงใจกับฝ่ายชาย (ฝ่ายชายไปโกหกผู้หญิงคนนั้นว่า “ตัวเองไม่มีแฟน”)

ฝ่ายชายบอกว่า “รักคุณกาญแต่ก็ยังอยากไปคบกับทางนั้นด้วย” ตอนนี้อยู่ยังไม่มียะไรชัดเจน คุณกาญควรทำอย่างไร?

11.2 คุณกูก (ญ) (แบบเรื่องแอบรักคนมีเจ้าของ)

คุณกูกู้จักกับพี่คนหนึ่งทำงานอยู่ในกระทรวงเดียวกัน แต่ว่าจะอยู่กันคนละครมู้จักกันตอนไปอบรมด้วยกันในช่วงกลางเดือนพฤษภาคม พอกลับมาเขาก็ขอเบอร์ไว้สำหรับติดต่อกันกัน แล้วก็แอดเฟซบุ๊กกัน คุณกูกเห็นตั้งแต่แรกว่าเขามีแฟนแล้ว เห็นจาก Relationship ในเฟซบุ๊กตอนนั้น คุณกูกก็ยังไม่ได้อะไร พอคุยกันมากขึ้นก็เริ่มรู้สึกดีต่อกันเรื่อย ๆ

วันหนึ่งเขาก็มาบอกเธอว่า “จะแต่งงานในปีนี้” เธอก็ซึ้งใจคิดว่าจะเลิกคุย เลิกติดต่อ แต่เขาก็มาคุยกับคุณกูก เขาไปสารภาพกับเพื่อนคุณกูกว่าแอบชอบคุณกูกเหมือนกัน ทั้งสองจึงตกลงกันว่าคุยกันต่อไป จนกว่าวันที่ฝ่ายชายจะแต่งงานถึงจะยุติความสัมพันธ์ทุกอย่าง

จนวันหนึ่งแฟนของฝ่ายชายจับได้ว่าฝ่ายชายมาคุยกับคุณกูก ฝ่ายชายก็ยอมรับกับแฟนว่า “ตัวเองคุยกับคุณกูกแล้วรู้สึกดีและเข้าใจกันมากกว่า” จึงยกเลิกงานแต่งงานไป จากนั้นคุณกูกและฝ่ายชายก็คบกันอย่างเปิดเผย ฝ่ายชายปิดเฟซบุ๊กเก่าแล้วก็เปิดเฟซบุ๊กใหม่ แชรรูปที่แสดงออกว่ารักกันต่อสื่อสาธารณะ

ในขณะที่ความรักดำเนินไปฝ่ายชายพูดอยู่เสมอว่า “แม่เขาไม่ชอบคุณกูก แม่อยากให้แต่งงานกับแฟนเก่าเพราะเตรียมพร้อมทุกอย่างแล้ว” ฝ่ายชายพยายามบอกให้คุณกูกอดทน และจะต่อสู้อุปสรรคนี้ไปด้วยกัน จนสุดท้ายวันโลกแตกก็มาถึง ประมาณปลายเดือนกันยายน ฝ่ายชายก็มาขอเลิกด้วยการให้เหตุผลว่า “แม่ไม่ชอบ ถ้ายังคบกันอยู่ แม่จะมาเอาเรื่องถึงที่ทำงาน จะมาคุยกับหัวหน้าที่ทำงานให้ไล่ออก” ฝ่ายชายไม่ยอมทำให้คุณกูกเดือดร้อนจึงต้องบอกเลิก ในวันนั้นคุณกูกก็ซึ้งใจจนเข้าโรงพยาบาล เธอจึงโทรไปขอโทษแฟนเก่าของฝ่ายชายที่ต้องยกเลิกงานแต่งงานและบอกว่า “เลิกกับพี่เขาแล้ว” และฝ่ายชายก็คงต้องกลับไปแต่งงานผู้หญิงคนนั้นจึงบอกเธอว่า “ฝ่ายชายเขามาขอคืนดี ขอโอกาสอีกครั้ง”

คุณกูกู้จึงขี้ใจเรื่องสาเหตุที่เลิกกัน เป็นเพราะแม่บังคับหรือตัวเขาเอง หลังจากนั้นก็ไม่มีการเคลียร์ ไม่มีคำตอบอะไรจากปากเขา แต่เขาไปพูดกับเพื่อนสนิทว่า “ให้ฝากดูแลคุณกูกด้วย” ขณะเดียวกัน เขาก็ไปโพสต์ในเฟซบุ๊กถึงผู้หญิงคนที่แต่งงานด้วยว่า “ยังรักตลอดเวลา ไม่เคยลืมได้เลย จะมีคนอื่นเข้ามาก็ไม่เคยลืมได้เลย” คุณกูกู้จึงสงสัยว่าที่ผ่านมามีอะไร? เธอจึงพยายามจะเคลียร์กับเขา ไปหาที่ทำงาน ไปรอนหน้าบ้าน โทรหาเขาก็ไม่รับ เขาขาดการติดต่อจากคุณกูกู้ทุก ๆ อย่าง คุณกูกู้รู้สึกขี้ใจในเรื่องสาเหตุที่ต้องเลิกกัน เธอควรทำอย่างไร?

11.3 คุณหมุยอ (หญิง) (แบบเรื่องไม่มั่นใจในความรัก)

คุณหมุยอู้จักกับเพื่อนคนหนึ่งมา 4-5 ปีแล้ว ซึ่งมีช่วงหนึ่งเขามาบอกว่า “ชอบคุณหมุยอ” ทั้งๆ ที่เขามีแฟนอยู่แล้ว เธอจึงหยุดคุยและเลิกติดต่อ หลังจากนั้นเขาเลิกกับแฟนได้ 4-5 เดือน ก็มีโอกาสกลับมาคุยกันอีก เขาก็ขอลองมาคบแบบมากกว่า คุณหมุยอจึงลองคุยดู พอคุยกันได้สัก 3-4 เดือน แฟนเก่าก็จึงพยายามมาโพสต์วุ่นวายในเฟซบุ๊ก ระหว่างเขาก็กับคุณหมุยอ จนฝ่ายชายต้องบล็อกเฟซบุ๊กของแฟนเก่าไป

เมื่อสิ่งเหล่านี้ผ่านมา ฝ่ายชายขอไปงานรับปริญญาแฟนเก่า คุณกูกู้ก็ให้ไปเพราะคิดว่าไม่มีอะไรจะเสียหาย หลังจากนั้นฝ่ายชายกับแฟนเก่าก็ติดต่อกันบ่อยขึ้น เดือนกันยายนซึ่งเป็นช่วงวันเกิดของเขา แฟนเก่าก็โทรหาบ่อยมาก โทรมาเป็นร้อยสาย ครั้งสุดท้ายที่ฝ่ายชายรับ คุณหมุยออยู่ในสถานการณ์ด้วย เสียงโทรศัพท์ดัง

นานเกินไปจึงบอกให้เขารับสาย แฟนเก่าถามว่า “ทำอะไรอยู่” เขาก็ตอบว่า “ไม่ได้ทำอะไร แค่เล่นเกมสล็อต” แฟนเก่าถามว่า “อยู่กับใครหรือเปล่า” ฝ่ายชายก็บอกว่า “ไม่ได้อยู่” ทั้งที่ในความเป็นจริงคุณหมอยกก็อยู่ตรงนั้น

ในวันหนึ่งคุณหมอยกมีปัญหาทางเพศบู้ก คุณหมอยกก็เข้าไปโพสต์ทักปกติ แฟนเก่าของเขาก็มาโพสต์ไม่ดี แฟนคุณหมอยกจึงบล็อกแฟนเก่าไป ในงานรับปริญญาของเขาของเข ทุกรูปก็ปกติ แต่รูปที่ถ่ายคู่กับฝ่ายชาย แฟนเก่าจะแต่งตัวมาสวยงามมาก มีรูปหัวใจ มีรูปดอกไม้ ทำให้คุณหมอยกสงสัยว่า แฟนคุณหมอยกปฏิบัติกับเธอเหมือนเดิม แต่ในบางครั้งที่อยู่กับคุณหมอยก แฟนเก่าโทรมา ก็ไม่รับสาย คุณหมอยกจึงสงสัยว่าแท้ที่จริงแล้วแฟนจริงใจกับเธอหรือเปล่า?

11.4 คุณโอ (ชาย) (แบบเรื่องนิสัยเข้ากันไม่ได้)

คุณโอมีเพื่อนสนิทที่เรียนด้วยกันตอนปริญญาโท วันหนึ่งทั้งสองคนเกิดโสดขึ้นมาจึงลองคบกัน เพราะคิดว่านิสัยใกล้เคียงกัน ไลฟ์สไตล์ใกล้เคียงกัน ฝ่ายหญิงบอกว่า “เคยแอบชอบคุณโอในช่วงเรียน แต่เขามีแฟนแล้ว คุณโอก็มีแฟน” ในช่วงแรกที่คบกันก็ยัดทุกอย่าง ด้วยความที่บ้านใกล้กันก็ไปรับไปส่งเข้าเรียนปกติ

พอมีเพื่อนแฟนมาพูดว่า “ติดแฟนไปหรือเปล่า ไม่มีเวลาให้เพื่อน” ฝ่ายหญิงก็เริ่มมีอาการอึดอัด ไม่ชินอยากไปกับเพื่อนและมักจะไม่พอใจคุณโออยู่เสมอ อย่างเช่น ในเวลาที่คุณโอหงุดหงิด คุณโอเอื้อมมือไปจับ ก็แสดงอาการไม่พอใจและใช้คำพูดที่รุนแรง เช่น “ไม่จับมันจะตายมัย” เวลาที่เธอไปกับเพื่อนแล้ว คุณโอขอไปด้วย ฝ่ายหญิงก็ไม่ให้ไปและบอกว่า “ไม่รู้จะเทคแคร์ใคร” คุณโออยากมีครอบครัวในอนาคต และเป็นคนไม่ชอบเที่ยว บางที่ฝ่ายหญิงไปเที่ยวกลับตี 4 คุณโอคิดว่าเที่ยวได้แต่อยากให้ปรับตัว ฝ่ายหญิงก็มักจะใช้คำพูดไม่สุภาพ เช่น “เธอจะมารอทำไมอะ เธอจะมุดเข้าไปในรูตุตเรามัย”

แฟนเก่าของแฟนคุณโอเป็นประเภทนาน ๆ ทีเจอกัน เสาร์อาทิตย์เจอกัน เขาบอกว่า มีความสุขกับแบบนั้นมากกว่า และยังมีหลายเหตุการณ์ที่คุณโอทำอะไรก็ดูผิดสำหรับเธอไปหมด จนครั้งล่าสุดเขาบอกเลิกคุณโอ และบอกว่า “อยากอยู่กับคนที่อยู่ด้วยแล้วสบายใจ” คุณโอควรทำอย่างไร?

12. ตอน Highlight Club Friday 2012 ออกอากาศ เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2555

12.1 คุณระ (ชาย) (แบบเรื่องนอกใจคนรัก) คัดเลือกมาจาก ตอน 108 คำถามหัวใจ ออกอากาศ เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2555

คุณระบอกว่าเป็นความรักที่ผ่านพ้นมาประมาณ 3 ปีกว่า ๆ แล้ว เมื่อคุณระเรียนอยู่ปี 4 ที่โรงเรียนแห่งหนึ่ง ต้องย้อนกลับไปช่วงที่คุณระเจอกับผู้หญิงคนนั้นตอนอยู่ปี 1 เกือบขึ้นปี 2 ทั้งสองคนเจอกันทางไฮไฟว์ (HI 5) เนื่องจากคุณระเรียนโรงเรียนชายล้วน ถ้าจะจีบหรือคบกับใครจะต้องผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ จึงทำให้คุณระไปเจอกับผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งเขาเรียนมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งที่เชียงใหม่ ก็ได้คุยกัน เจอกันและก็ตกลงคบกัน

ตลอดระยะเวลาที่คบกันเป็นช่วงที่คุณระเรียนโรงเรียนแห่งหนึ่งที่ต้องใส่ชุดเครื่องแบบ จึงทำให้มีคนเข้ามาหามากหน้าหลายตา ทั้งที่รู้ว่าคุณระมีแฟนแล้ว แต่ก็ยังมีผู้หญิงเข้ามาคุยเรื่อย ๆ ในช่วงเวลาที่คบกันคุณระนอกใจแฟนมาตลอด นอกใจและนอกกายไม่ต่ำกว่า 20 ครั้ง หรือเดือนละมากกว่า 2 ครั้ง

คุณระบอว่าที่นอกใจเป็นเพราะว่าตัวเองจะออกมาข้างนอกได้แค่วันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ ซึ่งแฟนก็อยู่ไกลด้วย แฟนจะไม่สามารถรับรู้ได้เลย เวลาที่ออกมาคุณระก็จะนัดกินข้าวกับสาว ๆ คนอื่น แต่ทุกครั้งที่แฟนมาหา ก็จะจับได้ตลอดว่าคุณระมีคนอื่น เพราะเธอจะเช็คโทรศัพท์ msn แต่ทุกครั้ง คุณระก็จะเลือกแฟนตลอด ฝ่ายหญิงก็พร้อมที่จะให้อภัยคุณระเพราะเป็นแฟนคนแรกของเธอ

ความสัมพันธ์ดำเนินไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งคุณระรู้สึกเบื่อแฟนคนนี้ มีความรู้สึกที่เธอเข้ามาดูแลใน ชีวิต ทั้งให้อ่านหนังสือ ให้ซักผ้า จู้จุกจิกทุกอย่าง ในเวลานั้นคุณระจึงเริ่มเบื่อ

มีอยู่ช่วงหนึ่งที่นับว่าเป็นจุดเปลี่ยนคือ แฟนคุณระใกล้จะเรียนจบ เธอได้ทุนไปเรียนต่อที่อังกฤษ ใน ขณะเดียวกัน คุณระก็ไปหลงสาวพยาบาลคนหนึ่ง หลงขั้นที่ว่าแฟนรู้ คุณระก็ไม่กลัว คุณระก็เลือกที่จะคบกับ พยาบาลคนนั้น คุณระรู้สึกว่าแฟนตัวเองเป็นคนดี เธอควรจะไปเจอคนที่ดีกว่า แฟนคุณระจึงทนอยู่สักพัก จน สุดท้ายก็ต้องเลิกกันไป

แฟนคุณระได้ไปเรียนต่ออยู่ต่างประเทศ ส่วนคุณระก็เป็นแฟนกับพยาบาล แต่ก็โดนพยาบาลหลอก อีกที เพราะพยาบาลมีแฟนอยู่แล้ว คุณระมีความรักอีกหลายครั้ง แต่ทุกครั้งก็ไม่เคยเจอใครที่มีความรักที่ดีที่สุด เท่ากับแฟนคนนี้ ซึ่งตอนนี้ได้แยกย้ายกันไปแล้ว

คุณระพยายามติดต่อเธอทุกวิถีทางแต่เธอก็บล็อกเฟซบุ๊ก บล็อกสไกป์ บล็อกทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับคุณ ระ คุณระจึงอยากบอกเธอว่า “ตัวเองสำนึกผิดและอยากให้เธอกลับมาเริ่มต้นกันใหม่” คุณระจึงโทรเข้ามา บริการเพื่อว่าเธอจะได้ฟังรายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ในครั้งนี้บ้าง

12.2 คุณบี (หญิง) (แบบเรื่องคนรักนอกใจ) คัดเลือกมาจาก ตอน เรื่องเดียวที่ไม่ยอมเธอ ออกอากาศเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555

คุณบีคบกับผู้ชายคนหนึ่ง เธอจับได้ว่าเขาโกหกมา 4 ครั้ง ในทุก ๆ 3 เดือน คุณบีจะจับได้ว่าเขาโกหก 1 ครั้ง จับได้มา 4 ครั้งแล้ว คุณบีรู้จักกับฝ่ายชายมา 20 ปี เป็นเพื่อนกันมาก่อน วันหนึ่งเธอได้รับโทรศัพท์จากเขา มีการชวนกันเล่นว่า “อยากจะทำงานหรือเปล่า?” เขาบอกว่า “เขาคงไม่ได้แต่ง เพราะผู้หญิงที่เขาจะทำงานด้วย ไม่มีคนอื่น”

คุณบีก็ปลอบใจในฐานะเพื่อนตามปกติ ผ่านไปหนึ่งปี ก็กลับมาคุยกันใหม่ ก็คุยกันมากขึ้นและเริ่มสนิท กันมากขึ้น คุณบีรู้ว่าฝ่ายชายไม่มีใครเพราะได้เลิกกับผู้หญิงคนนั้นไปแล้ว ทั้งสองจึงคบกันก็ใช้เวลาประมาณ 3-4 เดือน

มีวันหนึ่งคุณบีไปร้านฝ่ายชายที่อยู่ในห้าง มีผู้หญิงคนหนึ่งที่อยู่แถว ๆ ร้านฝ่ายชาย เดินผ่านไปมาและ มองคุณบีด้วยสายตาที่ไม่ดี และได้พูดลอย ๆ ว่า “ไปแย่งของเค้ามา” คุณบีจึงไปถามแฟน แฟนก็ตอบว่า “เป็น คนสติไม่ดี” ผู้หญิงคนนั้นเข้ามาประชิดตัวคุณบีถามว่า “เป็นแฟนกันหรือ” แฟนคุณบีก็ลากเขาไปคุยที่อื่นแล้ว เรื่องก็เงียบไป ผู้หญิงคนนั้นเดินเข้ามาประชิดตัวบ่อยมาก คุณบีจึงได้มารู้ความจริงว่า “เธอเป็นผู้หญิงที่เขาเคย หลวมตัวเขาไปคบ” คุณบีจึงขอห่างจากเขาไปทำใจ เพราะเธอจับได้ว่าเขาโกหก

ในครั้งที่สองและครั้งที่สามที่คุณบีจับได้คือ เป็นผู้หญิงคนที่เขาเคยจะแต่งงานด้วย ซึ่งผู้หญิงคนนี้เป็นคบ กับทอมแล้วเลิกกัน จึงกลับมาหาแฟนคุณบี ซึ่งคุณบีก็สงสัยว่าผู้หญิงคนนี้ก็กลับมาหรือเขาไม่เคยเลิกกัน คุณบีไป รู้มาเพราะรุ่นน้องของคุณบีเรียนรุ่นเดียวกันกับผู้หญิงคนนี้ เขาคุยกันในสังคมว่า “ไม่เคยเลิกกับผู้ชายคนนี้เลย

แต่แฟนเขาบังเอิญมาเริ่มต้นใหม่กับผู้หญิงอีกคนที่เป็นเพื่อนเขา” ซึ่งก็คือคุณบี ฝ่ายชายไปพูดกับผู้หญิงคนนั้นว่าให้รอเขา ถ้าวันหนึ่งคบไปกับคุณบีไม่ได้ ก็จะได้กลับมาคบกัน

คุณบีสืบสนว่าในช่วงเวลาที่คบกันก็ไปมาหาสู่กันตลอด แล้วแฟนจะเอาเวลาไปให้คนอื่นได้อย่างไร พอคุณบีจับได้เธอก็ขอเลิกด้วยเหตุผลคือ คุณบีถูกผู้หญิงเหล่านี้รังควานคุณบี ผู้หญิงคนแรกพูดจาหยาบค้ายโสและส่งข้อความมาหาคุณบี ส่วนผู้หญิงคนที่เขาจะแต่งงานด้วยก็ไปสืบหาเบอร์โทรศัพท์คุณบีทั้งสองเครื่อง แล้วโทรมา ส่งอีเมลมาว่า ทำให้พวกเขาต้องเลิกกัน และที่ร้ายที่สุด เขาส่งรูปแต่งงาน ส่งการ์ดในอดีตมาที่บ้านทุกหลังของเธอ จนคนที่บ้านถามว่า “เกิดเรื่องนี้ได้อย่างไร” คุณบีเล่าเรื่องราวเหล่านี้ให้แฟนฟังตลอด แต่เขาก็ปฏิเสธว่า “ไม่จริง เลิกกันแล้ว” และไม่ได้แสดงความรับผิดชอบอะไร คุณบีจึงไปเคลียร์กับผู้หญิงคนนั้น ซึ่งคุณบีก็ไปสืบมาว่าเป็นการพูดให้ความหวังกับผู้หญิงคนนั้นว่าให้รอวันที่จะเลิกกับคุณบี

ผู้หญิงอีกคนที่จับได้จนเธอต้องเข้าโรงพยาบาลคือ เป็นผู้หญิงที่มีครอบครัวแล้ว มีลูกแล้วอายุ 13 ปี ซึ่งเปิดร้านใกล้กัน วันหนึ่งเธอจับได้ว่า เขารับโทรศัพท์ที่ชื่อลูกของผู้หญิงคนหนึ่งที่ลงท้ายหมายเลขสอง เธอถามแฟนว่า “ทำไมน้องคนนี้ถึงโทรหาบ่อยจัง” เขาบอกว่า “ไม่มีอะไร” จึงรู้ว่าเป็นแม่เด็กรับ คุณบีถามฝ่ายชายจนเจอประโยคหนึ่งที่ทำให้เธอเจ็บปวดคือ “เราเป็นอะไรกัน” คุณบีจับได้ว่าฝ่ายชายโกหกซ้ำแล้วซ้ำเล่าและยังมีผู้หญิงคนอื่นมารังควานชีวิต เหตุการณ์ทุกอย่างจบลงซึ่งเธอก็ได้เลิกกับเขาแล้ว

12.3 คุณอะตอม (หญิง) (แบบเรื่องคนรักนอกใจ) คัดเลือกมาจาก ตอน หมดหวังแต่ยังรัก ออกอากาศเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ.2555

คุณอะตอมคบกับแฟนมาไม่ถึง 1 ปี ในช่วงแรกที่คบกันก็ยังรักกันดี เขาดูแลคุณอะตอม พาไปเจอพ่อแม่ของเขา เขาก็ไปเจอพ่อแม่ของคุณอะตอม การคบกันของทั้งสองคนก็เป็นที่รับรู้ของผู้ใหญ่ มีการคุยเรื่องแต่งงานไว้ด้วย จนเมื่อกรกฎาคมที่ผ่านมา เขาดูเปลี่ยนไป โทรศัพท์จับไม่ได้ กระเป๋าตังค์ไม่ได้ ทั้งที่เมื่อก่อนจะกระเป๋าเดียวกัน ในความคิดตอนแรกคิดว่า เขาอยากมีสังคมของเขา แต่ในความเป็นจริงแล้วเขามีผู้หญิงอีกคนที่เจอกันในที่ทำงาน แล้วก็คบกันเป็นแฟนด้วย

ทุกคนในที่ทำงานจะรู้ว่าเขาคบกับผู้หญิงคนนี้ และเข้าใจว่าคุณอะตอมเป็นน้องสาว ส่วนพ่อแม่ของเขา และพ่อแม่ของคุณอะตอมจะเข้าใจว่าคุณอะตอมเป็นแฟนเขา ถ้าเทียบคุณอะตอมกับผู้หญิงคนนี้ คุณอะตอมใช้ชีวิตอยู่กับฝ่ายชายเหมือนสามีภรรยา แต่เธอมารู้ความจริงภายหลังจากที่ไอโฟนคุณอะตอมเสีย เธอ Back up ข้อมูลไว้ในคอม ฯ เขา แต่กลายเป็นว่าคุณอะตอม Back up ข้อมูลของเขาไว้ในเครื่องตัวเอง ทำให้เธอจับได้ว่า “เขาเคยมีอะไรกัน” เขาเคยพาผู้หญิงคนนั้นมาที่ห้อง ซึ่งเป็นบ้านของคุณอะตอมและเขา

เขาบอกว่ารักคุณอะตอมแต่ไม่เหมือนเดิม คุณอะตอมเจ็บปวดมาก คิดว่าคนนี้เป็นคนสุดท้ายแล้ว เพราะพ่อแม่ก็รู้จักกัน คุณอะตอมเคยขอร้องให้ผู้หญิงคนนั้นเลิกกับฝ่ายชาย แต่ผู้หญิงคนนั้นบอกว่า “แล้วแต่ผู้ชาย” คุณอะตอมน้อยใจจึงเก็บของย้ายไปอยู่กับน้องได้อาทิตย์เดียว เธอยังรักและผูกพันกับเขามากจึงมีการคุยกันอยู่ เขาขอคืนดี คุณอะตอมใจอ่อนก็เลยกลับไปคบกันอีก

ส่วนฝ่ายชายก็ไม่ได้แก้ปัญหา เพียงบอกแค่ว่าเขาจะเลิก ให้เหตุผลว่ายังทำงานที่เดียวกันอยู่ เขาจะมองหน้ากันไม่ติด เขาขอเวลา เขาอาจจะได้ย้ายสาขาหรือกลับไปทำงานที่บ้านด้วยกัน ซึ่งคุณอะตอมก็เชื่อและขัดเขาไม่ได้จริง ๆ พอกลับมาคบกัน แต่เขาได้บอกทางผู้หญิงคนนั้นว่าได้เลิกกับคุณอะตอมแล้ว คุณอะตอมได้

เก็บของไปแล้ว จนวันหนึ่งฝ่ายชายและผู้หญิงคนนั้นทะเลาะกัน ผู้หญิงคนนั้นมาที่ห้องแล้วก็มาเจอคุณอะตอม ซึ่งฝ่ายชายก็ได้โกหกผู้หญิงคนนั้นว่าคุณอะตอมมาเก็บเสื้อผ้า ผู้หญิงคนนี้ขอเข้ามาดูจึงเกิดการทะเลาะกันเกิดขึ้น

ฝ่ายชายและผู้หญิงคนนั้นก็ยังคงกันส่วนคุณอะตอมย้ายกลับมาที่บ้านต่างจังหวัด แต่เขาขอให้คุณอะตอมมรทว่าเขาจะกลับมา คุณอะตอมพยายามไม่ติดต่อเขา แต่เขาก็จะติดต่อมาและยังให้ความหวังคุณอะตอมอยู่ ด้วยการไปเปิดบัญชีร่วมกันเพื่อเอาเงินเข้าทุกเดือน เขาบอกว่า เมื่อวันหนึ่งจะได้ใช้ร่วมกัน คุณอะตอมควรทำอย่างไร?

12.4 คุณพั๊ด (หญิง) (แบบเรื่องรักคนมีเจ้าของ) คัดเลือกมาจาก ตอน คนที่ไม่ถูกเลือก ออกอากาศเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2557

คุณพั๊ดคบกับรุ่นน้องที่ทำงานเดียวกัน ฝ่ายชายก็ไปคบกับผู้หญิงอีกคนหนึ่งซึ่งเป็นรุ่นเดียวกัน คบมาพร้อมกันกับที่คบคุณพั๊ด ตกกลางเขาก็เลือกผู้หญิงคนนั้น แล้วขอหยุดความสัมพันธ์กับคุณพั๊ด

พอเลิกกันคุณพั๊ดก็เป็นฝ่ายจ้อ ส่งข้อความไปหาว่ายังรัก ยังคิดถึงอยู่ เขาก็ตอบแบบกลาง ๆ ว่าไม่สามารถกลับไปคบได้แล้ว

ผ่านไปสักประมาณเกือบครึ่งปีที่เขาไม่เลือกคุณพั๊ด แล้วไปคบกับรุ่นน้องคนนั้น มีเหตุการณ์คือ เขาไปเจาะเลือดแล้วพบ HIV Positive ทั้งเขาและผู้หญิงคนนั้น ฝ่ายชายไม่เคยบอกคุณพั๊ดเลย คุณพั๊ดไปรู้มาจากเพื่อนอีกที พอรู้ครั้งแรกก็ตกใจมาก คุณพั๊ดจึงพยายามโทรไปถามเขา เขาก็พยายามบ่ายเบี่ยงไม่ยอมคุย คุณพั๊ดก็โกรธมากที่เขาไม่ยอมบอก เพราะเธอก็เคยมีเพศสัมพันธ์กับเขา

คุณพั๊ดจึงพยายามไปเจาะเลือดที่โรงพยาบาลเอกชน ผลปรากฏว่า PIR เธอเป็น Positive เธอรู้ว่าโลกหยุดหมุนและเหมือนตัวเองถูกทอดทิ้ง เพราะเขาสองคนยังดูแลกันได้ คุณพั๊ดรู้สึกว่าเขาปล่อยให้เธอเผชิญชีวิตคนเดียว สรรหาวิธีที่จะสร้างความมั่นใจให้ตัวเองไปเรื่อย ๆ ว่าตัวเองไม่เป็น สุดท้ายสรุปก็ไปตรวจที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ผลออกมาว่าคุณพั๊ดไม่ได้เป็น การตรวจที่ผ่านมามีความผิดพลาด

ในช่วงแรกที่คุณพั๊ดรู้ว่าทั้งสองคนติดโรค คุณพั๊ดก็พยายามโทรหาเขา แต่เขาปฏิเสธไม่ยอมคุย จนวันหนึ่งสักตี 3 แฟนเขาหลับแล้ว เขาก็โทรมาหาคุณพั๊ดมาด้วยอาการร้องไห้ว่า “จะอย่างไรกับชีวิต?” คุณพั๊ดจึงปลอบใจเขาว่า “ชีวิตยังต้องดำเนินต่อไป “และเธอก็ยังบอกเขาก่อนว่า “ยังรู้สึกเหมือนเดิม เธอยังรักเขาอยู่” เขาก็ตอบว่า “ตอนนั้นคิดผิดที่ไม่เลือกคุณพั๊ด” ตอนนี้อยู่กับฝ่ายชายก็ยังคบกันอยู่เรื่อย ๆ ซึ่งเขาก็คบกับผู้หญิงคนนั้น ฝ่ายชายบอกว่า “รักคุณพั๊ดแต่ยังเลิกกับผู้หญิงไม่ได้ เพราะต้องรับผิดชอบ ซึ่งทั้งสองจะต้องดูแลกันไปจนวันตาย” คุณพั๊ดควรทำอย่างไร?

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวเกศสุดา นาสีเคน เกิดเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ.2530 ที่จังหวัดมหาสารคาม สำเร็จการศึกษาปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในปี พ.ศ.2553 และได้ศึกษาต่อในระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ.2554

